

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The background of the cover is a grey brick wall. On the wall, there is a black and white line drawing of a bridge with arches. Underneath the bridge, there are hanging gallows. To the left of the gallows, there is a small green plant. To the right, there is a small black silhouette of a person. The man is wearing a black jacket with a light-colored fur collar. He is holding a small dog with white, black, and brown fur. The dog is looking directly at the camera. The title 'Gallows Bridge' is written in a large, white, stylized font with a black outline. The authors' names are at the bottom in a white, sans-serif font.

THE
HARLEQUIN CREW
BOOK 5

GALLOW'S BRIDGE

CAROLINE
PECKHAM

SUSANNE
VALENTI

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

GALLOWS KÖPRÜSÜ

Harlequin Tayfası 5. Kitap

Yazan

Caroline Peckham & Susanne Valenti

İçindekiler

İthaf Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Bölüm 30

Bölüm 31

Bölüm 32

Bölüm 33

Bölüm 34

Bölüm 35

Bölüm 36

Bölüm 37

Bölüm 38

Bölüm 39

Bölüm 40

Bölüm 41

Bölüm 42

Bölüm 43

Bölüm 44

Bölüm 45

Bölüm 46

Bölüm 47

Bölüm 48

Bölüm 49

Bölüm 50

Bölüm 51

Bölüm 52

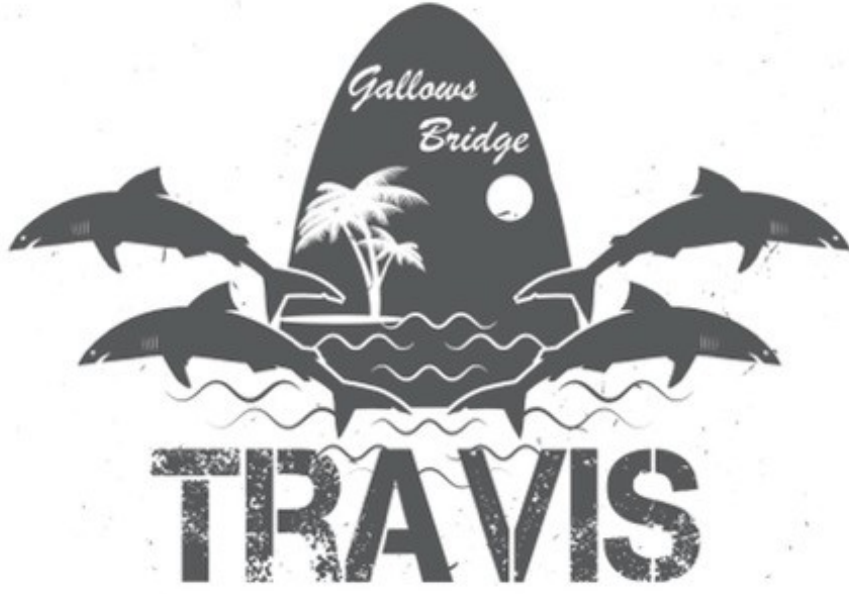
Bu kitap, bugüne kadar kendini

ait değilsin.

*Umarız bu yolculuğa kendinizi kaptırmış ve Harlequin ekibimizin
arasında, karanlık ve çarpık bir kasabada evinizden bir parça
keşfetmişsinizdir.*

Sunset Cove.

Hikayelerinin son sayfalarını okumanın zamanı geldi...

Shawn bir horoz gibi öttü, Luther Harlequin kederini nefret dolu gökyüzüne haykırırken başını geriye eğdi ve yüksek sesle güldü. oğluna ulaşmaya çalışıyordu. Ölü Köpekler etrafını sarmış, onu zapt etmeye çalışırken, o da sokakta köşeye sıkışmış vahşi bir köpek gibi dövüşüyordu; dişlerini göstermiş, yumruklarını savuruyor ve vahşi, umursamaz bir acıyla hareket ediyordu; öyle ki, ne pahasına olursa olsun burada ve şimdi öleceğini açıkça belli ediyordu oğluna ulaşmak için.

Bir an için kendi babamı düşündüğümde anılar içimde kıpırdandı, her zaman aklımı kurcalayan soru zihnimde dolaştı. Onun ölümünden sonra ne hale geldiğimi görseydi ne düşünürdü?

Fox yavaş yavaş canını çıkaran ipin ucunda sarsılıp tekmeler savururken bakışlarım köprünün kenarındaki inişin ötesine kaydı. Yumruğum yanımda sıkılaştı, çenem titriyordu, duygularım kilitlenmişti.

Luther'in kederinin ve çaresizliğinin havayı ikiye bölen sesi karşısında irkilmekten başka bir şey yapmadım. Artık içimde bunun için yeterli insanlık kalmamıştı. Her şeyi uzun zaman önce geride bırakmışım ve bunun için daha iyiydim. Bu tür şeyleri izlemek daha kolay olmasa da daha basit hale gelmişti. Ruhum uzaklara bakarken gözlerim görüyordu.

Bazen nasıl bir adam olduğumu merak ederdim. Böyle anlarda kendi içgüdülerim ve eğilimlerim o kadar sert bir şekilde kapatılmıştı ki artık onları neredeyse hiç hissedemiyordum. Yıllarca böyle biriymişim gibi davranmışım.

Shawn Mackenzie'nin yarattığı sahte kişilik beni örtmeden gerçekte olduğum kişiyi kavramak zordu.

Yeterince uzun süre bir cehennem zebanisini canlandırırırsanız, belki de gerçekten bir cehennem zebanisi olursunuz.

Luther Harlequin yere atılıp Shawn'ın on adamı tarafından tekmelenip dövülürken, o da içimde bir şeyleri harekete geçiren çığ ve acımasız bir vahşilikle karşılık verirken, rüzgâr denizin kokusunu taşıyarak üzerimize doğru esti. Bir zamanlar oğlunu kurtarmak için yalvardığı gibi uğruna canımı verebileceğim bir ailenin anısı. Uzun zamandır içime saplanmış olan bıçağı döndürdü, neredeyse daha fazla bir şeyin parçası olma hissi. Aile. Sevgiyle. Tüm bunları bir anda hatırladım.

Kaybına ağıt yakacak kadar önemseyebilseydim, bu endişe verici olurdu. Oysa ben sadece Luther'in kanı köprünün soğuk taşına dökülürken oğlunun hayatının son birkaç dakikasını tekmeleyerek ve çırpınarak geçirmesini izledim.

Yine de bekledim. Kımıldamadan. Kendimi kontrol altında tutarken, bir sonraki adımda ne yapabileceğimi düşünürken insandan çok makineydim. Seçim bana ait olsaydı ne yapardım diye merak ediyordum. Ama kendi kendimin adamı olmayalı yıllar olmuştu. Zavallı kığım bir zamanlar satın alınmış ve bedeli ödenmişti, hayatımın bedeli kendi özgür irademini teslimiyetiydi. Bu benim için

Masadaki tek teklifti ve o zamanlar ölüme tercih edilebilir görünüyordu. Şimdi sadece bu konuda haklı olup olmadığını merak ediyordum.

Ön koluma baktım, koyu kahverengi tenim, sözde hizmet ettiğim bu çetenin sembolüyle gölgelenmişti. Gerçekte olduğum kişi çürüyüp giderken, öyleymiş gibi davrandığım adamın sahte hayatı geliştirdi.

Artık bu görevden kurtulacağım günün hayalini bile kurmuyordum. Hiç hayal kurmadım. Bu tür şeylere karar vermesi gereken kişinin emirleri üzerine kim olduğumu öğrenmeyi beklerken bu tür lüksler elimden alınmıştı. Benden çok daha güçlü olanların kaprislerine boyun eğen kayıp bir ruhtum ve hiç şüphe yok ki bir gün kendimi onların davası uğruna öyle ya da böyle kanımı akıtırken bulacaktım; hayatım satranç tahtasındaki bir piyondan daha değerli değildi, oynamayı hiç seçmediğim bir oyun için feda edilmişti.

Adamları düşmanını tekmeleyip döverken Shawn yüksek sesle gülüyordu, uzun zamandır uğraştığı intikamını alırken gözleri zafer ışıltısıyla parlıyordu ve bunun her işkenceli saniyesinin tadını çıkarıyordu. Eğer kardeşi intikam almaya değer bir adam olsaydı, içindeki bu intikam alma ihtiyacını anlayabilirdim, ama o hiçbir şey değildi. Kendisinden daha zayıf olanlara en kötü acıları çektirmekten zevk alan bir hayvandan daha fazlasıydı. Dünya onsuz daha iyiydi ve Shawn'ın bile bunu anladığını biliyordum. Gerçek şu ki, Luther Nolan Mackenzie'yi öldürerek ona bir iyilik yapmıştı. Shawn'ın kardeşi onun üzerinde bir yükü, onu geride tutuyor ve oynamaktan hoşlandığı acımasız oyunlarla çok fazla dikkat çekiyordu. Eğer Luther onun işini bitirmeseydi, Shawn eninde sonunda yapacaktı. Nolan'ın hepimizi kendisiyle birlikte dibe çekmesini istemediği sürece yapmak zorundaydı.

Bakışlarımı oğlunun hayatı için çılgınlık atan adamdan ayırdım ve yanımda bağlı olan ipin ucundan sallanan Fox Harlequin'in hala sarsılan formuna baktım, bıçak darbesinden dolayı kıyafetlerine kan bulaşmıştı

Yarası yanına düşmüştü ve hayatı artık çok hızlı akıp giden anlarla ölçülüyordu.

Altındaki iniş uzun bir inişti ve kayalarla dolu nehir, seğirmesi durduğunda ve Shawn bedenini uzağa attığında onu buzlu kucağına almak için bekliyordu. Akan suyun sesi, acımasız Ölü Köpekler grubunun arasında kanlı bir şekilde dövülürken bile karşı koymaya devam eden Luther Harlequin'in böğüren ıstırabının üzerinden bana ulaştı.

Parmaklarımı büktüm. Bir şeyler yapmak için yanıp tutuşuyordum ama hem olduğum kişi hem de öyleymiş gibi davrandığım kişi bunun ne olduğuna henüz karar vermemişti. Yine de zaman azalıyordu. Her saniye, cehennemin kapıları açılıp günah dolu bir ya da iki ruhu içeri almaya hazırlanırken, ölümün vuruşları gibiydi.

Altı yıl, sana ait olmayan bir yüzü takmak için uzun bir süreydi. Özellikle de onu takmaya zorlandığımda henüz bir erkek olmayı bile tamamlamamışken. Artık kim olduğumu bilmiyordum. Bu yüzden bildiğim tek şeye odaklandım; kime ait olduğuma.

Cebimdeki telefonum çaldı ve onu çıkarıp az önce bana gönderilen mesajdaki tek komuta baktım.

Kara Koyun:

Harlequins'in yanındayız.

Telefonu cebime geri koydum, belimdeki tabancayı kaptım ve sonunda kendi ilmiğimden kurtulurken sııttım.

Bu, Ölü Köpekler'i arkamda bıraktığım gündü. Gerçekte kim olduğumu öğrendiğim gündü. Ve lanet olsun, uzun zamandır bekliyordum.

Tabancayı kaldırdığımda Shawn'ın bakışları benimkilerle buluştu, az önce başına gelen gerçeği kavradığında göz bebekleri büyüdü, kahkahası söndü

Sonunda benimle ilgili gerçeği görüp evine davet ettiği engerek yılanını keşfederken dudaklarını büzdü.

Çarpık gülümsemem onu uyardı, elimdeki silahın ağırlığı hoş bir rahatlama sağladı ve havadaki özgürlüğün tadı beni eve çağırdı. Tek yapmam gereken o evin nerede olabileceğini bulmaktı ve sonunda güvende ve kuru olacak, soğuktan kurtulacaktım.

Biri bana en yakın adamın göğsüne, biri Fox Harlequin'i asılı tutan ipe ve biri de doğrudan Shawn'ın kara kalbine olmak üzere üç kurşunu art arda sıktım.

Ateş ettiğimde Shawn kenara çekildi, artık onun için kaçınılmaz olan şeyden kaçınmaya çalışıyordu, ama kurşun etindeki yuvasını bulduğunda acı dolu bir feryat koptu. Şok ve acı içinde kükredi, dizleri köprünün kenarını kaplayan alçak duvarın kenarına çarpmadan önce birkaç adım geriye sendeledi. Dehşet içinde haykırdı, duvara çarparken kolları dönmeye başladı, Bacakları başının üzerine fırladı ve korku dolu bir çığlık atarak köprüden düştü.

Luther Harlequin'e saldıran adamlar bana doğru döndüler, tam o sırada Shawn ve Fox'un nehre vururken çıkardıkları bir çift uzak sıçrama sesi duyuldu. Temiz havayı içime çekip bu yeni gerçekliğin benim için getirdiklerini memnuniyetle karşıladığımda yüzümdeki gülümseme genişledi. Artık bir Ölü Köpek değildim. Sonunda o tasmadan kurtulmuştum.

Yıllardır aralarında yaşadığım ve çalıştığım adamlar bana şok, şaşkınlık, korku ve endişe içinde bakarken, sonunda beni tam olarak ne olduğumu görürken bir sessizlik sesi duyuldu. Uzun otlarının arasında, saldırmak için sadece bu anı bekleyen bir yılan, dişlerimden damlayan zehir ve karnımda yıllardır biriken bir açlık.

İçlerinden ilki yaptığım şeyin şokunu atlatıp bana doğru hamle yaptı ve ben yana eğilip onu vururken kafama bir balta salladı.

son kurşunumla suratından vurdum.

Öne doğru hamle yaptığımda yanaklarıma kan sıçradı, daha yere düşmeden baltayı elinden kaptığım gibi öfke dolu bir feryatla bana doğru gelen bir sonraki adama savurdum.

Bağları kopmuş bir canavardım ve bu adamlarla birlikte olduğum süre boyunca tanık olmak zorunda bırakıldığım şeyler için kanlı, sonsuz intikamdan başka bir şey istemeyen bir yaratıktım. Kan dökülmesinden ve vahşetten korkmuyordum. Ancak çetelerini yönetme biçimlerine ve arkalarında bıraktıkları serpintilere karşı çıkıyordum, bu yüzden sonunda onlara bunca zamandır gerçekten ne düşündüğümü gösterdiğim için mutluydum. Üzerimdeki yük nihayet kalkmıştı ve yaptıklarını gördüğüm her şeyin intikamı hızlı ve şiddetli kanatlarla geliyordu.

Silah sesleri bana doğru geliyordu ama hızlı hareket ettim, eğildim ve aralarında yer değiştirdim, onları kalkan olarak kullandım ve Luther'e doğru savaştım.

Bir yandan da baltamı bana yaklaşacak kadar aptal olan herkese pervasızca savuruyordum.

Kan döküldü, adamlar çığlık attı ve bir mermi yuvasını içimde bulduğunda acı koluma saplandı, ama savaşmaya devam ettim, çok uzun süredir yaşadığım sahte hayatın zincirlerinden kurtulup artık kesinlikle önceliğim olan adama ulaştığımda tüm kendimi koruma duygum yok oldu.

Luther Harlequin hayatı için savaşıyordu ve yumruklarını kemikleri kıran ve çeneleri parçalayan darbelerle savururken içindeki gelgitin değişimini gördüm, bu yeni gerçeklik onun için de doğuyordu. Oğlunun ölümünü izlediğini düşünmüş, onu ölüme kadar takip etmeye razı olmuştu ama şimdi Tanrı'nın iradesi değişmişti ve her şey yeniden mümkündü. Benim Tanrım, şükretmesi gerekenden biraz daha yakın bir yerde yaşıyordu.

Birkaç dakika ya da saniye içinde ona ulaştım, kavganın sıcaklığı ve tenimdeki kan hissi yüzünden zaman kavramını yitirmiştim.

ve yaralarımın acısı. Aldığım kurşun yarasına kesikler ve çürükler de eklenmişti ama hiçbirini incelemekle kaybedecek vaktim yoktu.

Dövmeli kolunu kavradım ve onu köprünün kenarına doğru ittim, baltamı sallayarak üzerimize gelen cesetlerin ağırlığı arasında kendimize bir yol açtım. Daha fazla ateş edilirken başımı eğdim, hem liderleri hem de ikinci komutanı onlara herhangi bir emir veremediği için şaşkınlık ve şaşkınlık azaldı. Ama az önce ne yaptığımın, onlara kimin sırt çevirdiğinin ve neler olduğunun farkına varmaya başlamışlardı ve ezilmeden ve vurulmadan önce buradan siktir olup gitmemiz gerekiyordu.

Gözleri güvensizlikle dolu olsa da Luther benimle birlikte koştu. Tek yapabildiğim karanlık bir şekilde gülümsemekti, bu özgürlük hissinin tadını çıkarırken tek kaçış umudumuzla aramıza giren alçak duvar.

"Carmen Ortega'nın selamı var," diye homurdandım, onu da kendimle birlikte çekerek duvara sıçradım ve bir sevinç ılgığı atarak diğer tarafına atladım.

Luther de atlarken küfretti, nehir bizi selamlamak için hızla yükselirken hava yanımızdan geçip gitti ve tek yapabileceğimiz aşağıda bizi bekleyen kayalar olmaması için dua etmekte.

Yüzeye sertçe çarptım, suyun altına battım, su sesleri Peşimizden gelen silah sesleri kulaklarımı çalkalanan nehrin gürültüsünden başka bir şey doldurmadığı için duyulmaz oldu. Su buz gibi soğuktu ve akıntı o kadar güçlüydü ki beni ters çevirip kaderimi kontrol altına almakla tehdit ediyor, beni avucunun içine aldığı anda yönümü şaşırmam için çalışıyordu.

İnişim yavaşlamaya başladığında ayağım nehrin dibine doğru bir yerde bir kayaya çarptı ve sert bir tekme atarak üzerimdeki soluk ay ışığına doğru şiddetli bir kararlılıkla yüzdüm.

Tekrar yüzeye çıktım, derin bir nefes aldım, vahşi akıntı beni yakaladı ve onunla birlikte savurdu, beni köprüden ve köprüde kalan, tehditler savuran ve artık bana ulaşma şansı olmayan ateş eden Ölü Köpekler'den hızla uzaklaştırdı.

Akıntıyla birlikte yüzmeye başlarken baltayı hâlâ elimde tutuyordum, bir yandan önümdeki karanlık suya bakıyor, bir yandan da bana burada katılan adamlardan bir iz arıyordum. Nehir kıyıları Keskin kayalar vardı ve başımı onlara çarpmadan yeterince yaklaşabilseydim bile tırmanmak için çok diktiler. Suyun akışına güvendim ve onunla birlikte yüzmeye devam ederken beni doğrudan ölüme götürmemesi için dua ettim.

Zaten emirlerim açtı, bu da Tilki Harlequin'e ulaşmam gerektiği anlamına geliyordu. Onu ilimden kurtarmış olabilirdim ama akıntı onu sürükleyip kayalara fırlatırken elleri bağlı bir şekilde nehrin dondurucu derinliklerinde hayatta kalma şansı pek yoktu.

"Tilki!" Luther yanımda yüzeye çıkarken kükredi, yanağındaki kesikten yüzünün sol tarafına kan akıyordu.

"Önümüze düştü - onu yakalamak için yüzmemiz gerekiyor," diye bağırdım ve acınası hayatını kurtarmış olsam da olmasam da emirlerime uymaya isteksiz görünen Harlequin Ekibi'nin liderinden bir dizi küfür işittim.

Ama benim kendi gündemim vardı, bu yüzden beni takip edip etmediğine aldırmadan yola koyuldum ve odak noktamı Fox Harlequin'i karanlık derinliklerde boğulmadan önce bulmaya koyuldum. Bu özgürlüğe başlamayacaktım. bir başarısızlık olarak görüyordum. Shawn'ın kontrolü altında çürürken olduğundan daha fazlası olma umudu istiyorsam, bu ilk görevle kendimi kanıtlamam gerekiyordu. Onlara Shawn'da geçirdiğim yılların

Ölü Köpekler boşa gitmemişti. Yeni bir delinin merhametine kalmış sahte bir hayattan daha değerliydim. Fark edilmeye değerdim.

Loş ay ışığında gözlerimi kısıarak etrafımda sürekli kabaran ve yüzüme şiddetle sıçrayan, önümü görmemi neredeyse imkânsız hale getiren suya karşı savaşıırken, akıntının gücünü kullanarak daha sert yüzdüm.

Hayatta olmalıydı. Artık onun için başka bir kaderi reddediyordum. Hayatım onunkine bağlıydı ve geleceğim şimdi başlıyordu. Eğer ölmüşse, gelip onu cehennemden geri çıkarmam için hazırlıklı olsa iyi olurdu, çünkü artık hiçbir şey ve hiç kimse olmaktan bıkmıştım. Daha fazlası için hazırdım.

Dişlerimi kararlılıkla sıktım, daha sert, daha hızlı yüzdüm, soğuk suyun ısırmasını görmezden geldim ve sadece onu geri getirme ve değerimi kanıtlama hedefine odaklandım.

Sonunda onu gördüm, elleri bağlı bir şekilde başını yüzeyin üzerinde tutmaya çalışırken öksürme ve suda boğulma sesleri bana kadar geliyordu, daha hızlı yüzerken göğsümde bir rahatlama hissettim sese doğru. Kolumdaki yara, acıya aldırmadan ve emirlerime odaklanarak çalışmaya zorladığım için yandı.

Hedefime doğru yüzerken bir omuz benimkine çarptı ve baltamı savurdum, ancak öldürücü darbeyi indiremeden bir an önce kendimi yukarı çektim, çünkü Luther'i yanımda aynı öfkeyle yüzerken buldum, akıntı bizi birlikte zorluyordu.

Bok gibi görünüyordu, yüzü yediği dayaktan dolayı morarmış ve kanıyordu, ancak yeşil gözleri oğlunun hayatta kalması ve ikisinin de ölüme ne kadar yaklaştıkları gerçeğiyle parlak ve vahşiydi. Bakışlarında bir yığın güvensizliğin altında gömülü bir minnettarlık vardı ve ben ona sııttım, ne yaptığıma ya da neden yaptığıma dair hiçbir açıklama yapmadım.

"Devam et ihtiyar," diye alay ettim, bakışlarımı Fox'a sabitleyerek yüzmeye devam ettim, hedefim belliydi ve geleceğim buna bağlıydı.

"Sana da küçük çocuk," diye homurdanarak cevap verdi, vücudunda zonklayan acıya rağmen hızını koruyarak yanımdaki suda ilerlemeye devam etti.

Benden önce Fox'a ulaştı, onu yakaladı ve boğuk bir hıçkırık kaçarken boynundaki ilmiği çekti.

"Seni yakaladım evlat," diye homurdandı Luther, aralarında geçen bir bakış beni geçmişe götürdü ve kalbimin bir kez daha çarpmasına neden oldu, kendi babam da sondan hemen önce bana böyle bakmıştı. *Lanet olsun.*

"Ellerim," diye homurdandı Fox, bir su dalgası yüzüne hücum ederken tekrar öksürdü ve ben onlara ulaştım, acımasız akıntı bizi sürüklerken üçümüz birbirimize çarptık.

"Ben hallederim," dedim ve onu sabit tutmak için dirseğinden kavrayıp suyun altında bileklerini bulduktan sonra baltamla onları sabitleyen ipi kestim.

Hem babanın hem de oğlun gözlerinde güvensizlik parladı ama bir an sonra akıntıya kapıldığımız için beni nedenlerim konusunda sorgulayacak zamanları olmadı.

Nehir kayalık geçit boyunca hızlı ve sonsuz bir tempoyla denize doğru ilerlerken, su etrafımıza çarpıp çarpıp bizi ayırdı ve dalgaların arasında yuvarlanmamıza neden oldu.

Her şeyi gözden kaçırdım, akıntıyla mücadele ederken sadece kendi hayatta kalmama odaklandım, bu selden bir çıkış yolu bulana kadar kayaları parçalayan nehrin ortasında kalmayı hedefledim.

Başımı yüzeyin üzerinde tutmayı başardığımda nefes nefese kaldım, buz gibi ellerini hissettiğimde panik zihnimin kenarlarını tırmalıyordu.

Ölüm beni altına çekmeye çalışıyor, sulu bir mezar beni bekliyor, her geçen saniye beni daha yakına çağırıyor.

Nehrin aşağısına doğru gittikçe sürükleniyorduk, Luther ve Fox birbirlerine seslenirken kulağıma tek tük kelimeler çalınıyordu. kaslarımın gerilmesine ve boğazımda bir alarm çılgılığının düğümlenmesine neden oldu.

Nefes kesici birkaç dakika boyunca havada süzıldüm, şelalenin dibinde beni bekleyen şeyin korkusu her taraftan üzerime gelirken kalbim göğsümde durdu.

Suya sertçe çarptım, altında battım, arkamdaki şelalenin üzerinden akan ve beni defalarca çeviren sel tarafından dövüldüm, hangi yönün yukarı ya da aşağı, sol ya da sağ olduğuna dair tüm fikrimi kaybetmeye zorlandım Beni şiddetle tükürmeden ve tekrar yüzeye doğru yüzerken ciğerlerimi yakmadan önce.

Kendimi içinde bulduğum havuzun biraz daha geniş olmasından ve nehrin hızının azalmasından faydalanarak solumdaki kayalık kıyıyı gördüğümde, baltam hâlâ elimde sıkıca kilitliken, çıkarken daha sert tekmeledim.

O şey olmadan yüzmeye devam etmek daha kolay olurdu ama ona bağlanmıştım. Bu silahı özgür bir adam olarak sahiplenmek için yaptığım ilk seçimlerden biriydi ve özgürlüğün tadından henüz vazgeçmek istemediğimi fark ettim.

Yan tarafımı yırtan bir acı parlamasıyla suyun kenarındaki kayalara çarptım.

Kararlı bir kükremeyle baltamı onlara doğru savurdum ve su beni sürüklemeye çalışırken baltayı bir yarığa sapladım.

Kendimi orada tutma çabasıyla kaslarım gerildi ve yandı, doymuş giysilerimin ağırlığı beni aşağı çekmeye çalıştı, ancak

ve kendimi suyun dondurucu kuağından çekip çıkarmaya başladım.

Kendimi yukarı çekip aç nehirden çıktım, eforla nefes nefese kalırken keskin kayalar derimi kesti, sonunda kuru karaya geri dönerken kendimi gülmeye bıraktım.

Sırt üstü yuvarlandım, ağaç dalları arasındaki yıldızlara bakarken kıyafetlerimden etrafıma su birikti ve kendime az önce yaptığım şeyin ve şimdi beni neyin beklediğine dair hiçbir fikrim olmamasının güzelliğinin tadını çıkarmak için tek bir an verdim.

Ayağa kalkmadan önce dizlerimin üzerine yuvarlandım ve nehre baktım, bana doğru yüzen Fox ve Luther'ı gördüm, ikisi de biraz daha kötü görünüyordu, ama güzel bir şekilde canlıydılar. Başarmıştım. Değeri kanıtlamam için bana verilen ilk görevdi ve ben bunu başarmıştım.

Baltamı bıraktım ve arkamdaki yerden uzun bir dal kapmak için hareket ettim. Suyun kenarına doğru koştum ve onları çekip çıkarmaya yardım etmek için nehrin akışına doğru indirdim.

İkisi de onu yakaladı ve ben homurdandım, ağırlıklarını yerinde tutmak ve tırmanmalarını beklemek için nehrin çekimine karşı çalışırken botlarımı daha sıkı bir şekilde diktim.

Luther oğlunu önünden itti ve Fox elimi tuttu, Luther'i de çıkarmam için bana yardım etmeden önce onu kıyıya sürüklememe izin verirken gözleri şüphe doluydu. Kolumdaki kurşun yarası kaslarımı her esnetişimde itiraz ediyordu ama gerektiğinde zihnimi bu tür şeylerden nasıl uzaklaştıracağımı biliyordum.

Dalı bir kenara fırlattım, şelaleye doğru baktım ve nehrin ne kadar aşağısına gelmiş olmamız gerektiğini fark ettiğimde bir kahkaha attım. Buradan Gallows Köprüsü'ne kadar bir milden fazla yol gitmiş olmalıydık.

Yollar kıyılarına bu kadar yaklaşmışken, Ölü Köpekler'in çoktan arkamızda kaldığından emindim.

Şu anda krallardan çok boğulmuş farelere benzeyen iki Harlequin'in arasına bakarken daha fazla gülmekten kendimi alamadım, kıcıımın üzerine düştüm ve kaşları çatık ve meraklı bir şekilde başımda dikilirken baltamı aldım.

Luther oğluna bir bakış attı, ben de cesaretlendirmek için elimi salladım ve benimle uğraşmak zorunda kalmadan önce duygusal bir an geçirmelerine izin verdim. Fox'a sanki adam ölümden dönmüş gibi baktı - ki doğrusunu söylemek gerekirse dönmüş sayılırdı ve kollarını oğluna dolayıp onu şiddetle kucaklarken ve birbirlerine sarıldıklarında onun bedenine karşı rahatladığını mırıldanırken boğazında boğuk bir ses düğümlendi.

Fox, babasının kollarında sarktı, onu sıkıca kavradı ve hayatta kaldıkları için duyduğu rahatlama duygularına karşılık verdi, birbirlerine olan sevgileri açıldı ve geçmişimin eski yaralarını acıtıyordu.

Sonunda yeniden bir araya geldiklerinde bana şüpheyile baktılar ve Tilki Harlequin, Harlequin Prensi unvanını neden hak ettiğini bana tam olarak anlatan tehlikeli bir bakış attı. Az önce Azrail'in ta kendisiyle göz göze boynundan sallanıyordu ve ölümden sonraki hayatla yaptığı dans yüzünden sarsılmış gibi bile görünmüyordu, gerçi boğazındaki morluk her türlü berbat görünüyordu ve yan tarafındaki bıçak yarası doymuş gömleğinden kanıyordu.

"Sen de kimsin lan?" Fox huysuzca sordu, ancak beni gayet iyi tanıdığı ve gerçek kimliğimin peşinde olduğu hissine kapıldım. Onun sesi Boynuna dolanan ip yüzünden sesi kısılmıştı, koyu yeşil gözleri neredeyse elinden alınmak üzere olan hayatıyla parlıyordu.

"Bugünlerde bunu söylemek zor," diye itiraf ettim, bir elimi kısa rastalarımın arasından geçirip onları gözlerimden uzaklaştırırken bir yandan da sıkıca tutuyordum

Diğeriyle de baltamı. "Ama sanırım bana sormak istediğiniz asıl soru, kimin için çalıştığım?"

"Bize ukalalık yapma evlat," diye uyardı Luther, maço saçmalıkları yüzünden kendimi tehdit altında hissedeceğimi düşünüyor gibiydi.

Korku duyma yetimi çoktan kaybetmiştim, bu yüzden ona sadece sırtıttım ve baltamı sallayarak buradaki tek silahlı adamın ben olduğumu hatırlattım. Onlardan daha genç olabilirdim ama bir silahı onlara tercih ederdim.

herhangi bir gün deneyim. Ayrıca, yıllarla ölçülemeyecek türden bir hayat yaşamıştım, hayatta kaldığım, tanık olduğum ve katlandığım şeyler onlarca yıl gerektiriyor, ama hepsi aynı şekilde yığılıyor.

"Dökülmeye başlamadan önce saçlarını açık tut," diye önerdim. "Hem zaten yardımımı almak için bir anlaşma yaptığını tahmin ediyorum, bu yüzden sorunun cevabını zaten bildiğini varsaymak zorundayım."

"Carmen?" diye sordu, yüzünde umut ve endişe karışımı bir ifade vardı ve Fox, etindeki ip yanıklarından kaynaklanan morlukların öfkeyle alevlendiği boğazına masaj yaparken kaşlarını kaldırarak bana baktı.

"Evet. İkiniz de resmen ona hayatlarınızı borçlusunuz. Umalım da bedelini ödeyecek kadar iyi olun." Onlar endişeli bir bakış atarken onlara sırtıttım ama nehrin uzak kıyısındaki bir hareket dikkatimi çekti ve lanet olası Shawn'ın sudan çıkmaya çalıştığını gördüğümde kendimi ayağa kaldırdım.

"Şaka yapıyor olmalısın," diye homurdandım. "O orospu çocuğunu göğsünden vurdum. Şimdiye kadar bu lanet nehrin dibini boylamış olmalıydı."

Shawn'ın kahkahası bize doğru seslenirken o da arkasına baktı ve bir Ağacı, ağırlığını desteklemek için kullanıyor ve azgın suyun üzerinden bize doğru işaret ediyordu. Onu vurduğum yeri tutarken gömleğinden kan sızıyordu, ancak yapmak istediğim işi yapmak için çok sağa doğru görünüyordu.

"Siz Harlequinler hamamböceği yuvası gibisiniz!" diye bağırdı. "Kolay kolay ölmeyeceksiniz, değil mi?"

"Biz de senin için aynısını söyleyebiliriz." Luther suyun kenarına doğru bir adım attı, sanki tamamen o azgın cehennem çukuruna geri dalmaya ve piçi boğmak için oraya yüzmeye niyetliydi, ama Fox onu durdurmak için kolunu yakaladı, diğer eli Shawn'ın ona verdiği bıçak yarasının hala serbestçe kanadığı tarafına bastırıyordu. Yaranın ne kadar kötü olduğunu söylemek zordu ama anında ölümcül olmasa bile böyle bir yarayla pek bir şey yapmak isteyeceğimi söyleyemezdim.

Fox korkuyla, "Kayalıklara, o hava deliğine geri dönmem gerek," dedi ve sanki şu anda nerede durduğumdan emin değilmiş ve bunu anlamak için kaybedecek zamanı da yokmuş gibi bana baktı. "Rick, Rogue ve diğerlerinin bize."

Kaşlarımı kaldırdım, neyi kastettiğini ve az önce ikisine yaptığım bu iyiliğin bedavaya geldiğini gerçekten düşünüp düşünmediğini merak ediyordum. Artık bir borç vardı. Ödenmesi gereken bir borç.

Luther küfrederek Shawn'a sırtını döndü ve ikisi birlikte ağaçların arasına dalarak beni ve Shawn'ı nehrin karşısında yüz yüze bıraktılar. Harlequin adamları ya artık işimizin bittiğini ya da bu noktadan sonra istedikleri her şeyi yapmalarına izin vereceğimi düşünüyorlardı. İkisi de doğru değildi.

"Şimdi seni görüyorum evlat," diye mırıldandı Shawn, iki parmağını kaldırıp tabanca gibi bana doğrulttu ve sahte bir el ateş ederek biraz sendeledi ve kurşun yarasının ona sorun çıkardığını kanıtladı. Belki de bu yüzden ölecekti.

"Ben de seni görüyorum," diye karşılık verdim. "Çok uzun zamandır arıyordum." "Bana sahibinin kim olduğunu söyleyecek misin?" diye sordu ama ben sadece gülümsedim.

Nasıl olsa yakında anlayacaktı. Bu noktada adamlarından tek birinin bile hayatta kaldığından şüpheliydim. Köprü büyük ihtimalle yağmalanmıştı.

Biz orayı boşalttıktan çok sonra, ya da boşaltmadıysa bile Carmen'in yakında evi temizleyeceğini biliyordum. Elini oynamıştı, Ölü Köpekler'le bağlarını koparmıştı ve

Daha sonraki bir tarihte onu kışından ısırabilecek kinleri olduğunda erkeklere nefes aldırmamak.

"O sen değilsin," diye belirttim, gerçi bu artık herkesin görebileceği kadar açıktı.

"Beni geçtiğine pişman olacaksın evlat," diye şarkı söyledi, o kadar kendini beğenmiş görünüyordu ki kanım ısındı ve içimde inkâr edilemez bir şiddet ihtiyacı yükseldi.

Kolumu ani bir hareketle geri çektim ve baltayı tüm gücümle fırlattım, Castillo Cartel için onu izlerken onun yanında katlandığım her işkence dolu an kafatasımda tekrar tekrar çalarken lanet kafasını hedefledim.

Hayatımın yılları bu lanet oksijen israfı tarafından çalındı. Sayısız emir uygulandı ve saçmalıklar görmezden gelindi. Ama sonunda onunla işim bitmişti ve kabadayılık gösterisine rağmen, ihanetimin onu ne kadar derinden yaraladığını görebiliyordum ve sonunda gözlerindeki yünü çekmek çok iyi hissettirdi.

Shawn balta onu öldürmeden bir an önce kenara çekildi. neşeli bir çığlık atarken bıçağı kendini tutmak için kullandığı ağaca saplandı.

"Evet. Şimdi beni görüyorsun," diye seslendim, öldürülemez olmakla övünmeye başladığında onu görmezden geldim. Artık etrafta durup onun lanet sesini dinlemek zorunda değildim, bu yüzden Harlequin'leri ağaçlara kadar takip etmek için arkamı döndüm.

Koşmaya başladım, ormanlık alanda izledikleri patikayı takip ediyor, gümüş rengi ay ışığında ayak izlerini ve kırık dalları rahatlıkla görebiliyordum. Onlara yeterince çabuk yetişecektim ve onlara ne kadar uzakta olduğumuzu hatırlatacaktım.

henüz bitmemişti. Kara Koyun'la randevuları vardı ve o bekletilecek bir kadın değildi.

Koşarken göğsüme bir hafıflık doldu ve Shawn'ın canını almaya yönelik başarısız girişimlerime rağmen kendi kendime gülümsemekten kendimi alamadım. Onun günü gelecekti ve bu arada ben de sonunda kendimi geri kazanacaktım.

Sonunda zincirlerimden kurtulmuş bir köpektim ve gerçek sahibime dönmeye hazırdım.

Çılgılığım, tuzlu suyun yüzeyine doğru dönen bir baloncuk seliyle dudaklarımdan koptu. Acımasız suyun altına savruldum.

ve bir kez daha kayalara doğru savruldum.

Omuzlarım, derime değen keskin kesiklerin acısıyla patlıyordu.

Hangi yolun yukarı olduğunu anlamaya çalışırken kalbim panik içinde çırpınıyordu, vücudum oksijene muhtaçtı ve bu lanet olası cehennem çukurunda boğulma korkusu her geçen an içimi kemiriyordu.

Su tekrar kabardı, beni içine çekti ve yüzeyin nerede olduğunu bilmemi sağladı, ben de donmuş uzuvlarımdan toplayabildiği kadar hızlı hareket ederek beni sürüklemeye çalıştığı yönün tersine doğru elimden geldiğince güçlü bir şekilde tekmelemeye başladım.

Yüzeye çıktığımda bir el benimkini kavradı ve boğazımı ve ciğerlerimi yakan buz gibi tuzlu su damlacıklarıyla kaplı vahşi bir nefes çektim, kayalara tutunup kararlı bir hırıltıyla beni daha da yaklaştıran Chase'e göz kırptım.

"JJ!" Karanlıkta kayalara tutunup kendimi yukarı çekmeyi başarırken çığlık attım ve başımı çevirerek altımızdaki siyah su havuzuna baktım. Ondan hiçbir iz yoktu ve oğlumu ararken içimi korku kapladı, çaresizlik ciğerlerimdeki havayı eziyordu.

Dalgaların köpüğü, hızla bir ölüm tuzağına dönüşen deliğın karanlık derinliklerinde bir şey görmeyi imkânsız hale getirdi ve boğazıma bir hıçkırık düğümleñip sevdiğim adam için tekrar çığlık attığımda panik içimi tırmaladı.

Chase, "O öldü, küçüğüm," diye boğuk bir sesle konuştu, bu sözler öylesine acı doluydu ki beni içlerindeki gerçekten bile daha derinden yaraladı.

Haklı olduğunu bilmeme rağmen başımı şiddetle sallayarak inkâr ettim. Yeniden ortaya çıkmamıştı ve aradan çok uzun zaman geçmişti, çok uzun zaman.

Rick uçurumun diğeri tarafından, "Suyun girdiğı tünelden dışarı çekilmiş olmalı," diye seslenerek dikkatimi ona çekti, o da kayalara tutunmuştu, Mutt kolunun altında sıkışmış ve korkudan titriyordu, ıslak kürkü vücuduna yapışmıştı.

"Onu bırakamayız," diye yalvardım, keskin kayalar parmaklarımı keserken ve su yeni bir kabarma beklentisiyle altımızda kükrerken başımı salladım.

"Onun için burada ölmeni istemezdi," dedi Chase şiddetle, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzölürken kolumdaki tutuşu acıyla sıkılaştı ve ben aptalca bir reddedişle başımı sallamaya devam ettim.

Haklı olduklarını biliyordum; bunu biliyordum ve yine de tırmanmanın pes etmek anlamına geldiğini de biliyordum. Bu kayalara tırmanmaya başladığım anda Johnny James'i geride bırakacaktım ve bunu düşünmek bile kendi ruhumu onunla birlikte burada bırakacakmışım gibi hissetmeme yetiyordu.

Yapamam.

Yapmayacağım.

Kalbim yerinden çıkacak gibiydi ve nefes almanın bir yolunu bulamıyordum. Bu dünyada oğullarımdan birini benden alabilecek kadar güçlü bir güç olmadığını düşünmüştüm ama yanılmışım. Çok yanılmışım ve şimdi denizin gazabına karşı çaresizdim, ruhumun iki parçası çalınmıştı ve ne yapacağımı bilmiyordum.

"Bu çok kötü olacak!" Dalganın kükremesi hava deliğini bir kez daha doldururken Rick bağırdı ve benden bir çığlık kaçtı.

Tüm gücümle kayalara tutundum, onlara sindiğimde dehşet kederimi delip geçti ve dalga tekrar bize çarptı, bizi tüneklerimizden koparmak için çok çalıştı.

Kayalara doğru sürüklenirken Chase'in beni tutuşu demire dönüştü, okyanus kanımın daha fazlasını sunarken yanağım kayalara sürtündü ve kederim ruhumu etimden ayırmaya çalışan bir iblisin pençeleri gibi göğsümü yırttı.

İnanılmaz bir şekilde, hepimiz tutunmayı başardık, su geri aktı ve bizi hala kaya duvarına tutunduğumuz yerde damlayarak bıraktı.

"Tırman!" Rick böğürdü ve kalbim parçalanırken ve kederim beni yok ederken, emrettiği gibi yaptım, yukarı uzandım ve kendimi daha yükseğe çekerken bir sonraki tutamağı kavradım, başımı geriye eğerek çok yukarıda gökyüzünde asılı duran alaycı yıldızlara baktım.

Chase hemen yanımda durdu, biz yukarı tırmanırken kolu benimkini okşadı, altımızda kabilen suyun gürültüsü her saniyenin bir sonsuzluk gibi sürüklenmesine ve aynı anda inanılmaz bir hızla geçmesine neden oldu.

Ağlıyordum, hıçkırıklar içimi parçalıyor ve gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyordu. Hissettiğim acı beni tüketti ve bana daha da yükseğe tırmanmaktan ve bu cehennemden kaçmaya çalışmaktan başka bir şey bırakmadı.

Rick bir kez daha tutunmamız için bağırdı ve Chase bana yaklaşırken kaya duvara doğru büzüldüm, kolu sırtımı sararken diğer tarafımdaki kayaları tuttu ve vücuduyla beni korumaya çalıştı.

Omzumun üzerinden baktım ve çenesi kararlılıkla gıcırdayan Maverick'le göz göze geldim; İt'i kayalarla göğsü arasına sıkıştırmış, küçük köpeğim korkuyla inleyip ona sokulurken dalgaların çarpmasına hazırlanıyordu.

"Sorun yok, her şey yoluna girecek," diye seslendim, kimi rahatlatmaya çalıştığımdan bile emin değildim ama İt'in vahşi gözleri beni anlamış gibi bir parça yumuşadı.

Kabaran suyun uğultusu bizi sağır ederken ve dalgalar başımızın üzerinden hızla geçip üstümüzdeki delikten dışarı püskürürken, tek yapabildiğimiz can havliyle tutunmak ve suyun tekrar ayrıldığında bizi de beraberinde aşağı çekmemesini ummaktı.

Bir kez daha kayalara yaslandım, Chase'in tutuşuyla nefesimi tutup titrerken çıplak ayak parmaklarım keskin taşların acısıyla yanıyordu.

Su, üzerimize düştüğünden daha da güçlü bir şekilde geri geldi ve Chase geriye doğru savrulurken, çığlık atıp düşmeye başlarken kolu etrafımdan ayrıldı.

Geriye doğru devrilirken elini kavradım, ağırlığı beni de kayalardan kurtarmakla tehdit ederken kayalar sağ elimin parmaklarını kesti.

Kaslarım yandı ve kanım aktı, ama tırnaklarım derisini ısırdığında dudaklarımdan meydan okuyan bir kükreme koptu ve onu yeniden tutmak için çabaladı, kendini kayalara geri attı ve ben onu tutma çabasıyla nefes nefese kalırken küfretti.

Kelimelerle vakit kaybetmedik, tekrar tırmanmaya başladık, keskin kayalar her hareketimde parmaklarımı ve ayak parmaklarımı kesiyordu, kendimi yukarı ve yukarı doğru zorladım.

Elim nihayet başımın üstündeki deliğin ağzını kavradığında içimden bir rahatlama hıçkırığı kaçtı.

Kendimi yukarı doğru çektim ve Chase bir elini kıcıma vurarak beni daha da hızlı yukarı itti, altımızdaki su bir kez daha uğuldadı, her geçen an daha da yaklaşıyordu.

Uçurumun tepesindeki ıslak kayaların üzerine çıktığımda göğsümün üzerine düştüm, bacaklarımı arkama doğru kaldırıp yuvarlanırken bir hıçkırık daha beni boğdu ve diğerlerine yardım etmek için kenara doğru geri döndüm.

Rick, Mutt'u delikten yukarı ve dışarı fırlatırken beyaz bir ışık dikkatimi çekti, tam o sırada delikten bir kez daha su fişkırdı.

Hâlâ içindeki kayalara tutunmaya çalışan çocuklarım için korku içinde çığlık atıyordum.

İt korku dolu bir çığlık atarak dalgadan uzaklaştı ve ben de Yüzüm su patlamasıyla sıırıslam olurken, paramparça olmuş kalbim tekrar düşmesini beklerken bir aygır gibi koşuyordu.

Dalga daha tam olarak yatışmadan, bir el kenardan uzandı ve Chase'i güvenli bir yere çekmek için ileri atılırken rahatlayarak haykırdım, Maverick'i aramak için başımı kaldırdım ve onu da hava deliğinden çıkarken bulduğumda bir çığlık daha attım.

Ayaklarıma sıçradım, ağırlığımı geriye verdim ve Chase'i öyle sert çektim ki, o çıkarken bir yığın halinde düştük, vücudu beni ağır bir gümbürtüyle yere çarptı.

Kollarımı ona doladım, o da yüzünü boynuma gömdü; az önce atlattığımız şeyin verdiği rahatlama, ailemizin kayıp iki üyesi için duyduğumuz korku ve kederle birbirine karıştı.

"Kalk," diye emretti Rick, Chase'i tutup ayağa kaldırdıktan sonra elimden tutup beni de ayağa kaldırdı.

Beni sert ve hızlı bir şekilde öptü, dudakları dişlerime çarptı ve tekrar gitmeden önce rahatlamasının vahşiliğiyle neredeyse kan çekiyordu, beni hava deliğinden uzaklaştırırken eli benimkinin etrafında kaldı.

"JJ!" Chase ellerini ağzına götürerek bağırdı ve hepimiz kısa, ruhumuzu yok eden bir an için sanki gerçekten bir cevap alabileceğimizi düşünmüşüz gibi durakladık.

Sessizliği bozan tek şey, bir başka dalganın üfleme deliğinden yukarı ve dışarı doğru çarpmasıydı ve üzerimize tekrar tuzlu su püskürtülürken dalgaların gücüyle irkildim.

Rick, "Eşyalarımızın hepsi gitmiş," diye küfretti; çenesinin gerginliği ve gözlerindeki cansız bakış, içine kapandığını, duygularını bastırdığını ve diğer her şeyi görmezden gelerek elindeki sorunlar üzerinde çalıştığını açıkça ortaya koyuyordu.

"Ne yapmalıyız?" Nefes aldım, hava deliğinden püsküren suya baktım ve nereden geldiğini anlamaya çalıştım. "Sence JJ yıkanmış olabilir mi ya da-"

"Arabaya binip Fox'un peşinden gitmeliyiz. Johnny James'i bulmaları için sahil güvenliği arayabiliriz," dedi Rick kararlı bir şekilde. "Sadece bir telefona ihtiyacımız var."

Chase'in çenesi titredi ama başını salladı, elimi tuttu ve bir an için sıkıca sıktı, sonra hepimiz koşmaya başladık, hiçbirimiz bir daha konuşmadık çünkü olan biteni anlatacak kelime yoktu.

Şimdi. Bu, herhangi birimizin inanmak istediği her şeyin çok ötesindeydi. Gerçekle yüzleşmekten başka çaremiz kalmayana kadar hepimizin inkâr tuzağına düşmesine izin vereceğimizi söyleyebilirim.

Mutt önümüzde koşarken havladı, giderken tüylerini silkeledi ve bana hayatta kalmamızın verdiği rahatlamayla dolu bakışlar attı. Daha hızlı koşarken sadece gideceğimiz yere ve yapmamız gerekenlere odaklandım,

Çıplak ayaklarımın altındaki patikayı dolduran, tenimi kesen ve beni yavaşlatmaya çalışan taşların ısırtığını görmezden geliyordum.

Koşarken doymuş giysilerimizden su damlıyordu ve nefeslerim keskin bir şekilde girip çıkarken gökkuşağı rengindeki saçlarım yanaklarıma yapışuyordu.

Cennet Lagünü'ne yakın bir yere park ettiğimiz uçurumdan aşağı iniş, bir şekilde bir bulanıklık içinde yanımdan geçip giderken aynı şekilde sonsuza kadar sürecekmış gibi görünüyordu.

Sonunda karanlığın içinden Fox'un kamyonetini gördüm, hasarı görmeden önce içimden boğuk bir rahatlama çığlığı yükseldi. Araca ulaştığımızda kalbim hızla çarptı; camların kırılmış, lastiklerin kesilmiş olduğunu, kamyonun altında biriken ve demir bir çubuğun depoya saplandığı su birikintisinden yayılan keskin benzin kokusunun havada asılı kaldığını gördüğümüzde üçümüz de hareketsiz kaldık.

"Siktir!" Rick böğürdü, öfkesi içinden fışkırırken kalbime keskin bir sarsıntı gönderdi.

"Şimdi ne olacak?" Dehşet içinde soluk soluğa kaldım, Fox ve JJ için duyduğum korku beni felç ederken, içinde bulunduğumuz durumun çaresizliği sonsuz bir güç gibi üzerime çöktü, Beni ezmeye mahkum dayanılmaz bir ağırlık.

O anda hiçbir şey değildik. Ne gangsterler ne de bizden çok daha büyük bir tahtadaki oyuncular, ne güçlü ne kuvvetli ne de durdurulamazdık. Sadece sırlıslık olmuş, kanlar içinde, yara bere içinde üç varlık, gerçeklik etrafımızı sararken işe yarar tek bir şey bile yapamıyorduk. Dört atlı, günlerin sonunu getirmek için gelmişti ve biz de bunu başarabileceğimizi düşünecek kadar aptaldık. onları reddet.

"Kaçmaya devam edeceğiz," diye homurdandı Rick, kamyonu bir tane daha çarpmaktan zor kurtuldu.

bir bakış atarak reddetti. "Çalabileceğimiz lanet bir telefonu ya da arabası olan birini bulana kadar. Durmayacağız."

Eli tekrar benimkine dolanırken sessizce başımı salladım ve Chase sol elimi sıkıca kavrayarak bizi birbirimize bağladı.

Gecenin karanlığında yalınayak, kanlar içinde ve sırlıslıkla bir halde, uçurumun yamacında sonsuzluğa uzanıyormuş gibi görünen taşlı patikadan aşağı doğru koşmaya başladık. Geçen her an bir ölüm çanı gibi çınıyordu.

ve en kötüsü de bunu durdurmak için yapabileceğim hiçbir şeyin olmamasıydı.

Bir hortumun içinde çamaşır makinesinin içindeydim. Benim Kafam o kadar çok kayaya çarpmıştı ki, kaskımın hala enemin altında takılı olması bir mucizeydi. Artık dnmediğimi fark etmem uzun zaman aldı ve kalpsiz deniz sonunda beni avuçlarından bırakmıştı. Gazabıyla yüzleşmiş ve hayatta kalmıştım ve bunun için ona teşekkür etmeliydim. Merhamet.

Yumuşak kum, ağrıyan bedenimi yumuşatıyor, etimde kuruyan tuzlu sudan dolayı sonsuz küçük kesikler batıyordu. Nefeslerim sığ ve ağırdı, ama bitkin bir halde yattığım süre uzadıkça daha da düzenli hale geliyorlardı.

Gğsmmn içinde okyanusun saldırısıyla hiçbir ilgisi olmayan bir çekiş hissediyordum ama bunun ne anlama geldiğini tam olarak kavrayamıyordum. Bilinç çizgisinde dans ediyordum ve içimde sadece puslu, çarpık anılar yaşıyordu.

Karanlıkta adımı haykıran bir kız ve ondan çalınmadan önce aç bir canavarın kükremesini duydum. Parmaklarımın parmaklarımın arasından kaydığını ve nefret ettiğimi bildiğim bir adamın duygusuz kahkahasını iliklerime kadar hissettim. Ama

Beynimdeki pençeler beni serbest bırakmıyor, beni arafta hapsediyor, korkunç bir şey olduğunu biliyor ama durduramıyordum.

Deniz şimdi mırıldanıyor, ayaklarıma vuruyor, nefeslerim kadar derinden girip çıkıyordu, sanki eskiden canavar olan deniz şimdi nazik bir yaratığa dönüşmüştü. Bu bildiğim ve sevdiğim denizdi, çocukken bu dünyada benim köklerimi bilen tek insanlarla oynadığım deniz. Beni hayata döndürüyor, onlara doğru yönlendiriyordu ve aniden dünyam altüst oldu ve gözlerim açıldı.

Hepsi bir anda döküldü.

Rogue.

Oğullarım.

Hava deliği.

"Geliyorum, bekle," diye homurdandım, sesim yuttuğum tuzlu su yüzünden çiğ çıkmıştı ama sözüm hâlâ içinde sağlam bir gerçeklik ağırlığı taşıyordu.

Etrafımda yükselen, arkamdaki uçurumla buluşan ve şimdiye kadar gördüğüm en siyah gece gökyüzüne doğru yükselen keskin kayaların arasındaki küçük bir kum yığınının üzerindeydim. Burası The Mile'dan ya da yardım bulmayı umabileceğim herhangi bir yerden çok uzaktaydı ve kalbim panikle çarpıyordu.

ve okyanusun beni ne kadar uzağa götürdüğünü anlamaya çalışıyordum.

Denizin beni tükürdüğü, ciğerlerimden kumların üzerine suların aktığı anı hayal meyal hatırlayarak hışırtilı bir öksürük saldı. Tuzlu su göğsümde kuru bir yanık bırakmıştı ama bu, sevdiğim insanların o hava deliğinde sıkışıp kaldığını düşündüğümde kalbimi tüketen ani ateşle kıyaslanamazdı. Ve Fox.

Ayağa fırladım, yırtık gömleğimin parçalanmış kalıntılarını sıyırdım ve keskin bir kaya tarafından kesilmiş olması gereken kolumdaki en derin kesiğin etrafına bağladım. Hissedemiyordum, sadece kanamayı durdurmam gerektiğinden emindim, böylece ilerlemeye devam edebilir, aileme dönebilir ve onları kurtarabilirdim. Kumsaldan yukarı doğru koştum, dar bir hayvan yoluna doğru ilerledim.

Kum.

Adrenalin ve panik kaslarımın her hareketini körüklüyordu. Hareket etmeyi bırakırsam yere yığılacağımı ve tekrar ayağa kalkmak için mücadele edeceğimi biliyordum. Bu yüzden devam ettim, kendimi dik kıyıdan yukarı doğru zorladım, acıyan avuçlarım uzun

Her an kayıyor, kendimi sürüklüyor ve yavaşlamayı reddediyordum. Bu benden çok daha büyük bir şeydi. Bedenimin sınırlamalarından ya da bedenimdeki acıdan çok daha fazlasıydı.

Nihayet tepeyi aştığımda kaslarım yanıyordu ve önümde yükselen dar uçurum yolunu gördüm. Asfalta çıkmadan önce kayalara ve kumlara bata çıka oraya doğru ilerledim ve bakışlarımı sağımdaki uçurumun bulunduğu yere çevirdim. Oraya kadar koşmak bir saatimi alabilirdi. Bir arabaya ihtiyacım vardı. Oraya olabildiğince hızlı gitmem gerekiyordu. Ama kararımı verirken onlara sırtımı dönmek hayatımda yaptığım en acı verici şeymiş gibi geldi ve tüm ruhumla bunun doğru karar olması için dua ettim.

Yol boyunca tüm hızımla koştum, botlarım yere vuruyor, ilerlerken parmak uçlarımdan su tükürüyordum.

Ay önümdeki yolu aydınlatıyordu, önümdeki manzara o kadar boş, o kadar sessiz görünüyordu ki, lanet olası dünyadaki tek kişi benmişim gibi geliyordu. Ve bu dehşet vericiydi çünkü hiç yalnız olmadığım bir şey varsa o da yalnız olmaktı. Her zaman yanımda arkadaşlarımdan biri olurdu ve hepsini bir gecede kaybetme düşüncesi beni boğmaya yakındı.

Bunu atlatamazdım. Yaşayamazdım. Eğer gerçekten gitmişlerse ben de çok geçmeden peşlerinden giderdim ama emin olana kadar umudumu kaybetmeyi reddettim.

Yoldaki keskin bir virajı döndüğümde eski bir Cadillac'ın içinde öpüşen bir çift genç gördüm ve tek bir kalp atışı bile tereddüt etmedim.

Onlara doğru hücum ettim, sürücü kapısını açtım ve deli bir adam gibi onlara bağırdım.

"Defol git!" Kızı adamın kucağından çekip aldım, çığlık çığlığa bağırırken onu arkamdan yola ittim.

Korkudan gözleri yuvalarından fırlayacak gibi olan adam ellerini kaldırdı. Gömleğini yumruklarım ile kavradım, onu arabadan dışarı çıkardım ve kız arkadaşıyla birlikte tökezleyerek benden uzaklaştı. Onun yerine doğruca arabaya atladım ve daha kapıyı kapatmadan onları şok içinde arkamdan bakakalmış halde bırakarak yola koyuldum bile.

Dolambaçlı uçurum yolundan olabildiğince hızlı çıktım, oraya vardığımda o hava deliğinde beni neyin beklediğini hayal etmemeye çalışırken parmak eklemlerim direksiyon simidinde beyazlaştı.

Ailemin cesetleri, suda bir bez parçası gibi yüzüyordu, ezilmiş ve yaralanmışlardı, onları kurtarmak için çok geç kalmıştım.

"Hayır," diye dişlerimin arasından hırladım, gecenin içinde arabayı sürerken, farlar bir iblisin gözleri gibi karanlığı delerken bu kaderi reddettim.

Kayalıklara ve hava deliğine doğru giden yola ulaştığımda direksiyonu sertçe çektim, arka taraf çakıllı yolda savruldu ve ayağımı yere vurduğumda tekerlekler şiddetle döndü. Taşlar ve tozlar arka tekerlekler tarafından arkamda patlatıldı ve eski araba şiddetli muameleyi protesto etmek için sızlanırken tekrar uzaklaştım.

Pistte hızla ilerliyordum, farlarımın aydınlattığının ötesinde hiçbir şey yoktu, ışınlar karanlığı delip geçiyordu.

iki umut ışığı gibi geceyi aydınlatıyordu.

Sertçe öksürdüm, ciğerlerim yanıyordu ve bunu yaparken göğsüm daralıyordu, ama vücudumdaki acıyı görmezden geldim çünkü kalbimin içinde bulunduğu ıstırapla karşılaştırıldığında hiçbir şey değildi, bu dünyada en çok sevdiğim insanlar için duyduğum korku beni tüketiyordu.

Onlardan vazgeçemezdim. Vazgeçemezdim. O hava deliğine kendim geri tırmanıp onları teker teker dışarı çıkarmam gerekse bile bunu yapardım. Yine de beni o cehennemden çıkaran şiddetli denizi düşündükçe, ailemin kaderi hakkındaki korkum daha da arttı.

Bir köşeyi daha hızla döndüm, sonunda tepe keskinleşti, varış noktam daha az uzak görünüyordu.

Ve aniden oradaydılar, Rogue renkli saçları yanaklarına yapışmış, Maverick onun yanında, Mutt önlerinde koşuyor ve Chase de onun diğer tarafında. Hırpalanmış ve yara bere içindeydiler ama lanet olsun, hayattaydılar.

Varlığımın her zerresine çarpan bir rahatlamayla frene bastım, kapıyı açtım ve gözleri benimkilerle buluştuğu anda aramızdaki bağın bir havai fişek gibi havada patladığını hissettim.

"Johnny James!" Rogue çığlık attı, bana doğru koşarken okyanus mavisi gözlerinde inançsızlık ve umut birbirine karışıyordu.

Birbirimizle çarpıştık, ağızlarımız her zaman birlikte olmak kaderlerinde varmış gibi buluştu ve vücudumda kalan tüm güçle onu kendime doğru çektim, ikimiz de bu anın imkansızlığı karşısında titriyorduk.

Maverick ve Chase kucaklaştılar ve İt havlayıp ayak bileklerimi çılgınca yalarken alnımı her ikisine de yasladım.

"JJ," diye soludu Chase, dudakları boynuma sürtünüyordu. "Düşündük ki... siktir."

"Bunu bir daha asla yapma," diye hırladı Rick, hissettiklerini ifade etmeye çalışırken sırtıma bir yumruk çarptı ama kelimelere ihtiyacım yoktu. Bunu kendim de hissedebiliyordum.

Panik beni bir kez daha ele geçirdiğinde "Fox," diye mırıldandım, hepimiz dehşet dolu bir bakışı paylaşıırken birbirimizden koptuk. Grubumuzda büyük bir boşluk vardı ve bu kısa rahatlama anı, kardeşimizin nerede olduğu ve şimdi ona ne olabileceği gerçeğiyle hızlı bir şekilde öldü.

"Onu bulmak zorundayız. Silahlara ihtiyacımız var," dedi Rogue şiddetle.

"Harlequin House," dedi Chase, üst dudağı hırıltıyla aralandı. "Lanet olası Shawn bu gece ölecek," diye hırladı Maverick ve biz başımızı sallayarak onayladık.

Sürümüzün bir üyesi bizden çalınmış vahşi savaş köpekleriydik ve Shawn Mackenzie sonunda bizi kızdırmaya cüret edenlere ne olduğunu öğrenecekti.

Travis arabada sessizce otururken, **ben** Luther'in yanına bindim.

ruhunu almak için bekleyen bir Azrail gibi bizimle oyalanıyordu. Ama bunun tam tersi olduğunu tahmin ediyordum, çünkü bu gece ikimizin de hayatını kurtarmıştı.

Yine de bu andan sonra ona güvendiğimi söyleyemezdim, çünkü emir altındaydı. Adam açıkça kartel tarafından satın alınmış ve parası ödenmişti; efendisinden gelen basit bir emirden başka hiçbir sebep olmaksızın ne kadar zamandır arasına yerleştirildiği adamlara saldıran, pusuya yatmış bir saldırı köpeğiydi. Lanet olası karteli bu kadar korkunç yapan da buydu - herkes ve her şey onların malı olma potansiyeline sahipti ve sadakatleri korku ve saygıyla yoğrulmuştu. Travis'in kartelden önce nasıl bir hayat yaşadığını kim bilebilirdi?

Castillos onu sahiplenmişti ama onun bir kartel olduğu açıktı.

Şimdi silah.

Shawn'ın bana hediye ettiği bıçak yarasının acısı böğrüme saplanmıştı ve babamın hala belimi sıkıca saran gömleğinden kan sızıyordu. Bu sadece benim en acı veren yaramdı.

Çünkü köprüden düştüğümde boynum kırılmaya çok yaklaşmış gibi hissediyordum ve aileme odaklanırken etimi sızlatan ağrıya karşı dişlerimi sıkıyordum.

Adrenalin beni buraya kadar bayılmadan getirmiş olmalıydı, ama sınırlarıma ulaşıyordum, arabadaki hareketsizlik anı yaralarımın gerçekliğini şimdi çok net bir şekilde üzerime yıkıyordu. Ellerim ya şoktan, ya kan kaybından ya da sadece harekete geçme ihtiyacından dolayı biraz titriyordu ama ailemi tekrar kollarıma sımsıkı sarana kadar vücudumun taleplerine hiçbir şekilde dikkat etmeyi reddettim. Başka hiçbir kader kabul edilemezdi.

Doğruca hava deliğine gitmek istemiştim ama babam aklımı başıma getirmişti, çünkü onları kurtaracak bir şeyimiz yoksa oraya gidip yardım etmenin bir anlamı yoktu. Ama erzak almak için Harlequin Evi'ne doğru ilerlerken geçen her saniye, Rogue'un kayalıklardan kaydığı an, Chase'in onu tutmayı kaybettiği an, Rick'in onun peşinden dalıp kafasını bir kayaya çarparak yarıldığı ve JJ'in de onu karanlıkta takip ettiği an olabilirdi.

Umutsuzca bu şeylerden herhangi birini hayal etmemeye çalışırken, bir elimi gözlerime bastırarak yüzümü buruşturdum, ama kafatasımın içine o kadar derinlemesine kazınmışlardı ki, sanki çoktan olmuşlardı.

"Baba," dedim kabaca, Shawn'ın beni asmasıyla boğazım yırtılmış, sesim hırıltılı ve çakıl dolu çıkmıştı. "Acele et," diye yalvardım,

Gerçi zaten hız sınırının üç katı hızla gidiyordu ve hiç tutsak almıyordu.

Luther'in eli dizime düştü ve sıkı, aramızda çocukluğumdan, onu sevdiğim ve ona ihtiyaç duyduğum zamanlardan kalma bir ağınalık yankısı geçti. Şimdi ona yine ihtiyacım olduğunu fark ettim. Her şeyden çok. O köprüden geçerken beni takip etmişti ve kuyruğumu ölüme kadar kovalayabileceğini biliyordu ama tereddüt etmemişti.

O iyi bir babaydı ve sonunda yaptığı tüm kötü şeyler için onu affetmeme izin verdim, çünkü kin ve pişmanlıklara tutunmaktan bıkmıştım. Hayat hala damarlarımda dolaşıyordu ve bu, bacaklarım o uçurumun üzerinde tekmelenirken umabileceğimden çok daha fazlasıydı. Vedalarımı etmiştim, her şeyi unutmaya çalışmıştım, yaptığım fedakârlığın sevdiğim insanlara bu dünyada biraz daha uzun süre yaşama şansı vereceğini biliyordum. hiç değilse hayatta kalmak.

Yine de asla gerçekten bırakmadım, çünkü yaşamak istiyordum. Telafi etmek ve etrafımdaki her şeyi kontrol etme ihtiyacım uğruna çok uzun zamandır kırdığım tüm kötü şeyleri düzeltmek istiyordum. Ama ya şimdi telafi etme şansımı kaybetseydim? Eğer bu dünya artık içsel olarak bağlı olduğum ruhlardan hiçbirini barındırmıyorsa, eğer ölüm onları benden çalmışsa, bu içimde asla iyileşmeyecek bir yarık açacaktı. Onlar olmadan benim için hayat yoktu. Hiçbir şey yoktu.

Babam bir şey söyleyecekmiş gibi yaralarımı baktı ama dilini tuttu, sadece elini tekrar direksiyona koyarak bizi elinden geldiğince hızlı bir şekilde Harlequin House'a götürdü. Tıpkı bana öğrettiği gibi Harlequin King moduna geri döndü, duygularımı eylemlerimden mümkün olduğunca ayırmamı istedi. Ama bu gece köprüye gelmiş olması, bana hâlâ yalnızca sevgiye dayalı seçimler yapabildiğini kanıtladı. söz konusu olduğunda artık yapmak istediğim tek seçim bu tür seçimlerdi.

Rogue ve diğerkleri. Çok uzun süre soğuk ve duygusuz davranmış, hepsine benim emrimdeymiş gibi davranmıştım. Ama artık değil. Hâlâ yaşıyor olsalardı, daha iyisini yapardım. Daha iyi *olurdum*.

Açık kapılardan hızla geçtiğimiz anda, eski püskü Arabadaki Cadillac ve pencereleri aydınlatan ışıklar. Burada birileri vardı. Ailemden bazıları mı, yoksa hepsi mi? Belki içlerinden biri kaçmayı başarmış, yardım almak için buraya geri dönmüştü. Ya da belki sadece birkaçı Bir yerlerden kaçmak zorunda kalan Harlequinler. Bilmiyordum ama yine de umut içimi parçalıyordu.

Aşırı analiz etmekte tereddüt etmedim, arabadan dışarı fırladım ve vücudumun her santiminde parlayan acıya karşı dişlerimi sıkarken ön kapıya doğru koştum.

"Tilki!" Ön kapıyı açarken babam arkamdan bağırdı ve yan tarafımdaki bıçak yarasını sıkarken parmaklarımın arasından kan damladı.

Karanlık görüşümü perdeledi ama koridorda attığım her adımda onunla savaştım, tökezlerken omzum duvara çarptı. Rogue'un adı çaresizlik içinde dudaklarımdan döküldü ama sesim taşıyacak kadar yükselmedi ve boğazım çabalamaktan yandı, etrafında oluşan morluklar denemek için ısrarımdan dolayı ağrıyordu.

Burada ol. Lütfen burada ol.

Gücüm tükendi ve dizlerimin üzerinde döşeme tahtalarına çarptım, bir elimle hala böğrümü tutarken diğerk elimle kendimi duvara dayadım ve beyaz yüzeyde kanlı bir el izi bıraktım.

Bilinçsizlik beni çalmaya çalıştı. Ama ben sessizce gitmeyecektim. Sevdığım kızı ve benim için her açıdan kardeş olan çocukları kurtarmalıyım.

Bir gölge bana doğru koştu ve o kadar güzel bir şekilde odaklandı ki, bu dünya dışı yaratığa bakarken çoktan öldüğüme yemin edebilirim.

bana sahip oldu. Alev alev yanan mavi gözleri benimkilerle kilitlendiğinde kocaman olmuştu ve dizlerinin üzerine çöküp duyamadığım bir çığlık attığında kalbim göğsümün ortasında gümbür gümbür atmaya başladı.

Karanlık onu benden çalıyordu ya da belki de tam tersiydi çünkü tekrar düşüyordum, o köprüden unutulmaya doğru yuvarlanıyordum. Bir an dehşete kapıldım, belki de hala oradaydım, Shawn'ın ipiyle asılıydım ve bu hayatın bana son hediyesiydi. Gerçek olamayacak kadar tatlı bir hayal.

Yumuşak parmaklar saçlarımı alnımdan uzaklaştırdı, sonra köklerin derinliklerine doğru itti, bu his bana tanıdık ve uzun zamandır kayıptı. Duyu organlarım yavaş yavaş uyanıyordu ve daha önce içinde boğulduğum acıyı yok edecek ilaçların sistemime baskı yaptığını hissediyordum.

Pürüzlü bir el kolumu sıktı ve boğazımdaki çiğliği yutmaya çalıştım, ancak çabalarımın rağmen orada kaldı.

"Uyanıyor," dedi bir erkek sesi ve ona doğru eğilmeye çalıştım, JJ'i tanıdım ve iyi olduğunu bilmek kalbimi rahatlattı.

"Belki de ona bir doz daha vermesi için doktora gitmeliyim. Gece boyunca dinlenmeli," dedi babam endişeyle ama ben itiraz ederek inledim. Uyanık olmak, hepsini görmek, odadaki yüzleri saymak ve herkesin burada olduğundan emin olmak istiyordum.

"Sanırım bu bir hayırdı," dedi Rogue, o kadar yakındı ki saçlarımı itenin onun parmakları olduğundan emindim.

Onu ararken gözlerimi zorla açtım, onu bana bakarken bulduğumda kalbim öfkeyle çarpıyordu, vücudu benimkine doğru kıvrılmıştı. Benim tişörtlerimden birini giyiyordu, saçları yeni aldığı duştan dolayı nemliydi ama

Kurumaya başladığı yerde içindeki gökkuşağı renkleri parılıyordu. Odamda, yatağımdaydım ve Harlequin doktorun benimle ilgilendiğini tahmin ediyordum.

Çünkü gömleksizdim ve göbeğim yan tarafımdaki bıçak yarasını kapatan bir bandajla sarılıydı.

"Sen iyi misin?" Diye sordum ama sesim cızırtılı, kuru bir fısıltı gibiydi. "İyiyim," diye onayladı, gözleri yaşlarla doluydu. "Sen iyi misin?"

Odadaki diğer kardeşlerimin peşine düştüm, onların orada olduğunu bilmek istiyordum.

Ben de güvendeydim ve bakışlarım Rick ve Chase'i bulduğunda, onların yüz ifadeleri de rahatlamıştı, sonunda rahatladım.

"Evet, sinekkuşu," dedim, yanağını avucumda hissetmek için bir elimi kaldırdım ve kalp atışlarım daha düzenli atmaya başladı, burada olduğunu, iyi olduğunu biliyordum.

Babam diğer tarafıma doğru eğildi ve elini kolumdan çekti. "Doktor boğazın iyileşirken çok fazla konuşmaman gerektiğini söyledi, evlat."

Sertçe başımı salladım, ona baktım ve dövmeli bir el omzuna indi, onu biraz geriye çekti ve Maverick'i onun ötesinde görmeme izin verdi. Luther yaklaşmasına izin vermek için yana kayarken çenesi titriyordu ve aniden kollarını omuzlarıma dolayarak bana saldırdı. Ciğerlerimdeki havayı ezip geçerken ona sıkıca sarıldım, kardeşimin kucaklamasının gücünü ve ona duyduğum sevginin göğsümde yükselip onun bana duyduğu sevgiyle buluşmasını içime çektim.

Rogue kavgaya daldı, Chase ve JJ de beni yatağa sıkıştırarak ve vücutlarının üzerime bastırmasını engellemeye çalışarak onu takip ettiler. onları yaklaştırdığımda yaralarım.

"Dikkatli ol, Tanrı aşkına," dedi babam ama içinde bir eğlence vardı ve Rick onun kolunu yakalayarak köpek yığınının içine doğru sürükledi. Küçük, tüylü bir vahşet topu yatağa atlayıp kolumu ısırmaya başlamadan önce kulağıma bir havlama sesi geldi. Bu kadarla yetinmeyip yatağa doğru

koşmaya başladı.

Yüzümü yalayana kadar aramızda kaldı ve ellerimi onu durduracak kadar yaklaştıramadım.

"Hey it," dedim, iyi olduğu için rahatlamıştım ama dili lanet ağzımı ararken onu gördüğüm için daha az heyecanlıydım.

Her nasılsa, mucizevi bir şekilde, her biri buradaydı ve reddedilmesi imkânsız görünen en kötü korkularım hiç de gerçekleşmemişti.

Beni bir daha görececeklerini hiç düşünmemişler gibi bana sarıldıklarında ne görebiliyordum ne de zorlukla nefes alabiliyordum ve bu his karşılıklıydı.

Rogue bana yaklaşmayı başardı, ağzı benimkinin köşesine düştü ve başımı çevirdim, dudaklarımız buluştuğunda lanet olası sonuçlar.

Onu sertçe öptüm ve ağlamaya başladı, öpücüğüme aynı şevkle karşılık verirken parçalandı ve aramızda gözyaşlarının tadına baktım. O öpücükle özür diledim ve ona olan tüm sevgimin dökülmesine izin verdim, paylaştığımız her öfke anı, birbirimiz arasında inşa ettiğimiz her bariyer, kaçırdığımız her fırsat ve yanlış anlama, hepsi *yüzümüzde* eriyip gitti. Hiçbirinin önemi yoktu, hepsi önemsiz ve aptalcaydı ve ona tapınmak istediği her şekilde tapınmaya hazır olmam gerekirken, tüm bunlar için çok fazla zaman harcamıştım.

"Lanet olsun," diye küfretti babam ve Rick bir kahkaha patlatırken diğerlerinin ağırlığı geri çekildi.

Yumuşak elleri tenimin üzerinde gezinerek hâlâ burada, onun yanında, sağlam ve gerçek olduğumu kontrol ediyor gibiydi.

Rogue yarı yarıya üstümdeydi ve kolumu beline sıkıca sararken diğer elimle başının arkasını kavradım, öpüşmemiz daha şehvetli, daha acil bir şeye dönüşürken onu bırakmayı reddettim.

"Er- Rogue?" Chase denedi ama ardından savurduğu küfür, birinin ona yumruk attığını gösteriyordu.

Yarı gülerek başımı çevirip onlara bakarken Rogue ağzını boynuma götürdü ve oradaki çürük deriyi nazikçe öperken mırıltılı bir iç çekti.

"Bırakalım konuşsunlar," diye ısrar etti JJ, Chase'i kapıdan dışarı sürüklerken başım yastığa yaslandı ve kişisel meleğim yaralarımı benden daha çok acı veriyormuş gibi incelemeye devam etti.

Luther Rick'i önünden itti ve ağabeyimin kahkahaları koridora yayılırken Mutt yataktan fırlayıp onları takip etti, o da gülüyormuş gibi havlıyordu. Sonra kapı kapandı ve onu yalnız yakaladığımı anladım.

Hareket etmek acının geri gelmesine neden oldu, ama yine de yaptım, yastıklardan kalktım ve ağzını bir kez daha ağzıma alırken aramızdaki tüm mesafeyi kapatmak için onu sıkıca kucağıma çektim.

Dudaklarımız kilitli kaldı ve dilime karşı inledi, aramızda aniden kan tadı akmaya başladı ve geri çekildim, alt dudağımın Shawn'ın kestiği yerden tekrar yarıldığını fark ettim.

Rogue bana baktı, ağzı kanımla ıslanmıştı ve gözyaşları yanaklarında kuruyordu. Öfkeli görünüyordu, sanki yeryüzüne inmeye ve içinde barındırdığı gazabı üzerime salmaya hazır bir ölüm habercisi gibiydi.

"Onu yok edeceğim," diye öyle bir yemin etti ki, komodinden bir tomar pamuk alıp kan durana kadar dudağıma hafifçe sürerken bunu iliklerime kadar hissettim. "Üzerindeki her izi, hepimize yaptıklarını ona ödeteceğim."

Sol elinin gazlı bezle bağlı olduğunu ve sağ elinin yer yer kötü bir şekilde kesildiğini fark ettim, parmaklarım bacaklarının açıkta kalan tüm etlerine gitti.

Küçük sinekkuşumun vücudunda sıyrıklar ve çürükler vardı. İntikam ihtiyacı aramızda yıkanıyor ve bunun bizi kırılmaz bir güçle yaldızladığını hissedebiliyordum. Lanet olası Shawn bu gece bizi kırmak için çok iyi bir iş çıkarmıştı,

Ama işte buradaydık, bir şekilde her zamankinden daha sarsılmazdık ve hayatım boyunca sevdiğim kızın gözlerine bakarken, nihayet dünyadaki yerimi buldum. Her zaman onun savaşçısı olmuştum, uygun gördüğüm her şekilde onu korumaya söz vermiştim ama bu hiçbir zaman benim seçimim olmamıştı. Onun olması gerekiyordu; sadece bunu göremeyecek kadar aptaldım. Şimdi anladığıma göre, zihnimde paramparça olmuş bir yapbozun tüm parçaları yerine oturmuş gibi hissediyordum.

Bunu daha önce nasıl görmedim?

Çünkü ben inatçı, güçlü iradeli bir pisliktim, nedeni buydu. Ama artık değil. En azından onu tekrar incitecek bir şekilde değil.

Gözlerindeki yorgunluğu ve hepimizin bu geceyi sağ salim atlarmış olmamızdan dolayı yüzünde beliren rahatlamayı hissederken yanağını avuçlarımın arasına aldım. Hissettiklerimi anlatacak kelime yoktu ve nasıl tarif edeceğimi bilsem bile dile getirebileceğimi sanmıyordum.

"Bir bakayım," dedim, ellerim kalçalarında daha yukarılara kayarak morlukları kovaladı.

Başını sallamadan önce boğazı titredi, gömleğimi başının üzerinden kaldırıp fırlattı ve altında tamamen çıplak olduğu ortaya çıktı. Ellerimi yanlarında gezdirip bulduğum her çürük ve izi okşarken derin bir nefes aldı, sikim kalçalarının arasında kabarıken nefeslerim ağırlaştı. Bu izler yüzünden öfkeli, öldürücü bir öfke ile ona karşı duyduğum, kanımı volkanik bir sıcaklığa ulaştıran aynı derecede çıldırtıcı bir arzu arasında sıkışıp kalmıştım.

Eğilip ağzımı köprücük kemiği boyunca uzanan bir çürüğe bastırdım, sırtı kamburlaştı ve başı geriye düştü.

Sanki dudaklarımı tenine değdirmek yerine kendimi onun içine sokmuşum gibi. Ama ben de hissettim, tenimizin enerjiyle kıvılcımlanışını, en hafif dokunuşun aramızda patlayan bir dinamit gibi olduğunu.

Kaotik ve iyileştiriciydi ve onun için olmam gereken her şeyi anlatıyordu. Ancak bu enerji bizi tekrar tekrar çatışmaya sürükleyen güçlü bir şeydi. Yine de onu doğru kullandığımızda, bir silah yerine bir hediye gibi kullandığımızda bir lütuf olabilirdi.

Köprücük kemiğinin çizgisini boğazına kadar takip ettim, parmaklarım yavaş bir tırmanışla omurgasında bir yol açıyor, bana başka bir çürük bulduğumu söyleyen her küçük kıpırtıyı hissediyordum.

Bunun cevabı ölüm olacaktı. Bunu Shawn'a zaten vaat etmişim ama şimdi o hava deliğinin etrafında durup kızı orada bıraktıkları için adamlarının her birine de vaat ediyordum. Bu kızın acısı binlerce kanlı ölüme bedeldi ve onun bedenini lekelemenin bedeli olarak hepsini teslim edecektim.

Yanımdaki yaranın acıyla alevlenmeye başladığını hissedebiliyordum ve şimdi aramıza hiçbir şeyin girmesine izin vermeyerek onunla savaşmaya çalışırken tenine doğru bir nefes bıraktım.

"Fox," dedi nazikçe, beni geri iterek ve ellerinin beni bir kez daha altına indirmesine izin verdim, giydiği gömleğe uzanmasını ve benden çekilmesini bekliyordum.

Bana beni sevdiğini söylemişti ve bunun doğru olduğunu biliyordum ama bu aramızdaki şeylerin değiştiği anlamına gelmiyordu. Hâlâ ona ihtiyacı olan şeyi veremeyeceğime inanıyordu ve belki de bu doğrudu ama en azından şimdi denemeye istekliydim.

"Rogue," diye başladım, boğazım kelimeyi zorlukla çıkarıyordu ve beni susturmak için bir parmağını ağızıma bastırdı.

"Beni istiyorsun, değil mi?" diye sordu, bakışlarında bir an için bir şüphe titreşimi vardı.

Başımı salladım, elini tuttum ve kesik ve yırtık parmak uçlarının her birini öpmeden önce dudaklarımı avucunu kaplayan gazlı beze bastırdım.

Her şeyden çok, bebeğim.

Vücudunun bana tam olarak ne yaptığını ele vermememi imkansız hale getiriyordu ve gözlerim onun sıkı meme uçlarını ve nefeslerinin düzensiz bir şekilde gelişini taradı, onun da bana verdiği tepkiyi gördüm.

Beni güçsüz kılan bu yaralarımın onun için şu anda olabileceğimden daha fazlası olmak istedim ve o da bunu gözlerimde görüyor gibiydi. Avucunu göğsümde gezdirip kalbimin üzerine koydu. Shawn'ın sigarasını söndürdüğü yerdeki yanığı bulduğunda nefesi kesildi.

Dönme dolap dövmesi. Dudakları bir hırıltıyla geriye doğru sıyrıldı ve üzerime düşerek sadece onun yüzünden yanana kadar izi tekrar tekrar öptü. Sonra ağzını vücudumda gezdirdi, her yerimi öperken yan tarafımdaki bıçak yarasından dikkatlice kaçındı ve dilini eşofmanımın dikişi boyunca gezdirdi.

Beni çılgına çevirirken ellerimi çarşaflara sokarak inledim, yaralarım beni onun altında sabit tuttu ve zonklayan sikimi serbest bırakıp ucunu ağzına almadan önce bana boğucu bir bakış attı.

"Kahretsin," diye homurdandım, dilini aletimin başının etrafında dolaştırırken, tabanını yumruğuyla pompalamaya başladı.

Onunla ilgili fantezilerimden biri gözlerimin önünde gerçekleşirken onu şaşkınlıkla izledim ve acaba uyuşturucu komasında mıydım, bunu hayal ediyor muydum diye düşündüm. Yine de gerçek olmalıydı, çünkü bir rüyadaki hiçbir şey bu kadar iyi hissettiremezdi ve ağzı şaftımın üzerinde çalışırken aniden gerçekten çok sert odaklanmak zorunda kaldım, taşaklarım şimdiden sıkılaşmaya başladı.

Beni boğazının arkasına götürürken ve içimden hayvani bir hırıltı çıkarken saçlarını yolumdan çekip yumruğumun etrafına doladım. Gözleri benimkilerle buluşmak için yukarı kayd ve akıllara durgunluk veren bir hareketle dudaklarını yavaşça ucuna kadar çekti.

Tam onun tatlı işkencesinden patlayacağımı düşünürken, beni ağzından bıraktı ve vücudumda daha da ilerledi, gözlerinde saf bir ihtiyaç bakışıyla bana sarıldı. Şu anda onun için daha fazlası olmak, ona hak ettiği şekilde sahip çıkabilmek istiyordum, ama bunu söylemek için ağzımı açtığımda, sikim amının kayganlığına bastırana kadar aşağı indi ve nasıl konuşacağımı tamamen unuttum.

Ellerim kalçalarına gitti ve avuçlarını omuzlarıma yaslarken ikimiz de gözlerimizi kırpmadık, ikimiz de sonunda buna teslim olduk. Acı verici derecede uzun. Her zamanki halimin yarısı bile olsam, bu yatakta güçsüz bir şekilde yatıyor olsam da ona sahip olmalıydım. Ama bunun onun için önemli olmadığını görebiliyordum ve aniden benim için de önemli olmadı. Sadece bir araya gelmeliydik, dünyada bunu durdurabilecek hiçbir güç yoktu.

Nefeslerimiz birbirine karıştı, o kalçalarını aşağı bastırmadan ve sikim içine kaymadan önce gözlerimizde bir karar verildi, ikimiz de birbirimizden inanılmaz derecede uzun süredir acı çektiğimiz duyguya lanet ettik.

Ağzlarımız bir araya geldi ve kalçalarımı yukarı kaldırdım, daha derine ilerledim, onu tamamen doldurdum ve her santimini içine sokmaya devam ederken dudaklarıma karşı çılgılık atmasını sağladım.

Zarar görmüştük, incinmiştik ve buna kalkışacak durumda değildik ama bu basit bir arzu değildi. İhtiyaçtı. Saf, Tanrı'ya karşı dürüst bir ihtiyaç, nihayet bu çizgiyi geçmemizi ve her zaman kaderimizde olan şey olmamızı gerektiriyordu.

Tek vücut olarak hareket etmeye başladık, vücutlarımız sanki birbirimiz için yaratılmışız gibi hemen senkronize oldu ve bana onun merhametinde her türlü unutulmayı vaat eden bu derin, baş döndürücü ritmi bulduk.

Dilimle onun tadına baktım ve etrafımda ne kadar mükemmel hissettiğine doyamadım, ellerim kıcını kavramak için hareket etti ve beni sürerken o mükemmel eti sıkıttı. Son derece yavaştı, ikimiz de öpüşüyor, inliyor ve birbirimizi bu tamamen gerçek dışı şekilde sahiplenme hissine alıştıkça birbirimizi daha da yakınlaştırıyorduk. Kalçalarını mükemmel hareketlerle döndürüyor, ben de onun içindeki o tatlı noktaya vuruyor, onun inlemesine ve bir zevk seli içinde bana bakmasına neden oluyordum.

Vücudunu kendiminkiyle aynı hizaya getirdim ve sırtına baskı uygularken klitorisini kasık kemiğime dayadı, onu orada tuttum ve onu doruğa doğru sürükledim, amı sikimi sıkıyor ve onun için gelmem için bana yalvarıyordu. Ama o boşalana kadar bitirmeyecektim. Benim için parçalara ayrıldığını, sadece benim için paramparça olduğunu hissetmek istiyordum. Sadece beni sikmesini.

Ağırlığını bıçak yaramın üzerine verdiğinde irkildim, ama geri çekilmeye çalıştığında, yaramın bunu mahvetmesine izin vermeyi reddederek onu daha sıkı tuttum ve isteklerime boyun eğdi, zevkle inlerken ağzı tekrar benimkiyle buluştu.

Titremeye başladı ve hızımı daha da yavaşlattım, onu kenara çektim ve kalçaları benden çalmaya çalışmak için hızlanırken orgazmını uzak tuttum.

"Fox," diye yalvardı ve adımın ağzından çıkan sesi o kadar mükemmeldi ki, ona teslim olmak zorunda kaldım.

Kalçalarımı biraz daha kaldırdım ve derinlemesine içine girdim, g noktasına sürtündüm ve başımın yanındaki yastıkları yumruklamasını sağladım. Hayatım boyunca duyduğum en seksi ses olan boğucu bir inlemeyle bana teslim olurken amcığı sikimin etrafında nabız gibi atmaya başladı.

Boşalırken yüzüme bir gülümseme yayıldı, inliyor ve kıvranıyordu, onu sonuna kadar becerirken ismim tekrar tekrar dilinden düşüyordu, kendimi bitirmeye çok yakındım, ama onun doruk noktasını olabildiğince uzun süre devam ettirirken konsantrasyonumun bir an bile feragat etmesine izin vermedim.

Bittiğinde bana karşı eridi ve kalçalarını kavradım, beni bitirmek için sadece iki pompaya daha ihtiyacım vardı ve çoğunlukla boğazımın çiğliği tarafından çalınan bir sesle haykırdım, yoğunluğu başımı döndürüyordu.

Onun içinde patladığımda zevk aletimin uzunluğu boyunca aktı, hayatını değiştiren bu yüksekliğin sonuncusunu sürerken onun derinliklerinde durdu. Sanki lanet olası ruhlarımız çarpışıyor ve evrenin kendisinden yapılmış bir şeye karışıyor gibiydi.

Alnı benimkine düştü ve o kadar çok şey söylemek istedim ki, ama bunun yerine öylece kaldık, birbirimizin gözlerine baktık ve birbirimize sımsıkı sarıldık.

"Beni bir daha asla terk etme Tilki Harlequin," dedi sonunda nefesimizi tuttukten sonra.

"Asla," diye yemin ettim ve sanki çok uzun zamandır bunu duymayı bekliyormuş gibi bakışları huzurla doldu.

Ben onu yakınımda tutarken o üzerimden kaydı, bir bacağını kalçalarımın doladı ve kulağını kalbimin üzerine dayadı. Ona tüm sırlarımı anlatıyor olmalıydım ama umurumda değildi çünkü onu sevdiğimi hiçbir zaman saklamaya çalışmamıştım, sadece bunu geçmişte yaptığımdan daha az zehirli bir şekilde yapmayı planladığımı fark etmesini umuyordum. Ve sesim geri geldiğinde, onunla birlikte olduğum her gün benim için ne ifade ettiğini ona doğrudan söyleyecektim.

Hayat bana bir şans daha vermişti ve ben bunu mahvetmeyecektim. Hayır. Yarından itibaren geçmişi onarmaya ve Rogue ile çocuklarıma sunabileceğim en iyi geleceği kurmaya başlayacaktım. Artık

Yeniden yaşımanın, kasabamızı geri almanın ve bir zamanlar gurur duyduğumuz çocukları nihayet birer yetişkin haline getirmenin zamanı gelmişti.

Erken uyandım, evin bir yerinde bir kapının kapandığını duydum ve bir an için yönümü şaşırdım, her zaman yastığımın altına sakladığım silaha uzandım ama orada değildi.

Bunun yerine, elim bir başkasıyla buluştu ve gözlerimi açtığımda onu orada, yüzüstü uyurken buldum, bir kolu bana sarılmıştı, başı paylaştığımız yastığa uzanırken, diğer kolu sıkıca yastığın altındaydı.

Gökkuşağı saçları yumuşak dalgalar halinde kurumuş, yastığın üzerinde etrafa dağılmıştı ve uyurken sık sık yaptığı gibi alnında küçük bir kırısklık vardı. Bize geri döndüğünden beri geceleri onu izlemek için odasına kaç kez gizlice girdiğimi biliyordum ve yine de içimde bu konuda kötü hissetmeyi bulamıyordum. Döndüğünden beri ona olan saplantım derinleşmiş, elimden kayıp gideceğine dair sürekli korkum keskinleşmişti. Ama şimdi o buradayken, artık bundan korkmuyordum.

Beni seçmişti. Diğerlerini içermeyen bir anlamda değil, ama bir şekilde dün gecedен önce beklediğim gibi hissettirmedi. Diğerlerini özlediğini hissedeceğimi düşünmüştüm, ona sahip olursam sadece bir parçasını deneyimleyeceğimi düşünmüştüm, ama hiç de öyle hissetmemiştim.

Ona doğru hafifçe yuvarlandım ve acı beni bir ateş topu gibi sardı, ağır kesicilerin etkisinin geçtiğini fark etmek beni çok etkiledi. İrkilmem onu kıpırdatmadı bile, gerçi bu kızın ölü gibi uyuduğunu biliyordum, bu yüzden şaşırdığımı söyleyemezdim.

Parmaklarımı omzunda gezdirdim, onu uyandırmak için öpmek üzere eğilmeden önce izini sürdüğüm çürük karşısında çenem gerildi. Yine de kıpırdamadı ve

Tekrar yaptığımda dudaklarımda bir sırtıma belirdi. Ve tekrar.

Bundan vazgeçerek yataktan kaydım ve odayı geçip tuvalete doğru ilerlerken acıdan dişlerimi sıktım. Bandajlarımı kuru tutarak ve sadece duş başlığını kullanarak kaba bir duş aldım ve giyinmek için odama dönmeden önce kendimi temizledim. Rogue hâlâ uyuyordu, çarşafplarımın üzerine kıvrılmış çok çekici görünüyordu, çıplak kışının kıvrımı dokunmam için yalvarıyordu. Ama onu orada bıraktım, eşofmanlarımı giydim ve odadan çıktım.

Kahve makinesinin sesi alt kattaki mutfaktan geliyordu ama ben o tarafa gitmedim, onun yerine ofise yöneldim ve içeri süzıldüm. Yapmam gereken bir şey vardı, aklımda dışarı çıkmak için yalvaran düşünceler yanıyordu ve sesim beni başarısızlığa uğrattırırken, bunu başka bir şekilde yapmam gerekecekti.

Kapıyı kapattım ve yan tarafımdaki yara sızlarken küfrederek masaya oturdum. Bir kağıt ve kalem aldım, düşüncelerimi yazdım, her şeyi döktüm, o köprüden aşağı inmeseydim asla söyleme fırsatı bulamayacağım her şeyi söylemeye çalıştım.

Bu gerçekten ironikti, çünkü beni lanet olası bir Bu noktaya gelmek için boynuma ip geçirdiler ve gerçekten de geçirmemeliydiler. Çok uzun süre dik kafalı davranmış, ailemin ihtiyaçlarını görmezden gelmiş ve bunun yerine onları kendi ihtiyaçlarımla buldozer gibi ezmişim. Elbette onları bir şekilde korumuştum, her şey kötü değildi ama fazla kontrolcü olmuşum, çocuklarımı ekipten ayırmayı bırakmışım ve onların kardeşi değil de kralıymışım gibi davranmışım. Nihayet doğru türden bir arkadaş olmaya başlamanın zamanı gelmişti. Ve bu ancak Rogue'a kalbimi açtıktan sonra başlayabilirdi.

İşim bittiğinde kâğıt parçasını katlayıp cebime koydum ve ayağa kalktım, Maverick'i kapı aralığında görünce sarsıldım, kolunu kapıya dayamıştı ve gözlerinde şaşkın bir merak ifadesi vardı. Gömleksizdi, uçsuz bucaksız

Dövmeleri ortadaydı ve giydiği sörf şortu kalçalarından aşağı sarkıyordu. Shawn'ın kurşununun sıyırdığı sağ pazusunun üzerine gazlı bez bantlanmıştı ama birkaç kesik ve çürük dışında çok da kötü görünmüyordu.

"Neyin peşindesin tilki çocuk?" diye sordu ona doğru yürürken, onunla erkek erkeğe karşılaştığımda yüzümdeki yaralı yavru bakışıyla savaşmaya çalışıyordum.

"Yakında öğreneceksin," diye mırıldandım, bir elimi omzuna koydum ve bana bakmadan önce oturduğu yere baktı.

"Lanet olsun, sarılacağız, değil mi?" diye sordu, sanki bu düşünceden iğreniyormuş gibi, ama beni kollarına çeken oydu ve ben de hafif bir kahkaha atarak onu sırtından alkışladım.

"Luther'in bizi bunu yaparken görmesine izin vermesek iyi olur," diye takıldı, tam o sırada gözlerim merdivenlerden çıkan o adama takıldı.

Luther bir an için bize gülümseyerek, "Çok geç," dedi ama Maverick beni bıraktığında bıçak yaram acıyla alevlendi ve yüzümün buruğtuğunu görünce gülümsemesi kayboldu. "Alt kata. İlaçlarınız hazır ve bir kahve sizi bekliyor. İhtiyacın olursa doktor gelip seni tekrar görecektir."

"Onu bir daha görmeme gerek yok, ben iyiyim," diye fısıldayarak ısrar ettim.

Luther, "Konuşmayı kes," deyince nefesimi tuttum ama haklı olduğunu biliyordum. Ses tellerimi sonsuza dek mahvetmek istemiyordum. "En azından iyi dinlenmiş görünüyorsun."

"Evet, Rogue gerçekten güzel masallar anlatıyor, değil mi kardeşim?" Maverick alay etti ve ben de gözlerimi ona diktim, aramızda ne olduğunu tahmin edip etmediğini ya da her zamanki gibi hıyarlık edip etmediğini merak ediyordum.

"Kahve kelimesini mi duydum?" JJ esneyerek yatak odasından çıkarken sordu, Chase'in de onu takip ettiğini fark ettim, belli ki ikisi birlikte uyumuşlardı.

Maverick'in de onlara katılıp katılmadığını merak ettim. Her şeyden sonra dün gece hepimizin birilerine ihtiyacı olduğunu tahmin ettim. Ve Mutt koşarak odadan çıktığında, bunun onu da kapsadığını varsaydım.

"Bir demlik yaptım," diye onayladı Luther. "O kartelci herife bir fincan verince defolup gider diye düğünmüçtüm ama hâlâ burada yaşıyormuş gibi dışarıda gezlongda uzanıyor." Luther bir elini yüzüne attı. "Bir yere gittiği yok.

Onunla Carmen'i görmeye gidene kadar ayrılmayacağım ama bu biraz daha bekleyebilir. Haydi, vahşi kediye kaldırım da bize kahvaltı hazırlayayım. Hepiniz aç görünüyorsunuz."

"Uyanmayacak," diye nefes aldım.

"Onu kaldıracam," dedi Maverick kendinden emin bir şekilde, koridordan aşağıya doğru adım atarak ve ben de onun peşinden atıldım, kendi karar vermeden önce yaptıklarımızın kanıtının ona gösterilmesini istemiyordum.

Yine de bu hareket benim için çok fazlaydı ve yaramı gererken iki büklüm oldum ve Chase ben onu geçmeye çalışırken beni sabitledi. Yine topallıyordu ve hava deliğinde yaşadıklarının eski yaralarını alevlendirdiğini tahmin ediyordum.

"*Bekle,*" diye tısladım ama Maverick çoktan kapıyı açmış ve sanki onu bombalayacakmış gibi odaya koşmaya başlamıştı.

"Vay anasını," diye gürledi Maverick, sonra da öyle bir kahkaha attı ki, çatının çatırdamasına neden oldu.

"Ne?" JJ onun peşinden koştu, Chase elini omzumdan çekmezken ben de sendeleyerek peşlerinden gittim.

"JJ," dedim o kapıdan içeri girerken, Chase ve ben de arkalarından yaklaştık ve hepimiz Rogue'un yatakta uyuyan haline baktık,

tamamen çıplak ve cidden suçlayıcı.

Rick yatağın yanında durmuş, kaşlarını kaldırmış ve yüzünde alaycı bir ifadeyle bana bakıyordu. Bacaklarımızın arasından geçerken Mutt'a baktım, Rogue'a bir göz attıktan sonra gerçeği biliyormuş gibi suçlayıcı bir ifadeyle bana ters ters baktı.

"Bakın burada ne varmış," dedi Maverick. "Onun kıyafetlerine ne oldu, Tilki çocuk? Lanet olası bir gizem."

"Siktir git Rick," diye bağırdım, elim boğazıma gitti ve Chase'in bakışlarını üzerime çektim.

"Siz ikiniz..." Chase garip bir şekilde umutlu bakarak başladı.

JJ geniş bir gülümsemeye bana dönerek, "Tabii ki öyle," dedi. "Bunun için seks duygularımı kullanmama bile gerek yok, gerçek her yerde."

Maverick Rogue'un üzerine bir battaniye attı, sonra da battaniye bunu yapmayı daha kabul edilebilir hale getirmiş gibi kendini onun üzerine attı.

Kız bir çığlık attı ve adam iğrenç bir kahkaha atarak kızın yüzünü yastığa sürttü. "Günaydın, pis kız."

"Tanrım, Rick." JJ öne doğru koştu ve onu üstünden çekip aldı, yuvarlanırken birkaç şakacı yumruk attı ve kendi yumruklarını da savurdu, gerçi yeni uyandığı ve Rogue'un asla hafife almayacağı bir şey olduğu düşünülürse onunkiler daha vahşiceydi.

Battaniyeyi kendi etrafına sararak aralarından sıyrıldı ve JJ ile Rick'i yatakta birbirlerini itip kakarken bıraktı. Rogue'la seviştiğimiz yerin orası olduğunu söylemeyi düşündüm ama sonra yine göt heriflerdi ve zaten umurlarında değil gibiydi, bu yüzden sessiz kaldım.

Rogue uykulu gözlerle bana baktı, kızardı ve tuvalete kaçıp kapıyı çarptı.

"Aman Tanrım," diye güldü Chase, dirseğiyle beni dürterek. "Onu kız gibi yaptın."

Onu omuz silkerek aşağı inmek için döndüm ama üç kardeşim peşimden koştu, bu işin peşini bırakmadılar.

"Kızımızın kalçaları arasında açıklık buldun mu kardeşim?" Ben çenemi sıkıp onu duymazdan gelirken Rick sordu. "Onun amcığı senin sikine bir şeyler söyledi mi?"

Mutfğa girdiğimizde Luther, "Maverick," diye tersleyince ağabeyim bir kahkaha attı ama neyse ki konuyla ilgili başka bir şey söylemedi.

Hepimiz mutfak adasının etrafına oturduk ve babam bize kahve uzattı, Rick'in kulağına bir tane koyarken onu alkışladı. Gerçi Maverick bunu umursamıyormuş gibi gülümsedi.

"Yani sen... Rogue ile birlikte misin?" Babam umutla sordu ve bu evdeki her meraklı piç bana bakarken dudaklarım gerildi.

"Şimdi sırası değil baba," diye mırıldandım kahvemi yudumlarken, ama o bunu bir evet olarak algılamış olacak ki sırtarak Mutt'un kâsesini ödülllerle doldurmaya koyuldu. Küçük köpek koşarak yanına geldi ve ona verdiğim ödülleri her zaman reddetmesine rağmen hepsini yedi.

Tişörtünü çıkarmış güneşin altında uzanan Travis'e bir bakış attım, uyuyor gibi görünüyordu ama elindeki silahı sıkıca kavraması bana aksini söylüyordu.

"Onun olayı ne?" Babama sordum ve Luther kaşlarını çatı.

"Carmen'i görmeye onunla birlikte gitmemi istiyor. Bu sabah hepinizle biraz vakit geçirmek istedim ama birazdan ayrılmak zorundayım," dedi babam.

Rogue bol mavi bir plaj elbisesiyle belirdi, Chase ve JJ'in arasına otururken gözleri benimkilerle buluşmaya devam etti ve Rick ona kahve getirirken aramızda küçük gülümsemeler geçti. Evet, şu anda kendimi kendini beğenmiş bir pislik gibi hissediyordum, dün gecenin anıları zihnimde çok tazeydi.

Aklım. Chase ve JJ'in bize aptal gibi sırtımları umurumda bile değildi.

Luther Mutt'u sahile götürdü, ama ben onun Giderken yanında bir çakmak götürdüğü için duman tütüyordu ve herkesin gözleri bana çevrilmişti.

"Luther bize dün gece olanları anlattı," dedi JJ karanlık bir sesle, bakışları boğazımdaki morluklara kayd.

"Sen lanet olası bir Terminatörsün, bunu biliyor muydun?" Chase gözlerine tam olarak değmeyen bir gülümsemeyle konuştu.

Bir ağız dolusu kahveyi yutarken, Rick'in kaşları birbirine kenetlenmiş ve karanlık bir yoğunlukla bana baktığını fark ettim.

"Shawn'a ölüm borçlu olduğumuz her şeyin bir listesini yapmaya başlamak istiyorum, sonra bunları ona geri teslim ettiğimizde tek tek işaretleyeceğim," dedi Maverick, yaralarım için intikam vaat eden ölümcül bir sesle. Sonunda bana döndüğüne inanmak zordu, benim onun için yaptığım gibi onun için de cehenneme gidip gelen çocuk. Biz baştan aşağı kardeşlik ve

Sanki aramızdaki bağ yıllar önce çocukken olduğundan daha da güçlüydü.

"Bunu birlikte yapacağız," diye ekledi Rogue ve hepimiz başımızı sallayarak onayladık, bir anlaşma yapılmış ve şimdi burada demirle dövülmüştü. Ne pahasına olursa olsun, lanet olası Shawn'ı görkemli sonuna ulaştıracaktık.

Bayan Mabel geceliğiyle mutfağa girerken, "Aman Tanrım," diye bağırdı. "On dört saat uyumuş olmalıyım! Dün gece neler oldu böyle? Elmaslarımı buldunuz mu?" Aramıza baktı, yaralarımızı ve yüzünden akan kanı fark etmiş gibiydi.

Rogue açıklarken, onu nasıl yüzüstü bıraktığımıza dair içimde bir suçluluk duygusu uyandı. Mabel elmaslarının gizli yerini bize emanet etmişti ve biz her şeyi berbat etmiştik.

royally.

"Üzgünüm Bayan Mabel," dedi Rogue üzüntüyle. "Shawn elmasları aldı."

Mabel nefesini tuttu, sanki bıçaklanmış gibi bir elini göğsüne götürdü.

"O pis kokuşmuş ibne. O pis küçük pislik onları almaya nasıl cüret eder!"

Biraz baygın görünüyordu, JJ'in omuzlarında kendini sabitliyordu ve bayılmadan önce ona biraz kahvaltı hazırlamak için kalktı.

"Hepiniz iyi misiniz?" Mabel gözlerinden yaşlar süzülürken yaralarımıza bakarak sordu. "Çok kötü hissediyorum. Sizi oraya asla göndermemeliydim."

"Biz iyiyiz, Mabel," diye söz verdi Rogue, onu yaşlı kızın üzüntüsünden küçük bir hıçkırık çıkardığı bir sandalyeye yönlendirerek.

"Bazen o elmasların lanetli olduğunu düşünüyorum," diye mırıldandı.

Rick, "Lanetli olan Shawn," diye homurdandı ve Mabel omuzlarını geriye çekerken burnunu çekerek başını salladı.

"Bir plan yapmalıyız." Elini mutfak adasının üzerine vurdu. "Onu yakalamalı, elmaslarımızı geri almalı ve ona acımasız bir ölüm sunmalıyız."

"Tabii ki Bayan Mabel." JJ sırtıttı.

Kahvaltısını hazırladığında, yatak odasına koşarak döndü ve Chase'den kahvaltısını bir tepside taşımasını istedi.

Luther kucağında Mutt'la içeri geri döndü ve küçük köpek özgürlüğüne kavuşmak için çabaladı, üzerine atladı, bacağını yaladıktan sonra dostça bir "siktir git" çekti.

"Pekâlâ ihtiyar, borcunu ödemen için seni Carmen'e götürmem gerekecek." Travis'in sesi kapı aralığından geliyordu, ona baktım, bakışları Luther'e sabitlenmişti. "Muhtemelen bu konuda sabırsızlanmaya başlamıştır.
nokta."

"Eh, biraz daha dayanabilir," diye homurdandı Luther, ama ihtiyacımız olan son şeyin lanet olası karteli kızdırmak olduğunu bildiğinden başımı sallayarak bakışlarına karşılık verdim.

"Git," diye ısrar ettim, kaşlarını çattı, ama reddetmesinin karteli kapımıza getireceği fikrine kapılmak istemiyordum. Carmen'in ona zarar vermeyeceğini biliyordum ve ondan istediği şey de şüphesiz babamın yetenekleri dahilindeydi.

"Demek Carmen'in adamı sensin?" Rogue sordu ve Travis başını salladı, dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi.

"Sonuna kadar," dedi.

"Sanırım sana bir teşekkür borçluyum," dedi ve omuz silkmeden önce yüz hatlarında küçük bir şaşkınlık belirdi.

"Emir altında çalışıyorum. Birine teşekkür etmek istiyorsanız, Carmen Ortega ile konuşsanız iyi olur" dedi.

"Yapacağım," dedi ve Travis'in kaşları onun sesindeki inançla biraz kalktı. "Onunla aramızda bir bağ var."

"Şu anda Carmen'in gözüne girmiş olabilirsiniz, ama onun arkadaş tuttuğunu düşünmeyin. O tepeden, tek başına hareket eder. İşine yaramayan hiç kimseyi hayatında tutmaz, o yüzden işe yaradığından emin ol," diye uyardı Travis Luther'e dönmeden önce. "Hadi ama ihtiyar. Kapıya ulaşmak için yürütecine ihtiyacın var mı?"

Luther, Rogue'un üzerinde durmadan önce grubumuza son bir kez bakmadan önce, "Siktir git," diye homurdandı. "Sen onlara göz kulak ol, vahşi kedi."

"Elbette, koca adam," dedi ve Travis'le birlikte gitmek için dönmeden önce sıcak bir gülümsemeyele birbirlerine karşılık verdiler.

Rick ona, "İşin bitince buraya gel," diye emretti ve Luther omzunun üzerinden geriye bakarken dudaklarının kenarı kıvrıldı.

"Dikkatli ol evlat, neredeyse beni önemsiyormuşsun gibi konuştun." Travis'in ardından kapıdan çıktı ve Rick başını salladı ama Travis'i yalanlamadı.

Onlar çıkarken ön kapı kapandı ve Rogue elini benimkine doladı. Chase mutfağa döndü ve Bayan Mabel'ı odasında, televizyonda Dawson's Creek'in eski tekrarları çalarken bıraktı. Yaşlı kızın diziye karşı biraz takıntısı vardı.

"Yani şimdi hepimiz Rogue'u beceriyor muyuz, yoksa ne?" Maverick açık açık sordu ve Rogue onun koluna bir yumruk attı.

"Şimdi olmaz," diye ısrar etti. "Şimdi bu konuda konuşmak istemiyorum. Hadi sadece... sarılalım."

"Sarılmak mı?" JJ salona doğru uzaklaşırken kaşlarını eğlenerek kaldırdı.

"Nasıl istersen ufaklık," dedi Chase ve geri kalanımız hep birlikte başımızı salladık.

"Ne olursa," diye mırıldandım ve biz peşimizden gelirken şaşkınlıkla bize baktı, bizi olduğumuz gibi gördü. Emrindeki askerler, silah altındaki adamları. Ona bağlıydık, onun için savaşmaya ve ölmeye hazırdık. Tek yapması gereken emir vermektir. Ve sonunda bunu biliyor gibi görünüyordu.

Rogue, Rick, Chase ve JJ kanepede etrafımda oturuyor, yeterince büyük olmasa da hepimiz tek bir battaniyenin altında birbirimize sarılıyorduk.

Ve uzun zamandır ilk kez, sonunda yine biz olduk. Gerçek biz. Birbirlerini normal insanların birbirlerini sevdiğinden daha çok seven, birbirlerinin yanında olmadan rahat uyuyamayan beş çocuk. Beynim şu anda daha karmaşık ilişki saçmalıklarını çözecek kadar çalışmıyordu ve umurumda da değildi. Tek istediğim ailemin yakınlığı ve kalplerinin hala göğüslerinde güçlü bir şekilde attığını bilmektir.

"Artık güvende miyiz?" Rogue sordu, eli battaniyenin altından benimkini buldu ve parmakları benimkilerin arasından geçti. Sanki hepimizin burada, hayatta olduğuna inanamıyormuş gibi benden diğerlerine baktı. Ben de buna inanmakta zorlanıyordum.

"Güvendeyiz güzel kız," diye söz verdi JJ.

Yapılması gereken her şey yarına kadar bekleyebilirdi. Luther toplayabildiği tüm Harlequin'lerle bu evi kilitlemiş olacaktı ve hiç şüphesiz birçoğu da Shawn'ı avlamak için dışarıdaydı.

Chase üst dudağını kıvrarak, "Shawn muhtemelen çoktan yerin dibine girmiştir," dedi. "Lanet olası hamamböceği o."

Rick, "Daha çok sık gibi," diye homurdandı.

Elimi cebime attım, daha önce yazdığım mektubu çıkardım ve Chase'e uzattım, mektubunu bir kez bana emanet ettiğini biliyordum, bu yüzden aynısını yapmaktan mutluydu.

"Şunu okur musun?" Kısık sesle sordum ve o da kaşlarını çatarak sayfayı açtı.

"Ne oldu?" Rogue, uykuya dalmaya başlayan Mutt'un başını okşayarak sordu.

"Benim gerçeğim," dedim gözlerinin içine bakarak ve elini sıkarak.

"Sinekkuşu, seni seviyorum," diye okudu Chase. "Bunu zaten biliyorsun. Bunu tüm hayatın boyunca biliyordun ve aşk yüzünden kendimi mazur göstermek için günlerimi harcayabilirdim. Ama bunu yaparsam yanlış yapmış olurum. Çok yanlış. Sonsuz kayıtsızlık karşısında sadece bir ışık parıltısı olduğumuzu fark etmek için ölmek gerekti ve sonsuz uzayda savrulan bu yüzen kayanın üzerindeki amacım her ne ise, bunun her şeyle ilgili olduğunu biliyorum.

Sen." Chase durakladı ama gözlerimi Rogue'dan ayırmadım, bana bakarken gözleri parlıyordu. "Burada, yanımda sen olduğun sürece bu varoluşu deneyimlediğim sürece, o büyük, imkânsız soruların bir önemi olmadığını biliyorum.

artık. Çocukken sahip olduğumuz şeyin uğruna savaşmaya değer olduğunu biliyorum ve bu yeni versiyonumuza uyum sağlamak için her şeyimle çabalayacağıma söz verebilirim. Çünkü önemli olan tek şey, bir şekilde burada olmamız, bir anın bu küçük parçasında birlikte var olmamız.

her şeyin enginliği. Ama sahip olduğumuz tek şey bu ve saniyelerimizi boşa harcamaktan, gözlerimin önünden kayıp gitmelerine ve yok olmalarına izin vermekten bıktım. Şu andan itibaren, bu dünyadaki son anıma kadar, burada olduğumuz ve birbirimizi istediğimiz sürece, ben seninim. Çünkü belki de dışarıda bizi yaratan ilahi bir varlık yoktur, belki de tüm bunlar hiçbir zaman anlam ifade etmeyecek çılgınca bir düzensizliktir. Ama sen, Rogue, bana mantıklı geliyorsun. Aslında, sen benim için anlamlı olan tek şeysin. Asla sorgulamak ya da şüphe etmek zorunda kalmadığım tek şey. Bu dünyada belirli bir amaç için var olmayabilirim, ama amacım olarak sizi seçiyorum. Seni mutluluk benim bu dünyadaki anlamım. Söz veriyorum, bazen ben seni kızdıracam, sen de beni kızdıracaksın ve birbirimize kızdığımız günler olacak.

aç kurtlar gibi boğazlıyorlar. Ama başka türlüünü de istemem, çünkü bu bizim gerçeğimiz, birbirimize duyduğumuz ham sevgi ve nefretin bir araya gelmesi.

Belki de evrenin ete kemiğe bürünmüş kaosuyuzdur. Ama bunda mükemmel bir şey yok mu? Ve gerçek Fox Harlequin tarzında, senden bir talepte bulunmak zorundayım. Bana sahip olacağını söyle sinekkuşu, çünkü ben seninim, her bir zavallı parçam."

Odada sessizlik uğuldarken Rogue bana baktı ve hepsinin bunu duymuş olmasından utanmadım bile, olması gereken buydu, hepimiz birbirimizin gerçeğini paylaşıyorduk. Artık aldatma ya da söylenmemiş şeyler.

"Cevabı zaten biliyorsun," dedi boğuk bir sesle, öne doğru eğilerek ama çenesini yakaladım ve dudaklarını benimkinden kıl payı uzakta tuttum.

"Yine de söyle," diye hırladım.

"Ben seninim, sen benimsin. Hepimiz birbirimize aitiz." Diğerlerine baktı ve öpücüğü çaldım, dikkatini tekrar bana yönlendirdim, bu kelimelerin her birini kucakladım.

Yakında, dün gece geçmişte kalacak, sadece acı veren anılar olarak kalacaktı. Ama benim için sorun yoktu, çünkü geleceğimiz önümüzde bir güneş ışığı gibi parlıyordu ve bugünden itibaren kendimi bir zamanlar olmayı planladığım adam olarak şekillendirecektim. Chase'e verdiğim sözü tutacak ve ne olursa olsun ailemizi bir arada tutacaktım. Evlatlık kardeşimle aramızdaki uçurumu tamamen onarmak için çalışacak ve JJ'i bu evde ördüğü yalanlar için affedecektim.

Ama en önemlisi, Rogue'a benden ne isterse sunacaktım. Onun koruyucusu, arkadaşı olacak ve benim tarafımdan seilmek istediği her şekilde onu sevecektim. Kalbim artık onun ellerindeydi ve ait olduğu yer de orasıydı.

Sevdiğim ama neredeyse hiç kullanamadığım spor arabam siyah Dodge Challenger'ıma bindim ve Travis'in diğer tarafa geçmesini bekledim. yolcu koltuğuna tırmandı.

Motoru çalıştırıp elektrikli garaj kapılarının açılmasını beklerken bu konuşma için camların açık olmasını istemediğimden klima düğmesine bastım.

"Carmen hâlâ kıyıdaki malikânede mi?" Sessizliği bozarak sordum ve o da başını salladı.

"Onu beklettiğin için çok mutlu olduğumu sanmıyorum," diye ekledi, telefonuna bakarken ya ona ya da adamlarından birine yolda olduğumuzu bildiren bir mesaj attı.

"Rogue birkaç yıldır The Dead Dogs'ta çalıştığını söyledi," dedim, arabayı kenara çekmeyi beklerken ona bakarak, Bu kadar genç yaşta bu tür bir güven pozisyonunu kazanmak için ne yaptığını merak ediyordu.

Travis omuz silkti, koltuğunda arkasına yaslandı ve rahatlamak için bacaklarını iki yana açtı. "Shawn kimseye kolay kolay güvenmezdi. Benim polis olmadığımı bilecek kadar genç ve ne olursa olsun onlara sadık kalacak kadar motive birine ihtiyaçları vardı."

"Öyle mi? Ne tür bir motivasyonunuz var?"

Yolda ilerlemeye başladığımızda sessizlik uzadı ve cevap bile vermeyeceğini düşündüm, ama sonra sadece omuz silkti.

"Castillo Karteli tarafından katledilmektense hayatta kalmayı tercih edeceğime inanıyordum. Ve kanıtlamam gereken bir şey de vardı."

Homurdandım, berbat olsa da bunun mantıklı olduğunu kabul ettim. Ama yaşadığımız dünya böyleydi ve eğer kartelin tehdidi altındaysa, muhtemelen kendisini bu duruma sokacak bir şey yapmıştı. Dışarıda it iti yerd, o sadece avlanmak için bir sürü seçmişti.

"Ve sana sadece Shawn'a göz kulak olmanı mı söylediler? İlişkide oldukları tüm çetelere böyle mi yapıyorlar?" Adamlarımı zihinsel olarak gözden geçirmekten kendimi alamayarak sordum, her birini düşünürken düşüncelerimi şüphe bulutları kaplıyordu.

Travis bana sırtarak, "Ve birlikte çalışmadıkları kişilerle de," dedi.

"O zaman evimde kimin beni gözetlediğini söylemek istemezsin herhalde?" Ben homurdandım ve o güldü.

"Bilsem bile yapmazdım. Sana söyledim, ben baştan aşağı Castillo Cartel'im, beni kesersen bu güzel arabanın her yerine onların adını kazırım. Ben onların malıyım, istesem bile artık benim için bir çıkış yolu yok."

"Ama sen istemiyorsun?" Sorguladım. Ona çok az şey verilmiş gibi görünüyordu.

Genç yaşta bu hayata katılmaktan başka seçeneği yoktu, bu yüzden ondan başka bir hayatla ilgili hayaller beklerdim. Ne de olsa kendi mürettebatım içinde uğraştığım bir şeydi. Kan girer, kan çıkar. Gerçi bu

otomatik olarak ölümün tek çıkış yolu olduğu anlamına geliyordu. Zaman zaman, gitmesini istediğim birini öldürme pahasına erkeklerin hayattan kurtulmalarına izin verdim, suçlarının kanıtı, olaydan sonra bana dönmeye çalışırlarsa diye kaydedildi. Ancak ölü bir ağırlığı tutmanın bir anlamı yoktu ve kendisinden esirgenen özgürlüğün hayalini kuran bir adam asla benim istediğim şekilde sadık olmayacaktı, bu yüzden bu meseleyle benim yaptığım şekilde ilgilenmek mantıklıydı.

Travis başını sallayarak bir kahkaha attı. "Olmayan seçenekleri sorgulamanın bir anlamı yok. Shawn'la işim bittiği için mutluyum."

Bana bundan sonra ne yapacağına dair başka bir şey söylemedi ama buna şaşırmadım. Neden şaşırsın ki? Muhtemelen kendisinin de hiçbir fikri yoktu ve Shawn'ın emrinden kurtulduğu için çoğunlukla mutlu olduğunu söyleyebilirdim.

"Peki ya sen, ihtiyar?" Travis bana bakarken başını eğerek sordu. "Hiç her şeyden vazgeçmeyi düşündün mü? Güneşli bir yerde emekliye ayrılmayı... Sanırım burada güneşli bir yer var, ama belki de sadece Seni her zaman öldürmek isteyen insanların daha az olduğu bir yerde?"

Dudaklarımın kenarı kıvrıldı, gözlerimi yoldan ayırmazken omzum kalktı.

"Emeklilik için uygun olacağımdan şüpheliyim." Gerçi değişmeyi düşünmüştüm, bunu duymaya ihtiyacı olduğundan değil, ama otuz küsur yılımı bu sokakları yöneterek, ekibi yöneterek ve patron olarak geçirdim. Tek bir yerde kalmak için uzun bir süreydi ve zaman zaman dallanıp budaklanmayı düşündüm - ekipten ayrılmayı değil, onları dahil edecek yeni girişimler bulmayı daha çok.

Ancak bu kadar iyi işleyen bir stratejiyi değiştirmeyi düşünmek zordu. Belki Fox ve Maverick nihayet kendilerini toparladıktan sonra dizginleri onlara devredip farklı bir şey deneyebilirdim. Sonuçta planım hep buydu, öldüğümde imparatorluğumu onlara bırakmak, yani

Bunu daha erken yapabileceğimi hayal etmek akıl almaz bir şey değildi. Sanırım kırklı yaşlarımın ötesine geçmeyi bırakın, kırklı yaşlarıma kadar yaşamayı bile beklemiyordum, bu yüzden bu konu bana endişelenmem gereken bir şeymiş gibi gelmemiştir.

"Bilmiyorum, şimdi hayal edebiliyorum - piponuz ve terliklerinizle, huzurevinizdeki odanızdan balkona bakarken gazete okuyorsunuz. Vücudunuzdaki ağrı ve sızıları hissetmeye başlamış olmalısınız. Şimdiden geceleri eklemelerin çıkıyor - baston kullanman uzun sürmeyecek."

"Öyle mi? Ziyarete geldiğinde seni dövme için kullanabilirim, o yüzden sanırım işe yarar" diye karşılık verdim, ama bu onun daha da fazla gülümsemesine neden oldu.

"En azından beni alt etmek için bir silahın avantajına ihtiyacın olduğunu kabul ediyorsun," dedi, bu konuşmanın gidişatından sonsuz derecede eğlenmiş görünüyordu ve ben iç çektim.

Kasaba sınırlarının ötesine geçtik, Sunset Cove'u arkamızda bıraktık ve havayı doldurmak için biraz sohbet ettik, ama Travis genç, ukala ve kibirliydi ve ben de saygı görmeye çok alışmışım. onun gibi pisliklere karşı hoşgörülü olmak.

Travis'in hiçbir sınırı yoktu, kendine bir sakız bulana kadar torpido gözünü ve kapı ceplerini rahatça karıştırdı ve olaydan sonra bana biraz teklif etme yüzsüzlüğünü gösterdi.

İçimi çektim, bir elimi yüzümden aşağı doğru kaydurdum ve önümdeki yola odaklandım.

Çok uzun bir gece olmuştu ve çok yorgundum. Carmen'le bu konuşmayı yapmasam da olurdu ama tabii ki başka seçeneğim yoktu. Carmen Ortega aradığında tüm erkekler hazır ola geçerdi. Tabii onun gazabını göze almak istemiyorlarsa... Ben de pek çok şey olabilirdim ama ona karşı gelecek kadar aptal değildim.

Sonunda ana yoldan ayrıldık, bize şüpheyile bakan ama geçmemize izin veren birkaç korumanın yanından geçen özel bir yolu takip ettik, yeşillik

İlerledikçe etrafımız sarılıyordu, ta ki ilerideki uçurumun üzerinde duran devasa beyaz konağı görene kadar.

Bir dizi yüksek, ferforje demir kapının önünde durdum, güneşin sıcağında kölelerinden birinin bizi içeri almasını beklemek için arabadan inerken doğrudan oraya tünemiş güvenlik kamerasına baktım.

Yolun solunda bulunan nöbetçi kulübesinden çıkan dört silahlı adam, kapıdan geçmeden önce bize İspanyolca talimatlar yağdırdı. ve üzerimi aramaya geliyorlar.

Beni kontrol etmeyi bitirmelerini beklerken dilimi ısırđım, Travis'e de sanki onlar için bir yabancıymış gibi baktıklarını fark ettim, ancak onu beni aradıkları gibi aramıyorlardı. Shawn'la birlikte yerleştirilirken tam olarak organizasyonlarında bulunmadığını varsaymak zorundaydım, ama onların güvensizliği veya belirsizliği hakkında en ufak bir endişe duymuyor gibiydi. Aslında, sanki onun için çok az şey ifade ediyorlarmış gibi arkalarındaki konağı incelemekle vakit geçiriyordu.

"Bu taraftan," diye ısırđı bir adam, çenesini sallayarak bize komut verdi. Onu takip ettik ve ön kapıya giden yolu kaplayan bir sıra palmiyenin gölgesi altında yürürken arkasından adım attık.

Yürürken yorgunluk üzerimde ağır bir baskı oluşturdu ve buna karşı dişlerimi sıktım, burada oyunumun zirvesinde olmam gerektiğini biliyordum. Yuvarlandım

İçgüdülerimi keskin ve odağımı net tutmak için mücadele ederken omuzlarımı geri çektim. Bizi geniş bir verandaya çıkardılar ve adam orada kapıyı açtı, bizi başka bir muhafız grubunun yanından geçirdikten sonra yukarıdaki kata çıkan büyük, heybetli beyaz bir merdivene götürdü. Her yer

Mükemmel bir şekilde dekore edilmiş, tavandan neredeyse para damlıyordu. Güzel sanat eserleri ya duvarlara asılmış ya da tek tek Kaidelerin her biri beni ruhumun derinliklerine çağırıyordu. Daha önce bu tür şeylere pek ilgi duyduğumu ya da takdir ettiğimi söyleyemem ama

Bazılarının yarattığı etkiyi ya da yanlarından geçerken dikkat çekmelerini inkar etmek imkansızdı.

Merdivenlerin tepesinde, güvenlik görevlisi bizi sola doğru uzun bir koridora yönlendirdi; koridorda kemerli kapılar vardı, beyaz ahşap döşeme tahtaları ayaklarımızın altında gümbürdüyor ve geldiğimizi haber veriyordu. Burası bir evden çok lüks bir otele benziyordu ama bu beni pek şaşırtmadı; Carmen her şeyin en iyisini isteyen bir kadındı.

Pepito önümüzdeki kapılardan birinin önünde duruyordu, sırtı dimdikti ve bakışları karşısındaki duvara sabitlenmişti. Adam kas yığınından bir duvar gibiydi ve kapının ardında olduğunu tahmin ettiğim kadına olan bağlılığının ötesinde, kafasında cüssesine eşlik edecek tek bir düşünce bile yoktu.

Önüme geldiğimizde bizi dikkatle süzdü, soğuk bakışları önce beni sonra Travis'i taradı, varlığımıza en ufak bir tepki göstermediği için ikimiz hakkındaki düşünceleri zihninin derinliklerinde kilitli kaldı.

"Bizim için hazır mı?" diye sordu bizi buraya getiren muhafız ve Pepito başıyla onaylayarak arkasındaki beyaz kapıya girmemize izin vermek için kenara çekildi.

Muhafız kapıyı açtı, uzun bir pencereden ve balkona açılan açık bir kapıdan içeri süzülen parlak güneş ışığı büyük süiti doldurdu.

Onu odaya kadar takip ettik ve Carmen'in parfümünün tatlılığıyla lekelenmiş seks kokusuyla omurgam sertleşti ve sağımızdaki büyük dört direkli yatakta yatan adamı gördüğümde tökezledim.

Kaslı vücuduna bakarken dudaklarım aralandı; çarşaflar aletini zar zor örtüyordu, ölü gibi uyuyordu, misafiri olduğundan haberi yok gibiydi. Göğsünde çizikler vardı.

ve kollarında tutkuyla oyulmuş tırnak izleri vardı ve boğazında da bir çürük fark ettim.

Yatak tam bir kargaşa içindeydi, beyaz çarşaflar bir sürü hayvan üzerine salınmış gibi birbirine karışmış ve yırtılmıştı ama yine de o alanda her ne yapıldıysa sadece en aşk dolu tasarımlar olduğunu söyleyebilirdim.

Onu gördüğümde göğsüm gerildi, içimde tamamen yırtıcı bir şey canlandı ve çenemi öfkeyle titretti. Onu yataktan söküp atma arzusu, beni bırakmayan bir öfkeyle çarptı, derinlere gömüldü ve bana bir cinayetten hemen sonra, kan hala tenimi lekelediğinde ve en kötü halimden başka bir şey olmadığımı nasıl hissettiğimi hatırlattı.

"Levántate, Paulo," diye bağırdı bizi buraya getiren gardiyan, ellerini sertçe çırparak yataktaki adamı uyandırdı. "No seas tonto y márchate cuando ella acabe contigo."

Çıplak adam ayağa kalktı, şaşkınlıkla etrafına göz gezdirdikten sonra komodinin üzerinde duran silaha baktı, sanki onu almayı planlıyordu ama yapmadı, onun yerine çevresini incelerken bir elini yüzüne götürdü.

Travis eğlenerek homurdandı ve ben de ona karanlık bir bakış fırlattım.

"Lo siento, señor," diye mırıldandı Paulo. "Debo haberme quedado dormido." "Hangi mazereti ileri sürdüğün umurumda değil, bokunu al ve git uyu.

Başka bir yere. Seni öğlene kadar kapılarda bekliyorum," diye tısladı muhafız ve çıplak orospu çocuğunun başka bir muhafız olduğunu fark ettiğimde çenem daha da gerildi, düzenli olarak gördüğü biriydi ve sadece kalçalarının arasında bir gece geçirmek için buraya getirdiği anlamsız bir fetih değildi.

Yataktaki adam iterek yataktan çıktı, dağılmış giysilerini yerden alırken kasları esnedi, pantolonunu yukarı çekerek pantolonunu örttü.

Gömleğini, botlarını ve silahını yumruklayıp hızlı adımlarla kapıya doğru yürümeden önce rahatsız edici derecede büyük bir horoz.

Gidişini izlerken başımı çevirdim, dilimi yanağıma bastırarak sırtındaki çiziklere baktım, zihnim onun için kadını inletp inletemediğini merak etmekten kendini alamadı. Onun gibi bir kadını tatmin etme görevini pek çok erkeğin yerine getirebileceğinden şüpheliydim. Gerçi ben bunu hiç düşünmemiştim.

"Bayan Ortega sizinle balkonda konuşacak," diye anons eden güvenlik görevlisi süitin diğer ucuna doğru ilerledi ve bizi de takip etmeye zorladı.

Balkona açılan sürgülü kapıyı kaplayan uzun, dalgalanan perdelerden geçtik ve içeride kaldıktan sonra güneşin parlaklığına karşı gözlerimi kısıtım.

Güvenlik görevlisi varlığımızı ilan ettikten sonra başka bir şey söylemeden dönüp gitti ve bizi Carmen'in kahvaltı için hazırlanmış metal bir masada oturduğu yere bakmak zorunda bıraktı. Hamur işleri, kızarmış ekmek, meyve, bir sürahi taze sıkılmış portakal suyu ve bir fincan kahve, hepsi bir kraliçeye ikram edilir gibi hazırlanmıştı; o ise ayak parmaklarını balkonu çevreleyen metal korkuluklara dayamış, gözlerini aşağıdaki deniz manzarasına dikmiş öylece oturuyordu.

Üzerinde soluk altın rengi bir gecelik vardı; ipek kumaş kahverengi kalçalarının üst kısmını zar zor sıyrıyor ve dolgun bedenine yapışıyordu. Kenarları dantelle süslenmiş göğüsleri vardı. Koyu renk saçları dökülmüştü, ancak yine de mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş görünüyordu, omuzlarının etrafından sarkıyor ve onu normalden biraz daha insan gibi gösteriyordu.

"Bizi bütün gün burada ayakta mı bırakmayı planlıyorsun?" Bize doğru bir bakış bile atmadığında sordum ve parmaklarının boynunun yan tarafındaki bir yara izinin üzerinde ileri geri gittiğini fark ettim.

Sözlerim karşısında gözlerini kırıştırdı, derin bir nefes verdi ve sabrını sınıyormuşum gibi boğucu gözlerini bana çevirdi.

"Sorun ne Luther?" diye mırıldandı, sesi Meksika aksanıyla zenginleşmişti. "Bekletilmek hoşuna gitmiyor mu?"

Boğazımı temizledim, Travis'in kaburgalarımına attığı dirseğin hatırlatmasına gerek kalmadan iğneyi anladım.

"Fox yaralandı," diye açıkladım, kelimelerim kesik kesikti ve öfkem hâlâ içimi kemiriyordu. Onunla konuşurken sözlerime dikkat etmem, yaptığı şey için dizlerimin üzerinde ona teşekkür etmem gerektiğini biliyordum ama diğer odada seviştiği bir adam uyurken ve benimle konuşurken gözlerimin içine bakma saygısını bile göstermezken, ona bu şekilde getirilmekten duyduğum rahatsızlığa engel olamıyordum.

"Ama ölü değil," diye işaret etti, bir bardak portakal suyuna uzanıp dudaklarına götürürken ılık bir hava esintisi etrafımızı sardı ve fısıldadı Gelecek kavurucu günün vaatleri.

"Hayır," diye başımı sallayarak kabul ediyorum. "Ve bunun için sana teşekkür etmem gerektiğini anlıyorum."

"Yine de bana teşekkür etmiyorsun," dedi, ses tonundaki uyarı açıktı.

"Teşekkür ederim," dedim içtenlikle, ses tonumdaki duygu açıkça belli oluyordu ve sonunda başını çevirip bakışlarımla buluştu. "Gerçekten. Yaptıklarınızın karşılığını asla ödeyemem, ama eğer bir şey varsa-"

"Bu dünyada hiçbir şeyin bedavaya gelmediğini biliyorsun, tıpkı senin gibi

Bilin ki iyiliklerimi içimden geldiği için yapmıyorum." Bunu düşününce bir kahkaha attı.

Gözleri benden, biz konuşurken balkonun korkuluklarına yaslanmayı kendine görev edinmiş Travis'e kaydı, sanki burada, havada seks kokusu ve ölüm tehdidi bize yakın dururken bir engerek yuvasında evindeymiş gibi davranıyordu.

"Travis?" diye sordu, onu içine çekerek. "Travis olduğunu fark etmemiştim.

Oldukça..." diye devam etti, ancak ona attığı bakışı değerlendirmek zor değildi, gözleri çenemi bir kez daha gıcırdatacak ve boğazımın arkasında tam olarak kontrol edemediğim bir hırıltı yuvarlanacak şekilde onun gövdesinde geziniyordu.

"Senin için çalışan bütün erkekleri beceriyor musun?" Çılgınca bir nedenden ötürü kendimi tutamayarak tersledim ve dudaklarından bir kahkaha dökülürken dikkati tekrar bana kaydı.

"Sadece ayak uydurabilecek gibi görünenler," diye karşılık verdi, suçlamamdan en ufak bir rahatsızlık duymamıştı, cinselliği her zamanki gibi güçlü bir araçtı.

"Bu bir meydan okuma mı?" Travis ona çapkınca sordu ve onu yumruklama arzusu elimi yanımda yumruk haline getirdi.

"Her zaman," diye yanıtladı. "Ve pek çok kişinin ulaşabileceği bir şey değil."

"Az önce gelişimle birlikte buradan kovaladığımız Kazanova'ya ne dersiniz?" Yapmamız gereken çok daha önemli şeyler olduğunu bildiğim halde neden bu konuşmayı sürdürdüğümden emin olamayarak sordum.

"Raul?" diye sordu rahatça, gözleri bize dönmeden önce kısa bir süre yatak odasına doğru kaydı.

"Adının Paulo olduğuna eminim," dedi Travis, onu izlerken sırtışı genişliyordu ve dudakları eğlenerek kıpırdarken ben yine bir şeyleri öldürme isteği duyuyordum.

"Mmm," diye onayladı, ancak her iki şekilde de biliyormuş gibi görünmüyordu. "Sanırım yeterliydi."

"Yeterliden fazlasını hak eden bir kadına benziyorsun," diye mırıldandı Travis, ona bana fazlasıyla teklif gibi gelen bir bakış atarak.

"Bu konuşmanın bir anlamı var mı?" O cevap veremedi ben bağırdım ve Travis'i lanet olası balkondan aşağı fırlattım.

Carmen, "Sanırım en başta bu konuyla ilgilenen sizdiniz," dedi.

"Ben sadece bizi yatak odanıza getirmenin, az önce becerdiğiniz bir adamın hala uyuduğu bir yerde garip bir yol gibi göründüğüne işaret ediyordum.

iş," diye ısırdım. "Sanırım beni buraya çağırmanın, bu saçmalıklarla beni kızdırmaya çalışmanın ötesinde bir nedeni var."

"Yaptığım şey bu muydu?" Carmen sordu, sesi aynı anda tehdit içeriyor gibi görünse de eğlendiği her halinden belliydi. "Çünkü oturduğum yerden, yardımım için bana yalvardığında nezaketle seni kurtarmaya geldikten sonra saatlerce seni beklemek zorunda kalmışım gibi görünüyor. Senin için bütün bir çeteyi öldürdüm Luther. Adamlarım oradaki tüm Ölü Köpeklerin kökünü kazıdı.

Sen yüzmeye gittikten sonra köprüden geçtin. Oğlunuzu ölümünden kurtardım, sizi de kurtardığım gerçeğinden bahsetmiyorum bile. Bu yüzden gelip bana minnettarlığınızı sunmanızı beklerken zaman geçirmenin bir yolunu bulduğum için beni bağışlayın. Burada bir peçe içinde seni beklememi, değerli bekaretimi sanki amım kutsal kaseymiş ve içine sikini sokacak her erkek sonsuz yaşama kavuşacakmış gibi korumamı beklediğini fark etmemiştim."

Dikkatim şimdi bir şekilde elinde tuttuğu küçük bıçağa çekildi, keskin ucu onunla oynarken parmaklarının etrafında ileri geri dönüyordu, oradaki tehdit açıktı. Onu tahammül edebileceği sınıra kadar zorlamıştım ve eğer bu durumu düzeltmezsem, o bıçağın onarılamaz bir yere saplanmasıyla son bulacaktı.

Bir nefes verdim ve ellerimi teslimiyetle uzatarak omuzlarımdaki gerginliğin düşmesini sağladım.

"Saygısızlık etmek istememişim," dedim, sözlerimin gerçekliği onları delip geçiyordu. "Ve Fox için sana ne kadar minnettar olduğumu bilmelisin. Bu iyiliğin karşılığında benden istediğin bedeli ödemeye hazırım."

Beni değerlendirirken sessizlik uzadı, karanlık gözleri beni içine çekiyor, çiğniyor ve benimle ne yapacağına karar vermesi için geçen sürede tekrar tükürüyor gibiydi.

"Otur," diye iç geçirdi, karşısındaki iki sandalyeye elini salladı ve bıçağı meyve kâsesinin yanına bıraktı, sanki beni onunla tehdit etmeye hiç niyeti yokmuş gibi. "Boynumu ağrıtıyorsun."

Travis doğruca ilerledi, kendisi için bir sandalye çekti ve hepimiz için üç fincan kahve doldurmadan önce hızlı bir şekilde çalışmadan önce içine düştü.

Burada ince bir çizgide yürüdüğümü ve kendimi kontrol etmek için savaştığımı bildiğim için aynı şeyi yapmakta daha yavaş davrandım. Uzun bir yirmi dört saat olmuştu.

Travis, Carmen'in benim için işaret ettiği boş sandalyenin önüne bir fincan koyarak, "Al ihtiyar, bundan bir fincan iç ve kadının bağırsaklarını deşmesini izlemek zorunda kalmadan önce aklını başına topla," dedi ve ben de sessizce sandalyeye çöktüm, gözlerimi Carmen'den ayırmadan ona cevap verme dürtüsüyle savaştım.

Carmen ona uzattığı kahve fincanını kabul etti, parmakları ondan alırken sürtünüyordu ve kendimi tek bir kelime bile etmeden tüm fincanımı içmeye zorladım. Zaten kiminle yattığı umurumda değildi. Ve eğer seçimleri Travis gibi fuckboy'larsa, iş başa düştüğünde onlardan etkilenmemesine şaşırmadım.

Onun gibi bir kadının, vücuduna neye ihtiyacı olduğunu öğretecek gerçek bir erkeğe ihtiyacı vardı ama bu benim sorunum değildi.

"Ölü Köpekler'in hepsini öldürmedin," diye belirttim fincanımı masaya geri koyarken. "Shawn hâlâ dışarıda."

"Lanet olası Shawn," diye homurdandı Carmen, gözleri bir kez daha denize kaydı. "Görünüşe göre onu öldürmek bir hamamböceğinden daha zor. Öyle bile olsa, bu bana olan borcunuzu ortadan kaldırmaz ve oğullarınızın benden daha fazla bilgi almadan tek bir adamla başa çıkabileceklerine inanıyorum?"

"Oğullarım mı?" Neden onu kendi başıma halletmemi beklemediğini merak ederek sordum ve yüzündeki gülümseme tam on ikiden vurduğunu gösterdi.

"Konuğmamız gereken bir ödeme var Luther," dedi tatlı bir sesle. "Bir hayata karĖılık bir hayat. Ve bu konuda bile cömert davranıyorum çünkü size oğlunuzdan çok daha fazlasını geri verdim, değil mi?"

Başımı salladım, bunun olacağını biliyordum ve onun yardımı için ne gerekiyorsa ödemeye hazırdım. Onu kolaylıkla çağırmamıştım ama o sırada onu kurtarmak için tek şansım oydu.

"Benden ne istiyorsun?" Travis masanın üzerindeki kâsedan bir dilim elma aldı, ağzına attı ve bir kez bile izin istemeden yüksek sesle çıtırdattı, ancak garip bir şekilde Carmen buna aldırış etmedi.

"Senden hiçbir Ėey istemiyorum Luther," dedi, rüzgâr saçlarından bir tutamı alıp yüzüne savururken o günahkâr dudakları kıvrıldı.

Öne doğru eğilip onu kenara itme dürtüsü beni bir tür delilik gibi yakaladı, ama kendimi tutmayı başardım ve onu kendisinin fırçalamasına izin verdim.

"Anlamıyorum," diye itiraf ettim ama Travis'ten gelen kısık kıkırdama anladığını gösteriyordu.

Carmen basitçe, "Seninki gibi bir borç gerçekten ağırdır Luther," dedi. "Ve daha önce de söylediğim gibi, bir hayat için bir hayata ihtiyacım var."

"Senin için birini öldürmemi mi istiyorsun?" Bu isteğin basitliği içimde bir rahatlama yaratarak sordum. Öldürebilirdim. İstediği kadar kanlı da yapabilirdim, yine de benden bu kadar kolay bir şey istemesine şaşırdım ve hedefin önemli olup olmadığını merak ettim

- kolluk kuvvetleri ya da bir yargıç olabilir mi?

Travis masaya doğru eğilip bir dilim elmayı dudaklarına götürürken, "Öldürmek istediğim bir adam var," diye kabul etti.

Bir an için ona baktı, aşırı güveni onu açıkça şaşırtmıştı, ama tereddüt kısa sürdü ve öne doğru kaydı, dişlerini başparmağına da batırmadan önce elmayı ağzına aldı.

"Siktir." Travis bir küfür savurarak elini geri çekti, ama ona bakışından acıdan zerre kadar etkilenmediği anlaşılıyordu ve bu beni daha da sinirlendirdi.

"Kim o?" Bu etkileşimin sona ermesini istiyor ve birini öldürme fırsatının tadını çıkarıyordum, çünkü onların yanında geçirdiğim her an içimde kan dökme ihtiyacının arttığını hissediyordum.

Carmen'in gözleri Travis'le benim aramda gidip geliyordu, masanın öbür ucundan bize doğru eğilirken sesi alçalıyordu ve ben kendimi bakamaz halde buldum

O ruhsuz gözlerin derinliklerinden başka bir yere.

"Bizim için çok büyük planlarım var," diye komplocu bir şekilde nefes aldı. "Uzun, çok uzun zamandır hareket halinde olan planlar."

Bunu söylerken ses tonundaki karanlık bir şey bana yıllar önce La Princesa hakkında anlattığı hikâyeyi ve babasının adamlarının ona yaptıklarını hatırlattı. Babasının parmağının altından nasıl çıktığını ve o teknedeki herkesi öldürdükten sonra kartelin geri kalanını onun katliamdan mucizevi bir şekilde kaçan korkmuş bir çocuktan başka bir şey olmadığına inandırdığını.

O anda aklıma intikamını başka kimden almak isteyebileceği geldi.

Sınırın bu tarafındaki ve diğer tarafındaki herkesin kalbine korku salan adamdan. Herkesin gerçek bir iblis olduğunu iddia ettiği, çürümüş ruhunu barındırmak için ete bürünmüş adam. Onun iplerini çeken ve onun için dans etmesini sağlayan kişi. "Castillo Karteli'nin liderini öldürmek mi

istiyorsun?" Nefes aldım, kelimeler

Biri duyar korkusuyla ağzımdan zar zor çıkarken, beni sürüklediği şeyin gerçekliği göğsümü ezen bir kurşun ağırlık gibi üzerime çöküyordu.

Kimse ona karşı çıkıp hayatta kalamadı. Hiç kimse.

Carmen bana tekrar gülümsedi, koltuğuna geri yaslandı ve kahve fincanını dudaklarına götürdü.

"Bravo Luther," diye mırıldandı. "Sanırım sana sahip olmaktan büyük keyif alacağım."

Kendimi hiçbir zaman biseksüel bir adam olarak görmemiştim. Ama Luther Harlequin önümde diz çökmüş bir dünya kargaşa içindeyken

Oğlunu asarken, ona karşı bir iki heyecan duyduğumu itiraf etmek zorundaydım.

Bu dünyada, kırılmaz olduğunu iddia eden insanları kırmaktan daha güzel bir duygu yoktu ve o bir an için benim taçlandığı mücevherlerden biri olmuştu.

Ama sonra gidip o pislik Trav tarafından ihanete uğradım ve işte buradaydık. Tüm bunların ardından, sanırım her şeye öfkelendiğimi söyleyebilirsiniz. Harlequin Prens'i kendi ipimde sallandırmıştım ve önümdeki düşmüş kral çok güzel bir şekilde paramparça olmuştu.

Ama zaferim olmayacaktı, hayır, köklerime kadar güvendiğim bir adam olan Travis tarafından elimden alındı. Pekâlâ, bu dünyada güvenebileceğimi söyleyebileceğim hiçbir erkek yoktu ama Trav iyi bir çocuktu, yıllardır Ölü Köpekler'deydi, bana itaatkâr bir şekilde hizmet ediyor ve bu hizmetin ödülleri alıyordu. Görünüşe göre, oraya yerleştirilmişti.

Başından beri Castillo Karteli tarafından fareler arasındaki bir sıçan gibi kandırıldım. Yine de Carmen Ortega'nın ilgisinin biraz gururumu okşamadığını söyleyemem; beni açıkça değerli bir rakip, göz önünde tutmaya değer bir adam olarak görüyordu.

Sanırım bu gerçekten şaşırtıcı değildi, sonuçta o sadece bir kadındı ve karteldeki konumunu, emrettiği takdirde ayaklarının dibinde ölmeye hazır bir dizi vahşi adamla etrafını sararak korudu. İşte amcığın gücü tam da buradaydı. Tüm erkeklerin dikkat etmesi gereken bir tehlike. Beni yenilmez yapan da buydu, çünkü bir çok erkeğin zayıf noktasıydı, Oysa ben bu yükten kurtulmuştum, kendimi hiçbir zaman bir amcığa fazla kaptırmamıştım.

Karavanın en ucundaki anneme baktım, küçük mutfakta pişen yahninin kokusu beni rahatsız etmemeye çalışarak hafifçe mırıldanıyordu. Ama hain Trav tarafından göğsümden vurulduktan sonra kendimi o azgın nehirden dışarı sürüklediğimden beri gerçekten çok rahatsızdım, neyse ki sağ tarafıma isabet etmişti ve bir şekilde ölümcül bir yırtıktan kaçınmayı başarmıştım. Şanslı olan bendim.

Yaralı olmama rağmen bir şekilde yola çıkmış, kendime bir araba çalmış ve silahlı çatışmadan uzaklaşmıştım, yolda annemi de alıp Sunset Cove'u geride bırakmıştım. Ölü Köpekler gitmişti, yok edilmişti, o kartel sürtüğü tarafından kökü kazınmıştı.

Şimdi bir karavanda sıkışıp kalmıştım ve yanımda sadece annem ve güzel mi güzel elmaslarım vardı.

Yine de bu benim hikâyemin sonu değildi. Yakında tekrar ayağa kalkacak ve yeniden toparlanacaktım ama emin olduğum bir şey vardı, Sunset Cove ile işim bitmişti. Kartelin açıkça Harlequin'lerle aynı hizaya gelmesiyle, o kasabaya tamamen hâkim olma planlarım sona ermişti.

Bunun üzerine hayal kırıklığı içinde ofladım, yenilgi bana pek iyi gelmedi. Ama zaman içinde bu mağlubiyeti bir zafere dönüştürebilirdim. yeni strateji.

Yanımdaki duvara saplanmış bir bıçak ve etrafındaki sonsuz delikler vardı; başarısızlığımı her düşündüğümde, bu konuda çok öfkelendiğimde ve bir çıkışa ihtiyaç duyduğumda oraya koyardım. Ama duygusal bir adam değildim, kaybettiğim için ağlamayacaktım, takdire şayan bir adam gibi bunu kabul edecek ve gelecekte galibiyetlerimi nasıl güvence altına alacağımı düşünecektim.

Çok açıktı aslında. Rogue Easton o çocukların atan kalbiydi, onları bir çırpıda kırarak olan şeydi. Rosewood Malikanesi'nde kapımdan içeri adımını attığı anda onunla birlikte kasabayı terk etmediğim için aptalın tekiydim. Ama orada bir an için gücün tadına bakmıştım, o kasabada kontrolü ele geçirme olasılığını görmüştüm ve ben her zaman bir Hırslı bir adamdım, bu yüzden ateş ettiğim için suçlanamazdım.

Artık işler farklıydı, bu yüzden planlarımı mevcut duruma uyarlamam gerekiyordu ve gerçekten yapılacak tek bir şey vardı. Kızlarını ellerinden alır, beni asla bulamayacakları çok çok uzaklara kaçar ve uzun, tatlı bir zaman geçirirdim. Ve belki de onunla eğlenmem bittiğinde ve iyi bir kız gibi her gün sikimi emmeye geri döndüğünde, tüm günahları için tövbe ettiğinde, o zaman onu gerçekten güzelce parçalayacak ve evine gönderecektim.

Parçalanmış çocuklar. Evet, bu çok iyi bir teselli ödülü gibi görünüyordu ve yeniden başlamaktan korkmuyordum. Suç ve günahla dolu bir kasaba bulacak, sonra orayı kimin yönettiğini öğrenecek ve küçük bir guguk kuşu yumurtası gibi kendimi yuvalarına yerleştirecektim.

Yine de bu plan üzerinde düşünürken, pek uygun görünmedi. Bu değildi Yeterince parıltı, yeterince cazibe yok. Hayır... Daha iyi bir şey olmalıydı. Daha felaket bir şey.

Rogue elime geçtiğinde o Harlequin oğlanlarının kucağındaydım. Cezamı vermek için yıllarca bekleyecek sabrım yoktu, hayır, benimle alay ettikleri için intikam almam gerekiyordu. Dünyanın gücünü kimin elinde tuttuğunu bilmelerini istiyordum. Ve bu bendim. Her zaman bendim.

Annem sonunda bir kase güveç getirdi ve bir parça ekmekle birlikte komodininin üzerine koydu. Yatağımın kenarına oturdu, birkaç tutam saçımı yüzümden uzaklaştırdı ve bana hala onun tatlı melek oğluymuşum gibi baktı. Zavallı, aptal kadın.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu ve bana bir bardak suyla birlikte ağrı kesici verdi.

"Pek iyi değil anne." Hapları yuttum ve bana sempatik bir bakış atarken bardağı komodinin üzerine koydu.

"Zavallı sevgilim," diye iç geçirdi, bir tutam kızıl saçını kulağının arkasına sıkıştırırken. "Annen seni kısa sürede iyileştirir, merak etme." Elimi sıktı, sonra ayağa kalktı ve iyi bir kadın gibi etrafı toplamaya başladı.

Benden ilk kez bir kurşun çıkarmamıştı ve muhtemelen son da olmayacaktı. Beni nasıl iyileştireceğini biliyordu ama ben burada düşüncelerimle boğuşurken sabırsızlanmaya başlamıştım bile.

Elimi yastığımın içine soktum, elmaslarımın olduğu keseyi çıkardım ve onları avucuma döktüm. Şişman ve güzeldiler, beş küçük güzellik elimde parıldıyordu. Burada bir imparatorluk kuruluyordu. Yeni bir başlangıç. Ama şekerparem tekrar kontrolüm altına girmeden, Harlequin'lere karşı son ve reddedilemez bir zafer kazanabilmem için benim için tatlı tatlı ölmeye hazır olmadan bunun bana bir faydası yoktu. Bu fikri takıntı haline getirmeye başlamıştım ve artık intikam almak istiyordum. Peki onlara karşı kazandığım zaferin değeri neydi?

Elmasları keseye geri koydum, bir tanesi hariç hepsini parmağımla başparmağım arasında yuvarladım ve kullan at telefonda bir arama yaptım

Annem beni yakalamıştı.

Bir sürü kötü insan tanıyordum ve onlar da bir sürü kötü insan tanıyordu. Tek yapmam gereken Rogue Easton'ın başına konan bu küçük parlak ödülün haberini yaymaktı ve hafta sonuna kadar onu bağlı, ağzı tıkalı ve tamamen benim olacak şekilde kapıma sürükleyecek birini bulabilirdim.

Harlequins'i mahvedebilecek kıza karşılık bir elmas mı? Adil bir takastan daha fazlası gibi görünüyordu. Bu yüzden canavarları serbest bırakacak ve kirli işlerimi benim için yapmalarına izin verecektim.

Av başlasın.

Rüyalarım şiddetliydi, beni bir oraya bir buraya savuruyordu.

Fırtınalı bir denizde, aniden beni tükürene kadar ve bir sarsıntıyla uyandım, fırlatacağımı fark ettiğimde üzerimden sıcak bir ter aktı.

Kanepede kilitli kaldığım uzuvlar karmaşasından sıyrılıp koridorun sonundaki en yakın tuvalete koştum. Kapıyı iterek açtım, dizlerimin üzerine çöktüm ve klozete deniz suyu ve yarı sindirilmiş yiyecekler dökerken tuvalete doğru öğürdüm.

Başım döndü ve boğazım yandı, tekrar tekrar kustum, hiçbir şey kalmayana kadar her şey yukarı çıktı. Bir el omzuma bastırdı ve bu boktan gösteriye tanık olduğumu fark ettiğimde inledim, yüzümü klozet kapağına dayadığım koluma gömdüm.

"İyi misin, dostum?" Chase sordu ve o olduğu için şükrederek biraz rahatlardım.

Chase, Maverick gibi bu saçmalık yüzünden benimle durmadan alay etmezdi ve Rogue'un beni zayıf görmesini istemiyordum. Tilki mi? O da telaşlanmaya başladı.

Bana su verip babacılık oynuyordu. Chase, ben ona ihtiyacım olanı söyleyene kadar benimle otururdu. Onun tarzı buydu. Hangi acıyla karşı karşıya olursak olalım, mürettebatımızdan birinin arkadaşlığının ihtiyacımız olan tek şey olduğunu anlıyordu. Babasının gazabından bu şekilde kurtulmuş, bizi aramış ve arkadaşlığımızda yıkanarak evde onu bekleyen karanlığı unutmuştu.

"Evet," dedim sonunda, başımı kaldırdım ve asit dilimi kaplarken klozete tükürdüm. "Şimdi daha iyiyim."

Ayağa kalktım ve bana yer açmak için küçük odada geri çekildi, ben lavaboda ağzımı çalkalarken omzunu kapıya dayadı. Sifonu çekmek için hareket ettiğinde havadaki kustumuk kokusuna tepki bile vermedi ve hepsi bu kadar.

Onu takip etmem için çenesini salladı ve ben de takip ettim, koridora çıkmasına ve verandaya açılan arka kapıya doğru ilerlemesine izin verdim. Dışarıda hava çok sıcaktı, öğleden sonra güneşi dünyayı kavuruyor ve dalgaları pırıl pırıl yapıyordu.

Chase verandanın basamaklarına oturdu, ben de yanına oturdum, o da bir paket sigara çıkarıp dudaklarının arasına bir sigara yerleştirdi. Cebinden üzerinde motosiklet süren bir iskelet olan bir çakmak çıkardı ama çakmak parmaklarının arasından kayıp merdivenlerden aşağıya sıçradı ve dipteki kum.

O alamadan ben almak için hareket ettim, altındaki basamağa geçtim, sonra geri dönüp alevi tutuşturdum ve sigarasının ucuna doğru uzattım. İçine eğildi, kirazın ısıltısı yanmadan derin derin içine çekti ve kaşlarımı çatarak tüm o toksinleri ciğerlerine çekmesini izledim.

"Hiç bırakmayı düşündün mü?" Bir kez daha yanına oturup çakmağı parmaklarımın arasında çevirerek sordum.

"Evet, bunu düşündüm," dedi sigarayı iki parmağının arasına alıp bir dizi duman çıkarırken.

"Ve?" O tekrar tokuştururken ben ittim.

"Ve sonra bunu düşünmeyi bıraktım." Küçük şakasına bir kahkaha attı ve ben de omzumu onunkine vurdum.

"Rogue istese bırakırsın."

"Evet, muhtemelen," diye kabul etti. "Ama yapmayacak.

Anlıyor." "Neyi anlıyor?"

Elindeki sigarayla oynadı, bir sonraki sözlerine karar verirken kaşları düşüktü.

"Bak." Cebinden bir paket çıkarıp bana uzatabilmek için yana kaydı. "Ne görüyorsun?"

"Ezilmiş bir sigara paketi mi?" Kuru bir şekilde söyledim ve o da alay etti.

"Marlboro," diye düzeltti. "Benim tatlı babacığımın en sevdiği sigaralar. Suratıma bir yumruk yiyeceğimi ya da kemerine bir darbe alacağımı bildiğim halde ondan çaldığım türden. Ama yine de yapardım. Fox ve Maverick sigaraları kolayca alabilseler de, hatta sen bile canın istediğinde annenin müşterilerinden aşırıabilsen de, yine de riske girdim. Yine de onları çaldım, çünkü ona karşı yapabileceğim tek şey buydu. Meydan okumam. Bağımlılık yapıyor. Ona nasıl meydan okuduğumu, bu sigaraları en iyi arkadaşlarımla nasıl paylaştığımı hatırlatıyor ve bu tat -" Sigarasından derin bir nefes çekti ve dudaklarını büken bir gülümsemeyle dumanı dışarı bıraktı "- beni tekrar oraya götürüyor, JJ. Burası benim mutlu yerim, kanserli küçük bir çubuğa sarılmış, eğer o zamana kadar kafama bir kurşun yemezsem ya da lanet olası bir hava deliğine geri dönüp kayalıklarda parçalanmazsam bir gün muhtemelen ölümüm olacak. Ama bunlardan vazgeçersem, ondan da vazgeçmiş olacağım. Meydan okuyan o çocuk ve arkadaşlarıyla mükemmel küçük hayatı. Sanki şimdi her zamankinden daha fazla

Bu yüzden ona çok sıkı tutunuyorum. Buna bunlar da dahil." Paketi benden geri aldı ve ben bunları düşünürken onları sıkıca cebine soktu.

Sonunda "Bence durmalısın," dedim ve yüz hatları değişerek bana baktı.

"Sanırım hikayemin ana fikrini kaçırdınız."

"Hikayen için çok ağladım, Ace." Sırıttım. "Ama yine de bırakman gerektiğini düşünüyorum. Çünkü evet, o sigaralar sana eski güzel günleri hatırlatıyor ama aynı zamanda seni o pislik babanın anılarına hapsediyor. Neden kendini cezalandırıyorsun?"

Gözlerinin arasında sıkı bir V oluştu ve gerçeğe biraz fazla yaklaşmışım gibi benden uzaklaştı. Hiçbir şey söylemedi ama ne hissettiğini anladım. ve benden saklanmasına izin vermeyecektim.

Çenesinden tutarak bana bakması için geri çektim ve boğazı duyguyla titredi.

"J," diye yalvardı ama ben bu işin peşini bırakmıyordum.

"O hâlâ senin kafanın içinde," diye homurdandım, şakağına vurarak.

"Görmediğimi mi sanıyorsun?" Başparmağımı görmeyen gözünün kıvrımında gezdirdim ve bakması kesinlikle çok güzel buldum. Soluk mavi bir okyanustu ve kaşını ve yanağını X şeklinde kesen yara izi ona çok sert bir görünüm veriyordu. "Onun sesinin her gün kulağında olduğunu ve sana bir hiç olduğunu söylediğini anlamadığımı mı sanıyorsun? Ve Shawn'ın bununla oynadığını biliyorum, Ace. Senin de kafanın derinliklerine girdiğini biliyorum ama seni bu saçma olumsuzluk döngüsünün içinde tutmasına izin vermeyeceğim. Sen tanıdığım en iyi insanlardan birisin. Hatalarını boş ver, hepimiz hata yaptık. Her bir parçanı seviyorum, Rogue da öyle, Rick de öyle, Fox da öyle. O yüzden şu kafanızdaki kötü adamları ve burada önemli olan insanları dinlemeye başlayın." I

Eğilip onu alnından öptüm, parmaklarım koyu renk buklelerini sıkıca kavrarken o da dokunuşuma yaslandı.

Beni kendine doğru çekti, çenesini omzuma dayadı ve nefes almayı zorlaştıran şiddetli bir kucaklamayla beni ezdi.

"JJ, sen o hava deliğinde kaybolduğunda ne kadar korktuğumu tahmin bile edemezsin. Gittiğini sandım. Seni bir daha asla göremeyeceğimi sandım ve bunun ne kadar korkunç olduğunu sana anlatamam. Aptal kaskın için Tanrı'ya şükürler olsun."

"Hey, kaskın üzerine gölge düşürme," diye şaka yaptım ama ona sarılırken sesim duygusallıktan çatladı.

Arkamızdaki tahtalardan gelen bir gıcırtı başımı kaldırmama neden oldu ve Maverick'in bize katılmak için hareket ettiğini gördüm, gömleği çıkarılmış ve ayakları çıplaktı. Birbirimize sarıldığımızı görünce sıırtmadı ya da gülmedi, diğer yanıma çöktü ve kollarını bize doladı.

İkisi beni aralarında ezerken "Sen ve lanet olası güvenlik teçhizatın" diye mırıldandı.

"Sen her zaman Kaptan Macera'yydın, gömülü hazine için koy avına çıkmak için çok yaşlandığımızda bile," diye alay etti Maverick. "Bu kadar inek olduğun için hiç bu kadar minnettar olmamıştım."

"Siktir git," diye güldüm ve Chase de biz ayrılırken kıkırdadı. Maverick bana doğru eğildi ve Chase'in cebindeki sigaraları aldı, Tıpkı eski günlerdeki gibi, anılar bizi geri kazanmak için yanıp tutuştuğumuz o gençliğe geri götürüyor.

Boş ver dedim ve bir tane de ben çaldım, dudaklarımın arasına sıkıştırdım ve üçümüz yan yana oturup dalgaların çekilişini izledik. O kadar güzeldi ki Burası çok güzeldi; altın sarısı kumlar, büyüleyici mavi dalgaların okşayışıyla buluşmak üzere aşağıya doğru yuvarlanıyor, hepsi sonsuz güneş ışığıyla yıkanıyor ve her gölgede gizlenen karanlık gerçeğin çoğunu saklıyordu. Evim. İstedğim tek yer.

"Fox'un tüm bunlarla nasıl başa çıkacağını düşünüyorsun? Sence gerçekten her şeyi kabullenmiş midir?" Chase bir süre sonra sordu.

"Bunu öğrenirken çok eğleneceğimden eminim," diye mırıldandı Maverick ve ben de ona dirsek attım.

"Ona bir şans ver, adam neredeyse bizim için ölüyordu," dedim, Fox'un neredeyse feda ettiği şey karşısında kalbim sıkıştıyordu. Onu kaybetme fikri dayanılmazdı, düşünülemezdi.

"Anahtar kelime: neredeyse. Ve kardeşim bu dünyada nefes almaya devam ettiği sürece, onu korkutmaya devam etme hakkına sonsuza kadar sahibim." Rick sırtı ama ona baktığımda gözlerinin etrafındaki kırışıklıkları ve duruşundaki gerginliği gördüm. Sigara içerken gülümsemesi kayboldu ve dün gece neredeyse kaybettiğimiz her şeyin ağırlığı üzerimize çöktü.

"Mektubu müthişti," diye yorumladım ve Chase de başıyla onayladı.

"Ben daha iyisini yazabilirim," dedi Maverick.

"Devam et o zaman," diye meydan okudum.

"Belki de yaparım," dedi omuz silkerek.

"Fox'unkini geçemezsin," dedi Chase, en sevdiğimiz eski oyunlarımızdan birini oynarken gözüme takıldı. Fox ve Maverick'i karşı karşıya getirmek çok kolaydı. Çocukken aralarındaki rekabet adına onlara her türlü pisliği yaptırırdık, sadece diğerinin onları kolayca alt edebileceğini söyleyerek.

"Yapabilirim," diye ısrar etti Maverick. "Bahse girerim Rogue'u benim için ağlatabilirim ve bana o kadar aşık olur ki beni alıp götürür. Sırf mektubumun onu ne kadar ıslattığını tekrar tekrar gösterebilmek için tam bir hafta sonu boyunca bir yerlerde."

Chase, "Saçmalıyorsun Rick," diye çıkıştı ve Maverick, Chase'e ters ters bakarken sigarasını neredeyse ikiye bölecekti.

"Öyle mi? Bunu kanıtlayacağım," dedi ve ben de umursamaz bir şekilde omuz silktim.

"Gördüğüm zaman inanırım," dedim.

Maverick ukalaca, "Bunu göreceksin ve bana ağladığında sen de yiyeceksin," dedi ve bana elini uzattı, ben de kolayca sıktım.

"Anlaştık," diye kabul ettim ve Chase'in de yankıladığı bir kahkaha attım.

Yorgunluk tekrar üzerime çökerken esnedim ve ağrıyan uzuvlarımı uzatıp çürüklerimi inceledim. Bacağımdaki kesik iyi bir şekilde sarılmıştı.

Ama ağrı kesicilerin etkisi geçiyordu ve akşam yemeğinden önce kendimi uyuşturup tekrar uyuklamayı planlıyordum. Chase onunkini sadece Rogue dudaklarının arasından geçirip ağzına su döktüğünde ve bunu yaparken yanağını okşadığında almıştı.

Belki de bana böyle bir muamele yapılacaksa onlara karşı biraz daha dirençliymişim gibi davranmalıyım. Yine de güzel kızım dudaklarımın arasına bir içki ko y a c a k s a , içinde çok daha fazla alkol olan bir şeyi tercih edebilirdim ve eğer bir şeyler istiyorsam, o zaman bunu yaparken benim için dans etmesini isterdim. Evet, bu benimsemek için yeni ve tatlı bir hedef gibi görünüyordu ve hayat bize işleri yoluna koymak için bir şans daha verdiğine göre, yakında işlerin gerçekten bu yöne kayacağını görebiliyordum.

"Yani bu kadar mı? İyi miyiz? Güvende miyiz? Mutlu muyuz?"

Şaşkınlıkla sordum, sonunda bu evde hep birlikte olduğumuzu fark ettim, her birimiz aramızda oluşan bu çılgınca yeni ilişkiye de katıldık.

Chase inanamayarak, "Kahretsin," diye nefes aldı.

"Hayatımı sikeyim, hepimiz yeniden kanka mı olduk?" Rick kuru bir sesle, ama dudaklarının kenarında bir gülümseme belirdi.

"Sonsuza dek kankayız," diye alay ettim.

Chase içini çekerek dudaklarından gökyüzüne doğru duman yükselmesine izin verdi. "Bunun için şükürler olsun."

Alçak sesler uykumda bana ulaştı ve hıçkıra hıçkıra inledim, kanepede yuvarlandım, yanağım oğullarımdan birinin çıplak göğsüne bastırdı, Kolunu sevgiyle bana doladı.

"Sadece buradaki sınırları anlamaya çalışıyorum," dedi Rick'in sesi odanın öbür ucundan. Üzerimden süzülen ılık esinti bana onun sürgülü kapıları açtığını ve havuzun kenarında olduğunu düşündürdü.

"Benden ne istediğinizi bilmiyorum," diye mırıldandı Fox. "Varım dedim ya.

Onun da hepinize ihtiyacı olduğunu, hepimizin birbirimize ihtiyacı olduğunu anlıyorum, o zaman neden beni zorluyorsunuz?"

Rick, "Çünkü kazara kuma çizdiğin görünmez bir çizgiyi aşıp seni ağlatmak falan istemiyorum," diye cevap verdi.

"Siktir git," diye mırıldandı Fox, çocukluğumuzdan çok tanıdık gelen o yarı kızgın ses tonuyla. Rick'le her zaman kafa kafaya gelirlerdi ve bu sık rastlanan bir sonuçtu; Rick çok ileri gider ve Fox kavgadan uzaklaşırken ona küfredirdi. Tabii eğer o yürüyüp gitmediyse.

ve ikisi kavga etmeye başladılar, ancak Fox'un şu anda iyileşme durumunda bu noktaya gelmeyeceğini tahmin ediyordum.

"Ben ciddiym. Sen odadayken onu öpebilir miyim yoksa bu konuda garip davranır mısın? Ve bu izin istediğim anlamına gelmiyor, sadece bu gerçekleştiğinde ne yapacağını merak ediyorum."

Fox sinirli bir şekilde, "Onu öpmene engel olmayacağım," diye karşılık verdi ama sesini yükseltmesi daha da kısıp çıkmasına neden oldu.

"Hayır, olmadığını biliyorum. Senden daha iriyim, bu yüzden denersen kıcına tekme yi basarım, sadece deneyip denemeyeceğini merak ediyorum."

"Hayır dedim zaten ve ben *senden* büyüğüm, o yüzden gerçekleri kontrol et."

Rick alay etti ve JJ saçlarıma bir kahkaha üfledi, ben daha da sokulurken alnıma bir öpücük kondurdu.

"Tamam, onu öpebilirim. Peki ya dizlerinin üzerine çöktürüp sikimi yalatmaya ne dersin? Bu seni bıçak gibi yapar mı, yoksa kabul eder misin?"

Fox, "Maverick," diye uyardı ama Rick elbette durmadı.

"Eğer hep birlikte bir odadaysak ve o senin sikine binmeye başlarsa, aynı anda benim de onun kıcını almam kabul edilebilir mi, edilemez mi?"

Gürültülü bir tokat sesinin ardından Rick yüksek sesle küfretti ve bir kahkaha attı.

"Gördün mü, sınırlarını buluyoruz. Bunları bilmem gerek, çünkü ben, Chase ve JJ onu paylaşmak istiyorlar. Onu sikerken beni izlemeleri hoşuma gidiyor.

Onu sikkelerini izlemekten hoşlanıyorum, sırayla sikkemeyi seviyorum ve üçümüzü birden sikkemesi çok hoşuma gidiyor-"

"Tanrı aşkına Rick, şu saçmalığı keser misin?" Fox tersleyince gözlerimi açtım, ayağa kalkmak için hamle yaptım ama JJ beni daha sıkı kavradı, benimkilerle buluşan gözlerindeki muzip bakış beni biraz daha tutmak istediğini söylüyordu.

"Dışarı çıkmalıyım," dedim kısıp bir sesle.

"Hayır, güzel kız, bırak eskiden yaptığımız gibi savaşınlar," diye mırıldandı.

"Hatırlıyorum da, onlar bu işe bulaştığında sen, ben ve Chase genellikle onları kendi hallerine bırakıp başımızı belaya sokardık," diye gülümseyerek cevap verdim. "Ama bu benimle ilgili, yani-"

"Aradın mı ufaklık?" Chase, JJ'in diğer yanına oturarak sordu, eli JJ'in kaburgalarındaki kötü görünümlü sıyrığın üzerinde gezinirken kaşlarını çattı ve bana onu da neredeyse kaybetmek üzere olduğum gerçeğini hatırlattı.

"Kahretsin, J," diye nefes aldım, eğildim ve dudaklarımı sıyrıkların ötesinde çiçek açan derin çürüklerin üzerinde gezdirdim. "O dalga seni oradan kopardığında dehşete düşmüş olmalısın."

Morluğu tekrar öptüm ve o bir iç çekti, Fox ve Rick'in Fox'un beni kaç yarakla izlemeye dayanabileceği üzerine devam eden tartışmalarının sesi, JJ'in parmakları saçlarımı iterken kayboldu.

"Hiçbirinizi bir daha görememe düşüncesi beni daha çok korkutuyordu," dedi, sesindeki hafif titreme bu ifadenin doğruluğunu gösteriyordu.

Chase, "Sen olmasaydın kaybolurduk," dedi.

"Çünkü biz bir paket anlaşıyoruz," diye cevap verdim. "Ya hep ya hiç. Her zaman öyleydi."

JJ başını salladı, çenemi kavrayıp ona bakmamı sağlarken parmakları tekrar saçlarımda gezindi. "Burada olmak bir rüya gibi," diye itiraf etti, Gözleri Chase'e kaydı. "Bazıları çok acısa bile." Yanındaki yırtık pırtık deriyi ve derin çürükleri işaret etti ve ben de bir kez daha kenarlarından öpmek için ağzımı indirdim.

"Bu yardımcı oluyor mu?" Dudaklarımın baskısı altında kaslarının gerildiğini hissederek alay ettim.

"Evet," diye iç geçirdi, ses tonunda saf bir memnuniyet vardı.

Yanağımdaki kirli sakalın sertliğini hissettiğimde kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu ve başımı çevirdiğimde Chase'in de JJ'in üzerine eğildiğini, ağzının onun çürüklerinin kenarlarına da değdiğini gördüm.

JJ usulca inledi, diğer eli Chase'in koyu renk buklelerini itiyordu ve ikisi arasındaki bu yeni gerilimin nereye varacağını merak ederek gözlerine bakarken dudağımı ısırdım.

Chase aklımı okuyormuş gibi bana gülümsedi, JJ'in göğsüne tekrar bir öpücük kondururken bakışları benimkilere kilitlenmişti, bu sefer ağzı biraz daha aşağıdaydı.

JJ titreyen bir nefes verdi ve elimi göğsünde gezdirdiğimde, şortunun altında sertleşmiş sikini buldum, kavradığımda çıkardığı inilti bana ne kadar serbest bırakılmak istediğini gösterdi.

Rick'in Fox'a, son gönderdiği kasette olduğu gibi duyarsızlaşmasına yardımcı olmak için onunla ve diğerleriyle birlikte olduğum bir sürü seks kaseti göndereceğini söylediğini duyarken aşağıya doğru öpmeye başladım.

Fox tutarsız bir şeyler geveledi ve Chase ağzımı JJ'in karnından aşağı doğru takip edip öpücükleri benimkileri taklit ederken tartışmaları bizden uzaklaştı.

JJ'in şortunu geriye doğru sıyırdım, elimi pürüzsüz teninde aşağı yukarı kaydırarak mükemmel uzunluğunu içime çekerken aç bir inilti ile sikini yumrukladım

Chase'in karın kaslarına öpücükler kondurmasını izliyordum.

JJ ikimizi çiğ ve ateşli bir ifadeyle izliyordu. Kalçalarımın arasında ıslaklık toplanıyordu ve ben kanepeden kayarak onun önünde diz çökerken dudağımı ısırdım.

Chase yanıma çökerken JJ'in kalçalarını ayırdım, onu tatma fikri ağzımın suyunu akıtırken dudaklarımı yaladım.

Chase saçlarımı omzumun üzerinden geriye doğru taradı, gözleri Başımı eğdiğimde boğazında derin bir hırıltı yuvarlandı.

Ağzımı JJ'in sikinin etrafında kaydurdım.

"Lanet olsun," diye nefes aldı Chase, elini kendi aletine götürüp onu yeniden düzenlerken, gözleri hareketlerimdeydi, içindeki arzu hissediliyordu.

Chase bana yaklaştı, ağzı boynuma düştü ve oradaki hassas deriyi emmeye ve öpmeye başladı, eli kığımın kıvrımında dolaştı, ta ki arkamdan geçip amımın ıslaklığı.

JJ'in sikinin etrafında inledim ve Johnny James kalçalarını sallayarak onu boğazımın arkasına kadar almamı sağladı.

"Ne kadar ıslak, Ace?" diye nefes nefese sordu, elleri hâlâ ikimizin de saçındaydı, soruyu cevaplayabilmesi için Chase'in başını arkaya eğmesini sağlarken onun buklelerini sıkıca kavramıştı.

"O kadar ıslak ki, bahse girerim ikimiz birden o güzel amına sığabiliriz," diye homurdandı Chase ve iki parmağını o ıslaklığa sokarken bunu düşünmek içimdeki her şeyin sıkılaşmasına neden oldu.

Öne doğru eğildim, ona daha fazla erişim sağlamak için omurgamı eğerken bir elimle kendimi kanepede dengeledim, kığımı kaldırdım ve JJ'in shaftının etrafında inledim.

Chase bana yaklaştı, benimle oynamaya devam ederken boynumu tekrar öptü, diğer elini pompalarken başparmağı kığımı okşuyordu İçimde parmaklar.

JJ'in sikini tutmayı bıraktım, elimi ağzımın hareketiyle aynı anda okşadığım sikinin dibinden çekip Chase'e uzandım, elimi eşofmanının içine soktum ve sert uzunluğunu aradım.

Başparmağımı ucundaki nemde gezdirirken Chase boynumu ısırды, diğer eli JJ ile benim yerime geçmeden önce yanağımı okşamak için hareket etti.

Chase yavaşça elini ağızımla aynı anda hareket ettirmeye başladığında Johnny James küfretti, ikimiz de ellerimizi birbirimizin üzerinde kullanmaya devam ederken onu çıkarmak için birlikte çalışıyorduk.

JJ'in kucağında başımı sallamak ve ben de ona mastürbasyon yaparken kalçalarımı Chase'in eline doğru itmek arasında bir ritim bulmam birkaç dakika aldı, ama çok geçmeden hepimiz birlikte kendimize geldik.

JJ onu emerken adımını homurdandı, Chase'in adı onu takip eden bir nefesti, kulağa ne kadar sıcak geldiğini görünce amımı sıktı, Chase'in onu yok etmeme yardım etme hissi beni o kadar ıslattı ki yardım edemedim ama yine sızlandım.

"Hoşuna gitti mi ufaklık?" Chase, elini JJ'in taşaklarını okşamak için aşağı kaydırmadan önce kulağımı ısırarak alay etti ve onun daha da yüksek sesle inlemesini sağladı. "Bunu birlikte yapmamızdan hoşlanıyor musun?"

Başımı salladım, JJ'i tekrar boğazımın arkasına götürürken inleyerek onayladım, dudaklarım Chase'in parmak eklemlerine değdi ve beni izlerken küfretmesine neden oldu.

Chase başparmağını tekrar kıkımın üzerinde gezdirdi ve ben inledim, o içime girene kadar cesaretle ona geri bastırdım, beni daha sert pompalamaya başladığında eli de bunu sahiplendi.

"Bizim için klitorisine dokun güzel kız, seni ayakta tutmaya yardım edebilirim," diye homurdandı JJ, serbest elimi kanepenin kenarından çekebilmem için beni desteklemek üzere elini saçıma soktu.

İstedikini yaparken bal rengi kahverengi gözleriyle karşılaştım, şaftının etrafında yüksek sesle inledim ve Chase'i elimde daha sıkı pompaladım.

JJ kalçalarını hareketlerime doğru kaldırmaya, başımın arkasını aşağı doğru itmeye ve beni onu daha derine almaya zorlamaya başladığında, üçümüz mükemmel bir senkronizasyon içinde birbirimiz üzerinde çalışıyorduk.

Chase de parmaklarını içime daha sert sokunca daha da yüksek sesle inledim ve JJ'in sikinin ucunu emdim, benimki bedenimde patlarken onu orgazm olmaya zorlamak için dilimi oynattım.

Tohumunun tuzlu tadı dilimin üzerinde yıkandı ve açgözlülükle yuttum, beni saçlarımdan çekmesine izin verdim ve beni derinden öpmek için eğildiğinde Chase'e baktım, doruk noktamın ardından titrerken parmakları vücudumdan kayıyordu.

Dilim onunkinin üzerinde dans etti ve ben öpüşmeyi kesip onun sikini de ağzıma almadan önce dudaklarımdaki Johnny James tadıyla hırladı.

JJ tekrar saçlarımdan tutarak başımı Chase'in üzerine eğmeye zorlarken, o da JJ'in omzunu kavradı ve çok geçmeden o da boşalmaya başladı, içimdeki her şeyin en lezzetli şekilde gerilmesine neden olan alçak bir iniltiyle başını geriye eğdi.

Vücudum memnuniyetle uğuldadı, kesiklerim ve çürüklerimden kaynaklanan bazı ağrılar, zevk etimde gezinirken soluyor gibi görünüyordu. Chase onaylarcasına inledi, parmakları yanağımı okşarken kendini dudaklarımdan arasından çekti ve şortunu yukarı çekti.

"Sence tartışmaları daha bitmedi mi?" diye sordu ağzında ukala bir sırıtışla ayağa kalkıp beni de kendisiyle birlikte ayağa kaldırırken.

"Hiç gerçekten bittiler mi?" Bu sözler, bu durumun bir zamanlar bize çok tanıdık geldiği geçmişimizden bir yankı gibi geldi - gerçi JJ, Chase ve benim, Fox ve Rick bu konuyu tartışırken kendimizi eğlendirmek için oynadığımız oyunlar daha önce hiç böyle olmamıştı.

Mutfaktan gelen Maverick'in yüksek sesle gülme sesi etrafıma bakmama neden oldu ve bunun alaycı, pislik türünden olduğundan oldukça emindim.

"Hadi," dedim, Chase'in elini tutup JJ'inkine de uzandım ve şortunu yeniden düzenlerken onu da yanımıza çektim. "İşte

yapmam gereken bir şey var."

En yakın veranda kapısından çıkıp güneş ışığına doğru ilerlerken beni sorgulamadılar, güneşin tenimin her parçasını öpme hissine odaklanırken ciğerlerimi dolduran derin bir nefes aldım.

Havuzun kenarına gelene kadar durmadım, ayak parmaklarım havuzun kenarından kıvrıldı ve tekrar nefes vermeden önce bakışlarım derin, mavi suya düştü.

"Yüzmeye gitmek ister misin ufaklık?" Chase sordu.

"Sanırım o hava deliğinde yaşadıklarımızdan sonra hepimizin sudan korkmak için iyi bir nedeni var," dedim yavaşça, gözlerim durgun suyun üzerinde gezinirken

Beni kayalıklardan koparıp yokluğa fırlatmaya çalışan o dalgaların bana defalarca çarpan cezalandırıcı gücünü hatırlamama izin verirken yüzeye çıktım. "Ama aynı zamanda suyu sevdiğimi de biliyorum. Denizi ve yüzmeyi, sörfü, dalgaları, hepsini seviyorum. Shawn zaten benden çok şey aldı ve bunu almasına izin vermeyi planlamıyorum."

JJ ağırlığını yanımda kaydırды ve bunun onun için en zoru olduğunu biliyordum. O kayaların arasından kopup gitmiş, suyun merhametine kalmış ve su tarafından sevdiği insanlardan koparılmıştı. Bunun anıları kafatasının içini tırmalıyor, onu yeniden o korkuyla tehdit ediyor olmalıydı. Ama Shawn'ın bunu yaşamasına izin vermeyi reddettim.

Ellerini bıraktım, üzerimdeki tişörtü başımın üzerinden çekerek orada çırılçıplak durdum, gözlerimde bir cüret, ellerini tekrar tutmadan önce ikisini de şortlarını indirmeye zorladı.

"Üç deyince mi?" Çenesi kilitlenen ve elimi sıkıca kavrayan JJ'e gözlerimi sabitlemeden önce bir an Chase'e bakarak sordum.

"Bir," dedi Chase sertçe, başparmağı parmak eklemlerimin üzerinde geziniyordu.

"İki," diye ekledim bir sonraki nefeste, kaslarım atlayış beklentisiyle gerilmişti.

Bu sayı ile bir sonraki arasında uzun bir duraklama oldu, JJ'in boğazı belirsiz bir şekilde titriyordu, sonra elimi sıktı, bal kahverengi gözlerinde çelik gibi bir rezerv sertleşti.

"Üç," diye nefes aldı ve aynen böyle, çırılçıplak ve korkunun bizi bağlamaya çalıştığı prangalardan kurtulmuş bir şekilde zıpladık.

Yüzeyin altına battığımızda ılık su bizi sarmaladı ve gözlerimi geniş tuttum, yüzümde büyük bir sırıtışla iki oğlumun arasına bakarken gökkuşağı saçları etrafımda dalgalanıyordu, onların da bana gülümsediğini gördüğümde içimde bir rahatlama oldu. Su çıplak bedenimin üzerinde kayıyordu, kendimi çok iyi hissediyordum ve nefes almak kadar doğaldı.

Ellerindeki tutuşumu bıraktım, havuzun dibini kaplayan mavi fayansları tekmeleyerek yüzeyin altında uzak ucuna doğru yüzdüm, suda her zaman hissettiğim heyecan ve özgürlük beni çevreledi Eski bir dost gibi, gitmeme izin vermeyeceğine söz vererek.

Bir el bileğime dolandığında hava almak için yukarı çıktım, bir kez daha yüzeyin altına çekildiğimde vahşi bir çığlık attım ve Chase'e tekme atarak beni serbest bırakmaya zorladım.

Tekrar yukarı çıktığımda, JJ anında beni suya daldırdı, üçümüz bağırıp gülerken hızla bir su sıçratma savaşına girdik.

Her ikisi de beni havuza atıp yüzeyin altına iterken meme uçlarımı çimdikleme ve boynumu ısırma fırsatı bulduklarında bu oyunun artık geliştiği hemen anlaşıldı. Üzerime çullanmaya başladıklarında kahkahalarım öfkeye dönüştü.

Döndüm ve onlara doğru yüzmeye başladım, arka kapının yanında kıvrılmış duran hortumu gördüm, buz gibi soğuk spreyle onları vurma fikri çok cazipti.

Ama suyun kenarına varıp kendimi yukarı çekmeye başladığımda, Chase ortaya çıktı, neredeyse dışarı çıkarken kıcıma tokat attı, ıslak şaplak

Omurgamı dikleştirip kıkımı mavi gökyüzüne doğru kaldırdığımda yarı çıklık yarı inilti şeklinde bir ses çıktı.

Dışarı çıkmaya çalışırken JJ kalçalarımı tuttu, dişleri diğerk kık yanağıma battı, tam o sırada burnumun önünde bir çift siyah spor ayakkabının durduğunu fark ettim ve hepimiz tamamen hareketsiz kaldık.

"Tanrım," Luther'in alçak sesle homurdanması, parlak renkli saçlarımın ıslak telleri arasından ona bakmak için bağıımı arkaya eğmeme neden oldu, kıkımdaki el izinin ne kadar parlak olduğunu merak ettiğimde çıplaklığım aniden çok daha az özgür görünmeye bağıladı, çünkü kesinlikle her santimini net bir Ėekilde görebiliyordu. Bir de diş izleri vardı... "Yapılacak bir iş varken üçünüzün havuzumda çırılçıplak, köpek sürüsü gibi bağıırıp çağırmanızın iyi bir nedeni var mı?"

"Şapka takıyor olsaydım daha mı iyi olurdu?" JJ sordu, elleri hala kalçalarımı kavrıyordu, içinde bulunduğumuz pozisyon, babası tarafından yakalanmış yaramaz bir çocukmuşum gibi yanaklarıma renk gelmesine neden oldu.

Rick ve Fox verandaya çıktıklarında Luther, "Hayır Johnny James, olmaz," diye gürledi.

"Hey," diye havladı Maverick, yaklaşırken üçümüzü işaret ederek. "Bensiz seks partilerine başlamamanız konusunda size ne demiştim?"

"Tanrı aşkına." Luther bizden uzaklaşırken dövmeli elini yüzünde gezdirdi ve ben JJ'den hızla uzaklaştım, bırakmayı reddedince onu tekmeledim ve havuzdan çıktım.

Rick beni ayağı kaldırdı, kıkımı avuçladı ve sırlıklam bedenimi kendisine doğru çekerken dilini dudaklarımın arasına bastırdı, suyun kıyafetlerini ıslatmasını ya da babasının tam orada durmasını hiç umursamıyor gibiydi.

"Al," dedi Fox, havluyla beni dürttü ve Rick'in göğsünü iterek onu geri çekilmeye zorladım, bana küfrederken bir kahkaha attım ve sonunda pes ettim

ve gitmeme izin veriyor.

Fox onun yerine geçerek devasa havluyu boynumdan ayak bileğime kadar örtecek şekilde etrafıma sardı, bir burrito gibi bağladı.

Luther'in sırtı hâlâ bize dönüktü ve eve daha yakın olan metal masaya yönelip oturdu. Havuzunu temizletmekle ilgili bir şeyler mırıldanırken bize doğru bakmadı.

"Kartelin senden ne istediğini bize söyleyecek misin, ihtiyar?" Maverick arkasından seslendi, ama Luther onu elinin tersiyle itti.

"Karmaşık bir konu. Bir şeyler yedikten sonra konuya gireceğim."

Rick gözlerini devirdi ve ben de Luther'la aralarında geçen onca şeye rağmen eski baba/oğul ilişkilerine bu kadar kolay geri dönmelerine homurdandım. Bu düşüncemi yüksek sesle dile getirmeye cesaret edemesem de çok sevimliydi.

"Nasıl hissediyorsun?" Islak saçlarımdan bir tutamı kulağımın arkasına sıkıştırırken Fox'a sordum ve dudaklarının kenarından bir gülümseme yükseldi.

"Daha iyi," diye yalan söyledi. Belki de sadece bizim hakkımızdaki hislerinden bahsediyordu çünkü ona bu kadar yakın olduğumda içimi uzun zamandır arzuladığım bir sıcaklık kaplıyordu ve sonunda bunu elde ettiğim için hissettiğim rahatlama elle tutulur bir şeydi. "Git giyin. Öğle yemeği çıkmak üzere ve konuşmamız gereken şeyler var."

Başımı salladım, eğilip dudaklarımı onunkilere bastırmadan önce bir an tereddüt ettim. Fox ağzıma karşı gülümsedi, dudakları sanki dünyadaki tüm zamanlara sahipmişiz gibi dudaklarımın üzerinde geziniyordu ve Maverick'in de beni öptüğünü gördükten sonra kızmasını beklediğimi fark ettiğimde göğsümdeki bir düğüm açıldı. Yine de şimdi gerçekten bu işin içindeymiş gibi görünüyordu.

Bir elimi kaldırıp parmaklarımı boynunu daire şeklinde karartan morluğun üzerinde gezdirdim, Shawn'ın ona yaptıklarından dolayı içimde öldürücü bir enerji yükseliyordu.

"Büyük Tilki Harlequin," diye fısıldadım, elimi yan tarafını kaplayan bandajlara götürdüm, canını yakma ihtimalime karşı zar zor sıyırdım. " l m n diğ r tarafını gördüğünde bile hâlâ ayakta."

"Cehennemde beni bekleyen hiçbir Şey yoktu bebeğim," diye mırıldandı, sesindeki sertlik, içinde bulunduğ  acıyla kalbimin sıkışmasına neden oldu. "Şeytan adımı tekrar  ağırđıđında, seninkinden hemen sonra sıralanacak."

"Cehenneme gideceğim, öyle mi?" Sırıttım ve o da ellerini sırtımdan aşağı kaydırarak, pislik dolu bir bakışla kıcıımı sıktı.

"Sanırım melekler seni cennetin kapılarından geçirebilir sinekkuşu, ama dördümüz lanetlendik," dedi karanlık bir sesle ve tüylerimin diken diken olmasına neden oldu. "Sanırım seni de yanımızda götüreceğiz ya da o kapıları kırıp ruhunu avlamaya geleceğiz."

"Cehennemi de seçebilirsin, güzelim. Cennette seks partisi yok," dedi Maverick, konuŐmamızı dinlemiŐ olacak ki bir adım daha yaklaştı ve ben gülerken Fox'un dudakları gerildi.

Fox'tan ayrıldım ve onu Rick'e k fretmesi için bırakarak aceleyle eve girdim, merdivenleri koşarak çıktım ve Mutt'u baş aşağı yatağımın ortasında uyurken buldum, dili küçük köpek ağızının bir tarafına doğru sarkıyordu.

Kloru cildimden arındırmak için duşa girdim, sonra saçlarımı hızla dağınık bir düğüm haline getirdim, bir çift ganimet Şortu çektim ve Rick'in tişörtlerinden birini üzerine geçirdi. Gri kumaş yumuşaktı ve onun gibi kokuyordu,  n tarafında dalgaya binen bir köpekbalığı resmi vardı, büyük kol delikleri oldukça etkileyici miktarda yan memeyi gösteriyordu. Ama ben erkeklerimi kendime yaklaŐtırmak için her Şeyi yapardım, bu yüzden

Bununla ilgili bir sorun.

Alt kata indim, çürüklerimin hassasiyeti yüzünden biraz irkilerek tekrar verandaya çıktım, masanın artık yemekle dolu olduğunu ve oğullarımla Luther'in masanın etrafında oturduklarını gördüm, ancak JJ belirgin bir şekilde yoktu.

"Bu marulda ne var - acı sos mu?" Bayan Mable evin içinde bir yerden bağırdı.

JJ aynı yönden, "Sanırım sadece Sezar sosu," diye cevap verdi. "Tadı bir denizcinin kışının yanlışı tarafı gibi. Ben tadını çıkarmaya devam edeceğim.

yemeğimi onsuz yiyebilirim, çok teşekkür ederim."

"Gelip bizimle oturmak istemediğine emin misin?" JJ ona sordu. "Ve güneşin altında zaten büzüştüğümünden daha fazla mı büzüşeyim? Hayır, teşekkür ederim. sen."

"Tamam. Bir şeye ihtiyacın olursa ara."

"Bu muhtaç yaşlı kadın oyununu nasıl oynayacağımı biliyorum, merak etme," diye onu temin etti ve ben de masaya ulaştığımda güldüm.

Diğerlerinin hepsi, dinleniyor olması gerektiği halde Fox'un hazırladığını varsaydığım yemek tabaklarını dolduruyordu.

"Burada senin için bir koltuk var, güzelim," diye mırıldandı Rick, beni bel kemerimden yakalayıp kucağına çekti ve ağzını boynuma götürüp nefesimi kesecek kadar sert bir şekilde ısırdı.

"Sence yan gösteri olmadan yemek yiyebilir miyiz?" Luther bize doğru bakarken kuru bir sesle sordu ve ben de Rick ile Fox'un arasındaki kendi sandalyeme otururken Rick'i başından savdım.

Chase en iyi şeylerle dolu tabağı uzatırken bana çapkın bir gülümseme verdi ve ben de kimsenin başlamasını beklemeden aç bir canavar gibi yemeğime yumuldum.

JJ verandaya geri döndü, masanın etrafında dönerken parmakları sırtımda geziniyordu, kısa olmasına rağmen dokunuşu bir şekilde samimiydi ve ben

bir ağız dolusu salatamın etrafında ona bir gülümseme fırlattım. Rick'in diğer tarafındaki koltuğa oturdu ve alt dudağını sadece Johnny James'in yapabileceği son derece pis bir şekilde ısırıldı. Daha önce yaptığım tüm günahkâr şeyleri çok iyi bilmeme rağmen kendimi acayip bir bakire gibi kızarıırken buldum.

yaptım ve onunla tekrar yapardım.

Fox kolunu omuzlarıma atarak gözlerimi ona çevirdi ve kan kaybından muzdarip değilmiş ve yaralarından dolayı acı çekmiyormuş gibi sırtmasına rağmen yüzünün solgunluğunu fark ettiğimde kaşlarımı çattım.

"Dinleniyor olman gerekirdi," diye işaret ettim, gerçi büyük Tilki Harlequin'in hasta olduğu bir gün geçirmesi pek olası görünmüyordu.

"Kıçım sandalyede, değil mi sinek kuşu?" diye makul bir şekilde sordu ve ben de çatalıma bir yığın yemek koyup dudaklarına götürmeden önce bir nefes çektim.

"En azından sana bakmama izin ver," diye rica ettim, dudaklarını mecburen ayırıp onu beslememe izin verirken yeşil gözlerindeki eğlenceye bakarak.

"Vay anasını güzelim, az önce kendi tabağındaki yemeği mi ikram ettin?" Rick diğer tarafımdan alay ederken JJ onu dramatik bir şekilde susturdu.

"Şşş, onu ürkütme. Bu, bir aslanın yavru bir geyiği yemek yerine onunla ilgilenmeye başladığı vahşi yaşam programlarından birini izlemeye benziyor. Saldırıya geçip geçmeyeceğini görmem lazım," dedi ve ben de ona ters ters baktım.

"Ben yavru bir geyik değilim," diye mırıldandı Fox ama dudaklarının arasına bir çatal dolusu daha tıktırarak onu tekrar susturdum. Ne de olsa ses tellerini dinlendirmesi gerekiyordu.

"Dikkat etsen iyi olur JJ," diye uyardım onu. "Yoksa kendi tabağımdan sunduklarımı telafi etmek için senin tabağını alabilirim."

Son derece ciddi olmama rağmen diğerleri bana güldü ve ben de ortadaki sepetten bir avuç patates kızartması almak için uzandım

ağızıma tıktırıp iğrenç bir şekilde çiğnedikten sonra birkaç tanesini ite attım.

"Bunun köpekler için iyi bir yemek olmadığını biliyorsun, değil mi?" Fox sordu ve ben de ona kaşlarımı çatmak için arkamı döndüm.

"İt sıradan bir köpek değil," diye kestirip attım. "O da benim gibi bir sokak çocuğu. Yiyebildiği kadarını, yiyebildiği zaman yiyor ve kökleriyle bağını koparmamak için zaman zaman bir patates kızartmasının tadına bakması gerekiyor."

Fox, "Ona aldığım yiyecekler kendime aldığım yiyeceklerden daha pahalı," diye homurdandı. "Organik ve yüksek omega içeriyor ve-"

"Ve kimse erken yaşlanmanın ve sarkan bel kapaklarının ilacı olsa bile bütün gün havyar yemek istemez," diye araya girdim. "Çünkü kokmuş balık yumurtası günün sonunda hala kokmuş balık yumurtasıdır ve asla derin yağda kızartılmış, aşırı işlenmiş patates olmayacaklardır."

Fox, "O patatesleri kendim yonttum," diye belirtiyor. "Yani aşırı işlenmiş değiller."

"Hmm. Tadının biraz tuhaf olduğunu düşünmüştüm," diye onayladım ve Maverick bir kahkaha atarak mürekkepli elini kalçama atıp kabaca sıkarak gözlerimi ona çekerken yüz ifadesinin kararmasına neden oldum.

Luther tartışmamızı daha fazla ilerletmeden boğazını temizledi ve gözleri Fox'un hâlâ bana dolanmış olan kolundan Rick'in kalçamdaki eline kayarken hepimiz ona baktık.

Chase ve JJ de.

"Bir daha düşündüm de, bilmek istemiyorum," diye mırıldandı, başını salladı ve bir kez daha yemeğine konsantre oldu, dudaklarımdan bir kahkaha nefesinin dökülmesine neden oldu.

"Çok basit aslında," dedi JJ yine de, hararetli gözleri üzerimdeydi, beni bakışlarının içine çekti ve rehin aldı. "Ona aşığız. Dördümüz de bize."

"Her zaman öyleydim," diye ekledi Chase, dikkatimi ona çekerek ve sandalyesinde dimdik oturuşuna bakarken gülümsedim, görünürde bir göz bandı yoktu, yara izleri tamamen ortadaydı ve her zaman yaydığı o eski özgüven geri gelmişti. Bu evden çıkar çıkmaz bu güvenin tekrar azalacağını biliyordum ve keşke bu güveni ona tamamen geri verebilseydim.

"Ve o bize aşık, değil mi güzelim?" Rick kalçamı tekrar sıkarak ekledi, kavrayışının sıklığı kafamın içinde ve ifademden uzak tutmak için mücadele ettiğim her türlü fanteziyi uyandırdı.

"Evet," diye kabul ettim ve Luther bana baktı, gözleri aradı ve sonunda bunu doğru kabul ederek başını salladı.

"Şey," diye yavaşça başladı. "Tüm bunların mekaniğini nasıl çözdüğünüzü gerçekten bilmek istemiyorum, ama ailemi yeniden bir araya getirmek için gereken buysa, buna herhangi bir itirazım olduğunu söyleyemem."

Rick o aşağılık tavrıyla sırtıttı. "Çoğunlukla hepimiz böyle-"

Karnına onu sersemletecek kadar sert bir yumruk attım ve Luther elini yüzüne götürüp başını sallarken Chase onun aleyhine yüksek sesle güldü.

"Tek umursadığım senin tekrar böyle gülümsediğini görmek," dedi kararlı bir şekilde, Maverick'in bu açıklamaya devam etme ihtiyacı hissetmediğinden emin olurken, odağı gerçekten bir zamanlar kendi ruhumdan daha iyi tanıdığım çocuk gibi gülümseyen Fox'a sabitlendi. "Ve eğer en başta hepinizi parçalayan olaydaki rolüm için yeterince özür dilemediysem, yine dileyeceğim. Siz pisliklere yaşlı bir adam gibi görünebilirim ama ben sizden daha genç bir babaydım. Yönetmem gereken bir çetem ve her gün kapımı çalan tehlikelerim vardı. Oğullarım için iyi bir hayat istedim ve sizi de dünyadan korumak istedim. Bu bağı hepinizde gördüm ve bu şekilde çözülebileceğini asla tahmin edemezdim. Ben sadece kalp ağrısı gördüm.

Dördünüzün de aynı kadını arzuladığı bir gelecekte sizi bekliyordum ve itiraf etmeliyim ki kardeşimle yaşadıklarım bu konudaki görüşlerimi etkiledi. Berbat ettim. Mükemmel değilim. Ama dün gece bana bir şey öğrettiyse, o da önemli olan şeylere sıkı sıkıya sarılmam gerektiğidir çünkü bunlar göz açıp kapayıncaya kadar yok olabilir."

Hepimiz ona bakarken hiçbir şey söylemedik, söylediği sözler hem çok geç hem de bir şekilde bir teklif gibi görünüyordu. Hepimizin olanları gerçekten geride bıraktığı olası bir gelecek gibi. Yıllar öncesine ve aradaki her şeye ve sadece şimdi ve buraya baktım. Fox ve Maverick'in babalarının bir zamanlar olduğu gibi hayatlarına geri dönmesini istedim. Her zaman en iyi şekilde göstermemiş olsa da onları seviyordu ve şu anda yaptıkları yüzünden acı çektiği açıktı. Ben sadece hepimizin geçmiş için acı çekmeyi bırakmasını istedim. Artık bırakmanın zamanı gelmişti.

Rick aniden, "Bu duygusal saçmalıklarla dikkatimizi dağıtmaya çalışmayı bırak, ihtiyar," dedi ve elimi hâlâ kalçamı kavradığı yere koydum, hapishanede yaşadıklarının izleri affetmeyi reddederken, affetme fikriyle savaşıırken vücudundaki gerginliği hissediyordum. "Bize kartelin yardımları karşılığında ne istediğini söyle."

Luther'in yüz ifadesi konunun değişmesi üzerine titredi ve sandalyesinde ağır ağır arkasına yaslanarak ciğerlerinden bir nefes çıkardı.

"Bilmek istemezsiniz," dedi ve bunu sadece bizi kandırmak ya da geçiştirmek için söylemediğini anlayabiliyordum. Carmen Ortega'nın bize yaptığı yardım için istediği bedel her neyse, belli ki çok yüksek bir bedeldi. Bu fiyatı kabul ettiği de açıktı, gerçi bu konuda fazla bir seçeneği olmadığını tahmin ediyordum.

"Biliyorum," dedi Fox ve babasının bu konudaki sessizliğinin acısını hissettiğini anlayabiliyordum.

"Bize güvenebilirsin," diye yemin ettim.

"Mesele güven değil," dedi Luther kararlılıkla. "Yapmasına yardım etmemi istediği şey..." Başını salladı, gözlerini üstümüzdeki mavi gökyüzüne kaldırdı ve yüzündeki ifade bana bunun ne kadar tehlikeli olduğunu gösterdi. Luther Harlequin doğanın lanet bir gücüydü, kımıldamaz ve aşılmazdı, yine de bu görevle ilgili duyduğu endişeyi yüz hatlarında görebiliyordum
Kumun üzerine dökülen su damlaları.

"Sizi bunun dışında tutuyorum," dedi bize dönüp bakarken şiddetle. "Hepinizi. Size güvenmediğim için değil, sizi korumak istediğim için. Sizi buna yaklaştıramam ve eğer aranızdaki bağa ve az önce birbirinizden geri aldığınız şeye değer veriyorsanız, bunu kurcalamaya çalışmazsınız. İş bitene kadar seni bu lanet yapımdan mümkün olduğunca uzak tutmak istiyorum. Ve o zaman bile, muhtemelen sessizliğimi koruyacağım. Anladın mı?"

Fox tahmin edilebileceği gibi, "Hayır," dedi, sesindeki çatlak Luther'in irkilmesine neden oldu, gözleri oğlunun boynundaki çürüklere kaydı.

"Bunun pazarlığa açık olmadığını biliyorsun, evlat," dedi. "Ayrıca, ekipten ayrıldığını söyledin ve bu ekip işi."

Fox, "İstifamı şimdiye kadar görmezden geldiğine göre ne kadar uygun," diye homurdandı.

"Evet, hayat böyle, değil mi? Ekibe tekrar katılmak ister misin?" Luther, Fox'u tekrar kendi pozisyonuna nasıl çekeceğini bulmuş gibi, ses tonunda bir umut belirtisiyle sordu.

Çenesi kasılırken Fox'a baktım, içindeki inatçılık onu açıkça kabul etmeye zorluyordu, ama sonra gözleri bana gelmeden önce çocuklarımın üzerinde gezindi ve başını salladı.

"Hayır, ben yokum. Sırlarını sakla," dedi Fox, ancak ses tonunda bir endişe notası vardı. "Zaten bana söylemezsin."

"Doğru," dedi Luther, sesinde bir eğlence tonu vardı. "Yine de seni bir Çekilde geri getireceğim, evlat. Sen bu kasabanın gördüğü en iyi lidersin."

"Saçmalık," diye tısladı Maverick.

Luther kollarını açarak, "Elbette daha iyi olduğunu kanıtla Rick," diye teklif etti. "Harlequins'e geri dönmek mi istiyorsun?"

Maverick, "Lanet olsun, hayır," diye homurdandı. "Ne yaptığını bildiğinden emin misin ihtiyar? Sır saklamak bizi yıllar önce başımıza açtığımız bu belaya bulaştıran şeydir."

"Bu sizin taşıyacağınız bir yük değil. Bu sizin kafanıza dokunmayacak, yemin ederim. Ve bu ailede hiçbir şeyi mahvetmeyecek, size söz veriyorum. Carmen'e olan borcumu ödeyeceğim ve tüm bunları arkamızda bırakacağız. Siz de sonsuza dek süreceksiniz mutlu sekinize ya da bu her neyse ona devam edin." Bundan memnun olduğunu belli eden babacan bir gülümsemeyle bizi işaret etti ve bu ne kadar tuhaf olsa da onun onayını almak hoşuma gitti.

Rick, halihazırda uğraştığımızdan daha fazla boka bulaşmak istemediği belli olan bir sesle onayını mırıldandı ve birkaç dokunaklı saniyenin ardından Fox da başını salladı.

"Pekâlâ. Sana güveniyorum," dedi Fox. "Ama yardımına ihtiyaç duyacağın bir nokta olursa-"

"Biliyorum," diye onayladı Luther, ama içimden bir ses, ne kadar çaresiz olursa olsun, konu Carmen'in istediği şey olduğunda Fox'tan hiçbir şey istemeyeceğini söylüyordu. Oğlunun hayatının bedeli buydu ve ne pahasına olursa olsun bunu ödemeye fazlasıyla hazırды.

"Pekâlâ o zaman, geriye bir tek Shawn kaldı," dedi Chase, çenesini gıcırdatarak, Shawn'ın hayatta kalmaya devam etmesinin onu da en az benim kadar sinirlendirdiğini anlamamı sağladı.

"Şu anda rüzgârın içinde," dedi JJ gizemli bir şekilde. "İyileşiyor ve saklanıyor. Adamlarının çoğu öldü ve kartel başına ödül koydu. Aklı başında her adam bırakıp kaçır."

"Sence kaçır mı sinekkuşu?" Fox bana sordu ve ben başımı salladım.

"İmkânı yok. Shawn kaybetmez. Şimdi bile, burada sahip olmayı umduğu her şey paramparça olmuşken, yenilgiyi kabul etmeyecektir. Bizim için her zamankinden daha sert gelecektir. Burayı bizden alma planlarında başarısız olduğunu biliyor, bu yüzden şimdi şahdamarına saldıracak."

"Bu da senin peşinde olacağı anlamına geliyor," diye belirtti Chase, bakışları bana sabitlenmişti ve yüz ifadesinden korumacılık akıyordu.

"Evet," diye kabul ettim, bunun masada oturan erkekleri her zamankinden daha zorba yapacağını bilsem de. Boğazımı tıkamakla tehdit eden korkuyu yuttum, bununla yüzleştirdim ve etrafımı saran adamların gücünden güç aldım. "Ve muhtemelen bana ulaşmayı başarırsa, geçen sefer yaptığı gibi benimle vakit kaybetmek istemeyecektir."

Rick, "Onu dışarı çekmemiz gerek," diye homurdandı.

"Onunla kendi oyunlarında oynamalıyız." Chase başını salladı. "Ama onu aramaya nereden başlayacağımızı bilirsek yardımı olur."

"Mia'nın bir fikri olabilir," dedim, aklım şu anda karavanımda Shawn'la geçirdiği zamanın ardından iyileşmekte olan kıza gitti. "Bir süre onunla birlikteydi ve onu istismar etme şekli... Sanırım onun yakınında, merhametinde olmasından ve istediği zaman kaprislerini yerine getirmek için zıplamasından hoşlanıyordu. Belki de onun nereye gideceği ya da bu durumda kimi arayacağı konusunda bize ipucu verebilecek bir şeyler duymuştur."

Rick umursamaz bir tavırla, "Uzak bir ihtimal gibi görünüyor," dedi.

"Seninle konuşmak istiyor," dedim Rick'i bakışlarımla kısıtırarak. Bir an için aramızda söze dökülmeyen bir acı ve kıskançlık geçerken kaşlarını çatı ve eğilerek mürekkepli büyük eliyle yanağımı okşadı.

"O bir amaç için araçtı, güzelim. Bunu biliyorsun, değil mi? Ben ve o hiçbir zaman gerçek olmadık. O da beni kullanıyordu, tıpkı benim onu kullandığım gibi. Ben üvey babasına yakınlaşmak istiyordum, o da ayrıcalıklı ve sıkıcı hayatından kaçmak istiyordu. Kendini bundan daha fazlası olduğuna ikna etmiş olabilirdi ama bu sığ ve boştu. Asla önemli bir şey hakkında konuşmadık ve beni asla olabileceğimi iddia ettiği şeyin ötesinde görmedi."

Başımı salladım, içim dünyamızı karıştıran kıza sempati duymakla dolup taşarken, keşke en başta karanlığın heyecanını aramaya hiç kalkışmasaydım diye düşündüm.

"Ona hâlâ bir konuşma borçlusun," diye üsteledim ve o da başını sallayarak iç geçirdi. "Sanırım bunu başarabilirim," diye kabul etti.

"Yine de bir bok bildiğinden şüpheliyim
Shawn hakkında."

"Denemeye değer," diye cevap verdim çünkü devam edecek başka bir şeyimiz yoktu, bu yüzden en azından soruyu sormaya istekliydim.

"Tamam," diye kabul etti ve yemeklerimizi yemeye geri döndük, üzerimizde yüz tane kalmasına rağmen bu kararı vermiştik.

Şu anda gerçekten önemli olan tek bir şey vardı. Shawn'ı bulmalı ve bu işi sonsuza dek bitirmeliydik. Çünkü burada beni bekleyen öyle parlak bir gelecek vardı ki, gerçekten benim olduğuna inanmakta güçlük çekiyordum. Dört oğlum da sonunda, çocukluğumuzdan beri kalbimin bildiği şeyi kabul etmişti; birlikte kumları tekmeliyor, sonsuz dalgaları kovalıyorduk parlak mavi bir gökyüzüne doğru.

Birlikte olmamız gerekiyordu. Ve ben sonsuza dek mutlu olmak için çabalıyordum.

Harlequin doktorun bizi dürttüğü ve herkesin yaralarıyla ilgilendiğı bir geceden sonra, hepimiz Rogue'un yatağında sızmıştık ve ben

Beş dakika önce uyandığımda JJ'in bacağı belime sarılmıştı ve Chase'in Alnımı alnıma dayadı.

İkisinin de Rogue olmadığını fark etmem uykulu halimle birkaç saniyemi almıştı, ellerim biraz fazla kas ve hoşuma gitmeyecek kadar fazla penisle karşılaşana kadar dolaştı.

Rogue bunun yerine yatağın diğer tarafında Fox'un göğsüne yaslanmıştı ve ben de kendimi sıkıştığım kardeş kucaklaşmasından kurtarmıştım, Onu ağabeyimin kollarından çalıp diğer yatak odalarından birine götürmeyi planlamıştım.

Ama sonra bakışlarım Fox'un boğazına takıldı, morluk mor ve maviye dönmüştü, bu da beni lanet olası Shawn'a karşı şiddet dolu hissettirdi ve kızımızı çaldığım için her türlü rahatsızlığı duymama neden oldu

Onunla birlikte kıvrılmışken çok huzurlu görüldüğünde kardeşimin kollarından.

Bunun yerine aşağı indim, kendime bir fincan kahve yaptım ve şimdi havuzun yanındaki verandada oturuyordum, gökyüzü hala yıldızlarla benekliydı, ama ışığın tonu bana şafağın yakın olduğunu söylüyordu.

Önümdeki masada bir not defteri ve bir kalem vardı ve yüzümde ekşi bir ifade vardı. Şu anda ne halt ediyordum ki? Fox ve Chase gibi saçma sapan, duygusal aşk mektupları yazmıyordum. Ama lanet olsun, şimdi bana meydan okunmuştu, Rogue Easton'a sunulmuş en iyi mektubu yazmak zorundaydım ve bu konuda geri adım atmıyacaktım.

Şu anda sayfada 'Ay'a benziyorsun' yazıyordu ve ben onlara baktıkça daha da aşağılayıcı görünüyorlardı. *Gökyüzündeki büyük beyaz bir daireye benziyorsun, evet gerçekten çok romantik, dangalak.*

Sayfayı yırtıp attım, elimde mahvettim, o saçma sapan kelimelere bakmak bile istemedim. Hayır, bu ben değildim. Ona kendi gerçeğimi anlatmıştım ve bu onun kalbini çarptırmak için tasarlanmış güzel bir şiir falan değildi. Hamdı, acı doluydu ve geçmişlerimizin çarpık gerçekliği, *bizi* oluşturan mükemmel bir şeye karışmıştı. Diğerlerinin kelimelerle bir yolu olabilirdi, ona bir yaz gününe ya da saçmalıklara nasıl benzediğini söyleyebilirlerdi, ama

Rogue sadece yaz, ışık ve iyi olan her şey değildi. O da karanlıktı, içi oyulmuştu ve ıstırap doluydu.

En sarhoş edici bulduğum şey gözlerindeki arzuydu. Aynı anda hem gerçek, hem heyecan verici, hem de dehşet verici bir şeye duyduğu bu ihtiyaç. Onda öyle bir vahşilik vardı ki, devleri bile uykularından uyandırabilirdi. Onda öyle bir sihir vardı ki, tanıştığımız ilk anda beni kendisine çekmiş ve bende de onu ele geçirme ihtiyacı uyandırmıştı. Böyle hissetmenin tek yolu onunla olmaktı. Bunun her heyecanını yaşamıştım.

Binlerce kez ölümle burun buruna geldim ve hiçbir şey kalbimi onun gibi tutku ve öfkeyle çarptırmadı.

Bu onun yeteneğiydi ve hepimizle birlikte olmasıyla ilgili bir şey bu yeteneği her gün daha da güçlendirdi, parlayana kadar içinde gelişmesini sağladı. Ve ben de artık ne bugün ne de yarın kalana kadar onun parlamasını sağlamayı planlıyordum.

Kahretsin, bu iyiydi. Yine ne oldu? Düşündüğüm sözcükleri kavramaya çalıştım, onları onun için sayfaya dökmek istiyordum ama parmaklarımın arasından kum gibi kayıp gittiler.

Siktir et, zaten muhtemelen saçmalıktı.

Tabancamı bıraktığım masadan kaldırdım, silindirini açtım ve mermileri elime boşalttım. Bir tanesini alışkanlıkla geri kaydardım, parmaklarım sayısız kez kullandıkları tanıdık düzende hareket ediyordu. Zihnim başka yerlere sürüklenirken.

Merminin nereye yerleştirildiğine bakmadan silindiri çevirdim ve bana kendi üzerime tetik çektiğim ve hiçbir zaman ölüm teklif edilmediği onca zamanı hatırlatan bir klik sesiyle silahın içine geri yerleştirdim.

"Rick?" Rogue'un aceleci sesi beni düşüncelerimden kopardı ve bana çarpıp dudaklarından dökülen çılgın nefeslerle silahı elimden alırken şaşkınlıkla irkildim.

Silahı almasına izin verdim, benden uzaklaşırken şaşkınlıkla ona baktım, silahı arkasında tutarken gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyordu. Ne düşündüğünü anladığımda kalbim göğsümde sıkışıp kaldı ve başımı salladım, ayağa kalkıp ona doğru uzandım ama silahı almaya geldiğimi sanmış gibi tökezleyerek geri çekildi.

"Sadece şaka yapıyordum, güzelim. Rulet oynamıyorum," diye söz verdim ve bu baştan sona gerçektir.

Topuklarının arkası havuzun kenarına ulaştığında boğazı sallanıyordu. Üzerinde sadece benim gri atletim vardı, atletin etekleri kalçalarına kadar iniyor ve orada bir üçgenin içinde yer alan kafatası dövmesini gıdıklıyordu.

"Hadi bebeğim," dedim nazikçe, kollarımı iki yanıma bırakarak. "Gerçekten seni şimdi terk edeceğimi mi düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum," diye itiraf etti dehşet dolu bir fısıltıyla. "Bazen hepinizin gittiğini, soğuk çarşaflar içinde uyandığımı ve sizi bir daha asla bulamayacağımı hayal ediyorum."

"Buraya gel," diye homurdandım, ama başını salladı, daha da geriye çekilerek havuzun kenarında ayak parmaklarının üzerinde durdu.

"Bu silahı defalarca kafana dayadığını ve bunların her birinin senin bu dünyadan ayrılman anlamına gelebileceğini bilmek beni hasta ediyor, Maverick," diye çıkıştı.

İçindeki vahşilik ortaya çıktı ve ben onun ışıltısıyla yıkandım.

"Şu anda buradayım. Gitmedim. Ölüm beni istemedi." Sırıttım ama şakadan hoşlanmamış olacak ki dişlerini gösterdi.

"Beni terk etmeyeceğini nereden bileyim?" diye tısladı. "Bu silahı alıp bir gün çekip gitmeyeceğini?"

"Sana söyledim, ben seninim. Buradayım. Hiçbir yere gitmiyorum," diye yemin ettim ama o bunu kabullenemiyormuş gibi başını tekrar salladı.

"Gerçek gibi hissettirmiyor," diye itiraf etti ve gözünden iri bir damla yaş süzülerek yanağından aşağıya düştü. "Hiçbiri gerçek değil.

Uyanacağım Rick, bunu biliyorum. Sonra kendimi tekrar onunla, lanet olası Shawn'la bulacağım ve ondan kaçacak kadar güçlü olmadığımı anlayacağım."

Bunun üzerine öfke göğsümü tırmaladı. "Saçmalık," diye hırladım. "Sen hepimizden daha güçlüsün ve bunu, onu bu dünyadan sonsuza dek götürecek silahın tetiğinde parmağın titreşirken toprağa düştüğünde ona da kanıtlayacaksın. Anladın mı?"

Kaybolmuş, kararsız görünüyordu ve ben bundan nefret ediyordum. Hava deliğinde olanlar onu açıkça sarsmıştı, neredeyse hepimizi kaybetme korkusu çok fazlaydı. Ve kahretsin, anladım. İki kardeşime sonsuza dek veda etmeye ne kadar yaklaştığımı hâlâ tam olarak anlayabilmiş değildim ama hâlâ buradaydık ve önemli olan da buydu.

"Bu gerçek değil," diye tekrar nefes aldı ve ben de ona doğru hamle yaptım, aklımda ona ayaklarının altındaki toprak kadar gerçek olduğumu kanıtlamaktan başka bir düşünce yoktu.

Suya çarpmadan bir saniye önce nefesi kesildi, onu vücuduma kilitleyip fayanslı tabana ulaşana kadar tekmelediğimde havuzun derinliklerine battı.

Bizi orada tutmak için parmaklarımı duvardaki bir filtreye taktım ve saçları gökkuşağı renklerinde bir girdap halinde etrafımızda dalgalandı, dudaklarından baloncuklar döküldü.

Rogue tuttuğum yerde kıpırdanırken gözleri benimkilerle buluştu ama kolum vücuduna sıkıca sarılmıştı ve gitmesine izin vermiyordum.

Silahı bırakmıştı, o şey birkaç metre ötede havuzun dibinde duruyordu ve onu geri almaya niyetim yoktu.

Mücadele etmeyi bırakmasını beklerken ona sıkıca sarıldım, gözleri benimkileri buldu. Baloncuklar dudaklarını terk ederken yavaşladı, şimdi sadece birkaç tanesi serbestçe sürükleniyor ve yüzeye doğru kayıyordu.

Nabzımın kulaklarımda gümbür gümbür attığını duyabiliyordum ve asıl mesele de buydu, ikimiz de ölümle oynarken öylesine uyanık, öylesine canlıydık ki gerçekliğimizi inkâr etmek imkânsızdı.

Ellerini boynuma doladı, başparmağı nabız noktamı buldu, ben ciğerlerimdeki son nefesi de bırakıp doğru süzülmesine izin verirken yüzeye. Bizi orada tutarken uzuvlarımıza bir dinginlik çöktü, huzur onun ifadesini buldu ve korkuları yüzünden benim de içimdeki acıyı yatıştırdı. Ben

Burada, her zaman, bu dünyada kalmak için ondan daha iyi bir neden yoktu, bunu bilmeliydi.

Kalbimin atışları çılgına döndü ve kollarımda biraz sarsıldı, yukarıdaki yüzeye doğru baktı, ama en iyi kısma daha yeni geliyorduk.

Bizi aşağıda tutmak için filtreyi tutmaya devam ettim, onu kavrayışımı ayarlarken yukarı çıkamaması için üzerine doğru hareket ettim, elimi boynunun arkasını kavramak için kaydırdım ve gözlerinin hayata karşı bitmeyen bir susuzlukla nasıl parladığını izledim.

Ciğerlerim yandığında ve vücudumdaki ağrı bana ne kadar derinden yaşadığımı hatırlattığında, filtreyi bıraktım ve yüzeye doğru tekmeledim, hava için yarışırken Rogue benimle birlikte yüzdü, yaşama ihtiyacı güçlü, mükemmel bir şeydi.

Yüzeye çıktığımızda ciğerlerimize kadar oksijen çektik ve Rogue gülmeye başladı, adrenalın damarlarımda bir ağ örerken benim kahkaham da onunkine cevap veriyordu. Onu kendime doğru çektim, çılgınca aldığım nefesler ve vücudunun benimkine bastıran sıcaklığı arasında ağzım onunkine indi.

"Gerçek," diye söz verdim ve dilini dudaklarımdan arasına kaydırırken gülümsemesini tattım.

Kızımın tüm kalıcı endişelerini öperek uzaklaştırdım ve sonunda havuzun kenarına kadar yüzdük, kendimizi dışarı çektik ve bacaklarımız suyun içinde asılı kalacak şekilde kenarına oturduk.

"Teşekkür ederim," dedi, elimi tuttu, ağzına götürdü ve mürekkepli parmak eklemlerime göğsümü kabartan bir öpücük kondurdu.

"Güneş doğduğunda onu birlikte izleyeceğiz," dedim, şafağın vaadi içinde kabarıken gökyüzünü başımla işaret ederek.

"Bu bir teklif mi?" diye sordu, dudağını ısırırken büyük mavi gözlerinde yaramazlık dans ediyordu.

Buna karşılık sııttım, ayağa kalktım ve onu da ayağa kaldırdım. "Evet, bu bir söz, güzelim. Ama fazla zamanımız yok." I

Koşmaya başladım, sıılsıklam bir halde eve doğru ilerliyordum ve uyandığında Foxy'nin ana kuzusu moduna geçmesine neden olacak bir iz bırakıyordum ama Rogue'u peşimden koridora sürüklerken, garajın kapısını iterek açarken ve karanlığa doğru hızla inerken hiç umurumda değildi.

Motosikletimin anahtarlarını kaptım ve üzerine atladım, Rogue bacağını arkaya doğru salladı, belime tutunurken kalçaları benimkileri kavradı. Gidondan kaskını aldım, ona geri verdim ve benimkini takmadan önce kafasına iterken reddetmesine izin vermedim.

Sonra motoru çalıştırdım, yalınayak ve şortumdan başka bir şey giymeden, garaj kapısını açan anahtarlığa bastım - Foxy'nin anahtarlarından aşırđığım anahtar, bu yüzden gidip kendine yeni bir tane yaptırmak zorunda kalmıştı.

Motorun gürültüsüyle bizi garajdan çıkardım, kapıya doğru ilerlerken koltuk altımızda titriyordu ve arabaya alaycı bir selam verdim. Görevli Harlequins geçmemize izin verdi.

Sonra yola koyulduk, şafağı karşılamak için yarışırken sert ve hızlı sürüyorduk.

Onu izlemek için gitmeyi düşündüğüm bir yer vardı, ancak güneş ufukta belirmeden önce oraya zamanında varacaksak acele etmem gerekiyordu.

Ilık hava bizi biraz kuruttu ve denizin kokusu bana evimi hatırlattı. Sonunda yeniden ait olduğum, nefret ve acının her şeyi kirletmediğı bir ev.

Ne zaman olduğunu bilmiyordum, belki de hayatın bana Rogue ve gençliğimi ailem gibi severek geçirdiğim çocuklarla işleri yoluna koymak için başka bir şans sunmayabileceğini fark ettiğim o hava deliğindeki bir noktada.

Yaşanan kötülükleri değiştiremesem de, hatta unutamam da, belki de onları unutabilir, affedebilir ve en sonunda unutabilirdim.

Kız arkadaşımın kolları etrafımdayken ve ergenlik anılarım kafamın içinde dolaşırken, tam da bunu yaparken ve kendimi bir kuştan daha özgür hissederken, her şeyi serbest bırakmak, pişmanlıklarım, intikamım, barışmak kolay oldu. Bugün hayatımın geri kalanının, yeni hayatımın ilk günüydü. Günahkârlar Bahçesi'nin kararmış kabuğuna ulaştığımda ve güneş doğudaki tepelerin ötesindeki ufuktan, Rogue'un beni lanet bir aptal gibi gülümseten tezahüratına yayıldığında, bunun bir kurtuluş günü olacağını biliyordum. Yeni bir başlangıç.

Güneşin doğuşunun tadını çıkardıktan sonra Harlequin Evi'ne döndük, kıyafetlerimizi ve yiyeceklerimizi aldık. Diğerleri uyanmadan önce Rogue'u tekrar kaçırdım, bizi Rejects Park'a doğru götürürken ne yapılması gerektiğini biliyordum.

Rogue altında soluk mavi bir bikini olan küçük beyaz bir tulum giymişti, saçları kafasında düğümlenmişti ve yüzünde JJ'in pembe güneş gözlükleri vardı. Bir çift siyah şort ve üzerinde mandala kafatası olan beyaz bir tişört içinde pek ilginç görünmüyordum ama Rogue karşı konulmaz görünüyor muyum gibi ellerini üzerimde gezdirmeye devam etti ve karavan parkına doğru ilerlerken kolumu beline doladım ve onu kendime çektim. Eski evimin etrafında dolaşabilmek Kolumda hayallerimin kızıyla ateş edilmeden sokağa çıkmak tam bir baş belasıydı ama en iyisinden olduğu kesindi.

O sırada yanmayan bir ateş çukurunun etrafında toplanan arkadaşlarını fark edince kızımı bırakmak zorunda kaldım.

Cıyıklamalar ve sarılmalar başlayınca kollarımı kavuşturdum ve Rogue'un bana dönmesini bekledim ama onun yerine bir grup kızın bana doğru koştuğunu gördüm ve

Birden etrafım sarıldı.

"Siktir, yakından daha da büyük görünüyorsun, ahbap," dedi Di, beni aşağı yukarı süzerek.

"Koca bir ayı gibi, değil mi?" Rogue sırtarak bana dirsek attı.

Sarışın olan Lyla başını eğdi, ilkinin bir adım gerisinde dururken bana karşı biraz temkinli görünüyordu. "Buraya birini öldürmeye gelmedin, değil mi?" diye nefes aldı, bu fıkirden hem korkmuş hem de heyecanlanmış görünüyordu.

"Şu anda öldürmeme diyeti uyguluyor. Bu ay üç kafa daha az koparabilirse altın yıldız alacak," dedi Rogue sırtarak ve dudaklarını ıslatırken bakışlarım onun ağzına takıldı.

"Tanrım, sanki seni yiyecekmiş gibi bakıyor," dedi Di ve kızıl saçlı bir kız olan Bella, birasının son şişesini boşaltmadan önce bir kahkaha attı. Saat henüz dokuz bile olmamıştı.

"Onu yiyorum. Düzenli olarak," dedim. "Öyle değil mi güzelim? Daha bu sabah kahvaltıda seni yedim, şafağın ilk ışıkları sırtımı ısıtırken bisikletimin üzerine yayıldım."

Rogue kızarmadı bile, çenesini kaldırdı ve yanağıma bir uyarı tokadı atmak için ilerledi. "Beni arkadaşlarımdan önünde utandırmaya mı çalışıyorsun Rick? Çünkü onlar seninle ilgili her karanlık ve kirli detayı duydular. sen."

"Ve diğerleri," diye ekledi Lyla homurdanarak.

"Peki ya Fox Harlequin'in Darağacı Köprüsü'nde neredeyse asılmak üzereyken ve böğründe de güzel, derin bir bıçak yarası varken onu nasıl becerdiğine ne demeli?" Teklif ettim ve hepsi şaşkınlık dolu bir bakış attıktan sonra gözlerinde detay isteyen bir ifadeyle Rogue'a döndüler. Bir kahkaha patlattım, kolumu Rogue'un omuzlarına attım ve doğrudan kulağına konuştum. "Eğer onlara sana yaptığımız her şeyi teker teker anlatmak istiyorsan, bir şeyler bulmam gerekecek.

"Biraz drama katmak için seni çok şok edici şekillerde becerebiliriz."

Kirpiklerinin altından bana baktı, gözlerinde bir meydan okuma vardı. "Eğer yapabileceğini düşünüyorsan."

"Bunu söylediğine pişman olacaksın," diye mırıldandım gülümseyerek ve bakışlarında bu sözü yerine getirmemi umduğunu gösteren bir heyecan belirdi.

Rogue burada işimiz bittikten sonra arkadaşlarıyla buluşmak için planlar yaptı ve beni karavan parkına doğru götürdü, şimdi yüzleşmek zorunda olduğum şeyi düşündükçe ruh halim bir dalışa geçti.

Rogue'un sahiplendiği karavan maviydi ve kızlara özgü bir şekilde sevimli görünüyordu - gerçi bu kadar küçük bir yerin benim boyutlarımda birinin evim diyebileceği kadar büyük olabileceğinden şüpheliydim.

Rogue kapıyı çalmak için hareketlendi ve ben de bu durumla nasıl başa çıkacağıma karar verirken bir elimi kısa, siyah saçlarımin üzerinde gezdirdim. Bir ya da iki kez şeytanlarımla yüzleşmekten kaçındığım olmuştı ama bugün bunu yapmaya söz vermişim ve bir kez karar verdikten sonra geri adım atacak biri değildim.

Mia kapıyı açtı, kot pantolon ve düz beyaz bir tişört giymişti, yüzü makyajsızdı. Gözlerinde acıya, Shawn'ın ellerinde yaşadığı her şeyin travmasına tanık olmayı bekliyordum, ama bunun yerine orada esneklik buldum ve buna sevindim.

Gözleri Rogue'a takılınca irkildi ve hızla merdivenlerden inerek onu kucakladı. "Merhaba."

"Hey," dedi Rogue şaşkınlıkla doğruldu ve kollarını Mia'ya dolayıp sırtına sarılmadan önce.

Mia'nın gözleri bana kaydı ve Rogue'u bırakıp kot pantolonundaki hayali kiri fırçalamadan önce yüz hatları biraz buruştu. "İçeri gelir misiniz? Söylemem gereken şeyler var, sanırım sizin de var?"

"Özür dilemek iyi bir başlangıç olurdu," diye homurdandım ve Rogue dudaklarında hüzünlü bir gülümsemeyle bana bakarken bir elimi enseme ovuşturdum. "Yani..."

Özür dilerim."

Mia başını sallayarak içeri girdi ve biz de onu takip ederek pastel tonlarda dekore edilmiş küçük karavana girdik, her şey kadınsı ve güzeldi ve Rogue'u burada görebiliyordum, kapıdan geçmek için eğilmek zorunda kaldığımda bedenimle ilgili düşüncelerimde anında haklı çıksam bile bunun onun için ne kadar çekici olduğunu anlayabiliyordum.

Kaiser Rosewood'a yakınlaşmak için kullandığım kız şimdi bana öyle bir acıyla bakıyordu ki, kendimi on ton boktan hissetmeme neden oluyordu.

benim için çok az şey ifade ediyordu. Onun için de aynı olduğunu düşünmüştüm, ama belki daha yakından baksaydım, bağlandığını anlayabilirdim.

Mia bileğimi yakaladı ve kaşlarımı çatarak ona döndüm, gözleri bir soruyla Rogue'a kaydı. "Onunla birlikte misin?"

"Evet," dedim hemen, gerçek zaten gün gibi ortadaydı ve bunu Mia'nın gözüne sokacak değildim. Gerçeği hak ediyordu ve ben de ona ver. "Ona aşığım. On bir yaşımdan beri diyebilirim. Ya da en azından, ona karşı hissettiğim aşkın ne tür bir aşk olduğunu anladığım zamandı. Söz hakkınızın olmadığı ve sizin de istemediğiniz bir aşk. Kader onu benim için seçti ve ben onu bir süreliğine kaybettim ama işte yine karşımda ve bu sefer gitmesine izin vermeyeceğim."

Rogue arkamdaydı, bu yüzden onun tepkisini göremedim ama Mia'nın başını sallarken yüzünün acıdan anlayışa geçişini izledim.

"İkinizi birlikte ilk gördüğüm anda aranızda derin bir şeyler olduğunu anlamıştım. Ama düşündüm ki... şey, bizde de bir şeyler olduğunu düşündüm, anlıyor musun?"

"Mia," diye iç geçirdim, sırtımı duvara yasladım ve bunun için doğru kelimeleri bulmaya çalıştım. Tüm bu sade konuşma, sahiplenme ve ciddiyet bana göre değildi ama bunu başarabilirdim. Ne de olsa kız cehennemi yaşamıştı. "I

bir pislikti. Aslında hala öyleyim. Bu benim olayım. Bir parçam

Uzun zaman önce kırıldım ve bunun öfkesini ve nefretini etrafımdaki her şeyden çıkardım. Artık hiçbir şeyi sevebilecek durumda değildim.

Çünkü sevmeye değer her şeyi kaybettim. Şimdi geri aldım." Omzumun üzerinden Rogue'a baktım ve onun ruhu kanarken bana baktığını gördüm. Elini uzattım, parmaklarımı onunkilerin arasına doladım ve Mia'ya dönerken onu kendime çektim. "Geçmişimde oldukça dağınık bir yıkım izi bıraktım ve sen de buna bulaştığın için üzgünüm, gerçekten özür dilemem gereken tek insanlardan birisin. Ama işte burada. Eğer kabul edersen."

Mia'nın gözleri aramızda dolaştı ve yerini bir güç duvarına bırakmadan önce içlerinde bir acı parıltısı yükseldi. "Evet, kabul ediyorum. Yani, ben bittiğimizi biliyordum. Sanırım, sadece biraz kapanışa ihtiyacım vardı. Sanırım artık buna sahibim." Rogue'a baktı, dudaklarında acımasız bir gülümseme seğiriyordu. "Sen iyi misin? Shawn seni kötü mü yaraladı?"

"Shawn herkesin canını yakıyor," dedi Rogue karanlık bir sesle ve parmaklarım onunkilere daha sıkı kenetlendi, içimde intikam için yanan bir ihtiyaç yükseliyordu. "Ama ben iyiyim. Sen iyi misin?"

Mia kısa bir tutam siyah saçını kulağının arkasına sıkıştırarak derin bir nefes aldı. "Yani, harika değilim. Ama daha iyiye gidiyorum. Buradaki kızlar bana çok iyi davrandılar ama bu kasabada daha fazla kalmak istemiyorum, burada benim için çok fazla kötü anı var, bu yüzden bu hafta sonu Florida'ya kuzenimin yanına gidiyorum." Bunun üzerine rahatlamış görünüyordu ve kızına bakarken omuzlarındaki yükün bir kısmı kalkmış gibiydi. "Burada kalmama izin verdiğin için teşekkür ederim. Benim için yaptıklarını unutmayacağım. Eğer yapabileceğim bir şey olursa..."

Rogue kararlı bir şekilde, "Bitti," dedi. "Yeterince boktan şey yaşadık. Özgür ol, Mia. Git yeni bir hayata başla, bunu unut."

"Burada mı kalacaksın?" diye sordu.

"Evet," dedi Rogue bana bakarak. "Burası benim evim. Shawn'ı oradan çıkaracağım ve bize yaptıklarını ona ödeteceğim."

Onun bu kasabaya tekrar evim demesi çok hoşuma gitmişti ve ben de benim evim gibi hissetmesini sevmiştim. En sonunda. Bir zamanlar bir daha asla göremeyeceğimi düşündüğüm bir kızla ait olduğum yere geri dönmüştüm, uzun yıllar boyunca nefret ettiğim adamlara bağlanmışım.

"Söz mü?" Mia homurdandı.

"Evet, söz veriyorum," diye cevap verdim ve Mia başını sertçe salladı, bakışlarından memnuniyet okunuyordu.

"Belki biraz zor olacak ama Shawn'ın seni şehir dışında ya da hatta şehir içinde bir yere götürmüş olma ihtimali var mı?" Rogue sordu. "Belki bir bölgeden ya da bir sığınaktan bahsetmiştir? Kaçmak zorunda kalırsa diye bir B planından?"

Mia bunu düşünürken kaşlarını çattı, sonra başını salladı ve içimde bir hayal kırıklığı yarattı. "Rosewood Malikânesi'nden pek ayrılmadım. Her ayın son Pazar günü ara sıra şehir dışındaki bir pazara giderdik. Annesiyle orada buluşur, beni de birkaç adamıyla birlikte alışverişe gönderirdi." Omuz silkti.

"Bunun adı ne?" Rogue sordu.

"Applebrook'taki market," dedi Mia. "Cumartesi günü ayrılırken buranın anahtarlarını Di'ye bırakacağım." Rogue başını salladı, kaşları sanki ne yapacağına karar vermesi gerektiğini yeni fark etmiş gibi çatılmıştı.

Ondan sonra karavanla ne yaptı?

"Sanırım seninle görüşeceğiz," dedim, kapıya doğru kaydım ve Rogue'u peşimden sürükledim.

"Evet, ya da değil," diye güldü Mia ama gülüşünde pek hafiflik yoktu. "Güle güle."

Rogue ona tek koluyla sarılırken başımı salladım ve diğer elini tutarak onu dışarı çıkardım.

"Öldüğünde bana mesaj at," diye seslendi Mia ve ben ona dönerken sııttım.

Rogue, "Benden bir mürekkep balığı emojisi aldığında, bu iş bitti demektir," diye söz verdi ve Mia gülümserken ben de kıs kıs güldüm.

"Mürekkep balığı emojisinin anlamı bu değil" dedi.

"Evet, biliyorum. İşte bu yüzden mükemmel bir kod." Rogue sııttı.

Mia'yı orada bırakıp parka doğru ilerledik ve Rogue arkadaşlarının onu beklediğine şüphe olmayan sahile doğru özlemle baktı. I

Onu kendime çektim, sertçe öptüm, onu bırakırken şimdiden özlüyordum.

"Benimle gelmiyorsun, değil mi?" diye dudak büktü.

"Gidip Luther'le konuşacağım," dedim başımı arkaya eğip inleyerek.

Rogue parmaklarını göğsümde gezdirdi ve adem elmamı okşadı. "Ona kocaman sarılacak mısın?"

"Onun gibi bir şey," diye mırıldandım ve nefesi kesildi, saçımı tuttu ve ona bakmam için başımı aşağı çekti. Bu hiç de umurumda değildi. Aslında, bu bana onu bir yere götürme ve gidip yetişkin olmak zorunda kalmadan önce bir süre kendimi ona gömme ve tüm o sıkıcı saçmalıklar hakkında fikirler verdi.

Kotumun arkasına sakladığım silahı çıkardım ve omzundan sarkan çantasına yerleştirdim. "Kendine dikkat et."

"Bugün çok tatlı bir pasta gibisin," dedi ve ben ona düz bir bakış atarken dudaklarımı gagaladı.

"Ben lanet olası bir tatlı pasta değilim. Ve bunu daha sonra kıcını yediğimde sana kanıtlayacağım." Onu kalçalarından tutarak döndürdüm ve kıcına bir şaplak attım, onu yoluna gönderirken şaşkınlıkla ciyaklamasına neden oldum. Bana parmağını çevirdi,

ve kıkırdadım, horozum onu takip etmem için bana yalvarırken gitmesini izledim, ama ne yazık ki şu anda sorumlu değildi.

"Seni sonra alırım ya da orospu çocuklarından birini gönderirim," diye seslendim.

"Aynı fark," diye bana karşılık verdi ve ben de içimden ona küfrettim ama parktan çıkıp bisikletimi bıraktığım yere doğru yürürken dudaklarımdaki gülümsemeyi silemedim.

Hatta omzumun üzerinden ona bir kez daha baktım, o güzel kıcının kayboluşunu izlerken yanağımın içini çiğnedim ve onu bir anda özledim.

Bisikletime bindim, güneş sırtıma vururken Harlequin House'a geri döndüm ve bu sokaklarda hiçbir işe yaramayan gençliğimi düşündüm, hep başım belaya girerdi. Kendimi yine o çocuk gibi hissediyordum. gaz vererek ve virajları hızla alarak, kalbim hızla çarparak ve içimde çocuklarımı görme arzusuyla eve döndüm.

Kahretsin, Rogue haklıydı. Yumuşuyordum. Buna dikkat etmeliydim. *JJ'e vursan iyi olur.*

Bisikleti garajda bıraktım, koşarak üst kata çıktım ve koridorlardan geçerek mutfakta konuşan insanların sesine doğru yürüdüm.

"Baba - kes şunu," diye homurdandı Fox.

"Kıpırdamadan otur, olur mu?" Luther talep etti ve odaya girdiğimde onu Fox'u adadaki bir tabureye oturtmuş, boynuna Arnica kremi sürerken buldum.

Fox gömleksizdi ve Luther onu yerinde tutmaya çalışırken bir yandan da çürükleriyle ilgilenen küçük bir çocuk gibi surat asıyordu.

İt, babamız için askerlik yapıyormuş gibi Fox'a havladı ve ben de küçük köpeği kucağıma alarak başparmağıma bir ısırık aldım.

Homurdanarak boyun eğene kadar başını salladı, kulaklarını okşamamdan şikâyet etmeyecek kadar hoşlanıyordu.

"Günaydın," diye homurdandım, havada hafif bir gariplik vardı.

Bunu nasıl yapacağımızı hâlâ bilmiyorduk. Fox ve ben artık çocuk değildik ve her şeyin kolayca normale dönmesi için ikisiyle de savaş içinde çok uzun yıllar geçirmiştik. Ama en çok kendimi geri çeken, belli bir mesafeyi koruyan kişinin ben olduğumu biliyordum. Sonunda bununla yüzleşmek zorunda kaldım, çünkü eğer işler bu evde yeniden iyi olacaksa, o zaman hala tutunduğum öfkeyi bırakmak zorundaydım. Gerçi bu hiç de kolay değildi.

Mutt'u Fox'un yanındaki tabureye yerleştirdim ve kardeşimin belindeki bandajları kokladıktan sonra küçük bir yalamada bulundu. Fox ne yaptığını görmek için aşağı baktığında, Mutt koltuğuna geri oturmuş, sanki ona bir an bile sevgi göstermemiş gibi uzaklara bakıyordu.

"Nerelerdeydin?" Luther sordu.

"Rogue seninle mi?" Fox yanımdan bakarak ekledi ama babamız kulağının altındaki çirkin renklenmeye erişebilmek için başını tekrar geriye itti.

"Arkadaşlarıyla birlikte."

"Yalnız mı?" Fox tısladı. "Peki ya Shawn? Ya o-"

"Sakin ol, Tilki çocuk. Shawn kaçtı ve kartel ile Harlequin'ler arasında, yakalanmadan kasabaya geri dönmesinin imkanı yok.

Yakalandım," dedim kararlı bir şekilde, ama gerginliği duruşunu terk etmedi. "O büyük bir kız ve ben ona bir silah verdim."

Luther cebinden telefonunu çıkarırken, "Onu izlemeleri için o tarafa birkaç Harlequin göndereceğim," diye mırıldandı ve ben de bunun o kadar da kötü bir fikir olmadığını düşünerek başımı salladım.

"Gördün mü? O iyi." Parmak eklemlerimi Fox'un yanağına vurdum, o da beni itti, hâlâ endişeli görünüyordu. "JJ ve Chase nerede?" Verandaya baktım, Bayan Mabel'in orada güneşin altında oturduğunu gördüm.

Şezlonglar, bolca minder ve bir şemsiyenin gölgesinde biraz buzlu limonata ile desteklenmiştir.

"Sörf yapmaya gittiler," dedi Fox, keşke ben de gidebilseydim diyen bir özlem ifadesiyle.

Luther çetesine mesaj atmayı bitirdiğinde, alnında çatık bir çizgiyle Fox'un çürüklerine Arnica kremi sürmeye devam etti. Çoktan bolca sürdüğü belliydi ama yaşlı adam geri adım atmıyordu ve kardeşime olanları düzeltmeye çalışma ihtiyacını görebiliyordum.

Luther cildini kreme bulamaya devam ederken Fox gözlerinde yardım isteyen bir ifadeyle bana baktı ve onu durdurmak için kolundan tutup sert bir bakış attım.

"Bu kadar yeter," dedim ve babam bakışlarımı karşıladığında kaslarındaki gerginliği hissettim, gözlerinden dehşete düşmüş bir adam bana bakıyordu. "O

Tamam," dedim ona, içindeki korkuyu kovmak istiyordum.

Kan ve öfkeyle uğraştığı onca yıl boyunca hiçbir şeyin Luther Harlequin'i kırmaya yaklaştığını görmemiştim, ama burada neredeyse kaybettiği oğlunun önünde dururken, onun ölümünün bunu yapabileceğini görebiliyordum. Asi sarı saçları ve parlak yeşil gözleriyle Fox'a bakarken, onu yeniden bir çocuk olarak gördüm ve hiç şüphesiz benim de kırılacağımı biliyordum.

"Kahretsin, neden hayatta bir sıfırlama düğmesi yok?" Mırıldandım, her şeye kızgındım. Kendimizi buraya nasıl getirdiğimize ve bunların çoğunun nasıl önlenebileceğine.

Luther onu bıraktığımda iç çekti, kolunu omuzlarıma doladı ve lanet olsun ki bu iyi hissettirmedi. Yine de kaslarımın katılığını bırakamıyordum, onu ve diğer herkesi dığladığım onca yıl içime iğlemiğti. Bu artık doğal değildi ve belki de bir daha asla olamayacaktı ama denemek zorundaydım.

Günün sonunda, bana sunulan tek aile buydu ve birbirimizi hiç kimsenin incitemeyeceği kadar derinden incitmiştik ama yine de kan bağıımız vardı. Kaynağını sevmesem de gerçek bir kan olduğu ortaya çıktı. Luther'in benim hakkımda hissettiklerini değıştirmedigini biliyordum. Bunda da ender rastlanan bir şey vardı. Bu dünyadaki hiçbir para böyle koşulsuz bir sevgiyi satın alamazdı. Yıllar boyunca ona savurduğum tüm nefret ve kör öfkenin yanı sıra, çetesine sıkığım kurşunlar ve Evinde çıkardığım sorunlara rağmen beni bir kez bile yarı yolda bırakmadı, bana sırtını dönmedi. Bir gün geri döneceğimden emin bir şekilde beni bekledi. Hayal gördüğünü düşünmediysem ne olayım, ama başından beri çok haklıyken şimdi ona böyle demek oldukça zordu.

Bunun bu kadar zor olmasının bir nedeni de buydu, onları tekrar içeri almak, çünkü hatalı olmayı kolay kabul eden biri değildim. Ama gerçekten de

İnatçılık ailemle aramda bir duvar ördü ve bir daha asla gerçekten bir bütün olamayacak mıydık? Böylece ben hep dışarıda, bir zamanlar paylaştığımız sevgiden uzakta kalacaktım.

Doğru sözcükleri aradım ama bulamadım. Sessizlik devam etti ve Luther kolunu omuzlarıma dolayarak orada durmaya devam etti Fox Mutt'u okşarken aramızdaki tüm kötü kan orada öylece duruyordu. Bunu nasıl temizleyecektim? Bunu sonsuza dek düzeltmek için ne yapmam gerekiyordu?

Çocukluğumu düşündüm, iyi olduğumuz zamanları, sonra büyüdüğümüz ve Luther'in bize çete hayatını dayatmaya başladığı yıllar.

Yine de kötü değildi. Evet, kavgalarımız oldu, Fox ve ben Luther'in taleplerine karşı koyduk, elimizden geldiğince isyan ettik. Ama gençler böyledir, değil mi? Tüm bunlar olurken yine de iyi zamanlarımız olmuştu. Luther beni ara sıra dışarı çıkarır, silahlar ve bıçaklarla eğitirdi.

Bazen beni de çete işlerine götürürdü, daha karanlık olanları görmeme izin verirdi.

ve dürüst olmak gerekirse? Hoşuma gitmişti. O zamanlar bunu kabul etmek istemesem de, tıpkı onun dediği gibi bunun için yaratılmıştım. Çünkü hiçbir çocuk

Özellikle de benim arkadaşlarımla kendi planlarım varken, hayat onlar için planlanmıştı.

Kendimiz için daha büyük bir şey hayal ediyorduk ama oraya nasıl ulaşacağımızı bir türlü çözememiştik. Ve dolambaçlı bir şekilde, sanırım Şimdi başardık. Ya da en azından bunun için bir şansımız vardı. Bir zamanlar hep birlikte büyük bir evde yaşayacağımızı ve her şafağı kovalayacağımızı, o çocukların yaptığı gibi yaşayacağımızı söylememiş miydik?

İşte buydu. Buraya gelişimiz, nihayet kollarını açmış bizi bekleyen fırsat. Ve evet, belki bazılarımız buraya seyahat ederek gelmişti. Yollarımız ayrıydı, ayaklarımız umutsuzluk ve acı dolu yollarla kirlenmişti ama önemli olan şu ki, artık hepimiz buradaydık. Bu yüzden bir zamanlar olduğum çocuk için bu şansı tüm gücümle kullanmalıydım, çünkü ona bu kadarını borçluydum.

Sonunda dilim çözüldü ve bunun bizi iyileştireceğini umarak inatçılığımınla savaşırken bir nefes aldım.

"Yeni bir bağılangıç istiyorum," dedim ve Luther kağlarını kaldırdı, ama o konuğamadan ben devam ettim. "Hafta sonları kamp yapmak, öğleden sonraları denize açılmak, kamyonetine binip ormanda teneke kutuları vurmaya gitmek istiyorum. Burada, bu evde kalmak ve buranın yeniden evim olmasını istiyorum. Burada kalmak istiyorum Luther." Gözlerinin içine baktım, bir sonraki sözcükler boğazımı sıkarken, sıcaklık ensemden bir çizgi oluyordu. "Ve senin yeniden babam olmanı istiyorum. Ve senin de kardeşim." Fox'un gözleri de büyürken çenemi ona doğru salladım. "Bize borçlu olunan mutlu aileyi istiyorum. Lanet olası güneşteki günümüzün tekrar gelmesini istiyorum ve hayatımızın geri kalanında bunun tadını

ıkarmak istiyorum, çünkü dünyanın bunu almasına izin vermenin canı
cehenneme

bizden. Bugünün sadece *iyi* olduğumuz sayısız günün ilk günü olmasını istiyorum."

"Evet, evlat. Hadi baştan başlayalım," dedi Luther sesindeki duygusallıkla, beni göğsüne doğru çekti ve ben onun karşısında güneşin altında bir kardan adam gibi eridim.

Fox ayağa kalkarak bize katıldı ve yemin ederim son zamanlarda o kadar çok grup kucaklaşması yaşadım ki, özellikle bir şey yapmazsam gerçekten yumuşayacaktım

Bugün tüm bu duygusal şeylere karşı koymak için erkeksi.

Mutt taburesinden sıçradı, patilerini mutlu bir havlamayla sırtıma koydu ve Luther kolunu başıma dolayarak parmak eklemlerini başıma sürttü.

"Hey," diye havladım, sırtıtarak onu geri ittim ve Luther bana bir yumruk savurunca Fox gülerek geri çekildi.

Kıl payı kurtuldum, üzerine atladım ve onu mutfağın kenarına doğru ittim, tıpkı Fox'la çocukken yaptığımız ve onun bizi dövüşmek için eğittiği gibi öfkeli bir güreşin içine düştük. Ama şimdi beni yenmek için çok uğraşması gerekiyordu. Ben de onun kadar iriydim ve ondan daha acımasız bir piçtim.

"Maverick?" Kahkahalarım daha da yükselirken Mabel seslendi. "Sen misin o?"

Sırtıtarak babamdan uzaklaştım ve onu görmek için dışarı çıktım, şezlongda otururken giydiği dökümlü beyaz elbise esintiyle etrafında dalgalanıyordu. "Ah, işte buradasın." Yanına çöktüğümde bana gülümsedi ve elimi tutmak için uzandı. "O canavarı bulabildin mi? Elmaslarımı eve getirdin mi?"

"Henüz değil," diye iç geçirdim. "Ama yakında. Söz veriyorum."

Gülümsedi ve parmaklarımı küçük, buruşuk avucunun içinde sıkı. "Onlar senin, biliyor musun? Onlara sahip olmanızı istiyorum. Onları kendi hayatını inşa etmek için kullanmanı

rüyaların, tatlı çocuk. Onları sana kendim getiremediğim için üzgünüm, tüm bu lanet gürültü patırtı için üzgünüm."

Ona kaşlarını çatarak baktım, göğsümde keskin bir şey burkulurken koltuğumda daha da yakınlaştım. "Lanet olası elmaslar umurumda değil, Mabel. Sadece güvende olduğun ve o pislikten uzakta olduğun için mutluyum."

"Evet, güneşi yeniden görmek çok güzel," diye iç geçirdi ve bana dönmeden önce başını kaldırıp gökyüzüne baktı. "Ama o elmaslar senin, onları onca yıl sakladım ve bunu bir alçak onları alıp Rosewood servetini çalsın diye yapmadım. Onları onun yağlı avuçlarında düşünmekten nefret ediyorum."

"Onları geri alacağım," diye yemin ettim, bunun onu nasıl yiyip bitirdiğini görüyordum. "Senin için."

"Hayır, *senin* için oğlum." Uzandı ve parmaklarını yanağımda gezdirdi. "Tanrım, bazı yönlerden ona benziyorsun, bunu şimdi görebiliyorum. Sevgili Rhonda'm."

Nabzım biraz daha hızlı atmaya başladı ve annem hakkında daha fazla şey öğrenmek için içimde bir dürtü hissettim. Babam cehennemde çürüyebilirdi ama Rhonda Rosewood hakkında daha fazla şey bilmek istediğim biriydi. Öyle olmasını umuyordum.

"Nasıl biriydi?"

"Aman Tanrım," diye iç geçirdi Mabel, bazı anılar gözlerinde dans ederken dudaklarını bir gülümseme kapladı. "Güzeldi, nazikti, cömertti, gerçek bir iş kadınıydı da. Oh, içinde çok sert bir çizgi vardı, bunu sende de görüyorum.

Sevdikleri için her şeyi yapardı ve sanırım sonunda yaptı da." Bana hüznle baktı, sesinde bir hırıltı vardı ve kalbim göğsümde yarıldı.

"Bana daha fazlasını anlat," diye ısrar ettim ve o da başını sallayarak yastıklarına yaslandı.

O konuşmaya başladığında, annemin resmini oluştururken kayboldum, onun kim olduğunu ve bunun benim de kim olduğum anlamına gelebileceğini keşfettim. Hayatımın çoğunu zırh giyerek ve en güçlü, en vahşi Yaratık olabilirdim ama karanlığımın içinde bir ışık vardı. Ve onu tekrar içeri almamın zamanı gelmişti.

"Bundan emin miyiz?" Üzerimdeki küçük gümüş elbisenin eteklerini çekiştirirken sordum, girişimlerimin çok işe yaradığını çok iyi biliyordum kış yanaklarımın düşmesini engellemek için.

Afterlife'ın sahne arkasındaydık, müzik kulübün içinde o kadar yüksek sesle çalışıyordu ki duvarlar titreşiyordu, striptizciler etrafımızda koşuşturuyor, ilk kez kostümlerini giyiyorlardı. performanslarını sergiliyor, vücutlarını sim ve bebek yağıyla kaplıyorlardı, ta ki her yere bir Pegasus kusmuş gibi görünene kadar.

Hava deliğinden, asılmadan, hepsinden bu yana üç gün geçmişti. Üç. Şehirdeki tüm Harlequin'ler Shawn'dan bir iz ararken ve ona ait bir saç teli bile bulamazken, güneşin tadını çıkardığım ve çocuklarımla birlikte banyo yaptığım günler.

Gençlik hikayelerimizi anlatarak ve her zaman kolayca paylaştığımız bağa geri dönerek çok zaman geçirdik ve elbette bu yeni dinamik, kesinlikle şikayet etmediğim bir sürü çıplaklığı içeriyordu. Fox'la değil ama. Her zaman mesafesini korudu.

Diğerleri bedenimin zevklerini arıyordu ve onun bu yeni varoluş biçimine uyum sağlamakta zorlandığını biliyordum. Ama beni terk etmedi ve onlarla geçirdiğim zamandan da hiç incinmiş gibi görünmedi. İşleri ağırdan alıyor olsak bile onun da bunun bir parçası olmasından çok memnundum.

Shawn'ın tehdidi bizi hiç terk etmedi. Onun varlığının hissi hiç kaybolmadı. Bir şeylerin peşindeydi. Öyle olmalıydı. Ama bunun ne olabileceği hakkında hiçbir fikrimiz yoktu.

Öylece saklanamazdık ve zaten hiçbirimiz korkudan sinecek tipler değildik. Eğer Shawn'ı bulamazsak, o zaman planımız onun bizi bulmasına izin vermektir. Bu da insan içine çıkmak ve daha fazla risk almak, ona ihtiyaç duyacağı fırsatları vermek ve bizi hazırlıksız yakalayabileceğine inandırmak anlamına geliyordu.

Rick kulağıma mırıldanırken, "Planımız onu dışarı çekmek, güzelim," dedi.

Chase, JJ'in tuvalet masasının kenarında kıpırdandı, bakışları odanın içinde gezinirken Lyla ya da Di'nin

Kıç yanaklarının arasından bazuka çıkarıp her an üzerimize ateş açabilirler. "Şu anda evde saklanıyorsak pek şansımız yok, değil mi?"

Dudaklarımı büzdüm, her ne kadar dördünü de benimle birlikte dünyadan saklanmaları için oraya sürüklenme isteğimi engellemese de bunun doğruluğunu biliyordum.

Bunu yapmamız gerektiğini biliyordum, Shawn'ı bana karşı bir şansı olduğuna inandırmalı ve zaten kazandığımızı düşünüyor muyuz gibi davranarak onu dışarı çekmeliydik. Oğullarımı bu şekilde tehlikeye atmaktan nefret ediyordum.

Chase alçak bir mırıltıyla, "Kalbini göğsünden çıkarıp ayaklarının dibine serdiğimizde kendini daha iyi hissedeceksin," diye ekledi ve bu görsel karşısında dudaklarımın kenarları kalktı.

JJ sahnedeki zamanı için ısınmaya başladığında Fox, "Gidip kalabalığı kontrol edeceğim," dedi ve Texas'ın yanında bir dizi şınav çekti.

İkisi de pompa yaparken yüze kadar yarışıyorlardı. Kasları şişkinleşirken ve vücudundaki yağ atletik formunun her sert çizgisini vurgularken bakışlarım JJ'e takıldı. Lanet olsun, yenilebilirdi.

"Belki de hepimiz gitmeliyiz," diye önerdim, Fox bir adım geri çekilirken ona uzandım, hiçbirinin görüş alanından çıkmasını istemiyordum.

Yaralarımızı sarmak için birkaç gün ayırmış olabilirdik ve benim kesik ve çürüklerimin çoğu iyileşme yolundaydı ama Fox'un iyileşmek için kendisine izin verdiğinden daha uzun süreye ihtiyacı olduğunu biliyordum.

Son birkaç gün Shawn'la ilgili planlarla o kadar doluydu ki, aralarında yemek yemekten başka bir şey için çok az zaman kalmıştı ve hem Mable hem de Luther sürekli evde olduğundan, ikimiz o ilk gecenin tekrarını yaşamayı başaramamıştık. Bunun için can attığımı söylemek hafif kalırdı.

Fox'un yeşil gözlerinin elbise niyetine giydiğim kumaş parçasının üzerinde gezinmesi onun da benim kadar ikinci raunda aç olduğunu gösteriyordu ama onu erzak dolabına sürüklemek dışında burada yapabileceğimiz pek bir şey yoktu. Bunu düşünürken elimde olmadan diğer çocuklarıma umutla baktım ve Rick'in bana bakışı ne düşündüğümü tam olarak bildiğini gösteriyordu.

Her zamanki gibi alfa olan Fox, "Önce bir tarama yapmama izin verin," diye ısrar etti.

Çoğunlukla boğazını çevreleyen çürükler

Çiçek açmak için birkaç gün geçirdikten sonra her zamankinden daha kötüydü ve bu ve yan tarafındaki bıçak yarası arasında olması gereken acıya rağmen bizimle birlikte ayakta kalması için ne gerektiğini biliyordum. Ağrı kesici alıyordu ama yine de, yaşadıklarından sonra bu kadar kısa sürede ayağa kalkıp yürüyebilecek pek fazla insan tanımıyordum.

"Tamam," dedim, onun o kalabalığın içine daldığı düşüncesi boğazımı düğümledi. Ama o lanet olası Fox Harlequin'di, bu yüzden yapmam gerektiğini biliyordum.

Bu konuda içgüdülerine güven. Eğer halledebileceğini söylüyorsa, halledebilir. Bu daha sonra ona hemşirelik yapmamı engellemez.

Geri adım atmak için hamle yaptığında gömleğini yakaladım, sıkıca kavradım ve açık bir taleple onu kendime çektim.

Fox bana direnmedi, çenemi sıkıca kavradı ve ağzımı ağzıyla aldı, dudaklarımı ayıran ve ağzımı tahrip etmek için ona tam erişim sağlayan benden bir nefes almaya zorladı.

Dili benimkinin üzerinde gezinerek vücudumun her tarafına günah çizgileri çizerken, ben de onun kalçalarımın arasında tam olarak aynı şeyi yaptığını düşünerek kayboldum.

Boğazımda bir inilti yuvarlandı ve giydiğim topuklar uzun bacaklarımın sınırlarını zorlasa da parmak uçlarımda yürüdüm. Ama Fox Harlequin her açıdan büyüktü, fiziksel formu, aurası, lanet olası enerjisi ve benim bu kadar çok şeyi aynı anda karşılamam gerekiyordu.

Fox geri çekildi, çenemden tutarak beni geri çekerken bana sıırttı, ağzı kulağıma doğru eğildi ve tüylerimin diken diken olmasına neden oldu. konuşurken omurga.

"Eminim çok güzel yalvarırsın sinekkuşu," diye homurdandı, ben alt dudağıımı ısırırken beni kavrayışı sıkılaştı. Güçlü, bağımsız bir kadındım, ama lanet olsun, bu adamlarım bana alfa gibi davrandığında boyun eğmeye çok meyilliydim. "Bütün bu insanların önünde seni becermem için yalvarırdın, değil mi? Birazcık zorlasam, sanırım o kadar ikna edici bir şekilde yalvarırdın ki ben de sana istediğini verirdim. Seni geriye iterdim, bacaklarını ayırırdım ve sen yalvarırken her santimimi içine almanı izlerdim."

Dişlerim kan çekmeye yaklaştı, meme uçlarım ihtiyaçtan sertleşti, gömleğini kavrayan elimi beline doğru kaydurdım, suçlamasını onaylamak için başımı salladım ve kulağımda karanlık bir şekilde kıkırdamasına neden oldum.

"Bunun beklemesi gerekecek," dedi kararlı bir şekilde, geri çekilip beni serbest bırakırken, gözleri içimde uyandırdığı şehvetle doluydu. "Çünkü hepinizi istiyorum

Sana tekrar sahip olduğumda tek başıma. Benim gözlerimden başka göz yok üzerinde. Anladın mı?"

Bakışlarım iğrenç bir şekilde homurdanan Rick'e kaydı, Chase ise sadece omuz silkti, kendisi paylaşmaya karşı olmasa da Fox'un talep ettiği şeyi umursamıyor gibiydi.

"Tamam," diye kabul ettim, Fox'la yaşadıklarımın bu anlamda farklı olacağını anlamıştım. Beni bir erkekle izleyemeyecek kadar kıskançtı. çok sahipleniciydi. Her ne kadar şu anda onlarla olan ilişkim i açıkça kabul etmiş ve onlarla arama girmeye çalışmamış olsa da, benimle onun arasında olanların kapalı kapılar ardında kalmasını istediği çok açıktı. Buna saygı duyabilirdim, zamanımı nasıl paylaşacağım konusunda sorunlara neden olsa bile. Ama JJ zaten bir kaç taneden daha fazlasını yapıyordu.

Seks rotaları ve yatıya kalma programları hakkında şakalar yapıyorlardı, bu yüzden şimdilik bunu çözmemiz konusunda iyi olduklarını tahmin ettim.

"Foxy büyük bir oyundan bahsediyor, değil mi güzelim?" Fox benden bir adım uzaklaşıp duraklamasına neden olunca Maverick yüksek sesle sordu. "Yine de söylemeliyim ki, bana aşağılık kompleksi gibi geliyor."

"Sen neden bahsediyorsun?" Fox alay etti ve Rick'in yüzündeki kötü niyetli sırıtış onu yemlemeye çalıştığını açıkça ortaya koydu.

"Sadece kapalı kapılar ardında onu anlamsızca becermek ve dizlerinin üzerinde sakin için yalvartmak hakkında fırtına gibi konuşabildiğin gerçeğine işaret ediyorum, ama iş buna geldiğinde, her türlü vanilya gibisin."

Fox ona ters ters bakınca Chase bir kahkaha attı ve hemen ardından öksürerek kahkahasını bastırdı.

"Bunu nasıl anladın?" Fox sinirli bir şekilde sordu.

"Çünkü bu gerçekliğin videolarını izlerken sertleşsen bile geri kalanımızın onu gerçek hayatta becermesini izleme fikrini kaldıramıyorsun.

ne zaman sana göndersem. Kabul et, Foxy. O senin sikini emerken aynı anda benim onu sikmemi kaldıramazdın. Bu tür şeyler sizin için çok fazla aromaya sahip; hepsi çilekli ve çikolatalı, üzerine bir parça ceviz ve bir ton serpme. Ama bu sadece

sizin için hayat. Dondurmanızı güzel ve tatsız, düz beyaz renkte seviyorsunuz, değil mi? Bahse girerim bir fincanda alırsın, böylece külahla uğraşmak zorunda bile kalmazsın."

"Saçmalıyorsun Rick," diye homurdandı Fox, ona doğru yaklaşırken Maverick de yanımızdaki masadan kalkıp yaklaştı ve kardeşiyle göz göze gelirken göğüslerinin çarpıştığından emin oldu, bu oyun bakışlarında parıldıyor ve geri adım atmaya niyeti olmadığını belli ediyordu.

"Kesin şunu," dedim sertçe, onları ayırmak için hareket ettim ve geri adım atmayı reddettiklerinde sabırsızca ofladım.

"Kanıtla bakalım, Tilki çocuk," diye alay etti Rick. "Madem bugünlerde kurabiye hamuru gibisin, o zaman neden gelip onun benim için çığlık atmasını izleyebileceğin karanlık bir köşe bulmuyorsun?"

"Buna ilgi duymuyor olmam vanilya olduğum anlamına gelmez," diye ısrar etti Fox, üst dudağını kaldırarak alaycı bir tavır takındı ve ben de onların erkek dramasına karşı sabrımı kaybettim.

"Onlara vurmak için bir şeye ihtiyacım var." Elimi bir tür silah için uzattım ve Chase mecburen bana bir tane fırlattı, Rick'in kafasına bir yumruk atmadan önce onu yakaladığımda kalın, mor yapay penis elimde titreşiyordu.

Ya yana eğilmek ya da gözüne bir lastik horoz almak zorunda kaldığında küfretti ve ben de onu geri çekilmeye zorlayarak Fox'a doğru salladım.

"Kes şunu," diye emrettim, ikisi de beni eğlenerek izlerken dildoyu tekrar tehditkâr bir şekilde salladım, Rick bir adım daha geri çekilirken ellerini teslimiyetle kaldırdı.

"Bayanı duydunuz," diye havladı JJ, göğsü antrenmandan parlayarak bize doğru yürürken, kasları tamamen pompalanmış ve ağzımı kurutmaya hazırdı. "Git ne yapıyorsan yap. Zaten ilk setim başlamak üzere."

"Peki," dedi Fox. "Üçünüzün de oraya gitmeden önce kalabalığı kontrol etmeniz gerekiyor," diye ekledi, ben, Chase ve Maverick arasında bakışarak. "Etrafın temiz olduğundan emin olduğunuzda dışarı çıkın ve kendinizi gösterin."

Shawn'ın gardımızı düşürdüğümüzü, eski rutinlerimize döndüğümüzü ve kendimizi bu savaşın galibi olarak gördüğümüzü düşünmesini istiyoruz, ancak buna ihtiyacımız yok.

Gereksiz riskler almak için. Setin sonuna kadar kalacağız, daha fazla değil. Anlaşıldı mı?"

Chase ve JJ otomatik olarak "Evet, patron," diye cevap verdikten sonra ikisi de bir zamanlar ekipte kendileri için belirlenmiş rollere ne kadar kolay geri döndüklerini fark ettiler ve garip kahkahalar utançlarını örttü.

"Evet efendim," diye ekledim, sesimi alçaltarak ve bundan ne anlam çıkaracağını ona bırakarak. Birbirimize iyi davranma fikrine hiçbir şekilde karşı çıkmıyordum.
yine yalnızdık.

Fox başını salladı, dönüp soyunma odasından çıkmadan önce gözleri son bir kez bana takıldı.

"Sahnenin sol tarafındaki alan, üçlünün sahneye çıkması için boş bırakılacak."

Sen," dedi JJ, asker kostümünü tamamlamak için kalçasındaki silah kılıfını ayarlarken. Bu benim dâhiyane fikrimdi - sahnede kimse sorgulamadan yanında gerçek bir silah bulundurabileceği anlamına geliyordu, ayrıca savaşın ortasından kurtardığı ve hayatımın karşılığını vücudumu tam olarak kullanarak ödemek isteyen bir genç kız olma fantezilerine kapılmam gerekiyordu. "Biz dans ederken ışıklar ve perde tarafından gizlenerek orada durabilirsin."

Kalabalıktaki her yüzü görebilecek, Shawn'la bağlantısı olabilecek birileri

olup olmadığını anlayabileceksiniz."

"Tamam," diye kabul ettim. "Ama belki daha sonra o kostümü eve getirirsin."

JJ bana sırtıttı, alt dudağını yaladı ve dansçıların geri kalanı sahneye doğru yönelirken benden uzaklaştı. "Bu bir söz, güzel kız."

Onu takip ederken sırtıttım, Chase ve Maverick iki yanımda duruyordu, gözleri odada geziniyor, bana her yerde pusuya yatmış olabileceğini bildiğimiz tehlikeyi hatırlatıyor ve taşıdıklarını bildiğim tüm silahlar sayesinde en azından biraz güvende hissetmemi sağlıyordu.

Sahnenin solundaki gölgelere yöneldik ve JJ, Texas, Adam ve diğer dansçıların sahneye çıkışını, ışıklar kapalı kalırken pozisyon almalarını ve kalabalığın içinde bir beklenti sessizliği oluşmasını izledik.

Müzik kesildi ve Iggy Azalea ve Charli XCX'in Fancy'si hoparlörlerden patladı, dansçıların her biri sırayla külotları su basmak ve sahneyi dolar banknotlarıyla kaplamak için tasarlanmış bireysel hareketleri izole ederken kalabalığın çığlıklarıyla sahneyi ışıklandırdı.

Gözlerim Johnny James'e takılı kalırken kendimi ritimle dans ederken buldum, vücudunu o kadar seksi bir hareketle yuvarlarken bakışları bana doğru kayıyordu ki, yemin ederim kalçalarımın arasında hissettim.

Chase arkamdan yaklaştı, vücudumu kendine doğru çekerken kolu belime dolandı ve ona doğru eğildim, dans etmeye devam ederken kaslarının beni saran baskısını hissettim, kıcıımı kasıklarına doğru sürtmeye başladım.

"Kötü fikir ufaklık," diye uyardı, durmam için kulağımı ısırды, ama bir şeyi ne zaman durduracağımı bilme konusunda gerçekten hiç iyi değildim.

Kötü alışkanlıklar bana çok kolay geliyordu ve çocuklarım muhtemelen en kötüsüydü, ama bağımlılığım çok derindi, alışkanlığım artık çok köklüydü, bu yüzden onlara direnmeye çalışarak zaman kaybetmeyecektim.

Gözlerimi Johnny James'in vücudunun şehvetli hareketlerine dikmiş onu izliyordum, aramam gereken kalabalığa dikkatimi veremiyordum. Rick yine de üzerindeydi, devasa gövdesi

Perdenin hemen yanında gölgelenerek herhangi bir sorun işareti olup olmadığına baktı, yani gösterinin tadını istediğim gibi çıkarabilirdim.

Chase'in elini yakaladım, vücudumun ön kısmından aşağıya doğru çekerken hafifçe inledim, onu çok kısa eteğimin kenarına götürdüm, sonra materyali parmaklarının üzerinden geçirdim ve kalçalarımın arasını keşfetmesine izin verdim.

"Siktir," diye inledi kulağıma, parmaklarını ıslaklığında gezdirirken, beni çıplak ve onun için ağrırken buldu. "Bu şeyle külot giymediğine inanamıyorum."

"Çünkü çok geçmeden birinizin onları yırtıp atacağını biliyordum," diye düşündüm, o benimle dalga geçmeye devam ederken ve JJ sahnede tişörtünü yırtarken nefesimi içime çektim.

Kalçalarımı Chase'in eline doğru yuvarladım, sikinin kot pantolonunun üzerinden kıcıma sürtündüğünü hissettim, benimle oynamaya devam ederken yumuşak bir ihtiyaç iniltisi çıkardım.

Parmaklarımı onunkilerle birleştirmeye çalıştım ama Chase kıkırdadı ve boştaki eliyle iki bileğimi yakalayıp göğsüme sabitleyerek beni durdurdu.

Parmaklarını birkaç kez daha üzerimde gezdirdi, başparmağıyla klitorisimin etrafında dönüp iki parmağını sürmeden önce beni kollarında inletti.

parmaklarını içime soktu.

Maverick çıkardığım sesle başını çevirdi, Chase'in bana ne yaptığını anlayınca dudakları lezzetli bir gülümsemeyle kıvrıldı ve cebinden telefonunu çıkardı.

Bizi açıkça kaydetmeye başladığında itiraz edecek gücüm yoktu, zihnim Chase'in beni eliyle becerdiği hissiyle yüzüyordu. Gözlerim Johnny James'in kalçalarının günahkâr dönüşlerinde sabit kaldı.

Sahnede dans ediyor, bas gitarın her vuruşunda hareketleri daha da müstehcenleşiyor, bizim de sergilediğimiz gösteriden keyif aldığı için gözleri sürekli bize kayıyordu.

"Daha fazla," diye nefes aldım, iç duvarlarım Chase'in parmaklarını sıkarken, içimde yükselen bir orgazm hissettim, kurtulmak için çaresizdim.

Chase aniden bizi öne doğru yürüterek beni sahnenin kenarında duran devasa bir hoparlörün üzerine itti ve aynı hareketle pantolonunu indirdi.

Parmaklarını benden çekerken bir nefes çektim, ama onların yerine sikini içime sokarak, parmakları kalçalarımı zedelerken kendini kabzasına kadar gömerek bu boşluk hissinden anında kurtuldum.

JJ sahnede kargo pantolonunun bel bandıyla oynadı, elini Chase beni cehennemden yeni salınmış bir iblisin gücüyle becermeye başladığında, ellerim altlarındaki V'nin çizgilerinden aşağı inerek beni daha da azdırdı.

Şarkı bir diğerine geçerken inlemelerim müziğin ağır ritmi tarafından yutuldu, ama ne olduğunu anlayacak kadar bile konsantre olamadım, tüm zihnim Chase'in aletinin acımasız bir güçle içime çarpması hissiyle tüketildi.

Ama tam vücudum onun aletini en güzel şekilde sıkmaya ve kavramaya başladığında, geri çekildi, aleti benden uzaklaştı, beni yokluğunda bıraktı ve beni orada, altımda müziğin ritmiyle vurmaya devam eden hoparlörün üzerine eğilmiş olarak bıraktı.

Gözlerimi Johnny James'ten ayırıp omzumun üzerinden baktığımda Maverick'in elinin Chase'in omzunda olduğunu gördüm, Chase'in yüzündeki vahşi ifade az önce benden sürüklendiğini anlamama yetmişti.

Aleti az önce nerede olduğunun kanıtlarıyla gururlu ve parlak bir şekilde duruyordu ve ona ne kadar ihtiyacım olduğunu gösteren acıklı bir ses çıkardım.

Rick sert bir hırıltıyla, "Bence bundan daha iyisini yapabiliriz, güzelim," dedi ve soyunma odasından almış olması gereken bir şişe kayganlaştırıcıyı Chase'e fırlattı.

Chase'in hayal kırıklığı baş döndürücü bir şehvete dönüşürken gözlerim açıldı ve Rick bana doğru kararlı adımlarla yürüdü, telefonu şimdi başka bir hoparlöre yerleştirilmişti ve tam bana doğrultulmuştu.

Maverick bana doğru gelirken kemerini çözdü, arkamda durdu ve ellerimi avuçlarının içine alarak ikisinin etrafında doladı. Onu durdurmak için hiçbir girişimde bulunmadım, yere düşerken gözlerim JJ'e döndü, şimdiye kadar gördüğüm en cinsel gösteriyle kalçalarını döndürdü ve seyircilerdeki bir grup kadının takdirle ılgılık atmasına neden oldu.

Ama kıskançlık göğsümü yumruklasa bile, başını bana doğru çevirdi, gözlerindeki ateş tüm arzusunun tek bir yöne, yani bana yönelik olduğunu kanıtlıyordu.

Maverick beni ayağa kaldırdı, elbisemi kalçalarımın üzerinde kıvrılacak şekilde yukarı itti, ardından kıcıımı iki sağlam avuçla kavrayıp kaldırdı. Ona karşı beni.

Bizi döndürdü, sırtı sahneye dönük bir şekilde hoparlörün üzerine oturdu ve beni onun üzerine oturttu, kemer arkamda bileklerimi kesiyordu, ben de çabucak pes etmeden önce kısıtlamaya karşı çekmeye çalıştım.

Maverick karanlık bir şekilde gülümsedi, sikini girişime yerleştirdi ve beni orada tutmak için kalçalarımı tutarken daha yakına eğildi, dişleri kulağımı sıyırmak için hareket etmeden önce boynuma battı.

"Chase senin bu güzel kıcıını sikerken ne kadar daraldığını hissedeceğim, güzelim," diye homurdandı. "İkimizi de aynı anda içine aldığını hissedeceğim."

Johnny James'i sahnede izlemekten zevk alırken. İkimizi götürdüğünüzü görünce, şov yaptığı tüm o insanların önüne gelecek ve öyle bir çılgılık atacaksınız ki, müziğin sesini bile duyacaklar."

"Evet," diye nefes nefese başımı arkaya eğerek bakışlarımı JJ'e kilitledim. O pantolonunu yırtıp çıkarırken, gözlerim tüm kulüpteki herkesin onun ne kadar sert olduğunu görmesini sağlayan gergin kumaşa kilitlendi. Ama onlar için değildi. Hepsi benim içindi.

Maverick o iğrenç tarzıyla kıkırdadı ve elbisemin üst kısmını göğüslerimi serbest bırakacak kadar sert bir şekilde aşağı çekti, kalçalarımı aşağı doğru çekip beni kalın şaftına sokarken meme ucumu ısırıldı.

İçimden dökülen inilti, diğer dansçılardan birkaçının gözlerini bize doğru çekecek kadar yüksekti ve Texas bizi fark ettiğinde yüksek sesle güldü, tekrar dönüp gösteriye devam etmeden önce rutininin tek bir adımını bile kaçırmadı.

Rick beni orada tutarak her santimini hissetmem için beni zorlarken, elleri kıcımlı kavramak için hareket etti ve arkamdan yaklaştığını hissedebildiğim Chase için yanaklarımı ayırdı.

Bir an sonra kayganlaştırıcının soğuk kayganlığı tenimden aşağı aktı, parmaklar masaj yaparak içeri girdi, ne kadar hazır olduğumu test etmek için içime daldı ve sadece tekrar inlememe neden oldu.

"Sana ihtiyacım var," dedim, arkamdan yaklaşırken Chase'le göz göze gelmek için başımı çevirdim, sözlerimin dürüstlüğü karşısında ağzının kenarı memnuniyetle kıvrıldı.

"Beni yakaladın," diye yemin etti, ellerini dizlerimin iki yanındaki hoparlöre koyarak kendini destekledi, siki yanaklarımın arasında sürükleniyor ve içimdeki her şeyin beklentiyle sıkışmasına neden oluyordu.

JJ ellerini göğsünde gezdirip pantolonundaki devasa şişkinliğin üzerinde gezdirirken ve ağızım arzuyla sulanırken seyircilerin tekrar çığlık atmasını sağlarken sahneye dönüp baktım.

Chase ilk seferinde olduğu gibi aynı acımasızlıkla içime girdi, girişinin şokuyla içimden bir çığlık döküldü, Maverick meme ucumu tekrar ısırırken ikisinin de aynı anda içimde olmasının inanılmaz derecede dolu hissi beni lanetledi.

Ellerim omurgamın dibinde bağlı oldukları yerde esnedi, ama onları serbest bırakmak için çaresizdim, Rick kalçalarımı tutup cezalandırıcı bir hız belirlemeye başladığında tüm kontrolü bırakmak zorunda kaldım.

Chase onunla kolayca eşleşti, ikisi bir an bile boş kalmadığım, bedenimin onların gücü ve bedenim üzerinde kurdukları tam hakimiyet tarafından tamamen ezildiği anlamına gelen bir ileri geri buldular.

JJ adımının ortasında duraksadı, ateşli bakışları bir anlığına hepimize kilitlendi ve tökezlemesine neden oldu. Çabucak toparlandı, müziğin tekrar değiştiği düzeni takip etti, neredeyse tüm vücudunu kalabalığa gösteren dar boxer'ından başka bir şey giymezken başka bir rutin başladı.

Bunun bu rutinin son seti olduğunu biliyordum, ben de dahil olmak üzere herkese kendini göstererek bunları da yırtmasıyla sona erecekti ve onun her görkemli santimini ete kemiğe bürünmüş olarak görme beklentisiyle kuduruyordum.

Görüş alanımın hemen dışında kaç kişinin yattığını ve sadece bize doğru dönseler tüm dansçıların bizi görebileceğini bilmek bana çok yasak geliyordu. Yine de içlerinden sadece biri umurumdaydı, gözleri bal ve günah rengine olan, bir baştan çıkarma ve şehvet tanrısı gibi hareket edebilen ve ben

Johnny James bana doğru bakarken, kalçalarının her sallanışının Rick ve Chase'inkilere katıldığını hissediyordum.

Vahşi bir çığlıkla boşaldım, başım coşkuyla geriye doğru eğilirken vücudum hem Rick'in hem de Chase'in etrafında patladı ve yemin ederim sadece beni çevreleyen vücutlarının baskısı bir yığın halinde yere düşmemi engelledi.

Bir saniye bile yavaşlamadılar, vücudumun onları benimle birlikte düşmeye zorlayan komutlarını görmezden geldiler ve beni havanın kendisinden daha çok ihtiyacım olan bir vahşilikle becermeye devam ettiler.

Rick anlayamayacağım kadar ileri gittiğim bir komut verdi, ama hızlarını değiştirdiler ve aniden ikisi de senkronize bir şekilde içime girdiler, ilki daha yatışmadan içimde tekrar bir orgazm patladı, mutluluk çılgılığım o kadar yüksekti ki perdenin ötesine ve müziğin üzerine taşındığından emindim, ama umursayacak gücü kendimde bulamadım.

Bana çarpmaya devam ederken elleri beni kavırıyordu ve birkaç dakika içinde Chase kulağıma bir şeyler hırladı, Maverick de parçalanmadan hemen önce sperminin sıcak dökülmesi beni doldurdu.

Serbest bırakıldığımda bile gözlerim Johnny James'e kilitlenmişti ve hepsine boşalmamı izlerken yüz ifadesindeki ateş parıltısını yakaladım, içindeki ihtiyaç içimi yakıyor ve beni de dokunuşuna hasret bırakıyordu.

Rick ve Chase'in beni kavrayışları morartıcıydı, bileklerimdeki kemerin sıkılığı o kadar cezalandırıcıydı ki yeni morluklar bırakacağını biliyordum ama onları memnuniyetle karşıladım. Beni bu şekilde kendilerine ait olarak işaretlemelerini istiyordum. Tüm dünyanın bana kimin sahip olduğunu görmesini istiyordum.

JJ hâlâ bizi izliyordu ve yüzünde nabzımın çılgınca bir ritme düşmesine neden olan bir ifade belirdi. Rutinin ortasında durdu ve sahneden uzaklaştı, diğer dansçıların işini bitirmesine izin verirken o bana doğru kararlı bir şekilde yaklaştı.

Chase önce geri çekildi ve Rick, arkadaşının gözüne çarpan şeyin ne olduğunu görmek için başını çevirirken bir pislik gibi sırttı.

"Onu pantolonuna boşaltacağını söylememiş miydim güzelim?" diye alay etti ama JJ'in gözlerindeki ifadeden oyun oynamaktan başka bir şey yapmak istemediği anlaşıyordu.

"Bitir beni, J," diye yalvardım ona, vücudum aynı anda hem bitkin hem de aç hissediyordu. Ama onun içindeki bu ihtiyacı görmezden gelemezdim, açlığını çektiği şeyi almasını ne kadar çok istediğimi inkâr edemezdim.

JJ beni Rick'in üzerinden çekerek sertçe öptü ve hoparlörün üzerine itti, bağlı ellerim omurgamın altında ezilirken o da boxer'ını aşağı itti ve diğerlerinin kalçalarımın arasında bıraktığı dağınıklığa baktı.

"Ne kötü bir kız," diye homurdandı, bir eliyle bileğimi tutup omzunun üzerine koyarken diğer eliyle geride bıraktıkları döllerini karıştırdı.

İçime geri sokarken ihtiyaçla inledim, parmaklarını derinlere iterken bal rengi kahverengi gözleri zift gibi karanlık görünüyordu Beni altında kıvranırken izledi.

Elini çektiği anda siki yerindeydi, bir eli baldırımın etrafında kilitlenerek bacağımı omzunun üzerinde tuttu, yavaşça içime girerken vücudumu onun için esnemeye zorladı, gözlerim onunkilerle kilitli kaldı.

İçimi doldurduğu hissiyle inledim, ıslaklığımın sadece benimkinden fazlası olduğunu biliyordum, birbirimize karşı ne kadar özgür ve pis olduğumuzu seviyordum, bunu bildiği için onun da ne kadar tahrik olduğu belliydi.

JJ bana her zamanki sırtışırlarımıza hiç benzemeyen bir gülümseme verdi. Karanlık bir güç ve hınzırca vaatler vardı ve diğer eli boğazıma kilitlendiğinde, her birini tutmaya niyetli olduğunu biliyordum.

O kadar geri çekildi ki neredeyse benden tamamen uzaklaşacaktı, ama tekrar içeri daldığında, benim etimle de doyana kadar hiçbir yere gitmeyeceğini biliyordum.

Altında çaresizdim, bileklerim bağlı kalırken vücudum onun arzularına boyun eğdi ve göğüslerim zıplarken, amım neredeyse anında onun etrafında sıkılırken beni sert ve derin bir şekilde becermesini izledim.

Johnny James nasıl sevişileceğini en iyi şekilde biliyordu, kalçaları sahnede vaat ettikleriyle eşleşen bir ritimle hareket ediyordu ve sonra bazıları, vücudum neredeyse anında onun için harap oluyordu.

Ama tam onun için boşalmaya başladığımda, boğazımdaki tutuşu sıkılaştı, nefesim kesildi ve kalçalarını daha sert pompalarken gözlerindeki o vahşi bakış parladı, ben onun merhametine kilitli kalırken etimden aldı ve aldı.

Onun bedeninin gücü ve benimkinin zevki beni oraya hapsedmişti, görüşümün köşelerinde kıvılcımlanan siyahlık bir patlama gibi İmkansız bir zevk tsunami gibi üzerime çöktü.

Omurgam kavislendi, amım sıkıştı ve sert ve hızlı bir şekilde boşalırken dudaklarımdan dizginlenemez bir mutluluk çığlığı çıktı ve onu kalçalarını benimkilere birkaç kez daha sertçe iterek beni unutmaya zorladı.

JJ, ayak parmaklarımdan kıvrılmasına neden olan erkeksi bir iniltiyle bitirdi, vücudu benimkinin üzerine düştü ve sonunda boğazımdaki tutuşunu serbest bırakırken ağzı nefessiz dudaklarımdan öpücükler çaldı.

Oksijensizlikten yüzüm karıncalanıyor, beynim havai fişek gibi ateşleniyor, ruhumun her bir parçası bu kadar zevkin ardından titriyor gibiydi. İçimdeki her bir enerji parçasının sökülüp alındığını hissederek onun altında yatmak zorunda kaldım.

O andan kaçmaya hazır olmadan önce, JJ beni tekrar dikleştirdi. Bacaklarımdan beni desteklemek için hiçbir şansı olmadığını fark etmiş gibiydi.

Beni kollarına aldı ve tek kelime etmeden soyunma odasına doğru götürdü.

Rick ve Chase etrafımızı sararak bana kendimi sadık muhafızlarla çevrili bir prenses gibi hissettirdiler ve üç adamım tarafından yok edilmenin ısıltısıyla yıkanırken gözlerimi kapattım.

Onları kendime mal ederek çok büyük bir yükün altına girmiştım, ama hepsini memnun etmenin getirdiği zorluklar karşısında kesinlikle başarılı oluyordum.

"Setin sonunda çekip gittin," diye mırıldandım ve JJ şeytanca sırıttı.

"Görmem gereken çok daha acil bir şey vardı. Sana nasıl karşı koyabilirim, güzel kız? Seni on yıldır özlüyorken ve tüm varlığım boyunca seni istemişken?"

Beni ayağa kaldırdı ve gözlerimi açtığımda bizi sahne arkasındaki duşlarda buldum, kalbim hala onun sözlerinin tatlılığıyla çarpıyordu.

"Sana giyecek başka bir şey getireceğim, bu pislik senin Elbise," dedi JJ, bileklerimi kemerin kavrayışından kurtarıırken, çenesini açıkta kalan göğüslerime doğru sallayarak, bir zamanlar malları saklayan yırtık pırtık malzemeye dikkat etmemi sağladı.

"Tamam," diye kabul ettim, elbisemi çıkarmak için hareket ettim, ama Chase çoktan oradaydı, fermuarını açtı ve ayağımdan stiletto larımı çekebilmesi için bir dizine düşmeden önce bana yardım etti.

Suyu akıtmaya başladığında ona gülümsedim, bedenim hala içimde olduğu yerin gerginliğini hissedebiliyordu, bu hatırlatma dudağımı ısırmama neden oldu.

Rick, dördümüzün son seks kaseti olduğunu tahmin ettiğim şeyi Fox'a gönderirken, "Foxy oğlan bundan hoşlanacak," diyerek dikkatimi ona çekti.

"İşin bu kısmıyla ilgilenmek istemediğini açıkça belirtti," dedim kaşlarımı çatarak, sıcak su mideme vurunca şaşkınlıkla biraz irkildim ve

Chase'i beni yıkarken duş başlığını tutarken buldum. Sanki bana karşı bir görevi yerine getiriyormuş gibi dikkatli bir hali vardı ve ben de parmaklarımı buklelerinin arasından geçirerek ona hayranlık duydum.

"Hayır," dedi Maverick küçümseyerek. "Sizi temin ederim ki o sadece vanilyadan başka bir tatla karnını doyurmak isteyen küçük, üzgün bir kar külahı.

Sorun şu ki, o da inatçı bir kar külahı, bu da onu doldurmak için yeni tatlar davet etmeyi kendine yediremediği anlamına geliyor. Bunun yerine, sürekli çektiğimiz ev filmlerini izleyip öfkeyle otuz bir çekiyor, hepimizi almanı izlemeyi ne kadar çok sevdiği için kendinden nefret ediyor ve gerçekte ne istediğini kimseye itiraf etmeyi reddediyor. Merak etme güzelim, eninde sonunda çözülecektir."

Muhtemelen Fox'u ve onun istediklerini daha fazla savunmalıydım ama Maverick'in bu konuda haklı olduğu fikri içimde inkâr edemeyeceğim bir heyecan yarattı.

Dördümüzün az önce yaptığını daha iyi hale getirecek tek şey Fox'u da işin içine katıp beşimiz birden yapmak olurdu. Bu küçük fantezim ne kadar olasılık dışı görünse de, Rick'in Fox'u gerçekten üzüyormuş gibi görünmediği sürece bunu teşvik etmek.

Ama o seçimini yapmıştı. Benimle birlikte olmak istiyordu ve benim de diğerleriyle birlikte olduğumu biliyordu. Bunu kabul ettiğini ve hatta bundan memnun olduğunu iddia ediyordu, bu yüzden bunun o yeminin ne kadar doğru olduğunun bir testi olduğunu tahmin ettim.

Chase beni temizlemeyi bitirdiğinde JJ elinde bir havlu ve diğer kızlardan birine ait olduğunu tahmin ettiğim siyah bir elbiseyle döndü.

İkisini de minnetle aldım, hızla kurulandım ve üzerimi değiştirdim, bir yandan da dünyayı sarsan o seksin ardından zihnimi yeniden ateşlemeye çalıştım.

Çocuklarım beni beklerken ayakkabılarımı giydim ve JJ dudaklarıma aç bir öpücük kondurarak sahneye geri dönmem gerektiği için özür diledi.

Güldüm, şehvet dolu çılgınlıkları duymayan var mı diye merak ettim. sahnenin hemen ötesinden gelen bir zevkti ve kalabalığın içindeki her kadının onu çekip götüren kişiyi kışkandığını hayal etmek zorundaydım.

Sahne arkasına giden diğer dansçıların sesi anımızı böldü ve JJ, Teksas'tan bize yaklaşırken duyabildiğim alaylara katlanmak zorunda kalmadan önce beni bara doğru götürdü.

"O pis köpek nerede saklanıyor?" diye yüksek sesle seslendi ama ben çoktan Rick ve Chase'le birlikte bara kaçmıştım, yani en azından onun ve diğer dansçıların gözü önünde yaptığımız şeyle ilgili düşüncelerini daha fazla dinlemek zorunda değildim.

Chase beni kalabalığın arasından çekiştirdi ve ben de umutla bara baktım, az önce yaşadığım o şiirsel zihin erimesinden kurtulmama yardımcı olacak sert bir içkiye ihtiyacım vardı.

Ne yazık ki ben daha oraya varmadan Fox kalabalığının arasından belirdi, öfkeli ifadesi Maverick'e kilitlenmişti.

"Pislik herif," diye tersledi cesetlerin arasına girerken.

Maverick cevap olarak bir şeyler seslendi ama müziğin sesinde kayboldu, gerçi yüzündeki ifadeden durumu daha da kötüleştirdiği anlaşılıyordu.

Chase zorla aralarına girdi ve ben de çocukluğumdan beri uğraştığım maço saçmalığına gözlerimi devirerek içkimi almak için onlardan uzaklaştım.

Kalabalığın arasından bara doğru ilerledim, servis yaptığını gördüğüm Di'ye el salladım ve o da beni boş bir bar taburesine doğru işaret etti.

onun önünde.

Sanki geldiğimi bir mil öteden görmüş gibi, o çok sevmeye başladığım vişneli kokteyllerden birini barın öbür ucuna doğru kaydırırken gülümsemem genişledi. Bir tane daha istemek için bardağın kenarına dokunmadan önce bardağı hemen boşalttım.

"JJ'in bedava içtiğini söylemesi iyi bir şey, değil mi?" Bana bir tane daha hazırlarken alay etti ve ben de başımı salladım.

"Sanırım bunu yapmazsa, parasını ödemek için buradaki her puştun cebine elimi daldıracağımı biliyor."

Yanımdaki taburede oturan adam boğazını dikkatle temizledi ve kolunu yana kaydırarak kemerine takılı polis rozetini gösterdi.

Ona kaşlarımı kaldırdım, o da başını eğdi. "Görevde değilim. Yine de beni yasadışı faaliyetlerinizle ilgili hikâyelerle eğlendirmesiniz iyi olur."

Kolayca güldüm. "Ciddi ciddi birini yankesebilecek birine benziyor muyum?" Sanki hepsi bir şakaymış gibi alay ettim, dilim gerektiğinde yalan söylemekte her zaman hızlıdır.

Gözleri yavaşça üzerimde gezindi, ürkütücü bir şekilde değil, daha çok ben de onun görünüşünü değerlendirirken. Benden biraz daha yaşlıydı, ensesine dökülen hafif kıvrık kahverengi saçları vardı, kıyafetleri ne ucuz ne de pahalıydı, biraz pasaklı görünüşüne bakılırsa muhtemelen polislik mesleğini dünyayı daha iyi bir yer haline getirmek için değil de emeklilik maaşı ve kariyer avantajları için seçmiş bir adamdı. İçkisine dönerken başını salladı.

"Her türlü şeyi yapabilecek gibi görüldüğünü söyleyebilirim."
Bardağına doğru konuştu ama başka bir şey söylemedi ve ışıklar azalıp bir sonraki performans için müzik başladığında, Johnny James'in o sahnede tekrar kirlenmesini izlemek isteyerek ondan uzaklaştım.

Di, barın ilerisindeki diğer kızlara hizmet etmek için uzaklaştı ve ben de nispeten huzur içinde bakışlarımla baş başa kaldım.

Nathan Evans'ın Wellerman'ı havayı doldurdu, çocuklar sahaya çıktı Sahne artık denizci gibi giyiniyordu, tertemiz beyaz giysileri sadece yüzlerindeki kirli ifadeyle gölgeleniyordu.

Yüksek sesle kıkırdadım, içkimi kaptığım gibi körlemesine arkama uzandım, dudaklarıma kaldırdım ve bardağın tamamını bir kez daha içtim. Orgazmın etkisiyle uzuvlarım hâlâ biraz titriyordu, bu yüzden iğnelerim için tıbbi gereklilik olduğunu iddia ediyordum.

Nakarat başladığında JJ sahnenin önüne doğru ilerledi, göğsünün ortasındaki düğmeleri açarken kalçalarını oynattı ve vücudunun mükemmelliği bir kez daha ortaya çıkarken kalbimin çarpmasına neden oldu. Gerçekten de

Onun gibi bir değil, dört çarpıcı örneğe sahip olduğu için şanslı bir orospuydu. Üstelik kişilikleri de o kadar kötü değildi.

Yüksek sesle tezahürat yaptım, bir şekilde dünyanın eğilmesine ve ayaklarımın kendi üzerine düşmesine neden olan bir heyecan çılgılığıyla ayağa kalktım.

Yüzüstü yere düşmeden önce güçlü bir el kolumu yakaladı ve beynim tekrar baş dönmesiyle yüzerken bana yardım eden polisi görmek için döndüm, içkiler beni normalden daha fazla etkiledi ve Di'nin karışıma fazladan birkaç shot atıp atmadığını merak etmeme neden oldu.

"Teşekkürler," diye mırıldandım, endişeli bir ifadeyle beni sabitlerken yarı yarıya tabureme düştüm.

"İyi misin?" diye sordu ama ben sadece elimi salladım ve görüşümü bulanıklaştıran bulanıklığı gidermek için gözlerimi kırptım.

"Sadece çocuklarımı bulmam gerekiyor," diye mırıldandım, kalabalığın arasından onları aramak için döndüm, gözlerim sadece JJ'i sahnede dans ettiği yerde buldu. Ama gözlerinde ıslıl ıslıl parlayan ışıklarla, barın oraya kadar beni görebileceğinden şüpheliydim.

Dansçılarının hepsi sahnenin ortasında bir araya geldi ve ben tekrar etrafıma bakındım, başım dönerken diğerlerinden birini arıyordum.

"Kahretsin," diye ısırdım, onun yerine Di'ye bakmak için döndüm, ama tam bunu yaptığımda müzik ve ışıklar aniden kesildi, karanlığa gömülürken kulüp boyunca korku çığlıkları koptu.

Vay anasını.

Öne doğru eğildim, parmaklarımı boğazımın arkasına bastırdım ve şiddetli bir şekilde kustum, durdurmak için çok geç olduğunu bilsem de neler olduğunu fark ettim.

İçtiğim içkiler boğazıma kadar yanarak kusarken, ayağa kalkıp Chase, Rick ve Fox'u en son gördüğüm yöne doğru tökezleyerek ilerlemeye çalışırken elimin tersiyle ağzımı sildim.

Bir el koluma yapıştı, karanlık beni kimin tuttuğunu anlamamı imkânsız kılıyordu ama başım o kadar şiddetli dönerken bile savaş ya da kaç içgüdülerim çılgına dönüyordu ki bayılma tehlikesiyle karşı karşıya olduğumu biliyordum.

"Getoffame," diye mırıldandım, kolumu tekrar çekmeye çalıştım, ama adamın tutuşu beni panikleyen bedenlerin arasından çekiştirmeye başladığında daha da sıkılaştı.

"Hadi," diye bağırdı polis beni daha sert çekerken. "Seni güvenli bir yere götüreceğim."

İkimiz de böyle bir şey yapmadığını bildiğimiz halde dilinden zorla geçirirken bile kelimenin tadı yalan gibi geliyordu.

"Seni öldürecekler," diye uyardım onu, beni binanın kenarına doğru çekerken, bacaklarımı gerektiği gibi çalıştırmaya çalışırken aptal topuklu ayakkabılarımla ayaklarım birbirine takılıyordu.

Bu kötüydü. Çok, çok kötüydü. Neden çocuklarımdan uzaklaşmıştım? Neden bu kadar aptalca davranmıştım?

Polis - ya da daha büyük ihtimalle sahte polis - beni yan kapıdan içeri sürükledi, gecenin temiz havası üzerimize vurdu ve betonun üzerinde tökezledim.

Başımı sallayarak zihnimi boşaltmaya çalıştım, bir yandan beni çekmesine izin verirken bir yandan da nerede olduğuma baktım. Burası kulübün ana otoparkının karşı tarafıydı, ara sokakta sıralanan çöp konteynırlarından başka bir şey yoktu. tek bir araba park etmişti. Beni doğruca götürdüğü bir polis arabasıydı. Belki de o kadar da sahte bir polis değildi.

"Neden?" Tısladım, onunla birlikte tökezledim, zayıfladığımı düşünmesine izin verirken, aslında tüm gücümü topluyordum, böylece tek bir kaçma girişiminde bulunabilir ve bunun işe yaramasını umabilirdim.

"Borçlarım var," diye homurdandı. "Ve ben senin ne olduğunu biliyorum. Birinin hayatı o elmasın bana getireceği fiyatla kıyaslanamaz."

"Elmas mı?" diye sordum, adam öksürerek kahkaha atınca aklım karıştı.

"Evet. Üzüm kadar şişman ve senden çok daha değerli, alınma. Ama ben yine de ödemeyi al."

Sözlerinde cevaplar olduğunu biliyordum ama şu anda onlara odaklanabilecek beyin gücüne sahip değildim. Beni o arabaya bindirmeden önce uzaklaşmam gerekiyordu.

Çılgılık atabilirdim ama bayılmanın yarattığı panik hâlâ arkamdaki kulüpte feryatlara ve çılgınlara neden olduğundan, bunun onu kızdırmaktan başka bir işe yaramayacağını biliyordum. Adamlarımı bekleyebilir, o beni oraya sokmadan önce onların beni bulmasını umabilirdim ama ben öyle biri değildim.

Derin bir nefes aldım ve gözlerimi kapatıp odaklanmaya çalışarak baş dönmesini bir saniyeliğine kovdum. Bir bok çuvalı gibi düştüm, ayaklarının dibinde yere yığıldım ve bir gümbürtüyle kaldırıma çarptığımda dizlerimin yırtıldığını hissettim.

"Ah, kahretsin," diye küfretti polis, kolumu bıraktı ve beni kaldırmak için hareket etti.

ama ben çoktan ayağımdaki stiletto'yu koparmıştım ve öfkeli bir çılgılık atarak tüm gücümle ona doğru savurdum.

Polis geri sıçradı ama yeterince hızlı değildi ve mide bulandırıcı bir çatırtıyla ayakkabımın sivri topuğu şakağına saplandı.

Kan döküldü ve acı içinde kükredi, önümde kışının üstüne düştü, ben ayağa kalkmaya çalışırken, bana her ne verdiyse onun etkisiyle dengem tekrar bozuldu ve koşmaya çalışırken kendime lanet ettim.

Ben daha birkaç adım atamadan ağırlığı bana çarptı, Altına düştüğümde karanlık kafamı dolduruyordu. Yere o kadar sert çarptım ki neredeyse tamamen bayılacaktım.

"Seni küçük orospu!" diye kükredi polis, beni itip geri çekti, ayakkabım hâlâ şakağına saplanmıştı, gökkuşağı taşları ben baktıkça bir görünüp bir kayboluyordu.

Dudaklarımdan bir kahkaha fokurdarken bana tekrar vurdu, o ayakkabıya odaklanırken içimde dehşet ve histeri karışımı bir şey yükseliyordu.

"Gerçekten benden kaçabileceğini mi sanıyorsun?" diye hırladı ve bana vurduğunda dudağımın yarıldığını hissettim, düşüşümün şokundan ve sistemimdeki ilaçların neden olduğu her neyse ondan titrerken dişlerimi kan kapladı.

Tekrar güldüm, parmaklarım açılıp kapanırken kendimi yeniden kontrol etmeye odaklandım ve dizimi tatmin edici bir gürültüyle kasıklarına çarpmayı başardım.

Polis benden uzaklaşırken böğürdü, ama ben onu takip ettim, ayakkabıyı almak için hamle yaparken bakışlarım ayakkabının üzerinde sabitlenmişti. Bir mucize oldu ve zafer çılgınlıklarıyla onu yakaladı.

O Şeyi kafatasından çekip çıkarırken ağırlığımı geriye attım ve kan anında üzerime püskürerek beni tepeden tırnağa kapladı.

Polisin gözleri irileŐti, kan birkaç saniye boyunca yüzünün yan tarafına doğru akmaya devam ederken göz bebekleri büyüdü. Orada öylece dik durmaya çalışarak nefes nefese kaldım, ölümün hızlı ve Şiddetli kanatlarla ona doğru gelişini izlerken ayakkabım beni ayakta tutan tek Şeymiş gibi elimde sıkıca tutuyordu.

Uzun bir süre inanamayarak bana baktı, sanki benim yüzümden başına gelen kadere gerçekten inanamıyormuş gibiydi. Sonra tekrar mide bulandırıcı bir gürültüyle yere düştü ve sokağın en ucundaki kulübün kapısı patlayarak açıldı.

Gözlerimi cesetten kaldırdığımda dört oğlumun da bir rüyadan fırlamıŐ gibi bana doğru koştuğunu gördüm. Beni kurtarmaya gelmiŐlerdi. Meğer önce ben kendimi kurtarmıŐım.

Dudaklarım, yüzümü kaplayan kan miktarıyla her türlü acımasız görünmesi gereken bir gülümsemeye dönüştü, ama sonra karanlık bir anda üzerime geldi ve bu sefer kayıtsızlığa teslim oldum.

"Rogue!" Dizlerimin üzerine çökerken diğerlerini geride bırakarak bağırdım.

Parmaklarım içgüdüsel olarak nabzına gidiyordu. Yaşıyor. Onu incelerken vücudunda belirgin bir yara göze çarpmıyordu. Diğerleri için "Yaşıyor," dedim, ama yine de dehşet kalbime doğru roket gibi fırladı.

cevap veremedi.

Yanımda yere yığılırken Fox'un omzu benimkine çarptı, başı dizlerime yaslanırken yanağını avucunun içine aldı. "Uyan, sinekkuşu," diye emretti en vahşi sesiyle

Harlequin Prince'in sesi, ama Rogue şu anda bile ona meydan okuyordu, kollarımızda hareketsiz ve cansız duruyordu, ancak kesinlikle hala nefes alıyordu.

Panik beni ele geçiriyor, Maverick ve Chase'in üzerinde durduğu ölü polise bakarken damarlarımda adrenalin dolaşıyor, kulaklarım olmayan seslerle çınılıyordu. Bazıları Beyaz denizci pantolonumun paçasına kan bulaşmıştı ve kaşlarımı çattım

kısaca ne yaptığını anladım. Benim güzel kızımın çok iyi bir dövüşçü olduğu kesindi.

"Ne yapacağız?" Fox'a bağırdım, elimi gömleğine soktum ve onu daha yakına çektim. "Bize ne yapacağımızı söyle."

Başını salladı, gözleri Maverick'inkilerle buluştuğunda ve ikisi de durumu kontrol altına aldıklarında boğazı inip kalkıyordu.

"Onu hastaneye götürelim mi?" Chase acilen sordu.

"Hayır," diye mırıldandı Rogue, gözleri faltaşı gibi açılmıştı. "Tecavüz," diye mırıldandı tekrar bayılmadan önce ve hepimiz bunun üzerine öfke dolu bir bakış attık.

Bu orospu çocuğu ona ilaç vermişti, Tanrı bilir ona ne yapmayı planlıyordu.

"Siktir," diye tükürdüm, diğerleri öfkeyle küfrederken öfke yine göğsümde patladı.

Fox o orospu çocuğunun böğrüne bir tekme savurdu ve keşke hayatta olsaydı da onu tekrar bitirebilseydik dediğim tatmin edici bir çatırtı duydum. Ama tabii ki benim güzel, vahşi kızım onun işini kendi bitirmişti.

"Kız iyileşecek. Ama o iyileşmeyecek. Chase, kulüpten bir battaniye getir," diye emretti Maverick, gözlerinde acımasız bir öfkeyle polise bakarak. "Polis için yeterince büyük."

Chase başını salladı, bir an bile tereddüt etmeden hızla uzaklaşırken ben Rogue'u kendime daha sıkı sarmış, iyi olduğuna emin olmak için parmak uçlarımin altında nabzının atışını hissediyordum.

"Ben onu arabaya bindiririm," dedi Fox, Rogue'u kollarının arasına aldı ve şu anda kendi kanının içinde yatan adamı öldürmek için kullandığı belli olan yüksek topuğu yerden aldı.

"Hayır," diye araya giren Maverick elini polisin cebine soktu ve bir sürü anahtar çıkardı. "Polis arabasını alıp bir yere atacağız."

Fox inadından tartışmaya hazır görünüyordu ama sonra mantıklı düşünüp başını salladı ve Rick arabanın kilidini açarken kucağında Rogue ile polis arabasına doğru koştu.

Chase geri döndüğünde ayağa kalktım,  l  polisin yanına bir battaniye sererken bir yandan da kulisteki tuvaletten almış olması gereken bir şişe çamaşır suyunu açtı. Her yere döktü ve güçlü kokusu gözlerimi yaktı.

Rick'in cesedi battaniyeye sarmasına yardım ederek onu bu işle baş başa bıraktım, yapılması gerekene odaklandım ve g ğ mdeki endişeyi bastırdım. Artık bu tür işlere alışmıştım ve Rogue'a karşı duyduğum korkunun sonunda bize pahalıya mal olabilecek hatalar yapmama izin veremezdim.

"Ya destek çağırırsa?" Chase tısladı.

Maverick kararlı bir şekilde, "O zaman onlar gelmeden gitmiş olmamız gerekiyor," dedi ve biz de başımızı salladık.

Yapılacakları biliyordum.  l  adamı sıkıca sar, kanıt var mı diye kontrol et, sonra da siktir olup git.

Chase ve Rick'i battaniyeyi bağlamayı bitirmeleri için bıraktım, telefonumu çıkardım ve üzerindeki el fenerini kullanarak yeri taradım. İşaretsiz küçük bir şişe gözüme çarptı ve onu kaydıldım, bunun bizim kıza verdiği tecavüz ilacı olduğunu anladığımda kaslarım gerildi.

Oğullarımla bakiştık ve onların da benimle aynı şeyi düşündüklerini, Rogue'u uyururmaya cüret ettiği için ona acı  ektirebilmek için bu dünyadaki pislikle biraz daha zaman geçirmiş olmak için dua ettiklerini biliyordum.

Onlar onu kollarına alırken ben de polis arabasına doğru koştum, telefonumu cebime koydum ve başımı aracın arkasına soktum.

Fox, Rogue'u g ğ ne yaslamış uyandırmaya çalışıyordu ve bacakları koltukların üzerine sarkıyordu. Artık üzerinde elbisesi yerine onun gömleği vardı ve ayaklarının dibinde bağlı bir market poşeti görebiliyordum.

koymuş olmalı. Ayakkabılarının da çantanın içine baskı yaptığını görebiliyordum ve gece bitmeden o çantanın yok edilmesi gerektiğini biliyordum.

Fox'un koyu yeşil bakışları, bütün bir kasabayı yerle bir edebilecek türden patlayıcı bir öfkeyle dolu olarak benimkilerle buluştu. "Onun bazı elbisesine kusmuş." dedi. "Belki de ona ilaç verdiğini anladı ve kusmaya çalıştı."

"Bu iyi," dedim ağır bir sesle ve Fox onu kucağında daha da kaydırды, araba bagaja inen bir cesedin ağırlığıyla sallanırken benim de binmem için başını salladı. Bir ara Harlequin'lerden birini arayıp buradaki dağınıklığı düzeltmeleri için bir temizlik ekibi çağırmasını emretti.

Aramayı sonlandırdığında bagaj kapandı ve Chase yolcu tarafına geçerken Maverick sürücü tarafına bindi.

"Chase, arabamızı Harlequin House'a geri götür." Fox ona anahtarları fırlattı ve Chase'in gözleri sanki onu bırakmaya dayanamıyormuş gibi Rogue'a kaydı. "Daha sonra bizimle buluşabilirsin, sadece buradan birlikte ayrılıp eve gitmişiz gibi görünmesini sağla. İzlerimizi ört."

"Pekâlâ," diye kabul etti Chase, anahtarları avucunun içinde sıkıca kavradı ve park yerine doğru koşmaya başlamadan önce arabadan uzaklaştı.

Maverick motoru çalıştırıp bizi otoparktan çıkarırken ben arka koltuğa çöktüm ve kapıyı çekiştirerek kapattım, bunu yaparken de bir yerlerden bulmuş olması gereken bir polis ceketi giydi.

"Hadi güzel kız," dedim ısrarla, saçlarını okşayarak. "Bize geri dön."

Maverick, "Kayalıklara gitmeliyiz, cesetle ilgilendikten sonra arabayı orada bir yerde ateşe vermeliyiz," diye önerdi.

"Bunu yapamayız," dedi Fox, alnı gerginlikle çizilmişti. "O lanet olası bir polis. Onu arayan insanlar olacak. Doğru düzgün bir

soruşturma. Bu pislik uzun süre fark edilmeyecek."

"Tanrı aşkına, Luther'in bu pisliği örtbas edebilecek biri var mı?"
Maverick sordu.

"Cebinde birkaç polis var ama bu pisliği bizim için çözecek kimse yok," diye homurdandı Fox.

"Senin baban polis değil mi, JJ?" Rick aniden sordu.

"Yani?" Tersledim. "O temiz, bize yardım etmeyecek."

"Oğlu için her şeyi yapacağını söylemedi mi? Bir şeye ihtiyacın olursa seni aramamı söylemedi mi?" Rick itti.

"Kapa çeneni," diye homurdandım. "*Gwan*'a falan gitmiyoruz." Fox,
"Yıllardır kulüpte sırlarınızı saklıyor," dedi. "O
seni koruyordu. Sana bir şey olmasına izin vermezdi, bu gün gibi ortada."

"Hayır," diye tısladım. "Hayır. O değil."

Rick, "Evet, JJ," dedi. "Ara onu."

"Hayır," diye bağırdım. "Numarası bile yok bende; attım." "O
zaman anneni ara, onda vardır," diye emretti Fox.

"Hayır!" Kükredim ama Fox eğildi, saçımı avucunun içine aldı ve beni
Rogue'a bakmaya zorladı.

"Onu gördün mü? Eğer bunu örtbas etmezsek hapse girecek, Johnny
James," diye hırladı, sesi boğazındaki yaradan dolayı çiğ ve çakıllı
çıkıyordu. "Beni duyuyor musunuz? Bu konuda elimizden geldiğince temiz
olmalıyız ve

Bunu yapmanın en iyi yolu da kolluk kuvvetlerinden birinin izimizi
sürmesidir. Yaklaşık yirmi sekiz yıl önce gizli görevdeyken bir fahişeye
seks için para ödeyen ve sonuç olarak onu hamile bırakan biri. Bize iyi
nedenlerle sadık olabilecek ya da DNA'nızda onun düşüşünün anahtarını
tuttuğumuz için sadık olabilecek biri. Her iki durumda da ona ihtiyacımız
var - *kızın* ona ihtiyacı var ve bu lanet aramayı sen yapıyorsun."

Ağzımı açıp kapadım, Rogue'a bakarken tartışmam sona erdi, uykusundan küçük bir mırıltı çıktı. Parmaklarımı onun saçlarında gezdirdim.

Gökkuşağının saçları ve iç çekti, bunun bir risk olduğunu biliyordu ama belki de haklıydılar. Belki beni korurdu ve ben de Rogue'un bu yüzden yakalanmaması için her şeyi yapardım.

Sertçe başımı sallarken çenem kilitlendi, telefonumu çıkardım ve annemi aradım.

"Selam bebeğim," diye cevap verdi biraz soluk soluğa. "Her şey yolunda mı?" "Hayır, anne. Onun numarasına ihtiyacım var," dedim sıkıca.

"Kimin numarası?" diye sordu.

Gerçek adını söylerken tereddüt ettim. Lanet olası aptal ismi.

"Gwan's," diye ısırdım ve durakladı, bardakların şingirdama sesi bana ulaşıyor.

"Gwan's?" sesi biraz tiz çıkmıştı.

"Evet, sperm donörüm olduğunu iddia eden orospu çocuğu. Onunla konuşmam gerek. İstiyorum ki..." Tamamen yalan olan sonraki kelimeleri söylerken dudağım kıvrıldı. "Onu daha iyi tanıyın."

"Öyle mi?" diye nefes nefese kaldı.

"Evet," dedim, içinde bulunduğumuz duruma rağmen Rick'in bana kıs kıs güldüğünü duyarak. "Ee? Alabilir miyim?"

"Evet bebeğim, ama mesele şu ki... şey, mesele şu ki-" boğazını temizledi ve kaşlarını çatıttım, burada bir şeylerin ters gittiğini hissettim.

"Ne?" Ben ittim.

"Şey, Gwan burada, evde. Benimle birlikte."

Midemin çukuruna soğuk bir taş düştü ve ellerim telefonumu sıkıca kavradı.

"Ne?" Ölümcül bir ses tonuyla sorguladım. "Bana bunun bir şaka olduğunu söyle. Bana Gwan'la görüşmediğini söyle. Bana annemin şu anda bir adamla birlikte olmadığını söyle."

bıyıklarını onun sırtında gezdirirdi."

"Bence bıyığını yeniden uzatmalı, çok hoşuma gitmişti" dedi ve bu sözler beni diğerlerinin kesebileceğinden daha derinden kesti. "Lütfen aşırı tepki verme bebeğim. Neden eve gelmiyorsun? Bir şeyler yapmak istiyorsun. Onu tanıyorsan, burada yap. Sizi görmek isteriz."

"Gerçekten isterdim, JJ," diye Gwan'ın Gwanish sesi geldi ve lanet olası hoparlörlü telefonda olduğumu fark ettim.

Bu ihanet tüylerimi ürpertti ve bildiğim tüm küfürlerle onun aptal adına sövmeye başlayamadan aramayı sonlandırdım. Şimdi onu tanımak istiyormuş gibi davranmak, DNA'sının nereden geldiğini umursayan babasız bir çocuk rolü oynamak zorundaydım.

Arabanın önünü arkadan ayıran metal ağa yumruk atmaya başladım, Gwan'ı hayal ederken her şeyi salladım ve onu parçalara ayırmaya çalıştım.

"JJ, Tanrı aşkına, sakın ol." Fox bir elini göğsüme bastırarak beni tekrar yerime oturmaya zorladı.

Neredeyse ona doğru hamle yapacaktım ama Rogue aramızda kıpırdandı, bana halsizce göz kırptı ve göğsüm çöktü.

"Johnny James?" diye nefes aldı, dudaklarını ıslatarak. "Neler oluyor?" İçimdeki öfke söndü ve parmaklarımı saçlarının arasına soktum, onu uyanık görmek kalbimi rahatlatı.

"Seni yakaladık bebeğim," dedi Fox ve başını çevirerek ona hülyalı bir şekilde gülümsedi.

"Ölü adam hâlâ ölü mü?" diye mırıldandı, aldığı ilaçların hâlâ kafasını karıştırdığı belliydi.

Maverick dikiz aynasından ona bakarak, "Onu çirkin bir hale getirdin, güzelim," dedi. "Kafatasını çökertmek için mükemmel bir iş çıkardın.

O ölüden de ölü."

Bir nefes verdi, bana doğru sarktı ve ben de onu kendime çektim, başı göğsüme yaslandı.

"Şerefsiz herif bana ilaç verdi," diye mırıldandı. "Kendimi kusturdum. Beni senden almasına izin veremezdim."

Gurur göğsümü kabarttı ve Fox başına bir öpücük kondururken elini sıkıca kavradım.

"İşte bizim kızımız," diye hırladı. "Sen her zaman aramızdaki vahşiydin." "Beyaz bir şövalyeye hiç ihtiyacım olmadı," diye kahkaha atarak kabul etti.

"Gerçi benim pisliklerimi senin temizlemen her zaman işe yarar."

Bakışları karanlık bir anıyla titriyordu ve Axel'i düşündüğünü biliyordum, yıllar önce ona tecavüz etmeye çalışan ve hepimizin hayatını alt üst eden o orospu çocuğunu. O zaman da yardıma ihtiyacımız vardı ama hiçbirimiz Luther Harlequin'den yardım isteme riskini almak istememiştik. Hiçbirimiz ona güvenmemiştik ama şimdi fark ettim ki güvenmeliymişiz. Bir babanın çocuklarına duyduğu sevgiye ve onları korumak için her şeyi yapabileceğine güvenmeliydik. *Lanet olsun, şimdi de Gwan'a güvenmek zorundayım.*

"Bunu halledeceğiz," diye söz verdim. "Sadece dinlen."

"Çoğunu kaldırdığımı sanıyordum, ama kendimi... sıçramış hissediyorum," diye mırıldandı, beni içine çekerek. "Seks ve parıltı gibi kokuyorsun."

Kahrolası denizci kıyafetime bakıp alnına bir öpücük kondurduğumda gafıl avlanmış gibi bir eğlence notası çıkardım. Şapkam da hâlâ başımdaydı ama o bana öyle bakarken şapkamı çıkarmak için hiçbir hamle yapmadım. "Bu iyi bir şey mi?"

"En iyisi," diye fısıldadı, sonra tekrar uykuya daldı ve ben Maverick bizi annemin evine daha da yaklaştıran dönüşler yaparken parmaklarını yatıştırıcı bir şekilde omurgasında aşağı yukarı gezdirdi.

Hedefimize yaklaştığımızda Fox karanlık bir sesle, "En iyisi yakınlardaki ara sokaklardan birine park edip oraya yürümek," dedi.

Yollarda neredeyse hiç kimseyi geçmemiştik ve Maverick tüm Güvenlik kameralarının olduğu sokaklardan uzak durmaya çalışıyordum, bu yüzden bu şekilde yakalanma konusunda çok endişeli değildim. Beni en çok endişelendiren ölü polisin arkadaşlarıydı. Ve eğer biri onu ve Rogue'u Afterlife'in dışında gördüyse...

Fox'a baktığımda yüzünün karanlıkla örtölü olduğunu gördüm, arada bir yanan sokak lambası yüz hatlarına donuk turuncu bir parıltı yayıyor ve ne zaman bir iş üzerinde olsak ondan pek çok kez gördüğüm ifadeyi aydınlatıyordu. Burada parlıyordu, durumu kontrol altına alırken etrafındaki herkesin içindeki şüpheyi yatıştırıyordu ve ben de koltuğuma geri yaslanıp rahatlıyordum.

Fox ve Maverick Harlequin ile birlikteydim. Ne yapacaklarını biliyorlardı, çünkü her zaman ne yapacaklarını biliyorlardı. Kamp yapmaya gittiğimiz zamanki gibiydi.

Sterling ve Chase'in ötesindeki ormanda, öfkeli bir şelalenin suyla buluştuğu yerde nehre atlamış ve bir daha çıkamamıştı.

Ben onun adını haykırıp ne yapacağımı bilemezken, Fox ve Maverick çoktan suya dalmış, onu şelalenin altında sıkıştıran suyun gücünden çekip çıkarmış, onu kurtarmak için bir kas ve kararlılık birimi olarak birlikte çalışmışlardı.

Talimat altında her zaman daha iyi hareket ettim ve kulağıma bir emir havlansa o suya ilk atlayan ben olurdum, ancak ilk anda, hangi eylemi gerçekleştireceğim konusunda sık sık tereddüt ettim, yanlış seçim yapmaktan ve doğru seçimi yeterince hızlı yapamamaktan çok fazla endişe ettim.

Gerektiğinde güvendiğim kişilerin emirlerine uymanın, kendi başıma liderlik etmekten çok daha uygun olduğunu uzun zaman önce öğrenmiştim. Yani yapacağım şey buydu. Çünkü böyle çaresiz bir durumda yapılacak doğru seçimleri bilen biri varsa o da Fox ve Rick'ti.

Maverick bir ara sokağa girdi ve motoru durdurdu, karanlık bir çarşaf gibi üzerimize çöktü.

Rogue'un dik oturmasına yardım ettim ve tekrar kendine geldi, Fox'a dönüp kolunu sıkmadan önce karanlığın içinden bana baktı.

"Bana kızgın mısın, porsuk?" diye sordu fısıltıyla.

"Hayır, bebeğim." Yüzünün yan tarafını okşadı ve öne doğru oturarak dudaklarının köşesine bir öpücük kondurdu. "Onu iyi öldürdün."

"Onu lanet olası Shawn gönderdi," diye homurdandı, biraz daha uyanır gibi olmuştu.

"O amcık," diye tükürdü Maverick, koltuğunda dönerek ağıın içinden bize baktı. "Sana ne söyledi?"

"Şu Shawn elmaslardan birini benim için teklif ediyor," dedi Rogue elleri hafifçe titreyerek ve parmaklarımı onunkilerin arasından geçirerek birini tuttum.

O orospu çocuğunun varlığının bir kez daha üzerimizde dolaştığını hissettiğimde göğsümden nefret fişkırdı. Ondan asla kaçamayacağımız gibi görünüyordu, etesi kartel tarafından yok edildikten ve kuyruğunu bacaklarının arasına kısıtırıp kasabadan kovulduktan sonra bile hayatlarımızı mahvetmeye kararlıydı.

"Ne var biliyor musun güzelim?" Maverick cebinden korkunç görünömlü bir sustalı bıçak çıkarıp kırbalayarak açarken tısladı. "Kaçmadığı için mutluyum. Hâlâ oyunda olduğuna da sevindim, çünkü onun peşinden Dünyanın öbür ucuna gidip ona borcumu ödemektense, onunla savaş meydanında karşılaşp teke tek dövüşmeyi tercih ederim."

"Rogue'un peşine kirli polisleri taktığı için mutlu musun?" Tilki hırladı. "Hayır, Tilki çocuk, ama eminim ki Rogue'un bir sürü Ona saldıran herkesin kafatası kopacak," dedi Maverick, arpık bir gülümsemeyle Rogue'a bakarak ve dudağını ısırdı.

"Hadi," diye ısrar ettim, arabadaki gerginliği dağıtmak istiyordum.

Rogue'u peşimden kapıdan dışarı çektim, önümde yalınayak dururken elimi onun elinin üzerinde sıkıca tuttum.

"İyi misin güzel kız?" Mırıldandım, çenesini avucumun içine aldım ve yaraları olup olmadığını kontrol ettim. Cildi son zamanlarda benim hoşuma gitmeyecek kadar çok hasar görmüştü ve şimdi onda daha fazla yara bulmaya dayanamazdım.

"Ben iyiyim J," diye söz verdi dizlerindeki sıyrıkları fark ettiğimde, ama gözlerinde yanan gücü gördüğümde omuzlarım biraz çöktü. Yanaklarında kan lekeleri vardı ve Rick yanıma gelip arabada bulduğu polis ceketini çıkarırken, ceketini ondan aldım ve silin.

Ben onu temizlerken hepsi sabırla bekledi, ancak dudağındaki yarık ve yüzünün yan tarafındaki hafif şişlik o kadar kolay silinmedi. O orospu çocuğunun ona en az bir kez vurduğunu fark ettiğimde içimde öfke ve acı karışımı bir his oluştu.

"Onu ben öldürdüm," diye hatırlattı, sanki ne düşündüğümü anlayabiliyormuş gibi ve başımı salladım, bu ifadeyi kabul ettiğimde rahatlardım.

"Evet, yaptın," dedim gururla.

Fox, "Hadi gidelim," diye teşvik etti ve biz de onun ve Maverick'in arkasından ilerlemeye başladık.

Kolumu Rogue'un omuzlarına atarak onu yanımda tuttum ve annemin sokağına inen birkaç evin arasından geçen küçük taş basamaklara çıkmadan önce gölgelere sadık kalarak aceleyle ilerledik.

Verandasında durduğumuzda, grubumuzun önüne geçerek liderliği ele aldım, parmaklarımı saçlarımın arasından geçirdim ve kapıyı çalmadan önce rahat bir ifade takındım.

"Johnny James," diye bağırdı annem kapıyı açarken, dar ve memelerini fazlasıyla gösteren küçük mavi elbisesiyle.

Topuklu ayakkabılarının üzerinde sendeleyerek bana sarılmak için acele etti ve ben de onu şımarttım, ancak Gwan'ın burada olduğunu ve kim bilir neler yaptığını, temiz işlerini yürüttüğünü bildiğim için kaslarımdaki sertliği önleyemedim.

her yerinde polis eli vardı.

"Onu tanımaya karar verdiğin için çok mutluyum bebeğim. Tekrar görüşmeye başladığımızı sana söylemeyi ne kadar istediğimi tahmin bile edemezsin," dedi ve geri çekilip kaşlarını çatarak yüzüme baktı.

"Onu tanımak istiyor olmam, onun seni tekrar tanımasını istediğim anlamına gelmiyor," diye tısladım. "Sana ondan uzak durmanı söylemiştim."

Ağzını açıp kapattı, kafası karışmış görünüyordu ve Maverick'in parmakları sırtımı sertçe dürttü.

O olduğunu biliyordum çünkü her zaman tüm vücudumu sarsacak şekilde kaburgalarımın altına vururdu. Yine de mesajı almıştım, nefes nefese kalmıştım ve kendimi sakinleştirmeye çalışıyordum.

"Onunla konuşabilir miyim?" Ben sordum, annem başını salladı ve diğerlerini selamlamak için duraklarken beni eve aldı.

"Ayakkabıların nerede?" Annem endişeyle Rogue'a sordu.

"Topuklarımdan biri kırıldı," diye iç geçirdi.

"Ona birkaç spor ayakkabı ödünç verebilir misiniz, Bayan Brooks?" Fox ona karşı her zaman olduğu gibi kibar bir sosis gibi sordu.

"Tabii ki," dedi ben eve doğru yürürken, gözlerim kamaşarak Merdivenler daralıyor ve ben yukarıda kayan gölgeleri arıyordum. Eğer Gwan buradaysa, yukarıda annemin çarşafı arasında dolaşıyor olmasa iyi olurdu.

"Bekle, aman Tanrım," diye soluk soluğa bağırdı annem ve arkamı döndüğümde onu Maverick'e bakarken buldum. "Rick!" Ona doğru hamle yaptı, çocukken yaptığı gibi sarılıp başını okşarken neredeyse boynundan asılacaktı. "Johnny James, fırtına koparma."

Bunu açıklamadan evime giremezsiniz," dedi ve ben de içimi çekerek onlara döndüm.

"Her şey ortada, değil mi? Rick geri döndü. Yine bizden biri oldu." Sesimin huysuz bir çocuk gibi çıktığını biliyordum ama annemin yanında olmak içimdeki huysuzluğu hep ortaya çıkarırdı. Belki de bu eve yabancı erkekleri getirmeyi bıraksaydı, daha az oflayıp puflamam gerekirdi. Ama şu anda burada sadece bu dünyada yürümemin nedeni olduğunu iddia etmekle kalmayan, aynı zamanda rahatsız edici derecede sıradan olan bir adam olduğu için, sinirlenmekte haklıydım. Ve şimdi, onu tanımak umurundaymış gibi davranmak zorundaydım.

Bilinecek ne vardı ki? Eğer bir sebze olsaydı, ortalama büyüklükte, ortalama şekilli bir patates olacağını mı? Evet, hayır teşekkürler. Ben balkabağı ya da ejder meyvesi olurum. Büyükannenize yedirdiğinizde "Ooh, bu alışılmadık" diyeceği bir şey. Her yemeğin vazgeçilmezi olan, insanların sadece kızarmış, kıvırcık veya tuz ve ketçapla doyurulmuşsa fark ettiği bir şey değil. Benim çeşniye ihtiyacım yoktu. Her yemeğe cazibe katardım. Arada sırada ve ancak paranız yeterse tadına varabileceğiniz türden bir zevk. Bir kök sebzeyle evlenemezdim.

Salonda birinin ayaklarını sürüyerek dolaştığını duydum ve annemi Bay Komik'i oynayan ve her zamanki gibi onu kazanan Rick'le yeniden tanışması için bırakarak o tarafa doğru yürüdüm. Yıllardır hapiste olduğu gerçeğini çoktan unutmuş olduğuna şüphe yoktu.

ne olduğunu bilmiyordu. Neyse ki, onunla savaş halindeyken bunu ona söylemeye hiç cesaret edememiştim, bu yüzden bunun onun için sadece ağır mürekkepli bir suçluyla eğlenceli bir buluşma olduğunu tahmin ettim. Arkadaşlarım için her zaman kör bir noktası olmuştur.

Salona girdim ve bulduğum şey karşısında dehşete kapıldım.

Gwan orada durmuş, bir tepsiye konmuş kahve fincanının üzerinde geziniyor, yanına birkaç fincan koyuyor ve bir tabağa bir paket kurabiye döküyordu.

Ve herhangi bir kurabiye değil, oh hayır. Gwan beni gücendirmek için fazladan çaba harcadı, çünkü onlar Oreo'ydu. En sevdiğim kurabiyeler.

Bu bir tuzaktı, beni kazanmaya çalışan lanet olası pis bir tuzak ve işin en kötü yanı da buna uymak zorunda kalacak olmamdı. Çünkü ona ihtiyacım vardı ve bu midemi ne kadar bulandırsa da Rogue'a yardım etmek için her şeyi yapardım, bu yüzden bunu sineye çekmek zorundaydım.

"Oh, merhaba." Geldiğimi fark edince birden doğruldu. "Annen dedi ki-"

"Bak, bazı şeyleri açıklığa kavuşturalım," diye homurdandım, ona doğru yürüdüm ve yüzünü, benimkiyle aynı parlaklığa sahip koyu, ipeksi saçlarını ve o gözleri işaret ettim, orospu çocuğu benim gözlerime de sahipti.

Kahretsin, gerçeği inkâr etmek gittikçe zorlaşıyordu. Gün gibi ortadaydı.

Bunu daha önce nasıl gözden kaçırmıştım? Kesinlikle bana benziyordu,

lanet olsun, tam tersiydi. *Ona* baktım, çünkü o benim DNA bağışçım,

sevgili yaşlı babam, temiz burunlu babamdı. "Belki

Seni tanımak istiyorum, ama bunu ne kadar ileri götürebileceğimin sınırını

çizeceğim. Bir soru sorabilirim ve işim biter, beni duyuyor musun? Ve

mantıksız davrandığımı söyleyemezsin, benimle bir parça bile ters

konuşamazsın, okyanusun ortasında güneşin altında küçük bir sandalda

olsak bile, eğer ben yokum dersem, o sandaldan atlar, kıyıya kadar yüzerim

ve

Seni martılara bırakacağım, anladın mı?"

"Anladım," dedi, sehpanın yanından geçip bana doğru adım atarken gözleri parlıyordu. "Bana bu şansı verdiğin için çok mutluyum."

"Bu bedava değil," diye uyardım ve kaşları çatıldı, kişisel alanıma girerken aurası daha ciddi bir şeye dönüştü. O da

Benim kadar uzun ve genişti. Ama onun yumuşadığı yerde ben kaslıydım ve arzum beni ele geçirirse onu pencereden dışarı fırlatabileceğimi biliyordum.

"Başın belada mı, Johnny James?" diye sordu, elini üst koluma koymak için uzandı.

Bakışlarımın bana dokunduğı yere düşmesine izin verdim ve geri çekene kadar eline baktım. Babacan mı davranıyordu? Sabıka kaydı olmayan ve vergilerini iyi ödeyen bu iyi kalpli polis. Ergh. Bu beni hasta etti.

"Evet, başım belada," diye sesimi alçalttım, bununla ilgili her şeyden nefret ediyordum, onca insan arasında ona güveniyordum. Ama o büyük, köpek yavrusu gözleriyle bana baktı ve ben de Tom Collins'in orada durduğunu gördüm, kulübümü birden fazla kez destekleyen adam, burnunun dibindeki sayısız suça göz yuman adam, hepsi de onlarla bağlantılı olduğum için. Bu onun için çok mu ileri gitmek olurdu? Belki de. Sanırım bunu öğrenmek üzereydim.

"Ne oldu?" diye sordu, sesi derinleşiyordu, üzerine saygı uyandıran bir profesyonellik çökmüştü. Bu beni çok etkiledi.

Şaşkınlıkla kaşlarımı çatarak ona baktım, bu duruma nasıl tepki verebileceğini değerlendirirken omzumun üzerinden bir bakış attım, koridorda hâlâ sohbet eden diğerklerinin annemin dikkatini dağıttığını duydum.

"Annemin önünde olmaz," dedim. "Ona yürüyüşe çıkacağımızı söyleyeceğiz. Sadece sen ve ben, tamam mı?"

"Tamam," dedi, başıyla onayladı ve ben de onu koridora çıkardım.

"Sokağın etrafında bir yürüyüş yapacağız," diye duyurdum ve annem kocaman sırtarak bize döndü.

Bana doğru koşup sıkıca sarılırken yanağımın içini çiğnedim. "Teşekkür ederim, Johnny James."

"Ve sonra seni ne zaman görebileceğine dair bazı temel kurallar koyacağız, çünkü yemin ederim anne, eğer buraya flört etmek için geldiyse

yatak odana çıkarsan onu öldürürüm. Doğruca. Tam burada."

"JJ," diye soluk soluğa bağırdı benim sert ses tonum karşısında, telaşlı görünüyordu, yanakları pembeleşmişti ve gözlerimin şüpheyile kısılmasına neden olmuştu. Onun yatağına girmesine izin vermemişti, değil mi? *İzin vermiş miydi?*

"Sadece şaka yapıyor, değil mi J?" Fox, Rogue'u kalçasına yaslarken kısmen dişlerinin arasından konuştu.

Hiçbir şey söylemedim ama bakışlarım Rogue'un üzerine düştüğünde ve o polisin ona ne yaptığını hatırladığımda, son derece sahte bir kahkaha attım ve Gwan'ın omzuna onu duvara çarpmasına neden olacak kadar sert bir tokat attım.

Gwan da Rogue'a baktı, bakışları Rogue'un çıplak ayaklarından ödünç aldığı gömleğine, yarılmış dudaklarına ve yüzünün yan tarafındaki şişliğe doğru polis gibi gezinirken üzerine bir durgunluk çökmüştü. Annem Maverick'in görünüşüne o kadar dalmıştı ki, bunların hiçbirini tam olarak anlayamamıştı ve ben onun da bir ya da üç kadeh şarap içtiğinden şüpheleniyordum, ama Gwan öyle değildi. Hayır, Gwan'ın gözü kulağı ayrıntılardaydı.

"Evet, sadece küçük bir şaka. Hadi, Gwan." Kolundan tuttum ve onu arkadaşlarımdan yanından geçirdim, Rogue'u bir an daha incelemesini istemiyordum.

Ön kapıya doğru ilerlerken Maverick'ten arabanın anahtarlarını kaptım, kapıyı açtım ve Gwan'ı kaldırıma sürükledim. *Kahretsin, ona gerçekten Gwan demek zorunda olduğuma inanamıyorum.*

Annem bize veda ederken yürüyüşe geçtim ve hızlı adımlarla ilerlerken Gwan'ın beni yakalamak için koşmasına izin verdim.

"Lütfen bana sorunun ne olduğunu söyle," diye sordu ve yanıma geldiğinde ona baktım. Endişeli görünüyordu, gözlerinin arasında derin bir kırıksıklık vardı ve bunun sebebi bendim.

"Bundan hoşlanmayacaksın," dedim, ses tonumu alçaltarak bizi bir ara sokağa soktum ve hızımı tekrar artırdım.

"Her neyse, bunun için seni yargılamayacağım. Yardım edebilirim," diye yemin etti ve biraz nefessiz kalmaya başladığında ona yetişmek için acele etti.

Gölgeler bizi sararken ara sokakta ona doğru döndüm, göğsüme çarparak onu durmaya zorladım ve tekrar biraz alan yaratmak için bir adım geri çekildim.

"Beni polis arkadaşlarına ispiyonlamayacağına emin misin? Çünkü Bu kötü, Gwan. Üst düzey, kötü. Bunun için yakalanırsam hayatımın geri kalanını hapiste geçireceğim gibi kötü."

Gwan'ın gözleri büyüdü ve yüz ifadesinde korku dans etti, ama benden korkuyor gibi değil, benim *için* korkuyor gibiydi. "Her ne ise, sana yardım edebilirim. Yemin ederim."

Buna nasıl cevap vereceğimi bilemeden kaşlarımı çattım, bunun bir yalan olup olmadığından ya da Gwan'ın izlerimi örtbas edecek kadar beni gerçekten önemseyip önemsemediğinden emin değildim. Ama ona henüz ne yaptığımı söylememiştim ve ailem dışında tanıdığım çoğu insan küçük bir rüşvet karşılığında seni hemen satardı. Ortaya çıkarsa her şeyini kaybedebilecekken bu adam neden benim için kendini tehlikeye atsın ki?

"Bir polis öldürdüm," dedim ve bombayı yüzüne doğru patlattım. Açıkçası Rogue'un bu konuda suçlanmasına izin vermeyecektim ve biliyordum ki

Bu ortaya çıkarsa, o sözlerin bedelini ödeyecektim. Bunun bedelini ödeyen ben olurum. Ama benim güzel kızım için her türlü düşüşe değerdi.

"Ne?" diye nefes nefese kaldı.

"O pis biriydi," diye devam ettim. "Rogue'a saldırdı, ona da ilaç verdi ve onu kaçırmaya çalıştı. Ben de her erkeğin sevdiği kadın için yapacağı şeyi yaptım ve kafasını kırdım. Düşmanımızdan rüşvet aldı, Rogue karşılığında bir elmas teklif eden bir adam. Sanırım orospu çocuğu onun bu zahmete değeceğini düşündü."

Gwan şok içinde bana bakıyordu, ona sunduğum tüm parçalarla, kızımda gördüğü ve hikayemi destekleyen kanıtlarla zihni açıkça dönüyordu

Kendimi suçlamak için bir ayrıntıyı değiştirmiş olsam bile. Aniden bana doğru sarsıldı ve kolumu tuttu.

"JJ, neye sarılmış durumdasın? Düşmanın kim? Belki yardım edebilirim-"

"Yardım edebilmeniz tek yolu, o polisin kendi arabasının bagajındaki cesedinden, arabanın kendisinden ve içindeki tüm kanıtlardan kurtulabilmenizdir." Cebimden aracın anahtarlarını çıkarıp gözlerinin önünde sallandırdım. "Hepsini yok edebiliriz ama bu adamın peşinde yakında başka polisler de olacak, belki de çoktan onu aramaya başladılar bile. Örtbas etmeye çalışsak da yeterli olmaz. Onu aramaktan vazgeçmeyecekler. Bu yüzden hem içeriden hem de dışarıdan izlerini örtebilecek birine ihtiyacımız var. dışarıda."

Gwan uzun bir süre tepki vermedi, ben de bir yerlerden kelepçe bulup bana takmaya çalışmasını bekliyordum. Ama bunun yerine öne doğru ilerledi ve kollarını bana dolayarak sırtımı sıvazladı.

"Pekala evlat, bununla ben ilgileneceğim. Sen merak etme."

"Bana evlat deme," diye mırıldandım, öfkemi tutmaya çalışıyordum ama bu adam benim için her şeyini ortaya koyarken bu çok zordu.

"Özür dilerim," dedi, geri çekildi ve bana garip bir gülümseme verdi. "Sadece yardım etmek istiyorum. Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim."

"Ciddi misin?" Gözlerimi ona diktim. "Bir polis öldürdüm. O kısmı duydun, değil mi?"

Yavaşça başını salladı, alnında gergin çizgiler belirmişti. "Evet, anlıyorum Johnny James. Anlıyorum. Ama senin sözüne güveniyorum ve eğer bu adam söylediğin şeyi yaptıysa, o zaman... şey, nefsi müdafaaydı."

"O zaman teslim olmamı ve jüriyi bunun doğru olduğuna ikna etmeye çalışmamı önermeyecek misin?" Şüpheyi sordum.

"Hayır," diye alayla güldü. "Sistemin nasıl işlediğini biliyorum. Kimse sana inanmaz ve geçmişini araştırmaya başarlarsa, seni içeri tıkmak için bir sürü suç bulurlar. Bir daha asla özgürlüğü göremezsin." Bu fikir, oğlunun bir katil olduğunu öğrenmekten çok daha fazla canını yakmış gibi boğazı düğümlendi.

Ben orada şaşkın bir salatalık gibi dikilirken anahtarları elimden aldı ve beni takip etmem için kolumdan çekiştirerek yanımdan geçti.

"Bana arabanın yerini göster."

Yol boyunca kaşlarımı çatarken ona dönüp bakmadım, neden bu kadar sorunsuz gittiğinden, neden bu kadar kolay kabul ettiğinden emin değildim. Bir tartışma, birkaç tehdit, hatta belki bir iki yumruk hayal etmişim ama bu... bu çok basitti.

Ara sokaktaki arabaya ulaştık ve Gwan bagajı açarak cesede baktı ve onu görebilmek için yüzündeki battaniyeyi kaldırdı.

"O benim bölgemden değil," diye mırıldandı, neredeyse kendi kendine, başını eğip Rogue'un şakağında açtığı deliğe bakarak. "Onu öldürmek için ne kullandın?"

Cevabımı hatırlayıp ağzımdan kaçırmadan önce bir an için bocaladım. "Bir stiletto. Gösterilerimden biri için giyiyordum."

Bunu neden söyledim ki? Tanrım, Gwan süper bir polisti ve tam da bu yüzden kanunla karşı karşıya geldiğimde hiçbir yorum yapmadım.

Gwan'ın gözleri üzerimde gezindi, çok net bir şekilde giydiğim ayakkabılara takıldı ve boğazını temizledi. "Stiletto giyen bir denizci mi? Yeni bir gösteri olmalı."

Kahretsin, lanet bir denizci gibi giyindiğimi unutmuşum.

"Taktığımı söylemedim, Rogue'un taktığını söyledim ve ondan bir tane alıp kullandım," diyerek hızla geri çekildim ve lanet şapkayı elimden kaptım.

Gwan'ın gözleri bir an için başının üzerinde durdu.

"Sen... kavga sırasında onun ayağından bir ayakkabı mı aldın?" diye sordu ve ben öfkeyle başımı salladım.

"Hayır, açıkçası bu hiç mantıklı değil. Ondan kaçmaya çalışırken tekmelemişti ve ben de alıp ona fırlattım."

"Şakağına saplayacak kadar sert mi fırlattın? Ve bir stiletto'yu o kadar iyi nişan almayı başardın ki-"

"Şanslı bir atıştı, Gwan, ne söylememi istiyorsun?"

Gwan birkaç saniye bana baktı, bakışlarında gerçeği görmüş ve bulduğu şey hoşuna gitmiş gibi bir yumuşama vardı ama hiçbir şey bilmiyordu. Hiçbir şey. Hikayem kaya gibi sağlamdı. Ish.

Tekrar cesede baktı ve bagajı kapatıp boğazını temizlemeden önce battaniyeyi tekrar polisin yüzüne örttü.

"Annenin evine geri dön. Ona işe çağrıldığımı söyle. Özür dilemek için ona bir mesaj göndereceğim" dedi.

Geri adım attım, gitmeyi planlıyordum ama tereddüt ettim, çok fazla Aklımdan sorular geçiyordu. "Bunu neden yapıyorsun? Ne istiyorsun? Çünkü annemi öylece geri alamazsın, biliyorsun değil mi? Onu istiyorsan, gerçek bir beyefendi gibi ona kur yapsan iyi edersin, yemin ederim."

"Hiçbir şey istemiyorum," dedi ve şüphelerim daha da arttı.

"Evet, öylesin. Çıkar ağzındaki baklayı, bunun için ne yapmamı istiyorsun?"

Nakit mi istiyorsun? Bende nakit var. Sana nakit vereceğim."

"Hiçbir şey istemiyorum Johnny James," diye tekrarladı. "O kadar iyi bir adam olduğun için mi?" Alay ettim.

"Şey... Sanırım." Bilmiyormuş gibi omuz silkti ve ben bir hırıltı çıkardım.

"Hayır. Bedava iyiliklerinle Bay Mükemmel olamazsın," diye tısladım.

"Birazcık kirli olamaz mısın? Biraz cesur olamaz mısın?"

"Pezevenk ve seks işçisi olduğunu ve yasadışı uyuşturucu ticareti yaptığını çok iyi bildiğim oğlum için bir polis cinayetini örtbas ediyorum," dedi kısık bir fısıltıyla. "Bu senin için yeterince kirli değil mi, Johnny James?"

Arabanın kilidini açıp sürücü koltuğuna oturdu ve motoru çalıştırdı, öylece bakakaldım.

Kahretsin, haklıydı. O kirli biriydi. Onun tertemiz sicilindeki bok lekesi bendim ve bu garip bir şekilde iyi hissettiriyordu.

Camını indirirken kuru bir sesle, "İyi, bu konuda seni tatlı tutmak için seninle takılacağım," dedim.

"Senden bunu istemedim," dedi ve ben de dudak büktüm.

"Bunu yapmana gerek yoktu, çıkarıcı gözlerinden anlayabiliyorum Gwan. Ve eğer bu konuda sessiz kalmanı sağlayacaksa, bunu yapacağım."

"Gerçekten, Johnny James, rahat olmadığın hiçbir şeyi yapmana gerek yok-"

"Kafamı karıştırmaya çalışmayı bırak. Bedelini ödeyeceğim. Sana soracağım

Anlaşmanın sana düşen kısmını yerine getirdiğinden emin olmak için sorular falan soruyorsun, değil mi?" Elimi camdan içeri soktum, bunu yapmayı hiç istemiyordum ama başka ne seçeneğim vardı ki?

Elimi yavaşça tutup sıkıca sıkmadan önce bir süre bana baktı. En azından ıslak bir balık tokalaşması değildi, sanırım o kadarını yapabiliyordu.

"Tamam," diye kabul etti, dudaklarının kenarında bir gülümseme oynayıyordu. "Belki Cumartesi öğleden sonra?" diye sordu umutla.

"Evet, evet, her neyse." Ona sırtımı döndüm ve ara sokaktan çıktım.

Sanki haftanın hangi günü ya da ne kadar süre takıldığımız umurumdaymış gibi.

Nereye gidebileceğimizi. Plaj, shake shack ve hatta Palm Street'teki küçük dondurmacı gibi. Muhtemelen naneli dondurma alırdım.

Çikolata parçacıklı, ya da belki duble ikolatalı. Umursadığımdan değil.
Dört gözle beklediğimden de değil. Hatta belki de son anda iptal ederdim
ve o da küçük güneş şapkası ve şortuyla sahilde tek başına kalırdı. Ha, evet.
Bu ona a bir sokak kedisi gibi annemin etrafını kokladığını gösterirdi.

Gelsen iyi olur. Beni polise ispiyonlamasını istemem.

Siktiğimin Gwan'ı.

Kapı çarparak açıldı ve Fox ile Rick'in arasına kıvrıldığım yerden etrafıma baktım, JJ'in annesi Helena neredeyse koltuğunda zıplıyordu

kapıya doğru bakarken.

Başım çatlayacak gibiydi ama Johnny James'i ararken gülümsemeye çalıştım, onu bu duruma benim davranışlarımın zorladığını bilmek içimi burkuyordu. Ben olmasaydım, buraya gelmek zorunda kalmayacaktık ve Gwan'ı tekrar görüp görmeme konusunda sahip olduğu seçeneği elinden aldığımı bilmekten nefret ediyordum.

JJ, Helena daha ne olduğunu anlayamadan odaya girdi, gözlerinde şaşkınlık ve rahatlama karışımı bir ifade vardı. Fox'a karşı arkama yaslandım.

sonra başıyla hızlıca bir selam vererek durumun halledildiğini teyit etti.

"Gwan nerede?" Helena oğlunun ötesine bakarken sordu, omuzları çökmüştü ve Gwan'ın yanında olmadığını fark ettiğinde gözlerinde acı parlıyordu.

"İşe geri dönmek zorunda kaldı," diye mırıldandı JJ, çenesi bastırılmış bir dizi duyguyla titriyordu.

"Johnny James," dedi Helena hiddetle, tam Rick onuncu Oreo gibi görünen şeyi ellerime sıkıştırırken ayağa kalktı. "Eğer onu benden korkutup kaçırdıysan, yemin ederim seni bu evden sürgün ederim!"

"Onu hiçbir yere göndermedim," diye homurdandı JJ. "Size söyledim; işe gitmesi gerekiyordu. Polisler bu tür şeyleri her zaman yapar, giriş yapar, çıkış yapar, evrakları doldurur, kutuları işaretler-"

"Bana küstahlık etme," diye cevap verdi çenesini kaldırarak ve geri kalanımız tamamen sessiz kaldı, ancak kurabiyemi çiğnedim, şeker sistemimdeki Rohypnol'den kaynaklanan baş dönmesine biraz yardımcı oldu.

"Tanrım, anne, bu kadar dramatik olmayı bırak. O sadece seni koklamayı seven başka bir adam. Diğerleriyle aynı şeyin peşinde olduğunu biliyorsun, o zaman neden umursuyorsun ki-"

Helena ileri atıldı ve JJ'e öyle sert bir tokat attı ki yüzü bir tarafa döndü, az önce yaptığı şey karşısında gözleri şok içinde açıldı ve ben de ağzımın açık kaldığını hissettim. Annesini hayatım boyunca tanıdım ve daha önce ona bir kez bile vurmadığını biliyordum. O, tüm çocukların en yumuşağıydı.

en tatlı ve en şefkatli olanıydı. Onun evine gelmeyi ve saçlarımı örüp bana çocukluğuyla ilgili hikâyeler anlatırken benimle annecilik oynamasına izin vermeyi çok severdim. JJ'in beni onunla konuşmaya getirmesine izin verecek kadar sakinleştiğimde tüm regl destanını anlamama yardımcı olan oydu ve hatta bana her ay ihtiyacım olduğunda çalabileceğim en iyi hijyenik ürün markalarını bile göstermişti.

"O adamı kaç yıldır özlediğimi biliyor musun?" diye tısladı, gözleri karşı koymaya çalıştığı gözyaşlarıyla dolmuştu. Fox, Rick ve ben gösteriyi izlemek zorunda kaldık, sessiz ve bakakalmış bir halde o sağa doğru yıkılırken

bizden önce. "Kaç erkek bana onun gösterdiği saygı ve ilginin zerresini gösterdi biliyor musun?"

"Anne-" JJ gözyaşları sel olup akarken başladı ve ona tokat attığı elini göğsüne götürdü, az önce yaptığına inanamıyormuş gibi elini tutarken parmakları titriyordu.

"Yalnızım Johnny James," diye boğuk bir sesle konuştu. "Onun dışında sahip olduğum tek şey sendin ve şimdi sen büyüdün ve ben bu evde yapacak hiçbir şeyim ve bana ihtiyacı olan kimse yok. Ve Gwan... şey, sanırım

artık bir önemi yok, değil mi? Diğerleri gibi onu da uğurladınız."

Kadın arkasını döndü ama JJ ona doğru ilerledi ve direnmesine rağmen onu kollarının arasına aldı.

"Özür dilerim," diye nefes aldı küçük bedenini kendi bedenine bastırırken. "Kendini yalnız hissetmen benim hatamsa özür dilerim. Buna sebep olmak istememiştim. Sadece seni kullanmaya çalışan o bıyıklı Greg gibi pisliklerden korumak istedim."

"Gwan Greg gibi değil," diye hıçkırdı ve adam iç geçirerek başını salladı kabul etmek istemediği izlenimini edinmiş olsam da kabul ettim.

"Biliyorum," diye kabul etti. "O... iyi bir adam." JJ yüzünü buruşturdu ama Helena bunu fark etmemiş gibiydi, bir soluk kopararak geri çekildi ve ona baktı, gözleri umutla genişledi ve onları izlerken göğsüm gerildi.

"Bunu mu demek istiyorsun?" diye sordu, parmakları gömleğinde düğümlenmişti, sanki dönüp kaçmasını bekliyordu ve itiraf etmeliydim ki kaçma riski varmış gibi görünüyordu.

JJ bir sonraki kelimeyi söylerken boğulacakmış gibi görünüyordu ve ben onu izlerken gülümsememi gizlemek zorunda kaldım. "*İyi birine benziyor. Cumartesi günü dondurma yemeye gideceğiz.*"

"Naneli ikolata parçacıklı mı?" Helena heyecanla sordu, gözyaşlarını ellerinin tersiyle silerken Rick bir pislik gibi kıkırdadı ve Fox arkamdan onu yumrukladı.

"Evet. Muhtemelen. Ya da duble çikolata," diye mırıldandı JJ, bunu düşündüğünü itiraf etmek bile istemiyormuş gibi gözlerini yana kaydırarak, ama artık oradaydı, tüm dünyanın görmesi için parlıyordu. Gwan'la bir baba randevusuna gidiyordu.

Helena tekrar gözyaşlarına boğuldu, kendini JJ'in kollarına attı ve ona tokat attığı için boğuk bir özür diledi ama JJ sadece başını salladı.

"Sanırım bunu hak etmiş olabilirim," diye itiraf etti, yanağındaki pembe el izini pişmanlıkla ovuşturarak. "Ve eğer... *Gwan*'ı görmeye devam etmek istiyorsan..." JJ durakladı, sanki bu ismi telaffuz etmek bile onu ürpertmiş gibiydi. "O zaman... onun yanında kısa süreler geçirmeye devam etmelisin, tamamen giyinik olarak ve ideal olarak toplum içinde."

Helena'nın hıçkırıkları kontrolden çıkmaya başladı ve JJ durumdan rahatsız olmuş gibi görünse de onun sarılmalarını kabul ederken dudağını ısırarak sııttım.

Fox'un telefonu cebinde çalmaya başladı ve Chase'e cevap vermeden önce bana arayanın kimliğini göstererek telefonu çıkardı.

"Hey... evet, tamam, birazdan çıkacağız." Fox aramayı kesti ve ayağı kalkarak elimi tuttu ve beni de yanına çekti. "Chase bizi almak için dışarıda."

"Bu harika oldu Bayan B," diye mırıldandı Rick, gözlerindeki şeytani bakış JJ'e uzun bir süre daha bu durum yüzünden her türlü boku yiyeceğini vaat ediyordu.

"Kurabiyeler için teşekkür ederim," diye ekledim, yanından geçmek için hamle yaptım ama JJ'i aniden bıraktı, onun yerine beni yakaladı ve sıkıca kavradı.

"Onu seçeceğini hiç düşünmemiştim," diye kulağıma nefes verdi ve benim karıncalanmasına neden oldu. "Her zaman onun kalbini kırdığın günden korkuyordum ve sen gittiğinde, o benim yetiştirdiğim çocuk değildi. Ama

Şimdi, sen dönünce, içindeki o ışığı tekrar görebiliyorum. Ne yaptığını görebiliyorum.

senin için ne ifade ettiğini bilmeni istedim çünkü artık onu asla terk edemezsin."

"Yapmayacağım," diye yemin ettim, bu söz dilimden çok kolay döküldü çünkü gerçek buydu ve artık bunu asla inkâr edemezdin. Ben, benim

Çocuklar ve burası kaderimizdi, kuma yazılmış ve okyanus tarafından çalınmış, asla geri alınamayacak ve alınmasını asla istemeyeceğim bir yemin. Tabii ki, muhtemelen sadece oğluyla değil, tüm Harlequin çocuklarıyla çıktığının farkında değildi, ama bunun şu anda ona söylenemeyecek kadar büyük bir bomba olabileceğini düşündüm.

Helena beni serbest bıraktı ve ben de JJ'e doğru ilerledim, içindeki kargaşayı hissediyor ve bunu yatıştırmak istiyordum, kolumu beline doladığımda onun kolu da beni kendine çekmek için anında omuzlarıma dolandı.

"Dondurma randevunuzdan sonraki hafta akşam yemeğine gelebilir misiniz?" Helena biz giderken ona seslendi. "Benimle ve Gwan'la biraz yemek ye ve-"

"Anne," diye mırıldandı JJ. "Dondurmayı bitirip bakabilir miyiz? Sanki bu adam benim babamış gibi mutlu aile yemekleri için planlar yapamam, oysa şu anda benimle birlikte olan iyi kalpli bir yabancından başka bir şey değil. gözleri."

Helena başını sallayarak onayladı ve parmak ucunda onu yanağından öperek vedalaştı ve dördümüz tekrar ılık gece havasına çıktık.

"O gökkuşağı topuklarını gerçekten sevmiştim," diye iç geçirdim JJ'e doğru eğilirken, bacaklarım altımda biraz sallanıyor ve lanet uyuşturucu hâlâ

beni pençelerken gözlerim düşüyordu.

Rick, "Sana yeni bir çift alacağım, bebeğim," diye söz verdi. "Ama bir dahaki sefere onlarla adam öldürdüğünde, kanı temizlemeden önce seninle sevişmek istiyorum."

Şaka bile yapmadığını bildiğim için homurdandım ve barbarca eğilimleri karşısında başımı salladım.

Fox diğer yanımda kaldı ama tökezlediğimde JJ beni kollarına aldı, kendine çekti ve onu içime çekmeme izin verdi.

Fox'un kamyonetine bindiğimizde gözlerimin kapanmasına izin verdim, Chase beni selamlamak için eğildiğinde dudakları dudaklarıma değdi. Onlara karşı gülümsedim, Johnny James'e daha da sokulmadan önce elimi yüzünün yaralı tarafında sevgiyle gezdirdim.

Harlequin House'a dönerken yol boyunca uyukladım, Maverick yüzlerce Gwan şakası yaparken ve Fox, Shawn'ın hayatına yönelik tehditler savururken çocuklarımın seslerinin alçak gürültüsü boşluğu dolduruyordu. Hepsi de benim için biçtiği bedel konusunda endişeli görünüyordu ama ben korkmuyordum. Etrafım dördü tarafından sarılmışken korkmuyordum. Böyle birlikteyken dokunulmazdık.

Yumuşak çarşaflar bacaklarıma sürtündü ve gözlerimi açtığımda kendimi yatağımda bulduğumda usulca inledim.

İt, bu gece tehlikeye yaklaştığımı anlamış gibi agresif bir şekilde ayak parmaklarını yalıyordu ve ben kıkırdadım, ayaklarımı geri çektim ve JJ gitmek için hamle yaparken bileğini yakaladım.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordum. Ona sordum ve durakladı, çarşafları üzerime çekerken bir tutam saç kulağımın arkasına sıkıştırdı.

"Çocuklar ileriye dönük planlarımızı tartışmak istiyorlar."

"Öyleyse bırak yapsınlar," dedim, çarşafları kenara ittim ve denizci kıyafeti içinde ona bakarken yanımdaki yeri okşadım. "Bana yakın olmanı istiyorum bu gece."

JJ tereddüt etti, kapıya doğru baktı, ama elleri kemerine gidip onu çözmeye başladığında onu çoktan kazandığımı söyleyebilirdim.

"Hile yapmak yok," dedim yan dönüp gözlerimi kırpıştırarak açık kalmalarını sağladım ve onun ne yapacağını izlemek istedim. "Bu kıyafeti aç bir izleyici kitlesi için soyunmak amacıyla giydin. Haydi Johnny James, bana neler yapabileceğini göster."

Bu gece üzerimdeki fiyat, uyuşturucu, ölü polis ve tabii ki içinde boğulmak zorunda kaldığı tüm o baba dramı hakkında öğrendiklerimizin üzerindeki ağırlığını görebiliyordum. Bu yüzden iyi olduğumu görmesine ihtiyacım vardı.

"Bu gece içimde dans etmek var mı bilmiyorum güzel kız," diye itiraf etti, bana bakarken sesi titriyordu. "Seni kaybedebilirdik," diye nefes aldı ve ben başımı sallayarak doğruldum.

"Öyle bir şansım yok. Hepinizle birlikte kalabilmek için canımı dışıme takarak savaştım ve bu dünyada beni her seferinde bunu yapmaktan alıkoyacak hiçbir şey yok. Dünyaya karşı biziz, Johnny James. Benim için beş elmas teklif etse bile umurumda değil, hiç kimse o ödeme gününü talep etmeyi başaramayacak çünkü ben buradayım ve hepinize sahibim ve gitmeyeceğim bir daha hiçbir yerde."

JJ beni öpmek ister gibi öne doğru hamle yaptı ama ben elimi göğsüne bastırarak başımı salladım.

"Buraya bir gösteri için geldim," diye ısrar ettim ve Mutt yanıma uzandı, ön patilerini çaprazlayarak JJ'e beklenti içinde baktı.

Johnny kaşlarını çattı ama hemen pes etti, tekrar dik durdu ve parmaklarını saçlarına geçirerek başını arkaya eğdi ve vücudunu yavaşça sallamaya başladı.

Müzik yoktu ama o müziğe ihtiyaç duymuyordu, ellerini yavaşça boynunun kenarlarında gezdirirken kendi ritmini yaratıyordu.

boğazındaki düğmeleri buluyor ve denizci kıyafetinin beyaz gömleğini tek tek çözüyordu.

Onu izlerken alt dudağımı ısırđım, çıplak göğsü bana gösterildiğinde boğazımda bir özlem iniltisi yükseldi, karın kaslarının mükemmel kesimi her türlü makul inandırıcılık seviyesinin ötesindeydi. Tüm erkeklerim delicesine ateşliydi, ama JJ'in tanımı sadece orijinal Adonis'e rakipti, etinin heykeline olan bağılılığı inkar edilemez bir şekilde karşılığını veriyordu. Nerede

Diğerleri daha iriydi, kasları kaba kuvvete ve güce daha uygundu, o ise mükemmel hatlara ve yenilebilir bir V'ye sahipti.

JJ gömleğinin düğmelerini çözmeyi bitirdiğinde silkindi ve kollarından aşağı kayarak arkasında yerde birikmesine izin verirken vücudunu esnetti. Soyunmak gerçekten bu kadar iyi görünmemeliydi, ama Johnny James bunu zahmetsizmiş gibi gösterdi.

Ellerini kalçalarında gezdirdi ve kalçalarını öne doğru salladı, pantolonunun cırt cırtlı bağlarını sökerken dudaklarında bir sırıtış belirdi, eşyalar omzunun üzerinden kayıp gitti.

En son botlarını tekmeleyerek çıkardı ve üzerinde formunu saran bir çift beyaz boxer külot ve boynunda hâlâ duran küçük mavi kravat vardı.

Sonra bana geldi, vücudu benimkinin üzerinde hareket etti ve diğer tarafıma sürünene kadar nefesimin kesilmesine neden oldu.

Başını benimkinin yanındaki yastığa koyduğunda gülümseyerek ona doğru döndüm, bakışlarımız buluştu ve aramızdan şehvetten çok daha derin bir şey geçti.

Ona doğru kıvrıldım, kaval kemiklerim uyluklarının üst kısmına baskı yaparken ben de kıvrıldım ve o da kendi tarafına geçti. Çarşafı tutup başımızın üzerine çektim ve çocukken gizlice onun evine yatıya gittiğimizde yaptığımız gibi bizi çarşafın altında gölgede bıraktım.

"Seni seviyorum Johnny James," diye fısıldadım, onun nefesi ciğerlerime hava doldururken ben de onu içime çektim. "Ve hiçbir yere gitmiyorum. O yüzden bana bakmaya cesaret edersen yok olacağımı düşünüyormuşsun gibi bakmayı kes."

"O orospu çocuğunun ölmesini ve gömülmesini istiyorum," diye hırladı. "Onun gitmesini ve özgürlüğümüzün geri gelmesini istiyorum."

"Özgürüz," diye cevap verdim, şu anda Shawn hakkında konuşmak istemiyordum. Zamanımızın ve düşüncelerimizin çoğunu almasından bıkmıştım. "Bana babanla ne olduğunu anlat," dedim usulca, parmaklarımı onunkilere dolayarak, sözlerim karşısında içine kapanmasını izledim.

"Gwan," diye düzeltti, ses tonunda biraz ısırick vardı. "Yıllarca kendisini bir serseri olarak görmeme izin veren, utanç duyduğu gizli şehvet çocuğu olduğumu bildiği halde ona düzenli olarak cinsel önerilerde bulunmama izin veren adam-"

"Bunun adil olduğunu sanmıyorum," dedim ve bana kaşlarını çattı ama geri çekilmedi. "Seni istediğinden çok daha geç öğrendikten sonra elinden geldiğince yanında olmaya çalışıyordu."

JJ sert bir nefes verdi. "Çok az çok geç."

"Öyle mi?" Ciddiyetle sordum, burunlarımız neredeyse birbirine değene kadar çarşafın altından ona yaklaştım. "Çünkü ikimizin de çocukken senin çarşaflarının altında böyle uzandığımızı, ikimizin de orada bir yerlerde olduğunu bildiğimiz babalarımız hakkında konuştuğumuzu ve bir gün hayatımıza girip bizi kurtarıp kurtaramayacaklarını merak ettiğimizi hatırlıyorum."

"Daha çok yatağında sen olduğun için aletimin ne kadar sertleştiğini ve kazara çarparsın ya da lanet olası çarşaflara değdiğini görürsün diye yaşadığım paniği hatırlıyorum," diye cevap verdi ve ben de güldüm. Göğsünü.

"Yalancı."

"Asla. Sertleşmelerimi senden saklamaya çalıştığım sayısız anım var,

güzel kız. Ve daha da fazlası ben seni düşünürken

onları sürgün etti."

"Tanrım, JJ." Ona bir tokat daha attım, on altı yaşındaki halimin bilseydim bu konuda ne düşüneceğini düşünürken öfkeyle kızardım, kendimden kurtulduğum zamanların hiçbirini kabul etmeyi reddederek Ruhuma sahip olan dört çocuğu düşünürken de aynı dürtüleri hissediyordum. O zamanlar bu bir sırdı, kendime itiraf etmeme izin vermediğim ve sadece ellerimi kalçalarımın arasında bulduğumda deneyimlediğim bir şeydi, bunun nedenini ne kadar inkar etmeye çalışsam da düşüncelerim onlara yapışlıyordu. Kendimi bunun sebebinin tanıdığım tek erkek olmalarından kaynaklandığına ikna etmiştim.

Çünkü onları gerçekten bu şekilde istedim. O zamanlar bunun bir seçim olması gerekirdi ve bu benim yapabileceğim bir seçim değildi.

"Kahretsin, benim için bir bakire gibi kızarmana bayılıyorum," diye inledi, eli kalçama gitti, başparmağı hemen içinde çok daha ilginç bir yere açılan çukurda dolaştı.

"Konuyu değiştirmeye çalışmayı bırak," diye tısladım, elim onu geri itmeyi planlıyormuşum gibi göğsüne gitti ama orada kaldı, onun yerine kalbinin ağır atışını hissettim.

"Konu neydi?" diye alay etti, ben de dudak büktüm.

"Eskiden babalarımızın bir gün ortaya çıkıp bizi her zaman isteyen ama varlığımızdan bile haberdar olmayan gizli milyonerlerdi. Gwan'ın milyoner olmadığına eminim ama-"

"Ciddi ciddi bana diyorsun ki, adamın biri buraya gelse Yarın süslü pantolonlu bir takım elbise giyip bakımlı bir bıyıkla kendini uzun zamandır kayıp olan babanız olarak ilan etse, buna bayılır mıydınız? Gerçekten şimdi mi istiyorsun? Artık çocuk değiliz Rogue, neredeyse otuz yaşındayım, ihtiyacım yok-"

"Bıyıklardan çok nefret ediyorsun," diyerek tüm konuşmasını kestim çünkü anlıyordum ve bana anlatmasına gerek yoktu.

"Bıyıklı bir adama asla güvenilmeyeceğini herkes bilir," diye homurdandı ve ben bir kahkaha attım.

"Soruna cevap olarak - evet. Eğer uzun zamandır kayıp olan babam ortaya çıkıp beni tanımak isteseydi, *evet* derdim Johnny James. Bakıma ihtiyacım olduğu ya da parkta top oynamak istediğim için değil. Ama her zaman beni seven ve isteyen ebeveynlere sahip olmayı diledim ve bu hiç tatmadığım bir şeydi."

"Rogue-"

"Bu benim acıma partim JJ, seni ben davet etmedim, o yüzden sus ve dinle."

Bana homurdandı ve ben de sııttım.

"Demek istediğim şu ki, ben bir sonraki kafasını bulmak için etrafta dolaşan bir uyuşturucu bağımlısının kızıyım. Bana söylenenlere göre, o Bu yüzden babam uyuşturucu bağımlısı bir ezik olmasaydı ve beni öğrendiğinde beni isteyebilecek sağlam bir adam olsaydı bile fark etmezdi. Benim için Noel Baba bile olabilir çünkü gelip beni asla bulamayacak. Ve bu sorun değil. Bununla uzun zaman önce barıştım, tıpkı senin annen için meçhul olan birçok müşteriden birinin kırık prezervatifinin ürünü olduğunu düşündüğün zaman yaptığın gibi. Ama Santa Gwan gerçek, J. O gerçek, burada ve sana ikimizin de çok istediği şeyi sunuyor. Korkmanı anlıyorum ama onu tamamen reddetmekle aptallık ediyorsun. bu yüzden."

"Korktuğumu mu sanıyorsun?" diye itiraz etti ve ben de ona sııttım.

"Evet, JJ. Sanırım büyük, kötü gangster hayatına küçük bir aşkın girmesinden korkuyor."

"Seni seviyorum," dedi öfkeyle. "Ve Chase, Fox, Rick-"

"Biz sayılmayız ve bunu sen de biliyorsun. Hoşuna gitse de gitmese de bize mahkumsun. Aynı şey annen için de geçerli. Ama Gwan farklı, Gwan yeni, Gwan gerçekten vermen gereken bir karar ve-"

"Lütfen Gwan demeyi kes," diye yalvardı ve ben güldüm. "Bırakacağım," dedim, ona sert bir bakış attım ve o da ofladı. "Eğer?"

"Eğer ona bir şans verirsen. Gerçek bir şans. Saçmalık yok. Bırak senin Gwan baban olsun."

"Siktir git."

"Ne zaman istersen," diye cevap verdim, alt dudağımı ısırırken bakışlarımı gölgeler arasında görebildiğim vücudunda gezdirdim.

"Rogue," diye inledi, derin bir nefes alırken gözlerini kapattı. "Bu gece saldırıya uğradın ve uyuşturuldu. Seni becermeyeceğim. İyileşmen gerek."

"Ama başım ağrıyor," dedim suratımı asarak. "Ve baş ağrısının en iyi ilacının orgazm olduğunu biliyorsun."

JJ dudaklarını yaladı, gözleri ağızımda gezinirken homurdandı ve başını reddederek salladı.

"Hayır. Çok heyecanlıyım ve bu enerjiyi senden çıkaracak değilim. Eğer istediğin buysa, o ilaç sayesinde kendini bok gibi hissetmediğin zaman seni yere yatırır ve benim için çılglık atmanı sağlarım ama şu anda uyumalısın."

"Boo," diye şikâyet ettim, her şeye rağmen ona uzandım ama o sadece bileğimi tuttu, sonra beni ters çevirdi, sırtımı göğsüne yasladı ve tekrar iki çocukmuşuz gibi beni kucakladı.

Hayal kırıklığı içinde inledim, kıcıımı onun çok sert horozuna geri sürdüm ve beni lanetledi, beni durdurmaya çalışmak için beni daha sıkı tuttu.

"Güzel kız, burada iyi bir adam olmaya çalışıyorum. Ve sen bu şeyin etkisi altındayken seni kesinlikle sikmeyeceğim."

"Ama başım ağrıyor, JJ," diye yakındım. "Bu konuda ne yapmam gerekiyor?"

"Ağrı kesici alır mısın?"

"Artık hap yok," diye homurdandım, kışımı tekrar ona bastırdım ve bir kez daha küfretti.

"Dur, lütfen," diye homurdandı ve ben de pes ederek yastıklara sarıldım ve bana bu şekilde sarılmasının, bana olabildiğince yaklaşırken dudaklarını enseme bastırmasının keyfini çıkardım.

"Ona gerçek bir şans vereceğine söz ver," dedim uykulu bir şekilde, göz kapaklarımın kapanmasına izin verirken ve homurdanarak kabul etmeden önce iç çekti.

"Tamam. Ama sabah sana ne kadar iyi biri olmadığımı göstereceğim ve sana ve Maverick'e istediğim zaman bir limon kadar tatlı olduğumu hatırlatacağım."

Yastığıma doğru güldüm ve JJ'in kollarının beni sardığını hissederek uykunun çağrısına boyun eğdim. Burada onunla, onlarla, hepimizle güvendeydim. Böylece Shawn onunkiyle boğulabilirdi.

Elmaslar umurundaydı, çünkü peşimden gönderdiği herkese karşı hazır olacaktık ve denemeye cesaret ederlerse onlara yardım edecektik.

Rogue o kadar derin uykundaydı ki, Üçüncü Dünya Savaşı bile Onu uyandırmamak için yataktan kalktım ve banyoya girdim, son yirmi dakikadır ihtiyacım olan çiş yaparken Uyuyana kadar onu bırakmayı reddediyordu.

Geçirdiğim geceden sonra kafam allak bullak olmuştu ve ihtiyacım olan son şey, mesanemden önce sertleşmiş sikimle güreşerek ona boyun eğdirmekti.

ve kendi suratıma işedim. Ama işte buradaydım, horoz elimde, alt kattaki odada zavallı, tatlı yaşlı Bayan Mabel'ı düşünerek, Johnny D'yi dudaklarımdan bir acı hırıltısı çıkaracak kadar sert bir şekilde aşağı iterken, ereksiyonumu yatıştırmaya çalışıyordum.

Vay canına, bu gerçekten de gecenin en kötü anıydı ve başımıza gelen cehennemi düşündüğümde bu da bir şey ifade ediyordu. Neden bir gün içinde yaşanan en büyük dramın postacının mektuplarımızı komşularınkiyle karıştırması olduğu normal hayatlar yaşayamıyorduk? Aslında bu kulağa çok sıkıcı bir varoluş gibi geliyordu.

Bir hafta bile banliyöde yaşayan bir ev kadını gibi yaşasaydım ailemizin kaosunu özlerdim.

Yine de biraz daha denge ve güzel kızımızın peşine düşen, onu uyuşturmaya, kaçırmaya, öldürmeye çalışan çok daha az düşman kullanabilirdim. Tanrım, tehlikeli bir kargaşa içinde yaşamakla lanetlenmiş gibiydik ve biz mutlu baloncuğumuzda kalmaya çalıştıkça, lanet olası Shawn onu bir mutfak bıçağıyla patlatmaya çalışıyordu.

Ölüm - cevap buydu. Shawn'ın gözlerinin arasına sıkılacak güzel bir kurşun işi görürdü ama diğerleri bu kadar temiz olmasını istemezdi. Sonu cehennemde olduğu sürece her şeye razıyım ama ona da acı çektirme arzularını görebiliyordum. O pisliğin bir daha asla serbest kalamayacağından emin olduğum sürece buna razıyım. Onunla ilgili sorun da buydu; o bir zombiydi ve sadece bir kafa vuruşu onu ortadan kaldırabilirdi.

Bu yüzden de zombi kıyametinde hepimizi kurtaran kişi ben olurdum. Onlar dışarıda kafataslarını parçalayıp katliamın tadını çıkarırken, ısırılmaya çok yaklaşıırken, ben erzak depoluyor, bir alışveriş merkezini ele geçiriyor ve her şeyi hızla kilitliyor olurdum. Güvenlik ekipmanlarım ve iyi planlanmış hayatta kalma taktiklerim için benimle alay edebilirlerdi ama zombiler geldiğinde ve gizli bomba sığınağımda isyan teçhizatı olan ben olduğunda gülmeyeceklerdi. Fox'a Karnaval Tepesi'nin hemen ötesinde satışa çıkan arsayı satın alacağımı ve içine bir sığınak yaptıracağımı açıkça söylemiştim ama bana inanmış mıydı? Hayır, hayır, hayır. Şaka yaptığımı düşünerek beni dinlememişti bile ama sığınağım vardı ve bombalar düşmeye başladığında içine girmek için yalvaracaktı. Kapımıza zombiler geldi.

Sonunda sikime istediğimi yaptırdım ve sesli bir şekilde iç çekmeme neden olan bir işemeye rahatladım, başım geriye düştü.

Yatak odasına döndüğümde İt benim yerimi almış, boşalttığım sıcak yere sokulmuş ve kızımıza arkadaşlık ediyordu. Onun küçük pençelerinde güvende olduğunu biliyordum, bu yüzden odadan çıktım ve sesleri takip ederek Fox'un ofisine gittim, kapıyı iterek açtım ve üçünü masanın etrafında toplanmış, aralarında bir harita ve onu aydınlatan bir lamba ile buldum.

Ben içeri girince etraflarına baktılar ve Fox'un kaşları endişeyle çatıldı. "O iyi mi?"

"Evet, uyuyor. İt onu izliyor," dedim kapıyı arkamdan kapatırken ve çenemi haritaya doğru salladım. "Plan nedir?"

"Applebrook pazarı," dedi Maverick koltuğunda arkasına yaslanırken. "Mia bahsetti ve elimizdeki tek ipucu olduğu için kontrol etmeye değer olduğunu düşünüyorum. Birkaç hafta içinde oraya gidip keşif yapacağız, umarım ortaya çıkarlar."

"Bu kadar mı? En iyisini ummak mı?" Endişeyle söyledim. "Ya bu arada Rogue'u aramak için elmas almak isteyen başka pislikler de buraya gelirse?"

"Rogue'un gözümüzün önünden ayrılmasına izin vermeyiz." Chase parmaklarını koyu renk buklelerinin arasından geçirdi.

"Evet," diye onayladı Fox keskin bir baş hareketiyle. "Luther'a evdeki güvenliği iki katına çıkarmasını söyledim bile. Ne zaman dışarı çıksak, istediğimiz zaman bizi takip edecek bir grup Harlequin'i var. Gardımızı asla düşürmemeliyiz, yabancıların ona yaklaşmasına izin vermemeliyiz. Eğer dışarıdaysak ve işemesi gerekiyorsa, onunla birlikte gideceğiz, anladın mı?"

Hepimiz başımızı salladık ve ben kapıya yaslanıp gözlerimi ovuştururken yorgunluk bin bir endişeyle birlikte üzerime çöktü.

"Babandan haber aldın mı?" Rick sordu. "Ona öyle deme," diye mırıldandım.

"Özür dilerim. Seninle biyolojik olarak akraba olan ve kulübünde sayısız kez asıldığı adamdan haber aldın mı?" diye alaycı bir sırıtışla düzeltti ve ben de hırlayarak ona doğru fırladım, sandalyesinde ona çarparak yere düşmesine neden oldum.

"Bilmiyordum!" Chase beni üzerinden çekip alırken ve Maverick'in iğrenç kahkahaları odayı doldururken tersledim.

"Sakin ol, dostum," dedi Chase, kolunu omuzlarıma doladı ve beni kendisine doğru sımsıkı tuttu.

Ayağa kalkarken Rick'e ters ters baktım, az önce onu yere fırlatmış olmamdan en ufak bir endişe duymuyor gibiydi.

"Ondan haber aldın mı almadın mı?" Fox sordu ve ben başımı salladım.

"Henüz değil," diye iç geçirdim ve Chase gerginliğin bittiğini hissedince beni serbest bıraktı vücudumun.

"Şey, muhtemelen biraz dinlenmeliyiz. Artık her şey ona bağlı," dedi Fox. "Tek yapabileceğimiz onun bizim için başaracağına güvenmek."

Chase esnerken, "Bir şey duyarsan beni uyandır," dedi ve ben de başımı salladım.

Kapıdan çıktı ve hepimiz peşinden gittik. Chase doğruca Rogue'un odasına yöneldi ve Fox da onu takip etti, açık kapıdan onların kızımızın yatağına tırmanıp etrafına sokulduklarını gördüm. Mutt gönülsüzce homurdandı ama onlar kızımızın yanına rahatça yerleşirken onun hemen yanındaki pozisyonunu korumaktan başka bir şey yapmadı.

Maverick bir elini omzuma koyarak yanımda durdu.

"Seni sevdiğimi biliyorsun kardeşim. Ve karşılığında babama, yani Foxy'nin annesini öldüren üvey babamın psikopat kardeşine birkaç yumruk atmaktan çekinme. Tıklama yemi için bu nasıl?"

"Lanet olsun Rick," diye mırıldandım ama onun için önemli değilmiş gibi sadece güldü. Öyle olduğunu biliyordum. Bu konu hakkında nadiren konuşurdu ama

İçini dökmek muhtemelen ona iyi gelirdi. Maverick acısını asit gibi yutmayı severdi, ta ki bir gün bağırsaklarında bir delik açıp yerine öfke dökülene kadar.

"Yatmaya mı gidiyorsun?" Rick yatak odasına doğru bir adım attı ama ben biraz geri çekildim, kafamda bitmek bilmeyen düşünceler tekrar tekrar dönüp dururken kendimi tamamen uyanık hissediyordum.

"Hayır... Chase'in sigaralarından birkaç tane çalabileceğimi ve buzdolabındaki son margaritaları bitirebileceğimi düşündüm."

Rick sırtarak, "Reddedemeyeceğim bir randevuya benziyor," dedi ve ben yalnız kalmak istediğimi söyleyemeden aşağı indi. Aslında istediğimden değil, ama Gwan yüzünden hissettiğim tüm o saçmalıklardan bahsetmek zorunda kalmamak için bunu ona söylemiş olabilirdim. İçimden bir ses Rick'in de tam olarak bunu istediğini söylüyordu.

Onu mutfağa kadar takip ettim, o da buzdolabından sürahiyi alıp bize iki büyük bardak doldurduktan sonra taburelerden birinin arkasında asılı duran deri ceketinin cebinden Chase'in sigara kutusunu çıkardı. Dışarı çıkarken bardaklardan birini aldım.

Aydın havuzu gümüş bir ışıkla yıkadığı verandada her şey o kadar mükemmel bir sessizlik içindeydi ki, bunun aynı gece olduğuna inanmak zordu. Rogue neredeyse kaçırılıyordu.

İçimden uzun bir yudum aldım ve Rick'in yanında havuzun kenarına çöktüm, o da aynı şeyi yapmak için ayakkabılarını çıkarırken ayaklarımı suya bıraktım.

Bardağımın yarısını içtiğimde ve dudaklarımdan bir sigara sarkıttığımda kendimi bir mil daha iyi hissediyordum. Bunun gerginliği atmanın en sağlıklı yolu olmadığını bilsem de, pek umurumda değildi.

"Sence Shawn o elması Rogue karşılığında kaç pisliğe teklif etmiştir?" Nikotini vücuduma çekerek karanlık bir şekilde sordum

Yeni arkadaşı Margarita ile beni içten kucakladığı derin bir içkiyle.

"Kim bilir," diye homurdandı Maverick, kendi sigarasından tütürürken.
"Ama hepsini teker teker öldüreceğim."

Başımı salladım ve aramıza sessizlik yerleşti. Rahat, tanıdık bir sessizlikti ama içinde sırlar da yatıyordu, söylenmemiş şeyler vardı.

"Demek Augustus Rosewood sensin, ha?" Sessizliği bozdum.

"Evet, sen de Gwanny James Junior'sın."

"Siktir git," diye homurdandım, ayaklarımı suya vurdum ve o da kısık bir kıkırdama çıkardı.

"Bence sen daha iyi bir anlaşma yaptın, J," dedi ve ben de dilimi şaklattım. "Rogue da öyle düşünüyor," diye mırıldandım.

"O kız her zaman haklıdır, bu yüzden ona bir şans verseniz iyi olur diyorum."

"Bunu Luther'e on yıl boyunca kin besleyen adam söylüyor," diye belirttim.

"Beni bir tecavüzcünün yanına kapatmadan önce her gece dövmeleri için bir grup Harlequin gardiyan gönderdiğini sanıyordum..." Omuz silkti ve kalbim dehşet içinde sıkıştı.

"Neden hep böyle yapıyorsun?" Homurdandım.

"Ne?" diye çıkıştı, öfkeyle sigarasını yere sapladı.

Yanında, suya kıvılcımlar göndererek tıslayarak yok oldular "Hiçbir şey yokmuş gibi davranıyorsun, böyle berbat şeyler söylüyorsun deadpan." Yaşadıklarından nefret ederek ürperdim, bunu planladığı için Shawn'dan iliklerime kadar nefret ettim. Tüm hikâyelerimizdeki kötü adam oydu, bizim için kâbuslarımızı çizen karanlıktaki canavardı ve ben onun tarafından rahatsız edilmekten çok yorulmuştu.

"Çünkü hiçbir şey yokmuş gibi davranırsam, belki bir gün hiçbir şey olur," dedi, o kadar sessizdi ki neredeyse kaçırıyordum ve kaşlarımı çatarak ve ruhumda bir sızıyla arkadaşşıma döndüm.

"Asla hiçbir şey olmayacak," dedim, bunu söylemek bana acı verse de, o da gözlerine yansıyan aynı acıyla bana baktı. "Bu senin geçmişin ve hak ettiğinden çok daha fazla zalimlik ve aldatmacayla dolu, Rick." Elimi sırtına koydum ve her zaman yaptığı gibi kendini geri çekmek, içine kapanmak ve umursamaz bir maske takmak yerine bana doğru eğilip sempatimi kabul ettiğinde şaşırdım. "Ama bu tür bir acı bir silahı dövmek için yeterince keskin. Sen kırılmazsın, Maverick Stone, bunu asla unutma."

Dudakları kıpırdadı, sonra başını geriye doğru eğerek tepemizdeki parlak hilale baktı. "Harlequin," dedi.

"Ha?" Kaşlarımı çattım.

"Maverick Harlequin." Bir gülümseme dudaklarımı araladığında gözlerinin içine baktı. "Ama sakın bunu Fox'a ya da Luther'a söylemeye kalkma."

Cumartesi günü geldi ve Rogue etrafımda dans ederek benim için bir gömlek seçmeye çalışırken ben lacivert şortumla yatak odamdaki aynanın önünde durdum. Dolabımdaki neredeyse tüm gömlekleri alıp yatağın üzerine sererken, yatağın ucuna tırmanıp düşünceli bir şekilde onlara bakarken it de onu her gittiği yerde takip ediyordu.

"Hmm, hangisi en baba randevusu gibi?" diye düşünürken, Mutt yerden ona doğru viyakladı.

"Umurumda değil," diye mırıldandım. "Sadece gitmem gerekiyor, güzel kız."

Elinde ortasında çıplak bir kadın silueti olan kırmızı bir atletle bana doğru koşarak geldi ve başımı sallayarak elinden alıp fırlattım.

"O değil," diye kestirip attım.

"Demek umurunda," diye suçladı vahşi bir gülümsemeyle, sonra koşarak yatağa geri döndü. "Bu bir testti Johnny James ve sen başarısız oldun. Şimdi o yumuşacık kalbini görebiliyorum, Gwan Baba'yı göreceğin için heyecanla hoplayıp zıplıyorsun."

"Rogue," diye uyardım. "Ben sadece anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getireceğim. Başka bir şey yapmayacağım."

Gwan bizim için çok uğraşmıştı, o polise ne olduğuna dair tek bir kanıt kırıntısı bile kalmamıştı, yine de bana hiçbir şey vermedi. Beni aradığında nasıl hallettiğine dair detay vermedi. Sadece iş bitmişti ve endişelenmeme gerek yoktu. Ona hala güvenmiyordum, bir gün polislerin Harlequin House'a girip bizi tutuklamasını bekliyordum, ama şimdilik Bunun olduğuna dair bir işaret yoktu, bu yüzden temiz olduğumuzu tahmin ettim.

"Tabii ki öylesin," dedi hafifçe, ortasında mavi bir dalganın kıvrıldığı beyaz bir atleti kaptı. "Al bakalım."

Önümde ilerledi, parmak uçlarında yükselebildiği kadar yükseldi ve ben de kollarımı kaldırıp onu üzerime çıkarmaya çalışırken sııttım. Sonunda bir sandalyeyi devirmek zorunda kaldı ve sandalye göğsümü örtecek şekilde aşağı düşerken onu belinden yakaladım, omzuma attım ve gömlek denizinde bizi yatağa fırlattı. İt bize havladı, ben onu yere mıhladım, kilitledim.

Gülümseyen ağzından bir öpücük çalmadan önce kollarını başının üzerine kaldırdı.

Vücudu benimkine doğru eğildi ve bir iniltiyle geri çekildim. "Keşke kalıp oynayabilseydim."

Bileklerini ellerimde tutarak ona hayranlıkla baktım, bakışlarım vücudunun üzerinde, gömleğinin karnını ortaya çıkaracak şekilde yükseldiği yere doğru ilerliyordu. Eğildim, dilimi göbek deliğinin

etrafında gezdirdim ve onu kıvrandırdım.

ve ağızımla onu gıdıklarken çığlık atıyordu. Kahretsin, tadı cennet gibiydi, ama gitmem gerekiyordu.

Üzerindeki Rick'in tişörtü olduğunu fark ederek onu bıraktım ve tişörtü tutup üzerinden çektim ve onun yerine dün gece giydiğim lacivert eşofman üstünü başına geçirerek benim kokumla boğulduğundan emin oldum.

"Benim." Sırıtarak burnuna bir fiske attım, sahiplenici bir tavır takınmam karşısında sırtışı genişledi ama ikimiz de bunu sadece Rick'le dalga geçmek için yaptığımızı biliyorduk.

"Bana porsuk gibi davranma," dedi ve ben kıkırdayarak yataktan kalktım, Mutt'a veda etmek için eğildim ve o da avucumu yaladı. nadir bir öpücük.

"Kapıya ulaştığımda, cüzdanımı kenara asıp cebime koyduktan sonra aynada son bir kez saçımı kontrol ettim. Nasıl görüldüğü umurumda olduğundan değil.

"Pfft, kim diyor?" diye sordu.

"Dün gece sörften eve döndüğümüzde Fox sana iyi bir kız gibi gidip yıkanmanı ve üstünü değiştirmeni söyledi, sen de ona bu yüzü verdin." Sırtım kapıya dönük olacak şekilde döndüm, göğüs kaslarımı sıktım ve dudağımı dramatik bir şekilde ısırırken onları sertçe sıktım.

"Siktir git," diye güldü ve bir yastık alıp bana fırlattı. "Kendini parmaklamak için koşarak duşa gittin.

Badgerton Dükü," diye suçladım ve kendimi parmaklıyormuş gibi yapıp abartılı bir kadın sesiyle inleyerek kıcıımı kapıya sürttüğümde daha çok güldü.

"Sen tam bir pisliksin." Yataktan fırladı, savaşa koştu ve küçük bir vahşi gibi sikime saldırmadan önce onu yakalamak için ellerimi fırlattım.

Etrafımızda dönerek onu kapıya doğru ittim ve evdeki herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle ağladım - Bayan hariç

Mabel. Ya da en azından Bayan Mabel olmamasını umuyordum.

"Porsukla beni, Badgerton!" Kahkahalarını zapt edemeyerek benimle savaşmaya çalışırken kalçalarını döndürerek inledim.

Rogue elini aramıza sokarak sikimi bir mengeneyle kavradı ve kötü kalpli, sık kullanan bir cadı gibi sırtarak bana bakarken kız gibi inleme girişimlerim boğuldu.

"şimdi ne yapacaksın?" Mırıldandım.

"Belki de onu büker ve kendime yeni bir dildo yaparım." "Johnny D, ben ona bağlı olmadan bir hiçtir," dedim güçlü bir şekilde, ve onu ölümcül bir yılan gibi kıstırmaya çalışmasına rağmen pantolonumun içinde bir parti başlatan sikimi serbest bırakırken gülümsedi. Johnny D'nin ondan gelen ilgiden hoşlandığını tahmin ediyordum ve onu gerçekten suçlayamazdım.

"Hazır mısın, değil misin J? Hepimiz aşağıda bekliyoruz!" Chase'in sesi aşağıdan geliyordu ve kaşlarını çatarak alnımı Rogue'unkine yasladım.

"Lütfen hepinizin beni oraya götürmeyi planlamadığını söyleyin."

"Tamam, bunu sana söylemeyeceğim, ama bu gerçeği daha az doğru yapmayacak," dedi Rogue ve ben de küfrederek elinden tuttum ve Mutt arkamızdan hızla gelirken onu odadan dışarı çektim.

Aşağıya indiğimde Fox, Chase, Maverick ve lanet olası Bayan Mabel'i giyinmiş ve gitmeye hazır buldum.

"Hadi ama," diye yalvardım, orada duran hepsinin arasına baktım, Fox'un kamyonetinin anahtarları parmağından sarkıyordu, bana gülümserken babacan görünüyordu.

"Bugün senin büyük günün," diye takıldı Fox ve Bayan Mabel hasır güneş şapkasını çenesinin altından pembe bir kurdeleyle bağlarken ofladım.

Rick'in elinde ağzına kadar dolu olduğu anlaşılan bir çanta vardı ve Mabel'in çantayı geri almaya hiç niyeti yokmuş gibi görünüyordu.

"Fox'un piknik yapmasına yardım ettim," dedi Mabel hevesle ve Chase bana göstermek için soğutucu kutusunu kaldırdı.

"Pikniğe gitmiyorum," dedim başımı sallayarak. "Gw'mi görmeye gidiyorum- hayır - babamı- birini görmeye gidiyorum."

"Evet, evet, Johnny James," dedi Rick, çantayı omzuna asıp Bayan Mabel'in kolunu onunkine dolamasına izin vererek. "Sen babanla randevuna giderken biz yolundan çekileceğiz."

"Ama bir şeye ihtiyacın olursa hemen geliyoruz," dedi Rogue parlak bir sesle, yanımdan geçerken.

"Ve piknik, Rogue'un Rogue ile kavga etmeye başlamadığından emin olmak için

Rick, kızın kesinlikle duyduğu alçak bir ses tonuyla, "Acıktığında martılar çalıntı patates kızartmalarının üzerine üşüşüyor," diye ekledi.

Fox, Rogue'un elini tuttu ve onu kendi tarafına doğru döndürdü, sonra ikisi birden bana şirin şirin baktılar.

Bakışlarım duvardaki saate kayınca bir nefes aldım ve şimdi gitmezsem geç kalacağımı fark ettim.

"Peki," dedim ve Fox ile Rogue garaja doğru ilerlediler. "Gömleğini değiştirdin mi güzelim?" Rick, Rogue'un ardından seslendi ve ben İt hepimizin bacaklarının arasından geçerken ben Chase'in yanına düşerken kıs kıs güldü.

"Bir bakıma," dedi kayıtsızca ve Rick sanki suçlunun ben olduğumu biliyormuş gibi bana hançer gibi bir bakış fırlattı.

"Büyük gün için hazır mısın?" Chase sordu.

"Bu benim okuldaki ilk günüm değil, bu maiyet de neyin nesi?"

Mırıldandım. "Hadi ama J, benim babam boktan bir leke, Rogue'un ki de muhtemelen

Rick, Luther'ın psikopat kardeşi ve Luther da yıllarca elini kana bulamış bir çete lideri. Sanırım hepimiz işleyen bir babanın neye benzediğini görmek için can atıyoruz," diye cevap verdi Chase.

Garaja girdiğimizde Mabel, "Eminim yakışıklıdır," dedi. "Johnny James çok yakışıklı."

Hepimiz Fox'un yeni tamir edilmiş kamyonetine doluşurken, "Teşekkürler Mabel," diye mırıldandım. Tamirhanedeki adamlar her şeyi yeni bir kat spreyci boyayla boyamışlardı, böylece kırmızı rengi metalik bir şekilde parlıyordu.

Maverick, Rogue'un ardından Mabel'in yolcu koltuğuna oturmasına yardım etti ve Rick bize katılmadan önce ben Chase ile kamyonetin kasasına tırmandım ve Mutt kızımızın kucağına oturmak için içeri daldı.

Tahmin edilebileceği gibi plaja gidişimiz, kulüpte babamla nasıl flört ettiğime dair bitmek bilmeyen sataşmalarla doluydu ve Fox Shake Shack'in yakınındaki plajın kenarında durduğunda hepimizin yüzünde taze morluklar vardı.

Kulübenin gölgesinde bekleyen Gwan'ı görünce donakaldım; krem rengi haki bir şort giymiş, içine soluk yeşil bir gömlek sokmuş, kemerini beline sıkıca bağlamış ve şortuna uygun krem rengi haki bir beyzbol şapkası takmıştı. Ama daha da kötüleşti. Bakışlarım, bronzlaşmamış tenine karşı iki orta baldır çorabının gururla durduğu bacaklarına düştüğünde çok daha kötüydü ve ayaklarında elbette lanet sandaletler vardı.

"Tanrım," diye inledim. "Siktir, hayır." Rogue ve Fox kamyonundan inip Bayan Mabel'in inmesine yardım ederken avuç içimi yüzümde gezdirdim.

"Ne oldu?" Chase önüme doğru kayarak sordu.

"Tam bir baba gibi görünüyor. Bunu yapamam, Ace." Çılgınca ona baktım, omuzlarını tuttum ve başımı salladım. "Ona bir baksana. Ne kadar pratik biri olduğuna bir bak. Bahse girerim bir cüzdan zinciri vardır ve cildinin her santimi SPF elli ile kaplanmıştır."

"Bunun nesi bu kadar kötü?" Chase sordu ve ben başımı sallamaya devam ederken boğazım tıkanıp, Rick kamyonundan atlarken kamyonun zıpladığını hissettim.

"O çok normal, çok iyi biri," dedim ısrarla ve Chase başımı ellerinin arasına alarak tam bir paniğe kapılmadan önce ona bakmamı sağladı.

"Sen ona layıksın," diye homurdandı ve ben bu sözleri iliklerime kadar hissederek, içimde yaşadığını bile fark etmediğim kırık bir şeyi yerleştirerek hareketsiz kaldım. "Beni duyuyor musun?"

"Evet," diye fısıldadım, görmeyen gözlerine bakarak ve ona bu tür sözler söylediğim, kendisine hepimizin değer verdiği gibi değer vermesini talep ettiğim tüm anları düşünerek. Ve tüm bunlar bu noktaya gelmişti, değil mi? Gwan için yeterince iyi değildim. Ben onun küçük kirli sırrıydım, Muhtemelen gerçek arkadaşlarına, gerçek hayatındaki hiç kimseye tek kelime bile etmediği. Şehrin pis ucuna gizlice gitti ve şimdi kendini hayatıma, kulübüme sokarak hayatımda hiç bulunmadığı için kendini daha iyi hissetti.

Ama muhtemelen bu onun için sadece bir hobiydi, eğlenceli küçük bir oyundu, çünkü hangi dünyada süslü, şehirli insanlar insanlarla bir şeyler yapmak isterdi ki?

Uzun vadede beni sevmek mi? Bir gece için satın aldıkları ve şafakla birlikte bir kenara attıkları şeydim. Herkesin güzel fantezisiydim, ama gerçeklik kapıyı çaldığında, bir kenara itilen ilk şey bendim. Gwan bunu yapardı. Aynı şekilde, küçük baba-oğul hayali bir kez patladığında ve benim hala günahla ödenmiş bir hayatı olan bir sokak çocuğu olduğumu fark ettiğinde. Gerçek hayatına geri çekilir ve beni ve annemi unutturdu.

Chase, "Ona bir şans ver," diyerek düşüncelerimi yarıda kesti. "Tek yapman gereken bu.

Yapmak zorundasın. Ona hiçbir şey borçlu değilsin ve eğer ortadan kaybolursa ya da ona şehirden siktir olup gitmesini söylemek istersen, o zaman bununla ilgileniriz, J. Ama şimdi kaçarsan, içindeki soruların tüm cevaplarını asla bilemeyeceksin.

kafa."

Sertçe yutkundum, haklı olduğunu biliyordum. Gwan'la ilişkiyi kesmek sonsuza dek pişman olacağım bir şeydi, çünkü öyle ya da böyle beni gerçekten umursayıp umursamadığını bilmem gerekiyordu.

"Tamam," diye kabul ettim ve Chase beni ayağa kaldırmadan önce omzuma vurdu.

"Bunu sen halledersin Johnny James," diye seslendi Rogue bana ve ben de onu Fox ve Rick'in Bayan Mabel için şemsiye ve şezlong hazırladıkları sahilde gördüm.

Ona başımı salladım, Chase'e gülümseyerek göz kırptım ve kamyonetten atlayıp tahta kaldırımdan Gwan'a doğru ilerledim. Beni henüz fark etmemişti, bakışları muhtemelen yeni yürümeye başlayan bir çocuktan çaldığı dondurmayı yiyen ve kendini beğenmiş bir şekilde ciyaklayan bir martıya sabitlenmişti.

Gwan'ın yanına geldiğimde boğazımı temizledim ve yüzüne yayılan bir gülümsemeye etrafına bakındı.

"JJ," dedi rahatlayarak, sanki gelmememi bekliyormuş gibi. "Yoksa sana Johnny James dememi mi tercih edersin? Nasıl rahat edersen."

"JJ iyi," dedim sıkıca, parmaklarımı iki yanımda esneterek, bakışlarım önünde koca bir dondurma sergisi olan shake kulübesindeki satıcıya kayd. Boğazımı temizledim, biraz o yöne doğru süründüm. "İstiyor musun, şey..."

"Külâh mı bardak mı?" diye sordu. "Her zaman derim ki külâhsız dondurma dondurma değildir. Ama eğer fincan adamıysanız, o zaman-"

"Hayır, ben baştan aşağı külâh adamıyım," dedim ve gülümsemesi daha da büyüdü, başını salladı ve ben tüm farklı tatlara bakarken ve Gwan'ın ne seçeceğini merak ederken oraya doğru yol gösterdi.

"Benim için duble çikolata," dedi Gwan ve lanet olsun Gwan, bu iyi bir seçimdi.

"Aynen," dedim, sanki gerçekten umurumda değilmiş gibi, ama dondurma alacaksam bunu doğru şekilde yapacaktım.

Satıcı dondurmalarımızı verdi ve Gwan cüzdanını çıkardı. ve tabii ki zincirliydi. Ben itiraz edemeden ödemeyi yaptı ve ben de ona teşekkür etmek zorunda kaldım. Siktiğimin Gwan'ı. Gösteriş yapıyordu. Beni aptal yerine koydu. Ama tamam, sanırım jestini takdir ettim. Her gece kulübüme gelmesini telafi etmedi.

azgın bir müşteri gibi. Ara sıra, onun da iyi bir gece geçirmesini sağlamak için sahnede sert, çıplak sikimi ona doğru birkaç kez daha salladım. Bunun için aldığım teşekkür buydu.

Hayatımı sikeyim.

The Mile boyunca yürümeye başladık ve ben dondurmamı sessizce yerken Gwan da aynısını yaptı ve manzarayı seyre daldı.

"Peki ne zamandır polissin?" Özellikle rahatsız olduğumdan değil, ama sessizlik uzuyordu ve eğer bu randevu olayını sürdürmek zorundaysam, ilgileniyormuş gibi yapsam iyi olur diye düşündüm.

"Liseyi bitirir bitirmez akademiye gittim," dedi. "Tek yapmak istediğim buydu. Ailem de polis teşkilatında. Ya da öyleydiler."

Harika. Daha fazla polis.

"Öldüler mi?" Ben sordum.

"Emekli oldular," dedi. "Birkaç yıl önce Cabo'ya taşındılar."

"Onlar... beni biliyorlar mı?" Gwan'ın hayatında gerçekten ne kadar sır olduğumu merak ettiğim için göğsüm sıkışarak sordum. Ama dışarıda bir yerlerde bir Gwanpa ve Gwanma'nın olması fikri ilgimi çekmeden edemedim. Onlara böyle sesleneceğimden değil elbette. Tabii ben demezsem. Ki bunu yapmazdım çünkü bu da Gwan kadar saçmaydı. Tanrım, Gwanpa'yı seçmişler.

Onun için Gwan ismini seçtim - bu konuda ne düşünmem gerekiyordu ki? Bahse girerim korkunç isimleri vardı. Crust ve Jedwin gibi.

Kaşlarını çatarak bana baktı. "Hayır, yok."

"Ah, işte burada," dedim kuru bir sesle ve soğuk bir kahkaha attım. "Utanç verici küçük tutarsızlığını onlara söylemeye dayanamadın, ha Gwan?"

"Mesele o değil," dedi kararlılıkla. "Onların bilmesini isteyip istememek senin seçimin. Bu kararların hiçbirini sizin elinizden almıyorum."

"Öyle mi? Peki, nasıl oldu da ilk tanıştığımızda seninle nasıl bir ilişki yaşayacağıma dair seçim hakkımı elimden aldın? Nasıl oldu da sana kulüpte lanet bir müşteriymişsin gibi davranmama izin verdin?" Anılardan ürpererek tısladım.

Tanrım, anılar. Onun sikime binmesi ya da benim diz çöküp onunkini emmemle ilgili iğrenç önerilerde bulunduğum o kadar çok zaman aklıma geliyordu ki. Bir keresinde Tom Collins'inin içine küçük bir pipet koymuş ve ona iyi bir çocuk gibi emmesini söylemiştim. O zaman neden bir şey söylememişti? Bir şey söylemek için *çok* uygun bir an gibi görünüyordu.

Gwan'ın yanakları daha parlak bir şekilde yandı ve utanç onu sararken gözlerini yere dikti. "İstedim. Gerçekten söyledim. Ama senin söyleyeceğini düşünmüştüm.

Beni hayatında istemeyeceğinden korkuyordum. Ve bunun bir parçası olmak çok ama çok iyi hissettirdi, JJ. Flört etme olayını hiç ciddiye almadım, bu sadece senin işteki kişiliğin. Ve sen bunu mükemmelleştirmek için harika bir iş çıkardın."

"Sakın bana müşterilerle ne kadar iyi konuştuğum konusunda iltifat etmeye kalkma. Çıplak sikimi sana doğru çok fazla ittim, Gwan. Şu anda bunun beni ne kadar rahatsız ettiğini biliyor musun?"

"Sadece gösterilerini izlemek hoşuma gitti," diye kekeledi ve tıpkı benim telaşlandığımda yaptığım gibi onun da kulakları pembeleşirken başını salladı. "Sen harika bir dansçısın, gerçekten, bu bir hediye. Ve pipin umurumda değil, JJ."

"Tanrım," diye sızlandım. "Ona öyle deme."

"Pardon, penisin," diye geri adım attı.

"Hayır, bu çok daha kötü. Tanrım, Gwan." Dikkatimi dağıtmak için dondurmamdan büyük bir ısırik alarak ondan uzaklaştım ve sanırım işe yaradı çünkü beynim dondu ve bununla mücadele ederken tüm yüzüm berbat oldu.

"Üzgünüm," diye tekrarladı. "Daha iyi bir terim var mı? Daha modern bir şey?"

Annen sik kelimesini çok kullanıyor, bunu mu tercih ediyorsun?"

Annemin ve sik kelimesinin aynı cümlede geçmesinden irkildim ve Gwan bu sözleri söylememiş olmayı dilermiş gibi özür dilercesine bana baktı. Peki neden söylemişti?

"Winkle?" diye sordu, içim içimi yedi. "Ya da gençlerin zaman zaman Long Sherman terimini kullandıklarını duydum-"

"Konuyu değiştirebilir miyiz?" diye sordum ve o da hemen başını salladı.

"Ne hakkında konuşmak istersiniz? Konuşmak istediğin bir şey var mı? Benim hakkımda ne biliyorsun?"

"Ölümcül bir hastalığın falan yok, değil mi?" İçimde yükselen panikle sordum. "Bu yüzden burada değilsin, değil mi? Bana söylemek için Sen ölüyorsun ve ben de senin ölüm genlerini taşıyorum ve ben de öleceğim." "Hayır, JJ," dedi alnı çatallaşarak. "Senin için ölmek neden bu kadar zor?"

Sadece seni tanımak istediğim için burada olduğuma inanıyor musun? Sunset Cove'dan ayrıldığımdan beri anneni her gün özlediğime ve sen büyürken yanında olmadığım için binlerce pişmanlık duyduğuma?"

Gerçeği itiraf ettiğimde kalbim göğsümde acıyla çarptı, bu sözler benim felaketim oldu. "Çünkü bu adil değil. Çünkü eğer bu doğruysa, bir babaya sahip olmayı boşu boşuna kaçırmışım demektir."

Sustu, benimkine çok benzeyen gözlerinde pişmanlıklar birikti ve ben yeniden sinirlendim.

Dudaklarımı büzdüm. "Yine de, eğer burada olsaydın, bizi gerçekten isteseydin, muhtemelen yine de sürmezdi. Eninde sonunda giderdin."

"Neden böyle söylüyorsun?" diye sordu, sesi incinmişti ve içimi dökerken gözlerinin içine baktım.

"Çünkü biz pisliğız. En azından sizin gibi insanlar bizim hakkımızda böyle düşünüyor. Bizler ikinci sınıf vatandaşlarız, pisiz, havalı kariyerleri ve temiz sicilleri olan insanların ilişki kurmak istemeyeceğı türden insanlarız. Ve eğer 'iyi, ikinize de süslü küçük yaşam tarzları verirdim ve sizi doğru yetiştirirdim' diye düşünüyorsanız, o zaman ben sizin oğlunuz değilim. Ben köklerime bağılı biriyim. Ve bu dünyadan koparılmadığıım için mutluyum, çünkü ailemi bu dünyada buldum. Bundan hiçbir şey için vazgeçmezdim, çocukluğumu zerre kadar değıştirmezdim, çünkü beni onlara götürdü." Sahilin aşağısını işaret ettim ve Gwan parmağıımı takip ederek o tarafa baktı, hepsinin bizi izlediğini gördü ve bunu belli etmemeye çalıştı. Bayan Mabel'in gözünde bazen kuşları izlemek için kullandığı küçük bir dürbün bile vardı.

"Benim için önemli olan onlar," dedim. "Geceleri uyuyacak bir yer bulmak zorunda kaldığımda yanımda olan onlardı. Annemin sahte inlemelerinin ve o gece onun zamanını hangi mors ödediyse onun homurtularının sesleri. İyi ve kötü her şeyde yanımda olanlar onlardı. Onlar benim, ben de onlarınım."

Gwan'ın gözleri duygularla parlıyordu, bana döndü ve elini belli belirsiz koluma bastırdı. Çıkarmam gerektiğı gibi çıkarmadım. Ayağı kalktım. Orada durup bana dokunmasına izin verdim, kalbimdeki baba sevgisinin bir parçasını deneyimleme arzusu beni yerimde tutuyordu. Çok uzak olsa bile Artık gerçek bir şey için çok geç.

"Sen bir çöp değilsin JJ," dedi güçlü bir sesle. "Sen hayal edebileceğim en olağanüstü insansın ve seninle akraba olduğum için ayrıcalıklıyım. Bu sadece kan bağıyla olsa bile ve beni bugünden sonra asla görmek istemesen bile. Hayatta kendin için inşa ettiğin her şeyle ne kadar gurur duyduğumu bilmeni istiyorum, yapabildiğin en kısa sürede annene ne kadar iyi baktın. Bana ihtiyacın olduğunda yanında olamadığım için üzgünüm ama ben buradayım.

Şimdi, size sunabileceğim bir şey varsa, o da sizindir. Beni az ya da çok tanımak istiyorsan, bu senin seçimin ve ben de buna saygı duyacağım. seçim."

Göğsümdeki sızı o kadar derin ve çığ bir hal aldı ki, daha fazla görmezden geledim. Yaptığının farkına bile varmadan hareket ediyor, imkânsız gerçekleştiriyor ve aramızdaki köprüyü muazzam bir şekilde aşıyordum.

Spor ayakkabımın burnunu onunkine dayadım ve kaşlarını kaldırdığında ellerimi ceplerime soktum.

"Bu dostça bir ayak dürtmesi miydi?" diye sordu şaşkınlıkla, ben de omuz silktim. "Başka ne tür ayak dürtmeleri var ki?" Mırıldandım ve o kadar büyük gülümsemeye başladı ki keşke geri alabilseydim.

"Büyümesen iyi edersin

Bıyık," diye geveledim, gülümsememin fazla büyümesini istemiyordum.

Ayak parmağımı dürtmekle seni seviyorum falan demiyordum, sadece aramızda bir kapı açıyor, ışığın azıcık da olsa içeri girmesi için kırıyordum. Eğer o da bakmak isterse, sanırım sorun olmazdı. Ve eğer ben de bakmak istersem, bunun da sorun olmayacağını düşündüm. Neden öğrenmeyeyim ki? Annemin iyiliği için onun kim olduğunu öğrenmek benim görevimdi, özellikle de kasabada kalıp annemin ayaklarını bildiği en centilmen şekilde yerden kesmeyi planlıyorsa - çünkü evlilik mutluluğuna erişmeden önce benim gözetimim altında onu becermeye kalkarsa, dünyadaki tüm denizyıldızlarının üzerine yemin ederim ki

Okyanusu'nda yaşıyaydı, onu minik, ıslak ağızlarıyla besler ve yeryüzünden silerdim.

Hikayesine inanırsam, annemi sadece bedeni için istemediğini, onu bir zamanlar sevdiğini, ona hak ettiğı gibi davrandığını kabul etmem gerektiğini düşündüm. Belki de bunca zamandır ona aşıktı, gizli görevi bitip gerçek polis hayatına döndüğünde geride bırakmak zorunda kaldığı kadının özlemini çekiyordu, yalanları yüzünden ondan nefret ettiğine inanıyordu. Aslında düşündüğümde bu biraz romantikti. Biraz da trajikti - hepimiz için. Bunu düşündüğümde değil.

"Eğer sorun olacaksa, söz veriyorum üst dudağım istediğın sürece kılsız kalacak," dedi ve kahretsin, artık başka seçeneğim yoktu. Sadece benim için bıyıksız bir yaşam sürmeye yemin etmişti ve bu söz göğsümün havayla genişlemesine neden oldu.

Evet, onun hayatıma girmesine izin vermek zorundaydım. Ve ona Gwan demek zorunda kalacaktım.

Kırmızı cipimin üstünü açarak ve gökkuşağı saçlarım rüzgârda dalgalanarak kaçışımı gerçekleştirdim. Güvenilir yardımcım havladı mutlu bir şekilde yanımdaki koltuktan kalktı ve ben de Diane Warren'ın Seaside şarkısını açtım,

Rita Ora ve Sofia Reyes'e ciğerlerimi yırtarcasına şarkı söylerken.

Bu muhtemelen bana bir şaplak kazandıracaktı ama umurumda değildi. Ya da belki de umurumdaydı ve dayak yemek istiyordum. Her iki durumda da, buraya ilk geldiğim ve Porsuk'un beni tutmak için kilitlemeye çalıştığı eski güzel günlerdeki gibi kaçmışım ve özgür olmak çok iyi hissettiriyordu.

Bugünlerde bebek bakıcılarını pek umursadığım söylenemezdi, özellikle de onlarla güldüğümde, sörf yaptığımda ya da beni bayıltacak kadar çok boşalttıklarında... Ama onların da benim kolay lokma olmadığımı ve gerektiğinde özgürce uçabileceğimi hatırlamalarına ihtiyacım vardı.

Aptal değildim. Shawn'ın peşimde insanlar olduğunu unutmamıştım. Bu yüzden kalçama bir bıçak, ön koltukta bir pompalı tüfek ve hem torpido gözündeki hem de arabamın kapısında bir tabanca vardı. Ama buna ihtiyacım olmazdı.

gideceğim yere vardığımda. Tapınak da en az Harlequin Evi kadar güvenliydi ve Tatum'la biraz kız kıza vakit geçirmeye ihtiyacım vardı.

Arkamda bir korna çaldı ve dikiz aynasında JJ'in parlak turuncu arabasını gördüğümde güldüm, Chase yolcu koltuğundaydı ve peşimden koşuyorlardı.

Kesinlikle benden daha fazla beygir gücüne sahipti, ancak beni riske atmayacaklarını bilmenin avantajına sahiptim, bu yüzden beni sollamak için bir hamle yaptığında, onlar tekrar geri çekilene kadar yolun her tarafına rastgele savruldum.

Malikânesine giden yolda hızla ilerlerken Tatum'u aramak için ahizesiz telefonun tuşlarına bastım ve o da kahkahalar atarak cevap verdi.

"Saint 'mahallemizde yarışan serseriler' yüzünden kendini kaybediyor," dedi. "Seni yatak odasının penceresinden görebiliyoruz."

"Düşük soylu insanlarla arkadaşlık edersen böyle olur," diye homurdandı Saint arka planda, ben de bir kahkaha attım.

"Kapıyı açabilir misin?" Kapıya doğru ilerlerken sordum.

"Zaten açık," diye cevap verdi ve ben daha da geniş sııttım.

"Yakında görüşürüz." Aramay kestim ve evlerine giden yolun geri kalanında hızlandım, arabalarına döndüm ve kapılardan geçtiğim anda frene bastım.

Emniyet kemerimi çözdüm ve şimdi tekrar kapanan kapıların dışındaki yolda durmak zorunda kalan Chase ve JJ'e dönüp bakabilmek için koltuğumun üzerine çıktım.

"Beklemeyin!" İki de arabadan inip bana doğru gelirken tatlı tatlı el sallayarak seslendim.

JJ, "Fox'un bu yüzden kafayı yiyeceğini biliyorsun, güzel kız," diye uyardı. "Ve Rick de bunun için seni cezalandıracak," diye ekledi Chase.

"Buna güveniyorum," diye cevap verdim, aramızdaki kapılar kapanmadan ve ben kızlar gecemi huzur içinde geçirmeden hemen önce onlara pis bir sırtıfış attım. Yani

Evet, muhtemelen orada küçük bekçi köpekleri gibi kamp kuracaklardı ama benim için sorun yoktu. Saint Memphis'in gözlerini rahatsız edecek bir çadır kurarlarsa onu kızdırabilirlerdi.

Arabadan atladım, her ihtimale karşı silahlarımı alıp yanıma aldım ve Tats kapıyı benim için açtı.

"Merhaba, küçük cehennem zebanisi," dedi geniş bir gülümsemeye, tüfeği benden almak için uzandı ve ben içeri adım atarken onu inceledi. Koyu renk saçları tepeden toplanmıştı ve beyaz atletinin ön koluna sarılmış bir mürekkep balığı da dahil olmak üzere vücudundaki bir sürü mürekkep ortaya çıkmıştı.

"Hey, koca cehennem," diye cevap verdim parlak bir şekilde.

"Hayatının her alanında bu kadar tiyatral davranmana gerek olmadığını farkındasın değil mi?" Saint'in sesi dikkatimi merdivenlere çekti ve Tatum'u kucaklamak için yanından geçerken heyecanla ciyakladım, Mutt da peşimden koşturdu. "Oh güzel. Sormadan bir köpek getirmişsin," diye ekledi, sesi hiç de eğlenmiş gibi değildi.

Tatum beni sıkıca kavradı, geri çekildi ve beni mutfağa doğru çekti. "Aldırma ona, hiçbirimizin anlamadığı sihirli bir para olayı yüzünden havaya girmiş durumda."

"Bitcoin sihirli bir para değildir ve çevrimiçi kullanımın Bitcoin'e yönelik oluşturabileceği tehdit-"

"Hey, Saint, gelip dolabımı düzenlememe yardım etmek ister misin?" Tats, kafamın üzerinden geçeceğini şimdiden söyleyebileceğim bir tirada başlayamadan araya girdi. "Yeni bir sistem deniyorum ve bunun çalışıyor."

"Çünkü sisteminiz yerde duran ve sürekli yeniden düzenlediğim bir yığından başka bir şey değil," diye homurdandı Saint, ama merdivenlere doğru yöneldi.

Aynı şekilde, açıkça bunu yapmaya niyetli.

"Aslında," diye seslendim o gitmeden önce. "Bana yardım edebileceğini umduğum bir şey vardı. Şimdilik çocuklarımdan saklayabileceğimizi düşündüğüm bir şey."

"Ben de ismi fiil olan bir kızın ilgimi çekemeyeceğini düşünüyordum," dedi Saint, ben omuz silerken kaşlarını kaldırarak.

"Uygunsuz bir isme sahip olmaktan daha iyidir."

Aramızda bir sessizlik oldu ve Saint aniden bir kahkaha atarak merdivenlerden çıkarken beni de peşinden çağırdı.

"Tatum içkileri doldurmaya başlamadan önce bunu ofisimde yapalım. Sarhoş olmadan önce iş yapmak her zaman daha iyidir."

"Ben de aynen öyle düşünüyorum," diye onayladım, onu takip ederken yüzümü asmamaya çalışıyordum. Adam cidden gergindi ama benden hoşlanıyor olabileceğini düşünmeye başlamıştım.

Saint'i merdivenlerden çıkarken takip ettiğimde Tatum, "Buraya döndüğünde seni kendime saklayacağım," diye seslendi. "Son zamanlarda yeterince takılmadık."

Saint'i gülünç derecede gösterişli ofisine kadar takip ederken ona "Anlaştık," diye söz verdim.

Bu gece tamamen kafayı bulmayı planlamıştım. Beni yerden kazıyıp eve taşımaları için. Her şeyin cehenneme dönmesi ihtimaline karşı önce halletmem gereken küçük bir şey vardı. Çünkü Shawn Mackenzie hakkında bildiğim bir şey varsa o da onu asla hafife almamamız gerektiği idi. Ve eğer onunla mücadele edeceksek, her olasılığa karşı plan yapacaktım. Buna ölümüm de dahil olsa bile.

"Bunun gerçekten işe yarayacağını düşünüyor musun?" Motosikletinin arkasından inip kaskımı çıkarırken ve peruğumu çekmemeye dikkat ederken Rick'e sordum onun yanında. Nihayet pazar günüydü ve sadist bir orospu çocuğunun peşindeydik.

Yakut kırmızısı bukleler, Lyla'nın performans malzemeleri sayesinde omuzlarımdan aşağı dökülüyordu ve saç çizgimi iki kez kontrol etmek için elimi kaldırdım.

Maverick kaskımı benden aldı ve bisikletin gidonuna astı. Üzerimde küçük beyaz çiçeklerle bezeli soluk mavi bir maksi elbise vardı ve bizi oradan bulmayı başaran serin esintide bacaklarımin etrafında dalgalanıyordu. Denizde. Kılık değiştirmemi daha inandırıcı kılmak için her zamanki tarzımdan biraz farklıydı.

Rick de tam bir turist gibi giyinmişti, beyaz keten gömleği vücuduna yapışırken, aynı renkteki pantolonu kışını sarıyordu, görünüşü hem onu tam bir hödük gibi gösteren hem de beni milyarder romantik rol yapma havasına sokan tiki lacivert tekne ayakkabılarıyla tamamlanıyordu.

Belki de onun beyaz atlı prensi için bir denizkızını oynayabilirdim, sesimi kaybetmek için sihirli bir tedaviye ihtiyacım vardı, bu da ancak onun zavallı ben-evlat edinildim-böyle-yapıldım-sesini korumak için bir kalkan gibi giydiği keten katmanlarının altında bulunabilirdi.

babamla olan sorunlarımla başa çıkmama yardım edecek bir milyardere dönüştüm. I

romantik hikayelerimi karıştırıyordum, ama aynı zamanda buna tamamen katılıyordum.

"Ben kötümser biriyim güzelim, o yüzden bu işin olabildiğince ters gitmesini bekliyorum ama bu senin de umudunu kaybetmen gerektiği anlamına gelmiyor," dedi Maverick bisikletin saklama bölmesini açıp hasır bir şapka çıkardı ve bana kocaman bir güneş gözlüğü uzatmadan önce

kafasına taktı. Kılık değiştirmemiz biraz barizdi, ama bunu yapmak istemiyorduk.

Onlar için herhangi bir ödöl kazanmak, sadece yolumuza çıkan herkese yeterince farklı görünmeyi amaçlamak.

Ona gözlerimi devirip kolunu tokatlayarak doğumuzdaki pazarın ses ve kokularına doğru döndüm ama bileğimi yakalayıp beni tekrar geri çekti.

Rick beni kendine doğru çekerken ağzı benimkini kaptı, diğer eliyle enseme kavrayarak beni oraya sabitledi, dili benimkinin üzerinde gezinirken tutkusunun ısırtığı içime işliyordu ve ben onun arzusunun sıcaklığında eriyordum.

"Bugün nasıl geçerse geçsin, bu gecenin nasıl biteceğini garanti edebilirim," diye gürledi dudaklarıma karşı. "Seni öperken adımı inleterek beş

Vücudunun çok daha aşağısındaki bir noktada bunun kadar pis bir şekilde." "Umarım derim hâlâ Shawn'ın kanıyla ıslakken" diye cevap verdim.

Şiddetle, içindeki hayvan her zaman içimdeki canavarı çağırırdı.

Maverick, içimdeki en vahşi parçalara eğilmemi kolaylaştırdı.

Özür diledi, tıpkı benim içimdeki karanlık gibi onun içindeki karanlık da bundan beslendi. Ve artık hiçbirisi için özür dilemeyecektim. Ben buydum, biz buyduk, acımasız, kanlı şeylerdik, intikam için yanıp tutuşuyorduk ve kendimizi dizginleyemiyorduk. O piç polisi bile öldürmüştüm ve bunun için gözüme uyku girmemişti.

JJ'in babası sanki hiç olmamış gibi suçu örtbas ederek bize yardımcı oldu. Ona süslü sabunlar ya da kaliteli şaraplarla dolu bir teşekkür sepeti göndermem gerekiyordu.

JJ 'fazla Gwanly' olduğu için ona yaklaşmama izin verilmediğini söyledi - bu ne demekse artık. Johnny James'in

Ama babasıyla buluşmasından döndüğünde utangaç ve mırıltılı bir tavır takınması bana babasına ısınmaya başladığını gösterdi.

Dostum. Ben de öyleydim. Gwan cidden bizim için çabalamıştı ve evet, adı Gwan'dı ama en azından Twiddlecock falan değildi.

"Kahretsin, benimle psikopatça konuşmana bayılıyorum," diye homurdandı Maverick, ağzı dişlerinin etime battığı boğazıma doğru hareket etti ve üzerimde bir iz bırakacak kadar sert emdi.

Nefes nefese kaldım, pazılarının kalın kabarıklığını kavrarken ona doğru eğildim, tırnaklarım onu işaretledi ve birbirimizden uzaklaştık, sanki ikimiz de kendimizi ayırmaya zorlamazsak bu lanet ara sokakta sevişeceğimizi biliyorduk. Aramızdaki enerjide bir şeyler vardı.

Maverick Stone'un yaydığı bu çılgınca, cinsel sıcaklık bir şekilde her saniyenin sonsuza dek uçup gitmesine neden oluyordu; sanki dünyanın yakında sona ereceğini biliyordu ve her şey bitmeden önce alabildiği her son damlayı yutmaya kararlıydı.

Arkamı dönüp ara sokakta ilerlemeye başlamadan önce ona ateşli bir bakış fırlattım.

Applebrook'u Sunset Cove kadar iyi bilmiyordum ama gençliğimde buraya turistlerden kaçınmak için arka sokaklarda yolumu hatırlayacak kadar sık gelmişim. Çocukken bu pazara oldukça düzenli olarak gelir, cepleri karıştırır ve meşgul satıcılardan şeker veya diğer ikramları çalardık Eve dönmek için otobüse binmeden önce ya da büyüdüğümüzde Fox'un kamyonetine doluşmadan önce.

"Haydi," diye seslendim, kalabalığın içine doğru ilerlerken omzumun üzerinden geriye doğru bir bakış fırlattım, dört oğlum gözlerinde her zaman en iyi bela türlerini vaat eden o vahşi bakışlarla beni izliyordu. "Bu bir

çöpçü avı. Kasaba meydanındaki fiskiye son varan içeri atılır."

Dönmeden önce birbirlerine rekabetçi bakışlar atarlarken onlara sııttım. ve ödülümü aramak için kalabalığın arasına daldım. Çoktan seçmiştik

O gün için nakit ihtiyaımızı karşılamaya yetecek kadar cebi doldurmuştuk, şimdi tek yapmamız gereken bir ziyafetle her şeyi tamamlamaktı. Ve ben de her yemeğin en iyi kısmı olan burritoları sunacaktım.

Cesetlerin etrafında döndüm, karşılarına çıkan her küçük şeyi incelemek için tatlı zamanlarını harcayan turistlerin arasında bir ileri bir geri kayarak bir sonraki sokağın sonundaki dlme doğru ilerledim.

Hedefime koşarken herkesi görmezden gelerek insan kalabalığının yanından hızla geçtim, çocuklarımın da olabildiğince hızlı gideceğini biliyordum ve çeşmeye onlardan önce varmaya kararlıydım.

İleride Meksika yemek kamyonunu gördüm ve birkaç yavaş adamı kenara iterek ve giderken beni takip eden öfkeli seslerini duymazdan gelerek ona doğru koştum.

Ben geldiğimde kamyon için sırada bekleyen birkaç kişi vardı, ama arkasındaki aile ne istedikleri konusunda tartışırken sipariş veren kadının arkasına rahatça geçtim.

"Hey!" diye ciyakladı kadın ama ben çoktan servis yapan adamın yanına gitmiştim, yüzümde tatlı bir gülümseme ve avucumda elli dolarlık bir banknot vardı sanki ödemeye hazırmışım gibi.

"Beş tane fasulyeli ve peynirli burrito alabilir miyim lütfen?" Kocaman bir gülümsemeyle sordum, kocası onu sustururken öfkeli kadını görmezden geldim.

Kamyonda alışan adamlar benim siparişimi düzeltmeye başlarken, yaşlı ciyaklayan da kendi siparişini verdi ve ben de elliliğimi rahatça arka cebime soktum.

Müşterilerin kullanması için dışarıda bırakılmış olan acı sos şişesini almak için uzanmadan önce kısa şortunu giydi.

Kapağı açarken kendi kendime mırıldandım ve cırlak sürtük yanımda kendine yer açarken kazara da olsa omzumu kontrol etti.

Bu sayede planımdan dolayı kendimi daha az suçlu hissettim ve şişeyi

tekrar onun önüne bıraktım.

Benim için nefis şeylerle dolu bir kese kağıdı.

Kocaman bir gülümsemeyle ona uzandım, elime aldım ve yanlışlıkla acı sos şişesinin içine doğru salladım.

Onu devirdiğimde Squawker çığlık attı, kapak serbest kaldı ve parlak kırmızı sos onu baştan ayağa sıçratırken ben çevik bir şekilde kenara sıçradım.

ödül elimde ve dudaklarımdan sahte bir korku çığlığı dökülüyor.

"Oh, çok üzgünüm!" Kamyondaki adamların hepsi ona yardım etmek için acele ederken ve o gözlerine kaçtığı için yüksek sesle ciyaklarken ben de bağırdım.

Tüm dikkatler onun üzerinde olduğu anda kuyruğumu kıstırıp kaçtım.

Bir kez daha kalabalığın arasına daldım ve tatlı kokulu zafer yiyeceği çantam avucumda sıkıca kenetlenmiş halde hızla uzaklaştım.

Hızla uzaklaşırken içimden bir kahkaha koptu, ama zaferle dolu heyecanım yemek kamyonundaki adamın bana seslenmesiyle çabucak söndü

ağır ayak sesleri arkamdaki sokağı dövüyor ve kalbimin yerinden fırlamasına neden oluyordu.

İki pazar tezgâhının arasından sıyrılıp, denize doğru uzanan dar bir ara sokaktan koşarak çıktım ve çocuklarımla buluşmam gereken çeşmeden uzaklaştım.

Koşmaya devam ederken rüzgâr saçlarımı hayalet yumruklara doladı, bacaklarım beni o kadar hızlı taşıyordu ki çevrem bir bulanıklık içinde hızla geçip gidiyordu.

Sokağın sonuna geldiğimde adam tekrar durmam için bağırdı ve omzumun üzerinden arkama baktığımda onun koştuğunu gördüm. Arkamda, nefes nefese kalması zaten bu işi çantada keklik yaptığımı gösteriyordu.

Ona kocaman bir gülümseme attım ve sonra kendimi sola doğru attım. Sokağı geçmeden önce kaldırım boyunca yarıştı ve tepeden aşağıya ve sağa doğru kıvrılan başka bir sokağa yöneldi.

Derin bir kapı aralığına girmeden önce birkaç kez dönüp dolaştım, bir yandan gölgelerde nefesimi tutarken bir yandan da onu kaybedip kaybetmediğimi kontrol etmek için dinledim.

Emin olmak için birkaç dakika bekledikten sonra burrito torbasını yüzüme doğru kaldırdım, midem ihtiyaçla guruldarken zafer kokusunu içime çektim ve aç bir şekilde inledim. Mary Beth gece geç saatlere kadar gizlice dışarı çıkmamı cezalandırmak için bu sabah da kahvaltı etmemi yasaklamıştı ama tüm zamanımı çocuklarımla geçirmemi engelleyebileceğini düşünseydi bir torba sık yiyebilirdi. Onlar benim her şeyimdi. Ve onun açlık cezaları bile beni onun diktatörlüğüne boyun eğdiremezdi.

Saklandığım yerden çıkıp havalandım, midem bambaşka bir nedenle düğümlenirken tekrar koşmaya başladım, pazardaki kalabalığın etrafından dolaşıp çeşmenin beni beklediği şehrin uzak ucuna doğru ilerledim.

Güneş üzerime vururken oraya kadar koştum, sonuncu olma düşüncesi rekabetçi ruhumu uyandırırken bacaklarım yanıyor ve kalbim gümbürdüüyordu.

İçimde yaşayan küçük canavar dişlerimi gıcırdatmama neden oluyordu.

Ancak çeşme ileride görüldüğünde ve sadece onu çevreleyen alçak duvarda oturan iki figür gördüğümde, içimden bir kahkaha düştü.

"Ah ha!" Chase ve JJ'e doğru koşarken ağladım, bir yandan burrito poşetimi havaya kaldırırken bir yandan da yanlarındaki gölgelikte yerde duran iki dev slushie, bir poşet donut, bir şişe rom ve bir file portakala baktım. "Bekle..." Ödüllerin sayısını saydım ve tam Rick ve Fox şeytani bir şekilde sırtarak arkamdan bana yaklaşırken arkamı döndüm.

"Görünüşe göre kaybettin, güzelim," dedi Rick tehditkâr bir şekilde ve onlardan kaçmak için döndüğümde çığlık attım, diğerlerini arkamda ayakta buldum, beni çoktan kafese koymuşlardı, kaçamayayım diye hepsinin elleri beni yakalamıştı.

Chase burritoları benden alırken "Dayan," diye yalvardım ve isteksizce bıraktım, savaşıırken bile onları kaderimden kurtarmam gerektiğini

biliyordum.

bir çıkış yolu bulmaya çalıştım. "Anlamıyorsun," diye yalvardım ama merhamet yoktu - hiçbir zaman merhamet olmadı.

Fox beni ayağımdan çekti ve onunla savaşımaya çalışırken çığlık attım, diğer üçü beş dakika boyunca çırpınan kollarımı ve bacaklarımı zapt etmeye yardım etti.

saniyeler sonra beni doğruca fiskiyenin buz gibi suyuna fırlattı. Çığlıklarım bir baloncuk seline dönüşürken, dibe atılan bir dilek parası gibi battım.

Kıçım fayanslara çarptı ve orada oturmak için kendimi yukarı ittim, suyu fiskeledim

ve onlar kahkahalarla inlerken ben dördüne ters ters bakarken nefes nefese kaldım.

"Sizi orospu çocukları," diye bağırarak ayağa fırladım, beyaz gömleğimdeki suyu çalkaladım ve karnım burnumda onlara doğru yürüdüm.

Burrito talebiyle yüksek sesle hırlıyor.

Kahkahaları kesildi, dördü birden bana öyle bir bakmaya başladılar ki, bu bakışların yoğunluğu tüm vücudumdaki tüyleri diken diken etti. bakışlar beni delip geçti.

"Ne?" diye sordum. Bakışlarının yüzümden uzaklaştığını fark ederek sordum.

Aşağıya baktığımda, ıslak, şeffaf gömleğimin içinden sert meme uçlarımın artık iyice ortaya çıktığını gördüm. "Oh, hayatımı sikeyim."

Kollarımı öfkeyle göğsümün üzerinde kavuşturdum ve baktıklarını fark etmiş gibi göründükleri için hepsine kaşlarımı çattım.

Chase arkasını dönüp bir elini ensesinde gezdirirken JJ'in yanakları kıpkırmızı kesildi ve Rick, "Tanrım," diye mırıldandı.

Meydanın karşısındaki kilisede, sanki Mesih hepimizi memelerimin utanç verici gerçekliğinden kurtaracakmış gibi duruyordu.

"İşte." Fox kendi siyah eşofmanını kafasına geçirdi ve ben nezaketsizce meme uçlarımı kapatarak çeşmenin kenarına tırmanmaya çalışırken bana uzattı.

*Şimdi birçok insan bize bakıyordu ve benim de yüzüm kızardı.
O kadar öfkeliydim ki sadece yere bakıp beni yutmasını dileyebildim.*

*"Üstünü değiştir güzelim, yoksa Ace birinin gözünü alacak.
Rick, "O şeyle dışarı çık" dedi.*

"Sanki konuşabiliyorsun da," diye karşılık verdi Chase, dördü beni sıkıştırmak için harekete geçtiğinde ve ben Fox'un parmaklarının arasından gömleği kaptım.

Hepsi bana sırtlarını döndüler, beni dünyadan sakladılar ve ben Fox'un eşofmanını yerine giymeden önce ıslak tişörtümü hızla çekiştirdim, onun kokusu beni sardı ve sertleşmiş meme uçlarımın üzerinde sürüklenme hissi allığımın daha da artmasına neden oldu.

"Hepinizden nefret ediyorum," diye homurdandım, ıslak saçlarımı yeni tişörtümün arkasından dışarı savurdum, şimdi beni bekleyen kaçınılmaz öğleden sonra sürtünmesine teslim olmadan önce kot şortumdan da biraz su çekmeye çalıştım.

"Yükü ilk senin almana izin verirse bizden hâlâ nefret edecek misin?" JJ sordu, Rick onun kadar yakın olmasa da sırtı bana dönüktü.

Centilmence, ve onu omzunun üzerinden bir bakış atmaya çalışırken yakaladım. "İşim bitti," dedim kararlı bir şekilde ve hepsinin dağılıp yüzlerini dönmelerine izin verdim.

Bir kez daha. Sırılsıklam ıslak gömleğimi yerden aldım ve doğruca Maverick'in suratına fırlattım. "Bu bir bakış çalmaya çalıştığın içindi, pislik."

"Seni görmek istiyorsam elimde değil-"

Fox onun karnına ciğerlerindeki havayı boşaltacak kadar sert bir yumruk attı ve Chase de onun üzerine atladı, üçü kavgaya tutuştu. Şüphesiz ki bu durum çevredeki izleyicileri daha da çok kızdırdı.

JJ yere düştüklerinde onları atlattı ve bir tanesini yakaladı. ve romun kapağını kaldırıp içine büyük bir ölçü dökmeden önce bana uzattı.

"Daha iyi misin?" diye sordu, gözümü kaçırarak alkolden uzun bir yudum aldı.

"Burrito istiyorum," diye huysuzca mırıldandım, içkimden bir yudum almak için eğildim ve boğazımdan aşağı inerken hem alkolün hem de buzun yakıcılığının tadını çıkardım.

"Tamamdır." JJ çaldığım çantadan bir tane aldı, sonra da bir çörek uzattı. İkisini de kabul ettim, her şeyi garip bir şekilde tuttum ve bir kenara tükürüp gerçeğinden bir ısırik almadan önce burrito kağıdını dişlerimle yırttım.

Takdirle inledim, başımı arkaya eğdim ve yemeğimin tadını çıkarmak için sonsuz utancımı unuttum.

"Portakalları Fox mu çaldı?" Ağzım doluyken sordum ve JJ homurdandı.

"Öyle olduğunu biliyorsun."

Fox, Rick ve Chase'le birlikte yerde yuvarlanmaya devam ederken, "Hepimiz daha fazla meyve yemeliyiz," diye savunmacı bir tavırla homurdandı.

"İçkiden, şekerden ve yağlı yemeklerden sonra geldiği sürece, ben varım," diye kabul ettim ve Fox'un sinirlenerek oflaması beni sadece güldürdü. "Hadi ama pislikler, burada dikilip kendimizi göstermekten bıktım.

Şimdi gidip bir yerlerde yalnız kalabilir miyiz?" Kavgaları bir süre daha devam edecek gibi görüldüğünde sordum.

"Evet," diye onayladı Rick, ayağa kalkıp JJ'den romu almadan önce Chase'i kışının üstüne yatırarak kadar sert bir şekilde itti. "Hadi gidip yalnız kalalım."

Önemli olan tek yalnızlığın beşimizi de kapsayan bir yalnızlık olduğunu her zaman anlamış olan o kocaman adama dönüp baktım ve onu aynı çeşmenin yanından geçirirken gülümsedim. dudakları aynı anıyı hatırladığını bana bildiriyordu.

"Aylarca o transparan tişörtün içinde sıırıslıkam olduğunu düşünerek otuz bir çektim," dedi cesurca, uzun boyuyla bana kolayca yetişirken

adım. "Fox'un bana attığı her yumruğa ve daha fazlasına değdi."

"Senden hâlâ nefret ediyorum," dedim, o günden beri vücuduma çok daha fazlasını görmüş ve yapmış olmasına rağmen, o gün ne kadar utandığımın hatırası derimin altına hücum ediyordu.

"Evet, ama nefret seksi buna değiyor, değil mi güzelim?" Kıcıma bir tokat attı, ben de ona bir tokat attım, keten pantolon el izi kalabileceğini düşündürtecek kadar iyi bir vuruş yapmama izin verdi.

Rick kılık değiştirmesini tamamlamak için bir güneş gözlüğü taktı, sonra bir kolunu belime doladı ve bir köşeyi dönüp kendimizi pazar yerinin eteklerinde bulduğumuzda beni kendisine yaklaştırdı.

Kalabalığın arasına karıştık ve ben meyve ve sebze satan bir tezgâha doğru ilerledim, Rick etrafımızdaki kalabalığı Shawn ya da annesinden bir iz var mı diye tararken ben de bir şeyler seçmeye çalıştım.

Tenim karıncalar vücudumun her yerinde geziniyormuş gibi karıncalandı, adrenalin içime akıyor ve ona veremediğim bir çıkış arıyordu.

"Ace sokak bandosunun yanındaki gölgelerde," diye mırıldandı Maverick, ben bir poşet dolusu tombul çilek seçip paramı nazikçe uzatırken, Saygıdeğer kadın, şimdiye kadar bu marketten bir şey alıp almadığımı merak ediyordu.

Servis yapan adam para üstümle birlikte onları bana uzattı ve onun tezgahından uzaklaşırken bir tanesini poşetten kopardım, ısırdım ve Rick'in dudaklarına götürmeden önce tatlı tadıyla hafifçe inledim, böylece o da bir ısırık alabilirdi.

Çileği kabul ederken dudakları başparmağımı sıyırdı ve ben de ona gülümsedim, rol yapmamızın basitliği göğsümü hafifletti.

Kalabalığın içinde ilerlerken "Bundan hoşlanıyorsun," diye suçladı. "Ne gibi?" Masumca sordum.

"Biz. Bu. Gün boyunca dışarıda olan bir çift... normal." Bu kelime hem burnunu kırıştırdı hem de dudaklarının kenarına bir gülümseme yerleştirdi ve ben de homurdandım.

"Zaman zaman normalde de oynayabiliriz," dedim. "Bunun bir zararı yok. Birdenbire dört yataklı, çitlerle çevrili evimize gidip makul bir saatte uyumadan önce beş dakika vanilya seks yapmak istememe neden olacak değil."

"Kulağa çok özel bir cehennem gibi geliyor," diye kabul etti ve çilek ağacından bir çilek alıp dudaklarıma götürdü. "Seni çetemizin kalesine götürüp yatağıma bağlamam ve hangimizin seni daha önce yıpratacağını görmek için dövüşürken diğer dinsizlerle sırayla seni becermem çok daha iyi olur."

"Sana iyi şanslar," dedim dudaklarımdaki kırmızı suyu yalayarak ve beni izleyişinin tadını çıkararak. "Elimizdeki işe odaklanmalıyız," diye ekledim.

"Üzerimde nefes nefese kalman unuttuğum anlamına gelmiyor güzelim. Az önce Johnny James'i o la- dee-da barista kamyonunun yanında espresso içerken gördüm, sanki bunun için doğmuş gibi gösterişli bir hıyar görüntüsü çiziyordu."

Kendim görmek için baktım, JJ'in kargo şortu ve mokasen ayakkabı giydiğini ve onu düz bir şapka ile gösterdiğini gördüğümde beni eğlendirdi. Tam bir pislik gibiydi ve özünün dokusuna kadar tanıdığım adama hiç benzemiyordu.

"Bu kıyafetleri üzerinizden çıkarmak için sabırsızlanıyorum," diye mırıldandım, Rick'le birlikte caddede ilerlerken gözlerim yine kalabalığı taradı ve oyma ahşap boncuklar ve kesme cam kolyelerle el yapımı ürünler satan bir kuyumcuyu işaret ettim.

Eşyaları ilgiyle incelemeye başladım, Rick'e bölgeyi bir kez daha avlama fırsatı verdim, Shawn'ı görmeden geçen her saniye yaklaşan bir kıyamet gibi hissediyordum.

Rick'inkiyle aynı anda arka cebimdeki telefonum çaldı ve mesajı kontrol etmek için telefonunu çıkarırken ona baktım, yüzü sadece tek bir anlama gelebilecek şeytani bir gülümsemeyle aydınlanıyordu.

"Görünüşe göre Foxy kokuyu almış," diye mırıldandı ve kalbim heyecan ve beklentinin karışımıyla yerinden fırladı. Sonunda bir şeyler doğru gidiyordu. "Hadi gidelim."

Beni çekiştirdi ama ben bulunduğumuz tezgâhtan uzaklaşmak için hamle yaptığımda deri bir bilezik gördüm. Üzerinde altınla örülmüş beş iplik ve üzerinde kurukafa olan küçük bir toka vardı. Anında Chase'i düşündüm, hareket etmemiz gerektiği halde gözlerimi ondan alamadım.

"Bekle," diyerek bileziği vitrinden aldım ve ne kadar güzel bir parça olduğu ve ne kadar muhteşem bir zevke sahip olduğum hakkında gevezelik etmeye başlayan pazarcının dikkatini çektim.

"Ben alırım," diye sözünü kestim, parmaklarımı Rick'in cebine daldırdım ve daha onu soyduğumu fark etmeden cüzdanından bir ellilik aldım. Bileziği bileğime geçirdim, hediye kutusu teklifini elinin tersiyle ittim ve para üstünün kendisinde kalmasını söyleyerek arkamı dönüp Rick'in rehberlik etmesine izin verdim.

beni kalabalığın içine geri soktu.

"Nerede?" Gözlerim etrafımızdaki herkesi tarayarak sordum. "Çiçek tezgahını geçince," diye cevap verdi, ben parmak uçlarımda ilerlerken o da adımlarını hızlandırdı.

Kalabalığın başının üzerinden bakıp sokağın en ucundaki tezgâhı aramak için. "Ve şimdi Tilki çocuğa elli dolar borçlusun, güzelim."

"Tilki mi?" Kaşlarımı çattım.

"Evet, bu sabah cüzdanından çıkardım." Bir kahkaha patlattı ve ben de homurdandım. Pislik. Gerçi benim de bir pislik olduğumu tahmin ediyordum, yani hayat böyleydi.

Solumdan bir hareket gözüme çarptı, çocuklarımla olan içgüdüsel bağım dönüp Chase'in kalabalığının arasından süzüldüğünü görmemi sağladı. Biriyle konuşuyormuş gibi yaparken telefonu kulağına götürdü ve etrafındaki herkesten daha hızlı hareket ederek Fox'un bizi yönlendirdiği yere doğru ilerledi.

Parlak Hawaii tişörtü ve koyu renk güneş gözlükleri, saçlarını zorla topladığım topuzuyla birlikte kılık değiştirmesine yardımcı oldu ve hiçbirimiz tam olarak tanınmaz halde olmasak da, herhangi birinin biz olduğumuzu kolayca anlamasını zorlaştırmak için yeterince şey yaptığımızdan emindim.

Telefonlarımız tekrar çaldı ve bu sefer Fox'un gönderdiği mesajı okumak için Rick'inkini ondan aldım.

Fox:

Bir sonraki sokağa doğru gidiyorlar.

Hızımızı artırırken bir kolumu Maverick'e doladım, dikkat çekmemek için hızımızı ölçülü tutmak zorunda kaldığımız için dişlerimi sıkıyordum ama bu kadar yakın olduğumuzu bilmek beni geriyordu. Parmaklarım gömleğinin kumaşının altında saklı olan silaha değdi, silahın varlığını bilmek beni sakinleştirdi.

parmaklarını benimkilerin arasından geçirdi ve ondan uzaklaştırdı.

"Bu son çare bebeğim," diye hatırlattı bana. "Onu hissetmek istiyorum Kurşun şeklinde bir merhamet görmeden çok önce yumruklarımın gücü altında kemikler çatlar."

Bunun zihnimdeki görüntüsü beni biraz sakinleştirdi, başımı sallarken parmaklarım onunkileri sıkıyordu.

"Gerçek gücün ne olduğunu görmesi için sabırsızlanıyorum," diye homurdandım ve bizi kalabalıktan uzaklaştırdım.

Daha fazla sokak satıcısının, sanatçının ve turistik tezgahın bulunduğu bir sonraki yola geçmek için kullanabileceğimiz bir ara sokak gördüm.

Bir balık tezgahı ile bir süt ürünleri tezgahının arasından çıkarken parlak güneş ışığı gözlerime vuruyordu. Taze ürün satın almak için bekleyen uzun bir yerli kalabalığı, aralarından geçerken bizi yavaşlamaya zorluyordu.

Sol tarafımızdaki Fox'u fark ettim, saçındaki siyah boyaya ve ona ödünç verdiğim parlak Yeşil Power Ranger tişörtüne rağmen yürüyüşündeki tanıdık sinsilik dikkatimi çekti. Erkek bedenini aldığım için şanslıydı, böylece içine kıvrılabilecektim.

Ama tam GPR'nin düşünceleri beni hedefimden uzaklaştırmakla tehdit ederken, gözlerim çok daha az çekici bir manzaraya takıldı ve Rick beni çekmeye devam ederken tökezleyerek düştüm, ayaklarımı tutmak için ona tutundum.

"İşte oradalar," diye tısladım, çenemi sallayarak Shawn ve annesinin az önce etrafından dolaştığı şişme havuz oyuncaklarıyla dolu bir tezgâha doğru ilerledim.

"Nereye?" Rick sordu ama ben çoktan harekete geçmiştim, bizden çok şey alan o pisliğe yetişmek için acele ederken onu da peşimden sürüklüyordum, intikam arzusu tüm uzuvlarımı yakıp kavuruyordu.

"Unutma, sadece onu takip etmemiz gerekiyor." Fox'un sesi neredeyse kulağıma bir çığlık gibi gelirken arkamızdan yaklaştı ve onu diğer tarafımda buldum.

"Ödümü kopardın," diye tersledim, göğsüne bir şaplak atarak onu azarladım ve avımızı gördüğüm yere doğru hızla ilerlemeye devam ettim.

"Ava çıkmış bir kadın gibi görünüyorsun," diye homurdandı, kolayca ayak uydurarak. "Ama onu annesinin gözleri önünde, tanıklarla dolu bir pazar yerinde öylece yakalayamayız. Bu konuda akıllı davranmalı, onu takip etmeliyiz, unuttun mu?"

"Evet, hatırlıyorum," diye homurdandım, hangisinin şehrin bu tarafına doğru bir araç bırakmakla görevlendirildiğini hatırlamaya çalışırken.

"Chase'in bisikleti?"

"Evet," diye yanıtladı. "Eğer Shawn kaçmaya kalkarsa, biz hazırız."

Başımı salladım, şişme oyun tezgahının etrafından dolanıp kendimizi üç yöne doğru bizden uzaklaşan giysi tezgahlarıyla çevrili bulduğumuzda odağım tekrar o orospu çocuğunu avlamaya döndü.

"Ayrılın," diye tısladım.

Rick bana daha sıkı sarılarak, "Hiç şansımız yok," diye cevap verdi hemen. "Hangi yöne gittiğini bilmiyoruz," diye tersledim.

"Ve eğer çok

Onu kaçırmamız için burayı doldurursa o da bizimle aynı sorunu yaşayacak. Chase'e nerede olması gerektiğini söyleyebilmemiz için onu bulmamız gerek, bu yüzden bana diğerleriniz kadar yetenekli değilmişim gibi davranmayı bırakın.

orospu çocukları ve işinize devam edin."

Maverick'i iterek beni bırakmasını sağladım, sonra da ikisinin de tartışmasına fırsat vermeden giysi kabinlerinin arasındaki sağ patikadan yukarı çıktım.

Tereddüt ettiklerinde omzumun üzerinden onlara ters ters baktım ve yapılması gerekene boyun eğmek zorunda kaldılar, Shawn'ın gidebileceği diğer yollara saptılar.

Elimi giydiğim dökümlü elbisenin cebine soktum, oraya sakladığım fiske bıçağını avuçladım ve her ihtimale karşı parmaklarımı bıçağın etrafına sardım.

Cadde önümdeki tepeye doğru ilerliyordu ve hızla yukarı çıkarken kalçalarım yanmaya başladı, rafların arasına göz atarken umutlarım azaldı. Önümdeki satıcı tezgâhlarından sarkan uzun beyaz çarşafı ve havluları görmeden önce giysilerimi giydim.

Shawn orada, tek bir kumaş parçasının hemen ötesinde olabilirdi ya da alışveriş yapan annesinin kaprislerini takip ederek farklı bir yol izlemiş olabilirdi.

Telefonum çaldı ve çıkarıp Rick'in onları gördüğünü söylediği mesaja baktım, tam o sırada bisikletini onların bulunduğu yere yaklaştıran Chase'den bir mesaj geldi.

Rick'e tekrar katılmak için geri dönmek niyetiyle arkamı döndüm ama tam o sırada solumda asılı duran beyaz çarşafların arasındaki hareket beni ürküttü.

Shawn bana doğru hamle yaptı, eli bileğimi yakaladı ve beni çekiştirdi. Ona doğru sarkan çarşaflar, çevredeki pazar müdavimleri tarafından neredeyse görünmez olduğumuz anlamına geliyordu ama bunu değiştirmek için sadece çığlık atmam gerektiğini biliyordum.

"Beni mi arıyorsun, şekerparem?" diye alaycı bir tavırla baktı, gözleri omzumun üzerinden geçerken etrafımızda bana yardıma gelen adamlarımdan bir iz olup olmadığını kontrol etti. Ama bu onun hatasıydı çünkü ben zor durumdaki bir genç kız değildim.

Boştaki elimle cebimdeki sustalı bıçağı çıkardım, onunla bir saniye bile çatışmaya girmeye zahmet etmeden, öfkeli bir hırıltıyla bıçağı ona doğru savurdum.

Bıçağım ön koluna saplandığında Shawn yüksek sesle küfretti ve kanı yanıımızdaki beyaz çarşaflara sıçrarken beni bırakması için onu zorladı.

"Orospu," diye hırladı.

"Kaçsan iyi olur, Shawn," diye cevap verdim, bıçağı tehditkâr bir şekilde aramızda tutarak etrafımızın tanıklarla çevrili olup olmamasının umurumda olmadığını açıkça belirttim. Başını çevirdi, gözleri uykudan kaçır gibi biraz çökmüştü ve bandajları açık yaralarının arasından görünüyordu.

Gömleğinin üstündeki düğmeler Travis'in ona sıktığı kurşunun etkisinden hâlâ kurtulamadığını gösteriyordu. "Köpekbalıkları avlanmaya çıktı ve şimdi suda kan var."

"Senin ve benim Şeytan'la randevumuz var, puding," diye beni uyardı, bir adım geri çekildi ve bu şekilde geri çekilirken kaşlarımı çatmama neden oldu. "Çok yakında seni çağırmaya gelecek. Ben ve o her türlü planı yapıyoruz, daha bugün seninle ne yapacağım konusunda epey bir aydınlanma yaşadım.

tekrar benimsin. Beklediğine degecek, şekerparem, sana söz veriyorum."

Yanımdaki sehpadan bir çarşafı yırtıp yüzüme fırlattı ve arkasına dönüp asılı diğer çarşafların arasından ittirerek kaçarken ben de kanlı bıçağımı saklamak zorunda kaldım ve arkamdaki insanlara gösterildim.

Arkasından hızla grubu aradım ve kendimi beyaz pamuktan bir dünyanın içinde kaybederek diğer tarafa fırladım.

"O burada," dedim arama bağlandığında, hem Fox hem de Chase hatta iken diğerlerini beklemeye devam ediyordu. "Tepeden yukarı Banyan'a doğru gidiyor.

Sokak."

"Seni gördü mü?" Chase sordu, motosikletinin kükremesi kaskındaki kulaklıktan onunla konuştuğumu anlamamı sağladı.

"Evet," diye homurdandım, bunun olmasına izin verdiğim için kendime kızdım. "Sana dokundu mu?" Fox havladı.

"Beni yakaladı, ama ben onu kestim, sonra da çekip gitti," dedim, kafam çok karışmıştı. "Takip ediyorum ama göremiyorum- bekle, hayır onu görebiliyorum, hala Banyan'a doğru gidiyor, şimdi yanında annesi var."

"Geri çekil," diye hırladı Fox. "Chase'in elinde bu var, seni kaybettiğini düşünmesi gerekiyor."

"Hâlâ o yöne gittiğinden emin olmalıyım," diye karşı çıktım, koşmaya başlama dürtüsüyle savaşıırken beden kalabalığının arasında ilerliyordum.

Kimse cevap veremedi Rick telefona bağlandı, çakıllı sesi hoparlörden gürliyordu. "Kahretsin, yanılmışım, o değilmiş, ben-"

"Rogue onu buldu," diye araya girdi Fox. "Durmasını söylememe rağmen onu Banyan Sokağı'na doğru kovalıyor."

"Öylece gitmesine izin veremeyiz Fox," diye hırladım, bana öfkeyle bağırان bir çift turistin arasına girerek.

Her türlü incelik girişiminden vazgeçtim ve koşmaya başladım.

"Şimdi o tarafa geliyorum. Onu yakaladım," dedi Rick, sanki ben konuşmaya dahil olmamışım gibi ve ben ona maço saçmalıklarını söyleyemeden telefonu kapattı.

"Banyan'a yaklaşıyorum," dedi Chase motosikletinin motor sesinden. "Eğer bir arabaya binerse, onu takip etmeye hazırım."

"Buradan sonrasını ona bırak, Rogue," diye buyurdu Fox, ciğerlerinden çıkan sert nefesler onun da kaçtığını ve büyük olasılıkla peşimden geldiğini anlamamı sağladı.

"Planı biliyorum," diye tersledim, ayaklarım uzun kumaşa takılınca elbisemin eteğini yumrukladım, yoğun kalabalığın arasından Shawn'ı görmeye çalıştım ama o bir evcil hayvan maması tezgahının arkasına saklanmıştı ve artık ne onu ne de annesini görebiliyordum.

Daha fazla insanın arasından geçerek durağa ulaştım ve onu göremeyince etrafımda dönmeye başladım.

"Neler oluyor?" JJ'nin sesi nihayet çağrıya katıldı ve Chase ne yapabileceğini açıklarken onların ileri geri konuşmalarını duymazdan geldim.

"Hâlâ Banyan'a gidip gitmediğini bilmiyorum," diye araya girdim. "Şu anda onu göremiyorum ve onun yerine Fenway'e doğru gitmiş olabilir."

"Arabam Fenway'de park halinde, iki dakika içinde orada olabilirim," dedi JJ, bu amaçla getirdiği dikkat çekici olmayan sedana atıfta bulunarak.

"Ben de o tarafa mı gideyim?" Chase sordu ama ne diyeceğimi bilemiyordum, kaygan orospu çocuğundan herhangi bir iz aramaya çalışırken başım bir ileri bir geri gidip geliyordu.

"Bilmiyorum," diye itiraf ettim, onu kaybettiğim için kendime duyduğum öfke sözlerimi renklendirirken, avladığımız adamdan bir iz bulmak için etrafımıza bakmaya devam ettim.

Yolun yukarısında bana doğru koşan devasa bir şekil gördüm, bakışlarım Rick'inkilerle buluştuğunda içimi kızgınlık ve rahatlama karışımı bir his doldurdu ama o daha yaklaşmadan Fox üzerime atladı, beni neredeyse ayaklarımın altından sürükleyerek sokağın kenarına, daha iyi korunabileceğimiz bir yere götürdü.

"Nereye gitti?" diye sordu ve ona kızmak için harcayacak enerjim bile yoktu, sadece başımı umutsuzca salladım ve kalabalığın içinde ondan bir iz olup olmadığını araştırdım.

"Arabadayım ama hiçbir şey göremiyorum," dedi JJ ve telefonu tutuşum parmaklarımı morartacak kadar sıkılaştı.

"Benim de hiçbir şeyim yok," diye onayladı Chase ve ben yüksek sesle küfrettim. "Kaçacak," dedim acı acı.

"Henüz bitmedi," diye karşı çıktı Rick bize ulaştığında, kolunu kaldırarak pazarın uzak ucuna doğru tepeyi işaret etti ve nihayet Shawn ile annesini gördüğümde nefesim kesildi.

"Haydi," diye hırladım, hemen havalandım ve Chase ile JJ'ye Terrance Sokağı'na gitmeleri için emir verdim.

Kimsenin kullanmadığı çıkmaz bir yoldu ve Shawn belli ki onu köşeye sıkıştırmak üzere olduğumuzu fark etmemişti. Kendimi zorlarken göğsümden bir zafer dalgası geçti, sonunda Shawn'ın ölümünü izleyeceğimi, bana ve çocuklarıma yaptığı her şey için onu incitip çılgık atıracağımı düşündükçe intikam duygusu içimde uğulduyordu.

Cebimdeki bıçağı avucumda iz bırakacak kadar sıkıca kavradığım için Fox ve Maverick'in beni bırakmaktan ya da bana ayak uydurmaktan başka seçenekleri yoktu.

Shawn bize doğru bir bakış fırlattı, kaç kişinin hala bizi engellediğini ve ona herhangi bir saldırıda bulunmamızı imkansız hale getirdiğini fark edince heyecanla kıkırdadı.

"Siktir et onu," diye tısladım.

"Doğruca bir tuzağa doğru koşuyor sinekkuşu, Chase ve JJ hazır," diye hatırlattı Fox ve ben de başımı salladım ama yavaşlamadım.

Chase telefonda, "Terrence Sokağı'nda bekliyorum," diye onayladı. "Ben de otuz saniye içinde orada olacağım," diye onayladı JJ.

Başımı salladım, annesini pazar tezgahlarının arkasına çekip gözden kaybolurken Shawn'ı gözden kaybettim.

"Nerede o?" Tepeye doğru koşarken hırladım, sırtımdan aşağı terler akıyordu.

"Bunu halledeceğiz güzel kız," diye söz verdi JJ ama buna inanmak benim için zordu.

Fox, "Onlara güven," diye ısrar etti ama ben yavaşlamadım.

"Onlara güveniyorum. Güvenmediğim lanet olası Shawn."

Buna itiraz edemezlerdi, bu yüzden bana ayak uydurdular, üçümüz tepeye doğru koşarken bir yandan da sağda solda bizden kaçan pisliğin izlerini arıyorduk.

Shawn'ın az önce gittiği yöne doğru baktım ve annesini siyah bir SUV'ye sürüklediğini gördüğümde lanet ettim, bakışları benimkiyle buluştu ve bu işin bitmediğini vaat eden kötü niyetli bir sırıtışla bana baktı.

"Blackthorn Caddesi'nde bir arabaya biniyor," diye soluk soluğa hala kulağımda olan telefona baktım, bunun JJ'nin geri dönmesi ve Chase'in de kendi etrafında dönmesi gerektiği anlamına geldiğini biliyordum.

"Suratını parçalayıp ite yedirmek için sabırsızlanıyorum," diye hırladı Rick, hızını artırarak arabaya doğru koşarken beni solladı.

Fox yemin ederek onun da peşinden koştı, Rick'le rekabet etme fırsatı doğduğu anda buna karşı koyamadı. Artık yaraları büyük ölçüde iyileşmişti ve yeniden tam bir porsuk gibi davranabilirdi.

Chase telefonda, "Geliyorum ufaklık, kaçamayacak," dedi ve şimdi motorunun sesini duyabiliyordum, motor homurdanarak bu tarafa doğru ilerliyordu, kovalamaya hazırdı.

"Ben de senin arkadayım Ace," diye onayladı JJ ve ben de bundan teselli bulmaya çalıştım ama Shawn'ın elimizde olduğunu ve bu işin sonunda bittiğini kesin olarak öğrenene kadar kendimi daha iyi hissetmeyeceğimi biliyordum.

Rick ve Fox cipe yaklaştılar ama onlar cipe ulaşmadan motor kükredi ve araç onlardan uzaklaştı, Shawn'ın heyecanlı çıığı açık pencereden duyuluyordu.

Yine de umudumun azalmasına izin vermedim, gözlerim solumuzdaki bir ara sokağa park etmiş bir motosiklete takıldı, gidonundan sarkan siyah bir kask onu almam için bana yalvarıyordu.

"Seninle geliyorum Ace," dedim motora doğru dönerken, hâlâ koştığımız yolun sonuna yaklaşan motorunun kükremesini duyarak. "Beni al."

"Sakın buna cüret etme," diye bağırdı Fox, başı bana doğru döndü, yeşil gözleri öfkeyle parladı. "Lanet olası bir arabanın arkasına binmeyeceksin. o orospu çocuğunu kovalarken motosiklet."

"Bu kararı vermek sana düşmez," diye terslendim ve park halindeki bisikletten kaskı kaptığım gibi kafama geçirdim, telefonumu da cebime geri koydum.

Fox dönüp bana doğru koşmaya başlarken adımı haykırdı ama Chase o ya da Maverick yaklaşmadan kayarak önümde durdu.

Chase onları da fark edince, "Hadi ufaklık, biraz intikam almamız gerek," diye homurdandı.

Zaten motorun arkasına atlamıştım, kalçalarım onunkilere sarılmış ve kollarım beline dolanmıştı, bu yüzden sürmeyi reddetmediği sürece beni durdurma şansları yoktu.

"Kanamasını izlemeye hazır mısınız?" Fox motordan inmem için bir komut daha verirken ve siyah SUV caddede bizden daha da uzaklaşırken heyecanla sordum, Chase tereddüt etti, ama o da benim kadar biliyordu ki bu intikama borçluyduk ve büyük Fox Harlequin'in emirleri bile bizi bundan mahrum edemezdi. "Daha fazla zaman kaybedersek Shawn kaçacak."

"O zaman bunu yapmayacağından emin olalım." Chase bana hararetli bir bakış attı, intikam ihtiyacımız aramızda alev alev yanarken o arkasını döndü ve ben ona daha sıkı sarıldım. Motoru çalıştırdı ve hızla uzaklaştık, güçlü motosiklet yolda hızla ilerlerken midem bulanıyordu.

Rick, Johnny James'in az önce yanaştığı arabaya doğru dönerken Fox'un öfkeyle adımı haykırdığını görmek için koltuğumda döndüm. İkisi birlikte arabaya atladılar, Fox arkaya geçti ve Chase motosikletin sınırlarını zorlayarak ikimizi de çok inciten adamın peşinden giderken dikkatimi yola verdim.

Yollar trafikle doluydu ve Shawn trafikte önümüze geçmeyi başarmıştı, ancak bisiklet arabalar, kamyonlar ve otobüsler arasında kolaylıkla zikzak çiziyordu - her ne kadar aralardan hızla geçtiğimiz boşlukların darlığı yüzünden kalbim birden fazla kez boğazımdan fırlamakla tehdit etse de.

Ama Chase'in içinde de benimle aynı ihtiyaç, düşmanımızın kanını dökmek ve bize yaptıklarının bedelini ödetmek için aynı umutsuz dürtü vardı ve motosikleti sınırlarına kadar zorlarken ona güveniyordum.

Shawn Mackenzie'nin gözlerindeki ışığın sönüşünü, acı ve ıstırap içinde buradan geçişini izlemem ve bir daha asla kapımı ya da düşüncelerimi varlığının tiksindirici kalınlığıyla karartmayacağını şüpheye yer bırakmayacak şekilde bilmem gerekiyordu.

JJ arabasıyla yetişemiyordu ve kısa süre sonra arkamdakileri gözden kaybettim, onun yerine önümüzdeki pisliğe ve içimdeki onun kanamasını görme ihtiyacına odaklandım.

Shawn kasabadan çıkıp dağlara ve sahilden uzaklara doğru ilerlerken ben Chase'e yapıştım ve ona yaklaştığımız her santimde kalbinin ellerimin altında hızla çarptığını hissettim.

İç kesimlere doğru ilerledikçe yollar boşalmaya başladı, bu da Chase'e gazı gerçekten serbest bırakma fırsatı verdi ve onu şimdi yakaladığımızı bilmenin yoğun rahatlığıyla avımızın peşinden ateş ettik.

"Sıkı tutun ufaklık!" Chase motorun uğultusu arasında bağırdı ve ben de kollarımı ona doladım, rüzgâr mavi elbisemin ince kumaşını ve kaskın altına taktığım kırmızı peruğun uzun tellerini savururken içimde adrenalin dolaşıyordu.

Yolun diğer tarafında bir kamyon yanımızdan geçti, Chase bizi döndürüp gazı geri çekerken önümüz açıldı, bizi trafiğin dışına fırlattı, bizi Shawn'dan ayıran arabaları birbiri ardına solladı, tek görebildiğim siyah SUV olana kadar renkleri birbirine karıştı.

Shawn tam biz ona yaklaşırken arabayı geri çekti, ana yoldan çıkıp ağaçların arasına doğru giden ve onların arasında kaybolan çoğunlukla toprak bir yola saptı.

Chase keskin virajı hızla alırken çığlık attım, motosiklet çılgınca eğildi, arka tekerlek savrulurken parmaklarım göğsüne saplandı.

Gözlerimi kapattım, bir silme bekliyordum, ama bundan daha iyisini bilmeliydim. Motor tekrar kendini düzelttiğinde Chase bir kahkaha attı, biz de Shawn'ın gitmesine izin vermeyerek pistten aşağı inerken motor yüksek sesle böğürüyordu.

Etrafımızı saran tozlar öksürmememe neden oldu ve onları takip ederken siyah SUV'u görmemizi engelledi ve Chase, motosiklet engebeli arazide zorlanırken, tekerlekleri buna uygun olmadığından arka tarafın virajları hızla alırken istediğinden daha fazla kaydı.

Önümüzdeki toz bulutunu kovalayarak ve gözlerimizi kısıarak ilerlemeye devam ettik, Shawn'ın tekerlekleri toz bulutunu o kadar yoğun bir şekilde kaldırıyordu ki gözlerim yanıyor ve tadı boğazımı yakıyordu.

Patika ileride keskin bir virajı dönüyordu, Shawn hızla geçerken tozlara bir de çakıl serpintisi katılıyordu ve açıkta kalan derimden seken, keskin kan çizgileri çizen ve taze çürükler bırakan küçük füzelerin saldırısına karşı irkildim.

Chase öksürerek onu takip etti, belinden silahını çıkardı ve toz bulutuna doğru çılgınca ateş etti, ama daha üçüncü atışı yapmadan önümüzdeki toz bulutunda bir gölge belirdi ve arabayı orada, yolun tam ortasında durmuş, bizi bitirmek için bekleyen bir tuzak olarak gördüğümde boğazımı yırtan bir çığlık attım.

Ölüm gözlerimin önünden geçerken Chase motosikleti kenara çekti, kaza kaçınılmaz görünüyordu, arabanın arkasıyla çarpışmamızın acısı daha gerçekleşmeden cildime sürtünüyordu.

Ama bir mucize eseri öyle olmadı. Motosiklet toprakta patinaj yaptı, biz yana savruldukça daha fazlası etrafımızı sardı ve ona çarpmak yerine dönerek yere çarptık.

Motosikletten hızla fırladım, toprakta yuvarlandım ve taşlar yolun kenarındaki ağaçlara çarpıyor ve küçük bir tepeden aşağı yuvarlanıyordu.

Sırtımın üzerine sertçe düştüm, nefes almak için mücadele ederken sudan çıkmış balık gibi soluyordum.

Acı vücuduma yayıldı ama bunun hayati bir tehlike olmadığını anlamam sadece birkaç saniye sürdü, sadece düştüğümde yuvarlandığım her taşın, kökün ve tümseğın yerinde bıraktığı hafızaydı, kask beni herhangi bir kafa yarısından korudu.

Chase solumdaki ağacın arkasından ateş etmeye başladığında ellerimin ve dizlerimin üzerine yuvarlandım, beni yanına çağırırken gözlerim onunla buluştu. Omzundan aşağı kan akıyordu, gömleğinin kumaşında gözle görülür bir yırtık vardı ama kesik çok derin görünmüyordu.

"Bugün o gün değil, şekerparem," diye seslendi Shawn, annesinin korku dolu çığlıkları biraz öteden geliyordu.

Onu aramak için siper olarak kullandığım ağacın kenarına bir göz attım ama yavaşça çökmekte olan toz bulutunun ötesinde bir şey göremedim.

"Kendimi daha iyi hissettiğim bir gün için bu birleşmeye bir iğne koyacağız.

Ama merak etmeyin - doğru zaman geldiğinde sizin için her türlü eğlenceyi planladım!" Shawn bağırdı.

Peş peşe iki el ateş edildi ve ben ağacın arkasına saklandım, Chase'in eli benimkini buldu ve kasklarımızın siperliklerinden birbirimize bakarken gözlerimiz buluştu.

Beni sıkıca kavrayışından ve silahını niyetle kaldırışından ne düşündüğünü anlayabiliyordum. Başımı sallayarak daha sıkı tuttum.

"Bekle," diye tısladım, Shawn'ın bir şeylerin peşinde olduğunu biliyor ve bir an için bile olsa gizlenmeyi riske atarsak olacaklardan korkuyordum.

Ama o orospu çocuğunun ne planladığını daha fazla tahmin edemedim, kapanan bir araba kapısının sesi bizi çağırırdı,

Hemen ardından bir motor sesi duyuldu ve siyah SUV piste çıkıp hızla uzaklaştı.

Nefesimi içime çektim, ikimiz de zaten bildiğimiz şeyi doğrulamak için dışarı baktık, yola bir kez daha yaklaşma riskini göze alarak yavaşça ayağa kalktık.

Piste tırmandığımızda orada hiçbir şey yoktu, sadece Chase'in motosikleti toprakta yatıyordu, her iki lastiği de patlamıştı ve tekerleklerden sarkıyordu, bu da onu buradan çıkmak için kullanamayacağımızı açıkça ortaya koyuyordu, avımıza devam etmek bir yana.

"Lanet olsun," diye küfrederek kaskımı çıkardım ve SUV'un motor sesi uzaklarda kaybolurken hayal kırıklığı içinde ağaçlara fırlattım.

Chase kaskını da bir kenara fırlattı, yere çarpıp yuvarlanmasına izin verdikten sonra yüzümü ellerinin arasına aldı ve tüm dikkatimi isteyerek beni sertçe öptü.

Dokunuşu beni, bu işi bitirmeye bu kadar yaklaşmışken her şeyin bu kadar hızlı bir şekilde elimden kayıp gitmesinin yarattığı öfkeli hayal kırıklığımdan uzaklaştırmaya yardımcı oldu.

"Tek ipucumuz buydu," dedim, başarısızlığımız beni gözyaşlarımla tehdit ederken sesim titriyordu ve öfkeyle gözlerimi kırptım. Shawn Mackenzie için ağlamayacaktım. Hiçbir zaman.

"Fark etmez," dedi Chase kabaca. "Bunun dışında hiçbir şeyin önemi yok." Beni tekrar öptü ve bu sefer elimi onun elinin içine sokarak tamamen teslim oldum.

Parmaklarını kırmızı peruğa düğümleyip üzerimden çekiştirirken artık kirli olan Hawaii tişörtünü giydim.

Kendi kişisel gökkuşağım etrafımıza düştü, teller birbirine karıştı ve terledi, ama Chase parmaklarını onların arasından geçirip beni daha derinden öperken buna hiç aldırıyor gibiydi.

O öpücükte koca bir okyanus vardı, bu noktaya gelene kadar atlattığımız onca şeyin kirliliğiyle kirlenmiş, ama yine de yaşamla dolup taşan bir

okyanus.

Aynı anda hem umut hem de güzellik. Dili benimkine çarpan bir gelgitti, gücümüz acımasız ve durdurulamazdı, sonsuz ve acımasızdı.

"Seni seviyorum Chase Cohen," diye mırıldandım ağzına, dudaklarımdaki kelimelerin tadını almasını ve her birini yutarken gerçekliğini hissetmesini istiyordum.

Elim yana ında geziniyor, karşılığında beni sevmesinin bedeli olarak taşıdığı yara izlerini ok uyordu. İçimdeki karanlık daha da derinle ti, teraziyi sıfırlama ve bu i kenceyi sona erdirmeye ihtiya ı damarlarıma ve  otesine doğru ilerledi.

"Ben senin sevgini hak etmiyorum," diye nefes verdi, ama bana sarılma şeklinden de vazge meyece i anlaşılıyordu. "Ama edeceğim. Bana kalan her gün onu kazanaca ım ve yapacağım son şey olsa bile kendimi buna layık kılaca ım."

"Dur," diye karşı çıktım, kendisinden daha az de erliymi  gibi bahsetmesinden nefret ediyordum ama sadece başını salladı.

"Taylor Swift ve Gary Lightbody'den The Last Time," dedi, ağzını kulağıma götürdü ve  arkının sözleri hafızamdan yükselip tüm bedenimi zevkle titretirken beni ürpertti. "Ve ben seni de seviyorum."

"Acele et, JJ!" Toprak yolda ilerlerken havladım, araba yoldaki her hendek ve tümsekten öfkeyle geçip sarsılıyordu.

"Olabildiğince hızlı gidiyorum," diye hırladı JJ.

"Bayan Mabel bundan daha hızlı sürebilirdi," diye tısladı Maverick yolcu koltuğundan, kolu camdan dışarı sarkmış ve silahı ateş etmeye hazırды.

"Siktir git." JJ gaza daha da basarak bizi koltuklarımıza geri fırlattı ve ben de kendimi onun koltuğunun arkasına yaslayarak Rogue ve Chase'den herhangi bir iz var mı diye.

Kalbim göğsümde çılgınca atıyor, kurtulmak ve iyi olduğunu görmek için çaresizce ihtiyaç duyduğu iki kişiye ulaşmak için göğüs kafesime çarpıyordu.

Araba keskin bir virajdan döndü ve bakışlarım Chase ve Rogue'un güneşin tüm ateşiyle öpüşürken birbirlerinin kıyafetlerini yarı yarıya yırtmalarına takıldığında etrafımızı toz kapladı.

Onları sağ salim görünce kalbim yerinden çıkacak gibi oldu ve JJ frene bastığında kapıyı açtım ve arabadan dışarı fırladık, onlara doğru koşarken Shawn'ın cansız bedeninin onların arkasında yattığını görmek için dua ettim. Ama tek gördüğüm

Chase'in motosikleti patlak lastiklerle yerdeydi.

Chase ve Rogue geldiğimiz gerçeğini görmezden geliyorlardı, çünkü onu yoldan itip bir ağaca sıkıştırmıştı.

"Chase," diye inledi, eli aralarında kayarak onun sikini kavradı ve karşılık olarak derinden inlemesine neden oldu.

Maverick'in omzu solumda benimkiyle buluştu ve JJ'in omzu sağında benimkine sürtündü ve bana katıldıklarında durduğumu fark ettim, bakışlarım Chase'in ona dokunma şekline kilitlenmişti, elbisesini bronz kalçalarının etrafından yukarı çekerken ona karşı mükemmel bir şekilde eğilme şekli.

"Gösterinin tadını çıkarıyor musun, Tilki ocuk?" Rick bana alaycı bir tonda mırıldandı ve st dudağım bir hırıltıyla geri çekildi, ama yine de hareket etmedim, gözlerim Chase onu merhametiyle tutarken ve fermuarının düğmelerini açmaya başlarken Rogue'un hareketlerine perçinlendi.

"O zaman burada öylece duracak mıyız?" JJ mırıldandı, yn bulmak için bana bakıyordu.

Dudaklarım kıpırdadı ve donmuş halimden sıyrılıp boğazımı temizleyerek tekrar onlara doğru yürüdüm.

"Neler oluyor? Shawn hangi cehennemde?" Başta beklediğim gibi öfkeyle çıkmamış olsa da sordum.

Onları böyle öpüşürken, birbirlerinin transına girmiş bir halde görmek bana paylaştıkları yaraları, her ikisinin de pençesine düştüğü karanlık ve kutsal bir şeyi hatırlatmıştı. Ve bu beni öldürüyordu.

Onlara o yaraları bırakan bok parçası hala bu dünyada yürüyordu.

Rogue'un başı döndü ve Chase hayal kırıklığı dolu bir iniltiyle yüzünü onun boynuna gömdü.

"Beş dakika daha," diye yalvardı Chase. "Yürüyüşe falan çık." "On tane daha." Rogue onun koluna vurdu, yanakları kızarmıştı. etine doğru kahkaha atarken.

"Onu arabaya kadar taşımaya ve hep birlikte bu oyunu oynayabileceğimiz bir yere götürmeye ne dersin?" Rick önerdi ve ellerim, hepsinin bensiz bir yerlere kaybolacağı düşüncesiyle yumruk oldu.

"Shawn?" Ben ittim ve Rogue bacaklarını Chase'den kurtardı, kaçınılmaz olana boyun eğdi, o da onu bıraktı ve kolundaki büyük şişkinliği yeniden düzenledi. yüz hatlarında kızgınlık ifadesi beliren bir pantolon.

Bize doğru yürümeye başladı ama Rogue onun elini tuttu ve avını koruyan bir kurt gibi onu yakınında tuttu. Aralarına baktığımda ve Rogue'un gözlerindeki gücü fark ettiğimde, bunun daha çok eşini koruyan bir kurt gibi olduğunu anladım.

"Kaçıp gitti," diye iç geçirdi Rogue. "Henüz benim için hazır olmadığına dair bir şeyler söyledi."

"Hâlâ yaralı," dedi JJ sesinde bir memnuniyet notuyla.

"Güzel," diye homurdandı Rick. "Ama benim hoşuma gidecek kadar yaralı değil.

Ne tarafa gitti?"

İki yöne ayrılan yolun ilerisine baktı, kasları kan ihtiyacıyla esniyordu.

"Çoktan gitmiş," diye iç geçirdi Chase. "Bu izler ormanın içinde kilometrelerce uzanıyor ve her yerde yollara açılıyor."

Haklı olduğunu bilerek başımı salladım. Burada çok fazla araba kullanma alıştırmaları yapardı ve buradaki çocuklara karşı birkaç toprak yarışı da yapmıştık. Burası ağaçlar ve tarım arazilerinden oluşan bir labirentti ve Shawn nereye gidiyorsa bizim onu tahmin etme şansımız yoktu.

"Sadece yaralı olduğu için kaçmadı," dedi Rogue, hepimizin arasında dolaşarak, sanki hepimizin iyi olduğundan emin olmak istercesine gözlerini birbiri ardına üzerimizde gezdirerek. "Bir şeyler planlamış. Böyle bir fırsattan bu kadar kolay vazgeçmezdi. Bundan hoşlanmadım."

"Hiçbirimiz bundan hoşlanmıyoruz ve o ölüp gömülene kadar da hoşlanmayacağız." Chase de aynı fikirdeydi ve hepimiz Shawn'ın onu bu hale getirecek ne planlıyor olabileceğini düşünürken üzerimize bir tedirginlik çöktü.

Rogue'u bu şekilde ele geçirme fırsatından vazgeçemezdi. Onu henüz istemiyorsa neden peşinden birini gönderdiğine dair soru işaretlerinden bahsetmiyorum bile. Lanet olsun, neyin peşinde olduğunu biliyordu ama bu iyi bir şey olamazdı.

Bakışlarım Rogue'un kolunda yükselen bir çürüğe takıldı ve öne doğru kayarak elimi hafifçe çürükte gezdirirken kaşlarımı çattım. "Yaralandın mı?" Parmaklarım omzunda başka bir taze çürük bulduğunda sordum.

"İyiyim," dedi, onu kontrol ederken dokunuşumun çizgisini takip eden tüyleri diken diken olmuştu.

Onu kollarıma çektim, alnından öptüm ve iyi olduğunu bildiğim için rahat bir nefes aldım.

"Doymak üzere misin, porsuk?" diye sordu gömleğimin içine.

"Bilmiyorum, porsuk gibi görünmem nasıl bir şey?" Kuru bir sesle sordum ve diğerleri bana kıkırdadı.

"Bana ve Chase'e güvenli davranış konusunda ders vereceksin, sonra da hepimizi eve gönderecek ve bir daha asla kendi başımıza kaçmamamız için bize emirler yağdıracak," diye iç geçirdi.

ve kuşkusuz bu beni incitti. Özellikle de geçmişte tam olarak yapacağım şey olduğu için, ama Rogue açıkça değiştiğim mesajını almamıştı. Ya da en azından ben değişmek için elimden geleni yapıyordum.

Elimi çenesinin altından geçirdim, başını geriye yatırdım, böylece sonraki sözlerimi söylerken gözlerimdeki dürüstlüğü görebilecekti. "Bir daha asla hiçbirinizi kontrol etmeyeceğim. Evet, lanet olası bir psikopatın peşinden bir motosikletin arkasında kaybolmak gibi çılgınca şeyler yapmanız beni dehşete düşürüyor ve elimden geldiğince sizi korumaya çalışacağım. Ama hepinizin kendi kararlarınızı vermenize izin vermek için elimden geleni yapıyorum, çünkü hepiniz üzerinde irademi zorlamaya çalışmak neredeyse her birinizi kaybetmeme neden oluyordu." Diğerlerine baktım ve onların bana yaklaştığını gördüm; Rick bile göz göze geldiğimizde sırtmayı bıraktı.

"Sensiz bir dünyanın tadına baktım ve sana söyleyeyim, çok kasvetli. Bir zamanlar, çocukken doğru dengeye sahip olduğumu biliyorum ve bunu yeniden inşa etmeye çalışıyorum. Bu... istediğin Tilki mi?" diye sordum.

Rogue'un parlak mavi gözleri bana bir yaz denizi gibi parladı ve o anda onu o kadar şiddetli sevdim ki, etimde vızıldadığını hissedebiliyordum.

"Olmak istediğin Tilki bu mu?" diye fısıldadı, uzanıp gözlerimi gölgelemek için öne düşen sarı saçlarımın arasından parmaklarını geçirdi.

Başımı salladım, önümdeki bu güzel yaratığa bakarken boğazımda bir yumru oluştu. "Her şeyden çok."

"Senin tüm versiyonlarını seviyorum. Porsukların en kötüsünü bile," dedi ağzını kaldırıp sırıtarak. "Ve bir zamanlar bizimle ilgili kurduğun fanteziye uymasa bile, her şeyin yolunda gitmesi için ne kadar çabaladığını biliyorum. Ama bunun acı çektiğin anlamına gelmesini istemiyorum Fox." Elini kalbimin üzerine koyarken kaşları çatıldı ve gülümsemesi bozuldu. "Beni diğerleriyle görmek acı veriyor mu?"

Hepsinin gözlerinin üzerimde olduğunu, bu sorunun ağırlığının aramızda asılı kaldığını hissettim. Sonra yaklaşan arabanın sesi dönmemize neden oldu ve kalbim sarsıldı.

Polis arabası göründü, raylar boyunca bize doğru geliyordu.

"Beni takip et," diye mırıldandım elimi Rogue'un elinin etrafına doladığımda ve polis arabadan indiğinde.

Kısa boylu bir kadındı ama tıknaz bir yapısı vardı ve gözlerinde hepimizi tek başına alt edebileceğini gösteren bir bakış vardı. "Burada her şey yolunda mı? Yasadışı yarış yapıldığına dair raporlar var."

"Burada yarış yok hanımefendi," dedim kibarca. "Arkadaşımın lastikleri sivri kayalar yüzünden patladı, biz de onu almak için buraya geldik." Bisikleti işaret ettim ve polis bakışlarını kıstı.

"Peki o bisikleti buradan nasıl çıkarmayı planlıyorsunuz efendim?"

"Biz de tam bunu anlamaya çalışıyorduk hanımefendi," dedim yumuşak bir sesle.

Bakışları üzerimizde gezindi ve yavaşça başını salladı. "Anlıyorum. Peki bu kimin bisikleti?"

"Benim hanımefendi," dedi Chase. "Sadece yola doğru kestirmeden gidiyordum."

"Mmmhmmm," diye mırıldandı ona hiç inanmamış gibi. "Buranın özel bir arazi olduğunu biliyor musunuz, efendim?"

"Evet, burası Rafe Gunder'ın arazisi," dedi Chase yumuşak bir sesle ve ben şaşkınlıkla ona baktım. "O benim bir arkadaşım. İstersen onu arayabilirim?"

"Rafe'i tanıyor musun?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

"Evet ve buradaki büyük çiftliğin sahibi olan karısı Sobrene. Kazadan sonra bana çok iyi davrandılar," dedi Chase ve JJ ona Sempatik bir bakış, hikayenin nereye gittiği hakkında hiçbir fikrimiz olmamasına rağmen birlikte oynamak.

"Kaza mı, efendim?" diye sordu polis.

"Evet... uzun zaman önceydi. Onların tarlalarında oynardım ama çok küçük bir çocuktum ve sanırım o gün beni görmediler." Titreyerek bir nefes aldı.

"Hangi gün?" diye sordu polis, hikâyesinin vaadine kapıldığı belliydi.

"Rafe biçerdöveri kullanıyordu, ben de ona dolandım."

Chase gömleğini kaldırıp önce yara izlerini, sonra da gözünü işaret etti.

Polis dehşet içinde soluk soluğa kalırken ben kahkahamı tuttum. "Çok kötü yaralanmıştım ve mekanizmadan çıkamıyordum. Bütün o tahıl kokusunu hâlâ hatırlıyorum." Chase başını sallarken bir elini boğazına götürdü.

"Bugüne kadar yulaf ezmesi yiyemedim."

"Bu korkunç," diye nefes aldı polis, geri kalanımız gülmemek için kendini zor tutarken bir elini kalbine götürdü.

"Evet, ama Rafe ve Sobrene sonrasında bana çok iyi davrandılar. Tüm hastane faturalarımı ödediler ve istediğim zaman arazilerine gelebileceğimi söylediler.

Sadece..." Bakışlarını yere indirdi ve ayaklarını ileri geri sürüyerek yürüdü.

"Ne oldu efendim?" diye sordu polis nazikçe ve adam başını kaldırdı, kaşları çatılmıştı.

"O gün neler olduğunun hatırlatılmasından hoşlanmıyorlar. Suçluluk duygusu, anlıyor musun? Bu yüzden artık onları ziyaret etmiyorum, ama sanırım bunu bilmek hoşlarına gidiyor.

Bazen izlerinin üzerinden gelip geçiyorlar. Sanırım bu kötü anıları biraz yatıştırıyor ama ne zaman adımı duysalar ürperiyorlar. Onlara burada olduğumu söylemek zorunda değilsin, değil mi? Bir kaza geçirdiğimi, topraklarında tekrar yaralandığımı duyarlarsa çok üzülürler. Zavallı yaşlı Sobrene'nin kalbinin bunu kaldırabileceğinden emin değilim."

Polis başını sallamadan önce tereddüt etti ve lanet olsun, Chase Cohen bu işte çocukluğumuzdaki kadar iyiydi. "Tabii ki hayır. Ve eğer içinizi rahatlatacaksa, zaten bu araziyi satmayı planlıyorlar. Şimdi hepiniz gidin. Bak ne diyeceğim, oğlumun bir kamyonu var ve

Buradan beş dakika uzakta değil. Bana motosikletin götürülmesini istediğiniz yerin adresini verirseniz, sizin için oraya götürmesini sağlarım."

"Gerçekten mi? Bunu benim için yapar mısınız?" Chase ona yavru köpek gözleriyle bakarak sordu ve yaraları, güzel yüzü ve hüzünlü hikayesiyle birleşince, o anda onun için eridi.

"Evet efendim, adresi buraya yazın yeter." Cebinden bir not defteri çıkardı ve adam da onu almak için ilerledi, Harlequin'in adreslerinden biri ya da muhtemelen kamyonumun tamir edildiği atölye olduğuna şüphe olmayan bir şey yazdı.

"Tamam o zaman, gitseniz iyi olur," dedi polis, not defterini Chase'den geri alarak ve ona gülümseyerek bizi arabaya doğru peşinden çağırdı.

Hepimiz arabaya doluştuk ve JJ'in bizi geldiğimiz yöne geri götürmesiyle yola çıktığımız anda kahkahalara boğulduk.

Rogue, Chase'in kucağına tırmandı, onu öptü ve arabanın arkasında benim yanımda yüzünü elleriyle kavradı.

"Biçerdöverime dolanmak ister misin, Ace?" diye şaka yaptı ve ben de güldüm. Ama sonra onun dudağını ısırarak ağzına aldı ve hayvanlar gibi öpüşmeye başladılar. Onları izlerken Rogue bakışlarımla buluştu, elleri onun kışını sıkarken ve kucağında yere yığılırken boğazım düğümlendi.

Aramızdaki koltuğa geri kaymadan önce bana özür dileyen bir bakış atarak öpücüğü kesti ve sınırları belirleyen kişi olduğum için kendimi bir pislik gibi hissettim.

"Öpmek istiyorsan öp onu," diye mırıldandım.

"Sorun değil," dedi Rogue dizimi okşayarak ve bundan nefret ettim, onu diğerleriyle görmeyi kaldıramadığım için bana acınıyormuş gibi hissediyordum.

"Sorun değil," diye ısrar ettim ama başını salladı. "Sana bir söz verdim," dedi.

Maverick dikiz aynasından bakışlarımla karşılaştı, gözlerini neşe kaplamıştı. "Ne?" Gözlerinin etimin altında gezindiğini hissederek ona ters ters baktım.

ve orada olmayan bazı gerçekleri ortaya çıkarmaya çalışıyorum.

"Yok bir şey tilki çocuk," dedi hafifçe. "Sadece devam etmesi için çok ısrarcı görünüyorsun."

"Onu kafese tıkmak istemiyorum," dedim sinirli bir şekilde.

"Evet, tabii. Aynen öyle," dedi Maverick alaycı bir tavırla, sanki daha iyi biliyormuş gibi.

Chase kulağına hiç şüphesiz müstehcen bir şeyler fısıldarken Rogue'un dikkati dağılmıştı, parmakları elbisesinin üstünden kalçasına doğru süzölüyordu.

"Geri döndüğümüzde," diye mırıldandı, onu durdurmak için elini tuttu, ancak gelecek olanın vaadi olan kirli bir bakış paylaştılar ve onlardan biraz daha uzaklaştım, aniden tekrar grubun dışındaymışım gibi hissetmekten nefret ettim.

Ama her zaman böyle olacağını tahmin ediyordum.

Bu ilişki için koyduğum kurallar. Rick aynada *vanilya* kelimesini mırıldanırken, içimde kıvılcımlanan meydan okumayla kaslarım gerildi ve ellerim dizlerimin üzerinde yumruklaşarak onu olabildiğince sert bir şekilde geri ittim.

Sırf en iyi arkadaşlarım ve sevdiğim kızla grup seks yapmak istemediğim için vanilya gibi sikişmiyordum. Artık iyileşmiştim, bir dahaki sefere Rogue'u kendime bulduğumda, iş sikişmeye geldiğinde ne kadar vanilya olmadığımı kanıtlayacaktım. Ve bunun doğru olması için görünürde ikinci, üçüncü veya dördüncü bir horoz olmasına gerek yoktu.

Günün büyük bir kısmını Oasis Kulüp Evi'nde babamla birlikte Shawn'a karşı planlar yaparak geçirmiştım.

Harlequins. Kemikli bir köpek gibiydi ama ona o hayata geri dönmeyeceğimi açıkça söylemişim. Yine de, planlamaya kendimi kaptırdığımda, konuştuğum her kelimeyi dinleyen ve beni takip eden adamlarla çevriliyken

Sorgusuz sualsiz verilen emirlerin, dünyadaki kontrol ihtiyacımı beslediğini kabul etmek zorundaydım. Ama bu benim sorunumdu, değil mi? Ve eğer buna çok uzun süre dayanırsam, belki de beni yeniden yozlaştıracak, aynı gücü arkadaşlarım üzerinde kullanmak istememe ve her şeyi mahvetmeme neden olacaktı.

Bu düşünce eski pozisyonuma dönmekle ilgili içimde uyanan arzuları çabucak bastırdı. Evet, cazipti, özellikle de şimdi kardeşimin yanında hüküm sürmenin nasıl bir hayat olabileceğine dair bir fikir edindiğim için. Maverick göz korkutucu lider rolüne nefes almak kadar kolay uyum sağladı ve ikimiz de emir verme konusunda bir denge bulduk, sezgisel olarak diğer odanın da sorumluluk almasına izin verdik. Lanetlenmiş Adamlar'a hâlâ emirlerini uygulatıyor ve onlarla işbirliği yapmalarını sağlıyordu. Harlequins, yenilenen ittifakımız konusundaki kafa karışıklıklarına rağmen, gerçek Rick tarzında onlara hiçbir şey açıklamayı umursamadı.

Bunun için doğmuştuk, birlikte hükmetmek, birbirimizin yanında durmak ve dünyanın kralları olmak için doğmuştuk. Ama benim korumam gereken çok daha önemli bir dünya vardı. Artık tamamen sevdiğim insanlardan oluşuyordu ve Harlequin Tayfası'nın bir daha onlarla arama girmesine izin vermeyecektim. Asla izin vermeyecektim.

Babamın kamyonetinde Rick'in yanına bindim, üçümüz de birbirimizin arkadaşlığından son derece memnunduk, hepimiz eski rutinlerimize geri dönüyor ama yenilerini de inşa ediyorduk. Yeniden bir aileydik, tüm iyi şeyleri almış bir aile.

Geçmişimizin parçalarını bir araya getirip daha iyi ve belki de daha güçlü bir

şey inşa etmek için temel olarak kullandık. Rick'in bu haliyle, benden ve Luther'dan içten içe nefret eden halini evlendirmek zordu ve sanırım

Aynı şeyi kendim için de söyleyebilirdim. Yağan fırtına bulutu
Yıllardır üzerimizde asidik bir nefretle dolaşan, hayatlarımızdan tüm
güneş ışığını çalan bu şey nihayet ölmüştü ve ben onun geri
gelmeyeceğine inanmaya başlamıştım.

Eve dönmek için sabırsızlanıyordum ve kimsenin bugünün hangi gün
olduğunu fark etmemesine çok sevinmiştim çünkü doğum günümü
kutlamaktan nefret ederdim. Her zaman böyle olmamıştı ama Rogue yıllar
önce gittiğinden beri, onsuz geçen bir yılın daha işareti haline gelmişti.
Elbette, artık geri dönmüştü ama o günden beri içime yerleşmiş olan
kaygıyı bir türlü üzerimden atamıyordum. Kendimi komaya sokacak kadar
içtiğim ya da

Ona benzeyen bir kızı bulup gece boyunca kendimi gömmek. Çocukken
doğum günümde arkadaşlarımla sahilde oynarken ya da Sunset Cove
sokaklarında kaos yaratırken yaşadığım güzel anılar her şeyi daha da
kötüleştirmişti. Kumdan yapılmış pastaları ve Maverick onları yakmadan
önce Rogue'un tepelerine yerleştirdiği küçük çubukları ve ben onları
üfleyene kadar grubun benim adımı söylediğini hatırladım.

Bir yıl, Maverick o çubukların uçlarını benzine batırmıştı ve ben dilek
tutmaya hazır bir şekilde çubukların üzerine eğilmişken onları yaktığında
neredeyse kaşlarımı kaybediyordum. O zamanki dileklerim hep aynı
şeylerden oluşuyordu, hep birlikte kalmamızı diliyordum ve
Onun dileklerini. Benim onu sevdiğim gibi onun da beni sevmesini.

Yıllar sonra, ellerim kan içinde ve ruhum Şeytan'ın ellerindeyken,
sonunda tüm bu dileklerim gerçekleşmişti. Sadece bir zamanlar hayal
ettiğim şekilde değil.

Birbirimizi ilk sahiplendiğimiz andan beri Rogue'a karşı kendimi
tutmamın nedeni buydu ve o zamandan beri beni pek çok kez bedenine
yaklaştırmış olsa da, diğerlerinin varlığını her zaman dile getirilmemiş bir
şey gibi hissetmişim. Bunu benden istendiği şekilde nasıl yapacağımı
bilmiyordum. Öğrenmek istiyordum ama nasıl yapacağımı bilmiyordum.
Ama bu gece, onu çalacaktım.

"Abartılı bir şey yok, değil mi?" Kararsızca sordum, Rogue'u yalnız bırakma umutlarım gözlerimin önünde sönüyordu.

Maverick bir kahkaha atıp kamyonundan inerken babam da peşinden fırladı ve beni onları takip etmem için çağırdı.

Harika. Bu iyiye işaret değildi.

Bir nefes aldım ve olumlu yönler odaklandım. En azından geceyi ailemle geçirecektim ve Rogue'u unutmaya çalışmak için bulabildiğim en zehirli alkolün içinde boğulmayacaktım. Hayır, o bunun için buradaydı. Nihayet. Ve bu beni çok daha iyi hissettirdi.

Babamın kamyonetinden sıvışıp ön kapıdan onların peşine düştüm ve bir patlama sesi silahımı çekmeme neden oldu, bir parti patlayıcısından üzerime konfeti yağdığını fark etmeden önce damarlarımda adrenalin patladı.

"Sürpriz!" JJ bana çarparak bağırdı ve bacaklarını da etrafıma doladı, böylece tüm ağırlığı boynumdan sarktı ve sırtım arkamdaki kapıya çarptı.

"Lanet olsun," diye yarı güldüm, yarı tersledim.

"Az kalsın beni suratımdan mı vuruyordun?" JJ yere düşerken nefes nefese kaldı, elimdeki silahı fark etti ve başını bana doğru salladı.

Rogue onun kolunun altına girip heyecanla çılgık atarken ve ağzıma bir kek tıktırırken buna cevap verecek zamanım olmadı.

"Mutlu yıllar porsuk!" diye bağırdı, ben en sevdiğim limonlu kremaya boğulurken ve ben daha sinirlenemedim pastayı bırakıp beni öpmeye başladı, krema ile birlikte ağzımı da yalayıp yuttu.

Bütün gün onu özlediğim için inledim ve onu kışından tutup kaldırdım, küçük bir köpek bileğimi ısırp öfkeyle bana havlarken dilimi dudaklarının arasına soktum. Gerçi yerde terk edilmiş bir kek olduğunu fark edince hemen dikkati dağıldı ve hepimizin onu almaya çalışmamızı bekliyormuş gibi hırlayarak sahiplenici bir şekilde üzerine atladı.

"Nasıl olur da bana bu muamele yapılmaz?" JJ mırıldandı ve Chase yakınlarda bir yerde güldü, ama ben sinekkuşumun tadına bakmadan duramıyordum ve

Saçımı çekiştirme şekli, onu doğruca üst kata çıkarma ve onunla geçirmeyi arzuladığım o yalnız zamanı çalma isteği uyandırdı.

Ama sonunda öpüşmeyi kesip kollarımdan sıyrıldı, Mutt'u aldı ve pastasının son kısmını yutarken onu ellerime bıraktı. Minik gökkuşağı pullu elbisesine baktım.

Rogue sikim zonklarken giyinmişti, kıcı neredeyse dışarı fırlayacak gibiydi ve yüksek topuklu ayakkabıları baldırlarını o kadar güzel gösteriyordu ki her santimini yalamak istiyordum. Makyajı her zamankinden daha koyu, gözleri dumanlıydı ve ona bütün gece takıntılı olacağımı bildiğim boğucu bir görünüm veriyordu.

Luther ve Maverick ortadan kaybolmuştu ama Chase ve JJ'in parti moduna çoktan girdikleri belliydi; ikisi de güzel tişörtler ve şortlar giymişti.

"Sana bir hediyemiz var," diye duyurdu Chase, ben koridordan aşağıya doğru sürülürken, Mutt üzerimdeki son kremayı yaladı.

Mutfağa vardığımızda Rogue adanın önüne atladı ve ellerini adanın üzerindeki hediyein etrafında dramatik bir şekilde salladı. Vay anasını, havuza sığabilecek dev bir şişme porsuktu bu.

"Bunu da nereden buldun?" Tereddüt ettim.

"Özel yapım," dedi Rogue, Mutt'u kollarımdan alarak. "Şimdi git üstünü değiştir, beş dakika içinde herkes burada olacak."

Kalbim bir buzdağına çarpmış gibi battı. "İnsanlar mı?"

"Evet, millet," diye güldü JJ. "Git hazırlan dostum." Beni itti ve içimi çektim, keşke bu gece sadece ikimiz olsaydık diye düşündüm ama hayır. Sosyal olmak zorundaydım. Ürperdim.

Yukarı çıktım ve Luther'i odamda mavi tişörtlerimden birini denerken buldum. "Bu üzerimdekinden daha iyi. Ödünç alabilir miyim?"

"Onun içinde gayet iyi görünüyordun." Omuz silkerek yatağın üzerinde bıraktığı siyah elbiseyi işaret ettim.

"Bu daha az uygun," diye mırıldandı.

"Eee?" Kendi gömleğimi çıkarıp çamaşır sepetine attıktan sonra başka bir şey almak için dolabıma girdim. Üzerime bir kot pantolon ve koyu kırmızı bir gömlek geçirdikten sonra saçımı düzeltmek için banyoya yöneldim. Ama odaya döndüğümde Luther bir başka gömleğimi giymiğti. Bu kez beyaz bir gömlek.

Kollarındaki mürekkebi ortaya çıkarmak için kollarını geriye doğru kıvrımış ve ne zaman tutmaya çalışsa yukarı doğru yapışmaya devam eden inatçı bir saç telini düzeltirmeye çalışıyordu.

"Yerde kal, seni lanet olası bok parçası," diye homurdandı nefesinin altında ve ben ona şaşkın bir bakış attım.

"Ne zamandan beri saçının nasıl göründüğünü umursuyorsun?" Bir tarak alıp sakalını düzeltmeye başladığında sordum. Neler oluyordu böyle?

"Bugün senin doğum günün. Hem de büyük bir tane."

"Yirmi yedi yaşıdayım, bu nasıl büyük bir şey olabilir?" Kapıya doğru ilerlerken enseme kaşıyarak sordum.

"Sadece partiye git," dedi ve ben de ellerimi teslimiyetle kaldırıp gülererek kapıdan ıktım.

Alt kattan müzik sesi geliyordu ve ailemin sesine yeni sesler katılıyordu.

Maverick koridorun karşıındaki Rogue'un odasından koyu yeşil bir gömlek ve kot pantolonla çıktı, saçları gözlerinden geriye doğru itilmişti ve boğazındaki birkaç gevşek düğmeden mürekkep akıyordu.

"Doğum günün kutlu olsun. Sana bir şey aldım," dedi arka cebine uzanarak.

Kaşlarımı kaldırdım ve yaklaştım.

Yumruğunu bana doğru kaldırdı, bir şeyin etrafına kapattı ama ona uzandığımda, parmak eklemlerini karnıma çarptı, hırıldamama ve öne doğru eğilmeme neden oldu.

"Orospu çocuğu," diye homurdandım, yüksek sesle güldü ve sırtıma bir tokat attı.

Kendimi toparlarken ona bir yumruk salladım ama o hâlâ gülerek merdivenlerden aşağıya doğru koşmaya devam ediyordu ve ben de onu takip ederken keyifle bir nefes aldım. Rick'ten gelen böyle bir yumruk her zaman seni seviyorum anlamına gelirdi, yine de onu bir pislik yapardı.

Işıkların kısık olduğu ve Lil Nas X'in That's What I Want şarkısının havayı doldurduğu verandaya çıktım. Rogue'un karavan parkından arkadaşları, JJ'in kulübünden dansçılar ve birlikte çalıştığı diğer bir grup insanla birlikte gelmişti. Çoktan shot yapmaya başlamışlardı ve JJ, Rogue'la birlikte bir masanın üzerine atlayıp onu kollarının arasına alıp baş aşağı çevirirken kaşlarım havaya kalktı, Lyla ağzına bir shot attı, gökkuşağı saçları altında çılgınca sallanıyordu ve eteği kalçalarına kadar kayarak neredeyse külotunu ortaya çıkarıyordu.

Sahiplenici bir hırıltı beni terk etti, o yöne doğru bir adım attım, kimsenin elbisesinin üstünü görmediğinden emin olmam gerekiyordu, ama biri yoluma çıktı ve orada siyah saçları toplanmış küçük bir kadın buldum.

Gözlerinin etrafına gümüş yıldızlar takılmış at kuyrukları. Krem rengi dar bir tulum giymişti ve kabarık kuyruğu her nasılsa kışından yukarı doğru uzanıyordu. Brooklyn her zamanki gibi dengesiz görünüyordu ama yüzündeki kocaman gülümseme bana onu ne kadar sevdiğimi hatırlattı. Yine de sik kavanozu olayını hatırladığımda, ondan hoşlanmamın yanlış yönlendirilmiş olup olmadığını merak ettim.

"Rah!" diye homurdandı. "Mutlu yıllar! Senin gibi giyinip geldim."

Kaşlarımı çattım, boynundaki kırmızı kürkü ve yanaklarındaki bıyıkları fark ettim. "Sen mi yaptın?" Şaşkınlıkla sordum.

"Evet, ben Aslan Harlequin'im." Bir dönüş yaptı. "Harika değil mi?"

"Um..." Ona bunun benim adım olmadığını söylemenin bir yolunu bulmaya çalıştım ama belli ki kostüm için o kadar çok çaba sarf etmişti ki bunu yapacak yüreğim yoktu. Neyse ki erkek arkadaşı ona seslenince bunu yapmak zorunda kalmaktan kurtuldum.

"Ne içmek istersin, chica loca?" Mateo dışarıda kurulmuş, akla gelebilecek her türlü içkiyle dolu bir masanın başında duruyordu.

Kocaman köpeği Brutus'u bileğine zincirle bağlamıştı ve canavar köpek birinin bacaklarına her hamle yaptığında koca adamın kolu yana doğru çekiliyordu.

"Pembe ve gazlı bir şey, oooh, ve içinde parıltılar da olan bir şey. Oh - oh! Ve patlayan, köpüren ve patlayan bir şey!" Brooklyn heyecanlandı ve erkek arkadaşına katılmak için masaya doğru koşarken, adam kaşlarını çatarak tüm içeceklere baktı. böyle bir şey yapmak.

"Köpeğimin ilaçlarını alan sendin," diyen İrlandalı bir ses beni etrafımda döndürdü ve şemsiye ve pipetlerle dolu mavi bir kokteyli yudumlayan iri yarı, dövmele bir adamla karşılaştım. Sarı saçları vardı ve belinde pembe flamingo yüzüğümüz olmasına rağmen, çıplak göğsü sonsuz mürekkeple çizilmiş olmasına rağmen tamamen tehlikeli bir görünümü vardı.

"Brooklyn ve Mateo'yu tanıyor olmalısın," dedim ve elimi uzattım, o da kendi elini uzatarak benimkini sıktı.

"Elbette. Adım Niall O'Brien. Bu arada Mateo eşeğin tekidir ama Brooklyn karga yuvasındaki turtada kadar tatlıdır. Söz açılmışken ki..." Bir doğum günü kartı çıkarıp bana uzattı, zarfı yırtıp açtığımda kaşlarım kalktı ve üzerinde bir aslan yavrusu olan, 'Lion Harlequin' yazan, Brooklyn ve onun imzasını taşıyan kartı çıkardım,

Gerçi bunun karga yuvasındaki turtayla ne ilgisi olduğundan emin değildim. "Ee, Aslan-"

"Adım Fox aslında. Fox Harlequin," dediğimde dudakları aralandı.

"Lanet olsun, kim olduğunu biliyorum. Babanın ölümcül bir itibar. Kahretsin, burada mı? Ona bir adamın gözlerini çatalla oyduğu zamanı sormak istiyorum."

"Bunu yaptığını sana kim söyledi?" Daha önce hiç böyle bir şey duymadığım için sordum.

"Ah delikanlı, kara kalpli babanın yaptıklarının yarısını bile bilmiyorsun. Sadece benim gibi bir çemberin içindeyseniz duyarsınız. Karanlık, karanlık Dünyadaki tüm canavarlarla dolaşıyor. Benim geldiğim yerde o bir efsanedir."

"İrlanda mı?" diye sordum ve kesinlikle şaka yapmadığım halde şaka yapmışım gibi güldü.

"Her neyse, doğum günün kutlu olsun. Havuzunuzla bir randevum var." Doğruca havuzun kenarından yürüdü, içine daldı ve kauçuk halkanın içinde dik bir şekilde zıplarken kokteyliyi göğsünün üzerine döktü.

Afterlife kalabalığı tezahürat yapmaya başladığında bakışlarımı tekrar Rogue'a sabitledim ve JJ'in masanın üzerinde onunla erotik bir şekilde dans ettiğini, ellerinin eteğinin altına girdiğini ve tüm partiye kışını gösterdiğini gördüm.

"Siktiğimin Johnny James'i," diye homurdanarak o tarafa yöneldim ama Chase'in bir kolunun altında koca bir fıçı bira taşıyarak belirmesi ve içi bira dolu Kırmızı Solo Bardağı almam için bana uzatmasıyla yolum tekrar kesildi.

Artık göz bandı taktığını fark ettim ve Rogue'un göz bandını ondan çalmasının ne kadar süreceğini merak ettim, yine de bu görünümde ona yakışan bir şeyler vardı, özellikle de ona korsan havası veren siyah gömleğiyle birlikte. Rogue buna bayılırdı.

"Sağ ol, dostum," dedim, gözlerim başının üzerinden Rogue'un masanın üzerinde yattığı yere kaydı, JJ ise onun üzerinde imza striptizci hareketleri.

Gülüyordu, açıkça eğleniyordu ve ben içimdeki, gidip onu tüm o bakan gözlerden kaçırmak isteyen canavarı bırakmaya çalışırken bir nefes bıraktım.

Chase ve bana bir grup insan katılırken biramı boşalttım. Bana yalakalık yapan Harlequin'ler... Kapı çaldığında rahatlamıştım ve cevap vermek için sıvışma fırsatı bulmuştum. Yine de Chase'in onlarla birlikte geride kalırken bana attığı yalvaran bakış, kendimi biraz suçlu hissetmeme neden oldu. Yine de geri dönecek kadar değil.

Ön kapıya doğru yöneldim ama babam beni ite kaka geçip kapıya ilk ulaştığında neredeyse çarpılacaktım.

"Ne-" Başladım ama kapıyı çekip açtığında sözlerim kesildi ve Carmen Ortega bir kalçasına kadar yırtmaçlı, göz alıcı mor bir elbiseyle orada belirdi. Boğazındaki kolyeden pırlantalar damlıyordu ve koyu renk saçları mükemmel bir topuz şeklinde toplanmıştı, tek bir tutam bilerek aşağı sarkacak ve yanağını okşayacak şekilde gevşetilmişti.

Elinde bir şampanya kadehi vardı ve sağındaki iri adam elindeki buz kovaşından bir şişe Dom Perignon çıkarıp onun için doldurdu. Solunda Travis vardı, kaslı vücudu krem rengi gömleğini dolduruyor ve teninin koyu kahverengi rengini öne çıkarıyordu. Babama baktı, çenesini hafifçe kaldırdı ve babamın kasları karşılık olarak esnedi.

"İyi akşamlar, chico tonto," dedi Carmen, babamın yanaklarına yaklaşmadan havayı öptükten sonra bana doğru yaklaştı, parfümü zengin ve tatlıydı. "Mutlu yıllar Fox. Bana partinin yolunu göster."

"Ee, tabii," dedim, ani komut karşısında hazırlıksız yakalandım ve onu eve geri götürmek için döndüm.

"Sana bir içki getireyim mi Carmen?" Babam Carmen'in yanında yürürken sordu ve Travis'e arkasını dönerek onu takip etti.

"Aptal olduğun kadar kör müsün Luther?" diye sordu hafifçe. "Hayır," diye homurdandı.

"O halde kendi içkimi getirdiğimi açıkça görebilirsiniz. Gerçi onu tutmaktan oldukça yoruldu." Kadehi Pepito'ya uzatmak için hamle yaptı ama Pepito kadehi alamadan babam elinin tersiyle itti ve Carmen ona tek bir kaşını kaldırarak şaşırdığını belli etti.

Babası ona bir şey kazanmış gibi sertçe baktı ve ağzının köşesi seğirdi, ama o hiçbir şey söylemeden devam etti ve babasının onu tutmasına izin verdi.

Onları verandaya götürdüm, zaten çılgın olan bu partinin Carmen Ortega'nın zamanını geçirmek için seçeceği türden bir yer olmayabileceğini hissediyordum, özellikle de Bayan Mabel'in Rogue'un yanındaki bir şezlongda ayakta durduğunu ve JJ'in dans grubundan Texas'la dans ettiğini gördüğümde. Teksas onun arkasına geçip Mabel şen kahkahalar atarak, sanki iki yanlış kalçası ve altmış küsur yılı yokmuş gibi ona sürtünmeye başlayınca çenem düştü.

Carmen kargaşayı seyretmek için durakladı ve iki Harlequin tişörtlerini yırtıp havuza dalarken, Pepito kurşun yemiş gibi Carmen'in önüne atladı, onu su püskürmesinden korudu ve yüzüne tam bir su sıçraması aldı.

Carmen hiçbir şey olmamış gibi onun yanından geçip Mateo'yla konuşmaya giderken Brooklyn ayak parmaklarının üzerinde sallanıyor ve Carmen'e bir tanrıçaymış gibi bakıyordu. Ve bir bakıma, o da bu şehirdeydi. O kesinlikle çok dikkat çekiyordu, insanlar işaret ediyor ve mırıldanıyordu.

Babam onu gölgeledi ve Travis kalabalığın arasına daldı, belli ki mülkümün güvenlik taramasını yapıyordu.

Tekrar Rogue'a baktım, JJ ile dans ettikleri masa şimdi boştu ve onu gördüğümde dudaklarım aralandı.

Yerde yatan Maverick'e bağıyor, onu kardeşim tarafından feci şekilde dövülen Texas'ın üzerinden çekmeye çalışıyordu. Bayan Mabel boynundaki incileri tutuyordu, ben müdahale etmek için öne doğru koştuğumda hala şezlongun üzerinde duruyordu.

"Yapmamı o istedi!" Texas ağladı.

"O. Benim. Kahrolası. Büyükannem!" Maverick her kelimeyi bir yumruk darbesiyle telaffuz etti ve Rogue umutsuzca onu uzaklaştırmaya çalıştı.

Rick'in omzundan tutup onu çekiştirdim, böylece o ve Rogue bir yığın halinde yere düştüler ve Mabel iyi olup olmadığını kontrol etmek için aşağı atlarken Teksas sırt üstü nefes nefese kalmıştı, gömleği yarıya kadar yırtılmıştı.

"Augustus Rosewood," Mabel, Rick'in doğuştan sahip olduğu ismi kullandı.

gerçek olanı, tam boyuna kadar yükseldi - ki aslında o kadar da yüksek değildi - bir elini kalçasına koyarken doğrudan kardeşimi işaret etti. "Eğer bu adam gibi iyi bir örnek tarafından tartaklanmak istiyorsam, o zaman kesinlikle tartaklanacağım. İstersem rüzgârda savrulup gitmek benim için bir onurken gelip de onurumu savunmayın." Eğilip Rick'in kulağına bir şaplak attı ve Rogue kahkahasını gizlemek için ağzını kapatırken Rick dudaklarını büzdü.

"Şimdi buraya gel delikanlı, sen Bayan Mabel'la gel, ben de sana sıkıntıların için sert bir içki getireyim." Kadın Texas'ın kolundan çekiştirdi ve Texas ayağa kalktı, Rick'ten Mabel'a bakarken utangaç görünüyordu.

"Gidin o zaman." Rick el sallayarak onları uğurladı ve Brooklyn'in dikkatle küçük bir tabak hazırladığı sırada Mutt'un oturduğu içki masasına doğru gittiler.

parti şapkasını köpeğin kafasına geçirdi - gerçi bunu nereden bulduğunu hiç bilmiyordum.

"Büyükannenden azar işittin," diye Rick'e takıldı Rogue, kahkahasını serbest bırakarak.

Ayağa kalkmasına yardım ettim, eteğini arkadan çekiştirerek kıcının görünmemesini sağladım, ancak bunu yapmadan önce parmak uçlarımı sağ yanağının pürüzsüzlüğünde gezdirdim. Dudağını ısırarak bana baktı ve ben de onunla yalnız kalmak için ne kadar can attığımı anlatan hınzır bir gülümseme verdim.

"Doğum günü çocuğuna kaç dakika ayırabilirsin?" Kulağına mırıldandım, Chase Rick'i Harlequin kış öpücülerinden kaçmak için kullanırken onu kalabalıktan geriye doğru çekmeye başlamıştım bile.

"En az beş," dedi alaycı bir tavırla. "On beşe ne dersin?" diye pazarlık ettim. "Peki ya on?" diye karşılık verdi.

"Ama sana on dakikada yapabildiğimi on beş dakikada üç kez yapabilirim," dedim ve elimi tutarak beni daha fazlasının olduğu mutfağa çekti.

Harlequinler alanı doldurmuş ve merdivenlere giden yolu kapatmışlardı.

Onu evin içinden arka kapıya doğru çektim, gece havasının etrafımızda çırpındığı ve partinin sesinin hala havada tınladığı sahile çıkardım, ama burada yalnızdık.

"İzlenmekten hoşlanıyor musun, sinekkuşu?" Onu kumsalın sonundaki iskeleye doğru götürürken yanıma kilitleyerek sordum.

Masumca omuz silkti ve ben de parmaklarımı belinde gezdirerek eteğinin kenarına kadar indim ve biraz yukarı çektim.

"Bence seviyorsun," diye homurdandım. "Bence Johnny James seni yalnız yakaladığında nasıl becereceğini herkese gösterirken külotun kalabalığın gözleri önünde masanın üzerinde dans etmek hoşuna gitti."

"Peki hoşuna gitti mi?" diye sordu, sesinde ağzımın kurummasına neden olan çiğ bir umut vardı.

"Hayır," dedim, yalan gibi gelse de. "Beni deliliğe sürüklüyor. Bunu sen de biliyorsun."

"Belki de bu yüzden yapıyorum."

"Mm," diye homurdandım, onu milyonlarca yıldızın ışığı altında iskeleden aşağı indirdim ve doğruca iskelenin sonunda suda sallanan sürat teknesine götürdüm.

"Seninle ilgili her şey bana işkence ediyor," dedim, onu sırtına doğru iterek.

ve ayak bileklerini tekmeleyerek ayırdım ki aralarında durabileyim. Ben öne doğru bastırdıkça sırtı eğildi, pozisyonu onun için rahatsız edici hale getirdi ve kontrol paneline düşmemek için gömleğime tutunmaya zorladı. "Belki de kendine biraz eziyet etmeyi hak etmişsindir."

Bir elimle çenesini kavrayıp bana bakmasını sağlarken, diğer elimle bacaklarını açtım ve aramıza uzanarak onu kontrol panelinin üzerinde açılı bir şekilde duran direksiyonun üzerine tünemeye zorladım.

Parmaklarımı külotunun üzerinde gezdirdim, ıslak bir yama buldum ve elimi üzerinde gezdirirken sırttım. "Bu benim için mi yoksa JJ için mi?"

"İkisi de," dedi nefes nefese ve onun dikkatine hükmetme ihtiyacım göğsümde bir hırıltı oluşturdu.

"Ama bugün *benim* doğum günüm," dedim, ağzım onunkine o kadar yakındı ki bacaklarının arasındaki nemli noktayı okşayıp onu daha da ıslatırken heyecanının tadını alabiliyordum. "Ve tüm ilgini istiyorum."

"Çok bencilce," diye suçladı nefes nefese, amını elime sürtmeye ve benden daha fazlasını almaya çalışıyordu, ama ben ona daha fazlasını vermeden onu çıldırtacak kadarını verdim.

"Evet, ben bencilim bebeğim. Konu sen olunca çok bencil oluyorum. Sikimin ilk santimini içine sokarken adımı inletmeni istiyorum,

ve ben amının derinliklerine girene kadar benim için yalvarmanı istiyorum, başka kimseyi düşünemezsin. Çünkü ben Harlequin Prensiyim." Gözleri dalgalanıp kapanmaya başladığında çenesini daha sıkı sıktım, dikkati keskinleşti ve gözleri benimkine odaklandı. "Seni onlarla gördüğümde çok kıskanıyorum, beni görmeni sağlamak için acil bir ihtiyaç hissediyorum, çünkü onlara bakarken bana bakmıyorsun. Buna tahammül edebilirim, sana sahip olmak için her şeye tahammül ederim ama içimdeki o aç, kıskanç iblis

asla ölmeyecek. Onu beslemeliyim, bebeğim. Senin de benim olduğunu göstermeliyim ve artık çok uzun süre bekledim. Seni titretmeli ve inletmeliyim ve parmaklarımla, sikimle, dilimle tekrar tekrar boşalmanı hissetmeliyim. Ve seni her düşürdüğümde adımı söylemeni istiyorum, anladın mı?"

Başını salladı ve başparmağımı ayrık dudaklarının arasına soktum, emmesini ve dilini etrafında döndürmesini izledim, horozumun sadece onun için kalınlaşmasını sağladım. "Aferin kızıma."

Ellerimi kalçalarına götürdüm, onu çevirip çekiştirdim. Elbisesini yanlarından yukarı sıyırdı ve kenarları dantelli küçük pembe patiklerini ortaya çıkardı.

"Direksiyona tutun," diye emrettim ve ben onun arkasında dizlerimin üzerine çöküp külotunu bacaklarından aşağı indirirken, sırayla her bir ayağını kaldırarak külotunu çıkartırken o da emrettiğim gibi yaptı. Kalçalarına tırmanmadan önce parmaklarımı baldırlarının arkasından geçirdim, vücudu ben daha istemedi ne istediğimi hissetmiş gibi öne doğru eğildi.

O kadar bizdik ki. Her zaman birbirimizle uyum içindeydik, kavga ettiğimizde bile aynı çukurda yanan iki ateş gibiydik.

Dokunuşumla vücudunda küçük ürpermeler oluşurken kızımın bu mükemmel manzarasını seyrettim. Geri dönerken iki elimle kıcının yanaklarını sıktım.

Sağ elimi çekip iz bırakacak kadar sert bir şaplak atmadan önce ayaklarıma götürdüm, okşadım ve yoğurdum.

Haykırdı, sesi suyun üzerinde yankılandı, kıyıya çarpan dalgalar tarafından yutuldu.

"Onları becerirken beni özlüyor musun?" Kalbim şiddetle çarparken kışındaki kızarık izi ovuşturdum ve cevabı beni kızdırırsa tekrar yapmaya hazırlandım.

"Evet," diye itiraf etti. "Keşke hepimiz olabilseydik."

Ona şaplak attım ve bu sefer üzerinde bıraktığım el izini okşarken kıskançlığım artarak renkli bir şekilde küfretti.

"Aletleri seni tatmin etmiyor mu, Rogue? Gerçekten daha fazlasına mı ihtiyacın var?" Arkasına geçtim, bana ne yaptığını görebilmesi için sertliğimi ona doğru sürüyordum ve ben tekrar uzaklaşmadan önce kışını muhtaç bir şekilde geri iterek inledi.

"Mesele bu değil," dedi. "Bu hepimizin birlikte olmasıyla ilgili. Bunu siz denemeden açıklayamam."

Dişlerimi gösterirken ona bir kez daha şaplak attım. "İçinde başka bir adam varken seni becermemi mi bekliyorsun? Arkadaşım mı?"

"İstersen sadece izleyebilirsin," diye teklif etti.

Bu sefer kalçasının arkasına bir şaplak attım ve onu yerinde tutmak için bir elimi omurgasına bastırdığımda haykırdı. Bu gece gazabımdan kaçamayacaktı ve o da bunu biliyordu. İçimdeki kıskanç yaratığın sonunda dışarı çıkmasına izin veriyordum çünkü bunu yapmazsam bundan çok daha kötü bir şekilde patlayabilirdim.

"Hoşuna gittiğini biliyorum," diye nefes nefese kaldı. "Rick'in sana gönderdiği videoları izlediğini biliyorum."

Saçlarını tuttum, üzerine eğilip kulağına konuşurken çekiştirdim.

"Ağzını topla sinek kuşu, yoksa onu meşgul etmenin bir yolunu bulurum."

"Neden itiraf edemiyorsun?" diye homurdanarak kıçını bana doğru itti. "Neden şu anda sertleştiğini kabul etmiyorsun çünkü beni gördün JJ ile dans etmek mi? çünkü onlarla birlikte olduğumda sinirleniyor ve kıskanıyorsun ama aynı zamanda şok da tahrik oluyorsun Fox."

"Bu bir yalan," diye hırladım, sikimi serbest bırakırken onu altımda daha sert ittim. Ne olacağını anladığında keskin bir nefes aldı ve kendimi onun içine sokarken ona hazırlanmak için zaman vermedim, kendimi sıırıslıklam amına tamamen kılıfladım ve ikimizin de aynı anda küfretmesini sağladım.

Etrafımda o kadar sıkı ve ateşliydi ki düşüncelerim dağıldı ve kendimi onun zevkine bırakırken bir hayvandan başka bir şeye dönüşmedim, onu merhametimde tutarken onu sert ve hızlı bir şekilde becerdim, bunu sadece zevkim için yapıyordum. Ama ondan çıkan iniltiler bana bunu sevdiğini, ondan almamdan zevk aldığını söylüyordu ve ona daha cezalandırıcı bir şekilde girdim, amı kasılırken iniltileri havada etrafımıza dolanıyordu ve orgazmının şimdiden zirveye ulaştığını hissettim.

Ona izin verdim, itişlerimle aynı anda klitorisini ovmak için uzandım ve boşaldı, onu zevkle becerirken altımda titredi ve adımın dudaklarından dökülmesini bekledi.

"Maverick Stone," diye mırıldandı ve varlığımın derinliklerinden vahşi, öfkeli bir öfke fışkırdı.

Onu daha sert becerdim, parmaklarımı tekrar klitorisine yerleştirmeden önce emdim ve onu başka bir doruğa çağırdım. Daha bir dakika bile olmamıştı.

Benim için tekrar bitirmeden önce ve horozumun ucu da patlama ihtiyacıyla ağrıyordu, ama onunla işim bitene kadar değil.

"Johnny James Brooks," diye inledi ve ondan ayrıldım, onu çevirip saçlarından tutarak kendime doğru çektim.

"Adımı söyle, Rogue," diye emrettim, ama gözleri oyunla parlıyordu ve bunu yapacağını bilmeliydim.

itaatkâr olmaktan başka bir şey olamaz.

"Beni senden daha çok boşaltan erkeklerin adını söylüyorum," diye alay edince dudaklarımdan bir hırıltı koptu.

Onu kucağıma aldım, omzuma attım ve sürat teknesinin arkasındaki banka taşıdım, bacaklarının arasına diz çöküp kalçalarını benim için genişçe iterken onu oraya oturttum. Yüzümü bacaklarının arasına gömdüm, amını ağzıma dayarken klitorisini yaladım ve emdim. Üç parmağımı içine soktum, onu gerdim ve ellerini saçlarımda gezdirirken benim olmasını sağladım. Tadı çok tatlıydı ve keşke bunu daha önce yapsaydık diye düşündüm. Yıllardır sevişiyor olmalıydık, birbirimizin ilkleri olmalıydık ve ben

Bunu ondan asla alamayacağım gerçeği. Ama şimdi bu beni teşvik ediyordu, çünkü telafi edecek çok zamanım vardı ve onu öyle bir zevkle damgalayacağımdan emin olacaktım ki, Harlequins onu geri almadan önce ona sahip olan herkesi unutacaktı.

Ayrıca, onun ilk erkeği olmayabilirdim ama gruba katılan son erkek bendim, bu da beni onun sahip olacağı son ilk erkek yapıyordu. Ve bu, başıma koymaktan mutluluk duyduğum küçük bir taçtı.

G noktasını mükemmel daireler çizerek ovaladım, parmaklarımı içe doğru kıvırdım ve dilimi klitorisinin üzerinde hızlı hareketlerle gezdirerek saniyeler içinde tekrar boşalmasını sağladım.

"Chase Cohen," diye inledi bu kez ve ben ona bakarken, parmaklarım hâlâ içindeydi ve ağzım arzusundan ıslanmıştı, bu oyun beni gerçekten kızdırıyordu.

Parmaklarımı yavaşça çektim, ayağa kalkarken benim için inlemesini sağladım, aynı anda hem çileden çıkarıcı hem de büyüleyici olan bu kıza baktım

Aynı anda.

Parmaklarımdaki tadı emdim ve dudakları beni izlerken ayrıldı, eli elbisesini amının üzerinden aşağı çekmek için hareket etti, ama onunla işimin bittiğini düşündüyse, ne kadar yanıldığını öğrenecekti.

Onu kalçalarının altından tutup kaldırdım, banktaki yerine bıraktım ve yüzünü bana dönmesi için kucağıma indirdim. Bileklerini tuttum, bir elimle omurgasının dibinde tuttum ve dizlerini bankın üzerine tündedi, alnını benimkine bastırırken, horozumu girişiyle hizalayabilmem için yeterince yükseldi. Sonra kalçalarını aşağı indirdi ve ben yine cennetteydim, ikimiz birleştiğimizde yüksek sesle inliyorduk ve bana binmesini tamamen kontrol altına aldım, ağzını benimkiyle yakaladım ve beni öperken dilini ısırđım.

Bir elimi kalçasında tuttum, başparmağımla klitorisine masaj yaptım ve bu sefer de serbest düşüş yapacağımı bilerek şaftımın etrafında sıkıldığını hissettim. Isırıklar ve öpücükler arasında, hareketlerimiz daha çılgınca hale geldi ve ellerini serbest bıraktım, böylece omuzlarımda kendini sabitleyebildi, her iki kalçasını da tuttu ve onu amına kadar derin ve sert bir şekilde becerdi.

sıkılaştı ve bir zevk çığlığıyla doruğa ulaştı. Onun hemen ardından ben de kendimden geçtim, kendimi ona bıraktım ve bizi pençesine alan mutluluk dalgasıyla birbirimize sarılırken boynunun etine doğru inledim.

Rogue bana yaslanırken ben koltuğuma yaslandım, nefes almak için savaşıırken kollarım ona sıkıca sarıldı.

"Fox Harlequin," diye mırıldandı korkumun içinde. "Tilki Harlequin."

Yüzümde aptalca bir gülümseme belirdi ve içimdeki kükreyen canavar bu zaferle yıkanırken nihayet uykuya geri döndü, onun benim ve benim de onun olduğumu hatırlattı. Bunu değiştirmek mümkün değildi.

Sonunda kendimize geldiğimizde ve tekrar giyindiğimizde, Rogue'u eve geri çektim ve banyoya gitmesine izin verdim.

Yeni becerilmiş sersemliğimle havuz alanına geri döndüm, kendime güçlü bir rom ve kola doldurdum ve yarısını uzun bir yudumda boşalttım.

"Dramatik bir şey değil," diyordu babam yanındaki Pepito'ya.

Pepito bir gözü Brooklyn'le konuşan Carmen'deyken, "Bu çok dramatik bir şey," diye karşılık verdi.

"Ona bak ve bana onun için ölmeyeceğini söyle," dedi babam, işaret ederek ve ben de onun görüş açısını takip ederek, şimdi parti şapkasıyla birlikte küçük bir papyon takmış olan ve birinin yere düşürdüğü bir kurabiyeyi kemiren Mutt'a gittim.

Pepito başını sallayarak, "O köpek için ölmezdim," dedi.

"Ben olsam yapardım," diye mırıldandı babam, tam o sırada sarhoş bir adam tökezleyerek geldi.

İt'e doğru koşarken küçük köpek kurabiyeyi kaptı ve birinin çalabileceğini düşünmüş gibi kurabiyeyi alıp kaçtı.

"Neye gülüyorsun?" JJ görüldüğünde sordu, sonra bana ulaştığında gözleri farkına vararak genişledi. "Seks yaptın." Şortumun içindeki sikimi göstererek beni suçladı ve ben de elini savuşturdum.

"JJ," diye güldüm, içkimi yudumlarken.

"Yaptın," diye itti. "Nasıl yaptın?" Yaklaştı, heyecanlı görünüyordu. "Sen onu arkadan sikerken götüne bir parmak mı soktun?"

"JJ," diye hırladım bu kez, sesime öfke karışmıştı.

"Kusura bakma kardeşim, ters haremın bir parçası olma konusunda alingan olduğunu unutmuşum."

"Bir ne?" Mırıldandım.

JJ gözlerini devirdi ve masadan bir bira alıp kapağını kapattı. "Lütfen bana *hâlâ* sana ödünç verdiğim o kitap serisini okumadığını söyle."

"Beş kitap ve çok büyükler," dedim.

"Onları sana haftalar önce vermiştim. Çok yavaş okuyorsun dostum."

"Belki de üçüncü kitaptan sonra okumayı bırakmışımdır."

"Ne?" diye nefes nefese kaldı, omzumu kavrayıp bana bakarken dehşete kapılmış görünüyordu. "Şaka yapıyorsun, değil mi? Üçüncü kitap büyük bir uçurumdu."

"Erkeklerden birini seçti," dedim omuz silkerek. "Ve benim desteklediğim kişiyi değil."

"Aman Tanrım," diye inledi. "Çok aptalsın. İşte bu yüzden anlamıyorsun."

"Neyi anlamıyorsun?" Kaşlarımı çattım.

"Biz." Aramızı, sonra da havuzun diğer tarafındaki Maverick ve Chase'i işaret etti. "Biz onun haremiyiz."

"Uhuh," dedim kuru bir sesle.

"Tanrım, sen tam bir Gabe'sin." Beni bu kafa karışıklığı külçesiyle baş başa bırakarak yanımdan uzaklaştı.

Rogue gözlerinde sırrımızdan bahseden bir parıltıyla yeniden ortaya çıktığında içkimin sonunu da yuttum. Kalabalığın içinde ilerleyişini, insanlarla konuşmasını ve bakışlarının ara sıra bana kaymasını izledim ve yanağımın içini çiğnedim. Mükemmeldi. Onu seyretmeye doyamıyordum, ona ne yaptığımı biliyordum ve yüzündeki kızarmış ifadenin tek sebebiydi. Kendimi çok iyi hissettirdi.

"Yardım edin! Biri yardım etsin! İt sıkıştı!" Di telaşla bağırarak havuz ısıtıcısının bulunduğu kulübenin arkasındaki dar boşluğu işaret etti.

"Mutt!" Luther panik içinde bağırdı ama oraya önce ben vardım, onu hızla geçtim ve dizlerimin üzerine çökerek Mutt'un sıkıştığı kulübenin arkasındaki boşluğa baktım, kıcı bana doğru dönüktü ve geri çekilmeye çalışırken küçük bedeni titriyordu ama yapamıyordu. Rogue görmek için üzerime tırmanırken sırtıma bir ağırlık çarptı.

"İt," diye nefes nefese kaldı. "Gel buraya, hadi bebeğim. Minik kıcını kaldır, yapabilirsin."

İt inledi, hareket etmeye çalıştı ama dışarı çıkamıyor gibiydi. Rogue ona doğru uzandı, parmakları neredeyse kuyruğunu sıyrıyordu ama kolu yeterince uzun değildi.

"Ben yaparım," dedim ve manevra yapabilmem için üzerimden çekildi.

Kolumu boşluktan daha kolay geçirebilmek için yan döndüm ve başım da boşlukta kalacak şekilde öne doğru kaydım, elim Mutt'un küçük bedenine dolandı.

Onu çekiştirdim, homurdandı ama gevşedi ve ben de onu kendime doğru çekmeyi başardım.

Küçük pislik kurtulmak için mücadele etmeye başladı ve vücudunun her kıvrımında yüzüme doğru osurdu. Onu tutmak için çırpınırken gözlerimi kapatarak sıçradım ve birinin alması için başımın üzerinde tuttum.

"Tanrı aşkına," diye homurdandım tekrar osurduğunda ve o heyecanla havlarken ben ondan uzaklaşmaya çalıştım.

Gözlerimi kısarak ona baktım; Rogue şimdi onu göğsüne sarmış, Luther ise gözlerinde rahatlamış bir ifadeyle Mutt'un en sevdiği plastik brokoli oyuncağını gıcırdatarak başını okşuyordu.

"İşte Bay Squeakeasy, aferin oğluma," diye mırıldandı babam.

Ayağa kalkmaya çalışırken Rogue bana bir kahramanmışım gibi baktı ve beni öpmek için öne doğru atıldı. Başımı sallayarak geri çekildim ve o da bana sorgulayan bir bakış attı.

"Hemen dönerim," dedim suratsızca. "Gözlerimdeki köpek osuruklarını yıkamam gerekiyor."

Hayır, hayır, hayır, bu olmaz. Bunun yalan olmasına izin veremezdim.

Karavanın dışında volta atıyordum, etrafımdaki orman kuş cıvıltıları ve çok fazla lanet gürültü ile doluydu. Elimdeki tabancayı salladım, öfke içimi kemiriyordu.

etime yerleşmiş bir karınca istilasına gibi merkezime yerleşti.

Lanet Harlequins.

Bir hafta önce olanlardan beri bana pençelerini geçirmeye ne kadar yaklaştıklarını düşünüyordum. Çok yaklaşmışlardı, annemi ya da daha kötüsü beni öldürebilirlerdi.

Kuşlar ötmeye devam etti ve ben de bir hırıltı çıkarıp burada yaktığım ateşin etrafındaki toprağı tekmeledim. Artık sağlığıma kavuşmak üzereydim; bir kayanın altında fare gibi saklanmama gerek yoktu. Yaralarım nihayet iyileşmişti ve artık avcısından kaçan yaralı bir hayvan gibi saklanmak zorunda değildim.

Yine de zaman kaybetmiyordum, artık bir planım vardı ve gerçekten güzel bir şekilde bir araya geliyordu. Bu yüzden oyuna geri dönmeliydim, Harlequins'le Şeytan'ı oynamalıyım, kızımı almalıyım, onu onlardan uzaklaştırmalıyım ve onun ardından kalplerini kanatmalıyım. Evet, artık hazırdım. Ama onlar

Eğer onları ilk ben yakalayamazsam, beni iyice sindireceklerdi. Saklandığım yere çok yaklaşmışlardı ve ben de tekrar köklerimi söküp kıyıdan uzakta, daha doğudaki bir ormanlık alanda kaybolmak zorunda kalmıştım.

Hâlâ öfkeliydim, o pislikler beni böyle kaçmak zorunda bıraktılar. Lanet olsun, yenilmedim. Kaybetmedim, özellikle de benim başlattığım bir oyunu.

Kuşların sesi daha da yükseldi ve tabancamı gökyüzüne doğrultarak ciğerlerimden bir öfke kükremesi yükselirken üç el ateş ettim. Kuşlar telaşla havalandılar ve sonunda beni rahat bırakarak sessizlik çöktü.

Tabancayı kalçamdaki kılıfa soktum, burnumdan bir nefes çektim ve önümdeki dünyayı düşündüm.

Tamam. Derin, meditatif bir nefes alalım ve bunun üzerinde düşünelim.

Ben Shawn Mackenzie'ydim, sadece yeniden toparlanmam ve planlarımı daha hızlı ilerletmem gerekiyordu. Zayıf noktalarımı belirlemeli, onları sıkıca kilitlemeli ve ileriye doğru bastırmalıydim. Hareket halinde kalmalıydim, bu kesindi. Ve artık yaralarım iyileşmişti, bunu başarmakta hiç sorunum yoktu. Ama sonra ne olacaktı? Annemi şehir şehir gezerken güvende tutabilir miydim? Ben düzenlemelerimi tamamlarken o pis köpek Harlequin'lerin pençelerinden uzakta?

Belki, belki.

Hâlâ Rogue'u vurmaya devam ediyordum, yemi yutan her pisliği, ödeme olarak elmaslarımdan birini verme vaadiyle ona doğru gönderiyordum. Herhangi birinin onu gerçekten ele geçirebileceğinden şüpheliydim ama ben kendi planlarım üzerinde çalışırken onu ve adamlarını meşgul edeceği kesindi. Ve eğer içlerinden biri onu bana getirmeyi başarır, tam olarak hazırlıklı olmasam bile bunu yapmanın bir yolunu bulacağımdan emindim. Onunla oynayacak bir ya da iki oyun bulurdum ve belki de benden kaçmasına izin verirdim, avı uzatırdım, tüm ördeklerimi sıraya koymadan önce kazandıklarını düşünmelerine izin verirdim ve son oyunum için onu tekrar ele geçirmek için süpürmeye gelirdim.

Cebimden bir paket sigara çıkardım, birini dudaklarımın arasına sıkıştırdım ve Chase Cohen'in küçük, güzel Zippo çakmağıyla yaktım. Başparmağımı pürüzsüz yüzeyinde gezdirdim ve ruhunu etinden ayırdığım anın hatırasına gülümsedim. Şimdi bile benden kurtulamayacaktı. Beyni benim karanlık ve güçlü sözlerimle dönüp duracak, ona ne kadar iğrenç bir sıçan olduğunu hatırlatacaktı. O artık ne bir hiçti, ne de hiç kimse, sadece benim tozuma karışmış fethedilmiş bir yaratık. Zor olanları kırmayı çok severdim. Derisindeki yara izlerini her gördüğünde, aynaya her baktığında beni hatırlayacaktı ve tüm bunlardan daha da iyisi, her seferinde beni hatırlayacaktı

ona baktı. O da ona baktığında beni görüyordu. Evet, bu içimdeki öfkeyi yatıştırmak için bir şeyler yaptı. Bu dünyada üzerlerinde benim lekemle yürüdüklerini bilmek gerçekten iyi hissettirdi, en iyi başarılarımdan ikisi.

Tabii ki Rogue'u yok etmekle işim bitmemişti. Onu o kadar iyi kırmayı planlıyordum ki, güzel dudaklarının arasına bir tabanca yerleştirdiğimde ölüm için yalvaracaktı. O anın ne zaman geleceğini asla bilemeyecekti ama kesinlikle gelecekti ve onu ele geçirdiğimde, dünyadaki son gecesinin her dakikasında bundan korkmasını sağlayacaktım. Sonra... *bum*.

Kurşunun etkisiyle güzel kafatasının paramparça olduğunu görmek utanç verici olurdu ama ölümünün Harlequin oğlanlarına ne yapacağını bilmek de iyi hissettirirdi. O kızın kafasına sıkacağım küçük bir kurşunla hepsi domino taşları gibi devrilecek ve sonsuza dek onun kaybının ağırlığı altında acı çekeceklerdi.

Artık uzun oyunlar oynayacak zamanım olmadığına karar vermiştim. Böylece son hamlemi yapıp şekerparemle bir iki oyun oynamaya hazır olduğumda, o çoktan zamana karşı yarışıyor, saniyeler son anlarına doğru ilerliyor olurdu. İşim bittikten sonra, kendimi güzelce toparlayıp Etrafımda başka bir çetenin olduğu bir yere. Hatta içimde bir dürtü uyanırsa bir gün geri dönüp Harlequins ölümlerini de arayabilirim.

Ölüm, kan ve katliam düşünceleri öfkemi yatıştırırken dudaklarımdan bir duman çıkarıp rahatladım. Ben mantıklı bir adamdım ve duygularımın beni alt etmesine izin verecek biri değildim. Bu tür dengesizlikler kadınlara aitti, imparatorluklar kuran güçlü erkeklere değil.

Bu düşüncemi vurgulamak istercesine, karavandaki annemden bir hıçkırık sesi geldi ve sigaramı yere atıp botumla ezerek iç çektim.

Döndüm, karavana doğru yürüdüm ve onu küçük kanepede, başını ellerinin arasına almış, omuzları titrerken, gözyaşları küçük yağmur damlaları gibi parmaklarının arasından dökülürken buldum.

"Hadi ama anne," dedim nazikçe. "Ağlama. Bunlara hiç gerek yok."

"Tüm bu olanlar için kendimi çok kötü hissediyorum, kanka," dedi, kızarmış gözlerle bana bakarken, makyajı bulaşmış ve onu gerçek bir karmaşa gibi gösteriyordu.

"Makyajını düzelt," diye teşvik ettim. "Çöp gibi görünmek istemezsin. Biraz haysiyetli ol, olur mu?"

Başını sallarken hıçkırdı, yanakları utançtan kızarmıştı. "Tabii ki, bubba. Çok özür dilerim, kendimi rezil etmek istememiştim. Bu şekilde dağılmak beni nasıl bir kadın yapar?"

Ayağa kalkıp aynada makyajını düzeltmek için küçük tuvalete doğru ilerlerken sempatik bir şekilde "Sizin türünüzün yolu bu," dedim.

Onu takip ettim, arkasında durdum ve kızıl saçlarını omuzlarının üzerinden geriye doğru çektim, bir fırça aldım ve onun için taradım. Sulu gözleriyle bana gülümsedi, ben de ona gülümsedim. Zavallı, tatlı anneciğim. Sonuçta o sadece bir kadındı, tüm bunlar için onu suçlayamazdım, dünyayı erkekler gibi idare etmeye uygun değildi.

"İşte şimdi daha iyiyiz, ha?" diye sordum ve başını salladı, bana dönüp yüzümü avucunun içine alırken gözleri parlıyordu.

"Bundan çok daha fazlasını hak ediyorsun," dedi ve ben de başımı sallayarak eğilip yanağından öptüm.

"Sorun yok, \$\$\$, \$\$\$," diye mırıldandım, gözlerinde tekrar yaşların biriktiğini gördüm ve onu göğsüme çektim, Chris de Burgh'un The Lady In Red şarkısını mırıldanarak onu banyodan çıkardım ve benimle dans etmesini sağladım.

Elimi sırtına koydum, onu bir o yana bir bu yana salladım ve kulağını kalbime dayayıp kollarımda rahatlarırken minik annemi kendime sardım.

"İşte şimdi daha iyi oldu, değil mi?" diye sordum ve o da başını sallayarak uzun bir nefes verdi. "Histerik olmaya gerek yok."

"Özür dilerim, bubba," diye fısıldadı.

"Ve seni affediyorum," dedim, parlak kızıl saçlarından bir tutamı parmak uçlarımda arasında döndürerek. "Bana karşı her zaman iyi oldun. Bana nasıl bakacağını bilen insanlar, anne."

Kolumu okşadı. "Yapacak çok işi olan güçlü bir adamsın, senin için yemek yapan ve temizlik yapan birine ihtiyacın var, böylece bu tür şeyler için endişelenmene gerek kalmaz."

"Evet," diye kabul ettim. "Ve Rogue bana geri döndüğünde, tüm bu işleri devralmak isteyebileceğini düşünüyorum, ne dersin?"

"Ona öğretebilirim," dedi parlak bir sesle, bu ihtimal onu heyecanlandırmıştı. Yine de onun için çizdiğim bu fantezi yalandan başka bir şey değildi. Rogue merhamet için yalvarsa bile bir daha benimle evcilik oynamayacaktı. Bu

O daracık amcığı bir daha sikemeyecek olmam büyük talihsizlikti ama gitmesi gerekiyordu. Harlequin'lerin tek zayıf noktasıydı, bu yüzden ölümü kaderdi.

Şimdi.

"Çok isterim," dedim ve telefonumu çıkarıp annemin en sevdiği şarkıyı seçerek yan tarafa koydum.

Barry Manilow'un Copacabana şarkısı karavanı doldurdu ve ben anneme gülümseyip yüzü aydınlanırken şarkının sesini iyice açtım.

"Ah Shawn, bu şarkıya bayılıyorum," diye mırıldandı. "Meksika'da geçirdiğimiz o yazı hatırlıyor musun, yerel barda her gece bunu çalıyorlardı?"

"Hatırlıyorum," dedim gülümseyerek.

Özellikle kötü bir cinayet dizisi kuzeydeki federallerin dikkatini çektikten sonra bir süre orada saklandım. Toz duman yatışana kadar oradan kaçtım ve neyse ki adım hiç duyulmadı.

O kanlı suçların faili kesinlikle ben olmama rağmen soruşturmayı ben yürüttüm. Suçu üstlenen bir adamım ve adımı yargıcın ağzından uzak tutan birkaç kirli polisim vardı, bu yüzden sorunsuz geçti.

Annem Meksika sıcağını severdi, ama ben en çok kadınları ve tekilayı severdim.

Annemi kolumun altında döndürdüm, küçük mutfağa doğru dans ederken o da inci dolu bir midye kadar mutlu bir şekilde şarkı söyledi.

Onunla dans ettim, belini kavradım ve onu kendime doğru bastırmadan önce tekrar döndürdüm. Şarkı sona erdiğinde kahkahaları havayı doldurdu ve onu böyle mutlu görmek çok iyi hissettirdi, bir ömür boyu süren tüm neşe gözlerinde parlıyordu.

İşte o zaman tezgahın üzerindeki bloktan keskin küçük bıçağı kaptım ve kafatasının dibindeki etli noktaya derin ve sert bir şekilde sapladım. Bıçak etini deldiği anda nefesi kesildi, gözleri büyüdü, elimden sıcak kan akmadan ve kollarımda gevşemeden önce bir kez sarsılmadan önce yüz hatlarında kısa bir süre için şok geçti.

"Seni seviyorum anne," diye nefes aldım, bıçağı biraz daha derine sokarak

İşin bittiğinden emindi, ama gözlerinin boşluğu açıktı. "Ama senin hakkında bir şey yapılmazsa her şeyi mahvedecektin."

Onu yavaşça yere yatırdım, bıçağı kafatasından çekip aldım ve içimden ağır bir nefes alarak mutfak lavabosuna attım.

Ellerimi yıkadıktan sonra yataktan bir yorgan aldım ve onu yorgana sarmaya başladım, biraz da iple sıkıca bağladım. Copacabana tekrar çalmaya başlamıştı, müzik kafamı dolduruyordu ve çalışırken şarkı söylüyordum, bazı açılardan üzgün ama çoğunlukla rahatlamıştım. Ben değildim Saygısızlık etmek istemem ama ona iyi bir ölüm vermişim, şimdi de iyi bir cenaze töreni yapmalıyım. Sonuçta o benim annemdi. Ama işin gerçeği, o bir sorumluluktı. Bir zayıflık. Onları sayarsam tek zayıflığımdı ve gerçekten de ondan kurtulma zamanım gelmişti. Ondandır. Bir şey vardı. tedavi edici.

Zaten bir kez bana karşı kullanılmıştı ve o olmasaydı, annem için onu Harlequin'lere takas etmek zorunda kalmasaydım, Rogue hâlâ elimde olacaktı. Ve şimdi alışveriş alışkanlıkları da neredeyse beni kıcımdan ısırmaya geliyordu. Yeter artık. Gerçek bir liderin vereceği kararı vermemin zamanı gelmişti. Onu bırakmalıyım. O ölü bir ağırlıktı, beni aşağı çeken bir çapaydı, her an ayağıma çelme takabilirdi.

Sıkıca sarıldığında onu kollarıma aldım ve karavandan çıkarıp ormana doğru yürüdüm.

Alacakaranlık çöküyordu ve gece yaratıklarının onu topraktan çıkarmasını engelleyecek kadar derin bir çukur kazmam biraz zaman alacaktı ama bunu yapacaktım.

Onun için. Sorunlarımı sığ mezarlara gömmekle ilgili önceki deneyimin beni şimdi daha temkinli yaptığını ve aynı hatayı tekrar yapmayacağımı itiraf edebilirdim. Rogue mezardan çıkıp gelip bana musallat olabilirdi ama bu sefer her şeyin doğru yapıldığından emin olacaktım.

Ağaçların arasında yeterince uzakta bir yer bulduğumda onu yatırdım ve küreğimi almak için karavana döndüm, giderken hafifçe ıslık çaldım. Karavanı temizlemem ve kaçmam gerekiyordu. Bu güzel bir iş değildi, ama kesinlikle katartık bir yanı vardı. Artık kendimi daha özgür hissediyordum. Kelepçe serbest bırakıldı.

Belki de bir insan tüm bağlarından kurtulmadan kral olamazdı. Bu en son eylemin ardından havada kesinlikle bir uğultu vardı, sanki gelecek olanın bir vaadi gibi, yükselişim sadece kavranmayı bekliyordu.

Kendimi her şeye gücü yeten, hayatın efendisi gibi hissediyordum. Ve işim bittiğinde annemi toprağa veririm, burayı temelli terk eder ve Harlequins'le kendi oyunlarında oynarım. Rogue'u kucağıma geri getirecek bir oyun. aitti. Satranç tahtasını çoktan hazırlamıştım, sadece taşlarımı harekete geçirmem gerekiyordu.

Uyurken yanağıma değen bir gıdıklanma elimi savurmama neden oldu,
Chase'in yumuşak kahkahası kulaklarıma çarpıp beni teşvik ederken
mırıldandığım bir küfür kaçtı

Uyanmak için.

"Hayır," diye yalvardım, kıcıımı açıkta bıraksa da başımı yastıkların altına soktum.

Tahmin edilebileceği gibi, kıcıma inen bir tokadın acısını hissettim ama vahşi hırıltılar Chase'in küfürleri ve yataktan fırlayan ağırlığıyla birleşince İt'in beni savunmak için koşuşturan sesi havayı doldurdu.

İt ona hırlamaya devam ederken, "Ah, seni küçük pislik," diye mırıldandı, iki minik patisi omurgamın üzerine gelerek bekçi köpeğim olarak pozisyon aldı.

"Birkaç saat sonra gel ve beni sakinle uyandır," diye mırıldandım, uykunun çağrısı adımı söylüyordu, isteyerek ona doğru giderken, Harlequin'lerimin hayalleri, bu fikirlerin gerçeğe dönüşmesine eşlik eden ek kardiyo olmadan her türlü mutlu unutkanlığı vaat ediyordu.

"Bu teklif ne kadar cazip olsa da, saat on biri geçti ve gitmemiz gereken bir yer var," diye cevap verdi Chase, açıkça gitmeyi planlamıyor ve benimle alay ediyordu

Sabahın sözleri.

"Nerede?" Homurdandım.

"ocukluğumuzu hatırlayın, her gün başka bir gündü.

Macera mı?" dedi ve sözleriyle beni cezbetmeye çalıştığını biliyordum.

"Belki."

"şey, umuyordum ki seni başka bir tane için ayartabilirim? Sadece sen ve ben mi? JJ'in halletmesi gereken kulüp işleri var ve Luther bugün Fox ve Rick'in onunla biraz vakit geçirmesini istiyor, ben de düşündüm ki tekneyle Mariner'ın batığına gidebiliriz, belki biraz kürek çekeriz, kaplumbağalara göz kulak oluruz..."

"Ve tesadüfen Shawn'ın ve benim peşimde olabilecek tüm pislilerin ulaşamayacağı bir yerde durun.

Kaçırmak mı?" Başımı kaldırıp ona bakabilmek için yastığı bir kenara bırakmayı nerdim.

Siyah bir tişört ve gri bir şortla tepemde duruyordu, kıvrırcık saçları yüzünden geriye doğru itilmişti ve göz bandı görünmüyordu, ancak bakışlarım açlıkla yüz hatlarında dolaşırken yüzünü geçen gerginliği kaçırmadım.

Ona uykulu bir gülümseme verdim, alt dudağımı ısırdım ve giydiğim ince beyaz atleti vücuduma doğru çekerken ellerimi önümden aşağıya doğru takip ettim, ellerim aşağıya kaymadan önce göğüslerimi okşadı.

"Gitmemiz gerekmeden önce beni uyandırmaya yardım et o zaman," dedim kalçalarımı ayırarak ve bakışları bacaklarımın arasında ilerleyen ellerime kayarken boğazı titredi.

"Bunun için zamanımız yok," dedi ama bana bakışından bu ifadeyi sorguladığı anlaşılıyordu.

Ona dudak büktüm, tirtm ykari çekip yolumdan çekerken Kendimden balamak için hamle yaptım, ama o ne fırladı, bileklerimi yakaladı ve beni durdurdu.

"Gerçekten bilmiyoruz," dedi kararlı bir şekilde, gözleri benimkilerde, eli sıkı. "Ama suya aıldığımızda bütün günü birlikte geçireceğiz."

"Yuh," dedim gönülsüzce ve bakışları bir an için yüzümün sol tarafına kaydı, sonra yumuşak bir kahkaha attı ve beni ayağa kaldıracak geri çekildi.

İt yataktan sinirli bir şekilde havladı ama artık aktif olarak ona karşı koymaya alımadığım için Chase'i vahiletirmek için başka bir girişimde bulunmadı.

Beni dolaba yönlendirdi ve bir şeyler sememi işaret etti ve ben de bunun zaten isteğe bağlı olmayacağını anlayarak teslim oldum ve bu konuda bir bok veremeyecek durumda.

Artık bu evin tutsağı değildim ama son zamanlarda öyle hissettiğime emindim. Kulüpte ikime dozaj koyan polisle yaşadığım olaydan beri, yanımda adamlarımdan en az biri olmadan hiçbir yere gitmiyordum ve bu genellikle iki ya da daha fazlası oluyordu. Ve Tatum'a katığımdan beri, ikimizin de kı yanaklarımıza mürekkep balığı izip Saint'in müzik odasının penceresine bastırmamızla sonuçlanan sarhoş maskaralıklarla dolu bir gece geirmitim.

piyano çalıyordu, yine kaçmayı baaramamıtım. Saint, sanki babam mı gibi gelip beni alması için Fox'u bile aramıtı.

Onları seviyordum ve etraflarında olmayı da seviyordum, ama bu bana bebek bakıcılığı gibi gelmeye balamıtı, çoğu zaman dışarı bile çıkmadığımız gerçeğinden bahsetmiyorum bile. Evde olmak daha güvenliydi. Anlamıtım. Sadece hoşuma gitmiyordu.

Her şeyden çok, gün boyunca açık denizde olmak istiyordum, bu yüzden bana sunulmuş olan bu fikir üzerinde yaygara koparmayacaktım.

Önünde bir Pegasus olan ışıltılı, gökkuşağından bir mayo seçtim, uçan tek boynuzlu atın hemen altında yazan 'Azgın boynuz' kelimeleri dudaklarıma bir gülümseme getirdi. Sonra şeffaf beyaz bir kaftan seçtim. üzerine beyaz çiçekler işledi ve banyoya doğru döndü.

Chase beni içeri çağırdı, kışını lavaboya dayadı, kollarını kavuşturup işimi yapmamı beklerken cüssesi aynayı kapattı.

"Bilmediğim bir çiş fetişi mi geliştirdin?" Tuvalette otururken sordum, performans kaygısı aşırı dolu mesanemi bırakmak için mücadele ettirirken kaşlarım ona doğru kalktı.

"Henüz emin değilim," diye alay etti. "Gidişini izleyeyim ve ne olduğunu anlayayım diye düşündüm."

"Yeni bir tehdit mi var?" Sesinde, beni kızdırmaya çalışmanın ötesinde sözlerinde bir tür yalan olduğunu gösteren bir düşüş duyarak sordum. "Bana tutkal gibi yapışmak istemenin bir nedeni mi var?"

"Hayır küçüğüm," dedi usulca, beni endişelendirdiğinin farkındaydı. "İstersen ben gidebilirim? Sadece günü seninle geçirmek istedim."

"İşemek falan?" Homurdanarak sordum, o da bana çocuksu bir sırıtışla cevap verdi, bu bakış bana tüm hayatım boyunca tanıdığım çocuğu hatırlatıyordu.

Onun tuhaf oyun seçimine boyun eğmeye karar verdiğim hayat. "Peki. İstedğin kadar bana yapış."

Gözlerimi kapattım ve kendimi rahatlatmayı başardım, sadece işemem gerektiği için mutluydum çünkü başka bir şey yapsaydım çizgiyi çekerdim. Göz kapaklarımı tekrar açtığımda, onu uzaklara bakarken buldum, açıkça altın bir duş almakla hiç ilgilenmiyordu ve itiraf etmeliyim ki bundan memnun oldum

O kadar. Demek istediğim, eğer istediği buysa, onun için bunu yapma cesaretini kesinlikle toplardım, ama idrar oyunu gerçekten benim bir sapkınlığım değildi.

Sifonu çektim ve lavaboda ellerimi yıkamak için ona doğru ilerledim ama o başını salladı, geniş gövdesiyle lavaboyu kapatmaya devam etti ve benimle buluşmak için öne çıktı.

"Bence senin bir duşa ihtiyacın var, pis kız. Orada ellerini yıkayabilirsin."

"Ne?" diye sordum. Kaşlarımı çatarak sordum ama çoktan içime girmişti, beyaz atleti etimden sıyrırken kaba elleri yanlarımı sıyrırıyordu ve ona boyun eğmek için kollarımı kaldırmak zorunda kaldım.

Chase beni çıplak yakaladığı anda öptü, elleri kalçalarımın gitti ve beni duşun yanındaki duvara çarpana kadar geriye doğru yürüttü. Suyu benim için açtı, elleri saçlarımı kaldırmak için hareket etti, dudaklarını benimkilerden çekip beni duşa doğru iterken saçlarımı tuttu.

Duş kabinine girerken "Bugün çok garip davranıyorsun," diye yorum yaptım ve o da başlığı standından tutarak suyu vücuduma yönlendirdi, böylece saçlarım ıslanmadı.

"Belki de sadece biraz intikam alma havasındayım," diye cevap verdi, gözleri muziplikle parlıyordu.

"Nasıl yani?" Sordum ve cevap olarak duş başlığını, spreyci kalçalarımın arasına yönlendirilene kadar düşürdü, ısıtılmış su klitorisime çarptı ve dudaklarımdan şaşkın bir inilti yuvarlanmasına neden oldu.

"Ne zaman istersen sana olan ihtiyacımla içim sızlıyor," diyerek omuz silkti ve çenesini duş jeli şişesine doğru sallayarak kullanmamı emretti.

"Senin de aynı duyguyu tatmana izin verebileceğimi düşündüm."

"Beni kendine yalvartabileceğini mi sanıyorsun Chase Cohen?" Oyununun farkına vararak ve bundan oldukça hoşlanarak sordum.

"Şansımı seviyorum," diye itiraf etti, sabunlu köpükleri cildime masaj yaparak yedirmemi izlerken mavi gözleri parlıyordu ve iyi bir gösteri yaptığımdan emin oldum, yumruğunun saçlarımı sıkarak kafa derimi yakmasının tadını çıkardım.

ve aklım dudaklarımın onun sikini sardığını hissetme düşüncelerinde dolaşıyor.

Ben bu seçeneği daha fazla düşünmeden Chase köpükleri cildimden arındırmayı bitirdi ve suyu aniden kapattı.

Kancadan büyük beyaz bir havlu aldı ve beni hızla içine sardı, beni banyodan çıkardı ve tepeden tırnağa kuruladı.

"Sana bir hediyem var," dedim aniden, onu düzenli emirlerinden kopararak ve şaşkınlıkla kaşlarını çatmasına neden olarak.

"Neden?"

"Vay canına, çok şüphecisin," diye mırıldandıktan sonra komodine yöneldim ve marketten onun için aldığım bileziği aldım.

Shawn gelip her şeyi mahvetmeden ve aklımdan tamamen çıkarmadan önce. Ondan sonra bunu ona sunmak için doğru anı bekliyordum ve görünüşe göre o anın şimdi olduğuna karar vermiştim.

Chase beni gölgeleyerek arkamı döndüğümde ona çarpmama neden oldu ve elini elime alıp uzun zaman önce hepimizi temsil etmesi için aldığı diğer bileziklerle birlikte yeni bileziği de hızla bileğine takmadan önce güldüm.

"Sana söyledim, seni temsil edecek birine ihtiyacın var," dedim, sessizce ona bakarken, boğazı bastırılmış bir duyguyla titriyordu ve bu beni memnuniyetle sırtmaya itti. "Haydi, söyle. Ben en iyisiyim."

"Rogue... bu..." Chase duygusallık konusunda pek iyi değildi ama bana verdiği öpücük nefesimi ciğerlerimden çaldı ve kalbimin durmaksızın çarpmasına neden oldu.

Zevkle inledim, havlumu bırakırken onu daha yakına çekmeye çalıştım, ama ne yapmaya çalıştığımı fark ederek alaycı bir sırıtışla geri çekildi.

Chase parmaklarını şıklatarak seçtiğim ve yatağın üzerine bıraktığım kıyafetleri gösterdi. "Giyin Rogue, planlarımız var."

"Bugün çok patronluk taslıyorsun," diye mırıldandım, onun istediği gibi giyinip beyaz spor ayakkabılarımı da giydim.

"Hoşuna gitmiyormuş gibi davranma Easton," diye cevap verdi ve lanet olsun ki hoşuma gitti. Chase bir pislik gibi sırıttı, bana Rick'i hatırlattı ve ikisinin birbirlerine yumurta attıklarında nasıl olduklarını hatırladım

Çocukken, yumurtalıklarımı kirlenmekten korumak için onlardan tamamen kaçmak zorunda kalana kadar, genellikle J veya Fox'u arayarak veya hatta sadece sörf yapmaya gidip onları bırakarak maçoluk ölçeklerden yükseliyor. Yine de bugünlerde bu numaraların benim için o kadar kolay işe yaramayacağını hissediyorum.

Elimi tuttu ve beni odadan dışarı çıkardı, merdivenlerden koşarak inerken pişmekte olan yumurta kokusu burnuma geldi ve midem bulandı.

"Kahretsin Fox, çok kötü kokuyor," dedim burnumu kırıstırarak, mutfağa vardığımızda, bir ev tanrıçası gibi köle gibi çalıştığı yerden bana baktı, babası ve Rick kahvaltı barının diğer tarafında sabırla oturmuş yemeklerini bekliyorlardı.

"Öyle mi düşünüyorsun?" diye sordu kaşlarını çatarak, yumurta tavasına bakarak. "Evet, bu yumurtalar kesinlikle bozuk," dedim, çürük tadı neredeyse dilimi kaplıyor.

"Rick de aynı fikirdeydi ama bana bakmak için döndüğünde bir kahkaha patlattı ve hemen kısa kesti.

"Ne?" diye sordum. Luther de bize doğru bakarken sordum, kaşlarını indirdi ve başını sallayarak tekrar arkasını döndü, zamanın yarısında hâlâ aptal çocuklar gibi davrandığımıza dair bir şeyler mırıldandı.

Rick bir süre tereddüt ettikten sonra omuz silkti ve Fox'un yumurtaları çöpe atmasını izlemek için arkasını döndü. "Mutt az önce kıcını alt basamağa sildi," dedi ve ben de etrafıma baktığımda Mutt'un söz konusu basamakta oturmuş, pasta kadar masum görüldüğünü gördüm.

"Hadi," dedi Chase yüksek sesle, kolumu tekrar çekiştirerek. "Bütün gün bu pisliklerle takılacak vaktimiz yok. Fox bize bir piknik hazırladı bile, böylece teknede yiyebilirsin."

"İçinde o kokuşmuş yumurtalardan olmadığı sürece ben varım," diye kabul ettim ve Fox sanki o yumurtaları kıcından çıkarmaktan sorumlu tavukmuş gibi bana kaşlarını çatı.

"Yumurtalar piknik sepetinde pek taze kalmaz," diye söze başladı ama Chase beni çekiştiriyordu ve onun kokuşmuş sepetinin etrafında dolaşmaya hiç niyetim yoktu.

Bu yüzden ona bir öpücük gönderdim ve ayaklarımın arka kapıya doğru ilerlemesine izin verdim.

Rick ayağa kalktı, Chase sahile ve özel iskeleye doğru ilerlerken peşimizden yürüdü, hava sıcaktı ve güneş yukarıdaki sonsuz mavi gökyüzünde pırıl pırıl parlıyordu.

Tenimi öpme hissinin tadını çıkarmak için başımı arkaya yatırdım ve denizin kenarındaki kıyıyı okşayan dalgaların yumuşak sesini dinledim. altın kum.

Chase, Luther'e ait olan lüks sürat teknesini çözerken beni serbest bıraktı ve üzerinde dalgaların arasında yarış yapma düşüncesiyle sııttım.

Maverick beni kendine doğru çekerken kıcımı avuçladı, birbirimizi tekrar görene kadar onun hissini tenime kazımak için tasarlanmış bir vedalaşmada beni iğrenç bir şekilde öptü ve onu tadarken gülümsedim.

"Kötü ol," dedi serbest bırakırken. "Ve bol bol fotoğraf çek," diye ekledi Chase'e. "Her anı yakalamanı istiyorum."

"Merak etme, yapacağım," diye onayladı Chase, ikisi de her türlü kaostan bahseden bir bakış attılar ve inledim, şimdi hangi yeni cehennemi pişirdiklerini merak ediyordum çünkü bu bakışı daha önce görmüştüm ve sadece belaya eşitti.

"Neyin peşindesiniz?" Onlara şüpheyle sordum ama ikisi de masum rolü yaparak, ben aralarında kaşlarımı çatarken beni sorduğum için bile deli olduğuma ikna etmeye çalıştılar.

Maverick bana cevap vermeden sol yanağımı öpmek için eğildi, kıcıma iyi bakmamı çünkü daha sonra bunun için planları olduğunu söyledi ve Chase bir an sonra beni arkasından tekneye çekti.

Oyunlarını anlamaya çalışmaktan vazgeçtim, teknenin arkasındaki yumuşak minderlere uzandım ve Chase motoru çalıştırıp dalgalar arasında uzaklaşırken başımı arkaya eğip güneşi içime çektim.

İkimiz de acılarımızı ve korkularımızı bir kenara bırakıp içinde bulunduğumuz andan başka hiçbir şeyin bizi ele geçirmesine izin vermediğimiz için gün, flört, şnorkelle yüzme, güneşlenme ve balina izleme ile dolu güneşin öptüğü anların bulanıklığında geçti.

Gittiğim yıllar boyunca hayalini kurduğum hayat buydu. Sırtımda güneşin, saçlarımda deniz tuzunun, benimle birlikte gülen oğullarımın ve özel küçük cennetimizin güzelliğinin basit zevkleri beni rehin aldı ve bana bir kızın hayal edebileceği en iyi Stockholm sendromunu yaşattı.

Chase gün boyunca fotoğrafımı çekmeye devam etti, her seferinde genişçe sırtarak bana poz verdirdi, ancak çektiği fotoğrafların hiçbirini görmeme izin vermedi ve daha sonra onlara bakmaktan keyif almamızı istediğinde ısrar etti. Neden sürekli reddettiğini anlamıyordum.

ama bunun onun kendine güvensizliğiyle ilgili olduğundan şüphelenmeye başlamıştım ve bu beni çok kızdırıyordu.

"Neden benimle hiç fotoğraf çekmiyorsun?" Tekneye geri dönmek için küçük basamakları tırmanırken, vücudumdan su akarken ve ona yaklaştıkça gökkuşağı saçlarımı geriye doğru kaydırırken bir tane daha çekerken homurdandım.

"Kendimi pek fotojenik hissetmiyorum," diye omuz silkerek cevap verdi, ancak bakışları benimkilerden ayrıldı ve ben de gözlerimi kısıtım.

"Yara izlerinle ilgili şu saçmalığa bir daha başlarsan, yemin ederim-"

"Ondan değil," diye hızlıca cevap verdi, ancak onlardan bahsedildiğinde ağırlığını nasıl değiştirdiğini fark ettim, eli sanki örtünmek için bir gömlek almayı düşünüyormuş gibi yan tarafında açılıp kapanıyordu.

Gözlerimi kısarak ona yaklaştım, dikkatim kaslı vücudunda gezinirken ayak parmaklarımın üzerine kalktım ve ağzıma aldım.

Chase anında tepki verdi, beni ona doğru sürükledi ve diliyle dudaklarımı ayırdı, ellerimi aç bir iniltiyle vücudunda gezdirirken siki aramızda sertleşti.

Aniden ayrıldı, içinden gelen bir kahkaha ile kaşlarımı çatarak geri çekildi, teknenin arka tarafındaki geniş oturma alanına oturdu ve gözleri parlayarak bana baktı.

"Ne?" diye sordum. Elimi sol yanağıma götürerek sordum, dikkati bir an için sol yanağıma kaydı, sonra tekrar gözlerime yöneldi ve gülümsemesi büyüdü.

"Hiçbir şey," diye ısrar etti. "Sadece bazen sana bu şekilde sahip olduğuma inanamıyorum. Seni çok uzun zamandır istiyordum ve şimdi buradasın."

Sanki yoktan var olmuşum gibi bana bir el salladı, ben de gözlerimi devirerek ona yaklaştım ve kucağına tırmanıp

ve kalçalarımı onunkilerin üzerinde sallıyordum.

Chase parmaklarını boğazıma doladı ve mayomun askısını çekip göğüslerimi mayodan kurtarmadan önce omurgamı eğip gökyüzüne bakmamı sağladı.

Meme uçlarımdan birini ağzına alıp emerken nefesim kesildi, ben ağırlığımı sikinin uzunluğu üzerinde sallarken dişleri sert noktasını sıyırdı Bir kez daha.

"Bütün gün seni içimde hissetmek istiyordum," diye nefes nefese bana eziyet etmeye devam ederken, kalçalarımın arasında ıslaklık toplanıyor ve boğazıma bir ihtiyaç iniltisi yükseliyordu.

"Doyumsuzsun, değil mi?" diye cevap verdi, göğüs ucumu beni nefessiz bırakacak kadar sert ısırarak.

"Evet," diye kabul ettim çünkü dördü için de gerçek buydu.

Doyamıyordum, bedenim hep daha fazlası için ağrıyordu, düşüncelerim Her zaman bana yaptıkları ya da yapmalarını istediğim şeylerle doluydu. Aramızdaki bu bağ, hepimizi gücüyle uçuran bir şey oluşturmuştu ve yemin ederim ki birbirimize olan bağımlılığımıza ne kadar düşkün olursak, karışımımız o kadar güçlü ve sarhoş edici hale geliyordu.

Dizlerimin üzerine çöktüm, mayosunu aşağı iterek sikini serbest bıraktım ve benim ona olduğu kadar onun da bana ihtiyacı olduğunu kanıtlayan, ucu nemle boncuk boncuk olmuş sikini uzun uzun içime çekerken inledim.

Elini boğazımdan çekip onu tekrar öpmek için eğildim ama gözleri benimkilerle buluştuğunda içinden bir kahkaha döküldü.

"Ne?" diye sordum. Gözlerim şüpheyle kısılırken ve burada bir oyun olduğunu hissederken arkama yaslanarak talep ettim.

"Sana söylediğimde çok kızacaksın," diye cevap verdi, sırtışı o kadar muzip ve eğlence doluydu ki öfkemi korumakta zorlandım. Bu benim Chase'imdi. Bütün hayatım boyunca sevdiğim çocuk.

Varoluş. Hayat karşısına ne çıkarırsa çıkarsın gülümseyen ve kendine güvenen adam. Buradan ayrıldığımdan bu yana geçen yıllar içinde oluşturduğu yorgun katmanların altında yatan, Shawn'ın sonsuza dek yok etmeye çalıştığı adam buydu.

Ama burada, okyanusun ortasında yapayalnız, kimsenin bizi görmediği ya da yargılamadığı bir yerde, onu yeniden bulmuştum.

Dudaklarımı büzerek neyin peşinde olduğunu merak ettim ve önce ilgilenmem gereken daha acil konular olduğuna karar verdim.

"Peki. Eğer bana kendi isteğinle söylemezsen, o zaman sana işkence yaparım."

Kucağından indim, mayomu vücudumdan sonuna kadar sıyırırken ateşli bakışlarım onunkileri tuttu, öğleden sonra güneşinin gücü altında her parçamı ona gösterdim ve gözlerinin her şeyi içine çekmek için aşağı inmesi hissini sevdim.

"Sıra sende," diye mırıldandım, alt dudağımı müstehcen bir şekilde ısırırken

sert siki, ona olan ihtiyacım, istediğimi yapıp benim için onları çıkarırken salyalarımın akmasına neden oldu.

Chase'in siki önümde gururlu ve kalın bir şekilde duruyordu, yumruğu sıkıca etrafını sarıyordu, yavaşça üzerinde çalışırken, gözleri vücudumda ve

arzusu çok açık.

Bir adım öne çıktım, kontrolü ele almak ve ona binmek, tekrar geri çekilmeden önce onu serbest bırakmanın sınırına itmek ve oynadığı oyunun cevabını talep etmek istiyordum, ama ben bunu yaparken başını salladı.

"Bana ağzını ver ufaklık," dedi ve minderlerden birinin kenarına sıkışmış olan telefonuna uzandı.

"Seks kasetleri yapmayı takıntı haline getirenin Rick olduğunu sanıyordum," diye sordum onun kendini tekrar okşamasını izlerken, pompaları yavaş ve durgun, gözleri yüzüme değil vücuduma sabitlenmişti.

"Belki ona kendimden bir tane göndermeyi planlıyorumdur," diye cevap verdi omuz silkerek. "Sonuçta hangimizin seni en yüksek sesle çığlık attırdığını hatırlatmaya ihtiyacı var."

Dudaklarımı yaladım, bunu bir yarışmaya dönüştürmelerine hiç aldırmadım ve omuz silktilim.

"Tamam o zaman, ama senden bu iddianı yerine getirmeni bekliyorum Ace."

"O konuda endişelenme," diye onayladı, ama sesinde o ana ait olmayan ve sadece şüphelerimi artıran bir eğlence vardı.

Yine de kendini tatmin etmeye devam ettiğini görünce cevap istemekten vazgeçtim ve savunmak yerine saldırmaya karar verdim, ilerledim ve önünde dizlerimin üzerine çöktüm, bana yer açmak için kalçalarını daha geniş ittim.

Beni kaydetmeye başlarken telefonu soluma doğru hareket ettirdiğinin yarı yarıya farkındaydım, ancak itiraf etmeliydim ki bunu Diğerleri beni sadece daha fazla tahrik etti, onlara gerçek bir gösteri yapmak istememe neden oldu, bu da muhtemelen onlara tekrar döndüğümüzde benim için daha fazla zevkle sonuçlanacaktı.

Dilimi Chase'in sikinin yan tarafında gezdirdim, oradaki kalın damarı takip ettim, bana yer açmak için kendini bırakıp parmaklarını saçlarımın arasına soktuğunda yumuşak bir şekilde inledim.

Ucunu kaplayan tuzlu sıvıyı yaladım, onu bir kez bile ağzıma almadan dilimle alay ettim ve baştan çıkardım.

"Siktir," diye nefesini tuttu, kameraya daha iyi bir görüntü vermek için saçımı yüzümden kaldırırken saçımı sıkıca kavradı.

O zaman onu içime aldım, yavaşça ya da dikkatlice değil, sadece kendimi ona açtım ve kalçaları içime girerken bir tatmin iniltisiyle boğazımın arkasına kadar her bir santimini aldım.

Saçlarımı sıkıca kavradı ve beni tekrar üzerine itti, kontrolü ele geçirirken ağzımı sikerken ve her saniyesini severken beni yüksek sesle inletirken bir küfür daha etti.

Ama zafer anım, Chase'in aniden bir kahkaha patlatması ve saçımdaki yumruğuyla beni kendisinden uzaklaştırıp neyin bu kadar komik olduğunu görebilmem için sürüklemesiyle yerle bir oldu.

Telefonuna bakarken dudaklarım aralandı, kamera beni gösterecek şekilde görüntülü görüşmeye geçti, köşedeki küçük kutuda ise Maverick ve JJ kahkahalarla ulurken sessize alındı.

"Lanet olası göz bantlarımı çizdiğin için intikam alacağım konusunda seni uyarmıştım," dedi Chase, penis çizimleriyle kaplı yüzüme bakarken. Kocaman bir horoz sol yanağımın tamamına hükmediyordu, döl damlaları aşağıya doğru akıyordu.

Dudaklarımın köşesine, lanet olası denizde yıkanmaya bile başlamadığı belli olan bir kalemtıraş sürdüm.

"Bütün gün böyle mi göründüm?" Öfkeyle bağırdım, ne yaptığımızı düşünmeye çalıştım, daha önce yanlarından geçip gittiğimizde kahkahalarla gülen balıkçıları ve Chase'in bütün gün çektiği lanet fotoğrafları hatırladım.

"Bunu hak ettin," diye cevap verdi Chase, belli ki hiç üzgün değildi ve ayağa kalkarken gözlerimi ona diktim.

"Şaka senin Chase Cohen, çünkü artık sana sakso çekmeyeceğim."

"Hayır mı?" diye güldü, telefonunu yanındaki koltuğa fırlattı ve aniden ayağa kalkarak sadece cüssesiyle bile bana hükmetti. nefesimin kesilmesine neden oldu. "Yani, dürüst olmak gerekirse, zaten bu konuda başka fikirlerim vardı, çünkü beni emmen her ne kadar cennete yakın bir şey olsa da, küçüğüm, gülmemek çok zordu.

Tüm bu süre boyunca yüzüne sürülen o boka bakarken bana gel beni becer bakışları attın."

Ona bir yumruk attım, ama o sadece tekrar güldü, yumruğumu yakaladı ve beni az önce oturduğu devasa oturma alanına yüzüstü itmeden önce momentumumu kullanarak bizi döndürdü.

"Göt herif," diye tersledim ama o yine güldü, üzerime doğru eğildi ve sikini kıcıma bastırdı.

"Evet. Ama dediğim gibi, bunu hak ettin. Şimdi yüzünü yastıklara gömüp seni bir güzel sikmem için bana yalvarmanı istiyorum ufaklık. Ve bu cezayı hak ettiğini kabul etmeni istiyorum yoksa boşalmana izin vermeyeceğim ve onun yerine kendimi tatmin edeceğim. Anladın mı?"

"Siktir git," diye tısladım, altında biraz kıpırdandım ama bu sadece sikinin ıslaklığın içinden amımın girişine doğru kaymasını sağladı ve bu konudaki hislerime rağmen nefes nefese bir inilti benden kaçtı.

"Tamamen niyetliyim. Ama dediğim gibi, bunun için yalvarman gerekecek."

Biraz daha kıpırdandım ve kıvrandım, sadece ikimiz arasında daha fazla sürtünme sağladı ve beni daha da tahrik etti.

Erkeklerim söz konusu olduğunda doğanın hükmedici gücü olmak için gerçekten büyük niyetlerim vardı ama lanet olsun, kontrolü ele geçirdiklerinde yardım edemedim ama sevdim.

Chase öne doğru eğildi, dişleri ısırmadan önce boynumun arkasını sıyırdı ve benden ahlaksız bir inilti döküldü.

"Hoşuna gitti mi?" diye alay etti, kalçalarını kaydırırken tekrar yaptı, böylece horozunun ucu açıklığıma bastırdı, elleri bacaklarımı daha da ayırdı ve ona sadece kelimeyi söylersem beni böyle alması için gereken odayı verdi.

"Buraya ilk geldiğimde senden neden bu kadar nefret ettiğimi hatırladım," diye tısladım ve kalçalarını tekrar kaydırđı, bileklerini her iki eliyle tutmadan ve onları aşığıya doğru bastırmadan önce girişimi kızdırdı.

İki yanımdaki minderler, bedenimi seve seve öleceğim bir haç haline getiriyor.

"Nedenmiş o?" diye mırıldandı, kulak mememi ısırđı ve tekrar nefes almamı sağladı.

"Çünkü sen kibirli, çileden çıkarıcı, egoist bir pisliksin," diye nefes nefese kaldım, beni tekrar horozuyla kızdırırken omurgam kamburlaştı ve onu hemen yapmaya çağırdım.

"Hayır, bu nitelikler sadece beni daha çok istemeni sağlıyor," diye kıkırdayarak cevap verdi. "Bütün günü yüzün kalemle dolu olarak geçirdiğinde ve göz bantlarımla yaptığın boktan şeylerin intikamını senden aldığımda bile beni istemeni sağlıyorlar. Aslında, burada kaçınılmaz olana teslim olsaydın, sanırım o kelimelerin her birini sana övgü gibi haykırabilirdim."

"Asla," diye tısladım meydan okurcasına, ama bedenim her şeyimle *evet diye* bağıırıyordu.

"Yeterince adil. Sanırım senin başlattığın şeyi ben de kendim için bitireceğim." Chase sağ bileğimi bıraktı, elini sikine götürdü ve kendini boşaltmaya başlarken sikini yumruklayacak kadar geriye çekti, sert sikini tam olarak olduğı yerde tutuyordu, böylece yumruğunun her pompalanışı sikin başının klitorisimden kıcıma ve oradan tekrar götüme doğru sürüklenmesine neden oluyordu.

"Siktir," diye inledim, kalçalarımı eğmeye çalıştım, böylece klitorisimi daha sık bulacaktı, damarlarımdaki bina fırtınasını serbest bırakması için onu çağırıyordu.

Boşta kalan elim tutunduğum kumaşı pençeliyor, amım o kadar ıslanıyordu ki Chase'in nefes alış verışı ağırlaşırken içimdeki boşluk neredeyse acı veriyordu. Pes etmeyecekti. İnatçı piç beni bitirmeden amımın

her yerine boşalacaktı ve ben de

Kendimi de bitirmemi engellemek için beni bağlayıp bağlamayacağına şaşırdım. Şu anda kendi elimi kullanmakla ilgilendiğimden değil, çünkü onun sikinin dolgunluğu için ağrıyordum. Bu bir istek değil, bir ihtiyaçtı. Ve kendi başarısızlığımdan bahseden bir inlemeyle, bunun için teslim olmayı kabul ettiğimi tamamen kabul ederek, kırıldım.

"Becer beni," diye nefes nefese kaldım. "Sana içimde ihtiyacım var, Chase. *Lütfen*. O koca egon için sahip olduğun tüm nedenleri göster bana ve öyle bir çığlık attır ki Rick okyanusun öbür ucundan duyabilsin."

"Çok nazikçe sorduğunuz gibi."

Chase elini sikinden çekip vahşice içime soktu ve sikinin mutluluk veren kalınlığı beni tam da arzuladığım kadar derinden doldururken dudaklarımdan anında bir çığlık koptu.

"Benim elimden çok daha iyi hissediyorsun ufaklık," diye inledi, elini bileğime götürüp beni bir kez daha yere mıhlamadan önce bir süre öylece durdu.

"Daha fazla," diye yalvardım, şimdi teslimiyetime boyun eğiyor ve her anını seviyordum. "Daha fazlasına ihtiyacım var."

"Her zaman," diye kabul etti ve sonra hareket etmeye başladı.

Beni sert ve hızlı bir şekilde becerirken, çığlıklarım bizi çevreleyen açık suya yayıldı, kilometrelerce etraftaki her yunusu, deniz kestanesini ve denizyıldızını skandallaştırdı, kendini o kadar derine soktu ki, kalçalarının her pompasıyla nefesimi çaldı.

Altımdaki minderlere yapışmıştım, sert sürtünme klitorisime sürtünüyor ve birkaç dakika içinde onun için boşalmamı sağlıyordu, ben onun uzunluğunun etrafında nabız atıp spazm geçirirken adı boğazımdan pençeleniyordu.

Nefes almam için duraklamadı bile, kafesinden kurtulmuş, sonunda özgürlüğün tadına varmış bir hayvan gibi beni daha sert ve daha sert becerdi ve

Doymak bilmiyordu, bedenimi kendi zevki için kullandı, ben onun merhametine sığınırken aldı da aldı, her anını sevdi.

Tekrar boşaldım, verebileceği her şeyi alırken itişlerine karşı geri çekildim, beni becerirken yüzüm minderlere sürtündü, tüm gücüyle kendi salıverilmesine direndi.

Onun için üçüncü kez düştüğümde, benimle birlikte uçurumun kenarına zorlandı, onu terk eden kükreme ruhumu tıpkı tohumunun bedenimi doldurduğu kadar derinden doldurdu ve üzerime yığıldı, nefes nefese ve terliyordu, ağırlığı çok güzel bir şekilde yoğundu.

İkimiz de uzun dakikalar boyunca kıpırdamadık, varlığımın her zerresi ona ve sadece ona odaklanmışken, teknenin sallanması bana dünyanın hala bizim ötemizde olduğuna dair güven veren tek şeydi.

Sonunda Chase vücudunu benimkinden ayırdı, yanımda sırt üstü yattı ve bana bakabilmek için beni de yanına çekti.

"Sen benim kendim için dilemeye cesaret ettiğim tüm hayallerimsin, biliyor musun?" diye sordu elimi tutup parmaklarını benimkilerle birleştirirken ve onları yukarı kaldırarak onlardan ve ötesindeki açık gökyüzünden başka hiçbir şeye bakmamamızı sağlarken.

Bakışlarım bileğindeki beş bileziğe takıldı ve akıntıyla birlikte sallanmalarını izlerken gülümsedim.

"Yüzüme çizdiğin siklere gülmemek için beni yüzüstü becermek zorunda kaldığında bile mi?" diye sordum ve kalbimi hoplatıp şişiren bir kahkaha attı.

"Özellikle de o zaman. Bu fantezinin gerçekleşmesi için bir yıldızdan dilek diledim."

"Güzel," diye iç geçirerek cevap verdim, gözlerimi kapattım ve sadece bedenimin etrafını saran gücünü hissettim. "Çünkü hepsini kalıcı olarak oraya dövme yaptırmayı düşünüyorum."

Çok sevdiğim denizin ortasındaki küçük teknemizde sallanmaya devam ederken Chase'in kahkahaları etrafımı sardı.

O anla ilgili her şeyi içime çektim, kalbimin derinliklerine gömdüm ve orada sakladım ki karanlık tekrar üzerimize geldiğinde, ki öyle olacağını biliyordum, tutunacak bir dalım olsun. Sadece ben ve Ace güneşin altında, kilometrelerce ötede görünürde hiçbir korku ya da acı olmadan.

Silahımın patlamasıyla kanıma adrenalin karıştı, çünkü mermim önümdeki ormandaki kütükten bir teneke kutu daha fırlattı.

"Üst üste beş oldu. Öde bakalım, ihtiyar." Luther yanıma yaklaşırken elimi uzattım, yirmi dolarlık bir banknot çıkarıp avucuma sıkıştırdı.

"Beşten fazla alırsam onu bana geri vereceksin," diye ısrar etti. "Ve bana yaşlı demeyi bırak. Daha elli bile değilim. Ve bu fazladan yıllar bana ne kazandırdı biliyor musun?"

"O da ne?" Tilki çocuk tenekeleri tekrar kütüğün üzerine dizmek için hareket ederken sırtarak sordum.

"Saf beceri." Fox yoldan çekilirken Luther ateş etti, bir kutu indirdi, sonra bir tane daha ve bir tane daha. Orospu çocuğu bir tanesini ıskalamadan önce sekiz tane indirdi ve ben lanet okuyarak yirmiliği ona geri verdim.

"Şanslısın," dedim Fox bana gülerek kendi hamlesini yapmak için öne çıkarken.

"Pratik yapmak insanı bu hayatta şanslı kılar. Bir şey üzerinde yeterince uzun süre çalışırsan, o alanda yaşayan en şanslı adam olursun," dedi Luther, buraya getirdiğimiz kamp koltuklarından birine tüneyerek.

Mavi kamyonunun arkasındaki kapak aşağıdaydı ve elinde bir mini Buzdolabı bira ve atıştırmalıklarla doluydu. Bira kutularından birini aldı, açtı ve uzun bir yudum aldı, ben de onun yanındaki koltuğa oturdum, Fox'un sanki sikine hakaret etmişler gibi teneke kutuları indirmesini izlerken kendiminkini kaptım.

"Dizlerin ağrıyor mu?" Babama sordum ve o da birasının üstünden bana kuru bir bakış attı.

"Belanı arıyorsun evlat," diye uyardı. "Beni kışkırtmaya devam edersen seni döverim."

Soğuk biramdan bir yudum alıp silahımı dizime dayarken kısık bir kahkaha attım.

"Carmen'le işler nasıl gidiyor?" Fox, üç kez ıskaladığı konserveyi nihayet bitirip yanımıza gelirken ve koltuğuna çökerken sordu.

"Neden Carmen'le aramızda bir şeyler olduğunu düşündün ki?" Luther hızlıca ısırıldı ve Fox öksürerek gülerken ben de kaşlarımı kaldırarak ona baktım.

"Çünkü kışımı kurtarmanın bedeli olarak seni ona yardım etmeye zorluyor..." Fox öyle deyince Luther gözlerini kırpıktırarak gülmeye zorladı.

"Evet. Evet. Elbette o anlamda söyledin." Luther ona bir bira uzattı, bağının arkasını kaşıyarak devam etmesi çok uzun sürdü. Telaşlanmış mıydı? Yağlı adamın kartelin buz gibi kraliçesine karşı bir şeyi mi vardı? Hay sikeyim. "Şey... işte bu yüzden sizi buraya çağırdım çocuklar."

"Ne demek istiyorsun?" Fox gözlerinin arasında oluşan bir kırılganlıkla sordu.

Söyleyeceği şeyin hoşuma gitmeyeceğini hissederek yerimde kıpırdandım ve Luther'e dikkatle baktım.

"Bir süreliğine şehir dışına çıkmam gerekiyor," dedi.

"Nereye?" Fox hemen sordu.

Luther, "Şehir dışındayım," diye tekrarlayınca koltuğumda öne doğru eğilerek ona baktım.

"Nerede?" Fox'un bundan kaçmasına izin vermeyerek yineledim.

"Söyleyemem. Ve bir süre için olacak. Eve gelebildiğim zaman geleceğim, ama... ne kadar süreceğini bilmiyorum," dedi Luther, Fox'la bakışırken birasından uzun bir yudum aldı.

"Ne kadar sürecek?" Bastırdım.

"Sizi bu işe bulaştırmayacağımı biliyorsunuz, size söylemiştim," dedi kararlı bir şekilde ve ben iç çektim, merhamet etmeyeceğini biliyordum.

"Bundan hoşlanmadım," dedi Fox, babamıza bakarken yanağının içini çiğneyerek. "Sana tehlikeli bir şey yaptırıyor."

"Benim işim her zaman tehlikelidir," dedi.

Gözlerindeki karanlık, bunun hayatında yaptığı en riskli şeylerden biri olduğunu söylüyordu. Ve bu hiç hoşuma gitmedi.

"Yardım etmek için yapabileceğimiz bir şey var mı?" Ben sordum ve Luther bir sonraki sözlerini ölçerek aramıza baktı.

"Aslına bakarsanız var," dedi. "Her şey," dedi

Fox.

"Öyle mi? Bu bir söz mü?" Luther sordu ve ben bakışlarımı babamıza dikerken Fox kaşlarını çatı.

"Ne oldu?" Tilki çocuk benim istemediğim bir şey için bizi kaydettirmeden önce hırladım.

Luther, "Siz ikinizin bir adım öne çıkıp Harlequin Ekibi'nde başrolleri almanızı istiyorum," dedi.

Hayatımda sık sık nutkum tutulmazdı, genellikle aklıma şu gelirdi
Durum ne olursa olsun, uygunsuz bir şaka yapardım ama şu anda elimde hiçbir şey yoktu, şok tüm kelimelerimi çalıyordu.

"Ne?" Fox'un nefesi kesildi. "Neden?"

"Size söyledim, şehir dışına çıkmam gerekiyor. Ve açıkçası, siz çocuklar haftalardır Mürettebatı gayet iyi yönetiyorsunuz. Fox, sen zaten yıllardır benimle birlikte yönetiyorsun. Rick, sen de kendi çeteni yönetiyordun, bu iş sende. Eğer istersen tabii." Luther aramıza baktı ve Fox şok içinde babamıza bakarken ben sandalyeme geri oturup biramı boşalttım.

"Sana söyledim, ben yokum," dedi Fox, ama kelimeler eskisi kadar inandırıcı değildi.

"Hâlâ dığarıda olmak istediğın için mi, yoksa inatçı bir pislik olduğun için mi?" Luther ona sordu ve Fox dudaklarını birbirine bastırdı ama vereceğı cevabı düşünüyor gibiydi.

"Krallığın anahtarlarını bize öylece teslim mi ediyorsun?" diye sordum ve babam başını salladı, gözleri parlıyordu ve bize olan sarsılmaz inancıyla doluydu. Bunu nasıl sürdürdüğünü bilmiyordum. Bir keresinde ben de kendimden vazgeçmişim.

Bir şekilde dönmedi, sanki eve dönüş yolunu bulacağımı biliyormuş gibi hep geri dönmemi bekledi.

"Ben varım," dedim kolayca, Fox'un çenesi gevşeyip gözlerinde bir öfke parlamasıyla bana bakarken omuz silktilim. "Sanırım bu beni Harlequin Kralı yapıyor. Ayakçım olmak ister misin, Foxy?"

"Siktir git," diye tersledi Fox.

Luther, "Tilki," diye homurdandı ve ağabeyim ona bakarken nefesini tuttu.

"Bıraktığımı söyledim. Tekrar o adam olmak istemiyorum," dedi Fox, yeşil gözlerinde parlayan acıyla. "Ailemin iyiliği için asla yapmayacağıma yemin ettiğim tek şeyi neden benden istemek zorundasın?"

Ayağa kalktı, yarısı dolu bira kutusunu çimlere fırlattı ve kızgın küçük bir kaplan gibi ağaçların arasına daldı. Luther üzüntüyle içini çekti ve yüzünde bir acıyla onun gidişini izledi.

Tüm bu drama gözlerimi devirerek biramın geri kalanını içtim ve kutuyu kamyonetin kasasına fırlatmadan önce avucumun içinde ezdim.

"Bunun için bana borçlusun baba." Ayağa kalkıp Fox'un peşinden gittim ama Luther arkamdan seslendi.

"Bana ne dedin?"

Sikeyim.

Yürümeyi bıraktım, ona dönüp bakmadan önce tereddüt ettim ve omuzlarımı silktilim. "Sen de öylesin, değil mi?"

"Öyle miyim?" diye sordu çaresiz küçük bir dodo gibi.

"Evet," diye nefes verdim. "Önemli olan tek şey."

Gözlerinden güneş ışınları fişkırdı ve o daha konuşmadan elimi salladım.

kucaklaşmak için falan gelmiş, kardeşimin peşinden ağaçlara doğru yürüyordu. Tilki, Karnaval Tepesi'ne çıkan patıkaya kadar yürümüşü, Çimlerin üzerinde durmuş, gözlerini kasabanın ötesindeki pırıl pırıl okyanusa dikmişti. Güneş suyun üzerinde batıyor, gökyüzünü derin altın ve turuncu ışık nehirleriyle kaplıyor ve Fox'u ışıltısıyla yaldızlıyordu.

Her şey çok melodramatikti ve kardeşimin yanına giderken dilimi şakırdattım. Yine de bu manzarayı takdir etmemek imkânsızdı.

Günahkârlar Bahçesi'nin harabesi bile o ışıktaki büyüğü görünüyordu, son parçaları suyun içinde eski halinin hayaleti gibi duruyordu. O yerin kaybını hâlâ her gün hissediyordum; evimizin bir parçası yok olmuştu.

Bizden uzaklaştı ve küle dönüştü ve onun yerini alabilecek hiçbir şey yoktu.

"Zamanda geri gider miydin?" Fox'a bu soruyu kendim de düşünerek sordum. "Bir zamanlar sahip olduğumuz tüm o mükemmel dünler için bugünü takas eder miydin?"

Sessizlik uzadı ve cevap vermeyecek mi diye merak ettim ama sonunda cevap verdi.

"Hayır," dedi. "Eskiden bunu o kadar çok isterdim ki. Bunu o kadar sık hayal ederdim ki, gerçek hayat bana uyanıkken kabus gibi gelirdi."

"Öyleydi," diye homurdandım ve o da başını sallayarak bana üzgün bir bakış attı. "Ama şimdi?"

Ağzı bir gülümsemeyle yukarı kalktı. "Sanırım ne olabileceğini düşünmek için daha fazla zaman harcarsam, olanı kaçıracağım. Herkesin çektiği tüm acıları ortadan kaldırır mıydım? Tabii ki evet. Ama yapamam. Eskiden sevdiğim herkesi pamuklara sararsam daha fazla kötülüğün olmasını engelleyebileceğimi düşünürdüm ama sonra onların başına gelen kötü şey ben oldum."

"Hapishanede bir canavarın elindeyken bir şey öğrendim," dedim, sesim alçak ve gerilim doluydu ve Fox'un bakışlarını üzerimde hissetsem de gözlerimi nefes kesen ufukta sabit tuttum. "Kontrolün bir yanılsama olduğunu öğrendim. Bu dünyada düzen yok, bizden daha büyük bir şey tarafından tasarlanmış büyük planlar yok. Hayat anarşidir ve buna teslim olduğunuz anda özgürsünüzdür. Toplumun kurallarından ve taleplerinden kurtulursunuz. Suçluluk duygusundan, pişmanlıktan arınmış. Elbette kolay değildir ama bir kez bıraktığınızda..." Burnumdan derin bir nefes aldım ve hepsini ağzımdan dışarı verdim. "Huzurlu kardeşim. Olması gerektiği gibi. Okyanusun gücünü kullanmamıza gerek yok; sadece dalgaları yakalamamız ve yolculuğun tadını çıkarmamız gerekiyor."

"Haklısın," dedi Fox, parmaklarını saçlarının arasına sokarak.
"Kahretsin, çok haklısın."

"Her zaman öyleyim," dedim, alaycı tonum geri geldi ve güldü, omzumu itti, böylece biraz yana doğru tökezledim. "Ee? Ne yapacaksın? Okyanus sana doğru büyük bir dalga gönderiyor Tilki çocuk, onu benimle birlikte yakalayacak mısın?"

"Kahretsin, buna kesinlikle hazır mıyız?" diye sordu.

"Biz hallederiz," dedim. "Ve eğer güç tekrar kafana gitmeye başlarsa, seni sıraya koyacağım."

Sırıttı ve bu gülümseme giderek büyüdü.

"Tacını geri istediğini biliyordum," diye alay ettim. "Koca kafanın bu sefer içine sığacağından emin misin?"

"Siktir git," dedi ve kolumu omuzlarına doladım, resmen yan yana yönetmek üzere olduğumuz kasabaya baktım. "Bu bizim Aslan Kral anımız mı?"

"Evet, Foxy. Kumbaya."

"Hakuna Matata'yı mı kastediyorsun?" diye mırıldandı. "İşte o," diye homurdandım.

Luther'in arkamızdan geldiğini, bizi kollarıyla sardığını ve manzaraya bakarken başını bizimkilerin arasına soktuğunu hissettim.

"Kararın nedir Fox?" diye sordu. "Kardeşinin yanında liderlik edecek misin?"

"Evet... Bunun her zaman böyle olması gerektiğine eminim," dedi.

"Sunset Cove'un Kralları," dedim, kulağa hoş geliyordu.

Diğerlerinden ayrıldım, başımı gökyüzüne doğru eğdim ve bir kurt gibi uludum, ses tepede yankılandı. Ardından Fox da katıldı ve Luther da ulumadan önce güldü, Harlequin kanım ısındı ve bana tam olarak dünyada olmam gereken yerde olduğumu söyledi.

Luther gece yarısından hemen sonra kasabadan ayrıldı, bilinmeyen bir kadere doğru yola çıkmadan önce Fox ve beni kamyonetiyle eve bıraktı. Her ne görevde olursa olsun geri dönmeyebileceğine dair rahatsız edici bir hisse kapıldığım için kalbimi endişe sardı, ama ona ve sahip olduğu güce olan inancımı bir kenara ittim.

Rogue'un Chase, JJ ve Mutt'la birlikte kıvrıldığı yatağa uzandım, Fox ise onların diğer tarafındaki yerini almıştı. Klima bizi serinletmeden böyle bir köpek yığınının içinde uyuyabileceğimi sanmıyordum ve dürüst olmak gerekirse böyle devam edersek daha büyük bir yatağa ihtiyacımız olacaktı.

Uyku, onların eşliğinde sık sık olduğu gibi beni çabucak buldu, beni karanlığa ve *onların* yakınlığıyla hayata döndürülen en tatlı anılarımdan birine götürdü.

"Bacak yerine sekiz dokunaç mı yoksa kol yerine kocaman yengeç pençeleri mi tercih edersiniz?" Rogue kayalıkların eteğindeki taşlık kumsal boyunca ilerlerken bize seslendi. Gelgit azdı, bu da şimdilik burada yürüyebileceğimiz anlamına geliyordu, ama bu kumsalın okyanus tarafından tekrar yutulması uzun sürmeyecekti.

JJ omzundaki, içinde ihtiyacımız olmayacak her türlü hayatta kalma malzemesini taşıyan inek çantasını düzeltti. Annesinin mutfağından aşırıldığı kekler hariç, geri kalan her şey çantanın içindeydi. sadece sebepsiz yere onu zorluyor.

"Yengeç pençeleri," diye cevap verdi Chase yanımda yürürken, bugün çenesinde taze bir morluk vardı ama onu oraya koyan adam hakkında tek kelime etmemişti. "Lanet dokunaçlı bacaklar ne işe yarar ki? Dev yengeç pençeleriyle birinin kafasını koparabilirim."

"Aynen öyle," diye onayladı JJ, Fox ve ben de başımızı salladık.

JJ'in ayağı yapışkan bir kayaya takıldı ve ben de gitmeden önce kolunu yakaladım.

İnek çantası memenin üzerindeydi ve onu yanımda düzelttim, çantası içindeki tüm eşyalar yer değiştirirken öfkeyle şangırdıyordu.

"Orada ne var, J?" Kıkırdadım. "Çay partisi için lanet bir tabak takımı mı?"

"Her türlü hayatta kalma malzemem var, göt herif," dedi. "Ve başımız belaya girerse bundan memnun olacaksın."

Güldüm ve başımı ona doğru salladım. "Ne yapacaksın? Burada mahsur kalırsak İsviçre çakını çıkarıp bize bir düdüğü mü yontacaksın?"

"Kapa çenenin, dostum," diye homurdandı JJ ve ben omuz silktim, grubumuzun önündeki Rogue'a yetişmek için onun yanından koşarak geçtim.

"Kel olmayı mı yoksa tüylü bir kığa sahip olmayı mı tercih edersin?" Ona sordum ve benim için çok güzel güldü, bu ses içimi aydınlattı.

"Bir ile yeti arasında bir ölçekte, kığım ne kadar tüylü olurdu?" diye sordu, uzun siyah saçlarını koruyucu bir şekilde okşayarak.

"Tam yeti," dedim, düşünürken burnu kırışınca sırıttım.

"Kürklü kıç," diye iç geçirdi. "Saçlarımdan vazgeçemiyorum."

Bir kahkaha attım, arkama yaslanıp kıçına baktım ve şortundan fırlayan kılları hayal ettim. Ama kahkahalarım bakışlarım

O dar kotun içindeki kıçının hareketine, mükemmel yuvarlaklığına ve attığı her adımda biraz daha sallanmasına takıldı.

Lanet olsun.

"Rick," diye bağırdı Fox bana.

Şaşkınlığımı üzerimden atarak başımı kaldırdım ve bana ölümcül bir bakış atarken omuz silktim.

"Buradayız!" Rogue heyecanla bağırdı ve tekneden bu tarafa doğru açıldığımızda gördüğümüz mağarayı fark ettiğimizde haklı olduğunu anladım

Dün. O zaman gelgit yaklaşamayacağımız kadar yüksekti ama şimdi doğrudan içine girebilirdik.

"El fenerleri," diye duyurdu JJ, çantasından beş tane çıkarıp hepsini bize uzatarak.

Tamam, belki işe yarayabilirlerdi ama orada başka ne varsa anlamsız olduğuna bahse girebilirdim.

Fox önden gitti ve ben de onun peşinden gidip önden gitmeye çalışmadım çünkü Rogue kolunu benimkine bağladı ve kalbimi hızlandıran bir bakış attı. Koca, kötü benden onu korumamı mı istiyordu?

Göğsüm kabardı, ancak mağaranın zeminini kaplayan ıslak kayalarda kaymamak için beni destek olarak kullandığını fark ettiğimde biraz söndü. Yine de tutunmak için beni seçmişti, yani bunun bir anlamı olmalıydı.

"Vay canına," diye nefes aldı Chase, biz karanlığın derinliklerine doğru ilerlerken ortalık sessizliğe gömülmüştü.

El fenerleri mağaranın çatısının bulanık yeşil rengini seçti ve sarkıtlardaki parıldayan mineralleri görebiliyorduk. Gelgit yükseldiğinde denizin bu mağaranın tamamını dolduracağı açıktı, ancak şimdilik keşfedilecek kendi gizli yerimizdi.

"Bir korsanın buraya hazine sakladığını mı düşünüyorsun?" Chase yüksek sesle merak etti.

"Korsanlar hazine saklamazdı, bu bir efsane," dedi

JJ. "Kim demiş?" Chase karşılık verdi.

"Bayan Peterson öyle diyor," dedi JJ.

"Oooh, Bayan Peterson," diye tarih öğretmenimizle alay ettim. O da Her zaman dar elbiseler giyerdi ve göğüslerinin yarısından fazlası dışarı sarkardı.

Her ne kadar giydiği şeyleri seksi olmaktan çok rahatsız edici bulsam da, sınıfımızdaki pisliklerin çoğu ondan hoşlanıyordu.

"Dostum." JJ yüzünü buruşturdu. "Bayan Peterson'dan hoşlanmıyorum."

"Emin misin?" Rogue biraz sertçe sordu ve JJ ona baktı.

"Benim için tek bir kız var, o da sensin güzel kız," dedi, sesinde alaycı bir tını vardı ama bundan daha fazlası olduğunu bildiğim için gözlerimi şüpheyle ona diktim.

"Kapa çeneni, J," diye güldü.

"Hey bakın!" Fox ileride bir yerden seslendi ve onu yakalamak için koştuk, buradaki serin hava kollarımda tüylerimin diken diken olmasına neden oldu.

"Hazine mi bu?" Chase heyecanla sordu.

"Sana söyledim, korsan hazinesi diye bir şey yok," diye ısrar etti

JJ. "Elbette var," diye söze karıştı Rogue.

"Neden bir korsan hazinesini gömer ve geri dönmez ki? Bu hiç mantıklı değil," dedi JJ.

"Çünkü bunu bilen herkesi öldürdükten sonra öldü," dedi Rogue.

Fox'a yetişmek için Rogue'u yanından çekip geçirdiğimde JJ, "Bunlar sadece hikâye," diye karşı çıktı ve onu mağara sistemindeki dar bir dönemeçte, el fenerini kayaya oyulmuş bazı kelimelere tutarken buldum.

M.R. & L.O. Biz karanlığın içindeki vahşiyiz.

"Kim olduklarını sanıyorsun?" Fox fısıldadı ve Rogue başını yana eğerek kelimelerin yanına oyulmuş sivri kalbi inceledi.

"Bilmiyorum ama bence iyi bir hayat yaşadılar." Parmaklarını izlerin üzerinde gezdirdi. "Belki hâlâ dışarıda bir yerlerde yaşıyorlar."

"İsimlerimizi eklemeliyiz," dedi JJ, az önce inek çantasında sakladığını bildiğim İsviçre çakısını çıkararak.

Rogue çantayı ondan aldı ve JJ diğer işaretlerin altına hepimizin baş harflerini kazımaya başlarken kekleri kaptı. Ben de kendime bir Kayaların üzerine yerleştiğimizde, tavandan nemli mağara zeminine düşen su damlaları etrafımızda ses çıkarıyordu.

Ağzımdaki şeker ve etrafımdaki insanlar arasında Koleksiyonuma eklemek için bir başka mükemmel gün olduğundan oldukça emindim. JJ bitmiş ürünü görmemiz için geri çekilirken, isimlerimizin altına kazıdığı kelimelere sııttım.

Bizler vahşi doğadaki karanlığız.

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum ama hoşuma gitmişti. Aslında, bir gün bunu bedenime kazıyacak kadar sevebileceğimi düşündüm.

Bu anıyla kalmaya çalışırken çarşafın içinde kıpırdandım, ama daha ısrarlı bir tanesi içeri süzülüyordu, bir şey gibi üzerime düşen Cildime karşı aşındırıcı.

Ellerinin vücudumun etrafında dolandığını hissettim, onun iradesine boyun eğerken kendimi çok küçük hissediyordum. Bir acı kıymığı irkilmeme neden oldu ve ona karşı savaştım, kurtulmaya çalıştım ama o çok güçlüydü. Her zaman çok güçlüydü.

Bedenimi ele geçirdiğini, bana sahip olduğunu, beni ihlal ettiğini hissettikçe çırpındım. Midem bulanıyordu ve safra, tadını alana kadar içimi yakıyordu.

Eller beni kavrayıp daha da aşağı itti ve ben de bir kükremeyle onları ittim, gözlerim açıldı ve bana bakan kahverengi irislerin yumuşak tonunu buldum.

Adamı bir böğürmeyle kendimden uzaklaştırdım, ama sonra küçük bir köpek göğsüme çarptı, yanında da saçları boyalı bir kız vardı. bir gün batımının renkleri. Onu gördüm ve aceleyle odaya geri döndüm, kabus beni ele geçirmeye çalışırken göğsüm kabarıyordu ama o parmaklarını yanaklarımda gezdirerek beni orada tuttu.

"Buradayım, her şey yolunda," diye söz verdi ve gözümü kırpmaya cesaret edemedim, ortadan kaybolacağından ve onu bir daha asla bulamayacağımdan korktum.

Mutt vücuduma sokuldu ve minik kalbinin çılgınca çarpması beni yerimde tuttu. Fox ve JJ beni kontrol etmek için Rogue'un omzunun üzerinden eğilirken, elimi kaldırdım, onu okşadım ve Chase çevremde tekrar yaklaşırken hareketlerinde huzur buldum.

"Sorun yok," diye ısırdım. "Bakmayı kes."

Çarşafı üzerimden ittim, uzaklaşırken Mutt'u kollarımda tuttum, odadan hışımla çıkarken titrediğimi fark ettim.

Fox'un yatak odasına girip biraz hava almak için doğruca balkonuna çıktığımda Rogue'un beni takip ettiğini hissettim.

Oksijen ciğerlerime dolduğu anda, geçmişimin zincirleri üzerimde daha da gevşedi ve güvenliğin bir kez daha bana yaklaştığını gördüm.

Rogue bana arkamdan sarıldı, yanağını sırtıma yasladı ve Mutt pazumdaki mürekkebi yalarken ben de onun yakınlığıyla yıkandım, tam da rüyamdaki kelimelerin dövmesinin olduğu yerde.

"Seni yakaladım," diye fısıldadı Rogue, dudakları sırtıma yapıştı ve karanlık normalde olduğundan daha kolay dağıldı.

Sadece şiddetin beni o durumdan çıkarabileceği en kötü nöbetlerimden birine girmediğime sevinerek başımı salladım.

"Seni seviyorum," dedim ve beni daha sıkı sıktı.

"Ben de seni seviyorum," diye cevap verdi.

Mutt'un başını okşayarak gülümsedim, küçük bir mızıltıyla bana bakarken onun varlığından memnundum.

"Fox'un mektubunu yenmeye çalışacağıma dair yemin ettim," dedim iç çekerek. "Sana ne kadar taptığımı kelimelere dökmek istedim ama yazma konusunda berbatım."

Ona döndüm ve kaşlarını çatarak bana baktı, burnu o tanıdık şekilde kıvrıldı. "Bunu yapmana gerek yok. Nasıl hissettiğini biliyorum."

"Keşke daha iyi söyleyebilseydim," dedim hırlayarak. "Keşke seni kaybetmenin beni yıktığı kadar feci bir şekilde sevdiğimi söyleyebilseydim. Bu tür bir yıkıma katlanmanın çok daha tatlı bir yıkım olduğunu ve bundan başka bir çöküşü asla seçmeyeceğimi."

Şirin bir şekilde gülümseyerek başını bana doğru salladı. "Az önce yaptın, Maverick."

Fox ve Maverick bizi Oasis Clubhouse'a götürüp Harlequins'in yöneticileri olarak devreye girdiklerini açıkladıktan sonra

günün geri kalanında evlerinde taç giyme törenlerini kutlayacaklar.

Maverick, The Damned Men'in Harlequin Crew ile resmi olarak bütünleştiğini duyurmuş ve bu konuda kendisine karşı çıkan herkesi ölümle tehdit etmişti. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Maverick'e karşı hiçbir söz söylenmemişti.

ve Harlequin'lerin büyükleri her şeyi o kadar düzgün bir şekilde karşıladılar ki Luther'in ayrılmadan önce onlara haber verdiği açıktı.

"Ben ve Ace'in artık Harlequin Tayfası'nın yeni prensleri olduğumuzun farkındasınız, değil mi?" JJ avludaki masanın üzerinden bana sırtarak baktı.

"O zaman nasıl olacak?" Rick yanımda sordu, gözlerinde neşe parlıyordu.

"İşlerin nasıl yürüdüğünü çok iyi biliyorsun," dedi JJ. "Eğer sen ve Fox ölürseniz, görevi biz devralacağız."

"Peki ya ben?" Rogue söyledi. "Sırada ben olmak istiyorum."

"Sen zaten kraliçe eşisin," dedim.

"Pfft, siktir et eşliği. Ben kraliyet kaltağı patronu olmak istiyorum," diye karar verdi ve hepimiz kıkırdadık.

"İstedğin her şey olabilirsin bebeğim," dedi Fox yanağına bir öpücük kondururken kurt gibi gülümseyerek.

Rick, "Zaten hepimizi siz yönetiyorsunuz, Kraliçe Harlequin," dedi.

JJ huysuzca, "Kahretsin, bu kulağa hoş geliyor," dedi ve ben de aynı fikirdeydim. "Eşlik etmek yok mu?" diye sordu Rick'e, dudağını baştan çıkarıcı bir şekilde ısırarak.

"Eşlik etmek yok. Aslında bazen benim sikimle arkadaşlık edebilirsin, buna ne dersin?" Rick mantık yürüttü ve o da gülerek masanın ortasındaki kâseden bir zeytin alıp Rick'e fırlattı. Rick zeytini ağzına attı ve muzaffer bir edayla çiğnemeye başladı.

"Bu, tüm o çete saçmalıklarına tercih edilir gibi geliyor. Toplantıları çok sıkıcı ve asla yeterince atıştırmalık olmuyor," dedi ve Rick ile Fox birbirlerine eğlenerek baktılar. Hiç şüphe yok ki eğer gerçekten bir rol istiyorsa

Çete, ona tacını verir ve tacın içinde büyümesini izlerdi ama hepimiz Rogue'un istediğinin bu olmadığını biliyorduk. O teninde güneşi, ayak parmaklarının arasında kumu ve denizin sesi etrafını cınlatırken dudaklarında kahkahayı istiyordu. Basit. Güzel. Ve lanet hayatımızın geri kalanı boyunca onu doyurmayı planladığımız şey tam olarak buydu.

Telefonum çaldı ve cebimden çıkardığımda babamın bakıcısından gelen başka bir mesajla karşılaşınca nefesimi tuttum. Bu bugün gelen üçüncü mesajdı. Sadece rahatlamak, ailemle birlikte olmanın tadını çıkarmak ve birlikte kaybettiğimiz zamanı telafi etmeye devam etmek istiyordum. Ama görünüşe göre evrenin başka fikirleri vardı.

Alice Bevin:

Lütfen, Bay Cohen. Babanıza düşkün olmadığınızı biliyorum ama

Birinin gelip ona yardım etmesi için üç kez yalvardım ve bugün oraya gidemiyorum.

Eğer gitmezsen 911'i aramak zorunda kalacağım.

Dilimi dişlerimin üzerinde gezdirdim, gitmeye karar verdiğimde ailemin konuşma sesi etrafımda bir gürültüye dönüştü. Neredeyse onu hissedebiliyordum.

Gölge bir tül gibi üzerime çekiliyor, beni iki beden küçük hissettiriyor, sadece cezanın beklediği eve çağrılan bir çocuk.

Ayağa kalkmaya çalıştım, bacağımdaki ağrının alevlenmesiyle dişlerim gıcırdadı. Dün sörf yaparken harcadığım efor bacağımda iltihaplanmaya neden olmuştu ve Rogue'un geceleri verdiği ağrı kesicileri kabul etsem de bundan fazlasını almayı sevmiyordum.

"Babamı görmeye gitmeliyim," dedim diğerlerine açıkça ve hepsi konuşmayı bırakıp şaşkınlıkla bana baktılar.

"Her şey yolunda mı, dostum?" JJ kucağına tünemiş olan Mutt'u okşayarak sordu.

"Evet, her zamanki şeyler işte. Bakıcısı uzakta," diye mırıldandım. "Birazdan dönerim."

"Arkadaş ister misin?" Rogue sordu.

"Hayır," diye el salladım.

"Onu ziyaret ettiğinde asla yapmaz, sinekkuşu," dedi Tilki sessizce. Avludan içeri girerken diğerlerinin topallığının geçici olarak geri döndüğünü görmesini istemediğim için, sakat bacağımın üzerinde olabildiğince düz yürüdüm. Garaj yolunu yarılamıştım ki Rogue ortaya çıktı, yanımdan hızla geçti ve kollarını iki yana açarak önüme dikildi. Bugün üzerinde beyaz bir kot şort ve belini açıkta bırakan bebek pembesi bir bluz vardı. Her zamanki gibi mükemmeldi.

"Geliyorum," diye duyurdu. "Ve bana onurlu, tek başına gitme saçmalığını anlatmaya kalkma. Bu Kırmızı Power Ranger konuşması ve bu evde ondan bahsetmiyoruz. Ben Yeşil'im, sen de Pembe."

"Ben Pink değilim," diye homurdandım.

"Sen Pink'sin, Ace. Hem de sonuna kadar." Meme ucumu sıkıştırıp büktü ve ben onu lanetledim, onu tutmaya çalışırken dans ederek uzaklaştı.

Bacağım planımı bozdu ve beni tökezletti.

yanlamasına duvara çarptım. Artık çok nadiren sorun çıkarıyordu ama ne zaman suda ya da egzersizde aşırıya kaçsam, tam olarak normale dönmediğini hatırlıyordum.

"Argh," diye homurdandım.

"Arrrr, dostum," diye alay etti Rogue. "Tahta bacağın nasıl, Kaptan Ace?" Bana doğru geri çekildi, elini kalçalarımın doladı ve kendini bana doğru bastırdı.

"Kötü hareket," diye uyardım onu, bir kolumu sırtına doladım ve küçük bluzunu avucumun içine aldım. "Şimdi elimdesin ve bu korsan şakasının bedelini ödeyeceksin."

"Öyle mi? Bana ne yapacaksın, Kaptan?" diye mırıldandı, gözlerinde yanan şehvet bana bu korsan rol yapma saçmalığını gerçekten sevdiğini söylüyordu. Çılgın küçük kız. "Uzun kalasın için bana hizmet ettirecek misin? Aletini fırçalayacağım - yani güverteni."

Gülümsememi bozmadım, burun buruna gelecek şekilde eğildim ve avucumu omurgasının üzerinde gezdirdim. Benim için derinden ürperdi ve dokunuşuma ne kadar duyarlı olduğunu görünce dudaklarımda karanlık bir gülümseme belirdi. Hâlâ bir hayalin içinde yaşadığıma yemin edebilirim, sonunda benim olduğu bilgisi bana hiç gerçek gelmiyordu. Ama aramızda her zaman kolay olan bir şey vardı ki o da birlikte oynamamız, hiç bitmeyen bir ileri geri oyununda birbirimizin canına okumamızdı. Şu anda, biz

Sadece çocuklar birbirleriyle dişe diş mücadele ediyordu ve bu benim dünyadaki en sevdiğim oyundu.

Elimi şortunun arkasından aşağı kaydurdım ve nefesi kesildi. Gözbebekleri istekle büyüyordu, ama sonra diğer elimi bırakıp ilkin katıldım, minik G-string'ini yumruklarım ile kavradım ve göğüslerine doğru çektim.

Avazı çıktığı kadar bağırdı, beni yumruklamaya çalıştı ve Ama kumaş şaşırtıcı derecede esnekti ve kollarını savurdukça, her iki tarafa da kanca takmayı başardım ve omuzlarına tam oturacak şekilde aşağıya çektim.

"Kıçım!" diye bağırdı, göğsümden bir kahkaha patlarken G-string'den kurtulmak için mücadele etmeye çalışıyordu. Ama birden kendimi Maverick, JJ ve Fox, Mutt'un peşlerine takılmasıyla koridora dökülürken üç silah, çığlığı lanet bir orduyu çağırmişti.

JJ ne yaptığımı anlayınca kahkahayı bastı, Fox ise kurtarma moduna geçerek kim bilir nereden bir bıçak çıkardı ve G-string'i iki hızlı dilimde kesti.

Rick bir saniye sonra onun yanındaydı, ellerini şortunun içine soktu ve kükreyen bir kahkahayla yırtık kumaşı çekip çıkardı.

İt, suçlunun ben olduğumu biliyormuş gibi bileğime saldırarak vahşice havladı ve ben de ona küfrederek durana kadar ayak parmağımla onu ittim.

Rick gülerek, "İyiymiş, Ace," dedi ve G-string'i gelişigüzel cebine attı.

"Hayır, 'aferin Ace' değil, seni pislik." Rogue, Rick'in koluna kaşlarını kaldırmasına neden olacak kadar sert bir yumruk attı. "Sanırım kıçımı kesti."

"Olamaz," diye ciddi bir şekilde soludu JJ.

"Hadi ama, kıçını kesmedim," dedim umursamaz bir tavırla ve gözlerinde öfkeli bir intikamla bana baktı, bunu yapacağını biliyordum.

"Hadi o zaman, güzelim. Şortunu indir, eğil. Bir göz atalım," diye emretti Rick, kızın vücudunu pozisyona sokmaya çalışarak ama kız onu uzak tutmak için kollarına vurmaya başladı.

"İyi misin, bebeğim?" Fox endişeyle sordu, kulaklarını aşağı bastırmış ve boğazında bir miyavlamayla Rogue'a bakan Mutt'u kaldırdı.

"Bilmiyorum, porsuk," diye hırladı, sonra JJ'ye baktı. "Johnny James, şu anda kışımı emanet edebileceğim tek kişi sensin." Kendisini takip etmesini istercesine elini JJ'e uzattı ve JJ sanki poponun kralıymış gibi gururlu bir sırıtışla aramıza girdi ve bu beni biraz kızdırdı.

Elini tuttu, onu koridordaki küçük tuvalete götürdü ve Rogue arkalarından kapıyı çekerken omuzlarımızı duvara dayayarak tuvaletin etrafında toplandık.

Rick kapı koluna uzandı ama bir klik sesiyle kilitlendi ve onun ihaneti üzerine bakiştık.

"Nasıl *oluyor* da *o* gidebiliyor?" Fox homurdandı.

"Çünkü o bir kış uzmanı, rozet," diye seslendi Rogue ve Fox kaşlarını çatarak kendisinin de nasıl bir kış uzmanı olabileceğini düşünmeye başladı. Her zaman her şeyde en iyi olmak zorundaydı, kışlarda bile.

JJ, "Klozet kapağının üzerinde dur," diye talimat verdi. "Tamam. Böyle mi?" Rogue söyledi.

"İşte bu kadar. İşte," diye cevap verdi JJ ve hepimiz kulaklarımızı kapıya dayayıp ayak sürüme seslerini ve Rogue'un yere vuran şortu olduğunu tahmin ettiğim şeyi dinledik.

"Öne eğil, güzel kız," diye teşvik etti JJ. "Ve yanaklarını benim için ayır."

Rick, "Bu düşük bütçeli bir porno dinlemek gibi," diye mırıldandı. "O iyi mi?" Fox aceleyle sordu.

JJ endişeyle, "İyi görünmüyor, güzel kız," dedi ve midem bulandı, onu gerçekten incittiğim düşüncesi beni dehşete düşürdü.

"Kahretsin, belki de Harlequin doktorunu aramalıyım," dedim.

Rick, "Beni içeri al," diye ısrar etti ve kaşları çatılırken yumruğunu kapıya vurdu.

Rogue'un nefesi kesildi ve kalbim

sarsıldı. "Rogue, özür dilerim.

İsteyerek yapmadım-"

Nefesi bir iniltiye dönüştü ve onu bir diğeri izledi.

"Aman Tanrım, JJ," dedi nefes nefese ve Maverick bambaşka bir nedenle içeri girmeye çalışmaya başladı. "Evet, J, *evet*."

Rick kapıyı açmaya çalışırken kapıya yaklaştım ve Fox geri çekildi, tamamen uzaklaşmadan önce JJ'in bir pislik olduğuna dair bir şeyler mırıldandı.

"O iyi," diye seslendi JJ bize. "Ama emin olmak için..."

Rogue haykırdı, sesi sikimin dikkat kesilmesine neden oldu.

Rick, "Kapıyı aç güzelim," diye teşvik etti.

JJ, sesi boğuk çıksa da, "Hayır, o zaten gidici," dedi ve bir saniye sonra Rogue nefes nefese inleyerek orgazm olmaya başladı.

Bir kahkaha attım, onunla ilgilenildiği için mutluydum.

"Sonra görüşürüz Rick." Dönüp garaja yöneldim, merdivenlerden koşarak indim ve JJ'in arabasının anahtarlarını askıdan aldım. *Yoink Orospu çocuğu*.

İçine girdim, onu çalıştırdım ve garaj kapısını açmak için düğmeye bastığımda altımda mırıldanması hoşuma gitti. Ama ben dışarı çıkmadan önce Rogue koşarak garaja geldi, bana bir parmak silah doğrulttu ve ben de ellerimi kaldırarak onun küçük araba hırsızlığı oyununa eşlik ettim.

Arabanın kapısını çekerek açtı ve parmak tabancasını göğsüme dayadı.
"Bang."

"Vay canına, az önce beni öldürdün. Sana arabayı verirdim ufaklık," dedim ve sırtıtarak parmak tabancasını ağzına götürüp ucunu üfledi.

"Biliyorum. Ben böyle bir psikopatım."

Kalçalarından tutup kucağımda arabanın içine sürükledim ve ben onu gıdıklarken o beni vuracakmış gibi yapmaya başladı. Silahı tutan elini tuttuğumda ciyaktı ve parmaklarını kendi ağzına sokmaya zorladı.

"Bang," dedim ve ölmüş gibi davranarak koltukların üzerine yığıldı.

Güldüm, onu salladım, ama o rolüne sadık kaldı, bir santim bile kıpırdamadı, ama şimdi karnı açıktaydı ve başı dertteydi. Parmağımı doğrudan göbek deliğine soktum ve ciyaklayarak ayağa kalktı ve yüzüme bir yumruk indirdi. Elini yakaladım, hınzırca gülümserken parmak eklemlerini ısırdım ve oyunumuz daha ahlaksızca bir şeye dönüştü. Gözlerim kilitlendi ve boştaki elim kalçalarının arasında gezindi.

Bir nefes aldım, bu kızın üzerimde yarattığı hipnozdan gözümü kırıştırarak çıktım ve onu kabaca yolcu koltuğuna fırlattım. "Bana öyle bakma ufaklık. Gitmem gerek."

Koltuğunda doğruldu, onu bu şekilde savurmamdan hoşlanmış gibi görünüyordu. "Seninle görüştükten sonra sana böyle bakabilir miyim? Baba?"

"Kesinlikle," dedim. "JJ'in arabasının her yerinde bana böyle bakabilirsin, belki kaputunun üzerinde de."

"Beni Şeytan Geçidi'ne götüreceksin?" diye sordu boğuk bir sesle.

"Evet, seni doğruca Şeytan Geçidi'ne götüreceğim," diye kabul ettim ve gülerken başını geriye attı, vahşi ve özgür görünüyordu ve tıpkı

Büyümek için doğduğu kadın. Kaderinde olduğu gibi benim kızım. Ve bu bana bu dünyada başka hiçbir şeyin veremeyeceği bir huzur duygusu verdi.

Kapımı çekiştirerek kapattım ve garajdan çıktım, bizi Harlequin kapılarına götürürken motor kükrüyordu ve kapılar bizim için ardına kadar açılmıştı.

Yola sert bir dönüş yaptığımda Rogue kükredi, ona iyi bir tane vereceğimi bilerek sürüş için kendini bağlarken içimde bir heyecan dans etti.

JJ'in GT'sinin arkasındaki beygir gücünün tadını çıkarabilmek için daha sessiz arka sokakları takip ederek virajları hızla aldım ve Rogue tüm sürüş boyunca gülümsedi.

Varış noktamıza yaklaştıkça heyecanım azaldı ve babamın evine doğru toprak yolda ilerlerken ruh halim tamamen bozuldu. Binlerce kötü anının ağırlığıyla kalbim göğsüme gömüldü. Bu Buraya gelirken hep böyle hissedirdim. Burası ev değildi, cehennemdi.

Park ederken Rogue elime uzandı ama ben onu geri çektim, parmaklarımı saçlarımın arasından geçirdim ve boynumda bir sıcaklık çizgisi yanarken bakışlarına karşılık vermedim.

Onu empati kurduğu, ruhumun derinliklerini gördüğü ve acı çektiğimi bildiği için seviyordum ama bundan nefret de ediyordum.

Çünkü beni ifşa ediyordu, o küçük

Bir zamanlar olduğum çocuk, sanki gözleri etimin katmanlarını soyuyormuş gibi ortaya çıkmıştı ve tam ona bakıyordu. Saklamaya çalıştığı çürükleri olana, bu evin duvarları arasında yaşamış olana.

"Sorun yok," dedi.

"Öyle değil," diye homurdandım. "Buraya geldiğimde asla öyle olmaz, bu yüzden yalnız yapmak istedim."

"İşte tam da bu yüzden buradayım," dedi ve tekrar bana doğru uzandı. Bu sefer elimi kucağına çekmesine ve parmaklarımı kendi parmaklarıyla okşamasına izin verdim.

"Eğer beni yanında istemediğini söylersen arabada kalırım Chase Cohen, ama böyle bir şey söyleyeceğini sanmıyorum, değil mi?"

İçimi çektim, ona baktım ve başımı sallayarak koyu renkli bir kıvrımın gözlerime doğru düşmesine neden oldum. "Hayır, küçüğüm. Ama yine de beni tekrar o çocuk olarak görmene izin vermek zor."

Öne doğru uzandı, saçlarını geriye doğru taradı ve bana hüzünle gülümsedi. "O çocuğu seviyorum. O zamanlar tanıdığım en cesur çocuktı, çünkü kazanma şansı olmadığı halde her gün savaşırdı." Bakışları benden öteye, babamın yaşadığı eve kaydı, ifadesini soğukluk doldurdu. "O senin canavarın Ace, bu da onu benim de canavarım yapıyor."

Onu koltukların üzerinden kendime doğru çektim, ağzının kenarını öptüm ve onun tatlılığını içime çektim. Ona, benim küçük güneş ışığıma sahip olmak endişelerimi yatıştırdı.

"Always Forever by Cults," diye mırıldandım dün gece onun için seçtiğim şarkıyı.

"Ben de seni seviyorum," diye fısıldadı ve ona çok uzun süre sarıldım Beni bekleyen kaderi kabullenip kapıyı açmadan önce onu da peşimden sürükledim.

Kırık kapıyı iterek açtım, metal gıcırıyor ve sanki geri dönmem için beni uyarıyormuş gibi girişimi protesto ederek inliyordu. Ama artık çok geçti.

Kapıya doğru yürüdüm, cebimden bir göz bandı çıkarıp taktım ve bu sırada Rogue'un yan taraftan bana doğru parlayan bakışlarını hissettim.

"Çıkarmamı isteme," diye mırıldandım ve dudakları gerildi, sonra pes edip başını salladı.

Sevgili yaşlı babam kapıyı açmayınca iterek açtım ve ter, içki ve hayatımın en kötü zamanının kokusu duyularımı doldurdu.

İçimdeki geri çekilme isteğini bastırdım ve salona doğru yürürken karanlıkta gözlerimi kısarak baktım. Karnımda bir sıkışma hissiyle babamın sandalyesinin arkasını fark ettim ama oturmadığı belliydi.

"Neredesin?" Evin içine doğru havladım, her şey çok sessizdi.

Ölmüş olabileceğini, ondan daha büyük bir iblisin sonunda onu bu dünyadan koparmayı başardığını fark ettiğimde göğsümde umut titreşti. Ama sonra sesinin sertliği yukarıdan bana ulaştı ve yüzümde bir buruşukluk oluştu.

"Yukarıya."

O seste ona gelmem için bir emir vardı ve ben gençliğimin tüm isyankârlığıyla buna direndim, ama ona gitmeliydim. Bu yüzden buradaydım ve şimdi gideceksem neden geldim ki?

"Buradan nefret ediyorum," diye fısıldadı Rogue, odaya ve içindeki babama ait her ize burnunu kırıştırarak. Buraya sık sık gelmiyordu. çocuktu - hiçbirisi bariz nedenlerden dolayı olmadı, ama burada olmayacağından emin olduğumda bir ya da iki kez benimle gizlice girmişti ve tüm bu yıllar boyunca yer neredeyse hiç değişmemişti. Aynı sararmış duvarlar ve köhne kahverengi halı, aynı mobilyalardan sarkan ve tavanı kaplayan aynı PBR bira ve sigara kokusu. Bu kapıdan her girdiğimde kendi kişisel cehennemime geri adım atıyor gibiydim, bu evi evim olarak görmeye zorlandığımda olduğum çocuğun derisine adım atıyor gibiydim.

Başımı sallayarak onayladım, ona karanlık bir bakış attıktan sonra üst kata çıktık ve dar koridor boyunca babamın yatak odasına doğru yürüdük.

Kapıyı iterek açtım, bu evin eski kuralları beni içeri girmekten alıkoyarken kapı aralığında beklerken odadaki ışık azaldı. Oraya girmeme izin yoktu. Burası onun ve annemin yeriydi, annemi götürdüğü yerdi ve kapının iç tarafındaki kilitler sayesinde ona ulaşamıyordum.

Kalbime yüklenen suçluluk duygusunun ağırlığıyla boğazımda bir yumru oluştu. Bir erkek olarak, bu anıların mantığını, annesini nasıl kurtaracağını bilmeyen bir çocuk olduğumu gördüm. Ama yine de daha çok çabalasaydım, yerimde daha sağlam dursaydım, daha şiddetli mücadele etseydim onu kurtarabileceğim hissinden kurtulamıyordum.

"Gel buraya evlat," diye homurdandı, sesi çakıllı ve kanserli katranla doluydu.

Onunla birlikteyken pençelerini içimde hissetmekten nefret ediyordum; çocukluğumun tüm kötü yanları, korkularıyla ziyafet çekmeye gelen termitler gibi etrafımda sürünüyordu.

"Sen iyi bir oksijen israfısın." Ses beni geçmişten buldu, babamın zalim sözleri o zamanki kadar kesiciydi. Daha da kötüsü, Shawn'ın sesinin zihnimde beni takip etmesiydi.

"Gözlerindeki şu ışıltıya bak, sanki bir değer olduğuna inanıyorsun. Ama merak etme, sana ne olduğunu hatırlatacağım Chase Cohen. Sen sadece bacakları büyüyen bir pisliksin."

Rogue'un eli benimkinin içine kaydı ve ben keskin bir şekilde o ana geri döndüm, parmaklarının sıcaklığı bana şu anda sahip olduğum hayatı hatırlattı. Artık o ruhsuz adamlardan herhangi birinin tutsağı değildim, en azından fiziksel olarak.

"Bunu yapabilirsin Ace," diye homurdandı ve ben de gücümü ondan, okyanusun gücüyle dolu bu çarpıcı yaratıktan aldım. O yanımdayken her şey mümkündü.

Babamın bana bakışının yoğunluğu vücudumdaki yaraları sızlatsa da, çenem dik bir şekilde odaya girdim. Shawn bana işkence ettiğinden beri beni görmemişti ve ben her ne kadar görmemiş gibi davranmak istesem de Şimdi görünüşüm hakkında ne düşündüğünü önemsiyor, saklanmak isteyen yanıma görmezden gelemiyordum.

"Sonunda biri sana hak ettiğini verdi mi?" diye düşündü babam, yaralarımın bakarken kıkırdadı ve omurgamdan aşağı buz damladı. "Şu haline bak. Dışın da için de çirkin artık."

Bu sözleri hissetmemeye çalışırken dişlerim ağzımın içinde birbirine çarptı, ama derinlere saplandılar.

"O tanıdığım en güzel adamlardan biri. Ve eğer ona bir daha gülersen, seni pişman ederim" diye uyardı kızım ve kalbim bu sözler üzerine daha sert çarpmaya başladı.

"Kim o?" diye homurdandı bana, çenesini Rogue'a doğru sallayarak yorganı vücudunun üzerine çekti.

Ter lekeli yastıklara yaslanmıştı, ince atleti kollarının güneşten kavrulmuş derisini ve sol pazusundaki soluk çapa dövmesini ortaya çıkarıyordu. Saçları kırışmış ve seyreلمişti, dudaklarında alaycı bir ifadeyle Rogue'a bakarken yanaklarının sarkmış derisine doğru sarkıyordu. İçimdeki canavarı bulmam için gereken tek şey buydu, omuzlarım geriye doğru bastırırken

elini bıraktı ve aralarına girmek için ilerledi. Ona gözlerini dikmeyi hak etmiyordu ve kesinlikle ona dudak bükmeyecekti.

"Yüzündeki o bakışı sil," diye tısladım. "Bu kız lanet olası bir kraliçe ve eğer ona saygılı davranmazsan seni burada çürümeye terk ederim."

Babam gözlerinin ardında yılların nefretiyle bana baktı. Onun Bir zamanlar beni sevmesini sağlamaya çalışmış olsam da, küçük ve masumken ve kanımdan olan insanların bana neden bu kadar küçümseyerek baktığı hakkında hiçbir fikrim yokken, bana olan nefreti doğduğum gün doğmuştu. O küçük çocuk için kızgın hissediyordum. Şimdi, içimde biriken ve ciğerlerimdeki havayı boğan öfke.

Babam dilini şaklattı ama başka bir şey söylemedi, beyaz bir gömlekle bağlı olan elini kaldırıp bana doğru salladı. "Elimi kestim

Lanet olası bir teneke kutuyum, beni iyileştirmeye devam mı edeceksin yoksa bu odadaki oksijeni daha fazla mı harcayacaksın?"

"Ağzından çıkanı kulağın duysun," diye hırladı Rogue, yanımdan geçip yatağındaki babama bakarak. Şaşkınlıkla ona baktım. "Ya onunla saygılı konuşursun ya da hiç konuşmazsın. Biz istediğimiz zaman arkamızı dönüp bu evden çıkıp gidebiliriz ama senin aynı şeyi söyleyebileceğini sanmıyorum, değil mi?" Bastonunu komodine yaslandığı yerden tekmeleyerek çıkardı, böylece yere çarptı ve odanın içinde yuvarlanıp gitti.

Babamın yüzü, kızının onunla bu şekilde konuştuğuna inanamıyormuş gibi öfkeyle buruştu ve ağzımı bir sırtıış kapladı. Dudakları aralandı ama söylemek istediği şeyi yuttu ve elini tekrar bana doğru salladı.

Eğildim, elindeki derme çatma bandajı özenle yırttım ve acı içinde küfretmesine neden oldum. Pürüzlü yara başparmağına kadar uzanıyordu, sızan kan dikiş atılması gerektiğini göstermeye yetiyordu.

"Evde hâlâ dikiş seti var mı?" Bana bir lamba fırlattığı ve kırılan parçalardan bazılarının ön kolumu kestiği zamanı hatırlayarak sordum. Hastaneye -ya da ağrı kesicilere- yaklaşmama izin vermeden kabaca dikmişti ve bütün gün acı içinde kıvranmışım. yol boyunca. Bu duvarların içinde barındırdığı anıların kafamda yer etmesine neden izin vermediğimin mükemmel bir örneğiydi, ama şimdi tekrar içindeydim, onları engellemek imkansızdı.

Babam sertçe başını salladı. "Banyodaki dolap."

Onu almak için odadan çıktım, Rogue'u da peşimden sürüklemeye çalıştım ama o beni elinin tersiyle itti ve orada öylece kaldı, kollarını kavuşturmuş babama soğuk soğuk bakıyordu.

İçinde dikiş seti olan kutuyu buldum ve yatak odasına dönmeden önce mutfaktan bir şişe beyaz rom aldım.

Sessizlik kalındı ve Rogue'un bakışları da bir o kadar sertti. Ondaki küçümsemeyi görebiliyordum.

Bakışlarındaki her ateş kıvılcımını seviyordum, benim yüzümden orada olduğunu biliyordum.

Yatağın kenarına oturdum, babamın elini kucağıma çektim ve acı içinde hırlamasına neden oldum ve bu acı çok daha kötüleşmek üzereydi. İğneyi batırmadan önce kesiği alkolle temizledim ve ondan dudaklarıma bir gülümseme getiren bir acı tıslaması aldım.

Evet, bundan zevk alacaktım ve bunun beni sadist bir bok parçası yapması umurumda değildi. Ne de olsa birinden geliyordum.

Onu dikmek için acele etmedim, etinden intikamımı alabilmek için gereğinden fazla dikiş attım. İşim bittiğinde ayağa kalktım, komodinin üzerindeki sigara paketine uzanırken aramızdaki mesafeyi bir kez daha artırmak istiyordum.

Bir tane yaktı ve duman havayı doldururken kendi kötü alışkanlığımın buruk kokusu etrafımı sardı, içimde aynı illete duyduğum özlem arttı. Bu aramızdaki bir bağdı, birkaç ortak noktamızdan biriydi, ancak bazen içimde daha fazlası olduğundan korkuyordum. Tamamen ondan doğan parçalarım, asla çıkaramayacağım bir iğrençlik.

"Bayan Bevin yarın dönecek," dedim ona, Rogue'u da yanıma alarak kapıya doğru ilerlerken.

"Gitmeden önce arka kapıyı tamir et," diye çıkıştı bana. "Bazı pislikler Dün gece çocuklar tekmeledi ve bu sabah mutfağımda lanet bir çakal vardı. Bastonumla kovalamak zorunda kaldım."

Bu görüntüye gülümsedim, kolumu Rogue'un omuzlarına dolayarak onu odadan dışarı çıkardım ve ona geri seslendim, "Elini tamir etmeye geldim, kapını değil."

"Beni tersleme evlat," diye tersledi ama kızıma bakarken bu sözlerin ısırtığını hissetmedim, kalbim korkuyla irkilmedi. O sadece yatağında yatan yaşlı bir adamdı, bir zamanlar olduğu gibi kalkıp beni incitemezdi.

"Gidelim, Ace," diye fısıldadı ve ben buranın dışında beni bekleyen hayatı hatırladım.

Burada daha fazla kalmama gerek yoktu, bu cehennemde zamanımı doldurmuştum ve bir an önce unutmak istiyordum.

"Hey! Beni dinliyor musun evlat?" diye bağırdı babam.

"Hayır," diye cevap verdim ve arkama bakma zahmetine girmeden koridorda uzaklaştım. O benim geçmişimdi, bugünüm değil. Ve şu anda benim için önemli olan tek şey gözlerinde güneş ışığıyla bana bakan kız ve evimizde beni bekleyen adamlardı. Burası bir hapishaneydi ama artık benim hapishanem değildi. Onun hapishanesiydi. Ve içinde sadece günahlarıyla çürüyüp gidecekti.

Havlumun üzerinde uzanırken, parmaklarım kumda gezinirken ve tahtam yanımda kururken güneş üzerime vuruyordu. Muhteşem bir gündü, masmavi Etrafta sadece martıların ve dalgaların sesi duyuluyordu.

Hava.

Özel mülkiyete ait Harlequin plajının tüm avantajlarından yararlanarak çıplak vücudumun her santimini güneşlendiriyor ve bronzluğumu tazeliyordum. Böyle devam edersem buruş buruş yaşlı bir kadın olacaktım ama içimde duracak gücü bulamıyordum. Güneşte yanma hissini umursamayacak kadar çok seviyordum. Ayrıca, iyi yaşanmış bir hayat için birkaç kırışıklığın ne önemi vardı ki?

Uzaktan gelen kahkahalar çocuklarımın suda eğlendiklerini haber veriyordu. Her zamanki gibi bana göz kulak olan Rick dışında hepsi hâlâ sörf yapıyordu ve çok dikkatli olduğunu biliyordum. Gözlerim kapalıyken bile beni yakından izliyordu.

"Dikkatimi senden başka bir şeye vermemi çok zorlaştırıyorsun güzelim," diye homurdandı yanımdaki havlunun üzerindeki pozisyonundan.

"Her zaman soyunabilir ve tüm vücut bronzluğunu kendiniz deneyimleyebilirsiniz," diye belirttim.

"Eğer seninle soyunursam, birkaç dakika içinde kendini içinde bulursun," diye sertçe cevap verdi. "Ve burada, herkesin görebileceği ve kime ait olduğunu hatırlayabileceği açık bir yerde sevişme fikrini ne kadar iyi bulsam da, bu durumda nöbet tutma işini pek iyi yapacağımı sanmıyorum.
senaryo."

Gözlerimi açtığımda kendi kendime sııttım, güneşten korumak için bir elimi kaldırdım ve masumca ona göz kırptım.

"Tüm o kumu düşün," diye cevap verdim. "Plaj seksi yanlış yerlere giden bir sürü kum içeriyor olmalı."

"Evet. Beni rahatsız eden şey kum," dedi ve yanımdaki şezlonga yanlamasına oturmuş, çıplak ayakları kumun içinde ve nemli şortu sertleştiği belli olan sikinin üzerinden süzülürken ona bakarken dudağımı ısırdım.

Oturmak için kendimi zorladım, bakışlarım bir şemsiyenin gölgesi altında kendi şezlonguna kıvrılmış olan Mutt'un üzerinde, sonra da suyun üzerinde dolaştı

Chase, Fox ve JJ bir dalga yakalamak için hareket ettiklerinde dalgaya biniyorlardı.

"Elli dolarına bahse girerim ki onlar buraya dönmeden önce seni boşaltabilirim," dedim, dizlerimin üzerinde ona yaklaşıp dudaklarımı baştan çıkarıcı bir şekilde yalayarak.

"Elli dolarına bahse girerim ki Foxy senin burada çıplak olduğunu görünce kendini kaybedecek," diye cevap verdi Rick, ben ona doğru yaklaşıırken koyu renk gözleri benden çevremize doğru kayıyordu.

"Anlaşma yok. Bu garanti. Ama Fox her ne kadar çıplak güneşlenmeme itiraz etmeyi sevse de, aynı zamanda benim eşit derecede bronzlaşmış tenimden zevk almaktan da hoşlanıyor, bu yüzden senin gibi kolayca evcilleşecektir."

"Beni evcilleştirdiğini mi sanıyorsun?" Maverick alay etti, şortunu aşağı doğru iterek uzun boyunu ortaya çıkardı ve ben mreккеbe bakarken ağzımın sulanmasına neden oldu

onu kaplama, onu tatma arzusu beni tüketiyor.

"Evet," diye cevap verdim ukalaca, her zamanki gibi kontrolü ele almaya çalışarak uzanıp mürekkepli parmaklarıyla gökkuşağı saçlarımı avuçlarken bile. "Sanırım gizli adanıza gizlice geldim ve sizi baştan beri kendim olarak kabul ederken esiriniz olduğumu düşünmenize izin verdim."

"Oh, bu yalancı küçük ağzını becermekten zevk alacağım, bebeğim Kızım," diye mırıldandı, beni daha yakına çekti ve ben de mecburen dilimi sikinin başında gezdirdim, boğazımdan yuvarlanan bir arzu iniltisiyle oradaki prekumu tattım.

"Ve seni tekrar kontrol altına almaktan ve lanet olası haklılığımı kanıtlamaktan zevk alacağım," diye cevap verdim, dilimi tekrar etrafında döndürürken gözlerim onunkilerle buluştu ve küfretti.

"Sadece gerçek bir kraliçe beni dizlerinin üzerinden yönetebilir," diye mırıldandı, bana olan aşkı aramızda yanıyordu ve bunu daha da çok istememe neden oluyordu.

Bu dört adama bağımlıydım. Bunun için başka bir mazeret yoktu. Ne kadar alırsam alayım ya da ne kadar verirsem vereyim, hep daha fazlasına açtım, kaçırdığımız zamanı telafi etmek istiyordum ve onlarla geçirdiğim her saniyeyi geri alamayacağımız zamana saydırmam gerekiyordu. Artık hiçbir şey kesin görünmüyordu. Shawn hala dışarıdaydı, bizi avlıyor, bizden nefret ediyor, bizi yok etmek için çalışıyordu. Bu yüzden her ihtimale karşı sahip olduğumuz her saniyeyi daha da unutulmaz kılacaktım. Ve Shawn'ı alt edip hayatta kalmayı başarsak bile

onun gazabına uğrasaydım, böyle bir anı yakalamaktan vazgeçmezdim, çünkü her

Onlarla geçirdiğim tek bir an bile çok değerliydi ve hiçbirini hafife almazdım.

Ellerimi Rick'in dizlerine koydum, öne doğru kayarken kendimi destekledim, nasıl hoşlandığını biliyordum ve ağzımı sikmeye başladığında vahşiliğine hazırlanıyordum. Onunla aramda nazık ya da yumuşak hiçbir şey yoktu ama kontrolü bu şekilde ele almasına bayılıyordum. Ham gücü

hissetmeyi seviyordum

arzusunun ve zevkinin tek sahibi olmak. İçimdeki vahşı bunu talep ediyor, muadilinin eylemlerini arıyor ve her seferinde bana her şeyini vermesini istiyordu.

Ama onu tam ağızıma almak için hareket ettiğimde cep telefonum çalmaya başladı.

Bir an tereddüt ettim, hayal kırıklığıyla hırlayan Rick'e baktım ve bu tek bakış, şu anda bu konuda duraklamaya istekli olmadığını anlamam için yeterliydi.

İhtiyacı olan şeye teslim oldum, onu ağızıma aldım ve beni sikinin üzerine doğru itip her santimini yutmamı sağlarken saçlarımda sıkıdığı yumruk hissini sevdim. Bir iniltiyle geri çekildim, onu tekrar içime almadan önce ucunu emdim, kalçaları bu sefer yukarı doğru itti ve gözlerimi diken diken etti.

Tekrar inledim, başım kucağında aşağı yukarı sallanırken o beni tamamen kontrol altına aldı, ağızımı sikti ve itişler arasında adımını homurdandı.

Telefonum almayı bıraktı, sonra tekrar çalmaya başladı, dikkatim itişler arasında kısa bir an için sesi duydum ama Rick'in sikini dudaklarımda hissetmek tüm odağımı tekrar ona yöneltti.

Kalçalarını benimle buluşmak için yukarı pompalarken emdim ve yaladım ve hissettim

Derin bir hırıltı çıkmadan ve boğazımdan aşağı sıcak ve hızlı bir şekilde boşalmadan bir an önce yumruğu saçlarımda acı noktasına kadar gerildi.

Açgözlülükle yutkundum, her damlasını istiyordum ve o geri çekilirken dizlerimin üzerinden ona bakıyordum. Mürekkepli göğsü, engel olduğu yerde kabarıyordu.

Güneş tepemdeydi, dövmele göğsünden ve karın kaslarından aşağıya doğru boncuk boncuk ter akıyordu ve bu da daha fazlasını istememe neden oluyordu.

Telefonumun alma sesi tekrar kesildi ve Maverick'in yüzündeki saf mutluluk ifadesi karşısında memnuniyetle gülümsedim.

başparmağını dudaklarımın şişmiş kıvrımında gezdirdi.

"Çok güzel amına koyayım," diye mırıldandı ve ben de ona sııttım, başımı çevirip başparmağının ucunu ısırdım ve elini çekerken bana küfretmesine neden oldum. "Ve çok vahşi."

Telefonum tekrar çalmaya başlayınca kaşlarımı çatarak ona baktım, Rick'in şezlongunun altına sıkıştırdığım çantamı fark ettim ve bana ulaşmak için bu kadar çaresiz olanın kim olduğunu görmek için çantamı çekiştirdim.

Bilinmeyen numaraya şaşkınlıkla kaşlarımı çatarak baktım, tekrar çalmadan önce hemen cevapladım ve konuşurken Rick'in bakışlarıyla karşılaştım.

"Alo?"

"Yeterince uzun sürdü," diye sert bir erkek sesi cevap verdi ve sustum, hızla etrafıma bakındım ve Rick'in de dinleyebilmesi için aramayı hoparlöre aldım.

"Kim bu?" Maverick ruh halimdeki değişimi fark edip kendi dikkatini boş sahili taramaya verdiğiinde ben de sordum. Bizden başka kimsenin burada olduğuna dair bir işaret yoktu, bu yüzden odağım çağrıya sabit kaldı.

"Bana Kurt diyelim," diye yanıtladı ses. "Ve sen de benim Kırmızı Başlıklı Kız'ım olabilirsin."

"Bunun için yeterince masum değilim," diye alay ettim ve hattın diğer ucundaki adam bir kahkaha attı.

"Hayır. Sanmıyorum. Her halükarda, oynamamız gereken bir oyun var ve akşam yemeğim için büyükanneni kesmeye hazırım."

"Ne?" Nefes aldım, başım biz ayrılmadan önce Mabel'ın en sevdiği sandalyesinde uyukladığı Harlequin Evi'ne doğru döndü. Ama her yer Harlequin'lerle doluydu ve orada birinin ona nasıl ulaşmış olabileceğini anlayamıyordum.

"Şey, belki bu bir büyükanne için biraz genç," dedi ses. "Ama onun senin için son derece önemli olduğuna dair iyi bir otoriteye sahibim. Madem öyle, neden onu o karavan parkında korumasız ve ulaşılması bu kadar kolay bir yerde bıraktınız?"

"Kahretsin," diye nefes aldım, kalbim çarpmaya başladığında topuklarımın üzerinde geriye doğru sallandım, hangisinin peşinden gittiğini anlamaya çalışırken Di, Lyla ve Bella için duyduğum korku içimde gürledi. Bir süredir hiçbirini görmemiştim. Bu yüzden emin olmamın bir yolu yoktu.

Mutt ayağa fırladı ve bana doğru koştu, beni paniğin eşiğine getiren şeyi bulmak için etrafına bakınırken göğsünde alçak bir hırıltı yükseldi.

"Evet," diye onayladı ses ve Maverick elimi tuttu, ayağa kalkmak için hamle yaptığımda beni durdurdu, gözlerimdeki paniği açıkça okuyor ve düşüncesizce bir şey yapacağımı hissediyordu.

Rick, "Saçmalamayı kes ve bize ne istediğini söyle," diye homurdandı ve ses onun konuşmasına karşılık olarak hafifçe güldü.

"İşte oradalar," dedi Wolf. "Hakkında uyarıldığım köpek sürüsü."

"Sanırım Shawn seni bu işe bulaştırdı?" Rick bu yoruma cevap verme zahmetine katlanmadan sordu. "Sana bir elmas vaat ederek. uğruna ölmeye değer olduğunu düşünüyorum."

"Elması görmüş olsaydınız muhtemelen siz de aynı fikirde olurdunuz," dedi Wolf. "Ama ben aptal bir adam değilim, bu yüzden önlemler aldım. İşte burada

Bunun nasıl sonuçlanacağını. Büyükannenin gerçekten burada olduğunu teyit etmen için sana bir saat vereceğim, sonra Rogue Easton'ın gerçekten ne kadar soğuk kalpli olduğunu öğreneceğiz. Çünkü ya onu kurtarmak için teslim olacaksın ya da sana başka bir açıdan saldırmadan önce onun ölümünü doğrudan sana canlı yayınlayacağım. Ve başka bir açıdan. Ve başka bir açıdan. Ta ki uğruna kendini feda edebileceğin kadar değer verdiğin bir büyükanne bulana kadar."

"Kendimi takas etmek mi?" Maverick'in elimi sıkıca kavrayışı, beni topraklarken ve kendimi tamamen kaybetmediğimden emin olurken, kaşlarım yüzümün derinliklerine gömülürken sordum.

"Evet," diye kabul etti Wolf. "O halde, histeri krizi sona erdiğinde ve şartlarımı duymaya hazır olduğunda beni ara."

Arama kesildi ve ben hemen numarayı yeniden aramak için harekete geçtim ama Rick telefonu elinden kaptı.

"Derin nefes al, güzelim," diye emretti Rick, sesi güçlüydü ve hiçbir tartışmaya izin vermiyordu, it inleyip ayak bileklerime sokulurken.

"Arkadaşlarımdan biri onda," dedim, sesimde bunun gerçek olmaması için yalvaran bir ifade vardı.

"Ve onu geri alacağız. Eğer bu doğruysa."

"Sence yalan söylüyor olabilir mi?" İçimden umut fişkırlarak sordum.

"Bence gerçekten orada olsaydı konuşmasına izin verebilirdi. Ayrıca onun sözüne inanmamızın aptallık olacağını düşünüyorum. Ara onları. Bakalım gerçeği bulabilecek misin?"

Başımı salladım, telefonu alıp hızla Di'nin numarasını çevirirken Rick çantamdan beyaz güneş elbisemi çıkarıp ayağa kalktı ve üzerimi örtmek için başıma geçirdi.

Telefonun bitmek bilmeyen sesi kafamın içinde yankılanırken ve ben ayaklarımın üzerinde zıplarken, Di'ye cevap vermesi ve iyi olması için sessizce yalvarırken, suya doğru el sallamak için döndü ve diğerlerini sahile geri çağırırdı.

Telefon çaldı ve lanet ettim, hızla odağımı değiştirdim ve onun yerine Lyla'yı aradım.

"Hadi," diye homurdandım, Rick sahilde diğerlerine doğru ilerlerken adımlarımı hızlandırmaya başladım, onlar sudan çıkıp bize doğru koşarken neler olduğunu anlattım.

Lyla'nın telefonu da çaldı ve Fox koşarak yanıma gelirken kalbim göğsümde çılgınca çarparak küfrettim.

"Şansın var mı?" diye sordu, ben de başımı sallayarak Bella'yı aradım.

"Açmıyorlar. Ama bir tanesinin onda olduğunu söyledi, hepsinin değil. Peki kim olduğunu nasıl anlayacağım?" Panik içime işlerken sesimin tonu yükseliyordu.

Fox, "Bunu çözeceğiz sinekkuşu, sadece sakın olmaya çalış," diye emretti ve JJ, Chase ve Rick de bize katıldı. "Karavan parkına doğru gideceğiz. Bir yolunu buluruz. Sen sadece onları yakalamaya odaklan."

Başımı salladım, Bella'nın telefonu da çalarken tüm dikkatim kulağımda durmadan çalan zil sesine odaklanmıştı.

Çocuklarımın hepsi etrafımda ıslak şortlarını çıkardılar, hızla kuru kıyafetler giydiler ve eşyalarımızı toplamak için acele ettiler.

Maverick elimi tuttu ve beni sahile doğru koşturdu, ben de beni yönlendirmesine izin verdim ve telefon üstüne telefon ederek onlardan birinin bana cevap vermesini ve iyi olduklarını bildirmesini sağlamaya çalıştım. Ama her telefon çaldığında umudum biraz daha azalıyor, attığım her adımda arkadaşlarım için endişem artıyor ve en kötü şeylerden korkmaya başlıyordum. Ya bana neler yapabileceğini göstermek için onlardan birini alıp diğer ikisine zarar verdiyse?

Ne? Bu Shawn'ın oynayacağı türden sapkın bir oyundu. Rejects Park'a vardığımızda iki arkadaşımı ölü mü bulacaktım, kaderleri beni hayatta kalanlarla onu ciddiye almaya mı zorlayacaktı?

"Siktir," diye tısladım diğerlerinin peşinden eve girerken, hepsi silahlarını kapıp merdivenlerden garaja doğru kaçmaya başladılar.

Fox'un kırmızı kamyonetine doluştuk, JJ beni kucağına çekip birlikte kabinin içine girdiğimizde kalbim bir mil hızla çarpıyordu.

Fox kapıdaki Harlequin'lere evin her tarafını kontrol etmeleri ve Mabel'a göz kulak olmaları için içeriye birkaç adam yerleştirmeleri için emir verdikten sonra yola çıktık,

Kaliforniya güneşinin sıcak havası açık pencerelerden etrafımıza yayılırken, tanıdık sokaklarda hızla ilerliyorduk.

Kamyon kayarak durdu ve ben kapının koluna yapıştım, dışarı fırladım ve diğerlerinin gelip gelmediğine bile bakmadan koşmaya başladım. beni takip ediyorlardı.

Tepenin başında McCreepy'nin kapısının aralık olduğunu gördüğümde nefesim kesildi.

O tarafa doğru ilerlerken omurgam karıncalanıyordu, içgüdülerim bana bir şeylerin yanlış gittiğini söylüyordu.

Chase adımı haykırdı ve bana fırlattığı silahı yakalamak için tam zamanında etrafıma baktım, kapıya doğru ilerlerken ona teşekkür ederek yarım bir gülümseme verdim ve emniyeti kapattım.

Bakışlarım anında kapının hemen içindeki kırmızı su birikintisine takıldı, parmak uçlarımla yaklaşırken boğazım yutkunmaya çalıştı, Fox'un önce onu bırakmam yönündeki emrini görmezden gelerek uzandım ve silahımın namlusuyla kapıyı kırdım.

Joe'nun bedeni yerde bükülmüş bir yığın halinde yatıyordu, göğsündeki kurşun deliği ve gökyüzüne doğru bakarken gözlerindeki cam gibi bakış, kaderi hakkında hiçbir soru işareti bırakmıyordu.

O ölmüştü. Gözlerimi kapının sağındaki açık dolaba kaldırdığımda, ölümünün nedeni çok net bir şekilde ortaya çıktı. Tüm römorkların anahtarlarını tutması gereken kancalar yağmalanmıştı, neredeyse hiçbiri kancalarında kalmamıştı, dibinde bir karmakarışıklık vardı ve hangilerinin alındığını söylemem imkansızdı. Ama ben

zaten biliyordu. Bu, kendisine Kurt adını veren adamın işi olmalıydı.

"Kahretsin," diye mırıldandı JJ, hepsi yanıma gelip bulduğum şeye bakarken.

Onlar daha fazla konuşmadan arkamı dönüp kaçtım, karavan parkının derinliklerine doğru hızla ilerlerken arkadaşlarım için duyduğum endişe beni yiyip bitiriyordu, karavan denizinin arasından geçip doğruca Lyla'nın evine gidiyordum.

en yakın olanıydı.

Diğerleri peşimden gelirken bana küfrettiler ama hiçbirini beni durdurmaya çalışmadı. Zaten çok geç kaldığımız açıktı. Burada keşfedeceğim şey her ne ise çoktan gerçekleşmişti ve bu konuda hiçbir şey yapamazdım ama yine de bilmem gerekiyordu.

Lyla'nın karavanına vardığımda, bir müşteriyle birlikte olduğunu gösteren mavi peri ışıklarının yandığını görünce midem bulandı. Onları görmezden geldim ve Neyse, içeriden gelen bir ses kulağımı yakaladığında göğsümde bir umut belirdi.

Kapıyı kırarak açtım ve silahımı kaldırarak kapıdan içeri yuvarlandım, gözlerim yirmili yaşlarda görünen bir adama binen arkadaşına takıldı, onun dehşet dolu gözleri ise bana dikilmişti.

"Siktir," diye ciyakladı, boşalırken kelimesi bir iniltiye dönüştü ve Lyla şok içinde bana bakmak için döndü.

"Tanrım, böyle içeri dalmadan önce bir kıza kapıyı çal," diye azarladı, yataktaki adam prezervatife sarılı sikini saklamak için aceleyle bir minder kapıp sönmeye başlarken, daha yeni seviştiği bir adamın üzerinden atlamasında hiç de olağandışı bir şey yokmuş gibi ayağa kalktı.

"İyisin," diye geveledim, ona doğru hamle yaptım ve çıplaklığına rağmen sıkıca sarıldım, dudaklarından şaşkın bir kahkaha dökülmesine neden oldum.

"Neden olmayayım ki?" diye sordu ama ben sadece başımı salladım ve JJ'in de bize baktığı kapıya dönüp baktım.

"O iyi mi?" diye onayladı ve ben de başımı salladım.

"Bizimle gelmen gerek," dedim Lyla'nın elinden tutup kapıya doğru çekerek.

"Dur bakalım, önce bir şeyler giymem lazım," dedi, ama aciliyetimi anladığını ve beni ciddiye aldığını söyleyebilirdim.

Lyla yatağa döndü, yatağın ucundan siyah ipek bir gecelik aldı ve yataktaki adama elini uzatmadan önce onu kendi üzerine sardı.

"Hayal ettiğin her şey bu muydu tatlım?" diye mırıldanırken, adam aceleyle kot pantolonunu yerden aldı ve onun için üç yüz dolarlık banknot çıkardı.

"Evet," dedi, ona bir tür tanrıçaymış gibi baktıktan sonra bana doğru baktı ve boğazını temizledi. "Sen, şey, düzenli bir anlaşmadan bahsetmiştin..." Adam sözünü kesti ve kadın genişçe sırıttı.

"Tamamdır bebeğim," diye cevap verdi. "Haftada bir kereden fazla gelersen fiyatımı tur başına iki yüz dolara indiririm ve o parayı biriktirmek için çalışabiliriz.

dayanıklılığının yanı sıra sana birkaç numara öğreteceğim. Kısa sürede şeytan gibi sevişeceksin."

JJ tekrar gözden kaybolurken bir kahkaha attı ve ben de başımı sallayarak onu peşimden çağırdım ve takip ettiğinden emin oldum.

Yanından geçerken JJ'den "Onu gözünün önünden ayırma," diye rica ettim, o da kabul etti ve ben tekrar yola koyulup Di'yi aramak için römorkların arasında koşturmaya başladım.

Onu ön güvertede Bella'yla birlikte otururken bulduğumda nefesim ciğerlerime kaçtı, ikisi de bir öğle kokteylinin tadını çıkarıyordu ve benim çılginca gelişimden biraz daha fazla telaşlanmış görünüyorlardı.

"Ne oluyor lan?" Aralarına bakarken nefes aldım, burada neyi kaçırdığımı anlamaya çalışırken kaşlarım çatıldı.

"Belki de seninle dalga geçiyordu, bebeğim?" Maverick bana yetişip kolunu omuzlarıma dolayarak beni kendine doğru çekerken sordu. "Hepsi iyi."

"Peki ya Joe?" Başımı sallayarak sordum. "O sadece kendini vurmadı."

"Joe vuruldu mu?" Di telaşla ayağa kalkıp bize doğru yaklaşırken Bella tamamen şaşkın görünüyordu.

"Evet, öldü," diye onayladım ve Di'nin iyi olduğuna emin olmak için elini tutmak üzere uzandım. "Bir adam beni aradı ve bir arkadaşım olduğunu ve onunla işbirliği yapmazsam onu öldüreceğini söyledi. Ama Sen iyisin ve Lyla..." Lyla, JJ ve Chase'le birlikte bize yetiştiğinde, hepimiz bir araya toplanırken, Mutt sanki bir şeylerin ters gittiğini hissetmiş gibi bana yakın dururken, sözümü yarıda kestim.

"Neler oluyor?" Chase sordu, açıkça benim kadar kaybolmuştu ve ben sadece omuz silktim.

"Belki de bu bir tuzaktı," dedi JJ, elinde silahıyla etrafımıza bakınırken içimi bir ürperti kapladı ve ben de etrafıma bakınarak karavanların arasındaki gölgelerde yanlış bir şey olup olmadığını araştırdım.

"Burada bizi bekleyen kimseyi bulamıyorum," diye seslendi Fox sonunda ortaya çıktığında, kaşları düşük ve vücut dili şiddetle doluydu. O böyle bakarken onunla karşı karşıya gelmek istemezdim. "Yine de emin olmak için buradan çıkmalıyız."

Fox bizi uzaklaştırmadan önce Maverick, "Onu geri ara ve neyin peşinde olduğunu öğren," dedi.

Cebimden telefonumu çıkardım, arama listemi açıp bilinmeyen numarayı tuşlarken endişeyle etrafıma bakındım.

Wolf cevap vermeden önce sadece bir kez çaldı ve sesinin hesapçı tınısıyla içimden bir ürperti geçti.

"Ee?" diye sordu.

"Kimi kaçırdın?" Tatum'u düşünerek ve aniden kendimi endişelenecek başka biriyle bulmuş olarak talep ettim, ancak adamları tarafından konulan bariyerlerden ona ulaşmanın imkansız olacağına inanmak zorundaydım.

"Hâlâ anlamadın mı?" diye alay etti. "Ben de kendi kanından ve canından olanları daha çok önemseyeceğini düşünüyordum."

"Benim neyim?" diye sordum, artık tamamen kaybolmuştum çünkü bahsettiği tek bir kan bağımlı bile yoktu ve hiçbir zaman da olmadı.

"Kız kardeşin," dedi ve ben daha neden bahsettiğini sormadan, arka planda bir yerlerden tiz bir çığlık sesi geldi.

"Rogue! Sen misin?" Rosie lanet olası Morgan hıçkırarak ağladı ve dudaklarım rahatlatma, şaşkınlık ve o olduğuna sevindiğim için tam bir pislik olduğumu bilmenin karışımıyla ayrıldı.

Ama dürüst olmak gerekirse, bu iş için kullanabileceği onca insan varken Rosie Morgan aklımın ucundan bile geçmezdi, her ne kadar bizden kız kardeş olarak bahsetmekte ısrar etse de Çünkü çocukken aynı grup evinde kalmıştık, ama bu tamamen saçmalıktı ve ikimiz de bunu biliyorduk.

Bir tokat sesi duyuldu ve Rosie bir kapı çarpılmadan önce tekrar bağırdı ve yüksek sesli feryatlarının sesi kesildi.

"Saat işliyor," diye tehditkâr bir şekilde homurdandı Wolf. "Sana bir adam göndereceğim.

adresini vereceksin ve gelip kendini kardeşinle değiştireceksin yoksa ondan parçalar kesmeye başlayacağım. Merak etme, onu incitmek gibi bir niyetim yok.

Sen. Seni sadece o büyük elmasla takas etmeyi planlıyorum. Böylece hepimiz kazanan olabiliriz."

"Bekle," diye başladım ama sözümü kesti.

"Hayır, beni bekletme," dedi kararlı bir şekilde ve ben başka bir kelime söyleyemeden aramayı kesti.

Diğerleri bana doğru yaklaşırken aptalca cep telefonuma baktım, her biri benim hissettiğimden çok daha endişeli görünüyordu.

"O..." Tereddüt ettim, Chase'e baktım ve ona söylediği ve yaptığı tüm iğrenç şeyleri hatırladım, ona olan nefretim
Tam bir sürük olup olmadığımı gerçekten düşünmem gereken bir noktadaydım. "Rosie," dedim hepsinin yüzündeki şaşkınlığa omuz silkerek.
"O benim

kendimi onun yerine koyuyorum çünkü herkese kardeş olduğumuzu söylüyor."

Rick kahkahalara boğulmadan önce bir süre sessizlik oldu ve ben de katılmamak için dudagımı ısırdım.

"O zaman bırakalım da o herifte kalsın," dedi eğlenerek.

JJ, "O amcık için seni riske atmamızın imkânı yok, güzel kız," diye açıkladı ve hepsinin Wolf'un esirinin kimliği konusunda oldukça rahatlamış hissettiklerini söyleyebilirdim.

"Kahretsin, bu konuda seninle aynı fikirde olmam beni yaşayan en kötü insan mı yapar?" Kendi gülümsemesini bastırmaya çalışan Chase'e bakarak sordum. "Sırf seni becerdiği için ona her türlü kötü karmayı diledim," dedim ona. "Ve senin yaraların hakkında söylediği o saçmalıklardan sonra, sanırım en azından kısmen bunu hak ediyor."

"Onun için hiçbirimizin kışını riske atmayacağım kesin," diye onayladı Fox, Rosie'yi düşününce dudagi sıyrıldı ve kendimi bu rahatlamaya bırakırken beni kucaklamasına izin verdim.

JJ, Lyla, Di ve Bella'ya bakarak, "Bence bu bok hala devam ederken kızlarla ilgili bir şeyler yapmalıyız," dedi.

neler olduğu konusunda kafası biraz karışık görünüyordu. "Rosie'nin senin için hiçbir şey ifade etmediğini anladığında onların peşinden gelebilir."

Başımı salladım ve kocaman gözlerimle Fox'a baktım. "Belki hepsi bizimle kalmaya gelebilir-"

"Hayır," dedi ben daha sözümü bitiremeden. "Ev zaten yeterince büyük bir hedef ve üç ceset daha eklemenin yaratacağı güvenlik riski bir yana, daha fazla insanı içeri alacak yerimiz bile yok."

"Onların bir güvenlik unsuru olduğunu pek sanmıyorum-" diye söze başladım ama yine sözümü kesti. "Babamla birlikte kulüp evinde kalabilirler," dedi ben daha itiraz edemedi.

"Orası güvenli ve çok daha fazla yer var. Barda çalışabilirler ya da para için ne isterlerse yapabilirler."

Lyla hemen, "Ee, Harlequin D'yi tüm gün boyunca nakit para karşılığında alacağım, çok teşekkür ederim," diye açıkladı. "Ve üçümüz tüm çete için bir iki striptiz gösterisi bile yapabiliriz."

"Eminim buna çok fazla şikâyet gelmeyecektir," diye homurdandı Rick ve onların orada güvenlikleri için bütün bir çete tarafından kuşatıldıklarını düşününce göğsümün daraldığını hissettim.

"Tamam," diye kabul ettim. "Üçünüz için de sorun olmadığı sürece?" "Sanırım biraz daha bilgiye ihtiyacım olacak, ama anladığım kadarıyla

Bütün 'kaçırılmak istememe' konsepti, bu yüzden sanırım başa çıkabilirim," dedi Lyla ve ben başımı salladım, bunu daha önce yapmamız gerektiğini fark ettiğimde rahatladım. Hedef alınan kişi Rosie olduğu için şanslıydık.

"Onları toparlanmaları için götüreceğim ve çeteden bazılarını Gelip onları al," diye teklif etti Fox ve ben de kabul ettim, diğerlerinin beni bir kez daha kamyonu doğru götürmesine izin verirken, elmas peşinde koşan başka bir hergelenin beni avlamaya gelebileceğini bildiği bir yerde takılmamam gerektiği gerçeğini kabul ettim.

Wolf'un beni aramak için kullandığı numaradan gelen bir mesajla uğuldayınca telefonuma baktım.

Bilinmiyor:

Yalnız gel. Geldiğinde dışarı çık ve ben gelene kadar doğuya doğru yürü.

Mesajın ardından GPS koordinatlarını içeren bir mesaj daha geldi ve Chase'in beni kamyonu çekmesine izin verirken dudaklarımı büzdüm.

Telefonu elimden aldı ve aşağıya bakarak yazıyı okudu. Mesajları ve haritadaki koordinatları inceleyerek bana da onu inceleme fırsatı bıraktı.

Başındaki beyzbol şapkasını çekmek için uzandım, dışarı çıktığımızda yüzünü gölgelemek için şapkayı kullanmasından nefret ediyordum. Böyle halka açık. Yüzünün yan tarafındaki yara izine bir öpücük kondurmak için eğildim, oradaki deri dudaklarımın altında pürüzsüz ve yumuşaktı.

Chase, ağzımı teninde hissedince döndü, dudakları beni hazırlıksız yakalayan ve kalbimin en iyi nedenlerle atmasına neden olan tatlı bir öpücükle dudaklarımı yakaladı.

Ayrıldığımızda "Seni seviyorum," diye nefes aldım, ona bu şekilde yakın dururken gülümsemesini yüzümde hissettim ve hepimiz Fox'un dönmesini bekledik.

O baş belası alabalığı, Rosie'yi ve Chase'i Shawn'dan geri aldıktan sonra ona söylediğı iğrenç şeyleri düşünerek iç çektim. Onu, kendine Wolf diyen adamla birlikte çürümeye terk etmek gerçekten cazip geldi. Ama öte yandan, onu onunla bırakmak durumumuza pek yardımcı olmazdı.

"Her ne kadar o kaltak umurumda olmasa da," diye başladım isteksizce. "En azından bu pisliğin daha sonra nerede olacağını biliyoruz. Ben

Onun istediği gibi kıcıımı oraya götürmeyi planlamıyorum ama belki bunu kendi tuzağımız haline getirebiliriz?"

"Bir bakayım." Maverick telefonumu Chase'in elinden aldı ve Wolf'un kendimi ona teslim etmemi istediği açık, çimenlik alanı kaşlarını çatarak inceledi.

"Yukarıda pek bir şey yok ama bir tür saklanma yeri hazırladığını varsayabiliriz. Ya da bu bölgede bir yerde bir arabanın içinde olacak." O işaret etti

Yoldan en kolay ulaşılabilircek çimenlik alanı gösterdi ve ben de onu nasıl yakalayabileceğimizi merak ederek başımı salladım.

"Helikoptere falan ihtiyacımız var," diye mırıldandım hüzünle ve JJ aniden doğrulup yüzünde bir sırıtışla bana doğru eğildi.

"Bu... ya da gösterişli bir drone," dedi.

"Tamam, peki drone'u nereden bulacağız?" Heyecanıyla alay ettim ama o hiç de rahatsız olmuş gibi görünmüyordu.

"Kankanın kaçık erkek arkadaşından," dedi. "Aziz Memphis."

Beethoven'ın Ay Işığ1 Sonatı'nın (Birinci Bölüm) sesi salonu doldurdu
Ofisim olarak kullandığım geniş odada masamda otururken gözlerim
bilgisayarımın ekranındaydı ve drone'umu güneşin vurduğu manzaraya
doğru yönlendiriyordum.

Batı Kaliforniya.

Dudaklarımın kenarı gülümseyerek kalktı ve televizyondan gelen yayını
izledim.

Ona bağlı kamera, güçlü askeri sınıf ekipman parçası altındaki her şeyi
kolayca tarıyor ve bana dünyanın tanrı gözüyle bir görüntüsünü veriyor.

Bu isteği reddetmek ya da en azından daha büyük bir ödeme için pazarlık
yapmak istiyordum, ama tabii ki sirenim basit bir teklifi kabul etmemi
sağladı

dostluğun temeli.

Karşılaştığı her kimsesiz ve sokak çocuğuyla olan ilişkisini neden bu
kadar ciddiye almam gerektiğinden tam olarak emin değildim.

Gökkuşığı saçlı cehennem kızına bağıydım ve nedenini ne kadar şaşırtıcı bulursam bulayım, onu gülümseten her şey için her zaman zayıftım.

Ayrıca, bu dronu gerçek bir görev için kullanmak için pek bir nedenim yoktu.

Daha önce böyle bir şey yapmamıştım ve itiraf etmeliyim ki bunu yapmaktan heyecan duyuyordum. Ekli donanımlardan herhangi birini konuşturamam bile. Amerikan topraklarına atılan füzelerin bir tür kargaşaya yol açması muhtemeldi. Ve ben de insanlar arasında bir tanrı olabilirdim.

Bu son derece az gelişmiş toprakların kitleleri, ama ben bile yasaların o kadar üstünde değildim. Daha da acısı.

Kapı duvara çarptı ve ayaktakımı içeri doluşurken burnumdan bir nefes verdim, Tatum kıkırdarken içlerinden birinin onu uygunsuz bir şekilde mıncıkladığına şüphe yoktu.

Benim alanıma yığıldıklarında onlara doğru dönmedim, sadece Bu göreve konsantre olmam gerektiğini onlara hatırlatmak için klasik müziğimin sesini yükselttim.

Tatum diğerlerini ısrarla susturdu, sandalyelerin acı verici bir şekilde döşeme tahtaları üzerinde sürüklenme sesi onun sessizlik talimatlarını takip etti ve sabır için dua ederken bir an için gözlerimi kapattım. Ama taptığım tek ilah bu odada olduğu için bu oldukça anlamsız bir girişimdi.

"Eğer buna konsantre olamazsam, o zaman sizin haydut çetenize yardım edemem," diye hafifçe yorum yaptım ve Tatum sandalyesini benimkinin hemen yanına taşıırken diğerleri kendilerini susturmak için daha çok çalıştı.

"Bir şey bulabildin mi?" diye sordu, bir elini pantolonumun üzerinden kalçama koyarken araya girmesine izin verildi, parmakları tenimin altında bir ateş yakmaya yetecek kadar zevk veriyordu.

"Verilen koordinatlara yaklaşıyorum," dedim ona, gözlerim monitörden kayarak onun çarpıcı yüz hatlarını, sonsuz sarışının dökülüştünü

omzuna dökülen saçları ve sıcakla mücadele etmek için bir çift kot şortla kombinlediği minik bikini üstü.

Diğerlerini düzgün giyinmedikleri için durmadan azarlardım, ama Tatum her zaman bu kuralların üzerine çıkmayı başarırdı.

"Rogue ve diğerleri nerede?" diye sordu, bakışları benden ekrana kaydı ve ben de onun dikkatini oraya yönelttim.

"İki araçla buranın güneyindeler ve ben emir verir vermez konuşlanmaya hazırlar."

"Dağıtmak mı?" Kyan arkamdan alay etti. "Sen kim olduğunu sanıyorsun, Onbaşı Squiddington?"

Sinirle iç çektim, ne anlama geldiğini sorma arzusuyla savaşıırken mürekkep balığı her zamanki gibi peşimi bırakmıyordu. En sinir bozucu olan şey ise her şeyi çözdüğümü sanmamdı. Bunun bir kalamar olduğu sonucuna varmıştım.

Tamamen beni kızdırmak için tasarlanmıştı ve bundan başka bir anlamı yoktu. Ancak anlamının derinliklerinin bunun ötesine geçtiği çok açık hale gelmişti. Anlamı değiştiren nüanslar ve zaman kipleri vardı ve her şeyden öte, hala kavrayışımın ötesindeydi. Kalamarın derinliği vardı. Henüz kavrayamadığım bir derinlik.

Bu sonsuz gizem karşısında dişlerimi sıktım ve ekranda aynı anda birkaç şey fark ettiğimde elimdeki göreve odaklandım.

"Şunu görüyor musun?" Termal görüntüyü almak için görüntüyü değiştirirken sordum, dudaklarımın köşesi, ormanlık bir alanın kenarındaki neredeyse tamamen gizli bir kulübenin köşesinde toplanmış bir bedenin anlatılan sıcaklığını fark ettiğimde seğirdi.

"Sence Kurt bu mu?" Tatum eğilerek sordu, kokusu beni sarıyor ve nabzımı hızlandırıyordu.

"Kişisel alanıma girmeye devam edersen dikkatim dağılır, siren," diye uyardım onu, böyle devam ederse harekete geçmek zorunda kalacağımı bildirdim.

"Öyle mi?" diye masumca sordu, ama hepimiz onun vücudunda masum bir kemik olmadığını biliyorduk.

Ekranı geri döndüm, alay etmesine rağmen onunla en sevdiğim aktiviteyi yapmadan önce bu görevi tamamlamama ihtiyacı olduğunu biliyordum.

"Sanırım kendisini Kurt olarak tanımlayan adam şu anda o araca biniyor," diye işaret ettim, dronu gökyüzünde avımın başının çok üzerinde kaydurdum ve iri bir figürün kulübeden tepenin biraz aşağısında siyah bir dört çekere bindiğini izledim.

"Dünyaya kötü adam gibi davranmana bayılıyorum," diye mırıldandı Tatum, ben telefonuma uzanırken, böylece ayak takımı çetesine ihtiyaç duydukları bilgiyi iletebilecektim.

"Hakimiyetin belli bir çekiciliği var," diye kabul ettim ve arkamdaki adamların kıs kıs gülmeleri ve mırıldanmaları, kendi küçük hakimiyetlerine tahammül etme havasında olduklarını açıkça ortaya koydu.

"Şimdi ne olacak?" Tatum yaklaşarak ve ağzını boynuma bastırarak sordu. Bu davranışıyla ne istediğini biliyordu ve içimdeki karanlık ortaya çıktıkça nabzım daha da güçlendi.

"Şimdi benim için dizlerinin üzerine çöksen iyi olur, tatlı siren," diye mırıldandım. "Çünkü dünya üzerindeki gücümü kullanmayı bitirdiğimde, senin üzerinde de kullanmak niyetindeyim."

O itaatkâr bir şekilde yanımda dizlerinin üzerine çökerken cep telefonumdan arama tuşuna bastım, Kyan bir iki kaba söz söylerken diğerleri heyecanla arkamda kıpırdandılar. Yine de bundan sonra hepsinin isteğime boyun eğmesini sağlayacaktım ve bunu biliyorlardı. Sadece önce görevimi tamamlamam gerekiyordu.

Hepimiz Fox'un kamyonetinde, Wolf'un bana onunla yalnız buluşmamı söylediği yerin bir mil batısında oturmuş, planımızın gerçekleşmesini bekliyorduk

Birlikte.

Telefonum sessizdeydi ama Aziz aradığı anda çaldığında titreşimini hissettim, hemen cevapladım ve kulağıma götürdüm.

"Yeterince uzun sürdü," diyerek telefonu kapattı ve ben de alay ettim. "Çalmaya başladığı anda cevap verdim," diye karşılık verdim.

"Şimdi mi?"

Bir megalomanla tartışmaya girmenin sırası mı diye düşünürken bir an sessizlik oldu ama onun saçmaladığını bildiğim halde dilimi ısırarak çok zordu.

Fox, konuşmayı öyle ya da böyle sürdürmeye karar vermeden telefonu elimden aldı ve Saint'in sözlerini de duyabilmek için eğildiğimde ofladım.

"Anladığım kadarıyla, rehineyi bulduğunuz yerin kuzeybatısındaki küçük bir kulübede bırakmış ve güney istikametindeki bir patikada ilerlerken

sizden yaklaşmanızı istediği araziyi net bir şekilde görebilecek. Uzun menzilli bir tüfek taşıyor - bir Mossberg MVP Precision, ancak onun yerinde olsaydım Ruger Precision Rifle'ı tercih ederdim, çünkü bence çok daha üstün bir silah," dedi Saint.

Biraz yargılayıcıydı ve sadece düşmanımızın taşıdığı silahı tanımasına değil, aynı zamanda bu yüzden ona tepeden bakmasına da kaşlarını kaldırdım. Aziz Memphis gerçekten de kendine has bir psikopattı. "Onun da bir tabancası var - bir Glock 17," diye hafifçe alay etti Saint ve ben de bu tepkisi üzerine onu sorgulamaktan kendimi alamadım.

"Glock 17'nin nesi var?" Kendisinde de aynı silahtan olan Fox'a bakarak sordum.

"Bu çok... ana akım," dedi Saint ve yemin ederim ürperdiğini duydum.

"Yoksa buna basit mi diyorsun?" Rick sordu, Saint nefesini verirken ve Fox biraz kızgın görünürken gözleri eğlenceyle parlıyordu.

"Bu iyi bir sıfat olurdu," diye kabul etti Saint. "Ve ben her zaman klas, stil ve mükemmelliği kitlesel popülerliğe ve kalabalığa karışmaya tercih ederim. Ama ben ne bilirim ki?"

Maverick bir kahkaha patlattı ve Fox konuşmayı önemli olan konuya geri döndürmeden önce onu tersledi. "Başka ne var?" diye sordu.

"Ayrıca bir çeşit av bıçağı olduğunu tahmin ettiğim bir şey taşıyor, ancak kemerindeki kılıfın içinde üzerindeki damgayı değerlendirmek için yeterince net bir görüş elde edemedim." Saint'in sesi, Wolf'un taşıdığı bıçağın markasını tam olarak tespit edememiş olmasından kaynaklanan bir acıyla karışıktı ve ben inanamayarak başımı salladım.

Gökyüzüne baktım, sonsuz mavilikte bu kadar çok şeyi görmek için kullandığı insansız hava aracına dair bir iz arıyordum ama o şey çok yüksekteydi ve ya gözlerimi test etmem gerekiyordu ya da buradan fark etmem imkânsızdı.

"Pekâlâ. Şimdi onun arkasından dolaşacağız," dedi Fox.

"Konumları telefonlarınıza gönderdim. Size gönderdiği koordinatlar en hafif tabirle yanlış," diye cevap verdi Saint, ancak o kadar da yanlış olamazlardı, çünkü onları bizim için o pisliği bulmak için kullanmayı açıkça başarmıştı. "İş bitene kadar izlemeye devam edeceğim."

"Teşekkür ederim," dedi Fox.

"Tatum'a teşekkür et. Beni sürekli bu durumlara ikna eden o." Saint aramayı kesti ve ben bir kahkaha attım.

"Bu adamın ciddi sorunları var," diye mırıldandım ve Fox başını salladı, Saint'in az önce gönderdiği konumları incelerken dikkatini telefonuma vermişti.

"Görünüşe göre Rosie kuzeybatımızdan yaklaşık üç mil ötede tutuluyor," dedi yavaşça. "Wolf da buradan yarım mil kadar ötede bir tepeye kurulmuş durumda." "Hadi gidelim o zaman," dedim ve onun üzerinden tırmanarak Ama beni durdurmak için belimden tuttu, güçlü kaşları çatılmıştı.

"Bence Johnny James ve Chase ile birlikte kulübeye gitmelisin," dedi. "Rick ve ben halledebiliriz-"

"Hayır," diyerek sözünü kestim. "Sana söyledim Fox, ya sizden biriyimdir ya da değilimdir. Özel önlemler yok, ben ve geri kalanınız yok. Ben varım. Sen de öyle olduğunu söyledin, peki hangisi? O pisliği öldürmek için Maverick'i yanınıza almaktan memnunsanız, beni de alabilirsiniz. Ayrıca, *benimle* gelecek olan sizsiniz, tersi değil. O benim peşimde ve bana saldırmak için o aptal alabalık Rosie'yi aldı. Bu da onun benim olduğu anlamına geliyor."

Görünüşe göre aşırı popüler olan Glock 17'yi belinden çıkardım ve tekrar geri alması için cesaretlendirerek gözlerinin içine baktım.

"Peki ne olacak?"

Diğerleri sessiz kalırken Fox ve ben birbirimize baktık, benim bakışlarım kararlı bir ateşle yanarken onunkiler ise Beni korumak ve zarardan uzak tutmak için umutsuz bir arzu. Ama bunun için artık çok geçti.

"Ben bu hayatın bize sunduğu en kötü şeylerden koruyabileceğin kırılgan bir yaratık değilim," diye hatırlattım ona. "Ben de senin gibi bu sokaklarda doğdum ve bu sokaklardaki yerimi alabilmek için çamur, kan ve acıyla mücadele ettim. Kafese kapatılmayacağım Fox. Bir daha asla. Ne zalim sözlerle, ne nefret dolu niyetlerle, ne de boğucu bir sevgiyle."

"Beni öldüreceksin, bunu biliyorsun değil mi?" diye sordu ve ben de sıırttım çünkü o zaman kazandığımı biliyordum.

"Eğer yardım edebilirim, hayır."

Onu sertçe öptüm, sonra aynı hızla geri çekildim, telefonumu ondan geri aldım, arabanın kapısını açtım ve dışarı atladım.

Telefonda işaretli olan yere baktım ve Harlequin Tayfası'nı alt edip paçayı kurtarabileceğini düşünen adama doğru, çalılık arazide ilerlemeye başladım.

Adamlarım arkama geçti, dördü etrafımda yakın bir düzende dururken ben okun ucuydum ve kızgın güneşin altında ilerlemeye devam ediyordum.

Elimizden geldiğince korunmak için kullandığımız bazı ağaçlar vardı ve hedefimize yaklaştıkça, avımızdan yaklaştığımızı gizlemeye dikkat ederek hızımızı yavaşlattık.

JJ tekrar Saint'e telefon etti, gökyüzündeki dostumuzun avımızla ilgili yaptığı her gözlemi dinlerken ve bizi beklemediğinden emin olurken hiçbir şey söylemedi.

İlerideki ağaçların altında, tüfeği nişan almış ve hazır bir şekilde yerde yatarken onu görebilecek kadar yaklaştığımızda Fox, Wolf'un gökkuşağı perüğü ve her şeyiyle beni beklediği yola çıkmaya hazır olan Harlequin'e bir mesaj gönderdi.

Beklerken nefesimi tuttum, elimdeki tabancanın ağırlığı, yaklaşan bir araba motorunun alçak gürültüsünü duyana kadar gelgitin döneceğine dair bir vaat gibi geliyordu.

Wolf pozisyonunu değiştirdi, silahının nişangâhına baktı ve sanki bir şekilde niyetlerini sessizce iletmışler gibi, Fox ve Maverick aynı anda koşmaya başladılar.

Wolf son saniyede arkasını döndüğünde, iri adam ona doğru koşan çocuklarımı fark ettiğinde ve bir el silah sesi duyduğumda alarmla irkildim ve boğazımdan bir çığlık koptu.

Rick ve Fox bir sonraki kalp atışında üzerine atladılar, tüfek tepelerindeki ağaçlarda bir delik açmıştı ve zaten kazanmış olduğumuzun farkına varırken yumrukları ve botları ona defalarca çarptı.

Chase ve JJ bana o kadar yaklaştılar ki, yaklaşırken kolları kollarıma sürtündü, silahlarımız hazırды ve ben ilerledikçe adrenalin damarlarımda şarkı söylüyordu.

Rick, Wolf'un suratına öyle sert bir yumruk indirdi ki, Wolf sırt üstü yere düştü.

Etrafındaki güneşten ağarmış zemine sıçrayan kanla baygın kayalar.

Yaklaştım, tabancamı kaldırdım ve bu orospu çocuğunun süslü bir değerli taş yüzünden hayatlarımızı mahvetmeye çalıştığı gerçeğinden dolayı çenem öfkeyle doldu.

Fox onun üzerine yürüdü, adamın kemerinden bıçağı ve tabancayı çıkardı ve onu uyandıracak kadar sert bir tokat atmadan önce ulaşamayacağı bir yere fırlattı

tekrar.

Wolf önümde dizlerinin üzerine çökerken nefesi kesildi, tabancamı kaldırıp kafasına doğrulttuğumda adamlarım etrafımızda köpekbalıkları gibi dönüyordu.

"Shawn Mackenzie'yi nerede bulabileceğimizi biliyor musun?"

Soğukkanlılıkla sordum, bu işi bitirmeden önce bu cevaba ihtiyacım vardı.

Wolf'un gözleri, gerçeğin farkına vardığında ve saat son nefesine saniyeler kala ilerlerken korkuyla parladı.

"Onu bulmanıza yardım edebilirim," dedi hızla, gözleri benimkiler arasında gidip geliyordu.

Sanki bu aramayı hangimizin yaptığını yeni fark etmiş gibi bana gelmeden önce birbiri ardına çocuklar. "Sadece internetten konuştuk, ama ona seni bulduğumu söyleyebilirim, bir buluşma ayarlayabilirim-"

"Beni yakalamanız durumunda ne gibi düzenlemeler yaptınız?"

Soğukkanlılıkla sordum, saçmalıklarla ilgilenmiyordum.

"Ben... o... Seni Meksika'ya giden bir nakliye konteynerinde bırakacaktım. Sanırım seni oradan götürecek bir adamı vardı. Sonra-"

"Yani beni alması için bir yere bırakma talimatı aldın, bu da seninle doğrudan buluşmaya hiç niyeti olmadığı ve onu nerede bulabileceğin hakkında hiçbir fikrin olmadığı anlamına geliyor," diye tahmin ettim ve başını sallamaya başlarken ağzı karadaki bir balık gibi açılıp kapandı.

"Ona bir mesaj göndereyim. Bir görüşme ayarlamama izin verin. Yapabilirim-"

"Hayır," diye cevap verdim sakince. "Yapamazsın. Shawn seninle görüşmekle ilgilenmiyor. Onun kendi planları var ve şüphesiz bunları yakında anlayacağız. Ne yazık ki senin için bu, bizim için yararlı olmadığı anlamına geliyor. artık."

"Kanını akıt bebeğim," diye mırıldandı Maverick ve dudaklarımda karanlık bir gülümseme belirdi.

"Bu bir iyilik," dedim Wolf titremeye başladığında, benden adamlarıma bakarken dudaklarından anlaşılmaz yalvarışlar dökölüyordu.

Cehennem köpekleri arasında sempatik bir ruh. "Eğer seni almalarına izin verseydim, bu çok daha uzun sürer ve çok daha fazla acı verirdi."

"Bekle," diye yalvardı ama düşmanlarımıza fırsat vermeyi bırakmışım. bize ikinci kez saldırdı. Bir elmasın değerini benim hayatımın değerine tercih ettiğinde seçimini yapmıştı. Bu da benim seçimimi çoktan yaptığım anlamına geliyordu.

"Hayır," diye cevap verdim ve tetiği çektim.

Wolf'un cesedini, Harlequin temizlik ekibi gelip olaya karıştığımızı dair tüm kanıtları ortadan kaldırırsa ve onu imha edene kadar kargalara bıraktık. Saint, Rosie'nin yerini kendi başımıza bulmamız ve dronunu eve ya da bu tür yasadışı şeyleri nerede saklıyorsa oraya uçurmamız için bizi bırakıp gitti.

Saklandığı kulübeyi bulmamız biraz zaman aldı, ancak ciyaklaması ve yüksek sesle ağlaması dikkatimizi daha sık bir ağaç parçasına çekti ve JJ onu içinde gizlenirken gördü.

Bölgede tuzak olup olmadığını hızla kontrol ederken Chase önden gitti ama bulduğumuz tek şey kilitli bir kapı ve hıçkıra hıçkıra ağlayan, domuz bağı ile bağlanmış, ağır makyajında gözyaşı izleri olan ve platin sarısı saçları bir kuşun bile yuva olarak isteyeceğinden şüphe duyacağım kadar karışık bir kızdı.

Ona yaklaşırken cebimden bir fiske bıçağı çıkardım, ağzının etrafına bağlanmış olan pis bezi kestim ve hıçkırıkları daha da yükseldiğinde neredeyse anında pişman oldum.

"Chasey, bebeğim, benim için geldin," diye haykırdı, ben onu bağlayan ipi kesmekle uğraşırken ona bakıyordu.

"Aslında seni burada bırakmak için oy kullandım," dedi alaycı bir ifadeyle ve ipleri kesildiği anda ona doğru koşmaya başlayınca geri adım attı.

"Geleceğini biliyordum," diye yüzünü kaplayan gözyaşları ve sümüklerin arasından hıçkırarak ağladı, görünüşe göre onu duymamıştı ve ona erişimini engellemek için hızla yoluna çıktım.

"Rosie," dedim sertçe. "Chase senin değil, bu yüzden ona elini süremezsin," diye homurdandım, Chase'le birlikte oldukları düşüncesi, cehennemî yaşamış olsa bile onu yumruklamak istememe neden oluyordu. Ya da belki de yumruklamak istediğim oydu çünkü gah.

"O... ne?" diye sordu, şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırarak. "Kaderimizde varmış.

Her zaman öyleydi. Aramıza giren tek şey sendin-" "Saçmalamayı kes

Rosie. Chase benim," dedim sahiplenici bir şekilde.

İnkâr etmeye çalışsa da bu gerçeği tokat gibi yüzüne çarpacaktı.

Birkaç kalp atışı boyunca bana baktı, sonra aniden Chase'e döndü ve sözleri içimde sönmeyecek bir ateş yaktı. "Seni iyileştirebilecek cerrahları araştırıyordum bebeğim. Sanırım bizi eski halimize döndürecek bir yol bulabiliriz-"

"Fazla vaktimiz yok," dedim aniden, kolundan tutup hızlı adımlarla çıkışa doğru çektim. "Seni kaçıran adam geri dönmek üzere. Serbest kaldığını anlarsa seni öldürür."

"Ne?" diye telaşla ciyakladı ve ben de başımı sertçe sallayarak onu tekrar gün ışığına çıkardım ve Fox'un kamyonetine doğru hızla ilerlemeye başladım.

Oğullarımın hepsi bizi takip etti, bana birkaç şaşkın bakış fırlatırken ben sadece omuz silktim ve onu sürüklemeye devam ettim. Zaten ne istersem kabul edeceklerini biliyordum ve onun saçmalıklarıyla işimin bittiğini yeni fark etmiştim. Yani bu onun için yolun sonuydu.

"Anlamıyor musun?" Ona alçak bir ses tonuyla sordum, gerginmişim gibi etrafıma bakındım. "O adam aylardır seni takip ediyor. Sana kafayı takmış. Senin derinden bir palto yapıp sonsuza dek giymek istiyor."

"O ne?" diye soluk soluğa sordu, ben de ciddiyetle başımı salladım. "Ama tek sorduğu sendin."

"Evet, çünkü gitmemi istiyordu," dedim sanki bu çok açıkmiş gibi. "Seninle arasına girecek bir kız kardeş istemiyor - en azından paltosunu yapana kadar. Senin yüzünden de bir şapka yapma planları gördüm."

"Ve saçından örülmüş bir horoz halkası," diye ekledi JJ, oynamaya başlarken bana sırtarak.

Rick, "Kemiklerinizden oyulmuş mutfak eşyaları," diye ekledi ve Rosie korkuyla inledi.

"Peki, ne yapacağız? Siz onu avlarken beni güvende tutacak mısınız?" diye sordu, çocuklarıma bakarak ama siktir et.

Kamyona geri dönerken kararlı bir şekilde "Hayır," dedim. "Onu ortadan kaldırmak için elimizden geleni yapacağız ama o bizim için çok fazla. Burası artık senin için güvenli değil Rosie."

"Güvenli değil mi?" diye tekrarladı ve ben de başımı salladım.

"Çıkarken bizi görürse diye arkaya saklansan iyi olur. Burada," dedim ve yüzümde derin bir endişe ifadesiyle ona kamyonu işaret ettim.

Rosie tiksintiyle kamyonun kasasına baktı ama Rick onu ayaklarından kaldırıp ıslak sörf tahtalarının arasına atmak için çoktan harekete geçmişti. İt'in kokmuş köpek havlusunu kullanmadan önce.

Hepimiz kamyonun önüne atladığımızda geri kalanımız kahkahalarını bastırdı ve ben geniş bir sırtışıla GPS'te bir hedef belirledim.

Fox başını salladı, arabayı sürmeye başlarken beni asla geçmek istemediğine dair bir şeyler mırıldandı ve Chase beni kucağına çekerek bir öpücük kondurdu

Boynumun yan tarafı vücudumu ürpertti.

"Sen tam bir vahşisin ufaklık," dedi ve kulak mememi ısırırken JJ de boynumun diğer tarafını öpmek için eğildi.

"Bunu hak ediyor," diye nefes aldım, Rosie'nin bizi duymaması için sesimi alçak tuttum.

Fox tüm yolculuk boyunca her tümseği ve çukuru bulmayı başardı ve kamyonun arkası bir tanesinin üzerinden her zıpladığında Rick yüksek sesle ve iğrenç bir şekilde güldü, açıkça bunun her saniyesinden zevk alıyordu.

Sonunda Sterling'in eteklerindeki, yüklerin eyaletler arasında taşınmak üzere yüklendiği eski demiryolu sahasında durduk ve inerken gülümsedim.

Arkaya tırmandım, özellikle hırpalanmış görünen Rosie'nin üzerindeki köpek havlusunu çırpıtım ve onu hareket ettirmek için biraz ittiğimde biraz daha ağladı.

"Benim burada ne işim var?" diye soluklanırken JJ tren sahasının bu ucunu kapatan tel örgüye doğru ilerledi ve hızla bizi içeri alacak bir delik buldu.

"Seni güvende tutmanın tek yolu bu," dedim kararlılıkla. "Bir deri bir kemik kalmak istemezsin, değil mi?"

Rosie başını şiddetle salladı ve ben de yürümesi için onu biraz itmeden önce sempatik bir şekilde kolunu okşadım.

Çitteki delikten geçmeyi başardık ve ben çoktan kilitlenmiş ve gitmeye hazır olan yük vagonlarına doğru ilerledim. Platformun ilerisinde birkaç işçi son birkaç vagonu yüklüyordu, ancak bize doğru bakmadılar ya da baksalar bile bizi umursamadılar, çünkü trene doğru ilerlerken kimse bizi durdurmaya çalışmadı.

Alçak sesle böğürme sesini duyana ve umduğum çiftlik kokusunu alana kadar yük vagonları boyunca teker teker ilerledim.

"Burada," dedim kararlı bir şekilde, tırmanıp vagonun kapısını açmayı başardıktan sonra, vagonun uzak tarafını kaplayan kovalardaki yiyecekleri çiğnerken saman yataklarının üzerinde duran yaklaşık otuz büyük ineğe baktım.

uzay.

"Çiftlik hayvanlarıyla mı?" Rosie yüzünü buruşturdu ama ben ciddiyetle başımı salladım.

"Daha hızlı hareket edebilmek için diğer vagonlardaki tüm oksijeni emiyorlar. Tek seçenek bu."

"Öyle mi?" diye ciyakladı ve çocukların hepsi aceleyle benimle aynı fikirde oldu.

Dürüst olmak gerekirse, o kız hâlâ bir kutu taş kadar aptaldı.

Perondaki adamlar son birkaç vagonun kapısını kapatmaya başlayıp trenin yakında kalkacağını belli ederken, "Çabuk," diye ısrar ettim.

Rosie onu kapıya doğru götürmeme izin verdi, beni hazırlıksız yakalayan bir kucaklaşmaya sürükledi ve beceriksizce sırtını sıvazladım.

"Sonsuza dek elveda Rosie," dedim üzülmüş gibi yaparak. "Kendine Gertrude Salamander demen ve tren nereye giderse gitsin yeni bir hayata başlaman gerekecek. Kimsenin seni bulamayacağından emin olmanın tek yolu bu."

"Gertrude Salamander?" diye yineledi, gözlerinden yaşlar süzülüyordu.

Ben onun elinden kurtulurken JJ öne doğru ilerleyerek omzunu kavradı. "Sana gerçekten yakışıyor," diye onayladı. "Güle güle, Gertie."

Rosie dudaklarını büzerek Chase'e doğru hamle yaptı ama Maverick ondan önce davranarak onu ayağından kaldırdı ve ineklerin arasına fırlattı. Rosie'nin büzülmüş dudakları aşağı inerken özellikle iri bir düvenin kıçına çarptı ve inek öfkeyle arka bacağını tekmeleyerek Rosie yere düşerken memesine vurdu. "Ah!" diye feryat etti, ayağa kalkmaya çalışırken eli bir inek patisine battı.

"Güle güle, Gertie!" Rick yüksek sesle seslendi ve Chase kapıyı arkasından kilitlemek için harekete geçti.

Chase, motorun sesi ve ineklerin böğürmesi bize bağırarak söylediği her şeyi bastırırken, "Birbirimiz için yaratılmamışız," dedi.

Tren uzaklaştıkça kahkahalarımızla savaşıarak geri çekildik ve sonunda trenin ve her zaman hayatımı mahvetmeye çalışan kızın şehrin ortasında bir yere doğru gitmesini izlerken tamamen dağıldık.

Nebraska'nın merkezinde hiçbir yerde.

Tren sahasında çalışan adamlardan biri sonunda bizi fark etti, bir şeyler bağırdı ve hepimiz yine yaramazlık yapan bir grup çocuk gibi koşmaya başladık.

JJ elimi tuttu ve Fox çiti kenara çekti, hepimiz kamyonetine atlayıp son sürat oradan uzaklaşmadan önce yarıştık.

"Kahretsin, biz berbat insanlarız," diye kahkahalarım arasında soluk soluğa kaldım. JJ de aynı fikirdeydi: "Bir avuç pislik," dedi.

Rick gururla, "Tam bir amcık," dedi.

"Sikimde bile değil," diye güldü Chase.

"Başka türlüünü istemezdim." Fox aramızda sırtıttı ve tam o anda çocuklarıma tekrar kavuştuğumu anladım. Beşimiz. Tıpkı her zaman olması gerektiği gibi.

"Şu anda zamanımın neden sizin tarafınızdan boşa harcandığını anlamaya çalışıyorum,

Luther Harlequin," Carmen'in sesi, babam Oasis Clubhouse'daki ofisimde volta atarken onunla yaptığı görüntülü sohbetten geliyordu. "Sunset Cove'da küçük dahilerini kontrol etmek yerine burada benim yanımda, bana verdiğin sözü yerine getiriyor olmalıydın. Tek bir adamla baş edebilirler; kartelin tamamının ellerinin altında olmasına ihtiyaçları yok. Ve eğer onunla başa çıkamıyorlarsa, o zaman belki de bu çok daha derin bir sorundur.

hitap etmelisiniz."

Babam bana ve Rick'e sırtını döndükten sonra hafta sonu için geri dönmüştü, Carmen için çalışmaya gitmişti, ben ise bir kez olsun endişeli bir ebeveyn gibi hissetmek zorunda kalmıştım. Hâlâ bana ne yaptığına dair tek bir şey bile söylemiyordu ve ona güvenmek ve cevaplar için onu zorlamamak benim için cidden çok zordu. Yine de ona güvenmek zorundaydım. Benim babam

lanet olası bir güç merkeziydi ve kendi başının çaresine bakabileceğini biliyordum, ama sanırım ben sadece bir insandım.

Shawn yer altına inmişti ve Rosie saçmalığından sonra, gölgeleri kovalamaya ve her zaman çıkmaz sokaklara götüren önsezileri takip etmeye geri dönmüştük. Babam Carmen'den daha fazla yardım istiyordu ama alacak gibi görünmüyordu.

"Bu sıradan bir adam değil," diye homurdandı babam. "Shawn Mackenzie lanet olası bir canavar ve oğlumun kızını kaçırmak için bir girişimde daha bulundu."

"Evet ve bana anlattığına göre gökkuşağı çocuğu o adamın gözlerinin arasına bir kurşun yerleştirdi ve onu lanetin içine attı, bu yüzden belki de benden değil ondan yardım istemelisin."

Ben kollarımı kavuşturup kaşlarımı çatarak onu izlerken babam "O şerefsizin peşinde olduğu kişi o," diye alay etti.

Yüz hatlarında Sunset Cove'dan ayrılmadan önce olmayan bir gerginlik vardı ve ona olan borcunu ödemek için onu neye bulaştırdığından korkuyordum. Ona ne yaptırdığını bilmemekten nefret ediyordum ama babamın ona yardım etmeme asla izin vermeyeceği açıktı.

Umarım altından kalkamayacağı bir işe bulaşmamıştır. Gerçi büyük Luther Harlequin'in başarısız olduğunu gördüğüm hiçbir meydan okuma yoktu. Çocukken onun bu yönünü idol olarak görmüştüm ve şimdi bir erkek olarak buna saygı duyuyordum. Yine de kartelin pençeleri arasında kaybolduktan sonra onun için daha az endişelenmemi sağlamadı, sadece gözlerindeki gölgeleri ve bazen etini işaretleyen taze yaraları gösteren tek tük görüntülü ev aramaları yapıyordu. Umarım Carmen onu her neye bulaştırdıysa bir an önce kurtulurdu çünkü kartelin pençeleri derine iniyordu ve babamın bir an önce onlardan kurtulmasını istiyordum.

Carmen "Kesinlikle," diye cevap verdi ve ardından babamın gözlerini ekranda keskinleştirerek sertleşmesine neden olan yumuşak bir inilti

çıkardı.

"Neler oluyor?" diye sordu kanımı pompalayan tehlikeli bir ses tonuyla.

Neden onunla böyle konuşuyordu ki? Sanki herhangi bir şey için onun mantığını sorgulamaya hakkı varmış gibi. Duyduğum kadarıyla daha azı için adam öldürmüştü.

"Pepito bana ayak masajı yapıyor, chico tonto. İnan bana, bundan daha ilgi çekici bir şey olsaydı seninle konuşarak vakit kaybetmek istemezdim," diye cevap verdi Carmen. "Şimdi orman yangınında mağara adamı gibi davranmayı bıraktıysan, gününe geri döneceğim." Carmen yine usulca inledi ve Luther kendine nefes alacak daha fazla yer açmak için boynundaki yakayı çekti. Babamın daha önce bir kadın tarafından dikkatinin dağıtıldığını gördüğümünden emin değildim ama Carmen Ortega'nın gücü onu bile etkilemişti.

"Eğer adamlarınız Shawn'ın nerede olduğuna dair bir şey duyarsa-" Babam başladı, Carmen'i ekranda dikkatle izlerken ses tonundaki otorite biraz kırıldı.

"Evet, evet, bunu zaten bir kez kabul ettim. Eğer bunu bana tekrar yaptırırsan, bu teklifi yeniden gözden geçirmek zorunda kalacağım Luther. Ayrıca sana bir tavsiyede bulundum, eğer sülüğü bulmayı başarmak istiyorsan bunu yapmanı tavsiye ederim."

"Ne tavsiyesi?" Babam alay etti. "Hiçbir şey söylemedin."

"Oh, chico tonto," diye ona çocukmuş gibi çıkıştı. "Belki de Tanrı seni yarattığı gün zekâsını tüketti ve bunu telafi etmek için sana fazladan güç ve güzellik verdi. Hoşça kal Luther."

"Bekle," diye homurdandı babam ama Carmen telefonu çoktan kapatmıştı ve telefonu avucunun içinde ezerek bir elini sarı saçlarında gezdirdi, pazuları vücudundaki gerginlikle şişmişti.

"Güzellik mi?" diye mırıldandı, şaşkındı ve bir kahkaha attım, hala odada olduğumu hatırladığında bana dönmesine neden oldum. Telefonunu itti

boğazını temizledi ve gözlerini bana dikti. "Ne hakkında konuşuyordu? Bana ne tavsiye etti?"

"Rogue'u kullanmak için," dedim yavaşça, yüz hatlarımı aşağı çeken bir kaş çatmayla. "Onu riske atmıyoruz," dedi ve ben de keskin bir ifadeyle başımı salladım.

buna katılıyorum.

"Asla," dedim. "Ama Rogue Shawn'ı tanıyor, belki de onun bir sonraki hamlesini anlayabilecek en iyi kişi odur."

"O çetenin bir parçası. Mürettebat toplantılarına istediği zaman gelebilir," dedi babam.

"Sıkıcı, etkisiz ve atıştırmalıklardan yoksun olduklarını söylüyor," dedim, sonuncusu üzerine dudaklarımı kıpırdatan bir sırıtışla.

"Haksız da sayılmaz," diye iç geçirdi babam, masasına yaslandı ve avucunu yüzünde gezdirdi. Yorgun, hatta bitkin görünüyordu ve dün gece yine Carmen için çalışıp çalışmadığını merak ettim.

"Kartelle işler nasıl gidiyor?" Dikkatli bir şekilde sordum, bu sefer ondan daha fazlasını öğrenebileceğimi umuyordum, ancak buna güvenmiyordum.

Gözlerini kırpıstırmadan önce bir an için yüz hatlarını bir karanlık kapladı ve bana sıcak bir şekilde gülümsedi, bir babanın çocuğuna bir şeylerin yanlış olduğunu bilmesini istemediğinde verdiği türden bir gülümseme. Ama artık sahte gülümsemelerin kör ettiği bir çocuk değildim. Gerçeği gördüm ve bu beni endişelendirdi.

"Her şey kontrol altında," dedi.

"Baba-" Daha fazla bilgi almak için ona baskı yapmaya, Carmen'in ona yaptırdığı işlerde onunla birlikte gelmeye başlamam için ısrar etmeye başladım.

"Elimde olduğunu söyledim," diye hırladı tam Luther Harlequin modunda.

Teslim olurken omuzlarım çöktü, gözlerindeki aşılmaz duvarı görünce geçmenin mümkün olmadığını anladım.

"Sadece güvende kal," dedim.

Başını salladı, ilerledi ve beni kapıya doğru çevirirken omzumdan tuttu. "Geç oluyor, eve git ve kızını gör. Adamlar tekrar ava çıktığına göre bugün yapabileceğimiz başka bir şey yok. Ben burada kaleyi koruyabilirim ve herhangi bir ipucu bulursam seni ararım."

"Pekâlâ," dedim, bir süre ona yakın durarak. Son zamanlarda onunla her vedalaştığımda, bunun son kez olabileceği gibi korkunç bir hisse kapılıyordum.

Çünkü Carmen'in ona yaptırdığı şey her neyse, bir şeyden emin olabilirdim; çayırdaki papatya toplamak değildi.

Alçak bir ses tonuyla "Seni seviyorum," dedim ve o da bana doğru ve geniş bir şekilde gülümsedi.

"Ben de seni seviyorum, evlat." Sırtıma bir tokat attı ve ben de kulüp binasını geride bırakıp kamyonetimle Harlequin House'a dönmek üzere yoluma devam ettim.

Eve döndüğümde her yeri sessiz buldum. Bayan Mabel uyukluyordu ve diğerleri sahildeydi, ben de temizlik yapma fırsatını değerlendirdim. Onlara katılmadan önce, dışarıdan gelen kahkahalarını dinlerken eski rutinime geri döndüm. Bu sesle kalbim doldu, güvende ve mutlu olduklarını biliyordum. Dünyada bundan daha güzel bir duygu olamazdı.

Çamaşır sepetini üst kata taşıdım, herkesin kıyafetlerini kaldırırken odadan odaya geçtim ve en son Rogue'un odasına girdim, dolabına girip birkaç gömlek ve elbise astım. Alan oldukça küçüktü ama buraya geldiğinden beri bir sürü kıyafetle doldurmayı başarmıştı. Hepsi de onun tipik kıyafetleriydi; moda anlayışı gürültülüden vahşiye ve çok seksiye kadar çeşitlilik gösteriyordu. Gerçi Rogue eski bir patates çuvalı da giyebilirdi ve ben yine de onun için cehennem kadar sert olurdum.

Ayak sesleri merdivenlerden yukarı taşındı ve birkaç bedenin ağırlığı yakınlardaki bir duvara çarpınca Rogue'un nefes nefese kahkahası bir iniltiye dönüştü.

Dinlerken sustum, neler olduğunu anladığımda kalbim göğsümde küt küt atmaya başladı.

"Kahretsin, şimdiden bizim için çok ıslanmışsın," diye homurdandı JJ. Chase karanlık bir sesle, "Bırak da hissedeyim," dedi ve Rogue bir saniye sonra daha yüksek sesle inledi.

Maverick'in sesi onlarınkine katıldığında sikim şortumun içinde zonklamaya başladı ve dişlerim birbirine kenetlendi.

"Odana," diye emretti ve ben dolaptaki pozisyonumla ilgili bir şey yapamadan kapı çarparak açıldı.

Neyse ki kapı arkamdan kapandığı için beni göremiyorlardı ama yatağın üzerinde hareket eden birkaç bedenin sesi bana ulaştığında başımın belada olduğunu anladım. Büyük bir bela.

"Dizlerinin üzerine çök bebeğim," dedi Rick ve ben de kapıya doğru yaklaştım, sırtımı raflara dayadım ve odanın içini görmemi sağlayan aralıktan dışarı baktım.

Rogue küçük keten şortu ve mavi bikini üstüyle yatakta dizlerinin üzerine çöktü, gökkuşağı saçları omuzlarına dökülürken arkasında diz çöken adamlara baktı, dudağını öyle baştan çıkarıcı bir şekilde ısırды ki daha da sertleştim.

Chase şortunu tutarak bikini altıyla birlikte güneşten öpülen bacaklarından aşağı çekti ve Maverick ile JJ kalçalarını kavrayarak Chase kıyafetlerini yere atarken onları daha geniş açtılar.

JJ avucunu kızın kıcının mükemmel kıvrımlarında gezdirirken dudaklarımı ıslattım, kıskançlık ve şehvet göğsümde güçlü ve vahşi bir şeye dönüşüyordu.

Adam avucuyla kızın omurgasının kıvrımını kavradı ve kız bir kedi gibi onun dokunuşuna doğru eğildi, üçü de kızın onun için yanışına hayran kaldılar

bikini üstünü ustalıkla çıkarmadan önce. Bikinisi yatağa düştü, mükemmel göğüsleri ve meme uçlarının sıkı tomurcukları ortaya çıktı, aletimi o kadar sertleştirdi ki ağrıyordu.

"Şimdi ne olacak?" diye sordu onlara boğuk bir sesle, gözlerindeki aç bakışlarla oynayarak. "Bakmaya devam mı edeceksiniz yoksa işe yarar bir şey mi yapacaksınız?"

Maverick hınzırca kıkırdadı, kalçalarının arasına uzanırken şortunun üzerinden sikinin kalınlığını okşadı, parmakları amına girdi ve onu nefessiz bıraktı.

"Tanrım, çok iyi görünüyorsun," diye inledi Chase, sikinin başını pantolonunun içinde sıkarken, JJ yatakta ilerledi, parmaklarını onun saçlarına geçirdi ve ağzından kirli bir öpücük çaldı.

Ağızları birbirine kenetlenmişken şortunu indirdi ve nabzım hızlandı, bakışlarım önümdeki bu harekete kilitlenmişken gözlerim kırışmadı. Rick'in bana gönderdiği, onların bunu yaparken çekilmiş videolarından çok daha fazla büyülenmişim, çünkü bu gerçektir, gözümün önünde oluyordu ve bu konuda ne hissettiğimi bilmiyordum, sadece izlemeye devam etmek zorundaydım.

JJ dizlerinin üzerine kalkarak öpüşmeyi kesti ve onun yerine sikinin ucunu ona uzattı. Açgözlü bir iniltiyle dudaklarının arasına aldı ve benim sikim de şortumun içine kaçtı, elim sikimi boğmaya çalışmak için aşağıya indi, çünkü ben bu işin içinde değildim. Arkadaşlarımın ona dokunduğunu görmek istemiyordum, ağızlarını teninde ya da yaraklarının vücuduna girdiğini görmek istemiyordum, ama JJ dudaklarının arasından daha derine iterken ve Maverick parmaklarını alaycı bir ritimle pompalarken Onun hızına ayak uydurmak için geri döndüğümde kendimi kaybettim ve bir elimi şortumun içine sokup onların hızına ayak uydurarak mastürbasyon yapmaya başladım.

Chase sadece bir süre sabırla izledi, kararlılığı yatağa yanlamasına uzanırken kırıldı, onun altında karıştırdı ve onu mahvetmeye yardımcı olmak için klitorisini yaladı.

Rogue, JJ'in sikinin etrafında inledi ve dudaklarını tıpkı onunkinde olduğu gibi siki etrafında hayal ettiğimde, bu ses kendi sikimin avuçlarımda seğirmesine neden oldu. Aklım karmakarışık ve kafam çok karışık ama sikimi okşamaya devam ettim, o kadar sert ve o kadar ateşliydim ki bakışlarımı onlara dikmekten başka bir şey yapamıyordum.

Rogue boşalırken JJ'in sikini dudaklarından bıraktı, Rick'in elinin ve Chase'in dilinin her hareketine amını dayarken başı geriye düştü, sırtı o kadar güzel eğildi ki inledim.

Sesi yuttum, yumruğumu ağzıma götürdüm ve başparmağımı aletimin başındaki nem damlacığının üzerinde gezdirirken ısırardım ve Boylu boyunca zevk dalgalandı.

Kahretsin, ne yapıyordum ben?

Beni burada yakalayabilirler. Beni onların üzerinde gizlenirken bulabilirler.

Ama hiçbirini iniltimi fark etmemiş gibiydi, hepsi kızımızı sahiplenmek için farklı pozisyonlara geçerken ve tüm kıyafetlerini çıkarırken çok meşgullerdi.

JJ, Rogue'un komodininden bir şişe kayganlaştırıcı aldı ve yatağa uzanıp Rogue'u sırtını göğsüne dayayarak üstüne çekmeden önce sikini ıslattı. Bacaklarını ustalıkla ayırdı ve kalçalarını kaldırarak sikini Rogue'un kıcıyla hizaladı, Rogue onun üzerinde kıvranırken yavaşça ve derinlemesine soktu, göğüslerini mıncıkladı.

Bir kolumu kapının yanındaki duvara yaslayıp sikimi daha sert bir şekilde çalıştırırken ve sikimi sertçe ısırırken sıcaklık omurgamda bir iz bırakıyordu.

ses çıkarmamak için dilimi yuttum.

Chase onun üstünde pozisyon aldı, kalın siki amının derinliklerine girerken, dizlerini dirseklerinin kıvrımına bağlayarak bacaklarını daha da açtı. Maverick, JJ ve Chase'in aynı ritme girmesini, vücutlarının arasına sıkıştırılmışken onu birlikte becermelerini izledi.

Daha fazlası için inliyordu ve ben de oraya girip ona istediğini vermek istiyordum. Ama nasıl daha fazlasını isteyebilirdi ki? Zaten o kadar doluydu ki, bunlar ona yetmiyor muydu?

Rick yatağın kenarına doğru ilerledi ve JJ başını yana kaydırarak Rogue'un başının yatağın kenarından geriye doğru düşmesini sağladı.

Maverick hemen avantajı ele geçirdi ve kız ağzını açtığında parmaklarını boğazının uzunluğu boyunca gezdirdi.

Dövmeli sikini dudaklarının arasına kaydırды ve adam santim santim içeri girerken kadın onayını mırıldandı, dilinden baş döndürücü bir lanet dökülürken midesindeki kaslar gerildi. Sonuna kadar girdiğinde, yavaş ve derin itişlerle hareket etmeye başladı ve kız bunu kolaylıkla kabul etti. Chase onu daha derinden sikerken kalçalarını çevirdi ve ondan çıkan inilti aklımı kaçırmama neden oldu, sikim elimde o kadar sertti ki demir gibiydi.

Boşalmak üzereydim ve odadaki herkesin sesinden anladığım kadarıyla onlar da boşalmak üzereydi.

Duramadım. Kaçan bir trendeydim ve onu durdurmanın hiçbir yolu yoktu. Onu becermek istediğim tüm enerjimle elimi becerdim, dudaklarımdan dökülen nefes nefese nefeslerimin sesiyle savaştım.

Bu çılgınlığa son vermezsem kendimi ele verecektim ama şimdi yapamazdım. Kendimi kaybetmişim, bu suçun içinde duramayacak kadar derindim. Rogue başka bir orgazmla haykırırken, diğerleri de birer birer

Erkeksi inlemeler ve hırıltılar, ben de parçalandım, Rogue'un tişörtlerinden birini kaptım ve kontrol edemediğim vahşi bir sesle kendimi içine döküm.

Kendimi gömleğin içine boşalttıktan sonra gömleği yumruğumun arasına alıp daha fazla ses çıkarmadan nefesimi tutmaya çalışırken zevk içimi parçaladı.

Neyse ki hepsi kendi tutkularına kapılmışken beni duymamışlardı ve ben onların kendilerini açışlarını izledim, hepsi bir anda yere yığıldılar.

Yatağa yığıldı, iyileşmeye çalışırken bile onu ilgi yağmuruna tutmaya devam ederken tenini öpücükler ve okşamalarla boyadı.

Sessiz kaldım, gözlerim onun yüzündeki mutluluk ifadesinde gezinirken Ellerini etrafını saran erkeklerin her birinin üzerinde gezdirirken göğsümdeki hafif bir sızı ona gitme ve bunun bir parçası olma isteği uyandırdı. Ama bu delilikti. Bunu yapamazdım. Eğer bunun bir parçası olmaya çalışsaydım, hepsini ondan koparmak ve onu kendime mal etmek isterdim. Yine de az önce yaptığım şeyi, kendime sessizce itiraf ettiğim şeyi tam olarak inkâr edemezdim. Çünkü bu bana kendimi çok iyi hissettirmişti, şimdi şortumu çekiştirirken ve gömleğimi avucumun içinde sıkarken çelişkili hissetsem bile.

Lanet olsun.

Mutt odaya sıçradı, pençelerinin ucuyla duvara vuruyordu. Döşeme tahtaları onun gelişini haber veriyordu. Küçük köpek havlamaya başladı ve onun dolap kapısında olduğunu, aralıktan bana baktığını fark ettiğimde karnım sıkıştı.

Lanet olsun, hayır!

Rogue, "Buraya gel, it," diye seslendi ve ben de küçük pisliğin beni dinlemesi için dua ettim ama onun yerine bana sırtıttığına yemin edebileceğim bir bakış attı ve tekrar havlayarak burnunu çatlağa sokup içeri girecek kadar genişletmeye çalıştı.

Ayak parmağımla onu geri itmeye çalıştım, ama o içeri girdi ve havlamaya devam etti.

Kafamın içinde köpeğe bildiğim tüm vahşi kelimelerle küfrettim, onu geri döndürmeye ve geldiği yöne göndermeye çalıştım, ama bunu düzeltmeyi bile deneyemedim kapı çekilerek açıldı.

Maverick orada durmuş şortunu yukarı çekiyordu, kaşları saç çizgisine doğru zıplıyordu ve bende suratının ortasına bir yumruk atma isteği uyandırıyordu.

Başımı salladım, gözlerimle ona diğerlerine söylememesi için yalvarırken bakışları avucumdaki gömleğe kayd, sonra her şey yerine oturup ifadesi alaycı bir sırıtışa dönüştüğünde tekrar yüzüme baktı.

"Bakın ne buldum. Tavşan deliğinde bir tilki." Kolumdan tutup beni dolaptan çıkardı ve diğerlerinin yanına götürdü.

Kolumu tuttuğu yerden çektim, lanet bir pislik gibi orada durup diğer üçüne bakmayı reddederken yanaklarımın rengi yanıyordu odadaki insanlar, bakışlarım onun yerine yere yerleşiyor. *Harika, şimdi ben de bir korkağım.*

Bakışlarımı zorla yukarı kaldırdım, onların giysilerini çıkardıklarını ve Chase'in gömleğiyle yataktan fırlayıp bana doğru uzanırken Rogue'un gözlerinin benimkiler arasında gidip geldiğini gördüm.

Geri çekildim, onu uyarmak için bir elimi kaldırdım ama o el tam da döl dolu tişörtü tutan eldi ve bu harikaydı.

"Fox, bekle," dedi, bir sonraki adımımı tahmin ederek, ama ben çoktan gitmiştim, lanet gömleği aramızda yere fırlattım ve doğru düşünemeyecek kadar testosteron, öfke ve utançla odadan çıktım.

"O benim yunus gömleğim mi?" Rogue'un alçak bir ses tonuyla sorduğunu duydum ve içimden biraz daha öldüm.

Maverick'in gürleyen kahkahası beni takip etti ve daha hızlı hareket ettim, Rogue'un çıplak ayak sesleri peşimden koşarken merdivenlerden aşağı yarı koşarak indim.

"Fox!" Mutfığa girdiğimde elimi tuttu ve ben de ona doğru döndüm, öfke bedenimde dolaşıyordu ve bir çıkışa ihtiyaç duyuyordu. Ve kendimi tutamayıp patladım.

"Ne?!" Ona bağırdım ama benden kaçmak yerine lanet zırhını giydi ve bana doğru saldırdı.

"Bana bağıрма," diye tersledi. "Yatak odamda saklanan sendin."

"Saklanmak mı?" Alay ettim. "Lanet olası çamaşırları yıkıyordum ve sen seks partisi yaparken orada sıkışıp kaldım!"

"Biz başlamadan önce oradan çıkabilirdin," dedi Rick, onun arkasında belirip omzunu kapı aralığına dayayarak bana eğlenen bir bakış attı.

"Sen karışma," diye tersledim ama baktım ki karışmıyor. Sadece bu da değil, JJ ve Chase de arkasında belirdi.

JJ bana cesaret verici bir şekilde gülümseyerek, "Rick haklı," dedi. "Bence hoşuna gitti."

Hepsi beni incelerken kendimi köşeye sıkışmış hissederek "Siktirin gidin," diye bağırdım. Sanki kendi gerçeğimi bile bilmiyordum, ama biliyordum, onlar gibi olabileceğimi, az önce yaptıkları şeylerden herhangi birini yapabileceğimi düşünerek kandırılmışlardı.

JJ gizemli bir şekilde, "Bu konularda seks duygum var," dedi. Chase, JJ'in gerçekten de bir tür sihirli seks büyücüsü olduğunu düşünmüş gibi ciddi ciddi başını salladı.

"Bana karşı hisleriniz çok yanlış," diye tısladım. "Bunların hiçbirisiyle ilgilenmiyorum, sadece orada kapana kısıldım."

"O zaman neden Rogue'un gömleğinin her yerine boşaldın, dostum?" Chase yumuşak bir sesle sordu, sanki onu duyabilen tek kişi benmişim gibi.

Öfke göğsümde sekti ve onları iterek garaja doğru yürüdüm ve kapıyı iterek içeri girdim. Buradan çıkmam gerekiyordu. Bu saçmalıktı. Bu konudaki hislerim hakkında hiçbir şey bilmiyorlardı ve tüm o tişört olayı da kafa karıştırıcı bir kazadan ibaretti. Bu, arkadaşlarımla yanında kız arkadaşımınla grup seks yaptığım anlamına gelmiyordu.

Gözlerimi ovuşturdum, bir adımı kaçırdım ve tökezleyerek garaja indim, kamyonetimin anahtarlarını aldım ve içine atladım.

Ben daha arabayı çalıştıramadan Maverick ortaya çıktı, sörf şortu ve tişörtüyle yumuşak bir şekilde yolcu koltuğuna oturdu ve bana gitmesini istiyorsam onunla kavga etmem gerektiğini söyleyen bir bakış attı.

"Çık dışarı, dostum," diye hırladım.

"Yap beni," dedi, emniyet kemerini rahatça takarak.

"Sen bir pisliksin," diye tısladım.

"Ve bu senin için şaşırtıcı mı? Çok şirin." Sırıttı ve ben de ayağımı gaza basıp garajı açmadan önce bir küfür savurdum
Kapıdan çıkarken, sırf diğerlerinin suçlayıcı bakışlarıyla bu evde kalmak zorunda kalmamak için o orospu çocuğunu da yanıma aldım.

Çünkü evet, yakayı ele vermişim ve şimdi nasıl davranacağımı bilmiyordum. Savunmadaydım ve bu konudaki duruşumdan vazgeçmeyi planlamıyordum. Bir kere bir dolaba girmiştim, ne olmuş yani? Hiçbir anlamı yoktu. Hiçbir şeyi değiştirmiyordu. Belki de onlar gelmeden önce orada mastürbasyon yapıyordum - yapıp yapmadığımı bilmiyorlardı. Tıpkı beni neyin tahrik ettiğini ya da neye katılıp katılmayacağımı bilmedikleri gibi. Sikeyim onları.

Maverick telefonunu yumuşak bir şekilde gösterge paneline bağladı ve Shaggy'den It Wasn't Me'yi çalmaya başladı ve bana kışkırtıcı bir bakış attı.

"Ciddi misin?" Kelimeleri ağzında geveleyerek bana doğru yöneltmeye başlayınca bir nefes çektim. Ama o devam edip koltuğunda salak gibi dans etmeye başlayınca, gülümsememi engellemek için yanağımın iç kısmını ısırdım.

Göğsüme bir yumruk attı ve ben de öksürerek nefesimi dışarı verdim.
"Ne oluyor lan?" Ben tersledim ve o gülmeye başladı.

"Bu gururlu bir orospu çocuğu olduğun için. Şimdi bırak ve lanet olası gerçeği itiraf et, Tilki çocuk."

Dişlerimin arasından, "Verilecek bir gerçek yok," dedim ve Rick yalanlarımdan bıkmış gibi dramatik bir şekilde iç çekti. Ve kahretsin, bunlar yalandı.

Çünkü içten içe gerçeği biliyordum. İnkâr etmek imkânsızdı, özellikle de Rogue'un yatak odasında kanıt olarak döl lekeli bir yunus tişörtü varken.

"Siktir," diye nefes verdim.

Maverick memnuniyetle koltuğunda arkasına yaslanıp bacaklarını açarak, "İşte oldu," dedi. "Nihayet."

"Ben bir bok demedim," diye mırıldandım.

"Yapmak üzeresin," dedi. "Çünkü sırtın duvara dayandı, suçüstü yakalandın ve artık bunu inkar edemezsin. O yüzden hadi söyle Bu. Diyelim ki haklıydım, diyelim ki sana gönderdiğim her videoda elini beceriyordun ve şimdi canlı bir performans izledin, onu diğerleriyle birlikte becerene kadar asla gerçek tatmini yaşayamayacağını biliyorsun. bize."

"Kapa çeneni," diye homurdandım, omuzlarım gerildi ve direksiyonu kavrayışım sıkılaştı.

"Kabul etmek senin için neden bu kadar zor? Kimse seni yargılamıyor. Bu ne

Rogue istiyor. Bu onu cidden mutlu ederdi, o yüzden neden sen de istediğini söyleyip bir şans vermiyorsun?"

"Çünkü belki izleyebilirim Rick, ama bu yapmakla aynı şey değil. Arkadaşlarım kızımı becerirken orada olup bu işe dahil olmakla aynı şey değil. Kendimi kaybederim, onu hepinizden almaya çalışırım ve bir daha asla o kişi olmak istemem."

Gerçek dudaklarımdan dökülürken kaşlarını çattı, acımasız, çiğ ve tamamen dürüst. İşte oradaydı. Korkum açığa çıktı. Ve ben ona bakmayı reddettim.

O bunları düşünürken aramıza sessizlik çöktü.

"Biliyor musun... bunu itiraf etmek beni ne kadar üzse de, aslında düşündüğün kadar aşağılık biri değilsin."

Bir espri yapmasını bekleyerek dudak büktüm, ama espri yapmayınca ona baktım ve yüz ifadesinde hiçbir saçmalık olmadan bana baktığını gördüm.

"Bunu istiyorsun Fox. Seni herkesten daha iyi tanıyorum ama senin sorunun, kontrolü bırakırsan olacaklardan hep korkmuş olman. Ama onu bizden almaya çalışmayacağını biliyorum, çünkü onu ne kadar mutlu ettiğimizi gördün ve gerçekten istediğin tek şey buydu. Geri kalan her şey o gittikten sonra kendi içinde oluşturduğun savunma mekanizmalarından ibaretti. Ama o artık burada ve bir daha gitmeyecek."

"Olabilir," dedim sessizce. "Belki siz üçünüzü değil ama beni terk edebilir."

Dürüstlük göğsümü yırttı ve tüm o korkunun dışarı taşıtığını ve şimdi beni çevrelediğini hissettim. Çünkü gerçekten de her şey buna bağlıydı. Çocukken Rogue'u kendimden uzaklaştırmıştım, sonra geri döndüğünde ona çok sıkı tutunmaya çalışarak bunu tekrar yapmıştım. Başka bir şansım olmayacaktı; bu benim son şansımdı. Ve eğer berbat edersem, asla kendimi affediyorum.

"Onu kaybedemem," diye fısıldadım. "Ve sizi onunla o şekilde gördüğümde hissettiğim kıskançlık... Bunun hiç geçmeyeceğinden emin değilim. Bu yüzden siz birlikteyken mesafemi korumak zorundayım, çünkü aksi takdirde bir gün olabilir..."

"Yapmayacaksın," dedi ben daha cümlenin sonunu getiremeden. Ne olduğundan bile emin değildim. Diğerlerine saldıracığımı mı? Rogue'u alıp götürmeye çalışacağımı mı? Bunları daha önce de yapmıştım; bu eller onun için kardeşlerime yumruk atmıştı. Ayrıca onu

Kamyonetimin arkasına ve evime de defalarca kilitlediler. Bir daha asla o adam olmak istemedim, arkadaşlarını kontrol eden ve kendi düşüncelerini düşünmelerine izin vermeyen bir adam.

"Onun hak ettiği kişi olmak istiyorum," dedim, içimdeki karanlık derinleşiyordu. "Ama onu ne kadar çok sevdiğimden korkuyorum. Bu tatlı ya da saf bir şey değil, beni delilik noktasına kadar yozlaştırıyor. Onun için yapmayacağım şey yok, onun için gitmeyeceğim cehennem halkası yok. Onu bir gün daha elimde tutabileceksem, kötü adam olmak çok kolay. Ve artık o benim olduğuna göre, geri dönemem. Ondan vazgeçemem, ne sana ne de başkasına."

"Ama onu paylaşabilirsin," diye homurdandı Rick ve haklı olduğunu anladım,

Çünkü biri hariç her şekilde bunu yapmıştım. "Onu bu sapkın oyun alanını işleten üç günahkârla paylaşacaksın." Etrafımızdaki kasabaya baktı ve bunun ruhumun köklerine kadar doğru olduğunu bilerek başımı salladım. "Çünkü o, kendimizi adamak için doğduğumuz idolümüz ve ona olan sevgimiz yüzünden yozlaşmış olabiliriz ama o da bu sevginin içinde güvende. Azap dolu bir temel üzerine inşa edilmiştir, ama onun üzerinde nirvanayı bulabiliriz."

İskelenin altında, tahta kalasların oluşturduğu alacalı gölgenin içinde sürünerek ilerledim, koyu renk saçlarım esintiyle dalgalandı ve

Yüzüm.

Yumuşak parmakları vahşi telleri yakalayıp benim için tuttu, JJ onları kulağımın arkasına sıkıştırırken bana utangaç bir gülümseme verdi ve ben yutkundum

dokunuşunun boğazımda bıraktığı yumrunun etrafında döndüm.

"Teşekkürler," diye fısıldadım ve omuz silkerek suya doğru dönüp kumda ilerlerken yanakları renklendi.

"Bundan asla kurtulamayacağız," diye tısladı ve tüm bu plan hakkında gergin olduğunu anlayabiliyordum. "Ve ben kesinlikle doğru adam değilim. buradaki iş için de uygun değil."

Alay ederek birkaç adım ilerledim ve elini tuttum, parmaklarımızın birbirine dolandığı yere bakarken şaşkınlıkla biraz sıçramasına neden oldum ve kulağına konuşmak için parmak ucunda yükseldim.

"Diğerlerinin aklına girmesine izin verme. Zeki olan sensin J. Seni sadece bunun için azarlıyorlar çünkü hepsinin beyni taş gibi" diye fısıldadım.

Komplocu bir tavırla, bir kahkaha attı.

"Hâlâ dikkat dağıtma kısmında büyük hırsızlıktan daha iyi olduğumu düşünüyorum," diye itti ve başımı salladım, onu suyun kenarına çektim ve biz iskelenin altında saklanırken suya girdim.

"Saçmalık. Sen ve ben bu işi başaracağız ve adımız bu olayla sonsuza dek tarihe geçecek."

JJ bu düşünceyle sırtıttı, Maverick'in sesi iskeleden bize ulaştığında bana ayak uydurdu, muz botu gezintileri satan adamla konuşuyordu, çok pahalı olan

Turistlere bilet satıyordu. Her zaman bu biletlerden birine binmek istemişimdir.

ama bir dönüşte çalabileceğim parayı boşa harcamak benim için çok fazlaydı. Ve yıllar boyunca aralıklı olarak bu konuda şikayet ettiğimi duyduktan sonra, JJ o lanet şeyi bir tur için almamız gibi parlak bir öneride bulundu.

Öğleden sonra için eğlence gezisi, bu nedenle şu anki konumumuz iskelenin altında gizlice ilerliyor.

Dolandırıcılığın hangi bölümünü hangimizin yürüteceğine karar vermeye başladığımızda, Rick ve Fox tahmin edilebileceği gibi kendilerini hırsızlar olarak konumlandırırken, ben ve J dikkat dağıtıcı rolünü oynayacaktık. Tekrar. Bu yüzden maço tavırlarına bir son vermeye karar verdim ve bugün asıl hırsızlığı benim yapmamı talep ettim, Johnny James'i de bu tür şeylerde liderliği onlara bırakmaktan çok daha mutlu olduğunu bilmeme rağmen isyanımda bana katılmaya zorladım. Ama ben kendi adıma ikisinin gösteriş yapmasından, düzenlediğimiz her dolandırıcılıkta en zor rolü kendilerinin oynadığını iddia etmelerinden bıkmıştım ve onlara başarılarının bizim başarımız gibi görünebileceğini kanıtlamaya hazırdım. bizimkinin yüzüne köpek boku. Gerçekten şiirseldi. Ya da en azından bir kez başardığımızda öyle olacaktı.

Rick iskelede adamın dikkatini dağıtırken biz yüzmeye başladık ve ben de Fox ve Chase'in kendilerini konumlandıklarını görmek için tahtaların

arasından yukarı baktım

Muz teknesinde fiyat pazarlığı yaparken.

Chase bana göz kırptı ve tekneye yaklaştığımı fark edince midem bulandı; ona sırttıktan sonra tekrar JJ'e baktım.

"Hazır mısın?" Nefes aldım ve o da başını sallayarak elimi bıraktı, böylece ikimiz de daha rahat yüzebilecektik.

Yüzeyin altına daldım ve kendimi muz teknesinin bağlı olduğu sürat teknesinin altına itmek için bacaklarımı tekmeledim, adrenalın damarlarımda hızla ilerlerken ve JJ yanımda dururken sert ve hızlı bir şekilde yüzdüm.

Beyaz teknenin diğer tarafında yüzeğe çıktık ve yan tarafına uzandığımda JJ bana bir destek verdi, yan korkuluğu tutup kendimi daha yükseğe kaldırmam için gereken ekstra yüksekliği verdi.

Maverick cüzdanını çıkararak bir gösteri yaptı ve yüksek sesle Gündüz vakti soygun yapan adamı kolundan tutup yüksek sesle güldürerek arkasından tekneye binerken çıkardığımız sesleri bastırdı.

JJ'in yukarı çekilmesine yardım ettim ve o hızla demirleme halatına tutunmaya çalışırken ben de Chase'in tekne sahibinden kaptığı anahtarları yakalamak için ellerimi uzattım.

Onları yakalayıp dümene doğru koşarken heyecanlı bir kahkahayı bastırdım, omzumun üzerinden geriye baktım ve motoru bir kükremeye çalıştırmadan önce hazır olduğundan emin olmak için Rick'in bakışlarıyla buluştum.

Tekne sahibi telaşla sıçradı, dönüp bana ve JJ'e telaşla baktı ve Rick adamın cüzdanını elinden kaptı, sonra da onu bir çılgılık atarak denize geri düşmesine neden olacak kadar sert bir şekilde itti. Yine de saçını tutabilirdi - teknesini geri aldığımızda

onunla işimiz bitmişti. Gemiden indiğimizde onu bir yere atacaktık ve o da kısa sũrede turistleri soymaya geri dũnecekti.

Yakındaki diğer turist teknesi sahiplerinden bağırışlar yũkselirken zafer cığlıkları attım ve JJ bağlama halatını ayaklarımın dibine atıp bizi iskeleden uzaklaştırırken Maverick koşmaya başladı.

Rick muz teknesinin arkasına atladı, Fox ẽnũndeki kolu tutarken onu sabitlemek için kolunu yakaladı ve ben de onun yerinde olduđundan emin olduđum anda gazi açtım.

Tekne sahibinin çılgınca bağırışları kısa sũre sonra alıntı motorun homurtusuyla bastırıldı ve çılgınca tezahũrat yaparken ve açık suya doğru bir rota belirlerken JJ'ye bir beşlik aktım.

Birileri peşimizden geldiğinde biz çoktan gitmiş olurduk, denizde çok daha makul bir fiyata gũnũ gũnlũmũzce muz kayığı yaparak geirebilirdik.

"Sanırım kalbim gũğsũmden fırlayacak," diye haykırdı JJ, diğerleri de dalgaların ũzerinde sũrũklediđimiz bũyũk sarı muza tutunarak tezahũrat yaparken ve ben sadece az ẽnce soyduğumuz adamdan yeterince uzağa gidebilmemiz için yeterince uzun sũre tutunabilmelerini ummak zorundaydım.

Gũneř beni yarı kũr ederken ve nabzım vũcudumdaki adrenalini hızla yũkseltirken JJ'ye sırttım.

"Dũnyadaki en iyi duygu," diye kabul ettim.

Gece aniden uyandım, midem bulanıyordu ve vũcudumdaki tũm kaslar gergindi. Karanlıkta nerede olduğumu anlamam birkaç dakikamı aldı, odanın gũlgeleri hem tanıdık hem de bir anda yanlıştı. Geç olmuştu, eğer karanlıkta bir şey varsa gecenin bir yarısıydı ve Fox'a beni oradan almaması için bağırdığım belli belirsiz anılarım vardı.

En sevdiğim bölümlerin eski tekrarlarını izlerken uyuklamaya başladıktan sonra Power Rangers'ım.

Artık modası geçmişlerdi ve Ranger kostümleri dışında giydikleri her kıyafetle doksanlı yılların beni çağırdığını duyabiliyordum ama yine de seviyordum. Bu benim rahatlık şovumdu. Nostalji içinde Beni doğrudan çocukluğuma götüren yirmi dakikalık bir neşe demeti ve çocuklarımdan biriyle ya da hepsiyle kıvrılıp bunun en iyi dizi olduğu konusunda tartıştığımız anılar. Her zaman yanılırlardı. Pokémon veya Rugrats veya Sabrina the Teenage Witch için argümanlar, ama sonunda onları her zaman doğru koydum.

Fox ve Rick, onun gizli bir röntgencilik yaparken yunus tişörtümün içine 31 çekmesi olayının ardından öğleden sonra gitmişlerdi ve döndüklerinde hem Chase'i hem de JJ'i bu konuda ona bok atmamaları için ikna etmeyi başarmıştım.

Dürüst olmak gerekirse, bizi izlemesi ve kendine bu şekilde dokunması fikri, olayın şokunu atlattığımdan beri beni her türlü ateşlendiriyordu ve onu görebileceğim ve gözlerinin ağırlığını üzerimde hissedebileceğim bir yerden izlerken ona tekrar bir performans sunmayı ciddi şekilde arzuluyordum. Ya da daha iyisi, kendisi de bu işe dahil olabilirdi.

Ama geri döndüğünde bunu tartışmak istemediği çok açıktı, bu yüzden hayallerimdeki seks partisini yapmak yerine, hepsini benimle birlikte en sevdiğim diziyi izleyerek buz kırıcı bir TV gecesine davet ettim ve belli ki gariplik unutulduktan sonra bir noktada sızmıştım.

Kanepeye kıvrılmıştım ve itim ayaklarımın altındaydı. Denizyıldızı pozisyonumun ve battaniye hırsızlığımın diğerlerini kovalamak için yeterli olduğunu varsayıyorum. En son ne zaman uyandığımı bile hatırlamıyordum.

Onlardan birine ya da birkaçına sarılmadan yaşayamazdım ve içimdeki üzgün, bağımlı bir parça bu duyguyu özlediğimi itiraf etmek zorundaydı.

Esnedim, ayağa kalkarken gerindim ve battaniyeyi etrafıma sararak içine girebileceğim bir yatak aramaya koyuldum.

Mutt olduğu yerde yuvarlandı, ben gitmeden önce hızlıca karnını ovmamı sağladı ve tekrar uykuya dalmadan önce kuyruğunu salladı.

Uyandığımda hissettiğim çalkantılı duygu yürüdükçe geçmedi ve bir şeylerin ters gittiğini fark ettiğimde kalbim daha hızlı atmaya başladı. Üst kattan gelen boğuk bir gümbürtü beni biraz sıçrattı, kulaklarımı herhangi bir ses duymak için zorladım ve hemen ardından alçak bir korku çığlığı geldi.

"Kahretsin," diye küfrederek koşmaya başladım, çıplak ayaklarımla merdivenleri tırmanırken Maverick'in ve benim odama doğru koşuyordum, onun sesi

Bir kâbusun içinde sıkışıp kaldım ve alt katta uyuyakaldığım için kendimi bok gibi hissettim.

Son zamanlarda çok sık olmuyordu ama hapishanede yaşadığı türden bir travmanın anlık bir çözümü yoktu ve şeytanlarının geceleri onun üzerinde her zaman en büyük güce sahip olacağını biliyordum.

Sahanlığa çıkmayı başardım ve Fox'un çoktan Rick'in kapısında olduğunu fark ettim, eli kapı kolundaydı ve ne yapacağını bilemez bir halde tereddüt ediyordu.

"Uyuyan Güzel'in bile çocuklarından birinin ona ihtiyacı olduğunda uyanacağını bilmeliydim," diye mırıldandı, benim için kenara çekildi ve aceleyle odaya girmeden önce ona yarım bir gülümseme sundum.

Maverick uykusunda bir şeyler haykırırken lamba komodinden yere düşerek paramparça oldu, ses öfke ve acının karışımıydı ve ben hızla ona doğru ilerledim.

Fox'un bileğimi tutmasıyla aniden durdum, Rick yatakta çırpınırken gözleri korku doluydu, dövmeli gövdesi ter içindeydi ve iblisleri ona tamamen musallat olmuştu.

Fox, Rick'ten bana korkuyla bakarak, "Neler olduğunu bilmiyor," diye uyardı. "Önce ona gitmeme izin ver. Geçen sefer Chase'e yaptığı gibi sana da saldırmamasını istemiyorum."

"Hayır," dedim sertçe, etrafımdan dolanmaya çalışırken ilerlemesini durdurmak için bir elimi göğsüne bastırdım. "Benim olduğumu anladığında duracaktır ama karanlıkta onu sıkıştırmaya çalışan sen olursan, bu onu tekrar oraya döndürecektir. Ben olmalıyım, Fox."

Fox'un gözleri kardeşinin o cehennemde çektiklerinden dolayı acıyla doldu ve ben de bu duyguya kapılmayı reddederek çenemi kaldırdım. Maverick'in acınmaya ihtiyacı yoktu, sadece şu anda burada bizimle olduğunu, onu dünyadaki herkesin sevebileceğinden çok daha fazla seven insanlarla olduğunu bilmeye ihtiyacı vardı.

Fox beni serbest bıraktı ama bunu yapmak için çok uğraştığı belliydi ve ben de hemen yatağa doğru ilerledim.

Maverick yine bir şeyler haykırdı, yumruğu yatak başlığına çarparak şiddetli bir şekilde sallanmasına neden oldu.

Yatağa doğru ilerledim, korkusuzca ona doğru kaydım ve koluna uzandım, o şiddetle çırpınmaya devam ederken parmaklarım terden kayganlaşmış teniyle buluştu.

Maverick anlaşılmaz bir şeyler bağırdı ve o kadar hızlı üzerime döndü ki beni yakaladığını bile fark edemedim kendimi onun altında sıkışmış buldum.

Gözleri açıldığında eli boğazıma sıkıca kilitlendi. Kavrayışı oksijenimi kesip beni merhametine hapsederken içlerindeki karanlık ruhuma işliyordu.

"Hey!" Fox arkasından bağırdı ama hiç var olmamış da olabilirdi çünkü o anda karanlık savaşçım için benden öte bir şey olmadığını söyleyebilirdim.

"Sen," diye homurdandı Rick, dudakları geriye doğru sıyrılmıştı, parmakları boğazımı sıkıyordu ve ben başımı salladım, beni o şekilde kıstırmışken bile ona uzandım. Çünkü içindeki nefreti dindirmek için neye ihtiyacı olduğunu biliyordum. Sevgiye ihtiyacı vardı. Onu hissetmeye, deneyimlemeye ve tekrar hatırlamaya ihtiyacı vardı.

Elimi mürekkep lekeli karın kaslarında gezdirdim, ta ki boxer'ının bel bandıyla karşılaşp parmaklarımı kumaşın içine geçirene kadar.

"Bırak onu!" Fox bize yaklaşarak talepte bulundu ve beni boğsa bile burada Rick'in yanında güvende olduğumu bilerek başımı iki yana sallamaya çalıştım. Bunun bir önemi yoktu. Ben onundum, o da benim ve bana asla gerçekten zarar veremezdi.

Fox, Rick'in omuzlarını tutarak onu geri çekmeye çalışırken Maverick öfkeyle kükredi, etrafında döndü ve öyle bir yumruk attı ki Fox'u duvara çarparak dudağının yarılmasına neden oldu.

Maverick beni bıraktı, Fox'u takip etmek için hareketlendi, ama kolunu yakaladım, onu geri tutmak için savaşırken tırnaklarım etini ısırdı.

"Ver onu bana, Rick," dedim. "Üzerimde kullan."

Maverick sarsılarak tekrar bana baktı, gözlerindeki panik hala devam ediyordu.

Ham ve sonsuz, kabuslarının kanıtları çok net bir şekilde yaklaşıyordu. Kendini saf, gerçek ve dürüst bir şeyin içinde kaybetmeye ihtiyacı vardı. Bana ihtiyacı vardı.

Üzerimdeki büyük atleti başımdan çekip çıkardım ve vücudumu ona sunarken, iç çamaşırdan başka bir şey giymeden dizlerimin üzerine çöktüm ve bu vahşeti ikimizin de iyileşmesine yardımcı olacak bir çıkışa dönüştürmeyi umdum.

Maverick birkaç saniye bana baktı ve neye ihtiyacı olduğunu ve bunu halledebileceğimi bilerek ona uzandım. Ve içindeki karanlık Ben de bu kurtuluşa aç bir şekilde derimin yüzeyine çıktım. Kırık parçalarım ve hasarlı parçalarım kim olduğumuzu hatırlatmak için açlık çekiyordu. ve nerede olduğumuzu. Maverick ve benim paylaştığımız vahşet, bizi olduğumuz kişiye geri döndürmek için her zaman çok ustaca çalışan bir çıkış noktası talep ediyordu.

"Hadi," diye ısrar ettim ama Fox yine bize doğru ilerliyordu.

"Rogue, yapma," diye hırladı. "Kendinde değil. Sadece uzaklaş onu ve-"

Maverick daha düşüncesini tamamlayamadan bana doğru hamle yaptı ve beni altındaki yatağa itmesine izin verdim, dişleri boynumun yan tarafına batarken beni ön tarafıma çevirdi.

"Rick!" Fox havladı ama Maverick onu duymazdan geldi, parmakları külotuma doğru ilerlerken ağırlığı beni yatağa sıkıca bastırdı ve beni istediği yerde tuttu.

İnce kumaşı çekiştirirken nefesim kesildi; kumaşı üzerimden yırtıp kendi boxer'ını kenara iterken tenimi kesti.

Maverick anında içime girdi, tantana, ön sevişme ya da nazik okşamalar olmadan, teklif ettiğim şeyi hiç uğraşmadan aldı ve nefesimi tutmaya bile fırsat bulamadan beni acımasızca becermeye başladı.

"Kahretsin," diye tısladım, bana daha sert, daha hızlı çarptı, parmakları kıcımlı kavradı ve ona ihtiyacı olan her şeyi ve daha fazlasını verirken aldı ve aldı.

"Tanrım, Maverick," diye hırladı Fox, onu üzerimden çekmek istemesine tekrar omzundan tutmaya çalıştı.

"Hayır," diye nefes nefese kaldım, Rick vahşi bir köpek gibi ona hırlarken boynumu çevirip onlara baktım. "İstiyorum Fox, lütfen, ben-"

Amım Rick'in sikinin etrafında sıkılaştığında sözlerim çiğ bir zevk iniltisiyle kesildi, kırılmış, paramparça olmuş parçalarım da Maverick'in bazen yaptığı gibi bu tür bir serbest bırakmaya ihtiyaç duyuyordu. Bu katartik bir şeydi, tıpkı

Beni bu şekilde kullanmasına izin vererek, tüm kontrolümü ona vererek ve kendi şeytanlarımla savaşmama yardım etmesi için ona güvenerek kendimden bir parça geri almak.

"Hepimiz senin gibi vanilya değiliz, Tilki çocuk," diye hırladı Maverick, beni o kadar sert sikmeye devam ederken gözleri üzerimdeydi ki her hamlesi nefesimi kesiyordu. "Hepimizin kutularımızda kaldığı ve kapalı kapılar ardında sessizce seviştiğimiz mükemmel küçük bir dünyada yaşıyoruz. Benim ve onun bundan daha fazlasına ihtiyacımız var. Bize hayatta olduğumuzun hatırlatılmasına ihtiyacımız var."

"Onu zorla altına alıp bir hayvan gibi sikmenin ihtiyacı olan şey olduğunu mu düşünüyorsun?" Fox dudak büktü ama ben ikisine bakmaya devam ederken, onun gözlerindeki sıcaklığı ya da beni izleyişini de kaçırmadım.

"İhtiyacım var," diye nefes aldım, unutuş ismimi mırıldanırken içimden bir çığlık döküldü ve ellerimi çarşafın içinde yumrukladım.

"Gördün mü Foxy?" Rick homurdandı, "Kızımızın hayatında vanilyadan çok daha fazlasına ihtiyacı var."

"Ben vanilya falan değilim," diye tısladı Fox, gitmek istiyormuş gibi görünüyordu ama aç gözleri üzerimde sabit kalmıştı ve bakışlarının tenimde sabitlendiğini hissedince daha yüksek sesle inlemekten kendimi alamadım.

"Tabii ki değilsin," diye alay etti Maverick, sikini içime öyle bir soktu ki haykırdım, eli kıcıma sertçe vurdu ve beni

O da salıverildiğini haykırırken bir ısı ve renk patlamasıyla onun için geldi, beni tohumuyla doldurdu ve ikimize de gerçekten ihtiyacımız olan şeyin tadını verdi.

Vücudum onun için parçalanırken, parmaklarım çarşafta

düğümleırken ve tenimin her santimi titrerken başım yatağa doğru düştü

bağlantımızın gücüyle.

Rick kalçalarımı sıkıca tuttu, siki hâlâ içime gömülüydü, sanki bu bağlantıyı fiziksel olarak mümkün olduğu kadar uzun süre sürdürmek istiyordu.

Hâlâ içimde olduğunu hissederek inledim, açgözlü bedenim, o orgazmla aklımı başımdan almış ve beni yatağın üzerinde titreyen bir karmaşa halinde bırakmış olmasına rağmen daha fazlasını istiyordu.

Geri çekilen ayak sesleri üzerine Rick arkamdan, "İşte bu, yürü git," diye alay etti. "Onu isteksiz bırak ve git onu tüylerle gıdıkladığın misyoner saçmalıkları hakkında fanteziler kur ve kendinde gerçek bir lezzet olduğuna inanmana izin ver."

"Rick," diye uyardım, ancak sesim henüz tam olarak çalışmıyordu, bu yüzden çoğunlukla sadece bozuk bir ses çıkardım.

"Benden ne istiyorsun?" Fox öfkeyle sordu ve başımı çevirdiğimde onu kapıda dururken buldum, gitmeye hazırlanırken eli kapı kolundaydı ve kalbim kalması için özlemle çarptı.

"Senden hiçbir şey istemiyorum," diye sertçe cevap verdi Maverick. "Asıl Rogue'dan bir şey istiyorsun."

Fox'un gözleri bana kaydı; gözlerindeki yeşil, çalkantılı ve köpüklü bir denizdi ve kelimelere dökemediği bir şeyin peşindeydi.

Fox orada oyalandı, kalmakla gitmek arasında kalmış gibi görünüyordu ve ben ne seçeceğini görmek için beklerken dudağımı ısırdım.

"Hadi, Tilki çocuk," diye mırıldandı Maverick. "Sana gönderdiğim o videolara ne kadar sık mastürbasyon yaptığını biliyorum. Dün o dolaptan bizi izlerken elini becerdiğini de hepimiz biliyoruz. Gökkuşağının tadına bakmaya çok meraklısın, o yüzden neden vanilyanı kapıda bırakıp gelip kızımıza senin tarafından sahiplenilmenin nasıl bir şey olduğunu göstermiyorsun?"

Fox dudaklarını ıslattı, kapının kolunu tutuşu sıkılaştı ve gitmenin eşiğinde olduğunu biliyordum, ama sikiğin kalın çıkıntısı

boxer'ının içinden, onun da kalmak için can attığını açıkça belli ediyordu.

"Sana ihtiyacım var Fox," diye nefes aldım, onun kendisi için doğru olan kararı vermesini isterken aynı zamanda beni de sahiplendiğini hissetmek için yanıp tutuşuyordum. "Eğer bunu istiyorsan gel ve al."

Maverick aniden benden çekildi, onu kaybettiğim için inlememe neden oldu ve etrafıma baktım, kocaman horozunu tekrar yarı sert buldum, bu da benimle henüz hiçbir şekilde bitmediğini açıkça ortaya koydu.

"Devam et, Foxy. Sana meydan okuyorum."

Fox'un gözleri bu meydan okuma karşısında parladı, kararlı adımlarla bana doğru gelirken eli kapı kolundan düştü ve onunla buluşmak için kendimi dik tuttum.

Fox beni ayağa kaldırdı ve yatağın üzerinde durdum, bu avantajla bile ondan sadece biraz daha uzundum ve onu öpmem için beni daha yakına çekti.

Ağzının benimkinin üzerindeki baskısı, bundan ne kadar heyecanlandığını ve öfkелendiğini açıkça ortaya koyuyordu.

"Yapmak zorunda değiliz-" Başladım ama saçlarımı avuçladı ve başımı arkaya yatırdı, Maverick boğazımdan aşağıya doğru öpüşürken ve meme ucumu ağzına alırken bir pislik gibi kıkırdamasına neden oldu.

Dokunuşunun sertliği karşısında nefesim kesildi ve kalçalarımın arkasından tutup beni kollarının arasına almasından bir an önce boxer'ının yere çarpma sesi geldi.

Bacaklarım anında beline dolandı ve sikinin göbeğime yaptığı acil baskı, bu konuda kararını çoktan verdiğini anlamamı sağladı.

Beni tekrar öptüğünde ağzının içinde inledim, kalçalarımı kaydırđım, böylece onun ucu tüm vücudumun daha fazlasına ihtiyaç duyarak zonklamasına yetecek kadar içime bastırdı.

Fox kıcıımı kavradı, içime girerken ağzı benimkini sahiplendi ve ben onun her santimini hissederken dudaklarının arasındaki boşluğa doğru inledim

içimde sürmek.

Yataktan uzaklaşıp duvara doğru ilerledi ama Rick önce davrandı, elleri belimi sararken ağzı ensemdede bir çizgi oluşturdu.

"Ne yapıyorsun sen?" Tilki hırladı.

Rick, "Bu bir sıra alma saçmalığı değil, göt herif," diye cevap verdi ve kıcıma soğuk bir şey sıçradığında nefesim kesildi, parmakları bir an sonra kayganlaştırıcıyı yanaklarımın arasına masaj yaparken içine bulaştı ve beni yüksek sesle inletti. "Üstünde sosuyla ve her şeyiyle tam bir çikolata parçacığı deneyimi yaşayacaksın."

Fox gözlerime baktı, oradaki arzuyu çok net bir şekilde okudu ve kaşlarını bana doğru kaldırdı.

"Bunu istiyor musun bebeğim?" diye sordu, sesi sertti ve aletini içimde ileri geri sallarken ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden oldu.

Maverick göğsünü omurgama bastırıp Fox'un sırtı duvara çarpana kadar ileri iterken, "Evet," diye nefes aldım.

Rick, "Tepelere kaçmak için son şansın," diye uyardı, parmakları kıcımlı buldu ve beni kıvrırmaya itecek kadar içeri itti.

Fox birkaç saniye boyunca beni izledi, kendi arzusu yüzünden okunuyordu ve sadece Rick'in parmakları içimdeyken ne kadar sıkı olduğumu açıkça hissettiğinde bir inilti onu terk etti. Merak ve arzu bakışlarını yaktı ve başını salladığında kararını sağlamlaştırmış gibi görünen gırtlaktan bir inilti beni terk etti bunu kabul ederek.

"O zaman sana onu nasıl çılgınlık attırdığımı göstereyim, orospu çocuğu," diye homurdandı Fox ve aniden ileri doğru bastırdı, siki içimde o kadar derine girdi ki haykırdım.

Hepimizi o kadar hızlı döndürdü ki, Maverick Fox'un ne yaptığını fark ettiğinde sırtı çoktan duvara çarpmıştı ve

Fox beni ona karşı becerirken, beni orada sabitlemek için onu kullanırken, omurgam göğsüne doğru arkamda sabitlendi.

Fox içime daha sert girerken beni Rick'in göğsünün sert düzlemine doğru itti ve ben haykırırken Maverick kulağıma karanlık bir şekilde kıkırdadı, beni Fox'un şaftında yukarı ve aşağı zıplatırken elleri kıcımlı destekledi, onu olabildiğince derine almamı sağladı ve lanet nefesimi çaldı.

"Oyunlar başlasın," dedi Rick, şişeyi kenara fırlatmadan önce tenime daha fazla kayganlaştırıcı sıçrarken sikini kıcımla hizaladı.

Kendini kabaca içime sokmaya devam ederken Fox'un omuzlarına tutunmak için yapabileceğim tek şey buydu, beni o kadar sert öpüyordu ki nefesimi kesiyor ve amımın, şaftının kalın uzunluğu etrafında ihtiyaçla zonklamasına neden oluyordu.

Maverick aletini kıcıma sokmadan yarım saniye önce boynumu ısırды ve ben yüksek sesle haykırdım, başım omzuna doğru düşerken Fox da artan baskıyı hissedince küfretti.

"Seni seviyorum," diye soludum, sözlerim her ikisi içindi, aramızda bir tereddüt anı geçti, sonra aniden ikisi de içimde hareket ediyordu ve güçlü bedenleri arasında sıkışıp kalırken tek yapabildiğim hayat için tutunmaktı.

İkisi de bir şeyi kanıtlamaya çalışır gibi beni becerdiler, kocaman yarakları beni öyle bir doldurdu ki, kendimden geçme inlemelerim arasında nefes almakta zorlandım.

Burası cennet gibiydi. Saf ve basit. Bu dünyaya diğer her şeyden daha üstün olma gücüyle gönderilmiştim ve bunun her ahlaksız ve pis saniyesini seviyordum.

Maverick'in boynunun arkasını kavramak için uzandım, tırnaklarım onun derisini ve Fox'un omzunu kavradığım yeri ısıırıyordu.

İçimde gittikçe yükselen orgazm dalgasına karşı savaştım, bu duyguyla yıkanırken onu tuttum, aralarındaki isimleri soluyarak

ve her ikisine de sahip olma hissini sevmek.

Bir an daha dayanamadığımda, içimden öyle bir çığlık koptu ki, tüm ev halkının duymuş olması gerektiğini biliyordum, vücudum tarifsiz bir zevkle patladı, içimdeki her kas esnedi ve kasıldı.
en lezzetli şekilde.

İkisini de benimle gelmeye zorladım, erkeksi iniltileri Beni dölleriyle doldurduklarında zevk benimkiyle birleşti ve açgözlülükle kabul ettim.

Bir şekilde üçümüz de yatağa düştük, birbirimizin kollarında nefes nefese kalırken bir yığın haline geldik ve Maverick'in yumuşak kahkahası dudaklarıma memnun bir gülümseme getirdi.

Orada oyalanırken gözlerim kapandı, kendimden geçişimin ardından gelen ışıltıyla yıkandım ve her iki yanımda birbirine yakın duran vücutlarının sıcaklığının tadını çıkardım. Ama tam uykuya dalmaya başlamıştım ki, Fox'un köpek yığınınımızdan ayrılıp yataktan kalktığını hissettim.

Gözlerimi kırpıştırarak açtım, kapıya yönelirken ona seslendim ama o yoluna devam etti, kapıyı usulca arkasından kapattı ve beni orada Rick'le bıraktı.

"Kahretsin," diye mırıldandım, Maverick yine kıkırdadı, beni kendine çekti ve kabaca öptü.

"Hadi," dedi beni iterek. "Git bak bakalım bebek ilk kez tattığı çikolata için hıçkıra hıçkıra ağlamıyor mu?"

"Sen bir pisliksin," diye mırıldandım.

"Evet. Ve ben de öyle sevişirim. Beni bu yüzden seviyorsun."

"Diğer şeylerin yanı sıra," dedim, yataktan kalkmak için hareket ederken gözlerimi ona devirerek.

Rick ben giderken kıcıma vurdu ve zevklerinin sonuçlarını hızla durulamak için duşa girmeden önce küçük acıya tısladım. I

Oğullarımla sevişmeyi bu dünyadaki her şeyden daha çok seviyordum ama benimle işleri bittiğinde beni berbat bir halde bıraktılar.

Rick'in tişörtlerinden birini kapıp üzerime geçirmeden önce olabildiğince hızlı bir şekilde temizlendim, siyah malzeme sertleşmiş meme uçlarımı gösteriyor ve belki de Fox'un hoşuna gidecek olsa da yan göğüslerimi de sergiliyordu.

"Şimdi iyi misin?" Odasından kapıya doğru ilerlerken Maverick'e sordum.

"Beni bilirsin güzelim," diye cevap verdi omuz silkerek. "Tüm o karanlık zaman zaman içimden çıkıp gidiyor. Ama ışığımı her zaman senin güzel bacaklarının arasında buluyorum."

"Ve ben de senin sadece bedenimi değil beni de sevdiğini düşünüyordum," diye takıldım.

"Seni vücuduna rağmen seviyorum. O şey başıma olmadık dertler açıyor. Senin sayende her zaman sertim, yine de bu sorunu seninle gerektiği kadar sık çözmekten nefret etmiyorum."

Gözlerimi devirdim, onu usulca öpmek için yanına yaklaştım ve karanlığın gerçekten kovulduğundan emin olmak için gözlerine baktım. Bana hüzünlü bir sırıtişla kendine döndüğünü gösterdi ve ben de Parmaklarımı çenesindeki sert kirli sakalın üzerinde gezdirdikten sonra diğer erkek arkadaşım ile ilgilenmesi için onu bırakarak arkamı döndüm. Bir süre daha ciddi şekilde meşgul olacaktım. Hayatımın geri kalanını bu adamlarla geçireceğim.

Fox odasında değildi ve evin etrafını kontrol ettikten sonra içeride de olmadığını hemen fark ettim. Duraksayıp nereye kaçmış olabileceğini düşünürken dudaklarımı büzdüm ve denizin kıyıya vuran hafif sesi dikkatimi pencerelere doğru çekti.

Mutt'a bir gıdıklama daha vererek ve onu davet etmek için kalçamı okşayarak evin içinden geçtim.

sıçradı ve peşimden koştu.

Arka kapının kilidini açtım, kuma doğru ilerledim ve sahilde yakılan ateşin etrafında oturarak gece boyunca nöbet tutan birkaç Harlequin'e başımla selam verdim. İçlerinden biri çenesini salladı Solumda, kumda benden uzaklaşan ve porsuğumun nerede saklandığını bana bildiren ayak izlerini gördüğümde ona minnettar bir gülümseme verdim.

Çıplak kalçalarımın etrafında esen serin havayla birlikte yürüdüm, ilerlerken elbise niyetine giydiğim atletin eteklerini kaldırdım ve sahilde otururken bıraktığım adamlara kışımı gösterme tehlikesiyle karşı karşıya kaldım.

Fox, Harlequin House'u geçmiş ve sahile doğru ilerlemeye başlamıştı, ancak karanlıkta ileride ona dair herhangi bir iz göremiyordum. Hızımı artırdım, Mutt yanımda sadakatle tırıs gidiyor ve küçük köpek kulakları her seste dikilip yüksek alarmda olduğunu bana bildirirken, buraya silahsız geldiğim için kendimi daha güvende hissetmemi sağlıyordu.

Fox'a yetişmek için herhangi bir umudum olacaksa buna ihtiyacım olduğunu fark ederek hızımı artırdım ve ben memelerimi tutarken Mutt mutlulukla benimle geldi

Kumların üzerinde göz alıcı bir şekilde koşarken onlara hiç destek olmuyordum.

Sonunda ayak izlerinin sonuna geldim, Harlequin House'dan kumun yaklaşık yarım mil aşağısında, The Mile'in başlangıcındaki tahta kaldırım mağazalarının ilkinin bulunduğu yere geldim ve izimi kaybederek tahtaya çıkarken lanet ettim.

Etrafıma bakındım, iskelenin biraz aşağısında açık tek bir dükkan gördüm, geç saatlere kadar dışarıda olanlara içki ve atıştırmalık satıyordu. Gecenin bir yarısı daha fazla. Ona doğru bir adım attım, sonra sigara dumanı kokusu rüzgârla bana ulaşınca durakladım.

Başımı kasabaya çıkan küçük ara sokaklardan birine doğru çevirdiğimde it havalandı, kuyruğunu öfkeyle sallayarak beni onayladı.

şüpheler.

Çıplak ayaklarım artık kum yerine asfaltta olduğu için dikkatli adımlarla sokağa çıktım, buralarda yerde cam kırıkları olmasının ne kadar muhtemel olduğunu çok iyi biliyordum.

Köşeyi dönüp küçük, açık bir alana girdiğimde karanlıkta Tilki'yi gördüm.

Birkaç sahil evinin mağazalara sırtını dayadığı, küçük avlularının alçak duvarlarla çevrili olduğu alan. Fox kışını duvarlardan birine dayamış, bir yandan sigarasını tütürürken bir yandan da eğilip Mutt'un kulaklarını gıdıklayarak onu selamlıyordu.

"Peşimden geleceğini bilmeliydim," dedi ve bana çocukken bu tür sahnelerin yaşandığı zamanlar zorla hatırlatıldı. Rick'le birbirlerine girerler, birbirlerini biraz hırpalarlar ve Fox sonunda sakinleşmek için fırlayıp giderdi. Ben de onu takip ederdim ve o kendini toparlayıp bir aydınlanma yaşarken bir sigara eşliğinde dünya hakkında saçma sapan konuşurduk, böylece biz de gruba huzur içinde yeniden katılabilirdik. Rick'in sakinleşmek için zamana ihtiyacı yoktu. O sıcak ya da soğuktu. Arası yoktu. Yani tek gereken Fox'un yeniden ortaya çıkması ve her şeyin normale dönmesiydi.

"Tıpkı eski günlerdeki gibi," diye onayladım, soğuk kış duvarında yanına oturdum ve ayaklarının dibinde bir kese kâğıdına sarılı duran rom şişesini elime aldım. "Bu çok klas," diye yorumladım, şişenin kapağını açıp bir yudum içtim.

"Senin için sadece en iyisi, sinekkuşu," dedi, gözleri yüz hatlarımda yavaşça geziniyor ve yoğunluğu karşısında kızarmamı sağlıyordu.

Ona rom şişesini uzattım ve o da aldı, dudaklarına götürdü ve derin derin içti.

"Peki... neydi? Beni paylaştığın gerçeği mi yoksa kışma girmek istediğin gerçeği mi?" Rahatça sordum ve içkisini yudumlarken boğuldu.

Şişeyi dudaklarından çekerek beni güldürürken, romu ciğerlerinden geri çıkarmasına yardımcı olmak için sırtına sert bir darbe indirdim.

"Tanrım, Rogue, hiç filtren yok, bunu biliyor musun?" diye sordu kendini kontrol ederken ve ben sııttım.

"Utanma yok desek daha doğru olur," diye omuz silkerek cevap verdim. "Çünkü ben utanmıyorum Fox. Seksi severim. Sik severim - tam olarak dört sik ve bu

Çünkü onların sahibi olan dört pisliğe aşığım. Boşalmayı seviyorum ve sizleri de boşaltmayı seviyorum. Bundan neden utanayım ki? Neden ikinizin beni gırtlığımdan çığlık attırana ve her saniyesini severken vücudumu kocaman yaraklarınızla ağzına kadar doldurana kadar nasıl siktiğinizi tartışamayalım? Bunu çatılardan haykırmam gerektiğini hissediyorum, saklamaya çalışmam değil."

Bana bakarken dudakları kıpırdadı ama gözlerini kaçırarak bir elini yüzünde gezdirdi.

"Ben sadece... Bilmiyorum."

"Söyle," dedim, sigarasını çalmak için uzandım ve derin derin içime çektim.

"Sanırım yıllarca seni tekrar bulursam ikimizin nasıl olacağını hayal ettiğim için gerçekte nasıl göründüğünü kabullenmekte zorlanıyorum. Sanki gerçeklik ve fantezi aynı hızda değil ve ben bunu kafamda oturtamıyorum."

Başımı salladım, ona karşı sık sık yaptığım gibi kendimi kontrolden çıkarmadan sözlerini dinlemeye çalıştım ve dumanımı dışarı verirken sigarayı geri uzattım.

"Bu benim de hayal ettiğim bir şey değildi. İnanır mısınız, buraya ilk geldiğimde gerçekten de hepinizden nefret etmeye devam etmek istiyordum. Kesinlikle hiçbirinizi becermek istemedim - en azından bunu yapmazdım.

itiraf ettim. Ama hepimizin çocukluğumuzdan hatırladığı aramızdaki o çekim

hala burada, her zamankinden daha güçlü ve artık bir çıkışı da var. Dürüstçe söyleyebilirim ki buraya dönmeden önce aynı anda birden fazla erkekle sevişme fantezilerim olmamıştı. Kendimi yeniden mutlu hissetmenin bir yolunu bulma fantezilerim vardı ve hepsi bu kadardı. Seksi seviyordum çünkü hayatımın geri kalanını unutmama yardımcı oluyordu, en azından bir süreliğine. Ama dördünüzle seks yapmak artık bana unutturmuyor. Beni uyandırıyor ve tam o anda yanmaya devam etmemi sağlıyor, o kadar canlı ve mutluluk dolu hissediyorum ki hayal bile edemiyorum. Ve evet, hepinizi becermek istiyorum ve evet, bunu aynı anda birden fazla kişiyle yapma sanatıyla uğraşmaya başladım ve söylemeliyim ki, porsuk, bundan hoşlanıyorum. Hem de çok hoşuma gidiyor. Ama hoşuna gitmiyorsa sorun değil. İşin bu tarafında sana liderlik etmekten mutluluk duyarım. Eğer bizimle seksin sadece sen ve ben olarak kalmasını istiyorsan ve benim diğerleriyle grup halinde ya da başka bir şekilde istediğimi yapmamdan memnunsan, o zaman sorun yok. Bu hepimiz için geçerli olmalı."

Fox sigarasından bir nefes çekerken birkaç saniye sessiz kaldı ve nefesini verirken başını gökyüzüne doğru eğdi.

"Peki ya daha önce seni paylaşma fikri hakkında düşündüğüm her şeye rağmen, Maverick'in haklı olduğu ortaya çıktıysa?" diye sordu alçak bir sesle. "Ya bana gönderdiği o lanet videolara o kadar sık mastürbasyon yapıyorsam ve sikim ona gösterdiğim tüm ilgiden dolayı ham kaldıysa? Ya seni o lanet dolabın içinden izlerken o kadar tahrik olduysam ve yine de otuz bir çekmeseydim pantolonuma boşalacak olsaydım?"

Ya içinde ikimiz varken ne kadar sıkı olduğunu hissetmek ve birden fazla kişinin ibadetinden zevk almanı izlemek hayatım boyunca yaşadığım en ateşli şeyse ve tek düşünebildiğim bunu tekrar yapmaksa. Chase ve JJ ile de. Seni seven ve sana tapan tüm erkeklerden hak ettiğin her şeyi almanı izlemek ve sana olabildiğince iyi bakıldığından emin olmak?"

Dudaklarımı ısırarak bir inilti çıkardım, çünkü sözleri vücudumdaki enerjiyi güçlü bir kokteyl haline getirerek göğsümün kabarmasına ve amımın sadece bu düşünceyle bile ıslanmasına neden oldu.

"Eğer şu anda benimle dalga geçiyorsan aklımı kaçıracağım," diye uyardım onu, karanlıkta yeşil gözlerinin içine bakıp bir yalan ararken. "Çünkü dördünüzü aynı anda ne kadar çok becermek istediğime dair türlü fanteziler kuruyorum ve sana şimdi söylüyorum Fox, eğer bu tasarlanan bir saçmalıkta-"

Fox eğildi ve beni susturacak kadar sert bir şekilde öptü, dilini dudaklarımın arasına bastırıp karşılığında dilimin üzerindeki arzuyu tadarken sigara parmaklarından düştü.

Elini bacaklarımın arasına götürdü ve ben de hemen bacaklarımın arasını açtım, klitorisimi kolaylıkla bulup en mükemmel şekilde okşamaya başladığında inledim.

İt aniden havlayarak bizi şehvet dolu sersemliğimizden çıkardı ve Fox bana çarparak beni alçak duvarın arkasına fırlattı ve yere düştüğümüzde yuvarlanarak çarpmanın etkisini oradaki betonun üzerine aldı.

İndiğimiz küçük bahçedeki bir saksı, bir kurşunun isabet etmesiyle paramparça oldu ve bir başka kurşunun bastırılmış sesi kalbimin korkuyla sıçramasına neden oldu.

Fox arkamızdaki pencere pervazından küçük bir saksı daha alıp saldırgana doğru fırlatırken, "Yerde kal," diye emretti.

Saksının parçalanma sesi havayı doldururken bir acı çılgılığı duyuldu ve Fox bizi vurmaya çalışan adamla çarpışmadan önce öfkeli bir kükremeyle kendini alçak duvarın kenarından aşağı fırlattı.

İt acımasızca havladı ve ben de ayağa fırladım, Fox'u yüzünü gizlemek için kar maskesi takmış bir piçle kavgaya tutuşmuş buldum.

Silah onların ayakları tarafından yere düşürülmüştü ve ben alçak duvarın üzerinden atlayarak, saldırganımız silahı tekrar ele geçirme fırsatı bulamadan ona doğru koştum.

Fox ağırlığını öne doğru vererek diğer adamı geri çekilmeye zorladı ve onu ara sokağın grafitili duvarına çarptırdıktan sonra kar maskesini tutup yırttı. Onu tanımıyordum, Shawn'ın teklif ettiği elmas için şansını denemeye gelen başka bir serseriydi şüphesiz.

Benim için değiş tokuş.

Silahı aldım, adama doğru kaldırırken geri çekildim ama Fox bana aldırış etmedi, dudakları vahşi bir hırıltıyla aralandı ve içindeki hayvandan başka hiçbir şey görünmüyordu.

Adam Fox'un yüzüne şiddetli bir yumruk attı ama Fox yaradan çenesine kan akarken bile ileri atıldı ve adamın saçından bir avuç kaparak kafasını duvara çarptı.

Gürültülü bir çatırtı oldu ve kan sıçradı ama Fox durmadı, öldüğüne dair hiçbir şüphe kalmayana kadar kafasını defalarca duvara çarptı, her yer kan ve irin içindeydi ve cansız gözleri bize bakıyordu.

Fox tiksintiyle onu bıraktı ve bana döndü, gözleri hala kana susamıştı ve gözlerindeki o vahşi sıcaklık kalbimin hızla çarpmasına neden oluyordu kontrol edilemeyen bir ritim.

"Şu anda çok ateşli görünüyorsun," diye nefes aldım ve üzerime çıkmadan önce gözleri arzuyla parladı.

Fox beni çevirdi, silahı elimden aldı ve avuçlarımı kan sıçramış taş duvara bastırarak beni eğdi ve istediği şeye erişebilmesi için tankımı yukarı itti.

Şortunu indirirken çıkardığı sesle muhtaç bir şekilde inledim ve bir sonraki nefeste içime girdi, amım o kadar ıslaktı ki

kalçalarını hızlı bir şekilde salladı ve oradan beni acımasızca dövmeye devam etti.

"Bir dahaki sefere bunu yaptığımızda hepsini de burada istiyorum," diye homurdandı ve ben bunu düşünerek inledim. "Hepsine sahip olmanı istiyorum sinekkuşu, her bir parçamıza ve bunu elde edeceğinden emin olacağım."

"Bekle, ne?" Rogue ve Fox dün geceki saldırganın hikâyesini tekrar anlatırken tereddüt ettim.

"Fox sanki - bam!" Rogue heyecanla bağırdı, elinde bir karpuz tutuyor ve onu buzdolabına vuruyordu.

"Evet, o kısmı anladım," dedim kollarımı kavuşturarak. "Sorguladığım bir sonraki kısım."

Fox gülerken Rogue dudağını ısırды ve bize krep yapmaya geri döndü. Sanki çıplak elleriyle bir adamı öldürdükten sonra kızımızı duvara yaslayıp siken vahşi bir katil değilmiş gibi.

"Ne diyebilirim ki? Az önce hayatımı kurtaran kanlı bir psikopata karşı bir şeyler hissediyorum." Rogue'un bakışları Fox'un şortunun içindeki kışına kaydı, yanaklarına dokunan renkle birlikte her şeyi yeniden hatırladığı belliydi.

Maverick nektarından haince bir ısırık aldı, az önce ısırдыğı sanki kafasıymış gibi Fox'a bakarken suyu çenesinden aşağı damlıyordu. "Neyin var senin?" JJ onu dürttü, Rogue'un hikâyesi yüzünden hâlâ sırtıyordu.

Rick tam tersini söylercesine, "Hiçbir şey," diye hırladı.

"Kıskandın mı bebeğim?" Rogue onunla alay etti ve Fox omzunun üzerinden bakarak Maverick'e kaşlarını kaldırdı ve Rogue'un haklı olduğunu anlayınca güldü.

"Siktir git," diye mırıldandı Rick, ama Rogue bunun peşini bırakmadı ve parmak uçlarında dolaşarak dirseklerini adaya dayamıştı ve giydiği tişört biraz yukarı kalkmıştı.

Elimdeki portakal suyunu bitirdim, bardağı yere bıraktım ve o adanın karşısındaki Rick'e bakıp ona alaycı bir bakış atarken onun yanında durmak için hareket ettim.

"O sokakta sen olmak ister miydin?" diye sordu. "Beni vahşi bir adamın vahşiliğiyle duvara yaslayıp sikerken ellerinin kanla ıslanmasını ister miydin?" "Bunları yazmaya başlamalısın güzel kız," dedi JJ. "Yazabilirsin Aşk romanlarıyla köşeyi dönmek istiyorsan, beni şimdiden taş gibi yaptın."

"Sadece onları sen anlatırsan JJ," diye mırıldandı Rogue.

"Hayır, sana bundan daha iyisini yapabilirim. Evli bir çift tanıyorum. birlikte anlattıklarında saf bir sihir yaratıyorlar. Bordeaux'lar tarafından bir kez kulağınız becerildi mi, bir daha asla geri dönmeyeceksiniz."

"Artık çenemizi kapatıp kahvaltımızı yapabilir miyiz?" Rick homurdandı. Rogue, "Kahretsin, bu sabah çok huysuz bir denizanası gibisin, Rick," dedi, mutfak adasına tırmanıyor ve hayatımda gördüğüm en seksi sikiş gösterisiyle ona doğru sürünüyordu. Kıçı artık tamamen dışarıdaydı. küçük beyaz külotu görünüyordu ve baştan çıkarıcı bir bakışla Maverick'e yaklaşmasını izlerken ağzımı ıslattım.

Fox krepleri unutup şovu izlemeye koyulduğunda JJ telefonunun çalma tuşuna bastı, müziği mutfaktaki Bluetooth hoparlörlere bağlandı ve CKay'den Love Nwantiti odayı doldurdu.

"Becer beni güzel kız," diye nefes aldı JJ, iyice görebilmek için taburesine yaslandı.

Maverick yüz ifadesini düz tutarak, kız öpmek için eğilip ona yanağını uzatırken açıkça ona duyduğu ilgiyi gizledi.

Güldüm, sırtüstü uzanıp aramızda kavis çizerek gömleğini karnına doğru kıvrınca oturdum, böylece altındaki vücudunu daha iyi görebildik.

"Fox, kahvaltı siparişimi değiştiriyorum," dedim ama ona doğru uzandığımda elimi tokatlayarak uzaklaştırdı ve ben de sırtıtarak geri çektim.

Maverick kollarını kavuşturdu, kızımız adanın üzerinde eğilip kıvranırken sıkılmış görünmeye devam etti, onun güzel vücudunu seyrederken beni ciddi şekilde heyecanlandırdı.

"Dokun bana Rick," diye emrederken elimi tekrar tokatlayarak beni güldürdü.

"Devam et, Maverick," diye ısrar etti JJ, ben parmak eklemlerimi bileğinin üzerinden geçirmek için uzandığımda ondan bir tekme yedim.

Onu yakalayıp yere yatırmak cazip geliyordu, istesek hepimiz onu kolayca kontrol altına alabilirdik ama bu odada onun otoritesiyle ilgili çok doğru bir şey vardı. Ne isterse elde ediyordu. Ve şu anda Rick'i istiyordu.

Maverick dişlerini göstererek koltuğundan kalktı ve gözleri kızın üzerinde gezinirken çelişkili bir ifadeye büründü.

"Maverick," dedi nefes nefese, avucunu memelerinin arasına sokup sonra da amını ovmak için aşağı indirirken sırtı tekrar kamburlaştı.

İnleyerek ben de ayağa kalktım ama Rick onun bacaklarından tutup kendine doğru çekti, eğildi ve yüzünü onun kalçasına gömdü. Onu çığlık atmasına neden olacak kadar sert bir şekilde ısırdı ve Mutt yatağından kalkarak korkuyla havlamaya başladı ama Rogue inlemeye başlayınca havlamaları kesildi,

bana uzandı ve ellerini karın kaslarımda gezdirdi. Bileğini yakaladım, onu da ısırđım ve dişlerimizle onu işaretlerken, kurtlar etine inerken inlemelerini derinleştirdim.

"JJ, Fox," diye cesaretlendirdi şimdi Rick'i kontrolü altına almıştı, bacakları onun boynuna dolanmak için hareket ederken Rick onu kalçasının üstünden ısırđı.

Fox omzunun yumuşak derisini ısırarak için hareket ederken, JJ karnını ısırarak için eğildi ve bu çılgın hareket beni onun için çok ateşli hale getirdi, çünkü bize av oldu.

Teker teker onu dişlerimizden kurtardık ve izleri incelemek için oturdu, hiçbirimiz o kadar derinden ısırılmamıştık, ancak Rick'in ısırıkları çürüyecek gibi görünüyordu.

Parmaklarını ısırıkların her birinin üzerinde gezdirirken gökkuşağı saçları omuzlarına dökölüyordu.

"Biz deli miyiz?" diye fısıldadı, yanan krep karışımının kokusu odayı doldururken küçük bir kahkaha onu terk etti.

JJ, "Pek çok insanın gizli fantezilerini gördüm ve inanın bana, herkes deli," dedi. "Sadece deliliğimizi dışarıya yansıtıyoruz."

Fox cehenneme doğru neşeyle yol alan kربی kurtarmak için koşarken sırtıttım. Rick, Rogue'u ayak bileklerinden tutup kendine doğru çekerken koltuğuma geri döndüm, ona olan arzusu çok açıktı ve kızımızla daha sapkın fanteziler oynamak üzere olduğumuzu gerçekten umuyordum.

"Bir sonraki avı ben alacağım," diye ısrar etti Rick. "Ben de seni kanlar içinde ve dövüşten yeni çıkmışken becereceğim."

"Anlaştık," dedi ve adamın tavrı kutuptan volkanik hale geldi. Böyle, açlıktan ölmek üzere olan bir canavar gibi onu öpmek için eğilmeden önce ağzının kenarlarında bir gülümseme belirdi.

Tezgâhtan kayarak Maverick'in kucağına oturdu, etrafına dolandı ve Maverick'in yüz ifadesi nadiren gördüğüm yumuşak bir ifadeye dönüştü.

onu. Çenesini onun omzuna yasladı ve öfkesinin ardındaki gerçeği daha iyi gördüm. Dün gece bir pisliğin onu tekrar kaçırmaya çalıştığını ve kardeşini de öldürmeye çok yaklaştığını bildiği için onun için endişeleniyordu. Bunu biliyordum çünkü ben de aynı şekilde hissediyordum, sadece Rick için daha zordu.

Çünkü ne zaman daha derin bir duyguyla karşı karşıya kalsa öfkelenmeye devam ediyordu.

Bu bana Shawn'ın her zaman var olduğunu, hala dışarıda entrikalarını ve planlarını yaptığını, bizim ise onun saldırabileceği her açığa karşı hazırlıklı olmak için sürekli tetikte olmamız gerektiğini hatırlattı. Bu yorucuydu ve ne kadar uzaklaştırmaya çalışsak da karanlığı her zaman etrafımızda tutuyordu. Shawn her yerdedi, zihnimize giriyor, ortalıkta görünmese bile üzerimizde bir iz bırakıyordu.

"Seni özleyecekler mi güzel gözlüm? Yoksa senin varlığını çoktan unuttular mı?"

Sözlerini ve içimde hissettiğim dehşeti hatırlayınca nabzım hızla atmaya başladı.

Ona inandığım gibi onların pençesine düştüm. Güvensizliklerime sanki bir tanrının ona verdiği bir hediyeymiş gibi yapışmıştı ve bana söylediği her kelimeye kanmıştım. Şimdi bile, ailem etrafımı sarmışken

Bazen bu sözlerin yalan olduğunu hatırlamak zor oluyordu. Benim değerim onlarda yatıyordu ve Rogue beni her öptüğünde, bana her gülümsediğinde ya da arkadaşlarımla şakalaştığımda sevildiğimi hatırlıyordum. Bu dünyada bir anlamım olduğunu. Ancak bu yıkıcı inançların ne kadar kolay geri gelebileceğinden korkuyordum. Ailemle geçirdiğim her gün bir hediye ve bunun hak ettiğim bir hediye olduğu gerçeğini kabul etmeye çalışıyordum, ama bunu başarmak çok zordu.

Bayan Mabel ayak bileklerine kadar inen açık mor bir elbise, başında küçük hasır bir güneş şapkası ve omzunda kahverengi bir çantayla mutfığa girdi.

Rogue Rick'in kucağından kayarak tişörtünü aşağıya çekti ama Mabel onlara umursamaz bir el salladı. "O konuda endişelenme. Zamanında bir sürü dingle dansı yaptım. Tanrım, bir keresinde İrlandalı bir mafya babasıyla aşk dolu bir kaçamak bile yapmıştım ve o beni gerçekten aya fırlatmıştı, eğer

Ne demek istediğimi anlıyorsunuz. Liam O'Brien bugün bile rüyalarım giriyor, bunu size söyleyebilirim." Güldü, Rogue'un kolunu okşadı ve adanın başında durup hepimize bir şey bekliyormuş gibi baktı.

"Her şey yolunda mı, Mabel?" diye sordum.

"Bugün ayın dördünde Pazar," dedi parlak bir gülümsemeyle, yine bir şeyler yapmamızı bekliyordu ama ben JJ'le 'ne alakası var lan bunun' der gibi bir bakış paylaştım.

"Yani?" Mabel çantasını omzunun üzerinden daha yükseğe atarak bastırdı. "Arabada bekleyeyim mi?"

Rick farkına vararak, "Kahretsin," dedi ve Mabel gülümsedi.

"Kahretsin, gerçekten de," dedi hevesle. "Bana bir söz verdin Maverick ve şimdi sözümü yerine getiriyorum."

Maverick inledi, sonra hepimizi işaret etti. "Siz pislikler de geliyorsunuz."

"Nereye geliyorsun?" Fox kreplerimizi hazırlarken sordu.

"Kasabada bir iplik festivali var," diye iç geçirdi Maverick.

"İplik mi?" Kaşlarımı çattım.

Rick, "Evet, yün falan gibi," diye homurdandı.

"Örgülerim için," diye açıkladı Mabel. "Her zaman elimi bu işte denemek istemişimdir. Şu anda hepinize atkı örüyorum. Rogue'un ki gökkuşağı desenli Elbette."

"Oooh," diye mırıldandı.

"Ama biz sonsuz güneş ışığında yaşıyoruz," dedi JJ kederle, sanki bizi ne kadar sıcak yaparsa yapsın ya da ne kadar gülünç görünürsek görünelim hepimizin Mabel'in atkılarını takmak zorunda kalacağımızı en ufak bir şüphe duymadan biliyormuş gibi.

"Asla çok hazırlıklı olamazsın," dedi Mabel. "Ayrıca, bunları kullanarak gösterin için harika bir parça bulabileceğine eminim Johnny James. İşin püf noktasını öğrendiğimde dansçı arkadaşların için tüm kostümleri öğrebilirim. Büyük finalde giymen için sana küçük, hoş bir pipi ısıtıcısı öğrebilirim!"

"Buna bayılırdı," diye kabul ettim, kahkahalarımı bastırırken JJ bana ölümcül bir bakış fırlattı.

"Yünlü bir horoz çorabı istemiyorum, Johnny D'nin hava akımına ihtiyacı var," diye inledi JJ, ama Mabel onu duyduysa bile belli etmedi.

"Anlaştık o zaman," dedi Mabel ve Rick bir kahkaha attı.

"İşte bu benim en ön sırada izleyeceğim bir gösteri," diye alay etti Fox ve Mabel mutfaktan aceleyle çıkarken JJ ona kaşlarını çatarak baktı. takip etmemiz için.

"Sanırım biraz ipliğe bakmaya gidiyoruz," dedim ve biz yokken evde serbestçe dolaşması için onu bıraktığımızda Mutt vedalaştı.

Rogue'un yüzü güldü. "Bunu dünyada özlemem."

Artık iplik hakkında hayatımda bilmek istediğimden daha fazla şey biliyordum. Meğer ipliğin çeşitli kullanım alanlarını anlatırken heyecanını bir an bile kaybetmeyen bir adamla kırk dakika boyunca sohbet edebilmişsiniz ve benim kulaklarım bile çınlamazmış. Yine de kendi beynimi ya da onunkini uçurmaya çok yaklaştım.

Örgü örmenin bende ne kadar şiddet uyandırabileceğini fark etmemiştim ama işte buradaydık. Sadece elimi silahımdan uzak tuttuğuma ikna olmuşum.

Rogue'un kolunun altında bir çanta dolusu örgü kalıbı ve İt için bir battaniye yapmaya çalışacağını ilan eden küçük limonlu sundress'iyle ortaya çıkması sayesinde.

Beni JJ ve Fox'un saklandığı açık hava fuarının en ucundaki şaşırtıcı derecede iyi bir tiki bara götürdü. Orada, kurtuluşumu plajlardaki üç seksin dibinde bulmuştum ve şimdi gerçekten hissediyordum

Oldukça neşeliydiler - çok teşekkürler Bayan Votka ve Bay Şeftali Schnapps. Evet, başkalarıyla evliydi ama bardağında bir araya geldiklerinde bu kadar iyi sevişmelerinin nedeni de buydu. Yasak nektar, tehlike suyuydu - *lanet olsun, sarhoş oldum*.

"Ne gündü ama!" Mabel, çantalarla dolu Maverick'le birlikte görüldüğünde ağladı. Başında yeşil yünlü bir şapka vardı ve şapkanın tepesinden küçük bir koyun sarkıyordu; o güne kadar gördüğüm en güzel şeylerden biriydi.

Rogue kahkahasını pipetinin ucunu emerek bastırırken Rick bize, "Tek kelime ederseniz ölürsünüz," diye homurdandı.

JJ homurdanarak, "Güzel şapka," deyince hepimiz gülmekten kırıldık ve Rick'in bakışları ölümcül bir hal aldı.

"Harika bir gün geçirdim," diye yakındı Mabel ve Fox'un burayı güvence altına almak için topladığı Harlequin grubunu fark ettim. yakınlarda gizleniyor. "İplik hakkında çok şey öğrenmedik mi? Birinin keşfettiği en iyi gerçek neydi?"

Hepimizin arasına baktı ve iplikle ilgili kırk dakikalık konuşmamın geri dönüşleri kafamda tekrar tekrar oynadı - ya da bundan sonra adlandıracağım gibi ölüme yakın deneyimim.

JJ, "Yün ipliği pamuk ipliğinden daha sağlamdır," diye ekledi.

"Kendini asmak için yeterince güçlü mü acaba?" Mırıldandım ve Rogue dirseğini kaburgalarımına sapladı, gülerken yüzünü omzuma gömdü.

"Harika, değil mi? Bütün bu iplikler," diye iç geçirdi Mabel, panayır için kapatılan caddedeki tezgâhlara ve satıcılara bakarken. Bir şey hissettim O zamanlar iplikten ne kadar az keyif aldığım için biraz suçluluk duyuyordum, çünkü Mabel uzun zamandır o bodrumda sıkışıp kalmıştı, sevdiği bir şeyi yaparak dışarıda bir günü hak ediyordu. Yine de Güney Kaliforniya'da neden bir iplik festivali olduğunu asla bilemeyeceğim.

"Ne yapacağınızı görmek için sabırsızlanıyorum Bayan Mabel," dedim ve o da geniş bir gülümsemeyle bana el salladı.

"Oh, Chase Cohen, sen çok tatlısın," dedi.

"JJ özellikle senin çalışmanı dört gözle bekliyor, bütün öğleden sonra bundan bahsetti," diye devam ettim ve Mabel ışıldadı, örgüsünü çıkardı desenleri ve üzerlerindeki çeşitli pipi ısıtıcılarını gösteriyordu. "Bak, Johnny James, fil şeklinde bir tane bile var. Senin Mabel sevinçle, "Pipi bagaj olabilir," dedi.

JJ, "Lütfen willy demeyi kes, sen de babam kadar kötüsün," dedi ve hepimiz Gwan'a söylediği şey karşısında şok içinde sessiz kaldık.

Rogue nefesini tuttu ve elindeki fincanın pipetiyle onu işaret etti. "Onu sen öldürdün."

"Hayır, öyle demek istemedim. Öyle demek istememiştim," dedi telaşla.

"Kesinlikle öyle, dostum." Fox bardağındaki buzlu ağzına boşaltıp çıtırtırtırken JJ gözlerini ona dikti.

"O sadece Gwan," diye ısrar etti JJ, gerçi yakında onunla başka bir baba randevusu daha ayarlamıştı ve ben de onunla büyüyen ilişkisi için buradaydım.

Adam. JJ'i gerçekten önemsiyor gibi görünüyordu ve arkadaşımın onun yanında ocuklaştığını görmek çok tatlıydı.

Cebimdeki telefonum çaldı ve JJ'le alay etme oyununa atlama şansımı kaybedip telefonu çıkardığımda babamın bakıcısı Bayan Bevin'in aradığını gördüm.

İçimi çektim, ayağa kalktım ve cevap vermeden önce onu daha iyi duyabilmek için tiki bardan uzaklaştım.

"Bay Cohen," dedi telaşla ve ses tonuna kaşlarımı çattım. "Her şey yolunda mı Alice?" diye sordum.

"Hayır. Hiç de değil. Aman Tanrım, aman Tanrım," dedi panik içinde. "Babanızın evine gelmeniz gerekiyor. Bu...ah Bay Cohen, keşke size söylemek zorunda olmasaydım Bu."

"Ne?" Tekrar konuşmadan önce kendini toparlamak için bir an beklerken telefonu sıkıca kavradım.

"O öldü," diye fısıldadı. "Onu daha yeni buldum. Ambulans çağırdım ama artık çok geç. Artık çok geç, Bay Cohen. O ld."

"Gitti mi?" şok, söylediklerini tam olarak anlamamı engellediği için zaman içinde donmuş bir halde yankılandım.

"Evet, çok zgnm. Oldukça kötü durumdaydı - vücudu yani - detaylarla sizi zmek istemem. Ambulans birazdan burada olur. Onu taşıyacaklar. Görmek zorunda kalmayacaksınız."

"Yakında orada olacağım," dedim sertçe, sonra telefonu kapattım, diğerlerine baktım, bakışlarının çoktan derin bir şey olduğunu hissetmiş gibi bana doğru yöneldiğini gördüm.

Rogue hemen yanımdaydı, elimi tutuyor ve bir açıklama istiyordu ama ağzım ona bir açıklama yapmak için çalışmıyordu. Tek bir emir verdim, o da beni takip etmeleriydı ve Mabel Harlequin'ler tarafından eve götürülürken biz de bir taksiye doluşmuş yola çıkmıştık.

"Ace, ne oldu?" Rick arabanın önünden bana bakarken Fox ısrarla yanıma yaklaştı, yün şapkası hâlâ kafasındaydı.

"Sadece görmem gerekiyor. Oraya gidip görmem lazım," dedim ve cevaplar için beni bir daha sıkıştırmadılar.

Doğru olmadığı sürece bunu dile getiremezdim. Bu umudun içimde yükselmesine, akmasına ve ruhumdaki her boşluğu doldurmasına izin veremezdim, eğer bu bir yalansa. Bir şekilde hâlâ bu dünyada yürüyorsa olmazdı ve babamın ölümün kıyısından çok kez döndüğü biliniyordu. Belki de Bayan Bevin yanıliyordu. Belki de sağlık görevlileri onu doğru şekilde hayata döndürüyorlardı.

Şimdi.

Oraya vardığımızda, ambulans babamın evine giden toprak yolu kapatıyordu ve ben taksinin yolu kapatmasını beklemedim, kapıyı açıp dışarı fırladım, eve doğru koştum ve çitlerden atladım.

Verandada oturan ve bana 'çakallar' hakkında bir şeyler söyleyen kül rengi yüzlü Bayan Bevin'in yanından koşarak geçtim, ama onu görmezden geldim, kapıdaki iki sağlık görevlisinin yanından geçtim ve onu orada buldum. Babamı. Yeşil üniformalı bir adamın çoktan ölmüş olmasına rağmen nabzını kontrol ettiği yerde yatıyordu ve ölüm kokusu burnuma gelirken gömleğimi yüzümün alt yarısına kadar çektim.

Merdivenlerin dibindeydi, yüzü dehşet ve acı içinde iki büküm olmuştu. Yüzünü buruşturması acı dolu bir ölümden bahsediyordu. Merdivenlerden düştüğü belli olan bastonu ağırlığının altında kırılmıştı, kolu kırıldığını belli eden bir açıyla bükülmüştü. Ama en kötüsü bu değildi, döşeme tahtalarında tırnak izleri vardı, kendini sürüklemeye çalıştığı yerde sıkıntı belirtileri vardı ve bacaklarına baktığımda nedenini anladım.

Bir hayvan tarafından çiğnenerek parçalanmışlardı ve etrafındaki zemini boyayan kan, bana ne kadar canlı olduğu hakkında bilmem gereken her şeyi anlattı.

yaratığın onu yemeye başladığı zamandı. Arka kapının kırık olmasıyla ilgili şikâyetini hatırladım ve her şey yerine oturdu. Çakallar.

"Vay anasını," diye seslendi Rogue'un sesi arkamdan.

Sağlık görevlisi endişeyle bana "Beyefendi, siz akrabanız mısınız?" diye sordu. "Biz onu taşıırken siz dışarıda bekleseniz daha iyi olur."

Rogue'un eli benimkine kaydı ve arkama baktığımda onu arkasında üç vahşi hayvanla buldum. Ailem, gerçek ailem.

Her şey o kadar net bir şekilde bir araya geldi ki, bu ev artık benim için hiçbir şey ifade etmiyordu. Acı ve istismarın bekçisiydi ama efendisi ölmüştü, hak ettiği gibi yavaş ve işkenceli bir ölümle bu dünyadan ayrılmıştı. Artık o gitmişti, üzerimdeki etkisi de gitmişti, etime o kadar derinden örülmüş zincirler çatlamış ve küle dönüşmüştü. O artık benim canavarım değildi, o hiçbir şeydi. Tüm acısı, nefreti ve Yıkıcı zalimlik, onunla birlikte ölüme gitmişti ve ben ondan sonsuza dek kurtulmuştum.

Rogue'un üzerine düştüm, onu vücuduma bastırdım ve o kadar büyük bir rahatlamayla dolu bir hıçkırık beni neredeyse parçaladı. Ve sonra gülüyordum, gülüyordum ve kahkahalarla gülüyordum, çünkü dünya sonunda onun zihnim ve düşüncelerim üzerindeki saltanatına son vermişti. Artık onun sesini duyamıyordum, çünkü o

O artık bu alemden yok olmuştu ve ben burada, sağlam bir şekilde mevcut ve kendim için hayal edebileceğim her şeyden daha tatlı bir geleceğin dibinde duruyordum.

Rogue yanaklarımı öptü, orada farkına bile varmadığım gözyaşları buldu. düşüyordu ve bana sıkıca sarıldı, benim için rahatlayarak ağlamaya başladığında bunu da hissetti. Kahretsin, onu bunun için daha da çok sevdim.

Kardeşlerim etrafımızı sarmış, beni aralarında sıkıca tutuyorlardı.

Sağlık görevlileri hiç şüphesiz bizim berbat bir şekilde yas tuttuğumuzu düşündüler, ama biz işin aslını biliyorduk. Bu en saf haliyle neşeydi, bir düşman düşmüştü ve

bizden önce fethedildi. Bu yeni bir başlangıçtı, hepsinin paylaştığı bir başlangıç ve ben o anda bunun her parçasını bedenimden atmaya karar verdim.

"Artık bir Cohen değilim," diye yemin ettim. "Ben Chase Harlequin'im. Eğer beni kabul edersen?" Fox'a baktım ve o da gülümseyerek başını salladı ve çenemi yanağıyla kavradı.

"Sen her zaman lanet bir Harlequin'din Ace," dedi beni alnımdan öperek. "Babamın çetesine bağlanmadan çok önce kendi Harlequin çetemizi yönetiyorduk."

"Doğru," dedi Rick, dudakları seğirerek. "Sanırım sana tekrar Maverick Harlequin olduğumu söylemek için iyi bir zaman."

Fox bir çocuk gibi gülümsedi ve Rick, durumun böyle olmadığını hepimiz bilmemize rağmen, hiçbir şey olmamış gibi omuz silkti.

"Ve ben de Johnny James Harlequin," diye karar verdi JJ, birbirimize sahip çıkma gücümüz bizi yeni zincirlerle bağlarken çenesini kaldırarak, dünyadaki iyi olan her şeyden yapılmış türden.

Kızımıza baktık, onun da bu yolu seçip seçmeyeceğini, bizimle bu şekilde bir olmak isteyip istemeyeceğini merak ettik.

"Rogue Harlequin," diye anons etti, deniz mavisi gözleri o kadar ılık doluydu ki kendimi alev alev yanan bir fırının önünde duruyormuş gibi hissettim. Ve onların arasında çok uzun yıllardır benim için kayıp olan bir aidiyet hissettim.

"Hiçbir zaman bir denizkızı kuyruğu satın almadım ve arkadaşlarımdan birinin beni onunla koyda yüzerken kaydetmesini sağlamadım çünkü Weeki Wachee Springs Park'taki denizkızı gösterisinde rol alabileceğime ikna olmuştum.

Yeterince pratik yaparsam Florida," dedi Rogue, oyun bunu gerektiriyordu

Bunu gerçekten kim yaptıysa, içmek zorundaydı. Ve bu kadar spesifik olması, aklında bir hedef olduğundan emin olmamı sağladı.

"O *bir* yazdı ve sana gizlilik yemini ettirmiştim, Rogue," diye tısladı JJ, geri kalanımız gülmekten kırıılırken ve Rick ona çıkışırken agresif *bir* şekilde plastik bardağından rom ve kolasını yudumladı.

Biz sahilde ateşin etrafında otururken güneş ufku çoktan geçmişti, gökyüzü artık yıldızlarla dolu sonsuz bir genişlik olarak üzerimizde asılı duruyordu. Biz

babamın evinden sadece bir taş atımı uzaktaydı, şimdi çocukken elimize ne zaman geçse içtiğimiz markanın aynısı olan ucuz, dükkândan alınmış romla sarhoş olmuşuk.

Bu anın tadı geçmişimin en tatlı günleri gibiydi ve o zamanı sonsuza dek geri kazanacak kadar şanslı bir adam olup olmadığımı merak ediyordum.

Belki de her zaman böyle olacaktı, beşimiz istediğimiz zaman istediğimiz şeyi yapmakta özgürdük ve öyle oldu ki tek yapmak istediğimiz memleketimizin sokaklarında dolaşmak ve kaosla omuz omuza vermektir. Gerçekten düşündüğümde çocuk olmaktan bile daha iyiydi, çünkü bugünden itibaren artık beni hor gören nefret dolu bir babam yoktu ve artık kimsenin bize yapmamızı söylediği şeyleri yapmak zorunda değildik.

Rosie Morgan bile çoktan gitmişti. Kahretsin, nasıl olduysa, bir zamanlar hepimizin gördüğü rüyanın içine düşmüştüm ve bu rüyanın yok olup gitmesinden o kadar korkuyordum ki, kendimi tutabildiğim sürece bir daha uykuya dalmak istemiyordum.

JJ uzun zamandır görmediği denizkızı hayalleri yüzünden surat asmayı bırakıp gülmeye başlayınca Rogue, "Sen git J," diye cesaretlendirdi.

"İyi, güzel kız. Ama bu oyunu bir av sahasına çevirdin ve şimdi kan için dışarıdayım," dedi JJ, yanıma doğru kayarak ve Rogue'a diğer tarafımdan sivri bir bakış atarak.

Rogue rom ve kolasını oyun devam ediyor der gibi bir bakışla yeniden doldurdu ve ben de bu savaşta kaçımızın düşmek üzere olduğunu merak ettim, çünkü benim de gün ışığına çıkmasını istemediğim birkaç sırrım vardı. İlk kez bir erkek olarak dünyada yolumu bulmaya çalışırken ergen olmak çok fazla utancı da beraberinde getirmişti. Gerçekten olmalıydı Bir çeşit el kitabı, özellikle de baban bir bok çuvalıyken ve ona herhangi bir konuda tavsiye sormaktansa meme uçlarımı kesmeyi tercih ederdim.

"Ben asla..." JJ hedefine karar verirken dördümüze bakarak başladı. Belli ki misilleme olarak doğrudan Rogue'un şahdamarına saldırmayacaktı, hayır, hepimizi kendisiyle birlikte aşağı çekecekti. "Luther Harlequin hakkında bir seks rüyası gördüm."

JJ beni yere serdiğinde ve rom ve kolamdan bir yudum içtiğimde "Siktir git dostum," diye küfrettim. "Sana bundan bahsetmemem gerektiğini biliyordum."

"Bekle, ne?" Rick bir kahkaha atarken Fox havladı.

"Nasıl bir şeydi?" Rogue eğlenerek homurdanarak sordu.

"Hey, neye benzediğinden sana ne?" Fox onu tersledi ve o da burnunu kırıştırdı.

"İğrenç, babanla ilgilenmiyorum," diye alay etti Rogue.

Dikkatlerin benden uzaklaşmasına sevinmişim ve JJ'e zehirli bir bakış atma fırsatını değerlendirdim ama o sadece masumca omuz silkti.

"Oyun bu, dostum," dedi.

"Bunun bedelini ödeyeceksin," diye uyardım.

"Hey, Rogue az önce beni denizkızı olarak ifşa etti, daha ne kadar düşebilirim?" "Oh, daha da düşebilirsin," diye başladım ama Rogue beni dikkatimi çekmek için.

"Bize seks rüyasını anlat," diye ısrar etti.

İnledim ama ben ayrıntıları anlatana kadar vazgeçmeyeceğini bildiğim için pes ettim. "İki yıl kadar önceydi, şu garip şeylerden biriydi -

Rüyalarınıza kimin gireceğini kontrol edemezsiniz." "Peki ya sen?" JJ sordu ve ben de ona ölümcül bir bakış fırlattım.

Rick, "Bu çok iğrenç ama dinlemeden duramıyorum," dedi. "Bunu duymak istemiyorum," diye mırıldandı Fox.

"Seni eğip büktü ve sana güzel dedi mi?" Rogue sordu. "Ona baba dedin mi?"

"Siktir git," diye kestirip attım. "Her şey çok... egzotikti."

"*Egzotik mi?*" Rogue eğlencesinin taşmasıyla yankılandı.

JJ kendini kaybetti ve Fox irkilerek uzaklaştı, daha fazlasını duymamak için kulaklarını kapattı.

"Lütfen bana yaşlı adamımın seni rüyada sikmesinden zevk almadığını söyle?" Rick kendi kahkahasını atarak sordu. "Bi-meraklı mısın, Acey bebeğim?"

Bakışlarım JJ'inkilerle kısa süreliğine kilitlenince boğazım düğümlendi ve cevap vermemek için fincanımdan uzun bir yudum aldım.

"Sen git, Ace," dedi Rogue, bizi koruyarak ve Fox babasından bahsetmeyi bıraktığımı fark edince ellerini kulaklarından çekti.

Rick ve Fox'a JJ ile aramızdaki sırrı tam olarak nasıl açıklayacağımı hâlâ bilmiyordum. 'Ben ve JJ' diye bir şey olduğundan değil ama bazen Rogue ile daha önce bir erkekle aşmadığım sınırları aşan şeyler yapıyorduk. Ona aşık falan değildim, istediğim Rogue'du. Ama

Üçümüz birlikte... nedenini bile bilmiyordum ama bu sınırları zorlamaktan ve bunu yaptığımızda hissettirdiklerinden hoşlanıyordum. Gerçi bunu grubumuzdaki diğer iki erkeğe nasıl açıklayacaktım, hiçbir fikrim yoktu.

Gözlerimi JJ'e kilitledim, intikam duygusu yüz ifademi karanlık bir şeye dönüştürdü ve o koca kıçlı gülümsemesi hemen kayboldu. "Rogue'u asla dolu bir silahla becermedim."

"Ah kahretsin," dedi nefesinin altından, gözleri şaka yapmışım gibi alay eden Fox'a kaydı.

"Bu delilik olur. Hiçbirimizin bunu yapacağını düşünemezsin, Ace," dedi Fox gülerek ama başka kimse gülmedi. Rick dışında.

JJ'e "iç bakalım" der gibi bir bakış attım ve o da bir yudum almadan önce bana kaşlarını çattı.

"NE?!" Fox böğürdü ve Rogue, JJ'e yakalanmış yaramaz bir kız çocuğu gibi baktı ama aynı zamanda gerçekten umurunda değilmiş gibi.

Fox, JJ'e yaptığı şeyin aptallığı hakkında on dakika süren bir söylenmeye başladı ve ancak Rogue kucağına tırmanıp parmaklarını ağzına bastırduğunda ve onu derinden öptüğünde durdu, onu tiradından uzaklaştırdı ve bu şekilde sona erdi.

Rogue Fox'un kucağından kayarken Rick dizginleri ele aldı ve bu oyunun bir sonraki kurbanının kim olacağını merak ettim.

Rick, ben ve JJ içkilerimizi yudumlarken, "Rogue'u asla iki kez sikmedim," dedi ve sanki onunla alay ediyormuş gibi Fox'a bakarak, onun için biraz üzüldüm. Fox tüm bu süre boyunca Rick'e baktı, fincanını dudaklarına götürüp içmeden önce çenesi titriyordu.

"Bekle, bu oyun için bir içki miydi yoksa susuzluk için mi?" JJ dizlerinin üzerinde doğrulup başını nöbet tutan bir meercat gibi Rogue'dan Rick'e, oradan da Fox'a çevirirken ben de sordum.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı. "Seks hissim bunu nasıl kaçırdı?" "Senin seks duyun yok, J," dedi Fox dudak bükerek.

Rogue dudağını ısırıp bunun kesinlikle gerçek olduğunu ele verirken, JJ tam onu işaret ederek, "Saptırma," diye homurdandı. "Sen yaptın! Sen yaptın!"

"Rick'le mi?" Şaşkınlıkla sordum ve Fox omuz silkti ama ihtiyacımız olan tek itiraf buydu.

JJ ayağa fırladı, lanet olası ateşin üzerinden atladı ve Fox'a çarparak ona sarıldı, kutlama için saçlarını karıştırdı.

"Yani seks partilerimizde bize katılacak mısınız?" JJ heyecanla sordu.

"Belki," dedi Fox sert bir sesle ve JJ bir çığlık atarak ayağa fırladı ve tekrar yanıma düşmeden önce ateşin etrafında bir tur attı.

Omzumun üzerinden eski evime baktım, palmiye ağaçları etrafında kıvrılıyor ve yabancı otlar duvarlara tırmanıyordu. Babamın her zaman dışarı bakarak oturduğu pencere karanlık bir boşluk gibi bana bakıyordu, oradaki tüm ışıklar sönmüştü. Ve yle de kalmalıydı.

"Hemen döneceğim," diye mırıldandım, oyun etrafımda kısasa kısas haline gelirken ve Fox ile Rick sırlarını ifşa etme konusunda hangisinin diğerini alt edebileceğini görmek için yarışmaya başlarken.

Ayağa kalktım, kumun üzerinde koşarak onlardan uzaklaştım ve evin yan tarafındaki patikadan yukarı doğru yürüdüm, paslı kapıyı iterek içeri girdim. Eski bisikletim hâlâ oradaydı, uzun otların arasında yatıyordu ve buranın tek iyi parçasına gülümsedim. Benim kaışım.

Eve girdim, sessiz alanda ilerlerken döşeme tahtaları gıcırdıyor ve inliyordu, hava ölüm ve eski sigara kokuyordu.

Mutfağa yöneldim, babamın her zaman sigaralarını sakladığı ekmecelerden birine baktım ve içinde neredeyse boş bir Marlboro kutusu ile içine itilmiş bir akmak buldum. Altın rengindeydi ve üzerinde göğüslerini sıkan çıplak bir pop art kadın resmi vardı. Aynı akmağı babam bir keresinde 'ne kadar korkak olduğumu' görmek için kolumda bir iz yakmak için kullanmıştı.

Dışlerimi sıkımış ve en ufak bir acı belirtisi gstermemiştim, bunu yaparak bir şey kazandığımı düşünmüştüm. Ama babamın söz konusu olduğu yerde zafer diye bir şey yoktu, bunu artık gün gibi görüyordum. Belki bugün hariç. Bugün hariç, Bir zafer vardı, adalet de vardı. Çünkü yaşlı piç sonunda hak ettiğini bulmuştu ve ben de hayatının son yıllarının hak ettiği gibi yalnız ve sefil geçmesinden memnundum.

Babamın sigaralarını cebime koyarken bile kalbimin hızlandığını, yakalanmayı beklerken içgüdülerimin arttığını hissediyordum. Ama şu anda bu evde yaşayan tek şey sessizlikti ve ciğerlerimden bir nefes düştü, kimsenin gelmeyeceği gerçeğini tam olarak kavradığımda ağzımı bir rahatlama gülümsemesi kapladı. Bu evde istediğimi yapabilirdim; sanırım artık benim evimdi. Ama gerçekten aklıma gelen tek şey, tüm mekânı varoluştan silmekti.

Sahile döndüm, Rogue ve JJ'in arasına geri döndüğümde ailem bana döndü, sigaraları çıkarıp kutuyu onlara doğru salladım. "Babamdan son bir hırsızlık," dedim sırtarak.

Paketin üstünü çevirerek açtım, içinde beş sigara buldum ve Rogue yaklaşıp içine baktı. "Neden bunu son sigaramız yapmıyoruz?"

"Son hırsızlık mı?"

"Hayatta olmaz," diye homurdandı. "Son sigaramız. Burada beş tane var. Birer tane." "Artık sigara içmek yok mu?" Biraz kederle sordum.

"Güzel kız haklı," dedi JJ, yaklaşıp. "İşte kader bu. Son bir sigara daha."

"Ben yokum," dedi Rick. "İhtiyacım olan tek yardımcı o." Rogue'a eliyle işaret etti ve Rogue ona şaka yapıyormuş gibi el salladı ama aslında çok iyi bir noktaya parmak basmıştı.

"Tilki mi?" Ben sordum.

"Hey, yıllardır hepinizin daha sağlıklı olması için uğraşıyorum. Buna tamamen varım" diyerek kabul etti.

"Öylece durabileceğini mi sanıyorsun Ace?" Rogue bana sordu ve ben de eğilip ağzından yumuşak bir öpücük çalarken parmak eklemlerimi boğazında gezdirdim. "Onlara ihtiyacın olduğunu biliyorum."

"Geçmişe tutunmama yardımcı oluyorlar ama sanırım artık bırakmanın zamanı geldi," dedim, bu sözlerde güç hissederek. Gitmiş olana tutunmaktan vazgeçmeliydik.

ve tam önümüzde duran şeyi beslemeye başlamalıyız.

Arkama yaslandım, her birine birer sigara uzattıktan sonra bir tanesini dudaklarıma yerleştirdim ve babamın çakmağını kaldırarak alevle tutuşturdum. Rogue kendi sigarasını yakmak için parmaklarımdan aldı ve ben de bir ciğer dolusu duman çektim,

Tadı bana bir zamanlar olduğum o naif, umursamaz küçük çocuğu hatırlattı. O her zaman benim bir parçam olacaktı ve şimdi ona sempati ile bakmak her zamankinden daha kolaydı. Sevgiye ihtiyacı vardı ve onu başka bir yerde bulmuştu ve etrafıma baktığımda, tüm hatalarına rağmen onun da sevgiye tutunduğunu fark ettim. Benim hatalarıma.

Bugün hava çok sıcak olmasına rağmen uzun kollu bir tişört giymiştim ama arkadaşlarımin, babamın dün gece çakmağıyla koluma koyduğu taze yanık izini görmelerini istemiyordum. Parlak kırmızıydı ve oldukça belirgin olan çirkin bir kabarcığa dönüşmüştü. Bu her zaman yapabileceğim bir şey değildi.

Üzerimde bıraktığı izleri saklamaya çalıştım ama elimden geldiğince yokmuş gibi davranmayı tercih ettim.

Günahkârlar Bahçesi'ne bisikletle gittim, The Mile'da yarıştım, kaldırım boyunca yürüyen insanların arasından geçerken bisikletimin tekerlekleri altında gümbürdedi.

O kadar hızlı pedal çevirdim ki, bir sürü kızgın bakışla karşılaştım ve neredeyse onlara çarpacakken birkaç kişi bana bağırdı. Anahtar kelime: neredeyse. Bu konuda yetenekliydim ve istemediğim sürece kimseye çarpma şansım yoktu.

Dünyadaki en sevdiğim yere doğru hızla ilerledim, bisikletimi iskelenin kapısında bıraktım ve sahile koşarak derme çatma Merdivenin payandalarından birini oymuştuk. Ama ben daha ilk basamağa elimi koyamadan Rick adımı seslendi.

"Ace! Sörf yapmaya gidiyoruz. Gel de katıl."

Arkamı döndüğümde onu, Fox'u ve JJ'i tahtalarına kadar soyunmuş halde buldum.

Sahilin ilerisinde şortlar vardı. Midem düğümlendi.

Tişörtümü çıkarıp kolumdaki yanığı görmelerini istemedim. "Rogue nerede?" Ufaklığımı ararken konuyu saptırdım.

Fox kaşlarını çatarak, "Mary-Beth dün gece yarısından sonra eve gelip onu uyandırdığı için ona kızıyor," dedi. "Eğer otuz dakika içinde burada olmazsa

"Oraya gidip onu kurtaralım derim."

"Kesinlikle," dedi JJ, telefonunu cebinden çıkarıp aralarındaki sırt çantasına atarken. Ama bunu yaparken cebindeki üç prezervatif yerinden çıkmış ve ayaklarının dibindeki kuma saçılmıştı.

onları almak için hareket ederken küfretti. Rick önce davranarak onları avucunun içine aldı ve şaşkınlıkla onlara baktı.

"Etrafta prezervatif taşıyarak ne halt ediyorsun?" diye sordu, sesinde bir an için bir şeyden şüphelenmiş gibi bir ısırık vardı. şüphesini anladığımda aklım Rogue'a gitti ve dizlerimin üstünde JJ'in suratına bir yumruk atmak geldi. Yine de bunu içimde tuttum ve önce JJ'in açıklamasını bekledim.

JJ, "Annem onları gizlice ceplerime sokup duruyor," diye hayıflandı. "Güvenli bir şekilde yaptığım sürece dürtülerimi keşfetmekten heyecan duyduğunu söylüyor." O ürperdim ve gözlerindeki gerçeği gördüğümde göğsümde bir rahatlama hissettim.

Fox'un ellerinin yumruk haline geldiğini fark ettim ama JJ'in açıklamasıyla gevşediler.

"Kahvaltıda alıştırma yapman için onları muzların üzerinde yuvarlamamı mı istiyor?" Rick onunla alay etti. "Yoksa daha gerçekçi olsun diye mini kokteyl sosisleri mi?"

"Siktir git," diyerek JJ onu itti ve prezervatifleri ondan geri almaya çalıştı ama Rick onları cebine attı. "Hepinizden daha büyük bir sikim var."

"Saçmalık," diye alay ettim.

Fox kendini beğenmiş bir ifadeyle, "İkinci en büyük belki," dedi.

"Geçen gün seni odanda babamın mezurasıyla bulduğumda ve kafama yumruk attığında da bunu mu yapıyordun?" Rick sordu

Kardeşi gülerken. "İnç eklemek için alttan ölçemeyeceğini biliyorsun, değil mi? Üstten yapılmadığı sürece sayılmaz."

"O mezurayı bunun için kullanmadın, değil mi?" Fox yüzünü buruşturdu.

Rick gülerek, "Belki," dedi. "Her erkek aletini ölçer, bu dünyada kaçınıcı sırada olduğunuzu bilmek için istatistik oluşturmak önemlidir. Hadi, bana rakamları verin. Hepinizi kolayca yeneceğim. Gerçi hepiniz üç santim çıkarmak zorundasınız çünkü kış çatlaklarınızdan ölçtüğünüzü biliyorum."

"Ya da seni dövebiliriz," dedim ve üzerine atlayıp göğsüne yumruk attım.

JJ ve Fox bana katılmak için atladılar ve çok geçmeden Rick'i kumun üzerinde altımıza aldık, hepimiz gülmeye başlarken onu dövüyorduk.

"Hadi, gidip sörf yapalım." JJ ayağa fırlayıp beni de peşinden sürüklerken Rick ve Fox ateşkes ilan etmeden önce bir süre daha güreşmeye devam ettiler.

"Ben size göz kulak olurum çocuklar," dedim kolumu çekiştirerek ve arkadaşlarım sörf tahtalarıyla birlikte suya açıldılar. Sahilde Fox'un kamyonetiyle getirdiği iki tane daha vardı ve ben de onun getirdiğinin üzerine oturdum.

her zaman benim için getirmiştir, mavi kıvrımlı bir dalga tasarımı kullanımdan dolayı yer yer yıpranmış. Rogue'un üzerinde pastel renklerde bir gün batımı vardı ve hepimizin isimleri de tabanına yazılmıştı.

Birden ortaya çıktı, nefes nefese yanıma çöktü ve tahtasının üzerine uzandı.

"İyi misin?" diye sordum. Sorduğumda başını salladı ve nefes almak için mücadele ederken bir elini karnına koydu. Kot şort ve bol beyaz bir pantolon giymişti.

Kolsuz bluzun bazı yerleri kasıtlı olarak yırtılmıştı, bakışlarım anında bu yerlere takıldı.

"Rosie'nin memesine yumruk attım," diye nefes nefese kaldı ve ben de çocukların sırt çantasından bir şişe su alıp ona fırlattım. Yutarcasına içti.

tekrar oturdu ve sonunda bana olayın geri kalanını anlatacak kadar kendine geldi.

hikaye. "Mary-Beth beni bunu yaparken gördü ve ben kaçtım, ama o lanet arabasına bindi ve beni buraya kadar kovaladı."

"Rosie meme yumruğunu hak edecek ne yaptı?" Kaşlarımı çatarak sordum.

Kaşlarını çattı. "Telefonumu aldı. Belli ki lanet olası şifremi girerken beni izliyormuş çünkü şifreye girmiş ve tüm fotoğraflarımı incelemiş. Mary-Beth'e bir sürü fotoğraf göndermiş.

Kasabadaki duvarlarda grafitiler var, artı....well, orada bir penis resmi olabilir."

"Ne?" Öyle bir hırladım ki gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bunu sana kim gönderdi?"

"Sammy Coplin," diye iç geçirdi. "Sorun değil. Aylar önceydi. Bana mesaj atıp duruyordu, buluşmak istiyordu ve ben onu sürekli görmezden geliyordum ta ki

Sonunda bana bunu gönderdi. Bununla ne elde etmeye çalıştığını bilmiyorum. Şişmiş bir kaplumbağa kafasına benziyor, bu normal mi?" Gözleri hızla benimkilere kaymadan önce kasıklarına baktı, yanakları kızarmıştı.

"Hayır, bu normal değil," dedim hırıltılı bir sesle, dışarıdaki çocuklarıma bakarak.

Bunu kesinlikle duymak isteyecek olan su. "O fotoğrafı bana gönder, ufaklık."

"Neden?" diye kaşlarını çattı.

Çünkü onu dövdüğümde bunu okuldaki herkese göndermekle tehdit edeceğim.

"Sadece yap," diye ısrar ettim ve omuz silkti, telefonunu çıkarıp bana gönderdi. "Geri aldın mı?" Başım ile telefonunu işaret ettim ve o da muzipçe sırıttı, bu bakış nabzımın hızlanmasına neden oldu.

"Evet, meme yumruğundan hemen sonraydı. Sonra Mary-Beth bana bağırmaya başlayınca kışım yanıyormuş gibi kaçtım," dedi hafif bir kahkaha atarak.

"Döndüğümde çoktan ölmüş olacağım."

"Bu gece burada kal," dedim hemen, Günahkârlar Bahçesi'ni göstererek. "Ben de seninle kalacağım."

"Tamam," diye kabul etti, ayağa fırladı ve üstünü çıkararak bikini üstünü açtı.

Memeler.

O da şortunu indirip sörf tahtasını eline aldığı anda aklım bu kelimeye takıldı. "Geliyor musun?"

Sessizce başımı salladım ve daha önce neden sörf yapmadığımı hatırlamadan önce tişörtümü bir çırpıda çıkardım. Rogue'un gözleri anında izi buldu ve sörf tahtasını kuma bıraktı, öne doğru yalpaladı ve yanığa bakarken bileğimi kavradı.

"Ace," diye nefes aldı, bu kelimenin ardında acı vardı.

"Yapma," diye yalvardım ve gözlerinde bir acıyla bana baktı. "Ondan nefret ediyorum," diye fısıldadı. "Bazen ondan o kadar nefret ediyorum ki

o içeride kilitliken tüm evini yak."

Bu sözlerdeki karanlıkla sikim kıpırdandı ve bana tekrar baktı, çenesi gerildi ve gözlerinde suçluluk parladı.

"Öyle değil... Öyle demek istemedim-" diye başladı tepkimden korkarak ama sözünü kestim.

"Sorun değil küçüğüm," dedim, kendi karanlığım onunkiyle buluşmak için yaklaşırken içindeki karanlığı körükleyerek. "Ben de bunun hayalini kuruyorum."

Sigaramın sonu geldi ve izmariti ateşe atıp alevlerin arasında kayboluşunu izlerken sigaraya karşı herhangi bir istek bile duymadım. Diğerleri de kendi işlerini bitirdi ve bu eylemde geri dönmeyeceğimizi bildiğim bir sonluluk vardı. Hayatımızın o kısmı bitmişti. Artık sigara içmeyecektik, ciğerlerimizde katran olmayacaktı. Ve bu konuda kendimi çok iyi hissediyordum.

Gece ilerledikçe daha fazla içtik ve birkaç saat sonra Fox ve Rick uzanıp sızdılar. İkisi de

İçki oyunlarımızda kafa kafaya gidiyorduk ve ne kadar çok rom tükettiklerinden ilk düşen askerler olmalarına şaşırmadım.

Kendimi dirseklerimin üzerine yaslayıp JJ ve Rogue'un karşısında konuşmalarını dinlerken başım mutluluktan sersemlemişti. Gece gökyüzüne bakmak için başımı arkaya eğdim ve geçirdiğim tüm karanlık günlerin bunun için bir ödeme olup olmadığını merak ettim. Bir denge olmalıydı, değil mi? Hepimiz o kadar çok kötülükle yüzleşmiştik ki, belki de artık hepsi buydu. Belki de bize kalan tek şey iyiydi. Ama bunun doğru olmaması ihtimaline karşı, bu anlardan daha da fazla iyilik çıkarmak istedim.

Rogue'un elini tuttum, onu kendime doğru çektim ve onu öperken cümlesini yarıda kestim. Anında içimde eridi, bir bacağını kalçalarımın üzerinde sallayarak bana sarıldı ve küçük elbisesinin altından kışını avuçladım, onu yavaşça, açgözlülükle öperken kendime doğru çektim dilimin hareketleri. Beni sertleştirmesi için kalçalarını birkaç kez sallaması yetmişti ve rom ile kız arkadaşımın arasında, bizi kamusal ahlaksızlıktan içeri atılabilecek bir açık hava sikişine çoktan ikna olmuşum. Tabii ki, saat gerçekten geç olmuştu ve şu ana kadar kimsenin dolaşmaya geleceğinden şüpheliydim, ama her zaman bir keşin bu şekilde sokaklardan uçma şansı vardı.

Rogue'un minik güneş elbisesi çoktan kalçalarına dolanmıştı ve JJ arkasına geçerek elbiseyi başının üzerinden çekti ve bana gün boyu şüphelendiğim şeyin doğru olduğunu gösterdi. Sütyen giymiyordu.

Meme uçlarından birini dişlerimin arasına aldım, vahşice hırladım ve nefesini kesip sırtını eğmesini sağladım, kalçaları hala sallanıyordu ve amını sert sikimin üzerine bastırıyordu.

JJ onun arkasında, bacaklarımın üzerinde diz çöktü, saçlarını kenara çekip yumruğuna doladı ve boynunu öperek inlemelerini artırdı.

JJ'in bakışlarıyla karşılaştım ve boştaki elini diğer meme ucunu çekiştirmek ve onunla oynamak için hareket ettirdiğinde bir sırtışı paylaştık. JJ'in alkolün etkisiyle kendinden geçtiğini görebiliyordum, JJ de öyleydi ve bu sefer aramızda hiçbir engel hissetmiyordum, elim onun pazusuna doğru kayarak onu öne doğru çekti ve dudaklarımız omzunun üzerinden buluştu.

Dili benimkine değdi ve ben de onun vuruşlarına kendi vuruşlarımla karşılık verdim, Rogue'u aramızda ezerken kirli sakallarımız birbirine sürtündü ve üçümüz de inledik.
tek bir yaratıktık.

Başımı biraz çevirdim ve JJ işaretimi aldı, üçümüz birbirimizin ağzını emerken, yalarken ve ısıtırken Rogue'u öpücüğün içine çekti. Bu bedenseldi, düşüncesizdi, sadece hepimizi birbirimize sahip çıkmaya iten bu doğal bir araya gelişti.

Başparmağım sert meme ucunu çevreledi ve tüm vücudunun ihtiyaçla titremesine neden oldu. JJ bu manzara karşısında homurdandı, saçlarını çekiştirdi ve dilini ağzının derinliklerine kaydırarak bizim için inlemesini sağladı.

JJ'in bakışları benimkilerle buluştu ve ona olan ihtiyacım arttı, vücudunun benimkine bastırıldığını hissetmek için öne doğru eğildiğimde bu yeni arzu bir kez daha uyandı. Parmakları karın kaslarımın üzerinde gezinirken tenimin altında heyecan dalgalandı ve sınırları zorlamaya geri döndüğümüzü, birbirimizi bu şekilde ne kadar istediğimizi öğrendiğimizi biliyordum.

Rogue'un boğazı ondan bana bakarken yükselip alçaldı, birbirimize duyduğumuz şehveti anlayınca biraz nefes nefese kaldı.

"Bu seni rahatsız ediyor mu?" JJ başparmağını kızın alt dudağının üzerinde gezdirerek kabaca sordu. "Birbirimizi nasıl istediğimiz de mi?"

"Sadece seks mi, yoksa daha fazlası mı?" diye sordu, aramızda bir bakış attı ve ben JJ'in bakışlarıyla tekrar buluştum.

"Sanki... çıkarları olan arkadaşlar gibi," dedim, kelimelere dökmeye

çalışarak.

"Evet," diye kabul etti JJ. "Bu çok ateşli ama kalbim sende güzel kız."

"Ve benimkini de," diye teminat verdim ve o da gülümsedi.

"Eğer bu ikinizi de mutlu edecekse, ben de mutlu olurum," dedi.

"O zaman biraz daha sınırları zorlamak ister misin Ace?" JJ aramızdaki mesafeyi kapatarak bana sordu ve başımı salladığımda kalbim hızla çarptı.

Aletim sertleşmişti, her şeye hazır olduğunu biliyordum, özellikle de JJ'in eli omzuma inip beni kumun üzerine ittiğinde. Onunla böyle bir şey yaptığım ilk erkekti ve daha önce erkeklerle ilgili tuhaf düşüncelerim olmamış değildi, sadece ona duyduğum bu arzu içimde uyanıncaya kadar bunu hiç keşfetmemiştim.

Rogue üzerimden kayarak yanımda diz çöktü ve JJ üzerime düştü, beni tekrar öperken bacakları dizlerimi ayırdı, göğsü benimkine bastırıyordu. Dilini tekrar ağızıma kabul ederken parmaklarımı saçlarının arasına soktum ve sikinin sert gövdesi şortumuzun üzerinden benimkine sürtündü.

Bana sürtünmeye başladı ve ben de kalçalarının hareketlerini karşılayarak inledim, dizlerimi iki yanına kaldırdım ve bir elimi saçlarında sıkıca kavradım. Rogue'dan çok farklı hissediyordum, onun yumuşak olduğu yerde o tamamen kaslıydı, yine de ikisini de farklı şekillerde seviyordum.

Gömleğini çekip başından yırttım ve Rogue heyecanlı bir ses çıkararak benimkini kavradı, benimkini de çıkarıp fırlattı Kumun içinde bir yerde.

JJ ağzını boğazıma götürüp göğsümdeki yara izlerine kadar öptü ve Rogue daha da yaklaştı, gözlerim onunkilerle buluştu ve orada bulduğum şehveti yuttu.

"Külotunu çıkar," diye emrettim ve başını salladı, ayağa kalktı ve bacaklarından aşağı çekti, böylece ona iyice bakabildim. O

Dizlerinin üzerine döndü ve JJ'in dili meme ucunun etrafında dolaştıktan sonra daha da aşağıya inerek tenimde ateşten bir iz bıraktığında biraz nefesim kesildi.

Elimi Rogue'un bacaklarının arasına götürdüm ve sırlıslıkla amını hazır ve beni beklerken buldum, iki parmağımı dar deliğine kolayca soktum.

"Bana bak," dedim ve bakışlarımla buluşurken alt dudağını emdi. Parmaklarımı içine sokup çıkarırken ve başparmağımı klitorisinin üzerinde gezdirirken onu yakından izledim, gözlerinde görebildiğim zevkin tadını çıkardım.

Yumuşak bir şekilde inledi ve benim horozum tepki olarak sarsıldı, özellikle JJ bel kemerime ulaştı ve dişlerini üstündeki hassas cilt üzerinde sürüklemeye başladı.

"Siktir," diye nefes verdim, Rogue elimi tutarken gözleri JJ'e takılmıştı, JJ şortumu çekiştirerek çıkardı, sikimi serbest bıraktı ve bakışları Rogue'unkilerle buluşmak için kayarken dudaklarını ıslattı.

"Hoşuna gitti mi güzel kız?" diye sordu, sikimi avucunun içine aldı ve başparmağı en mükemmel şekilde ucunun üzerinde yuvarlanırken lanet ettim.

"Evet," dedi boğuk bir sesle, sesi beni merak içinde tutan JJ'in kavrayışında sikimin seğirmesine neden oldu.

"Ace?" diye sordu, daha fazla baskı uygularken yüzünde dans eden bir sırıtış vardı ve kalçalarım ihtiyacım olanı almaya çalışmak için içgüdüsel olarak yukarı doğru itildi.

"Siktir. Yap şunu, dostum," diye ısrar ettim ve o da aklımı başımdan alan tirbuşon hareketleriyle sikimi okşamaya ve ovmaya başlamadan önce bir pislik gibi güldü.

Parmaklarımı Rogue'un amının derinliklerine soktum, onun da inlemesini sağladım ve ateşin yanındaki Fox ve Rick'e bir bakış attım, susmayı mı denemeliyiz yoksa başka bir yere mi taşınmalıyız diye düşündüm. Ama rom siktir et diyordu ve JJ'in büyük eli tarafından

işlenirken sikim de aynı fikirdeydi.

"Çok iyi hissediyorsun," diye nefes aldı Rogue, bir elini göğsüme dayayıp parmaklarımın üzerinde gezdirmeye devam ederken amı parmaklarımın etrafında sıkılaşıyordu. "Daha fazla."

"Sen de mi daha fazlasını istiyorsun, Ace?" JJ bana sırtıttı ve ben de onu izlerken yanağımın iç kısmını ısırarak başımı salladım.

Hazırlanmak için bir saniyem bile olmadan aletimin başını dudaklarının arasına alarak aşağı indirdi ve benden çıkan ses tamamen hayvani bir sestti. Onun

Dili sikimin başında inanılmaz bir şekilde dans ediyordu, yumruğu hâlâ beni sıkıca kavramış bir şekilde uzunluğumu sarsıyordu.

Rogue boşalmaya başladı, amından gelen belli belirsiz titreşimler bana onun mutluluğa kapıldığını haber veriyordu. Titreyerek ve çığlık atarak boşalırken elimle onu daha sert becerdim ve bu çığlık tüm sahile yayıldı ve ağzımda karanlık bir gülümsemeye neden oldu.

Parmaklarımı ondan çekerken diğerlerine bir bakış attım, uyanabileceklerinden korkuyordum ama JJ sikimi boğazının derinliklerine alıp ellerini kumdaki kalçalarımın iki yanına yerleştirip bir profesyonel gibi emerken bu korku unutuldu.

"Tanrım," diye homurdandım, nefesini tutarken Rogue'un dudaklarından bir öpücük çalmak için yarı doğruldum, ama öpücüğü çabucak kesti, onun yerine JJ'i izlemek için başını çevirdi ve ona kıkırdadım, onu da izlerken dirseklerime yaslandım, dilinin her vuruşunda aletimde zevk dalgalanıyordu.

Ama JJ bitirmeme izin vermedi, beni dudaklarından bıraktı ve Rogue'a kumun üzerine sırtüstü yatmasını söyledi. Kolayca itaat etti, eğlence Onun talimatlarına uyarken gözleri parlıyordu ve ben de ona eşlik etmekten çok mutluydum.

"İçine gir, Ace. Kızımızı daha fazla bekletme," dedi ve iki kez söylememe gerek kalmadan onun üzerine yuvarlanıp bacaklarını iterek

benimkiyle daha geniş.

Kendimi onun dar girişine hizaladığımda omuzlarımı kavradı ve onu tekrar çığlık attıran şiddetli bir hareketle içine ittim. Ben onu kumda becerirken tırnakları sırtıma batıyordu, vücudu sikimi kavrarken amı o kadar ıslak ve o kadar mükemmeldi ki. Onu sertçe öptüm, aramızdaki şehveti tattım ve ağzına doğru inledim.

JJ'in eli aniden taşaklarıma dolandı, bunu yaparken avucunun içinde ıslak ve kaygan bir şey vardı.

"Bu da ne?" Onlara masaj yapmaya başladığında nefesim kesildi ve Rogue'u daha da hızlı becermeye başladığımda aletimden zevk aldım.

"Seyahat kayganlaştırıcısı," dedi JJ. "Artık onsuz hiçbir yere gitmiyorum."

"*Evet*," diye inledi Rogue, bacakları etrafımı sıkıca sararken, ben onun içine derinlemesine vurarak mükemmel noktaya ulaştım.

Parmakları kıç yanaklarımın arasına kayana ve içinde bir soru barındıran yumuşak bir hareketle aralarına kayganlaştırıcı sürmeye başlayana kadar JJ'in söylediklerinden hiçbir şey anlamadım. Hızımı yavaşlattım, omzumun üzerinden ona baktım, şortunun olmadığını ve elini sikinin üzerinde kendini okşarken buldum.

"Güzel kız mı?" Gözleri onunkilerle buluştu. "Ace'in itişlerinde benim gücümü hissetmek ister misin?"

Ona bakarken boğazımdaki kuru yumruyu yuttum, onun bu konuda ne düşündüğünü ve benim de ne düşündüğümü merak ettiğim için hareketsiz kaldım.

Sessizce başını salladı, gözlerinde şehvet dönerken dudağını ısırды, bu fikir açıkça içinde bir ateş yakıyordu. Ama içimde bir ateş yaktı mı?

Tekrar JJ'e baktım ve kaşlarını kaldırarak bana tek bir bakışla soru sordu. Ve aniden başımı sallayarak bunu kabul ettim.

Çılgınlık ve nedenini bilmemek, sadece denemek istedim. YOLO ve tüm bu saçmalıklar.

JJ beni tekrar Rogue'un üzerine itti, ama kumda diz çökerken kalçalarımı biraz geri çekti, hareket etmem için acı çekerken sikim kızımızın içinde zonkluyordu.

JJ'in parmakları kığımın yanakları arasında aşağı yukarı kayıyor, sonra bir parmağını içimde gezdiriyor, kıvrılırken beni ürpertiyor, gerçekten iyi hissettiren bir nokta bulup ovuyordu.

Rogue hareket etmem için beni zorladı, ihtiyaç içinde bana yapıştı ama JJ beni hareketsiz tuttu, parmağını sikinin başıyla değiştirirken beni sıkıca kavradı.

Bundan geri dönüş olmadığını, aştığımız anda arkamızda taşınmaz bir duvara dönüşecek bir çizgiyi geçtiğimizi biliyordum. Ama umursadığımdan emin değildim. Sadece ikisini de aynı anda hissetmek istiyordum.

İçimde hafifledi, beni gerdi, ben hırlayıp acının ısırığını alırken kalçalarımı onun hareketlerine geri itti. Rogue izlerken inledi, memeleriyle oynadı, kalçaları sallandı ve bu çılgınlığı birlikte paylaşıırken beni çıldırttı.

JJ tamamen içime girdiğinde, altımdaki Rogue'u görebilmek için başımı bir tarafa itti, göğsü sırtıma bastırdı ve yavaş, baş döndürücü bir ritimle hareket etmeye başlarken tenimi aydınlattı.

Rogue'un içine aynı hızda girdim, o da benim itişlerimin hakimi oldu ve ben onun üzerinde eridim, ellerim kuma bastırdı ve JJ de ağırlığını üzerime yerleştirirken onu ezmediğimizden emin olmak için kaslarım sıkılaştı.

Sonra beni, onu, ikimizi birden beceriyordu ve biz sadece onun gücünün kölesiydik. Sikimin Rogue'a her sokuşu ikimizin de gücüyle doluydu ve daha önce ondan hiç duymadığım sesler çıkarmaya başladı, elleri ikimize de uzanıyor ve biz bu yavaşlığın içine düşerken bizi yakın tutuyordu,

Hepimizi patlayıcı bir doruk noktası olacağı kesin olan şeye doğru sürükleyen coşkulu bir ritim.

JJ içime daha derin girdi ve yukarıdaki gökyüzündekilerden daha fazla yıldız görmemi sağlayan bir noktaya sürtünmeye başladı.

JJ'in hamleleri sikimi onun içinde daha derinlere iterken iniltiiler arasında Rogue'u öptüm ve o bizim için çığlık atmaya başladı, amı kasılırken Boşaldım ve kendimi onun içine boşaltmadan önce taşaklarım sıkılaştı. JJ itişlerimi tamamen devraldı, beni ve onu becerirken coşkumun devam etmesini sağladı ve Rogue kendi zevki uzadıkça ikimizin de isimlerini karıştırdı.

İkimiz de tükendiğimizde, JJ içimden çıktı ve ben Rogue'un yanında sırt üstü yuvarlanırken, o üzerimizde durdu, devasa uzunluğunu okşadı ve ikimizin üzerinde, Rogue'un göğüsleri ve göğsümde bitirdi.

O bir seks tanrısıydı ve bizi fetihleri olarak işaretlemeyen önce unutulmaya terk etmişti. Ve bana sahip olması umurumda bile değildi, çünkü bu konuda inkar edemeyeceğim doğru bir şey vardı.

JJ bize yedi günah işlemiş bir kâfir gibi gülümsedi ve göğüslerimiz kabarıp JJ bize karşı kazandığı zaferle yıkanırken Rogue bana sokuldu.

JJ, "Şurada bir giriş var, hadi," diye emretti ve ben de ayağa kalkarak Rogue'u da yukarı çektim.

Onu takip ederken bacaklarını hala tam olarak kontrol edemiyordu. Kumun içine oyulmuş bir deniz suyu havuzu vardı ve düşmemesi için onu tuttum.

İçine girdik ve üzerimizdeki zevk izlerini yıkadık. bedenlerimizi serin suyun bir kenarındaki kum yığınının yalamadan önce, su hala belimize vurmaya devam ederken yan yana durduk.

Rogue'un parmakları yüzeyin altında benimkileri buldu ve az önce yaptığımız şeyin ısıltısıyla yıkanırken gözlerimi kapattım.

"Peki birbirinizi becermekten hoşlandığınızı diğerlerine tam olarak ne zaman söyleyeceğiz?" Rogue rahatça sordu ve JJ bir kahkaha atarken dudaklarımda bir gülümseme kıvrıldı.

"Sadece sen yanımdayken, güzel kız," dedi JJ ve ben de kararlı bir şekilde başımı salladım, çünkü içgüdüsel bir şey vardı bu konuda. Ben ve o onun ve bizim bir uzantımızdı, onun dışında onsuz yapmak isteyeceğimiz bir şey değildi. O bizim sevdiğimiz kişiydi.

"Sence Fox ve Rick bunu nasıl karşılayacak?" Düşündüm.

"Belki onlar da oynamak isterler," dedi Rogue sesinde bir umut notasıyla ve ben bir kahkaha attım.

"Mümkün değil. Bu kesinlikle bize özgü bir şey, değil mi J?" Sordum, ama biliyordum ki doğrudu. Fox ve Rick'in işin bu tarafıyla ilgilenmeleri pek olası olmadığı gibi, Johnny James'e karşı hissettiğim dürtüleri de onlara karşı hissetmiyordum.

"Evet, ne olduğunu bilmiyorum. Ama işe yarıyor, değil mi güzel kız?" diye sordu. "Kahretsin evet, işe yarıyor," dedi, sesinde yine bir miktar arzu vardı.

"Sanırım bir dahaki sefere sikişmeyi ben yapacağım, dostum," dedim JJ'e, sırıtarak ona bakarak.

Geri dönen gülümsemesi bir anda kaşlarını çattı ve acı dolu bir çığlık atarak bizden şiddetle uzaklaştı ve kalbim telaşla yerinden fırladı.

"Ne oluyor lan?" Rogue'un nefesi kesildi. "Sen iyi misin?"

"Hayır! - Ah - orospu çocuğu!" JJ suya yumruk atmaya başladı ve ben şok içinde ona bakarken o da yüzeyin canına okudu ve damlacıklar her yere sıçradı. Acıyla irkildi ve ben de kolunu tutarak ona doğru hamle yaptım.

"Sorun ne?" diye sordum. Korkuyla sordum ama beni iterek sudan çıktı ve sırt üstü yere düşüp kumun üzerinde bir o yana bir bu yana sallanırken sikini tuttu.

Rogue hemen yanımdayken ben de dışarı çıktım ve endişeyle ona baktım.

"Neler oluyor?" Ben talep ettim.

"Bir şey sikimi ısırdı," diye homurdandı. "Tanrım, siktir, siktir, siktir."

Dizlerimin üzerine çöküp elini kenara ittim, sikinin ısırılıp koparılmasından korkuyordum ama ısırık falan yoktu. Aslında karanlıkta pek bir şey göremiyordum.

"Isırık yok," dedim şaşkınlıkla.

Rogue'a "Bir ateş yak," diye seslendim ve o da ateşe doğru koştu, bir süre sonra telefonuyla geri döndü, hareket ederken elbisesini çekiştiriyordu.

El fenerini açıp JJ'in sikine doğru tuttu ve hepimiz ona baktık, gördüğüm manzara midemin sıkışmasına neden oldu. Dalgalı kırmızı çizgilerden oluşan bir daire shaftının uzunluğu boyunca ve leğen kemiğine kadar uzanıyordu.

"Denizanası sokması," dedim dehşet içinde. "Lanet olsun, dostum. Sen iyi misin?"

"Hayır, iyi değilim, sikim yanıyormuş gibi hissediyorum, Ace!"

"Diğerlerini uyandıracağım," dedi Rogue telaşla.

"Hayır," diye homurdandı JJ, kolumdan tutup beni daha yakına çekti.

"İyi bir en iyi arkadaş gibi sikime işemeni istiyorum."

Nefesim kesildi, başımı salladım.

"İmkânı yok." "Evet. Yap şunu," diye ısrar etti.

"Bunun acıya iyi geleceğinden bile emin değilim. Sıcak bir banyoya ihtiyacın var."

"Evet, çişinin içinde. Şimdi hadi, Chase Harlequin. Erkek gibi davranıp sikimin üstüne işeyeceksin."

Ona bakakaldım, başımı tekrar salladım ve Rogue'a baktım. "Sen yap."

"Çömelmek zorunda kalırım! Ayrıca çişim de yok. Çişin var mı?" diye sordu, hayır demeye çalıştım ama lanet olsun ki vardı ve o da bunu biliyordu.

"Ace, lütfen," diye yalvardı JJ ve ne kadar acı çektiğini görebiliyordum, bu yüzden kararlılığımın eridiğini hissettim.

Başımı salladım, derin derin kaşlarımı çattım ve aletimi onunkine doğru eğdim. Gözlerini kapattı ve ben de zihnimi yeterince sakinleştirmeye çalışmadan önce benimkileri de kapattım.

akış devam ediyor.

"Neden bu kadar uzun sürüyor?" JJ inledi.

"Performans kaygım var," diye tısladım. "Kapa çenenin de konsantre olabileyim."

Gözlerimi daha sıkı kapattım ve Rogue vınlama sesleri çıkarmaya başladı.

"Bu da ne demek oluyor?" Ona bir göz kırptım.

"Deniz sesi mi?" dedi, sanki gerçekten bilmiyormuş gibi.

"Denizi duyabiliyorum, Rogue. Tam şurada." Başımı o yöne doğru salladım ve dudaklarını ısırır gibi yapmadan önce bana suçlu bir bakış attı.

"Hadi," diye yalvardı JJ. "Sikim acı çekiyor."

"Tamam, tamam, kapa çenenin," diye homurdandım, gözlerimi tekrar sıkıca kapatıp derin bir nefes aldım.

Akış sonunda geldi ama ben kendimi bıraktığımda JJ öfkeyle kükredi ve anında işemeyi bıraktım, gözlerimi açtığımda nişan almayı unuttuğumu ve çişin sadece göğsüne değil yüzüne de sıçradığını fark ettim.

"Neden bakmıyorsun?!" diye bağırdı.

"Siktir, özür dilerim. Sen bakmıyordun ve ben de bakmak istemedim-"

"Bakmama iznim var! Üzerine işenen benim ama sen bakmak zorundasın." Yanağındaki sidiği silerken beni işaret etti.

"İşediğin yere doğru bakmalısın Chase, bu senin lanet olası görevin. Anladın mı?"

"Eve gitmek istiyorum," dedim endişeyle. "Bu JJ'den hoşlanmıyorum."

"Hiçbirimiz bundan hoşlanmıyoruz," diye şeytanca homurdandı. "Ama şimdi buradayız ve bunu yaşayacağız, bu yüzden odaklansan iyi olur ve iyi odaklansan iyi olur çünkü sikime işemeni istiyorum."

"Yapabilirsin Ace," dedi Rogue, sanki ben bir futbol oyuncusuymuşum ve o da benim koçummuş gibi kıçımı tokatlayarak. "O sikin üzerine işe."

JJ'in sikine ve üzerindeki acı izlerine bakmadan önce "Senden nefret ediyorum," diye mırıldandım. İçimi çektim, aletimi onunkine doğrulttum ve akışımı serbest bıraktım.

JJ gözlerini kapalı tutarak yaralı bir asker gibi kumun üzerine düştü ve ben de tam üzerine işedim. Kıçından sikilmenin benim için en son nokta olduğunu düşünmüştüm.

Bu gece sınırlar zorlanacaktı ama hayır. İşte buradaydım, zorlanıyordum en iyi arkadaşımın sikine işerken, o yerde karaya vurmuş bir yunus gibi kıvranıyordu.

"Demek ki çiş denizanası sokmalarına iyi gelmiyormuş," dedi Rogue, tam benim akışım biterken telefonuna bakarak.

Bu sözlerin ardından sessizlik uzadı ve Rogue suçlulukla bana baktıktan sonra bir kolunu yüzüne kapatan JJ'e baktı.

"Sadece git," diye fısıldadı. "Biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var."

Rogue hızla, "Eve gidip aletini ılık bir banyoya sokman gerek," dedi.

"Sana söyledim," dedim.

"Sadece. *Git*," dedi ve Rogue elimi tutup beni ondan uzaklaştırırken ben de az önce yaptıklarımızı düşünmeye çalıştım ve beni becermesinin bu geceden aklımda kalan en keskin anı olmayacağını fark ettim. Çünkü bu son deneyim beni çok üzdü. Harrowed

Kemiklerime kadar ve ötesine. Ve bu sırrın gelecekteki bir asla asla oyununda asla gün ışığına çıkmaması için dua ettim.

"Bazı gecelerin nasıl da çılgınca geçtiğini biliyor musun?" Ateşe geri döndüğümüzde Rogue'a mırıldandım ve şortumu alıp üzerime geçirdim.

"Evet," dedi, gözlerini kumsalın öbür ucuna, sadece benim görebildiğim yere dikerek.

JJ'in bir kolunu yüzüne kapatıp kumda yattığını fark etti. "Bu da onlardan biri. JJ'i meme ucundan bir arının soktuğu ve senin de onun üzerine atlayıp Anthony Bridgerton tarzı iğneyi emmeye çalıştığın zamanı hatırlıyor musun?"

İçimi çektim. "Bu konuyu açtığın için teşekkürler. O anıyı bir daha asla bakmamak üzere kafamdaki bir boşluğa sıkıştırmıştım ama tekrar gün ışığına çıkmasına çok sevindim," dedim kuru bir sesle ve Rogue kahkahasını bastırmak için bir elini ağzına götürdü.

"Bunu neden yaptın ki?" diye homurdandı.

"Bilmiyorum, garip bir içgüdüydü. Ben de öyle yaptım. Artık konuyu değiştirebilir miyiz?" Homurdandım.

Eğlencesini bastırdı, rom şişesini eline aldı ve uzun bir yudum aldı.

"Yani... popo seks kulübüne hoş geldiniz."

"İşte bu kadar." Yanlarını gıdıklayarak üzerine atıldım ve benden kaçmaya çalışarak gülerken ciyakladı ama ben onun küçük alaylarının intikamını almanın peşindeydim ve bu intikam gıdıklama işkencesi şeklinde geliyordu. Onu yere yatırdım, sırt üstü yatırdım ve romu havada tutarken onu gıdıkladım, benimle savaşılmaya çalışsa bile tek bir damla bile dökmemeye çalışıyordu.

"Ver şunu bana." Rick belirdi, uzattığı elindeki romu aldı ve ikimiz de kıpırdamadan şişeden içen adama baktık. "Çok şey kaçırdım mı?"

Ben "Hayır" derken Rogue "Evet" dedi.

"Lanet olsun," diye homurdandı Rick. "Hepiniz sıçtınız."

"Evet," dedi Rogue parlak bir sesle. "Sen küçük kafanı uyuturken benim dünyam sarsıldı Rick."

"JJ nerede?" diye sordu suratını asarak.

Rogue, "Denizanası kazası geçirdi," dedi ve ben de ona çışten penise olayını anlatmaması konusunda uyaran bir bakış attım. JJ'in daha fazla utanmaya ihtiyacı yoktu ve dürüst olmak gerekirse ben de bu işe karıştığım için gurur duymuyordum.

Onu ararken JJ'i denizde gördüm, elleri kalçalarında, beline kadar suyun içinde durmuş, hayatı düşünüyormuş gibi görünüyordu. Ya da belki sadece sikini, sanırım bunu asla bilemeyeceğiz.

"O iyi mi?" Fox kendini kumun üzerine iterken esnemeye çalışarak sordu.

"O iyi olacak. Gidip ona şortunu getireyim." Rogue onları kaptı ve koşarak ona doğru gitti.

Rick'in elindeki rom şişesini alıp bir yudum içtim, yanma hissi boğazıma kadar iniyordu. Bu gece çılgın bir hal almıştı ve gökyüzündeki neredeyse dolunaya bakarken, çılgınlığı kucaklamaya ve onu bir patlamayla bitirmeye karar verdim.

"Kim babamın evini yakmak ister?" Ayağa kalkarken sordum.

"Evet amına koyayım," dedi Rick heyecanla.

Fox bir çocuk gibi sırtırken uykusundan dolayı yer yer yukarı kalkan saçlarındaki kumları silkeledi. "Hadi yapalım şu işi."

JJ ve Rogue'a ıslık çaldım ve el ele geri döndüler, JJ artık şortluydu ve biraz beceriksizce yürüyordu.

"İyi misin dostum?" Ben sordum. "Deniz suyu yardımcı oldu mu?" "Biraz," dedi JJ sessizce.

"Denizanası seni nereden soktu?" Rick, JJ'nin vücudunda bir iz olup olmadığına bakarak sordu.

"Biliyor musun Rick?" JJ elimdeki rom şişesini kaptı ve şişeyi Rick'in ellerine geri itmeden önce kocaman bir yudum içti. "Bunu senin hayal gücüne bırakıyorum."

Onu daha fazla sorudan kurtarmak için "Babamın evini yakacağız," dedim ve JJ'in gözleri parladı.

"Öyle miyiz?" diye sordu ve Rogue kükredi.

"Evet," dedim. "Hadi gidip biraz benzin bulalım."

"Kesinlikle evet," diye kabul etti JJ, ben sahile doğru ilerlerken peşimden gelmeye başladı. "Senin sikindi, değil mi?" Rick, JJ'in arkasından seslendi ama JJ cevap vermedi.

"Kesinlikle onun sikiydi," dedi, siki ağrıyormuş gibi kendi sikini yeniden düzenleyen Fox'a.

Kısa süre sonra hepimiz babamın evine girmiş, dolaplarda Yanıcı sıvılar ve birkaç dakika sonra mutfak masasının üzerine dizilmiş likör şişeleri, çakmak gazı ve bir bidon benzin vardı.

"Hazır mısın, Ace?" Rogue vahşi bir ifadeyle bana sordu.

"Çok hazırım," dedim ve bidonu kapıp mutfağa benzin dökmeye başladım.

Rick telefonundan AJR'nin Burn The House Down şarkısını çalarken diğerleri de kendi şişelerini kapıp etrafa alkol ve çakmak gazı saçtı.

Ev şenlik ateşi için uygun hale geldiğinde, ön kapıda toplandık ve babamın çakmağını ateşledim, çömeli ayaklarımın yanındaki sıvıyı yaktım ve salona doğru ilerledim.

Lanet olası jet yakıtı gibi yükseldi. Alevlerin sıcaklığı tenime değerken hepimiz geriye doğru verandaya fırladık ve alevlerin mobilyaları yutmasını izledik.

"Lanet olsun," diye nefes aldım, babamın beni incittiği her yerin ateş ve kül içinde kalmasını izlerken kalbim düzensiz bir şekilde çarpıyordu.

Babamın çakmağını alevlerin içine attım ve sıcaklığın etkisiyle patladı, parçaları katliamın arasında kayboldu.

Arkadaşlarım iki yanıma sokuldular ve biz geri çekilmeye devam ederken dudaklarımı bir gülümseme kapladı, yangın gittikçe büyüyordu. Verandaya yaslandığı yere ulaştığımızda ayağım eski bisikletime çarptı ve onu tuttum, ateşten uzaklaştırdım ve buradan sonsuza kadar çaldım. Geçmişimin bu tek parçasını bu evden saklayacak, onaracak ve yeniden yapacaktım. Tıpkı ailemin benim için yaptığı gibi.

Ve böylece, bir daha asla arkama bakmamak üzere çocukluk cehennemime sırtımı döndüm.

Banyoda uzun **bir** süre beklemek ve Johnny James'in saçlarımı yıkamasına yardım etmek, geçirdiğimiz gecenin ardından vücudumdaki gerginliğin **bir** kısmını

Chase'in çocukluk evindeki ateşin etrafında dans ederken sefahat içindeydik.

Hatta Johnny James beni yatağa yatırmış ve temizlendikten sonra sırtımdaki düğümlere masaj yapmıştı, ellerinin sert baskısı beni en iyi şekilde rahatlatırken, dilinin ilgisi beni o kadar sert boşaltmıştı ki yıldızları gördüm.

Yine de bundan daha ileri gitmemişti - muhtemelen kısmen Çünkü aleti hala denizanası gibi iyileşme sürecindeydi - beni alt kata götürürken bana şımartıcı bir gün vaat ediyordu ve bana özel bir ortamda üzerinde çalıştığı en son rutini göstermeye devam ederken bana kendi deyimiyle 'rüyalardan oluşan bir kahvaltı' yediriyordu.

Uyandığımda Fox, Rick ve Chase gitmişlerdi, üçü de Shawn'a götürebilecek bir ipucunu takip ediyorlardı ve ben uyurken arkada bırakıldığım için her türlü tuzlu olsam da, JJ bana bunu unutturmak için bana bir kraliçe gibi davranarak çok iyi bir iş çıkarıyordu.

Tanıdığım en kindar adamın peşinde olduklarını bildiğim halde tam olarak rahatlayamıyordum. Shawn bir süredir saklanıyor olabilirdi ama onun gerçekten gittiğine inanacak kadar aptal değildim.

Şımartıldığım sabah, yüzdüğüm ve benim ve JJ'in en sevdiği çocukluk filmlerinden bazılarını izlediğim tembel bir öğleden sonraya dönüşmüştü. Oldukça rahat bir gün geçirmiştım - üç oğlumun hayatından endişe ettiğim bir gün ancak bu kadar rahat geçebilirdi - ama diğerleri Bana iyi olduklarına dair güvence verdiler.

Bana verdikleri bilgilere göre Shawn'ı bulacak gibi görünmüyorlardı ama kasaba sınırlarının ötesindeki tepelerde bir karavanda kaldığını iyi biliyorlardı ve bana geri dönmeden önce o arazinin her santimini araştırmaya kararlıydılar. Avı kaçırıyor olabilirdim, ama onu bulduklarında av için orada olacağımdan emin olduklarını biliyordum, bu konuda bana söz vermişlerdi.

"Rogue," diye seslenen Johnny James'in sesi, akşamki planlarımız için hazırlanmayı bitirmemi sağladı ve hızla bir çift ganimet şortu ve çok sevdiğim büyük boy beyaz bir GPR tankı giydim. Bir annenin yeni doğmuş çocuğuyla olan yoğunluğu gibi. Muhtemelen. Gerçek bir referans noktam yoktu ama bu çok güzel bir tişörttü.

Odamdan hızla çıktım ve merdivenlerden koşarak indim, en alt basamaktan atladım ve mutfakta durup randevu gecemiz için sepete yiyecek dolduran JJ'in sırtına atladım.

"Hemen ver onu bana," dedim, dudaklarım kulağını okşarken sırtında bir kıpırtı gibi kalakalmıştım.

"Suya çıkana kadar bekleyemez misin?" diye sordu kahkahalar atarak ve ben de vahşi bir hırıltıyla çantasına koyduğu yiyeceklerden bir kısmını kaptım.

"Hayır, JJ. Ona şimdi ihtiyacım var. Ver onu bana. Ağzıma koy."

"Hayır." Elime vızıldayan küçük bir sinekmişim gibi vurdu ve küçük iğneye tıslayarak elimi geri çektim, o da bu fırsatı değerlendirerek elimi kapattı.

piknik sepetine koyup beni asılı bırakacaksın.

"Siktir git," diye homurdandım, omzunun üzerinden yemeği almak için hamle yapmaya çalıştım ama o gülerek arkasını döndü, kışım adanın çalışma yüzeyine çarpana kadar geri çekildi ve beni üzerine bıraktı.

JJ arkasını dönerek, "Beni kışkırtma güzel kız," dedi.

Bacaklarımın arasına girerken ellerini iki yanımdaki çalışma yüzeyine bıraktı, ağzı aramızdaki boşluk neredeyse hiç kalmayana kadar içeri girdi.

Öpücüğünü beklerken başımı arkaya yatırdığımda it öfkeyle havladı ve JJ ayak bileklerine saldırılırken lanet okudu, onu ısırmaaya çalışan küçük bir teriyerle savaşırken benden uzaklaştı.

"Ah, dur," diye emretti, geri çekilirken it de onu takip etti ve ayakkabı bağcığını ölümcül bir şekilde salladı.

Onları izlerken güldüm ve JJ bana yalvaran bir bakış attığında pes edip iti çağırdım.

"Beni doyurmalıydın," diye işaret ettim ve JJ başını salladı. "Seni bir sürat teknesinde gün batımı yemeğine çıkarmanın ne anlamı var? daha biz gitmeden akşam yemeğini yiyor musun?"

"Akşam yemeğini ikiye katlayabilirim," diye önerdim. "Şimdi bir tane alacağım, sonra tekne de bir tane daha. Bunu kaldırabileceğimi biliyorsun Johnny James, direnmeyi bırak kaçınılmazdır."

Bir kahkaha attı, Bayan Mabel uzun beyaz bir elbise ve güneş şapkasıyla odada belirdiğinde hâlâ başını reddederek sallıyordu.

"Çıkıyor muyuz, çıkmıyor muyuz? Oyalanmayalım - çok geç saatlere kadar yatakta olmak istemiyorum, yatmadan önce sindirim sistemime zarar veririm.

on."

"Bizimle mi geliyorsun?" Şaşkınlıkla sordum ve JJ'in yüzündeki ifadeye bakılırsa o da bunu beklemiyordu.

"Johnny James bana bundan bahsettiğinde, bugünlerde kalçalarım deniz taşıtları için uygun olmasa da reddedemezdim. O bir Tatlı çocuk, çaba göstermeye çalışıyor ve beni etkilemek için umutlarını kırmayacaktım."

JJ'e baktım, sanki burada değilmiş gibi onun hakkında konuşurken odada durduğunu fark edip etmediğini merak ettim.

"JJ'in tam orada olduğunu biliyorsun, değil mi?" Onu işaret ederek sordum ve o da bir kahkaha attı.

"Ve sen tam oradasın, ben tam buradayım ve köpek saksıdaki palmiyeye işiyor. Başka bariz gerçeklere işaret etmek ister misin yoksa hepimiz kışımızı kaldırıp tekneye mi binelim?"

Etrafıma baktığımda Mutt'un masum bir şekilde Fox'un saksıdaki sidik lekesinin üzerine toprak attığını gördüm ve bir kahkaha attım.

"Hadi o zaman," diye kabul ettim, ayağa fırladım ve arka kapıya doğru ilerlerken kolumu onunkiyle birleştirdim.

Harlequin'in özel plajına ve ötesindeki iskeleye doğru geri dönerken, randevumuza davetsiz misafirin katılmasını umursamıyormuş gibi görünerek bana alaycı bir sırıtış atan JJ'e baktım.

Mabel, sahilde çok uzun süre kalırsak kumun her yerine girdiğinden şikâyet etmeye başladı ve ben de ona hak verdim, kumun her yere kolayca girdiğini söyledim.

JJ yanımdan geçip sürat teknesine bindi ve o anda orada demirlemiş olan iki tekneden daha büyük olanını seçerek Mabel'a elini uzattı ve onun tekneye binmesine yardım etti.

Mutt yanımdayken onun arkasına atladım ve
Yüzümde bir gülümsemeyle denizden batan güneşe doğru bakarken
kendimizi rahat hissediyorduk.

"Burayı seviyorum," dedim günü süsleyen güneşin son ışıklarını içime
çekerken.

"Hiç de fena değil," diye onayladı Mabel.

JJ piknik sepetini yere bıraktı ve dümene geçmeden önce tekneyi
bağladığı yerden çözdü.

Çok güzel bir gündü ve suda bir sürü tekne vardı, yelkenler açılmıştı ya
da motorlar dalgalar arasında ilerliyordu, bazı insanlar jet ski'lerde, diğerleri
kürek tahtalarındaydı, herkes mükemmel bir gün daha sona ererken batı
kıyısının huzurunu ve güzelliğini içiyordu.

Karadan uzaklaştık, parlak mavi suda yunusları avlamak için kenara
eğildiğimde teknenin sudan geçişinden kaynaklanan sprey kollarımda ve
yanaklarımda benek benek oldu.

Karanın ufukta yeşil ve sarı bir bulanıklıktan başka bir şey olmadığı ve
diğer teknelerin çoğunun geride kaldığı kadar uzaklaştığımızda, JJ motoru
durdurdu ve akşam yemeğimizin bizi beklediği piknik sepetini açmak için
hareket etti.

Açgözlülükle yaklaştım, hazırladığı yiyeceklere baktım, midem o kadar
yüksek sesle gurulduyordu ki, neredeyse bir jet skinin mırıltısını
duymuyordum.

Dalgaların arasında, yakınlarda.

JJ sepetten bir şeyler çıkarmaya başladı, dikkatini işine vermişti ama
motor sesi yaklaştıkça başımı kaldırıp baktım, bakışlarım bize doğru hızla
ilerleyen mavi jet ski'ye takıldı.

Güneş sırtındaki dalgaları okşamak için alçalırken ve görüşüm
bozulurken, onu süren adam hakkında fazla bir şey anlamak zordu, ama
bize doğru yönelişiyle ilgili bir şey nabzımı yükseltti.

"JJ," dedim sepetin yan tarafındaki cepten bir tabanca almak için hamle yaparken ve Mutt sesimdeki endişeyi anladığı için havlamaya başladı.

JJ dönüp kendi silahını da alarak tekrar ayağa kalktı ve yavaşlama belirtisi göstermeden tekнемize doğru hızla ilerleyen jet ski'ye doğru döndü.

Silahımı kaldırdım, jet ski daha da yaklaşıırken ayaklarımı diktim,
Kaçınılmaz kazanın yaklaştığını gördüğümde adrenalin vücuduma yayılıyordu.

JJ birkaç uyarı atışı yaptı ve jet ski'yi süren adamdan gelen kahkaha sesi kanımı dondurdu, çünkü lanet olası Shawn'ın sesini tanıdım.

"Beni özledin mi, tatlım?" diye kükredi motorun sesi üzerine.

JJ de öldürmek için nişan almaya başladığında, öfke dolu bir hırıltı çıkararak ona birkaç kurşun sıkarak karşılık verdim.

Shawn makinenin üzerinden alçaldı ve çarpışma yaklaşıırken istemsiz bir çığlık attım, ancak Shawn jet ski'yi kenara çekti.

Son saniyede hepimizin üzerine bir su dalgası gönderdi ve sıırıslıklam olduğumuz için Bayan Mabel'in çığlık çığlığa bağırmasına neden oldu.

"Bizi harekete geçir, güzel kız," diye bağırdı JJ teknenin diğer tarafına geçip tekrar ateş ederken, silah seslerinin sertliği havayı dolduruyordu.

Ben dümene doğru koşarken Bayan Mabel ellerini başının üzerine attı ve Mutt onun üzerinde korumacı bir şekilde durdu, yüksek sesle havlarken dikkatini etrafımızda dönen jet ski üzerinde sabit tuttu.

Tekneyi hareket ettirirken dişlerimi sıktım, tabancamı kaldırdım ve Shawn önümde daireler çizerek dünyanın en şanslı pisliği gibi mermilerimden kaçarken ona tekrar ateş ettim.

"Sorun ne, bebeğim?" diye bağırdı jet ski'nin gürültüsü arasında.
bir kez daha ıskaladım ve o da bir eliyle tüfeği kaldırıp nişan aldı.

Bizim yolumuzdan. "Kendini sonsuza dek gittiğimi düşünmek gibi aptalca bir şeye ikna etmedin, değil mi? Bunun benim tarzım olmadığını bilmen gerekirdi. Elimizde bitirmemiz gereken şeyler var, sen ve ben. Oyunun sonuna gelmenin zamanı geldi, şekerparem."

"Siktir git," diye tükürdüm, gazı bıraktım ve tekneyi karaya doğru çevirip hızla havalanırken sıkı sıkı tuttum.

JJ daha fazla ateş etti ve Shawn heyecanla kükreyerek peşine düştü, jet ski suyun içinde ileri geri sallanıyor ve onu bir kurşunla vurmayı neredeyse imkânsız hale getiriyordu.

Jet ski tekmemizin sol tarafına çarptı ve Bayan Mabel çarpmanın etkisiyle neredeyse koltuğundan düşecekken küfürler savurmaya başladı.

JJ iki kez daha ateş etti, Shawn'ın ne kadar yakın olduğundan faydalanmaya çalışıyordu.

Silahımı hayal kırıklığıyla bir kenara fırlatıp bizi ondan uzaklaştırmaya odaklanmadan önce son mermimi de ona doğru sıktım.

Shawn güldü ve jet ski'yi teknenin diğer tarafına döndürürken bağırdı ve bize tekrar çarptığında dümene yapıştım, sürat teknesi şiddetli bir şekilde tökezleyip bir tarafa doğru devrilirken kalbim korkuyla sıçradı.

Büyük bir su sıçraması beni kamçıladi ve JJ'i suyun içinde görünce çığlık attım, ona doğru dönerken direksiyonu çekiştirdim, Shawn hızla uzaklaşıp dönmeye başladığında kalbim boğazımda kaldı.

"Geliyorum, J!" Jet ski çok kolay manevra yaparken ve Shawn ona doğru hızla ilerlerken, tekne çok büyük bir kavis çizerek döndüğü için lanet okuyarak bağırdım.

Shawn ona doğru koşarken JJ yüzeyin altına daldı ve JJ'in az önce kaybolduğu noktaya doğru ateş ederken çığlık attım.

Tekne artık onlara doğru yönelmişti ve ben de onlara doğru yaklaşırken onu teşvik ettim, Bayan Mabel Shawn'a hakaretler savururken o iğrenç bir şekilde gülerek tekrar uzaklaştı.

JJ'in suyun altında kaybolduğu noktaya geldiğimde tekneyi boşa aldım, jet skinin kükremesi bir kez daha bize yaklaşırken teknenin kenarına doğru koştum.

JJ tam önümde yüzeye çıktı, bana doğru uzanırken koyu renk saçları kafa derisine yapışmıştı ve onu tutmak için neredeyse kendimi kenardan aşağı attım, bana yapışırken onu daha yakına çektim.

Teknenin kenarına uzanıp kendini olabildiğince hızlı yukarı çekmeye çalışırken parmaklarım derisini ısırđı.

Tekne şiddetle yalpaladı ve ben neredeyse JJ'e olan hakimiyetimi kaybediyordum, bu sırada Mutt vahşice hırladı ve Bayan Mabel çığlık attı.

"Rogue," diye soluk soluğa bağırdı JJ, gözleri arkamda beliren adama dikilmişti ve başarısızlığımızın farkına varmamla birlikte göğsüm ikiye ayrılırken kaderin acımasızca üzerimize kapandığını hissettim. Shawn da gemideydi.

"Seni seviyorum Johnny James," dedim, bal kahverengisi gözleriyle buluştuğumda boğazıma bir hıçkırık düğümlendi ve ben daha yapmadan ne yapacağımı anladığı için başını telaşla salladı.

Kafatasımın yan tarafına bir şey çarpmadan yarım saniye önce onu tutmayı bıraktım ve teknenin dibine doğru fırlatıldım JJ denize geri düşerken, dudaklarından dökülen ismimin haykırışı dalgaların altında batarken kabarcıklardan oluşan bir akıntıya dönüştü.

Mutt üzerime atladı, beni korumak için savaşan Shawn'ın ayak bileklerine daldı ve silah olarak kullanabileceğim bir şey ararken ikisinden de yuvarlanarak uzaklaştım.

"O kadar hızlı değil, şekerparem," diye alay etti Shawn, tüfeğini tekrar bana doğru salladı ve darbenin inmesini önlemek için beni sırtüstü düşmeye zorladı.

Ben daha uzaklaşmaya teşebbüs edemeden botu göğsüme indi ve Shawn benim yerime silahın namlusuyla ona vurunca it acı içinde ciyakladı.

Bayan Mabel onun arkasından ayağa fırladı, piknik sepetinden aldığı bıçakla ona doğru hamle yaptı ve Shawn silahla onun koluna da vururken güldü, bıçak elinden fırlayıp suya uçarken acı içinde feryat etmesine neden oldu.

"Acele etmeyelim," dedi Shawn bana doğru yaklaşıp silahını Bayan Mabel'a doğrulturken ve ondan kurtulma çabalarım sırasında beni hareketsiz bırakırken. "O iti piknik sepetine koy yoksa bu silahla onu kaç parçaya ayırabileceğimi görecekim."

Bayan Mabel, emrettiği şeyi yapmaya başladığında ona lanet okudu ve odak noktası ona sabitlendiği anda, onun altında kıpırdandım ve dengesini bozdu ve ben uzaklaşırken teknenin yan tarafındaki sandalyeye düşmesine neden oldu.

JJ teknenin yan tarafına tutunup kendini yukarı çekmeye çalışırken tekne tekrar sallandı, ama Shawn çok hızlı toparlandı, gaza asıldı ve bizi yönlendirmeye zahmet bile etmeden hızla uzaklaşmamıza neden oldu.

JJ kararlı bir hırıltıyla bana sarıldı ve ben de ayağa fırlayarak ona doğru hamle yaptım, elimi onu tekrar güverteye çekmek amacıyla uzatmışım.

Shawn arkasını döndü ve ben oraya varamadan ona ateş etti ve o da kendini bırakmak zorunda kaldı, okyanusa düştü, teknenin kenarı ona isabet eden kurşunların sıçramasıyla parçalanırken bir kalp atışı kadar geride kaldı.

Shawn bakışlarımla karşılaştığında sıırttı ve ben de teknenin arka tarafında yerde duran çapaya doğru dalmadan önce ona hırladım.

Tam Shawn ayağını yan tarafıma attığında onu tuttum ve darbenin acısıyla bir nefes öksürdüm.

Yine de yavaşlamadım, kararlı bir bağırıyla ona doğru döndüm ve çapayı tüm gücümle ona doğru salladım.

Ağır metal kalçasına çarptı ve o lanet tfekte kafamın yan tarafına tekrar vurmadan önce acı içinde böğürdü.

Bir kez daha güverteye düştüm ve bir an sonra üzerimdeydi, yumruğu neredeyse kafamdaki saçları koparıyordu, omurgamı onun ağırlığı altında acı verici bir şekilde eğilmeye zorlarken ağzı kulağıma karşı sıcaaktı.

"lmeni izlemekten çok zevk alacağım, şekerparem," diye homurdandı, diğer eli boğazıma gitti ve bana bakarken lanet suratına tükürdüm.

"O zaman elini çabuk tutsan iyi olur, orospu çocuğu," diye tısladım.
"nk adamlarım seni yakaladığında, seni onların gücünden kurtarması için lme dua ediyor olacaksın."

Shawn yüksek sesle güldü ve sonra başımı güverteye öyle bir çarptı ki, dünya göz açıp kapayıncaya kadar benden çalındı ve ben kulaklarımda çınlayan sözleri ve kalbimde çocuklarımla benim için çabucak geleceğine dair umutsuz bir umutla kalakaldım.

"Oyun başlasın, şekerparem. Bu hikayenin sonunu görmenin zamanı geldi."

Kollarım suyun içinde ilerleyerek Shawn'ın jet ski'sine doğru bir yol açıyor, sadece canım acıdığında nefes alıyordum.

Açık su etrafımda her yöne doğru yayılıyordu ve Yardım isteyecek kadar yakınımda başka bir tekne yoktu. Yalnızdım, sevgilim o lanet canavar tarafından kaçırılırken geride bırakılmışım ve onun peşinden gitmekten başka yapabileceğim bir şey yoktu.

Gitmiş. Gitti amına koyayım.

Gün batımı gökyüzünü derin ve affetmez bir kan kırmızısına çevirirken bakışlarımı jet ski'ye sabitleyerek bu acı dolu kelimeleri zihnimden uzaklaştırdım.

Karanlık dünya için çoktan gelmeye başlamıştı ve geldiği anda, o sürat teknesinde onu sonsuza dek gözden kaybedecektim. Onu asla bulamayacaktım.

Sonunda elim jet ski'nin yan tarafına dolandı ve kaslarım yanarak kendimi yukarı çektim, üzerine oturdum ve onu çalıştırdım. Altımda kükredi ve ben havalandım, bakışlarım hızla uzakta kaybolan sürat teknesindeydi, Shawn gibi dalgaların üzerinde zıplıyordu.

Sevdiğim kızı çaldı ve kalbim onun ardından paramparça oldu.

"Rogue!" diye bağırdım, jet ski'yi son hızına kadar ittim, bir uçtan bir uca ve aramızdaki mesafeyi sadece bir parça kapatıyordu. Ama gözlerimi onlardan ayırmadığım sürece, devam ettiğim sürece, tüm umutlar kaybolmamıştı.

Motor tekledi ve gaz kelebeğindeki güç kesildi, jet ski yavaşlayarak durdu, benzin deposuna baktığımda içinden bir bıçak çıktığını gördüm, değerli yakıt okyanusa döküldü ve bana hiçbir şey bırakmadı.

Lanet olası Shawn.

"S.KTİR!" Bağırdım, sesim ucsuz bucaksız okyanusta yankılandı ama bu bile ona ulaşacak kadar yüksek olmayacaktı.

Ceplerimi yokladım, telefonumu ararken kendimi yokladım ama yoktu. Tekneye mi yoksa dalgalara mı kapılmıştı, emin olamadım.

Kafam karmakarışık bir döngü içindeydi; Rogue, Mabel ve Mutt'u düşündükçe paniğe kapılıyordum. Onları yüzüstü bırakmışım. Onları buraya ölümlerine getirmiştım ve bunun için kendimi asla ama asla affetmeyecektim.

Avucumu yüzümde gezdirdim, düşünmeye çalıştım, en kötüsünden korkmamak için kendimi zor tuttum. Shawn onları o anda vurmamıştı; bunun için bile fazla psikopattı. Hiç şüphesiz önce Rogue'la oynamak, onu incitmek, acı çektirmek isteyecekti. Bunun hiçbir şekilde iyi bir şey olmadığını biliyordum ama bu onun hâlâ hayatta olduğu ve az da olsa zamanım olduğu anlamına geliyordu.

Bir mide bulantısı dalgası beni yakaladı, teknelerini işaret eden küçük beyaz zerrenin uzaklarda kayboluşunu izlerken ellerim titriyordu.

Başımı uzaktaki kıyıya çevirdim ve sadece bir tane olduğunu biliyordum. Artık bana başka seçenek kalmamıştı. Çocuklarıma geri dönmeliydim, sahip olduğumuz tüm silahları toplamalı ve çok geç olmadan kızımızı geri almak için o orospu çocuğunu avlamalıydim.

Uzun bir yüzüstü ve Fox, Rick ve diğerlerinin ne kadar uzakta olduğunu bilmiyordum.

Chase şu anda Shawn için anlamsız bir av peşindeydi, ama başka ne

olabilirdi ki?

Yapabilir miyim?

Suya daldım, vücudumda kalan tüm güçle yüzdüm, onu hayal kırıklığına uğrattığım için kendimden nefret ettim.

Zaman artık benim düşmanımdı ve elimden geldiğince hızlı gitmeliydim çünkü Rogue'un Shawn Mackenzie tarafından bu dünyadan çalınacağı ana doğru geri sayan saniyelerin tik taklarını neredeyse kulaklarımda duyabiliyordum.

Ona ulaşmaya ve tüm yaşadıkları için güneşte bir ömür borçlu olan kızı kurtarmaya yemin ettim. Ve yarın güneşin doğuşunu izlemek için orada olacağından emin olacaktım.

Motosikletimle yol boyunca hızla ilerliyorum, virajları hızla alırken önümdeki siyah SUV'un peşinden gidiyor, dar yollarda kıvrıla kıvrıla ilerliyordum.

buradaki uçurumun kenarından geçti. Ama Shawn buraya gelmekle aptallık etmişti çünkü ben ve adamlarım buranın haritasını ruhumuza kazınmış gibi biliyorduk ve o önümüzde bir köşeyi daha dönerken Fox'un kamyoneti sol taraftaki bir yoldan yırtılarak ilerlemesini engelledi.

Shawn frene bastı ve ben de kayarak durdum, geri çekilmesini engellemek için motorumu onun aracının arkasına doğru döndürdüm, etrafımda toz ve çamur birikti, farlarımın ışığında dönmeye başladı.

Alacakaranlık gökyüzünde kızıl ve kalındı, kan dökülmesi için mükemmel bir geceydi ve bacağımı eyerimin üzerinden sallarken, Shawn'ın arabasının etrafında bir amaçla yürürken botlarım yere vururken bunun için acı çekiyordum. Adamlarımız öldürüldüğünden beri bütün gün kasabayı ve çevresindeki yamaçları avlıyorduk.

Sunset Cove'dan geçen bu arabayı gördüm, haftalar önce Applebrook'tan kovaladığımız aracın ta kendisiydi.

Sonunda arabanın kayalıklara doğru giderken tekrar görüldüğüne dair bir telefon daha aldık ve tam zamanında onu bulmak için buraya koştuk.

Shawn cesurca, aptalca bir hareket yapmıştı ve şimdi bu onun hayatına mal olacaktı. Ve ben bunu güzel yapmayacaktım. Ama önce onu Rogue için bir fiyonkla sarmayı planlıyordum.

Silahımı şoförün camına doğrulttum ve belimden ipi çıkarıp yumruğuma dolayarak dişlerimi sıktım. Kulaklarımda rölantide çalışan motorların homurtusundan başka bir şey duymazken, toz hâlâ etrafımdaki havaya çöküyordu.

Bu zaferin tadını alabiliyordum. Sonunda kızımıza eziyet eden, Chase'e işkence eden ve hapishanede yaşadığım cehennemden sorumlu olan orospu çocuğunu bulmayı başardığımızda, kaderin davul sesi göğsümde yükselmeye başladı. Kefaretini etinden parçalar kopararak ödeyecekti. Ondan geriye kemiklerinden başka bir şey kalmamıştı ve onları bile topuğumun altında ezecektim.

Fox ve Chase kamyonndan çıktılar, arabanın etrafını sararken benimle yırtıcı bir bakış paylaştılar, silahlarını daha yükseğe kaldırırken tüm ıkışları engellediler, hepimiz bir şey yapmaya kalkışırsa o pisliği vurmaya hazırđık.

"Arabadan in, çok yavaşça, Shawn," diye emrettim, ayaklarımı dikip aracın karanlığına gözlerimi kısarak bakarken.

Kapı kolunun tıkırtısı duyuldu, ardından kapı yavaşça itilerek açıldı ve on beş yaşından büyük olmayan bir ocuk arabadan dışarı çıktı, ellerini havaya kaldırmış korkudan titriyordu.

"Lütfen," diye yalvardı, korku dolu gözlerle bana baktı, kalbim göğsümde sarsılırken bakışları silahımın namlusuna kilitlendi. "Lütfen beni vurma."

"Kim lan bu?" Ben tükürürken Chase ileri atıldı, yolcu kapısını çekerek açtı ve içeride başka biri var mı diye bakmak için eğildi, silahı herhangi bir hareket belirtisinde ateş etmeye hazırды.

"Boş," diye onayladı, ayağa kalkıp yolcu kapısını bir lanetle çarparak kapatırken.

Öfke gözlerimin arasına bir ok gibi saplandı ve çocuğa doğru hamle yaptım

Önümde kükreyerek boğazını yakaladım ve onu arabanın yan tarafına fırlattım. Korku içinde çığlık atarken silahımı alnına dayayarak onu orada kısıttırdım.

"Shawn Mackenzie nerede?!" Fox ve Chase'in yaklaştığını hissederek bağırdım, ancak sanki bize bir tuzak kurulacağından şüpheleniyormuş gibi etrafa bakmaya devam ettiler. Zaten Shawn'ın tarzı da bu değil miydi?

"Bilmiyorum," diye kekeledi. "Onun kim olduğunu bilmiyorum!"

Chase, "Bu o," diye homurdanarak telefonunu kaldırdı ve çocuğa piçin fotoğrafını gösterdi.

Çocuğun gözleri tanıyarak açıldı ve hızla başını salladı. "Konuşmaya başla yoksa parmaklarını kırmaya başlayacağım," diye tısladım.

"Rick," diye uyardı Fox. "O sadece bir çocuk."

"Sadece lanet olası Shawn için çalışan bir çocuk," diye tükürdüm.

"Lütfen, dostum," diye yalvardı. "Sadece para istedim. Kimseyi incitmedim.

Bana adının Ben olduğunu söyledi."

"Ben mi?" Chase kaşlarını çatarak sordu.

"Evet, ama ona Bay Dover dememi istedi."

"Ben Dover?" Chase onayladı ve lanet olası Shawn'ın bizi yine alt etmesi dışında bu bok neredeyse komik olacaktı.

"Sana ne söyledi?" Hırladım, boğazını serbest bıraktım ama silahımı sıkıca kafasına dayadım.

"Seni takip etmem için bana birkaç yüz dolar verdi. Geçen hafta onunla Shade Avenue'deki arabaya servis yerinde tanıştım. Dışarıda bir gün planlayıp planlamadığını, nereye gidebileceğini bilmek istediğini söyledi. Seni birkaç kez sahile kadar takip ettim, hepsi bu."

"Peki ne rapor ettiniz?" Bacaklarımda alev alev yanan sıcaklıkla, içimde keskinleşen öldürme ihtiyacıyla talep ettim.

"Hiçbir şey," dedi ve silahımın tetiğini çekerek dehşet içinde nefes almasını sağladım. "Yani, bugüne kadar hiçbir şey. Arkadaşının, onun kızı gün batımında tekneye götürecekmiş. Tüm duyduğum bu, yemin ederim."

Boğazım düğümlendi ve yanımdaki Chase'e bir bakış attım, Fox'un sırtıma yaklaştığını hissettim.

"Peki ya bu araba?" Zihnim her şeyi çok hızlı bir şekilde bir araya getirmeye başladığında Fox homurdandı.

"Benimle kasabanın kenarında buluşmak istedi. Bana arabayı ve birkaç yüz dolar daha verdi, onu kasabada kullanmam ve bütün gün koyda takılmam için. Beni takip eden biri olursa bu tarafa gitmemi söyledi, sen de ortaya çıkıp beni kovalamaya başlayınca ben-"

"Siktir," diye homurdandı Chase, cebinden telefonunu çıkarıp JJ'in numarasını çevirirken.

Hoparlöre bastı ve çalan telefonun sesi geldi. Sonra Rogue'unkini denedi ve aynı lanet şey oldu. Fox aceleyle, "Gitmeliyiz," dedi, ses tonunu dehşet kaplamıştı. Kolumu geri çektim, böylece silahım çocuğun kafasından düştü.

Beni kendisinden uzaklaştırdı, ama silahı tekrar kaldırdım, yanındaki arabaya bir el ateş ettim ve cam kırılırken panik içinde bağırmasına neden oldum. "Eğer kızımın hayatına mal olduysan seni dünyanın öbür ucuna kadar avlarım evlat!"

Korkuyla geri çekildi ve Fox ona bakmamı sağlamak için omzumu tuttu. "Bisikletine bin. Eve git. Onu bul."

Başımı salladım, ondan uzaklaştım ve silahımı kılıfına sokarken bacağımı motorumun üzerine attım ve onu çalıştırarak piste geri döndürdüm. Gazı serbest bıraktım, öfke, nefret ve korku içimde çarpışarak beni korkunç bir canavara dönüştürdü. Eğer ona ulaşırsa, eğer Shawn şimdi ona sahipse-

Bir hırıltı çıkardım, bu düşünceyi tamamlayamadım ve mümkün olduğunca hızlı bir şekilde eve doğru dolambaçlı uçurum yollarından geri dönmeye odaklandım.

Üzerime soğuk su çarptı ve şok içinde nefes nefese kaldım, sarsılarak uyandım ve kendimi loş bir alanda bir sandalyeye bağlı, tahıl kokusu içinde buldum.

havada asılı duran ve kemiklerime işleyen bir soğukluk.

Gözlerimi kısıarak başımda dikilen Shawn'a bakarken öksürdüm, tüfeği bir omzuna asılmıştı ve şimdi beni ıslatan suyu tuttuğunu tahmin ettiğim metal kova diğer yumruğundan sarkıyordu.

"Uyan bakalım Uyuyan Güzel," diye mırıldandı, beni incelerken kendinden çok memnun görünüyordu ve ben üst dudağımı geriye kıvrarak ayaklarının dibine tükürdüm Ben de onu inceledim.

"Şimdiden kazandığınızı düşünüyor gibisin," diye mırıldandım, siyah gömleğinin düğmeleri boğazına kadar açık ve siyah kot pantolonu lekesiz halde bana gülümseyişine bakarak. Burası her neresiyse oraya vardığımızdan beri üstünü değiştirecek vakti olduğunu tahmin ediyordum ama tekmeden bu yana ne kadar zaman geçtiğini tam olarak tahmin etmem zordu.

"Muhtemelen kazandığım içindir, şekerparem," diye cevap verdi yumuşak bir sesle. "Ve şimdi sadece bu gecenin nasıl geçtiğini izlemek ve

biraz eğlenmek için sabırsızlanıyorum.

sonunda atılacak gökkuşağı saçlı güzel bir ceset."

Hafifçe alay ettim, sanki kim bilir nerenin ortasında bir sandalyeye bağlı değilmişim, başımın yan tarafı kan içindeydi ve kurtulmanın bir yolunu bulsam bile karşı koyabileceğim hiçbir silahım yoktu.

Başımı kaldırdım, gözlerim karanlığa biraz daha alıştığında gözlerimi kısarak baktım ve paslanmış eski bir siloda olduğumuzu fark ettim, metal duvarlar etrafımda kıvrılıyor ve kaçma şansı sunmayan kavisli bir çatıya doğru sonsuza kadar yükseliyordu. Çatıda bir delik vardı, işe yaramaz yıldızlarla dolu siyah bir gökyüzü, Johnny James'in denizde bırakılmasından ve benim kendi kişisel kabusum tarafından kaçırılmamdan bu yana geçmesi gereken zaman hakkında bana ipucu veriyordu.

"Kameraya gülümse, olur mu?" Shawn aramızda bir cep telefonu tuttu, üzerindeki el fenerini aydınlattı ve geri çekilmeme neden oldu, o yaklaştıkça gözlerim parıltının saldırısına karşı vidalandı.

Etrafımda yavaşça hareket ederken kıkırdadı, ışık kırılğan beynimi dövmeye devam ederken başımı ondan uzağa eğmemi sağladı.

"Bakın ne yakaladım," dedi kameraya, etrafımda dönmeye devam ederken. "Çok sık kullanılmış küçük güzel bir fahişe."

Shawn uzanıp çenemi tuttu ve yüzümü yukarı kaldırıp ona bakmaya zorladı.

Kamera ve ben ona doğru hamle yaparak dişlerimi başparmağına geçirdim. Etini parçaladığımda küfretti ve kanayan başparmağını bir hırıltıyla geri çekerek bana ödül olarak bir deri parçası bıraktı ve ben de bir vahşi gibi onu tekrar tükürdüm.

Bunun karşılığında bana ters bir yumruk attı ve kafam yana doğru kırılırken bağlı olduğum sandalye darbenin şiddetiyle neredeyse devriliyordu. Ama onun kanamasını görmeye fazlasıyla değmişti.

"Şimdi benim zalim bir adam olduğum söyleniyor," diye devam etti Shawn, sanki böyle bir şey olmamış ve elinden kan damlamıyormuş gibi.

Tozlu zemine. "Haksız bile sayılmam ama ben kendimi fırsatçı olarak tanımlıyorum. Her iki durumda da, ben karşıma çıkılmasını hafife almayan bir adamım ve siz çocuklar bu cazip kış parçası için beni defalarca karşınıza aldınız."

Bu küçük ev filminin amacının ne olduğunu anladım ve beni tekrar çevrelemeye başladığında başımı meydan okurcasına kaldırdım, bunun gerçekten sonum olması ve çocuklarımın beni son kez canlı görmesi ihtimaline karşı yüzümde herhangi bir korkunun görünmesine izin vermeyi reddettim. Ben bunu istemedim. Kahretsin, bu fikir Birbirimizi yeniden bulduktan sonra onları terk etmek özel bir işkenceydi, ancak şu anki çıkmazımda, herhangi bir şey olup olmadığından emin değildim.

Bu kadere alternatif.

"Beni yanlış anlamayın. Kız sanki bunun için doğmuş gibi sikişiyor ve ben de bu cazibeye kapıldım. Bu yüzden ona olan takıntınızı anlıyorum, ama yanlış yaptığınız yer basit - gidip siklerinizin beyninizi karıştırmasına izin verdiniz. Bu pek çok erkek için kolay bir şey, biliyorum. Ama yine de affedilemez. Güzel, ıslak, istekli bir amcık en iyi erkekleri bile baştan çıkarabilir, özellikle de bonus olarak akıllı bir ağız ve güzel bir yüzle birlikte geldiğinde, ama yine de bir

Böylesine cazip bir bal tuzağının kurbanı olmamak. Ve böyle bir rahatsızlığın tek gerçek tedavisi, sorunun kaynağını kökünden kesip atmaktır. Sizce de öyle değil mi?"

Shawn cebinden küçük, keskin bir bıçak çıkardı ve bana yaklaştı, bıçağı yanak kemiğimde beni kesmeyecek kadar hafifçe gezdirirken bir yandan da gülümsüyordu.

"Bana sikim için nasıl yalvardığını hatırlat, küçük fahişe," diye mırıldandı. "Seni kırık dökük ve yalnız bulduğumda, sırf yeniden yaşamanın nasıl bir his olduğunu anlamaya çalışabilmek için ölmek istediğinde sende en çok neyi sevdiğimi hatırlat bana."

Gözlerim yüzünde gezindi, bir zamanlar yakışıklı bulduğum yüz hatları şimdi içinde barındırdığını bildiğim tüm çirkinlikle çarpılmıştı. Artık bunu görmezden gelemiyordum. Onun olduğu canavardan başka bir şey göremiyordum ve ben

o canavarın tam olarak neye ihtiyacı olduğunu biliyordu. Güç. İbadet. Bağlılık. Shawn'ın egosu yaptığı her şey için tek motivasyonuydu ve üstünlük kompleksi kırılğan, sık bir şeydi.

"Lütfen," dedim, sesim şehvetle kısılmıştı, dudaklarımdaki kanın tadını bile alamıyormuşum gibi dudaklarımı yalarken, sesimi kabaca kaplayan bir arzu vardı.

"Ver onu bana," diye yalvardım ve bir şey kazanacağını düşünmüş gibi sırtışı genişledi, ama dudaklarım alaycı bir gülümsemeye dönüştü ve o bu sözlerin gerçekliği hakkında aptalca fikirlere kapılmadan önce ona gülmeye başladım. "Çok güzel yalan söylüyorum, değil mi bebeğim?" Onunla alay ettim ve bakışları üzerimde gezinirken sustu. "Beni becerirken inlemem seni iyi hissettirdi mi? Üç dakika boyunca büyük ve güçlü bir adammışım gibi davranıp işimi bitirdim, sen de kendini yapamadığın işi yapmak yerine tekrar boşaldığıma inandırmaya çalıştın."

Shawn homurdandı, arkasını döndü ve sözlerimden kurtuluyormuş gibi başını salladı. "Nasıl daha iyi hissedeceksen, şekerim. Tek bildiğim, ne zaman çağırırsam o tatlı kalçalarını benim için açmaya her zaman çok istekli olduğun."

"Bana takıntılı olan sendin. Tam tersi değil." "Bunu nasıl anladın?" diye tükürdü.

"Beni buraya kadar takip ettin, Shawn. Bana ve çocuklarıma defalarca saldırdın ve dayak yedikten ve burada kalmanın ölümün olacağını bildikten sonra bile gitmedin. Bu gerçekten acınası bir durum. Sadece küçük bir çocuk gibi giyinmeye çalışıyorsun. Ama ikimiz de bu büyük adam saçmalığıyla doldurmaya çalıştığın ayakkabıların senin için çok büyük olduğunu biliyoruz. Gitmeme izin verebilirdin.

Bu yalnız ve tepeler için koşmak. Uzaklara kaçsaydın seni bulamazdık.

ve sen bunu biliyorsun. Ama senin saplantın buna izin vermez. Değil mi?"

Shawn birkaç saniye bana baktıktan sonra, elindeki küçük bıçağı omzuma saplamadan önce mizahtan yoksun bir kahkaha attı.

Bıçak kemiğe çarptığında dişlerimi sıktım ve benden kopmaya çalışan çığlığı ısırdım ve o eğildi, başımı saçlarımdan geriye çekti ve bir çığlık kısıtlamamdan kurtulana ve bir çığlık kopana kadar bıçağı acımasızca бүktü.

Dudaklarına sadist bir gülümseme yayıldı.

"Seninle bir oyun oynayacağız," dedi, üzerime eğilirken tükürükleri yanaklarıma sıçradı ve ben de ona dişlerimi göstererek karşılık verdim.

"Artık seninle oyun oynamayacağım, Shawn."

"Tut, tut, kuralları bile bilmiyorsun," diye itiraz etti, bıçağı omzumdan çekip çıkardı ve kanımı beyaz GPR gömleğimin eteğine gelişigüzel sildi, yaradan daha fazla kan akmaya ve kolumdan aşağı akmaya başladığında onu lekeledi.

"Tükür o zaman," diye bağırdım, acıyı engellemeye çalışırken göğsüm hızla inip kalkıyordu.

Shawn genişçe sırttı, beni tekrar kendisinden uzaklaştırdı ve kollarını açıp yavaş bir daire çizerek dönerken geri çekildi.

"Şu anda bulunduğumuz yerin çok fazla ev konforuna sahip olmadığını fark etmişsinizdir," dedi ve yüzüme bakarak durdu ve ayağını, altında açık bir alan olduğunu belli eden metal bir kapağı sertçe vurdu. "Ama yine de burayı herhangi bir konfor düşünerek satın almadım."

"Sadede gel Shawn, senin lanet sesini duymaktan bıktım," diye homurdandım, zihnimi omzumdaki acıdan uzaklaştırmaya çalışıyordum, burada kullanabileceğim bir şey bulmaya çalışıyordum, durumu tersine çevirmek için kullanabileceğim bir şey.

Shawn sanki iki eski dostmuşuz da birbirimizi azarlıyormuşuz gibi iyi huylu bir şekilde güldü ve uzun soluklu saçmalıklarına devam etti.

"Aylar önce, senin ve diğerk arkadaşının hayatının bedeli olarak kendimi küçük bir Tilki olarak köprüden sallandırdığım o geceyi hatırlarsın. küçük ocuk oyuncakları. Kendi adamlarımdan birini bana karşı kışkırttığın ve Castillo Karteli'ni çete savaşına sokarak tek bir hamlede tüm etemi yok ettiğin zamanı hatırlıyor musun?"

"Ne olmuş yani?" Tısladım ama Shawn monologundan hoşlanmadığımı umursamıyor gibiydi, hala kendi çıkarı için durmadan samalıyordu.

"Bu fiyaskodan sonra bir ikilemle baş başa kaldım. Sadece ben ve tatlı yaşlı annem - Tanrı ruhunu şad etsin - vardı ve beni takip edecek bir adamım ya da kaçacak bir yerim yoktu.

benim için gözcülük yapıyordu. Tam bir muammaydı. Özellikle de tartışmamızı çözümsüz bırakmaya hiç niyetim olmadığı için-"

"Annene ne oldu?" Bu küçük bilgiye tutunarak ve onu devam eden saçmalıklarına ara vermeye zorlayarak sordum. Hatta onu, planladığı saçmalığa daha fazla devam etmeden önce adamlarımın ortaya çıkma şansını yakalayabilecekleri kadar uzun süre konuşturabileceğimi düşünmeye başlamıştım. Ve tabii ki soruma cevap verdi çünkü pislik herif kendi sesini dinlemeye dayanamıyordu mümkün olduğunca sık seslendirin.

"Annem mi?" diye sordu, bir elini kalbinin olması gereken boşluğa dokundurdu ve sanki bir kalbi varmış gibi i geçirdi. "Pazar yerinde beni yakalamaya çok yaklaştığın o küçük kaamaktan sonra, ortada çözülmesi gereken bir sorun olduğunu fark ettim. Sen ve adamların o tatlı, aptal şeyi ikinci kez kullanmayı başardınız, öngörülebilir bir kadının bana saldırmasına izin veremezdim ve böyle bir sorunun

mevcut kalmak. Nefes aldığı her an, gerçekleşmeyi bekleyen bir kozdu. Ve ben hiçbir şeyin üzerimde koz olarak kullanılmasına izin verebilecek bir adam değilim."

"Onu sen mi öldürdün?" Nefes nefese kalmıştım, buna neden şaşırdığımı bile bilmiyordum ama bu iğrenç, alçak adamın bu dünyada herhangi bir sevgi ya da şefkat gösterdiğini bildiğim tek kişi oydu. Onun için beni takas etmişti. Ben ve Chase, onları Applebrook pazarından kovaladıktan sonra onu yakaladığımızda, çapraz ateşte kalabileceği bir kavgaya girmek yerine bizden kaçacak kadar onu sevmişti - ya da ben öyle sanmıştım. "Ne zaman?"

"Araba kovalamacasından kısa bir süre sonra. Söylemeliyim ki, güzel gözler derinlik algısı eksikliğine rağmen gerektiğinde motosiklet üzerinde oldukça atak olabiliyor. Ama bu bardağı taşıran son damla oldu."

"Öyleyse neden beni hemen orada alıp götürmüyorsun? Ya da öldürmedin?" Kaşlarımı çattım çünkü annesinin orada olmasıyla bir ilgisi yoksa bunun hiçbir anlamı yoktu ama sorum karşısında gözlerinin parlaması verdiği cevaptan gurur duyduğunu gösteriyordu.

"Çünkü burası henüz benim değildi. Son kararı vermek için zamana ihtiyacım vardı.

ve gelişiniz için hazırladım. O gün Applebrook'ta teklifimi yapmakla meşguldüm ki sen çok erken ortaya çıktın. Ama artık senin için hazır, şekerparem," dedi ve kollarını bir kez daha iki yana açarak Ayağını tekrar metal kapağa öyle bir vurdu ki sesi boş silonun her yerinde yankılandı.

Etrafıma tekrar bakarken kalın bir şekilde yutkundum, bu yerde terk edilmiş bir çiftlik binasından daha fazlasını görmeye çalışıyordum, ama buranın lanet olası soğuk ve ürkütücü olması dışında hiçbir şey yoktu.

"Kafanızın karıştığını görüyorum, o yüzden açıklamama izin verin. Oğullarının bana ödettiklerinin bedelini ödemeni istiyorum. Ve eğer tamamen

Dürüst olmak gerekirse, bir parçam da benim için kanının akmasını izlemek istiyor. Bu yüzden Ölü Köpekler'i işletmekten kazandığım parayı buraya yatırdım - bu topraklar için değerli elmaslarımdan birinden bile vazgeçmek zorunda kalmadım, hatta sonunda senden bile. Burada kilometrelerce ötede kimse yok.

mil. Ağladığınızı ya da çığlık attığınızı duyacak kimse yok ve en önemlisi, havada kanınızın kokusunu alacak kimse de yok."

"Aşağıda ne var?" Hâlâ üzerinde durduğu ve benim aşağı inmemi istediğini açıkça belli eden kapağa bakarak sordum.

"Canavar demeyi çok isterdim," diye mırıldandı Shawn. "Ama ne yazık ki ejderhalar ve benzeri şeylerle dolu büyülü bir diyarda yaşamıyorum, bu yüzden elimden geleni yapmak zorundayım. Buna labirent diyebilir miyiz?"

"Bir labirent mi?" diye sordum ve gözlerinin parıltısından bundan çok daha fazlası olduğunu anladım.

"Evet. Ve o labirentin sonunda - eğer o kadar ilerleyebilirsiniz, sizi başka bir oyunun oynanacağı bir ahıra götürecek bir dizi merdiven bulacaksınız.

sizi bekliyor. Eğer bundan da sağ çıkmayı başarırsan, benimle oynamayı reddedersen hayal edebileceğim en vahşi şekilde öldürmeye hazır olduğum sevgili yaşlı Bayan Mabel ile birlikte seni bekleyeceğim çiftlik evinde bana katılman için seni teşvik edeceğim."

"Senin neyin var böyle?" Dehşet içinde sordum ama sadece omuz silkti, belli ki bu yolda o kadar ileri gitmişti ki artık hiçbir şey onu bu yoldan geri döndüremezdi.

"Beni bu tehditle ciddiye alıp almayacağınızı merak ettim, bu yüzden ne kadar ileri gidebileceğimi açık ve net bir şekilde ortaya koyabileceğimi düşündüm."

Shawn bana doğru yürüdü, elindeki küçük bıçağı döndürdü ve cebine koymadan önce beni sertleştirdi, yanımdan geçerken bana bir göz kırptı.

Yürümeye devam etti ve ben de elimden geldiğince döndüm, arkamda ne yaptığını görmek için boynumu büktüm ama faydası olmadı.

Shawn ürpertici bir melodi ıslık çalmaya başladı ve bu boktan akıl oyunlarından en az o kapının altında beni bekleyen şey kadar zevk aldığını söyleyebilirdim.

Ben daha fazla korkamadan, bir elinde JJ'in piknik sepetini sallarken, diğer elinde de bir bidon benzin taşıyarak yeniden ortaya çıktı. Bir parça iple bağladığı sepetin içinden küçük köpek iniltileri geldi ve Mutt'un hala orada olduğunu fark ettiğimde haykırdım.

"Ne yapıyorsun?" Shawn sepeti tam önüme koyduğunda nefesim kesildi, olduğum yerde bağlı olmasaydım bile ulaşamayacağım bir yerdeydi.

Sorumu duymazdan gelince panikle göğsüm sıkışarak debelenmeye başladım.

Doğrudu, benzin bidonunun kapağını açmakta acele etmedi ve ben de itin adını haykırmaya başladım.

Beni tutan bağlardan kurtulmak ve küçük arkadaşımı kurtarmak için çaresizce çırpınıyordum.

"Dur," diye yalvardım. "O sadece bir köpek. Sana hiçbir şey yapmadı. Senin için önemli değil - lütfen!"

"Mesele de bu zaten, şekerparem," dedi Shawn şarabı doldururken. Teneke kutunun içindekiler piknik sepetinin her tarafına saçılmıştı, bunu yaptığı süre boyunca beni izlerken gözleri dehşet içindeydi.

İt sepetin içinde çılgına dönmüştü, havlıyor ve sızlanıyordu, sepetten kaçmaya çalışırken sepetin dokuma duvarlarını tırmalıyor, her şeyin sallanıp sarsılmasına neden oluyordu ama sepeti bağlayan ipi koparamıyordu.

"Benim için önemli olan köpek değil," diye devam etti Shawn cebinden bir kibrit kutusu çıkarıp hınzırca bir parıltıyla kibriti çıkarken

Durması için çaresizce çığlık atarken sadece beslendiğimi biliyordum. "Bu *senin* için önemli olmasıyla ilgili."

Dumanın acı kokusu havadaki benzinin keskin aromasıyla buluştu ve kaçınılmaz bir kaderin bana doğru hızla gelişini dehşet içinde izlerken kalbim göğsümde serbestçe düştü.

Kibriti yere düşürdüğünde benden kaçan çığlık Piknik sepeti hayatımda hiç hissetmediğim kadar ısırap doluydu. Her şey bir kalp atışı içinde alevler içinde kaldı ve Mutt içinde dehşet içinde çığlık atmaya başladığında, içimde bir şeylerin parçalandığını hissettim.

Mutt'un adını boğazımdaki bir şeyleri yırtacak kadar yüksek sesle haykırırken gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı döküldü ve kendimi tüm gücümle ileri attım.

Sandalye devrildi ve ben yere düştüm, yanan sepetle çarpıştım ve düşerken bir tarafını bir şekilde parçaladım, dokuma malzemede bir delik açarken, alevler amaçlanan ödülünü çalmanın bedeli olarak açgözlülükle kolumu yaladı.

İt bir sonraki nefesimde boşluktan kurtuldu, yanan sepetten fırladı ve Shawn bir lanetle kot pantolonunun arkasından bir silah çıkarırken hızla uzaklaşmadan önce bir dehşet çığlığıyla alevlerden sıçradı.

"Kaçın!" Hâlâ sandalyeye bağlı olan pozisyonumdan küçük arkadaşıma bakmak için başımı çevirirken böğürdüm.

Shawn ona bir el ateş ettiğinde it bana doğru dehşet dolu bir bakış fırlattı ve ben de ağırlığımı yana doğru savurarak Shawn'ın bacaklarına çarpıp nişan almasını zorlamak.

Küçük köpeğim korku içinde uluyarak silo duvarının paslanmış metalinin dibindeki küçük bir boşluğa atlarken, ben de beni daha fazla yakmadan önce kendimi yanan sepetten uzaklaştırdım.

İt tekmeleyerek deliğe doğru ilerledi, beyaz paltosuna yapışan birkaç alev toprakla boğulurken dar alana zorla girdi ve tam Shawn ona bir el daha ateş ederken özgürlüğüne kavuştu.

"Kaç oğlum!" Benden rahatlama hıçkırıkları kaçarken kükredim ve Shawn avı elinden çalınırken yüksek sesle küfretti.

Sepet hâlâ önümde yanıyordu ama alevler doymuş giysilerimi tutamıyordu ve Mutt'un ölümle burun buruna gelmesi adrenalin ve rahatlamanın rakipsiz bir güçle vücudumdaki her damara yayılmasına neden olurken göğsümde rahatlamış bir hıçkırık tutuldu.

Shawn beni sandalyeye bağlayan ipleri kesti, kan akışı hızla geri dönerken uzuvlarım karıncalandı ve yüzüme alaycı bir ifadeyle bakarak beni ayağa kaldırdı.

"Yaşlı kadının o kadar hızlı koşabileceğini sanmıyorum, şekerparem," diye hırlayarak uyardı. "Bu yüzden, ben onu da diri diri yakmaya karar vermeden önce istediğim şeyi yapmanı öneririm."

"Peki," diye tükürdüm, beni kapağa doğru itmesine izin verdim ve ayaklarımı tutmak için mücadele ederken tökezledim.

Etrafıma hızla göz gezdirdim, silah olarak kullanabileceğim bir şey var mı diye etrafı kolaçan ettim ve dairesel kulenin içinde beni buraya getiren sadist orospu çocuğu dışında bir şey göremeyince şansına lanet ettim.

Shawn kapağın kenarındaki kolu tutup çekerek açtı ve altındaki karanlık boşlukta karanlık ve soğuk havadan başka bir şey olmadığını gördü.

Aşağıya inmeme yardım edecek bir merdiven ya da başka bir şey ararken derin bir nefes aldım ama hiçbir şey bulamadım.

"Atlaman gerekecek," diye mırıldandı Shawn, ama bunu yapmaya fırsat bulamadan beni itti ve bir korku çılgılığıyla dibine düştüm, omurgam boyunca morluklar oluşurken orada bulduğum toprakta yuvarlandım.

Sırt üstü yuvarlandım, üstümdeki boşluğa bakıyordum, Shawn da karşılık olarak aşağıya baktı, kapağı kaldırdı ve o alaycı tavrıyla bana gülümsedi.

"Uslu durman konusunda söylediklerimi unutma," dedi ve elini Bana bir kez daha telefonla baktı ve merhametiyle orada yatarken fotoğrafımı çekti. Bayan Mabel nefes almasını sağlamak için sana güveniyor." Arka cebinden bir şey çıkardı ve zamanlayıcısını kurduğu küçük seyahat çalar saatine kaşlarımı çatarak baktım.

"Bu ne için?" Nefes aldım.

"Bu şey patlayana kadar orada sıkı sıkı oturacaksın. Çiftlik evine geri döndüğümde ilerlemeni izlemek için karanlıkta kameralarım var ve tehditlerimi takip etmem gerektiğinde Bayan Mabel'ın yakınlarda olduğundan emin olmak istiyorum. O yüzden zil çalana kadar kılını bile kıpırdatma, anladın mı?"

Küçük saati bana doğru fırlattı, dizime çarpınca irkildim, hızla yerden aldım ve kurduğu otuz dakikalık zamanlayıcıya bakarak kaşlarımı çattım.

"Aferin kızıma," diye mırıldandı Shawn, kapağı kapatmak için hareket ettiğinde kalbim yerinden fırladı bunu düşününce.

"Bekle," diye soluklandım, onu burada oyalamak için zamanımın tükenmekte olduğunu fark ettim ve Bayan Mabel'a dönüp ne bok yiyeceğini bilmesine izin vermek yerine onu yanımda tutmak için elimden gelen her şeyi yapmak istedim.

"Şimdi harekete geçme zamanı," diye cevap verdi başını sertçe sallayarak. "Diğer uçta görüşürüz, şekerparem."

Kapak üstümde kapandı ve karanlığa gömüldüm, artık bana onun sapkın oyunlarına uymaktan ve kazanmanın bir yolunu bulmayı ummaktan başka seçenek kalmamıştı.

Rekor bir hızla eve varmadan önce neredeyse üç kez kaza yapıyordum, Harlequin'ler kapıları benim için açtılar, ben de hızla geçip savrulduım ön kapının önünde durdum. Evin önünde süslü püslü bir anne arabası duruyordu ama ön kapının kilidini açarken ona hiç dikkat etmedim. ve niyetle içeri koştu.

"Rogue!" Belki buralarda bir yerdedir diye kükredim, JJ'le telefonlarını bir yerlerde bırakıp sevişmeye, yüzmeye ya da başlarına gelmesinden korktuğum şey dışında herhangi bir şeye gitmiş olmaları için dua ettim. "Bayan Mabel?!"

Koşuşturan patilerin sesi yoktu, itin burada olduğuna dair hiçbir işaret yoktu.

Başka kimse yoktu. Işıklar kapalıydı ve arka kapıya doğru ilerlerken bir patlama sesi kalbimin göğsümde sıkışmasına neden oldu.

Silahımı kılıfından çıkarıp arka pencereye doğru kaldırdım, karanlık bir siluet ıslak yumruklarını cama vuruyordu, saçlarından yosun parçaları dökülürken lanet olası bir göl canavarına benziyordu. Yarı çıplaktı, ayakları çıplaktı ve gözlerinde dehşet dolu bir bakış vardı.

"JJ?" Nefes nefese koştum ve arka kapının kilidini açtım.

Üzerime düştüğünde yarı baygındı, sıırıslıkladı ve kollarıma yapışmış, kesik kesik nefesler alıyordu ama göğsüme bir balta gibi saplanan üç kelime söylemeyi başardı.

"Shawn. Aldı. Onları."

"Hayır," diye korkuyla nefes aldım.

"Evet, kesinlikle." Arkamdan havalı bir ses geldi ve ona doğru döndüm, silahımı kaldırırken bir kolumu JJ'in etrafında tuttum.

"Sen de kimsin lan?" Ben talep ettim.

Bir figür koridorun karanlığına adım attı, loşlukta bize doğru yaklaştı ve bir ışık düğmesini açtı. Saint Memphis süslü bir ofisten gelmiş gibi görünüyordu, siyah bir takım elbise giymişti ve kol düğmeleri parlıyordu.

"Evimde ne yapıyorsun?" Hırladım, ne yapacağımı bulmaya çalışırken gergindim.

JJ hâlâ soluk soluğaydı, yere su damlatıyordu ve bacakları tutmazmış gibi bana yapışmıştı.

"Dışarıda bekliyordum ama varlığını görmezden geldiğinizde sizi evinize kadar takip ettim ve işte buradayım. Tatum arabada sizinle birlikte dönmemi bekliyor ve şimdiden bu sözler için çok değerli dakikalarımızı harcadık. Bu yüzden, hareket halindeyken açıklama yaparak verimliliği artıracam."

"Neyi açıklayacaksın?" Tükürdüm.

"Kızınızın yerini buldum," dedi ve bana niyetli bir bakış attıktan sonra arkasını dönüp odadan çıktı.

"Biliyor musun?" Neden burada olduğuna dair kafam hâlâ çok karışık olmasına rağmen sesindeki kesinliğe tutunarak yalvardım. "Nerede o?"

Peşinden koştum, Johnny James'i de yanımda sürükledim ve Bu şerefsizin böyle bir şeyi nasıl bilebileceğinden emin değildim ama daha önce de bize yardım etmişti, bu yüzden ona güvenmek zorundaydım.

Fox ve Chase ön kapıdan koşarak içeri girdiler ve Saint elini kaldırıp işaret parmağını havada daire çizdirerek geri dönmelerini emretti.

"Neler oluyor?" Fox talep etti.

"Rogue Shawn'ın elinde. Bizi suda pusuya düşürdü," diye soludu JJ ve Fox ile Chase'in yüzlerindeki kan çekildi.

Aziz yine gizemli bir şekilde, "Yerini biliyorum," dedi. "Yola devam edelim, olur mu? Soruları yolculuk için saklayın. Verimlilik hayat kurtarır. Çabuk, çabuk. Bagajda bir cephanelik dolusu silahım var, sizinkileri toplamaya gerek yok."

"Aman Tanrım," diye dehşet içinde nefes aldı Chase, Fox hızla arkasını dönüp Chase'i iterken omuzları gerginlikten kasılmıştı, belli ki şu anda yapılacak en iyi şeyin Aziz'in emirlerine uymak olduğuna karar vermişti. Ve eğer kızımızın nerede olduğunu gerçekten biliyorsa, ona katılmak zorundaydım.

Giderken çamaşırhanelen JJ için bir sürü giysi aldım, ellerine tutuşturdum ve Saint'in kocaman anne cep telefonuna doğru koşarken bir teşekkür mırıldandı.

Birisi bizi içeri almak için içeriden yan kapıyı açtı ve Tatum'u orada, siyah bir tulum giymiş, bizi içeri çağırırken buldum.

"Acele et," diye ısrar etti ama böyle bir şey yapmasına gerek kalmadı, Tatum kapıyı kapatırken üçümüz hızla içeri atladık ve bir sıra koltuğa yerleştik.

Saint öne geçti, JJ arabadan inerken arabadan çıktı.
Son giysilerini de birkaç saniye içinde çıkarıp kuru olanları giydi. "Ne
haller döndüğünü söyle bana," diye talepte bulundum.

"Rogue nerede?" Fox, sesinde bir komut çınlamasıyla tersledi.

"Öfkeni dizginle," dedi Aziz ön taraftan sakince. "Olacak
Ama şimdi söyleyeceklerimi dinlemeniz gerekiyor."

"Nereye varmak?" Homurdandım, bu adama güvenmemiz
gerektiğinden bile şüphe etmeye başlamıştım.

"Birkaç hafta önce bize geldiğinde Rogue'a bir takip cihazı
yerleştirmiştim.

Talep üzerine, bu bilgiyi size daha önce açıklamadım-" "Ne yaptın?"
Tısladım.

"Derisinin altına bir takip cihazı yerleştirdim, ayak uydur," dedi Saint
ve Tatum bana onun saçmalıklarına karşı sabırlı olmamı söyleyen bir
bakış fırlattı.

Derin bir nefes aldım ve tam da bunu yapmaya çalıştım, böylece bana
istediğim lanet bilgiyi verecekti.

"Yani gerçekten yerini biliyor musun?" Chase, sesinde bir acıyla sordu.

"Evet," diye yemin etti Saint. "Rogue, Shawn'ın eninde sonunda ona
ulaşmasının kaçınılmaz olduğuna inanıyordu - ona hayatta ölümden başka
hiçbir şeyin kaçınılmaz olmadığını hatırlattım, ama istatistiksel olasılık
endişe verici derecede yüksekti, bu yüzden ona kendi kızıma teklif ettiğim
şeyi teklif ettim. Eğer kaçırılırsa onu bulmanın bir yolunu."

Bunun Rogue'un hayatını kurtarmış olabileceğini fark ettim ve
ciğerlerimden ağır bir nefes çıktı. "Teşekkür ederim."

"Teşekkür etmeniz gereken kişi Tatum. Her zamanki gibi," dedi
Saint, dikiz aynasını kullanarak hayranlıkla kızına baktı ve hepimiz
minnettarlıkla ona baktık.

"Peki nerede o?" Fox çaresizlik içinde söyledi.

"Göster onlara, siren," diye talimat verdi Saint ve Tatum yerdeki sırt çantasından bir iPad çıkardı, ekranda bir harita belirdi, yanıp sönen bir ışık bana kızımın nerede olduğunu gösterdi.

Fox, Chase ve JJ görmek için yanıma yaklaşıırken iPad'i elime aldım ve konumu inceledim.

Chase, "Burası Rafe Gunder'ın çiftliği," dedi ve ben yanıp sönen küçük ışığa bakarken rahat bir nefes aldım.

Tam oradaydı, hâlâ ulaşılabilirdi.

Tabii çoktan ölmediyse.

Bu rahatsız edici düşünce karşısında irkildim, korku göğsümde bir delik açarken parmaklarımı bir an için gözlerime bastırdım.

"Hâlâ hayatta olduğunu nereden biliyoruz?" Boğazım düğümlenerek sordum.

"İmplant kalp atış hızını da izliyor," dedi Tatum ve ekranın köşesinde hızla yanıp sönen bir kalbi işaret ederek Rogue'un kalbinin şu anda ne kadar öfkeli çalıştığını gösterdi. Kalbinin bu şekilde atmasına neredeyse kesinlikle Shawn neden oluyordu ve keşke şu anda ona doğru geldiğimizi ve onu kurtarmak için her şeyi yapacağımızı hissedebilseydi.

Shawn'ın ölümü için öyle derin bir acı duyuyordum ki, yanıyordu, etime işlenmişti. Ve bu gece, onu güvence altına almanın bir yolunu bulacaktım. Artık başarısızlık yok.

daha fazla kıl payı. Lanet olası Shawn acımasız ellerimin kurbanı olurken kan kaybedecek, çılgılık atacak ve yalvaracaktı.

"Görünüşe göre isimsiz bir alıcı bu araziyi birkaç hafta önce satın almış," dedi Saint. "Rogue takip cihazında kendisi için belirlenen alanın dışına çıktığı ve Tatum'un gönderdiği mesajlara yanıt vermediği anda başının belada olduğunu anladım. Drone'umu konuşlandırdım ve bu konuma geldiğinden beri bana görüntüler gönderiyor."

Tatum ekrana dokunmak için eğildi ve görüntüleri getirdi. Gece görüşüyle çekilmişlerdi, tarım arazilerini yukarıdan gösteriyorlardı ve

Araziyi çevreleyen yüksek metal çitleri gördüğümde göğsümdeki endişe savaşa dönüştü. "Görünüşe göre Shawn buranın güvenliğini sağlamak için önlemler almış.

Ne yazık ki, yerel kolluk kuvvetlerine bir ipucu vermiş gibi görünüyor ve şimdi yaklaşmamız sırasında bize bir iki engel çıkaracaklar" dedi.

"Çiftliğe giden her yolda polisler var," dedi Tatum, sarı saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırırken alnında endişeli bir çizgi oluşmuştu. "Saint onların telsiz sistemlerini hacklemeyi başardı ve-

Saint, "Onu hacklemedim, siren, karaborsadan bir polis tarayıcısı aldım ve doğru frekansa ayarladım," dedi.

"Aynı fark," dedi Tatum.

"Kesinlikle aynı fark değil. Ve bu ifade hakkında ne düşündüğümü biliyorsunuz. Anlamsız bir iğrençlik."

Tatum başını sallayarak iç çekti ve ben de bileğini tutarak bana bakmasını sağladım.

"Bana bildiklerini anlat," dedim, ses tonumda bir ısırik vardı ve başını sertçe salladı, elini çekti ve iPad'de bir kayıt açmak için uzandı.

"Saint bunu on dakika önce kaydetti," dedi ve o çalarken hepimiz sessizleştik, bir erkek polisin cızırtılı bir telsizle konuşma sesi etrafımızı sardı.

"Harlequins bu gece daha fazla bölgeyi ele geçirmeye çalışacak. Çok miktarda silah satın aldıkları ve buranın ötesinde bir yerde Ölü Köpekler ile çatışmayı planladıkları yönünde bir ihbar aldık. Herhangi bir karışıklık belirtisi görür görmez tutuklayacağız. Bizi geçemeyeceklerinden ve bizim gözetimimizde herhangi bir şey başlatamayacaklarından emin olalım."

Yanıt veren birkaç memurdan onay sesi geldi ve yanımdaki Fox ile baktık.

Saint, "Shawn onları bize karşı kullanmak için kurnazlığını kullandı ve açıkçası yakalanırsanız önce tutuklayıp sonra soru soracaklar," dedi.

Haritayı iPad'de tekrar açtım ve polislerden kaçınmamıza yardımcı olacak en iyi rotayı bulmaya çalıştım. Ama arazinin doğu tarafındaki ormanda uzun bir yürüyüş yapmak dışında daha kolay bir yol göremiyordum. Ve bu çok uzun sürecekti.

"Bu saçmalık," diye hırladım.

"Evet, öyle," dedi Saint. "Ancak her türlü olasılığa karşı hazırlık yaptım ve polisin dikkatini dağıtmak ve yaklaşmamıza izin vermek için bölgeye iki ekip gönderdim."

"Takımlar mı?" Fox kaşlarını çattı. "Kim?"

"Ailem ve Kyan'ın amcası Niall kendi ekibine liderlik edecek. Sanırım Brooklyn ve Mateo ile tanışmışsınızdır. Ona katılacaklar ve genellikle bu kadar değişken insanları işe almasam da, bu olayın biraz değişiklik gerektirdiğine inanıyorum. Polisten güvenli bir şekilde geçmenizi sağlayacak kadar kargaşa yaratmak için mükemmel bir şekilde uygun olacaklar."

"Tamam," dedi Chase ağır bir sesle. "Bizi olabildiğince yakına götür."

"Niyetim bu," dedi Saint. "Hesaplamalarım doğruysa tam on üç dakika içinde varmış olacağız."

"Her zaman öyledirler," diye şarkı söyledi Tatum.

"Biliyorum," dedi. "Ama beklenmedik bir müdahale olması ihtimaline karşı bir dakikalık bir hata payı bıraktım."

Fox'un telefonu çaldı ve ben parmaklarımı esnetirken, kanımda savaşıyor endişeyle telefonu çıkardı. Anonim bir numaradan bir mesaj vardı ve kimden geldiğini çok iyi bildiğim ekrandaki sözcükler içimi öfkeyle doldurdu.

Bilinmiyor:

Günahlarınızın bedelini ödeme zamanı, çocuklar.

Bir video eklenmişti ve Fox tıkladığında JJ kolumu kavradı, oynatılmasını beklerken vücudumdaki her kası dehşet kapladı. Kızımın ve büyükannemin ölümünü mü görmek üzereydim? Çok mu geç kalmıştım?

Shawn onu karanlık bir odada tutuyordu, yanağına bir bıçak dayarken kamera yüzüne doğru eğilmişti, dudaklarımdan öfkeli kelimeler dökülürken lanet sesi kulaklarımda çınlıyordu. Adamlarım tarafından yankılanan ölüm vaatleri, ama Shawn bıçağı omzuna sapladığında, her şeyin tüm anlamını kaybettim, JJ ve Fox beni tuttukları yere kilitleyip beni koltuğuma geri oturmaya zorlarken etrafımda bulabildiğim herkese yumruk attım.

Telefon çalmaya başladı ve Fox'un elinden kaptığım gibi kanım buza dönüştü, kendim cevapladım ve hoparlöre bastım. "Sen öldün," diye hırladım. "Çoktan ölmüşsün."

"Eski bir dostu böyle karşılayamazsın," diye kıkırdadı Shawn. "Dinle beni, biz bu heyecan verici oyunumu oynarken bu aramayı sürekli canlı tutacaksın. Eğer arama kesilirse, tekrar bağlaman için sana otuz saniye vereceğim, anladın mı? Yoksa korkarım biri ölecek. Bu Rogue da olabilir, senin küçük yaşlı büyükannen de."

"Maverick!" Mabel arka planda ağlıyordu. "Benim için endişelenme, sen sadece Rogue'a git, onun için gel ve-" Bir şaplak sesi duyuldu ve Mabel acı içinde inledi, bu da benim renkli küfürler savurmama neden oldu.

"Çek o pis ellerini onun üzerinden!" Kükredim.

"O yaşlı kızın karnında kesinlikle ateş var. Şimdi beni bir canavara dönüştürme. Elimden gelse yaşlı kadınları öldürmek istemem ama öldüreceğim, yardım et bana Maverick Harlequin. Eğer dikkat etmezsen onu yavaşça ve acımasızca öldüreceğim, tamam mı?"

Birkaç nefes alıp verdim ve bakışlarımı bana çılgınca bakan diğerlerine çevirdim.

"İşte şimdi burnundan nefes al ve ağzından ver," dedi Shawn. "Aferin oğlum. Gerçekten meditasyon yapmalısın, benim zihniyetimde harikalar yarattı. Dünyayı gerçekten takdir edemezsin. farkındalığı öğrenirsiniz. Tadına varılacak o kadar çok olgun meyve, o kadar çok parlak gökyüzü ve şımartılacak o kadar çok küçük çılgılık var ki." Nefesini alçak ve uzun bir şekilde verdi, ben onun asıl konuya gelmesini beklerken dişlerimi gıcırdattı. "Tamam, şimdi kameranı aç, bana bakan tüm o yakışıklı yüzleri görmek istiyorum."

Telefonu kulağımdan uzaklaştırdım, Mabel ve Rogue'u korumak için katı bir şekilde onun dediğini yaptım.

Shawn'ın yüzü görüldü ve bize kocaman gülümsedi. "İşte hepiniz buradasınız, şimdi bir resim değil misiniz?" Biz ona ters ters bakarken kendi kendine gülererek bir ekran görüntüsü aldı.

"Rogue nerede?" JJ homurdandı ve Shawn'ın gözleri ona kaydı.

"Oh ho, eğer dansçı çocuk değilse, kıyıya geri yüzüşün nasıldı? Yolda hiç yunus gördün mü?"

"Siktir git," diye tısladı JJ. "Nerede o?"

"Korku deliğime derin bir dalış yaptı." Telefonu çevirdi ve önünde duran büyük televizyon ekranındaki bir dizi kamera görüntüsünü bize gösterdi.

Bunlardan birinde Rogue'u gördüm, karanlık, çamurlu bir tünel gibi görünen bir yere çömelmiş, önündeki zemini sıvazlarken açıkça göremiyordu. Ama yaşıyordu, bu pisliğin oyununun pençesinde olsa bile hala nefes alıyordu. Ve bu Shawn'ın ilk hatasıydı.

"Gösterinin tadını çıkarın Harlequin çocukları, işler çirkinleşmek üzere." Shawn telefonu bir şeyin üzerine koydu, böylece kamera görüntüleri ekranı doldurdu.

Parmak eklemlerimi kırdım, ahlaksız ve kötü bir ruh haline gömülürken ağzımdaki safranın tadını aldım. Ve bu gece bitene kadar orada kalacaktım. Sevdiklerim bir kez daha güvende olduğu sürece, şafak söktüğünde ruhumu hangi yeni günahların lekelediği umurumda değildi.

Lanet olası Shawn bir canavar olabilirdi, ama kapısına çok daha büyük bir canavar çağırıyordu ve bu gece o canavarı besleyecekti.

Karanlık etrafımı o kadar derin bir şekilde sarmıştı ki, neredeyse gözlerim kapalıyken kendimi açıkken olduğundan daha rahat hissediyordum.

Burası soğuktu. Burun deliklerimi dolduran ıslak toprak kokusuyla birlikte soğuk ve nemliydi.

Tüm dünyanın ağırlığı üzerime çöküyor, beni bu çok küçük demir kutunun içine hapsediyor ve kalbimin göğüs kafesinde anlamsızca çarpmasına neden oluyordu.

Boğazıma bir hıçkırık takıldı, toz ciğerlerime yerleşirken öksürmeme neden oldu ve uzaktaki çarpma sesi bana doğru yankılandı.

Seslenmeye çalıştım ama bu sadece daha fazla öksürükle sonuçlandı. Akciğerlerim ve ben burada ölmek, bu cehennemde sonsuza dek kaybolmak, çocuklarımın çoktan gitmiş olması ve kalbimin sonsuza dek yok olması düşünceleri içinde kaybolurken bir hıçkırıkla daha savaştım. kırılmış.

Bu dar alanın içimde uyandırdığı anıları göz kırparak uzaklaştırdım ve kendime Dollhouse'un enkazından sağ çıktığımı hatırlattım. Ondan kurtulmuştum ve bundan da kurtulacaktım. Ne pahasına olursa olsun.

Düştükten sonra bıçaklanan omzum binlerce güneşin gücüyle yandı ve elimi bastırırken bir lanet tısladım, kanımın ıslak sıcaklığı yaradan sürekli akıyordu.

Sırtımı arkamdaki karanlık çamur duvarına dayadım, soğuk iliklerime kadar işlerken ürpertici bir nefes aldım ve hareket etmek için işaretimi beklerken çalar saatin tik taklarını dinledim. Aptal değildim ve Mabel'ın güvenliğini riske atacaktım, bu yüzden Shawn gittiğinden beri burada karanlıkta tek başıma oturmuş, hiçbir şey yapmadan zamanın dolmasını bekliyordum.

"Neredesin sen?" Nefes aldım, başparmağımı neredeyse Saint'in tam da bu nedenle takip cihazını etimin içine yerleştirdiği üst kolumda fark edilmeyen bir şişlik vardı.

Shawn'ın nasıl biri olduğunu biliyordum. Asla durmayacağını biliyordum. Bu günün er ya da geç geleceğini biliyordum. Tek düşünceliydi ve istediği şeye o kadar odaklanmıştı ki, onu hiç böyle tanımamıştım. Öyle ya da böyle onu ele geçirecekti. Beni kaçırma fikrine kafayı takmıştı, bu yüzden iz sürücü bariz bir seçim gibi görünüyordu.

Çocuklarıma bundan bahsetmemiştim çünkü nasıl tepki vereceklerini biliyordum.

Mağara adamı gibi davranırlardı, beni gayet iyi koruyabileceklerine yemin ederlerdi ve bana dünyaları vaat ederken implant taktırmama direnirlerdi, böyle bir şeye ihtiyacım olmasını istemezlerdi.

Saint bunu en iyi şekilde kullanabilmem için basit bir plan yapmıştı. Sunset Cove sokaklarından ayrıldığımda onu uyarması için bir çevre alarmı kurmuştu ve benim de kasten ayrıldığımı teyit etmek için ona bir mesaj atmam gerekiyordu.

Onu rahatlatmak için. Benden bir mesaj almazsa, çocuklarıma takip cihazını bildirecek ve beni bulmaları için gereken bilgileri onlara verecekti.

Artık o kasabada olmadığımızı söyleyebilirim. Büyüdüğüm sokaklarda kesinlikle eski silolar yoktu ve bir tahminde bulunmam gerekirse şunu söyleyebilirim

Evim dediğim cennetin doğusundaki tarım arazilerinde bir yerdeydik. Elimde tarımsal bir binadan başka bir şey yoktu ama Shawn bunca zamandır bizi izlediğine göre, bizden fazla uzaklaşmadığını varsaymak mantıklı olurdu.

Uzaktan gelen bir çığlık gözlerimi açmama neden oldu ve eğer bu saçmalığa ayak uydurmazsam Bayan Mabel'a yapabileceği en kötü şeyleri hayal ederken etrafımı saran kasvete endişeyle baktım. Bu yüzden harekete geçmeliydim.

Kurumuş dudaklarımı ıslattım ve Shawn'ın beni tokatlarken çıkardığına hiç şüphe olmayan bir yarayı hissettim. O adamı ve iki yıl önce o çatı katında onunla tanışma talihsizliğini yaşadığımdan beri hayatıma getirdiği tüm kötülükleri düşündükçe dişlerimi sıktım.

Neredeyse o gece atlamış olmayı, çocuklarımı gölgemde gizlenen o iblisle buraya dönmüş olmamın acısından kurtarmayı dileyecektim. Ama sonra beşimizin nasıl yeniden bir araya geldiğini, ilk döndüğümde ne kadar kırılmış olduklarını ve o zaman yeniden alevlendirdiğimiz sevgiye ne kadar ihtiyaç duyduklarını düşündüm. Bu yüzden bana bahsedilen gerçekliğin bu olmasını dileyemezdim. Çünkü Sunset Cove, sahil, kum, güneş ve en önemlisi sevdiğim adamlar her zaman benim evim olacaktı.

Saat karanlıkta yüksek sesle çaldı, alarmin sesi beni şaşkına çevirdi ve gürültüyü durdurmak için hızla düğmeyi buldum.

Ayağa kalktım, ileriye doğru bir adım atarken bir saniye bile tereddüt etmek istemedim, ellerimi etrafımı saran nemli toprakta gezdirirken önce solumda sonra sağımda bir duvarın izini sürdüm, bacaklarıma değen hafif bir esinti ilerlememi sağladı.

Önce ne yapacağımı şaşırdım, önümde başka bir duvar buldum ama sonra inciklerimin üzerinde hâlâ bir esinti hissedebildiğimi fark ettim ve aşağı indim

Çömelmek yerine.

Parmaklarımı bir boşluğa düşene kadar duvarda gezdirdim, önümde açılan ve ağzında tereddüt ederken kalbimin çılgınca çarpmasına neden olan bir sürünme boşluğu.

Bu küçük alanın içi de aynı derecede karanlıktı ve kendime buradaki tek canavarı hatırlatırken gölgelerin içinde gizlenen canavarlara dair anlamsız korkularımı kovmam gerekecekti.

Bu geçit.

Boğazımdaki yumruyu yuttum ve ellerimin ve dizlerimin üzerine çökerek ilerlemeye başladım.

Sol koluma her ağırlık verdiğimde omzum acı içinde çığlık atıyordu ve kendimi elimden geldiğince görmezden gelmeye zorlayıp devam ederken bu acıya karşı dişlerimi sıktım.

Yine de karanlık beni zorluyor, zihnimde dolaşan fısıltılar Shawn'ın ben ilerledikçe benimle alay eden sözlerine çok benziyordu.

Birlikte olduğumuz zamanlarda söylediği ve yaptığı şeylere karşı dilimi ısırduğım o kadar çok zaman olmuştu ki. Bana böyle davranmasına izin vererek, beni ne kadar zorlarsa zorlasın kalmaya devam ederek aptallık etmiştim,

Çünkü o kadar manipülatifti ki ondan kurtulmam imkansızdı.

"Aptal küçük fahişe, erkeklere daha uygun şeyler yapmaya çalışmayı bırak."

"Sadece orada otur ve güzel görün - eğer akıllıca bir sohbet isteseydim sana gelmezdim."

"Soru sorma şekerim, bu sadece o güzel kafanın içinde ne kadar az şey olduğunu herkese daha net gösterir."

"Bir kadın, bir erkeğin ona sağladığı şeyler için minnettar olmalıdır, öyle değil mi şekerparem? Gel dizlerinin üzerine çök ve bana ne kadar minnettar olduğunu göster."

"Böyle boş bir kap için ne kadar güzel bir yüz."

"Bak ne kadar üzgünsün. Bana nedenini sorma ama gözlerindeki o boş bakış beni senin için daha da zorluyor ve asla yok olmasını istemiyorum."

Onu uzaklaştırmak için başımı salladım ve onun bunca saçmalığına katlandığım için kendimden nefret etme tuzağına düşmeyi reddettim. Beni boş, kırık ve istekli istemişti. Yıllarca hayatta kalmak için savaştıktan sonra, beni derinden yaralayan ve bir daha asla gerçek mutluluğu bulamayacağımdan korktuğum dört çocuğun hayalini kurarken beni en kötü halimde bulmuştu. Shawn güzel bir oyuncak istemişti ve ben de beni öyle kullanmasına izin vermiştim, ben de onu kullanmıştım, başımı sokacak bir evim ve karnımı doyuracak bir yiyeceğim vardı. Belki de bu beni bir düzeyde fahişe yapıyordu, ama sahip olduğum şeyi sömürdüğüm ve onunla kendi gücümü yarattığım için utanç duymayacaktım. Çünkü Shawn kabul etmek istese de istemese de onun üzerinde güç sahibiydim. Sonuçta bu yüzden buradaydık. Eve dönene kadar herhangi bir şeyi nasıl hissedeceğini unutmuş bir kız üzerinde kurduğu saplantı. Bunu yapma şansı hiç yokken bana sahip olma ihtiyacı. Beni kırmak ve tüm dünyam olmak istemişti ama kıyaslayabileceğim oğullarım varken benim için hiçbir şey ifade etmeye yaklaşamamıştı.

Onu da bana olan takıntısını da sikeyim. Onunla işim bitmişti. Ve bu, artık bana ne yapmaya çalışırsa çalışsın, karşılık vermekten vazgeçmeyeceğim anlamına geliyordu. Onun oyununu oynayacaktım ve bana yardım et, ben de kazanacaktım ve ona beni inandırmaya çalıştığından çok daha fazlası olduğumu kanıtlayacaktım.

Keskin bir şey avucumu keserken bir acı tıslaması duydum ve geriye doğru çekildim, elimi önüme kaldırdım ve diğer parmaklarımı yaranın üzerinde gezdirirken içinden kırık bir cam parçası çıktığını gördüm.

Gözlerim hâlâ buradaki zifiri karanlık yüzünden göremezken lanet ettim ama etrafıma baktığımda yolu aydınlatmaya yardımcı olacak hiçbir şey bulamadım. Kesin olarak bildiğim tek şey artık geri dönüş yolunun olmadığıydı.

Cam parçasını elimden çekip aldım, sonra tereddüt ettim, aklım Shawn'ın sadist eğilimlerine takıldı ve cam parçasını önüme atarken kalbim mideme battı.

"Kahretsin," diye küfrettim, camların birbirine çarpma sesi bana ulaştığında ve ne yaptığını fark ettiğimde, önümdeki zemini keskin, kırılmış cam parçalarıyla kaplamıştı, buradan çıkmak istersem sürünerek geçmek zorunda kalacaktım.

Geri çekilme isteğimle savaştım, zihnimi bu işi bitirmemi isteyen ve çok uzun süredir karanlıkta kilitli kalan Bayan Mabel'a odakladım.

Kanamayan elimle - neyse ki sağ elim, böylece tüm yaralarım şimdilik vücudumun bir tarafında kaldı - geçici olarak uzandım ve arkasını çamurda gezdirdim, aralarında bir yol açarken daha fazla parçayı bir kenara attım.

Temizlendikçe ilerledim, tekrar ilerlemeden önce camı kenara fırçalamak için sürekli durakladığım için yorucu bir şekilde yavaş bir adım attım ve çabalarımın rağmen, parçaların cildimi defalarca delen keskin acısını hala hissediyordum.

Dizlerim ve bacaklarım en kötü kısmını aldı, böylece ellerimi Dişlerimi gıcırdatmaktan ve devam ederken nefesimin altında Shawn'a durmadan hakaret etmekten başka yapabileceğim bir şey yoktu.

İplerimi çekmesine izin verdiğim bir kukla gibi hissediyordum ve tekrar onun kontrolü altında olma düşüncesi içimde sönmeyen bir ateş yaktı.

Kızgındım. Hayır, bundan daha fazlasıydı. Çok öfkeliydim. Nasıl olur da benimle oynamaya karar verirdi? Benim için defalarca gelip sonra da köpeğimi ve beni çocukken sevmiş olan tek kadını tehdit etmeye nasıl cüret eder?

Bu tünelin sonuna geldiğimde çok zlecekti ve benim evcilleştirilecek ve cezalandırılacak bir hayvan olmadığımı anlayacaktı.

Dşmanımı avlayan vahşi bir canavardım. Onu yok etmek için gönderilmiş bir cehennem kedisiydim.

Ben lanet olası Rogue Harlequin'dim ve eğer kendisi için neyin iyi olduğunu biliyorsa, kaçması en iyisi olurdu.

Sonuç olarak, berbat bir gün geçiriyordum.

Güç kanıma karışmıştı ve sonunda kendimi yeniden dünyanın kralı gibi hissediyordum. Evet, ait olduğum yer burasıydı, besin zincirinin en tepesinde avımla oynuyordum. Rogue bu gece çok güzel bir şekilde ölecekti ve onun yardımına koşturmayı çalışan Harlequin oğlanlarının kalplerinin kırılmasını en ön sıradan izleyecektim. Bu toprakları bulabilirlerdi - bunu onlara hiç yakıştıramadım. Küçümsenecek gibi değillerdi, bu yüzden yerel polislere Harlequin çetesinin harekete geçtiğini ihbar ederek önlem almıştım. Bu sayede bir grup kanun adamının kapıma geldiklerinde o çocukları hazır ve nazır bekleyeceklerinden emindim.

Bu arada ben de oyunu devam ettirebilir ve onların üzgün gözlerinin önünde olup bitenleri izlemelerini sağlayabilirdim.

"Nasılsınız çocuklar?" Arabanın arkasında dururken onlara seslendim. telefonumu bir standa monte edilmiş, çiftliğin dört bir yanından gelen canlı yayınları alan televizyon ekranına doğru açtım. iPad'imi kullanarak, Rogue'un kırık çiftlikten sürünerek geçtiğini gösteren yayınlardan birini büyüttüm.

Aşağıda kazdığım çamurlu tünellere serpiştirdiğim camlar onu tam istediğim yere götürecekti.

Telefondan küfürler yükselirken ben güldüm ve Bayan Mabel'a dönerek, bu çiftlik evindeki az sayıdaki mobilyadan biri olan koltuğa oturdum. Yaşlı bir kadındı.

Ne de olsa yorgun bacakları dinlensin diye yerimi seve seve bırakmıştım. Ben böyle bir centilmendim.

Tüfeğimi aldım, yavaşça doldurdum, namluya sürerken her bir merminin parmaklarımla öpüşmesinin tadını çıkardım ve bu oyunda bir sonraki raunda hazırlandım.

"Kendini bu kadar kaptırmanı istemezdim, Mabel," dedim şefkatle, silahıma bir mermi daha yerleştirirken. "Dünyanın düzeni böyle.

Ama bazen öyle değil mi? Hayatta sıçramalar yaptığımızda her zaman istediğimiz yere varamayız. Ama sen iyi bir hayat yaşadın, bunu görebiliyorum. Babamın beynini patlattığımda olduğundan çok daha yaşlısın ve burada olmayı da çok daha fazla hak ediyorsun, sanırım. Sana o adamdan hiç bahsetmiş miydin?

Beni ve kardeşimi kanlı bir şekilde döven kişi mi? O zalim biriydi, Bayan Mabel. Gerçek bir zalim. O zamandan beri bu dünyada bana kendimi onun kadar küçük hissettiren başka bir adam olmadı. Ama ondan gerçekten değerli bir şey öğrendim, anlıyor musunuz? Bunun ne olduğunu bilmek ister misin?"

"Cehenneme kadar yolun var," diye hırladı ve ben gülerek başımı arkaya attım.

"Keskin bir dilin olduğu kesin," dedim, tüfeğimi sertçe kaldırarak ve sestem ırkılmasını sağlayarak. "Ama ilgini çektiğini görebiliyorum, gözlerinde parıltıyor. Babamla ilgili olan şey, insanlara nasıl korku salacağını bilmesiydi. Bu gerçek bir yetenektir. Bir odaya girdiğinde odadaki herkes onun varlığını hissedirdi."

Etkili olması için durakladım, Mabel önümde küçülürken o zamanlar sahip olduğu güç şimdi etrafımı sarıyordu. "Çizmelerinin nasıl yürüdüğünü

hâlâ hatırlıyorum.

Eve döndüğünde verandadan gelen ses, onun anahtarlar kapıda. Tanrım," diye durakladım, kalbim hızla çarparken göğsümü tuttum. "Evet, seni nasıl korkutacağını biliyordu. Ben de çok korkmuştum, yaşlı babasından kaçıp yatağının altına saklanan zavallı bir cocuktum. Ama uzun süre saklanmama izin vermedi Bayan Mabel, hayır vermedi. Beni ve kardeşimi odamızdan çıkarır ve bizi ormanda uzun bir yürüyüşe çıkarırdı. Bizi ava götürürdü ama avları asla temiz olmazdı. Hayır, onları kıvrandırır, sonra da Nolan'la bana yavaş yavaş işlerini bitirtirdi. İlk başta sevmemiştim ama bir süre sonra tadını aldım. Böyle olması komik, değil mi?

Öyle mi? İnsanların her şeye uyum sağlayabilmesi..."

Bir süre bu anıları düşündüm, babamın öğretilerini düşünürken çenemdeki kirli sakalı ovuşturdum. "Ondan nefret ederdim, beni yanlış anlama. Hayatımı zindan etti, bu dünyada başka hiç kimsenin başaramadığı kadar acı çekmeme neden oldu. Ama onun silahını aldığım gün

onun beynini havaya uçurdum, içimde bir şeyler değişti. Onun gücünü çaldım, kendi içime aldım ve bu hale geldim." Yumruğumu göğsüme vurdum. "Bu dünyadaki hiçbir erkeğin, hiçbir kadının, hiçbir yaratığın yenemeyeceği, her şeye gücü yeten bir varlık. Ve sevgili annem bunun için bana minnettardı,

Gücümü gördü, iyi bir kadının yapacağı gibi onu körükledi ve beni hak ettiğim yere oturttu. Ama insanlar hakkında sonradan öğrendiğim bir şey var, Mabel, senin de bildiğin bir şey, çünkü gözlerindeki o isyanı görüyorum. Hepsi yola gelmiyor, hepsi ait oldukları yerde, gölgede oturmuyor. Bazıları besleyen eli ısırır ve ben böyle insanların ruhlarını kırmaktan, hakimiyetimi ortaya koymaktan, gücümü defalarca kanıtlamaktan gerçek bir tat aldım. Uzun, çok uzun bir fetih listem var ama Rogue Easton..." Başımı salladım, bir hırıltı boğazımı yakıp geçti.

"Kahretsin, bu kadın çok ısrarcı. Onu bir süre tam istediğim yerde tuttum, benim için diz çöktü, o tatlı dudaklarını açtı ve

Ne zaman istesem sikimi arasına alır, hep daha fazlası için yalvarırdı. Ama sonra gitti ve diğerlerinin hiç yapmadığı bir şey yaptı, Mabel. Onu soktuğum lanet mezardan geri dönmekle kalmadı, daha önce hiç olmadığı kadar büyük bir ruhla geri döndü. Ve woo-

Wee." Biraz çılgınca güldüm, tüfeğimi omuzlarıma dayamak için sallarken Mabel'a yaklaştım. "Bu bende bir bağımlılık yaratmanın en iyi yollarından biri. Bunlar gibi." Cebimden bir kutu sigara çıkarıp birini dudaklarımın arasına yerleştirdim ve Chase Cohen'in çakmağıyla gülümseyerek yaktım. "O benim nikotinim, Mabel. İhtiyacım olan vuruş, ve ben

Artık onsuz çok uzun zaman geçirdim. Ve o haklı, itiraf edeyim, hayatım boyunca hiçbir kadına takmadığım şekilde ona takıntılı hale geldim.

İçindeki o lanet ateş yanmaya devam ediyor. Onu söndürmek zorundayım Bayan Mabel, anlamıyor musunuz? Bu benim en değerli başarım olacak."

Harlequin çocuklarının Rogue'a seslenmelerinin yanı sıra kamera yayınından bir acı iniltisi duyuldu ve baldırından bir cam parçasını çıkarışını izlemek için döndüm.

"Kahretsin, bu beni sertleştiriyor," diye mırıldandım, aletim dikkatle sarsıldı. "Güç gerçekten iyi bir afrodizyaktır, öyle değil mi Bayan - ah!" Bayan Mabel bana yumruk atıp koluma bir vida saplayarak parmak eklemlerinin arasına sıkıştırınca acı içinde bağırdım.

Yumruğumu savurdum, göğsüne çarptım ve onu koltuğuna geri düşürdüm, feryat etmesine ve kendi üzerine kıvrılmasına neden oldum. Vida tuttuğu yerden düşerek ayaklarımın dibindeki döşeme tahtalarına çarptı, çarptığı yerden koluma kan damlıyordu.

"Seni çılgın yaşlı yarasa," diye tersledim, kolumu kaldırdım ve derimde açtığı kanlı kesiği emdim. "Beni lanet olası hikâyemden kopardın."

Gömleğimin alt kısmından bir parça kopardım ve üzerimde açmayı başardığı rahatsız edici derinlikteki kesiğin üzerine sardım.

"Mabel!" Maverick çaresizlik içinde telefonda bağırды ve ben sıırttım.

"Şimdi nerede kalmıştım?" Düşüncelerimi yeniden düzenlemeye çalışarak iç çektim. "Ah evet, çok fazla ruhu olan kadınlar." Burnumun ucuyla Mabel'a baktım ve o da bana gözlerinde nefretle baktı.

"O kızın ellerinde öleceksin, Shawn Mackenzie," diye homurdandı, sesinde hiç hoşuma gitmeyen bir kehanet dokunuşu vardı ve gülümsemem yerini karanlık bir öfkeye bıraktı.

"Hayır, Bayan Mabel. Yanılıyorsunuz," diye mırıldandım, eğildim ve yüzüne bir duman üfledim. "Ve bunu, o tam burada senin önünde kırılırken kanıtlayacağım. Onun bedenindeki tüm gücü alıp kendi bedenime çekerken dudaklarından çıkan son kelime benim adım olacak. Tıpkı babama yaptığım gibi." Yanındaki masadan bir kangal ip aldım ve ellerini birbirine bağlamaya başladım. "Kalk bakalım, yaşlı kız. İkinci aşamanın zamanı geldi."

Silonun altındaki tüneller sonsuz gibi görünüyordu, çıkmaz sokaklar ve sayısız dönüşler beni sürünmeye zorlarken tüm yön duygumu kaybetmeme neden oldu ve

jiletli tel şeritleri aşağıya sarkarken kırık camların üzerinden aşağıya

Yeterince alçakta durmazsam tavan beni kesmeye hazırdı.

Bu tam da Shawn'dan bekleyeceğim türden bir saçmalıktı, gerçi sırf buraya bağladığı küçük kameralar aracılığıyla kendimi kesmemi seyredip zevk alabilmek için bu pisliliği kurmak için epey zaman harcamış olmalıydı. Üzerlerinde yanıp sönen kırmızı ışıklar alay ederken o lanet olası şeyleri sökmek için biraz fazla istekliydim.

Camın etimde bıraktığı her kesik ve sızıdan sonra, bunu yapmak ona sadece Mabel'ı incitmek için bir bahane verirdi ve ben bunu riske atamazdım.

Tünel nihayet üstümde açılırken ayağa kalktım, dizlerimdeki kırık cam parçalarını fırçaladım ve Shawn'a yüksek sesle ve renkli bir şekilde küfrederken sivri bir parçayı kaval kemiğimden çıkardım.

Karanlığın biraz gerilediğini fark ettiğimde etrafımdaki boşluğa göz kırptım ve önümdeki daha büyük tünele doğru baktığımda, o yönden gelen bir ışık şeridi olduğundan neredeyse emindim.

Derin bir nefes aldım ve kendimi toparlamaya çalışırken bir elimi hâlâ kanayan omzuma bastırdım. Oğullarımın gelmesini beklerken keskin kalmam, odaklanmam ve bunu atlatmam gerekiyordu. Ve geleceklerdi de. Kolumdaki küçük mikroçip bana bu kadarını vaat ediyordu.

Dikkatli adımlarla ilerledim, loş ışıkta gözlerimi kısarak daha keskin ve ölümcül şeyler aradım ama ilerledikçe ortalık daha da aydınlandı ve bana doğrultulmuş tek bir sivri uçlu sopa bile yoktu.

Tünel bir köşeyi döndü ve başımın üzerinde bir yere çıkan bir merdivenle beni bekleyen bir çıkmaz sokak bulduğumda hareketsiz kaldım. Merdivenin tepesinde, bir ateşin titrek alevi bana doğru yayılan ışığın kaynağını ele veriyordu ve yukarıda beni başka nelerin beklediğini ölçmeye çalışarak tereddüt ettim.

Emin olmak imkânsızdı, bu yüzden derin bir nefes aldım ve tırmanmaya başlamak için harekete geçtim.

Her basamağı kavrayıp kendimi daha yükseğe kaldırdığımda Shawn'ın bıçak sapladığı omzum çok acıyordu ama dişlerimi sıktım ve başka seçeneğim olmadığını bilerek devam ettim.

Çatısında ve duvarlarında delikler olan, çürümüş saman kokusunun havayı doldurduğu ve örümcek ağlarının tozla dolu kalın kılıflar halinde her köşeye yapıştığı büyük ahşap bir ahırda ortaya çıktım.

Önümde aralık duran kapıdan içeri serin bir esinti girdi ve tek gerçek ışık merdivenin tepesinde yere saplanmış yanan meşaleden geliyordu.

Kapıya doğru bir adım attım ama eski moda bir telefonun çalma sesi boşluktan içeri girip beni irkiltince olduğum yerde kalakaldım.

Sürpriz.

Kapının solundaki üç ayaklı taburenin üzerinde duran kırmızı telefonu gördüğümde, bu saçmalığa ayak uydurmaktan başka çarem olmadığını bilerek sesin kaynağını bulmak için etrafıma bakındım.

Ağır ahizeyi kaldırdım, gözlerim dönen kadranın üzerinde gezinirken Shawn'ın bu şeyi nereden bulduğunu ve nasıl çalıştırdığını anlamaya çalıştım.

"Evet?" Ahizeyi kulağıma dayayıp onun saçmalıklarını dinlemeye hazırlanırken soğuk bir şekilde cevap verdim.

"Hayatınızın koruyucusuna böyle hitap edemezsiniz, değil mi? sugarpie?" Shawn hattın diğer ucundan cıvıladı, sesi eski ahizeden çatırdıyor ve beni sinirlendiriyordu. "Sevgili sevgilimden düzgün bir karşılamayı hak ediyorum, değil mi?"

"Bana sadece ne istediğini söyle, Shawn, seninle rol yapmayacağım. İkimiz de biliyoruz ki burada sadece yemeğinle oynuyorsun, o yüzden bana ne istediğini söyle."

"Tamam, tamam, saçların kalsın," diye iç geçirdi. "Gerçi belki de çok renkli rahatsız edici rengini göz önünde bulundurarak hepsini kesmeliydim."

Ona hiçbir cevap vermedim, sadece lanet olası konuya gelmesini bekledim.

"İyi. Öyle olsun," diye mırıldandı. "Eğlencemizin bu kısmı oldukça basit. Mısır tarlasının uzak tarafındaki şu çiftlik evini görüyor musun?"

Sağıma doğru bir adım attım ve kapıyı çekingen bir şekilde iterek, güneş ışığının gümüş tonlarında aydınlattığı yabani mısır tarlasına baktım. ve uzak tarafında ışıklandırılmış büyük bir çiftlik evi gördüm.

"Görüyorum," diye onayladım.

"Tek yapman gereken oraya tek parça halinde varmak."

"Sadece oraya mı gitmem gerekiyor?" Kararsız bir şekilde sordum, gözlerimi çiftlik evine dikerek daha ne olduğunu anlamaya çalıştım, çünkü bunun basit bir görev olmasına imkân yoktu.

"Sevgili yaşlı Mabel'a her iki şekilde de gelecek kadar değer verdiğine inanıyorum, ancak daha fazla motivasyona ihtiyacın olursa diye, hem solundaki hem de sağındaki olası çıkış yollarına kara mayınları gömdüm. Onlardan kaçınmanın tek yolu mısır tarlasından geçip doğruca bana gelmek. Anladınız mı?"

Dudaklarımı büzdüm, gerçekten oraya mayın gömmüş olma ihtimali olup olmadığını merak ediyor ve bundan ciddi şekilde şüphe ediyordum ama sonuçta bunun bir önemi yoktu çünkü bundan kaçmaya çalışmayacaktım. Bayan Mabel'ın bana ihtiyacı vardı ve kaçmasa bile lanet olası Shawn'dan kaçmaktan bıkmıştım. Bu gece öyle ya da böyle bitecekti ve ben hangi yöne gitmesini umduğumu çok iyi biliyordum.

"Anladım," diye onayladım ve Shawn aramayı öylece kesti.

Boş ahıra baktım, silah olarak kullanabileceğim bir şey aradım ve tek bir eski çiftçilik ekipmanı bile bulamadığım için lanet ettim.

Burada kullanabileceğim hiçbir şey olmadığı gerçeğine teslim olarak duvara doğru ilerledim ve geri kalan tüm ahşabın çürüyerek bir tahta parçası bıraktığı bir kirişe çivilenmiş bir tahta parçasını tuttum. arkasındaki delik.

Ayağımı kirişe dayayıp tüm ağırlığımla kirişi kırmaya çalışırken bir denizci gibi küfrettim, omzum tüm bu süre boyunca acıyla yandı, ama sonunda kiriş yerinden söküldüğünde çabalarımın karşılığını aldım.

Neredeyse kırımın üstüne düşecekken tökezleyerek geri çekildim ve elimde silah olarak kullanılmak üzere birkaç çivi saplanmış sağlam bir tahta parçası kalırken kendi kendime sııttım.

Çok fazla değildi, ama sağ elimde salınımını test ederken ve bir kez daha kapıya doğru ilerlerken güç gibi hissettim.

Ciğerlerime temiz hava çektim, geçici silahımı sıkıca kavradıktan sonra gecenin içine daldım ve doğruca ilerideki mısır tarlasına yöneldim.

Çıplak ayaklarım dışarıdaki serin çamura çarptı, koşarken dikenler ve çakıl parçaları onları kesti ve izlendiğimi hissettiğimde içim sert bir şekilde burkuldu.

İçgüdüsel olarak sağa doğru sarsıldım ve silah sesleri havayı yararken dudaklarımdan bir çığlık koptu, az önce bulunduğum yere isabet eden bir mermi lanet olası Shawn'dan gelmiş olmalıydı.

Mısır tarlasına daldım ve olabildiğince hızlı koşmaya başladığımda neredeyse düşüyordum, kalbim boğazımda yolumu zorlarken sert saplar ve keskin yapraklar cildime çarpıyordu.

Koşarken bir o yana bir bu yana savrulmaya başladım. Etrafımda sallanan mısır sapları yerimi kolayca ele veriyordu. Bir kez daha silah sesleri havayı aydınlattı ve bir mermi solumdaki bitkileri yırttı. Bir çığlık attım, kalbim güm güm atıyordu, çünkü kendimi tutmaya, sessiz kalmaya ve mısır saplarının mümkün olduğunca hareket etmesini engellemeye çalışıyordum.

Vay anasını.

Burada zemin ıslaktı, sanki yakın zamanda yağmur yağmış gibiydi, Belki de yeraltında kapana kısılmışken ve koşarken ayaklarım çamurda kayıp ezilirken.

Her ateş edildiğinde çığlık atmaktan kendimi alamıyordum, ellerim başımı korumak için havaya kalkıyor ve bir topun içine kıvrılıp saklanma isteğimle savaşıyordum.

Bunun tek bir yolu vardı. Sadece tek bir yol. O çiftlik evine gitmeliydim.

Koşarken ayağım bir şeye takıldı ve bir tuzak tetiklendiğinde yana savrulduğum, düz gitmeye devam etseydim olacağım yerde bir ilmik sıkıca çekiliyordu ve ben ondan tökezleyerek uzaklaşırken başka bir atış sağımdaki mısır saplarını parçaladı.

Keskin bir nefes aldım ve başka seçeneğim olmadığı için koşmaya devam ettim.

Bu alanda kurşun korkusundan daha fazlası olduğunu fark etmesine rağmen yavaştı.

Beni yavaşlattığından korksam bile yeni bulduğum silahımı bırakmayı reddederek hızlandım ve daha fazla sapı kenara ittim.

Tarlanın derinliklerinde yönümü şaşırmıştım, çiftlik evinin hangi yönde olduğunu gösteren hiçbir şey yoktu ve ne zaman kenara sıçramak zorunda kalsam rotamdan saptığımdan endişeleniyordum.

Heyecanlı bir çığlık kulaklarıma ulaştı ve Shawn'ın sesini tanıdım, bu da eve yaklaşıyor olmam gerektiğini düşündürdü. Her parçam ters yöne koştum için yalvarsa da sese doğru koştum, paniğim bu işi bitirme kararlılığım tarafından bastırıldı.

Başka bir sıra mısır sapının arasından sıçradım ve tam önümde bir arı tuzağı gördüğümde korku dolu bir çığlık attım, momentumum beni doğrudan ona doğru itti, sanki kader bana karşı bahis oynamaya karar vermişti.

Ağırlığımı kenara atmaya çalışırken odun parçasını ona doğru savurdum ve çıplak ayağım tam olduğu yere inmeden bir an önce tuzağı kırarak elimden fırlattım. Çamurda kayarken, tereddüt bana birkaç saniyeye mal olurken, tahtanın parçalanma sesi kalbimin dehşetle düğümlenmesine neden oldu.

Bir silah sesi daha duyuldu ve kenara doğru sıçradım, hareketlerim çok geç kalmıştı çünkü bir alev topu kalçamı parçaladı, mermi beni sıyırıp geçerken vücudumdan bir parça et kopardı ve dudaklarımdan acı dolu bir çığlık döküldü.

Bir kez daha koşmaya başladım, gözlerim düşmesine izin vermediğim yaşlarla yanarken önümdeki çiftlik evinin ışıklarını görebildiğimden neredeyse emindim.

Bildiğim hiçbir şeye benzemeyen saf dehşet beni canlı canlı yemekle tehdit ediyordu. Adrenalin, yaralarımın acısının bir kısmını yuttu ama etimdeki yırtıkları ve kesikleri aynı şekilde hissedebiliyordum, burnumun dibinde asılı duran kendi kanımın kokusunu alabiliyordum.

Bir rahatlama hıçkırığıyla mısır tarlasının kenarından fırladım ve beni içeri buyur etmek için ardına kadar açık olan ön kapıya doğru koşarken Shawn'ın alaycı kahkahası bana ulaştı.

Kapı dokunuşumla açıldı ve eşikten içeri dalarken ayağım takıldı, dizlerimin üzerine çöktüm. Burası bana aynı anda hem güvenlik hem de daha kötüsünün geleceği vaadini sunuyordu.

Nefesimi tutmaya çalışırken koşunun adrenalini yüzünden titriyordum ve merdivenlerden yaklaşan ağır ayak sesleri işkencecimin bu anı yıkamak için çoktan geldiğini anlamamı sağladı.

Shawn kapıyı arkamdan kapatıp iyice kilitledikten sonra, "Kalk bakalım şekerim," diye mırıldandı. "Daha yeni başladık bile."

Saint aniden çiftliğe giden yoldan döndü ve ben de oturduğum yerden kalktım.

Kısa, çıkmaz bir yoldan aşağı inip motoru durdurarak bizi karanlığa gömdüğünde koltuğumda daha da dikleştim.

"Ne yapıyorsun?" Hırlayarak sordum. "Gitmemiz gerek."

Saint sakince saatini kontrol etti ve aracın karanlığından bana baktı.

"Güven bana, Tilki Harlequin. Seni hayal kırıklığına uğrattım mı?"

Bu gece ona güvenmek zorunda olduğumu bildiğimden, ona yağdırmak istediğim öfkeli emirler dizisini yuttum. Bizi buraya kadar o getirmişti ve adam hızlı bir Amerikan Sherlock Holmes'u gibiydi, bu yüzden ona güvenmemek aptallık olurdu.

Ağır bir nefes aldım ve diğerleriyle endişeli bir bakış paylaştıktan sonra bakışlarım iPad ekranındaki sonsuz görüntüye geri döndü. Ama Shawn onu mısır tarlasına doğru koşarken kaydettiğinden beri Rogue ortalıkta görünmüyordu ve onun elinde olmasından korktuğum için kalbim yaşadığı strese dayanamıyordu.

Onunla yüzleşecek kadar sertti ama silahsızdı ve bunu daha ne kadar sürdüreceğini bilmiyordum.

"Lütfen dostum. Ona gitmeliyim," diye yalvardı JJ ve Maverick sağ yumruğunu açıp kapamaya devam ederken Chase endişeyle başını salladı.

Çaresizliğimiz hissediliyordu ve Tatum bize acıyan bakışlar atarak kaşlarını çatı.

"Aziz ne yaptığını biliyor," diye fısıldadı. "Yemin ederim planında tek bir saniyeyi bile boşa harcamayacak. Seni ona ulaştıracak."

Shawn'ın beslemesi kesikken ve ben kızıma ne olduğunu bilmezken onun sözlerinden bir teselli çıkarmak zordu. Bu korku, bu dehşet boğucuydu. Ona ulaşmanın bir yolunu bulmalıydım ve bu arabada hiçbir şey yapmadan oturmak acı veriyordu.

Bir patlama sesi duyuldu ve ardından kırmızı kıvılcımlardan oluşan bir işaret fişegi üzerimize sıçradı, renkli cam sunroof bize havai fişegin patladığı gökyüzünü görme imkanı verdi. Bir başkası da ona katıldı ve sonra yolda bir korna sesi duyuldu dikkatimi o tarafa çekti ve farlar asfaltı aydınlatırken ağaçların arasından orayı görebildiğimi fark ettim.

Bip sesi devam etti ve ardından parlak pembe bir cip belirdi, arkasında iplere asılı teneke kutuları sürüklüyor ve bir sürü takırtı çıkarıyordu. Arka kapı açıktı ve Brooklyn kapının kenarına oturmuş, havai fişekleri Gece onu sevinç çılgınlıklarıyla terk etti.

Onları kovalayan bir polisin siren sesi bu tarafa doğru geldi ve kaşlarım şaşkınlıkla kalktı.

Hepimizin dikkati katliama kilitlenirken Chase, "Lanet olsun," diye soluk soluğa kaldı.

İri yarı, dövme bir adam arabayı sürüyordu, kolu arabadan dışarı sarkıyordu.

Tabancasını arkasından körlemesine ateşlerken gürültülü kahkahası havayı doldurdu, ardından bir havai fişek patlaması sesi duyuldu. Rengârenk bir ışık yağmuru gökyüzünü aydınlattı ve cip

Brooklyn arkasından havai fişek fırlatmaya devam ederken yolda zum yaparak ilerliyordu.

Arkalarından hızla gelen bir polis arabası, siren çalarken ve kırmızı ve mavi ışıkların yanıp sönmesi renkli kaosa katkıda bulunurken onlara ateş açtı. Bizi de geçtiler, yüksek hızda cipin peşine düştüler, kıvılcım yağmuruna dönüşmeden önce yolun sağına soluna savrulan roketlerden kaçınmak için direksiyonu kırdılar.

"Bu Kyan'ın amcası Niall," diye açıkladı Saint ve ben de doğum günü partimde tanıştığım dövmeli adamı hatırladım. Ayrıca Brooklyn'in telefonunda bana onun siki dışarıda bir fotoğrafını gösterdiğini hatırladım ve zihnimin şu anda bana bu görüntüyü sunmak yerine unutmasını diledim. "Tamamen dengesiz ama anarşi yaratma konusunda her zaman güvenilir." Arabayı çalıştırıp bizi ana yola döndürmeden önce gözleri birkaç saniye daha saatinde sabit kaldı ve üzerimize yayılan ağaçların arasından hızla geçerken farlarını açık bıraktı.

"Hadi, hadi," dedi JJ nefesinin altından, Chase tekrar telefon akışını kontrol ederken tırnakları avuçlarına batıyordu.

"Nerede o?" Rick de ona bakarak homurdandı.

"O ölmedi," diye nefes aldı Tatum. "Sana onu izlettirirdi. dedi." Bu sözler için bize suçlulukla baktı ama haklıydı ve omuzlarım biraz gevşedi. iPad'i kontrol ettiğimde ve çiftliğin merkezindeki bir binanın içinde sinekkuşumu işaret eden küçük noktayı gördüğümde tekrar gerildiler. Şimdi onunla birlikte olmalıydı ve biz oraya varana kadar konuşmaya devam etmesi için dua ettim.

"Geliyoruz bebeğim," diye yemin ettim, parmaklarımı o noktaya dokundururken şiddet tenimin altında kayıyordu.

Saint sonunda arabayı yüksek, tel örgülü bir çitin hemen yanında durdurdu. Kapıyı açıp arabadan indim ve Saint'i dışarıda karşıladım.

bagajı açmak için yürüdü. Büyük siyah bir spor çantasının fermuarını açtı ve bana orada duran silah ve bıçakların yanı sıra el tipi bir daire testereyi gösterdi. Rick onu kaptı, kalçasına bir pala bağladı ve çite doğru koşup metali kesmek için testereyi çalıştırmadan önce omzuna bir tüfek astı.

"Tatum ve ben onu aldığınızda geri gelip sizi buradan alacağız."
Aziz dedi ki. "Bu süre zarfında kolluk kuvvetlerinin dikkatini dağıtmaya yardımcı olacağız."

"Pekâlâ," dedim silahları vücuduma bağlamayı bitirip Rick'in kesmeyi bitirdiği ve daire testereyi Saint'e geri verdiği çitteki deliğe doğru yola çıkarken.

Rick boşluğa doğru ilerledi ve ben onu çitin ötesindeki karanlık ağaçlara kadar takip ederken JJ ve Chase arkamda hareket ettiler. Sonra koşmaya başladık, Rogue'un konumunu iPad'den sadece bir kez kontrol ettikten sonra bakışlarımızı ileriye diktik ve gecenin içinde gidebildiğimiz kadar hızlı koşmaya başladık.

"Dayan, güzel kız," dedi JJ endişeyle, yanımda ilerlerken, nefeslerimiz aramızda öfkeli bir şekilde düşüyordu. "Neredeyse geldik."

"Bam, bam, bam, kablam!" Gökyüzü arkamızda kırmızı, mavi ve yeşil renklerle aydınlanırken Brooklyn bağırdı, havai fişeklerin yankılanan patlaması kalbimin güm güm atmasına neden oldu

Patlamalarla aynı anda.

Direksiyonu sertçe çekip pembe cipi hızla viraja girerken savurduğumda heyecandan bir çığlık attım.

"Sıkı tutun, küçük psikopat!" Ona seslendim, İrlanda aksanım heyecanıyla kalınlaştı ve arabanın arkasından uçmadığından emin olmak için en yakın koltuğun kafalığını kavrarken bir rollercoaster'daymışız gibi çığlık attı.

Siren sesleri ve ren ve mavi ışıkların parıltısı bizi takip ederken, polisler arkamızdan yoldan aşağı uçarak gecenin karanlığında bizi inceliyorlardı.

Köşeyi döndüğümüzde onlara yarım yamalak birkaç el ateş ettim, komik küçük polis arabalarıyla peşimden koşarken yüzlerindeki endişeli ifadeye bakarak genişçe sııttım.

Yol önümüzde sonsuza kadar uzanıyordu, ama bu benim ilk rodeom değildi ve arkadaşlarının orada hazır beklediklerini biliyordum. barikat ve hatta belki şu süslü lastik patlatma tuzaklarından biri.

Hayır, teşekkür ederim.

Sağ tarafımızda yolla buluşan bir patika, görünüşe göre bu gece tüm dramın yaşandığı çiftlikten uzaklaşıyordu. Direksiyonu kırıp hızla dönüş geçerken içimdeki şeytanın beni teşvik ettiğini hissettim.

"Yippee ka yay, turtle humper!" Brooklyn bağırdı, arka koltuklara tutunurken kahkahası içimi aydınlattı ve iyi olduğundan emin olmak için ona baktım.

"Bu gece büyük kız külotunu giymeyi unutmadın değil mi aşkım?" Seslendim ve bana bakmak için dönüp baktı, baş bandının küçük siyah kulakları onu her türlü sevimli gösteriyordu, alarmla bana göz kırparken.

"Öyle mi yapmalıydım?" diye nefes aldı, sesi motorun gürültüsü ve bizi takip etmeye devam eden sirenlerin uğultusu arasında neredeyse kayboluyordu.

"Çünkü onun yerine kötü kız kıyafetlerimi giydim."

Karanlık bir şekilde kıkırdadım, gözümü tekrar yola çevirmeye zorladım. "İşe yarayacaklar," diye ona güvence verdim. "Mesele şu ki, burası her türlü pisliğe bulaşmak üzere. Hazır mısın?"

"Ben hazır doğdum, Cehennem Ateşi," diye söz verdi bana ve Tanrı şahidim ki bu konuda haklıydı.

"Onları oyala o zaman," diye ısrar ettim ve kutudan biraz daha havai fişek aldı.

Fünyeleri yakmak için elindeki çakmağı çaktı ve yumruğunda patlamadan önce onları polis arabalarına fırlattı.

Şimdi kovalamacaya daha fazla polis katılmıştı, açıkça bildiğim gibi yolun aşağısından geliyorlardı, küçük tuzakları bu dönüşü almamızla anlamsız hale geldi ve şimdi kıcıımızda beş tane vardı.

Brooklyn bir havai fişek daha fırlattı ve pembe beyaz bir patlama oldu. Kıvılcımlar bize en yakın polis arabasına çarptı, Catherin'in tekerleği ön cam sileceklerine saplanıp orada kaldı. Aracın içindeki kanun adamlarının korku dolu bağırışları ruhuma berbat bir neşe getirdi, çünkü arkamızdaki toprak yolun her tarafına savruldu ve diğer polislerin bize daha fazla yaklaşmasını etkili bir şekilde engellediler.

"Ah! Ahh!" diye bağırdı Brooklyn, bir havai fişek daha yakarken ve etrafıma baktığımda o piç şeyi düşürdüğünü gördüm, fünüye yanıyordu ve ayaklarının yanında yuvarlanırken hızla yanıyordu.

"Çıkar şu şeyi buradan!" Ona kükredim ve bana ters ters bakarak döndü, iki parmağını ağzına aldı ve aynı hızla tükürdü.

"Beni yaktı," diye tersledi, bir sonraki virajı körlemesine alırken havai fişek ona yaklaşıyordu, sadece pistte kalmayı umuyordum çünkü gözlerim ona sabitlenmişti.

"Şimdi, Brooklyn!" Fünüye patlamaya doğru tıslayarak ilerlerken damarlarımdaki adrenalinin yükselmesini istedim.

Son saniyede bir tekme atarak roketi açık arka kapıdan dışarı fırlattı ve roket yarım kalp atışı sonra kırmızı kıvılcımlara dönüşerek patladı.

"Daha iyi mi?" diye öfkeyle tersledi, bana ters ters baktı.

Ben cevap veremedi araba yolun kenarındaki bir kayaya çarptı, her şey bir an için havaya sıçradı ve tekrar yere çarparak hepimizi çok korkuttu.

"Kaldır kışını da buraya gel, kadın," diye bağırdım. "Dur bakayım şu ahı."

Brooklyn ofladı pufladı ama bana ulaşmak için itaatkâr bir şekilde koltukların üzerinden tırmanmaya başladı. Bir süre sonra yolcu koltuğuna oturdu, giydiği daracık gri mayo, çıplak haline bakarken aklıma türlü türlü fikirler getiriyordu

Bacaklarının çizgisini neon yeşili bacak ısıtıcılarına kadar takip edip tekrar geri döndü.

Araba bir kayaya daha çarptı ve toprak yoldan ağaçların arasına doğru hızla ilerlerken, sileceklerine havai fişek sıkışmış adamın arkasına takılan polislerle aramızdaki boşluk genişlerken, dikkatimi tekrar karanlık yola verdim.

"Bir bakayım," diyerek elimi uzattım ve Brooklyn itaatkâr bir şekilde bana elini uzattı.

Dikkatimi parmaklarına verdim, ikisinin üzerindeki küçük yanığı incelemek için parmaklarını iki yana yatırdım ve iç çektim.

"Onları kesmek zorunda kalabilirim," diye düşündüm ve elini geri çekmeye çalıştı, ancak tutuşum daha da sıkılaştı ve panik içinde nefesi kesilirken ona şeytani bir sırıtış verdim.

"Yapmazsın," dedi ve ben de elektrik mavisi gözlerini kendi gözlerimle buluşturdum.

Ayağımı gaza basarken bunu yapabileceğimi görmesine izin verirken timsah yeşillikleri içindeydim - zaten hatırlayabildiğim kadarıyla yol hemen hemen dümdüzdü.

"Bundan emin misin?" Onu daha yakına çekerek ve yaralı parmaklarını ağzıma alarak, onları emerek ve inleterek sordum. "Sen kötü, kötü bir adamsın," diye tısladı, bana yaklaştı, eli

Kalçama düşüyor ve bana dünyanın tüm anlamını kaybettiriyor.

Jeep'im bu kez çok daha büyük bir kayaya çarptı ve lanet olası şey iki teker üzerine devrilirken Brooklyn çığlık attı, büyük bir patlama lastiklerden en az birinin az önce öldüğünü anlamamı sağladı.

Brooklyn parmaklarını ağzımdan geri çekerken çığlık attı, onun yerine gömleğimi yumrukladı, ben direksiyonu çekerken kaçınılmaz olana karşı savaşımaya çalıştım, araba bir ağaca çarpmadan önce şiddetle savruldu ve bizi Perşembe gününe kadar beş şekilde becerdi.

Kadere boyun eğdim, direksiyonu bıraktım ve onun yerine kadınımı yakaladım, onu göğsüme doğru çektim ve kollarımı ona sımsıkı doladım, elimi başının üzerine koyarak onu kendime kilitledim ve vücudunu kendiminkiyle kucaklamaya çalıştım.

Araba takla attı ve hava yastıkları patladı, ben emniyet kemerimin içine savruldu, Brooklyn'i o kadar sıkı tutuyordum ki onu kendime bastırıp bırakmayı reddettiğimde morarıyordu.

Araba iki kez daha yuvarlandı, cam kırıldı, metal çıgık attı ve ben her zaman onu tuttum, yumrukları gömleğimi kavrarken onu vücudumla korudum ve o benim kendi küçük limpet'im gibi yapıştı.

Jeep sonunda yuvarlanmayı bıraktı, patlayan lastiklerin üzerinde zıpladı ve onu bizden uzaklaştırıp Brooklyn'in doğrulmasına izin verdiğimde hava yastığından çıkan tozu öksürmemeye neden oldu.

"Lanet olsun Batman, bunu tekrar yapabilir miyiz?" diye nefes aldı, gözleri vahşi ve hayat doluydu.

Emniyet kemerimi çözüp arabanın kapısını açmadan önce bir kahkaha attım. "Vakit yok, aşkım. Kurmamız gereken bir bubi tuzağı var," diye homurdandım.

Brooklyn'i ayağa kaldırdım, uğuldayan sirenler hemen tepemizdeki yola yaklaşıyordu, kırmızı ve mavi ışıklar ağaçların arasından yanıp sönüyor ve biraz daha iyi görmemi sağlıyordu.

Brooklyn'i peşimden sürüklemek için keskin bir ıslık çaldım. Jeep'in yan tarafına geçerek arka kapıyı zorlukla açmış, ardından da mucizevi bir şekilde çarpışmanın etkisinden kurtulmuş olan ayak bölmesinden bir kutu çıkarmıştır.

"Sıraya diz küçük psikopat, fazla vaktimiz yok," diye ısrar ettim ve kutuyu açtım, o da bana yardım etmek için acele etti, son havai fişekleri de sıraya dizdik, hepsi mutlu bir şekilde yola doğru bakıyordu.

Bu adamlar Brooklyn'in şimdiye kadar polislere fırlattıklarından daha büyüktü ve yasadışı olmanın da elli tonunu taşıyorlardı. Ben olsam kesinlikle bir tanesini yüzüme doğrultmak istiyorum.

Acil durumlar için paketlediğim sigorta bobinini aldım ve ayağımın hemen önündeki toprağa uzanmak için ucunu çalıştırmadan önce küçük halatımı ona bağlamak için hızlı bir iş yaptı.

Polis arabaları aracımızın tahribatını gördüklerinde kayarak yolda durdular ve çenemi sallayarak Brooklyn'i yanımda durması için yönlendirdim ve kafasındaki kulakları yeniden ayarlayarak yaklaşırken kanımdaki sıcaklıkla onu izledim.

"Racoon'un gökkuşağı kızını geri almasına yardım etmek için yeterince şey yaptığımızı düşünüyor musun?" diye nefes aldı, ona uzattığım silahı aldı ve mayosunun arkasına sıkıştırdı, böylece kıç yanağına görünmeyecek şekilde bastırıldı.

Cebimdeki paketten bir sigara çıkarıp, sandaldaki bir ördek kadar rahat bir şekilde yakarken, "Bence de," diye kabul ettim. "Bu arada bu gece iyi iş çıkardın."

"Sen de, Hellfire. Çok ateşli bir sürüş yaptın," dedi, polisler tepeden aşağı inmeye başlayıp ellerimizi göstermemiz için komutlar yağdırırken gözleri arkamızdaki hurdaya dönmüş Jeep'e takılmıştı. "Kaza yapana kadar."

"Çok teşekkür ederim. Sanırım artık bize yeni bir Jeep almam gerekecek. Yine de," dedim, ellerimi bir kuzu kadar masum bir şekilde kaldırırken sigaramdan derin bir nefes çektim. Bırakın cebimdeki el bombasını, kotumun arkasına sıkıştırdığım iki silahı bile kimsenin bilmesine gerek yoktu.

Brooklyn de ellerini havaya kaldırmış, onlara çok tatlı ve zararsız görünmesini sağlayan geyik bakışları atıyordu. Yalanlar, yalanlar, yalanlar.

"Dizlerinin üzerine çök," diye bağırdı bir polis, kadın önden giderken, yedi arkadaşı arkasına dizilmiş, hepsi de bize doğru silah doğrultmuş halde

ağaçların arasından ilerliyordu.

"Neydi o, aşkım?" Sigaramın etrafında sordum, konuşurken dudaklarımdan dumanlar dökülüyordu. "Çarpışmadan dolayı kulaklarım kronik bir şekilde çınlıyor."

"Dizlerinin üzerine çök dedim!" diye bağırdı, yüzü kıpkırmızı kesilmişti. Bunu izlemek istiyordu. Yüksek tansiyon da en az benim kadar öldürücüydü ve bu da bir şey ifade ediyordu.

"Dizlerim mi?" Masumca sordum ve Brooklyn de anlamamış gibi başını eğdi.

"Şimdi yap yoksa ateş ederiz," diye hırladı polis ve ben de başımı salladım. "Tamam, tamam, donunu düzgün tut, bağırmana gerek yok," dedim.
havladı.

Önce bir dizimin üstüne, sonra diğer dizimin üstüne çöktüm, Brooklyn de yanımda beni takip ederken mürekkepli kollarımı polisin görebileceği şekilde yukarıda tuttum.

Küçük psikopatıma bakmak için başımı çevirdim, gözlerindeki o aç ateşi sevdim ve sigaranın yanan korlar halinde dudaklarımdan düşmesine izin verirken ona bir göz kırptım.

Brooklyn keskin bir nefes aldı, dişleri alt dudağına batarken Gözleri sigaranın yere düşüşünü takip etti. Gözbebeklerinin yansımasında, fitilin bir anda yanışını ve yıldırım hızıyla çimenleri yakarak ilerleyişini izledim.

"Özür dilerim," dedim, gözlerimi tekrar polise çevirerek yaklaştı, kemerinden bir çift kelepçe çıkardı ve köşeye sıkışmış bir aslan gibi beni süzdü, ki bu geldiğinden beri yaptığı tek akıllıca şeydi. "Ama hayatımda üzerimde arama yapmasına izin verdiğim tek bir kadın var."

"Ayy," diye iç geçirdi Brooklyn ve ben de tam sigortalar atıp havai fişekler patlayıp beni neredeyse kış üstü çamura gömecek bir gümbürtüyle patlarken ona kocaman sııttım.

Polisler tarafından bombardımana tutulduklarında çığlık attılar ve ben Brooklyn'i ensesinden tutup ayağa kaldırdım. İkimiz ağaçların arasına doğru koşmaya başladık ve her zamanki gibi arkamızda kaos ve katliam bıraktık.

Yeğenimin kız arkadaşını arar ve şafak sökmeden eve döner, bildiğimiz en iyi şekilde kutlama yapardık - çıplak ve taze bir avdan kanlar içinde.

Ben ayağa kalkmaya çalışırken Shawn benden uzaklaştı, kanlar içindeydim, her tarafım yara bere içindeydi ve mısır tarlasının çamuruna bulanmıştım, donma şeklimi saymıyorum bile,

Islak giysilerim ve saçlarım sanki boğulmuş bir fareymişim gibi üzerime yapıştı.

"Her şey ben çocukken başladı," dedi sakince, bana ateş etmek için kullandığı tüfeği omzunun üzerinden sallayarak yan odaya geçerken bana bakmadı bile.

Bayan Mabel'in nerede tutulduğunu anlamaya çalışarak merdivenlere baktım ve Shawn bir köpeği çağırır gibi bana ıslık çaldı.

"Devam et şekerim, yoksa seni motive etmek zorunda kalabilirim," diye uyardı ve ayaklarımı onu takip etmeye zorladı.

Çiftlik evi bir süredir içinde yaşanmamış gibi görünüyordu, yine de duvarları kaplayan mobilyalar hâlâ duruyordu. Evin içinde küf kokusu vardı.

İç mekânın ve dekorun modası geçmişti; yetmişli yıllardan kalma duvar kâğıtları yer yer soyulurken toz hemen hemen her şeyi kaplamıştı.

Döşeme tahtaları üzerinde tozun içinden geçen bir iz, son zamanlarda birilerinin buraya sık sık girip çıktığını açıkça gösteriyordu,

Shawn'ın bunu planlamak için zaman ayırdığını tahmin ettim.

Bir jeneratörün kısık homurtusu bana ışıkların nasıl yandığını haber veriyordu, ama bu yerde başka hiçbir şey çalışır gibi görünmüyordu.

Yanından geçerken umutla en yakın pencereye baktım ama üzerine gelişigüzel çakılmış tahtalar vardı. Işığın karanlığa yayılmasını engelleyecek kadar dikkatli yerleştirilmemişlerdi ama

Bir insanın sığabileceği kadar büyük bir boşluk yoktu ve her birinde, hiçbirini kolayca hareket ettiremeyeceğimi anlamamı sağlayacak kadar çivi vardı.

Sağ bacağıma ağırlık verirken topallamamaya çalıştım, her hareket ettiğimde beni yaralayan kurşunun yakıcı acısı alevleniyordu ama Shawn'ın bunu bilmesini istemiyordum. Ona benim irkildiğimi görme zevkini tattırmayacaktım.

"Dediğim gibi, her şey ben çocukken başladı. Dünyaya büyük, aşırı kavrayışlı gözlerle bakan masum küçük bir yavruydim."

"Sen neden bahsediyorsun be?" Peşinden giderken tısladım, omzumdaki yaradan kan damlıyor ve hırpalanmış ayaklarımın altındaki iyi aşınmış döşeme tahtalarına sıçırıyordu.

"İçimdeki bu ihtiyacın kökeni tabii ki," diye cevap verdi, omzunun üzerinden bana kafam çok kalınmış gibi bakarak. "Ölümünün nedeni, şekerparem. Ölümün seni almaya gelmeden önce onu anlamak istemiyor musun?"

"Ölüm sadece ölümdür, Shawn. İşkence ve acı eklemenin onu özel bir şey yaptığını düşünmen umurumda değil. Senden kaçmaya cüret ettiğim için beni parça parça kesmen bile umurumda değil. İnsanlara sahip olamazsınız ve bu gerçekten de böyle bir şey. Sen sadece küçük bir çocuksun.

Çünkü dünyanın gidişatını kabullenemiyor. Ben senin oyuncağın değilim ve hiç olmadım, Shawn. Ben yokum çünkü sen buna izin veriyorsun. Ve

Gerçek şu ki, sen benim için hiçbir zaman zaman geçirmenin bir yolundan başka bir şey olmadın.

Yalnızlığımın arafında sıkışıp kalmışken, gerçekten bir şeyler hissettiğim tek erkekten uzak kaldım."

"Yalancı," diye havladı Shawn, bana doğru döndü ve tüfeğı doğrudan yüzüme doğrulttu, karanlık namluya bakarken kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

"Beni öldürmek seni büyük bir adam yapmaz," diye cevap verdim, dayak yemiş halimle karşısında dururken gözlerimdeki dürüst gerçeğı görmesine izin verdim. O benim için bir hiçti. Sadece bir kırpıntı. Bir hata. Bir pişmanlık. "Senin bu takıntın gerçekte sahip olmadığın halde benim üzerimde güç sahibi olduğunu kanıtlamaya çalışmanla ilgiliydi. Bedenim üzerinde güç uygulasan bile aklımı ya da kalbimi kontrol edemezsin. Gerekirse dövün beni. Beni kes, bana tecavüz et, aklına gelebilecek en kötü şeyleri söyle ve beni öldür, ama bu işe yaramayacak. hiçbir şeyi değıştiremez. Ben Harlequin çocuklarına aidim, hep öyleydim, hep öyle kalacağım. Ve bunda sizin asla yaklaşamayacağınız bir güç var çünkü hiçbir şekilde kıyaslanamazsınız."

Shawn'ın yüzü vahşı bir hırıltıya büründü ve bana doğru hamle yaptı, tüfeğini bir kenara fırlatıp boğazımı tutarak beni duvara öyle bir çarptı ki başım döndü ve yüzü bir anlığına odaklanıp kayboldu.

"Ah, şekerparem," diye hırladı, nefesimi kesti ve beni en son öldürmeye çalıştığı zamana geri götürdü, beni Harlequin çimlerine gömdüğü ve aslında ölü bile olmadığını fark etmeden çürümeye bıraktığı zamana. Kim bunun on uzun yıldır başıma gelen en iyi şey olacağından şüphelenebilir miydim? "Sana hikâyemi anlatmama gerçekten izin vermeliydin."

Boğazımı serbest bıraktı ve omzumda açtığı bıçak yarasına bir yumruk attı. Çığlık attım, iki büklüm olup yaramı tutarken bu saldırının acısına engel olamadım.

Nefes almaya çalışırken görüş alanımda karanlık titreşiyordu. Shawn saçımı tuttu ve öyle sert çekti ki önünde dizlerimin üzerine çöktüm.

Beni köhne mutfakn zemininde sürüklemeye başladı; kurtulmak için çırpındım, tekmeledim ve çığlıklar attım.

Kavrayışı amansızdı ve o kibirli sesiyle beni azarlıyordu, ama sözcüklerin kulaklarımdan geçmesine izin vermedim, çığlık atmaya ve her adımda onunla savaşmaya devam ettim.

Çıplak ayağım yere çarptığında bir şey takırdadı ve sanki kader zar atıp taraf değiştirmiş gibi, kırık bir tabağa benzeyen sivri bir parça parmaklarıma çarptı.

Onu avucumun içine aldım ve beni saçlarımdan sürüklemeye devam ederken hiç dikkat etmediği ve ıskaladığı bir yumruk attım.

Kadınların ne zaman susacaklarını asla bilemeyecekleri hakkında bir şeyler bağırırken dövüşmeye devam ettim ve çömlek parçasını yumruğumda sıkıca tutarak tekrar tekrar ona doğru salladım. Ama beni saçlarımdan tutup sürüklemesi, ayaklarım yerde debelenirken diğer elimle dşmemem için sürekli kendimi desteklerken ona vurmamı imkânsız hale getiriyordu.

Bir kapı duvara sertçe çarptı ve Bayan Mabel'in adımı çağıran sesiyle bir an için dikkatim dağıldı, buradan başka bir yerde olmasını dilesem de sesini duyduğumda içimde bir rahatlama oldu.

Saçlarımın çekilmesine karşı boynumu uzattım ve onu gördüm, elleri bağlıydı, beyaz fayansların kenarlarını kf kaplamış kirli bir banyoda bir klozetin kapağında oturuyordu.

Önümdeki ayaklı beyaz küveti gördüm ve Shawn beni tutup sırtüstü küvetin içine atmadan önce nefes almak için yarım saniyem vardı. Dondurucu soğuk su beni içine çekerken önce başımı aşağıya doğru itti, sonra bacaklarımı da içine doğru çevirdi, tüm vücudum suya battı ve ellerim

Dışarı çıkmaya çalışırken küvetin kenarlarına bastırmak için uçtu.

Şok içinde kırık porselen parçasını yere düşürdüm, dünya etrafımda dönüyor gibi görünüyordu ve ben yüzeyin daha da altına sürüklenirken içindeki yerimi kaybettim.

Ciğerlerim yanmaya başladı, Shawn beni suyun altında birkaç saniye daha tuttukten sonra aniden bırakırken tırnakları kafa derimi ısıırıyordu.

Kendi etrafımda döndüm, ellerim küvetin kenarlarını bulurken dikleştım ve nefes nefese kaldım.

Mabel bir şeyler bağıırıyordu ama duymak için konsantre olamıyordum, onun dehşeti sadece benimkini besliyordu.

"Suyu sevdiğini hep söyledin, şekerparem!" Banyodan çıkmaya çalışırken Shawn bağıırdı ama elinin tersi yüzüme çarptı ve tekrar yere düşerken küvetin kenarına tutunmamı engelledi.

Soğuk suyun altına battım ve küvetin kenarlarını tekrar tutmaya çalışırken Shawn bileklerimi kavradı. Beni bileklerimden tutup yukarı çekti, ağırlığım kollarımdan sarkıyordu ve omzumdaki bıçak yarası kör edici bir acıyla kükreyerek dudaklarımdan bir çığlık çıkmasına neden oldu. Shawn bileklerimi o kadar hızlı bir şekilde ipe doladı ki, başımın arkasındaki muslukların etrafına sıkıca düğümlenerek morartacak kadar sıkı çekmeden önce ona karşı koymaya çalışacak zamanım bile olmadı.

Başımı suyun üzerinde tutacak kadar kendimi yukarı itmek için mücadele ederken ayaklarım çılgınca tekmeliyordu, kocaman küvet o kadar uzundu ki sadece ayak parmaklarım ulaşabiliyordu en ucuna kadar. Nefes almaya devam edebilmek için kendimi acı verici bir şekilde germek zorunda kaldım.

"Sen ne halt ediyorsun-" Başladım, ama Shawn'ın elleri ben dehşet içinde nefes almaktan başka bir şey yapamadan omuzlarıma indi.

"Bakalım suyu gerçekten ne kadar seviyorsun, ha?" diye sordu vahşi bir sırıtışla ve ben korkuyla haykırdım, sadece beni orada merhametiyle tutarken mavi gözlerinin heyecanla parlamasına neden oldu.

Shawn vücudunun tüm gücüyle beni aşağı itti ve suya batarken çığlık attım, bileklerimi tutan ip sıkıca kıvrıldı ve sırtım küvetin tabanına çarptığında omzuma kör edici bir acı gönderdi.

Mabel'in merhamet çığlıkları kayboldu, tek duyabildiğim karşı koymaya çalışırken küvetin kenarlarına çarpan bacaklarımin yankıları ve boğazımdan kopup etrafımda baloncuklara dönüşen kendi çığlığımın uğultusuydu.

Uzun otların arasından bir yol açarak, ayaklarımızın altında keskin bir şekilde yükselen zeminde, aşırı büyümüş bir tarlada öfkeyle koştuk.

Çok uzakta değildi. Şu tepenin ardında, içinde bulunduğu binayı görecektik.

Maverick hattımızın en önündeydi, bir elinde tüfeği, arkasında yangın varmış gibi koşuyordu. Geri kalanımız da onun arkasında durmuş, kızımıza zamanında ulaşmak için birlik halinde hareket ediyorduk.

O tepeyi aşmadan önce bile Shawn'ın varlığını hissediyordum, sanki kendimi sınırlarıma kadar zorlarken nefesi ensemdeydi, sözleri kulaklarımda ve zehri derimin altında kayıyordu.

"Değersizsin, değil mi? Her zaman herkesi hayal kırıklığına uğratan zayıf halka."

Onun sesini kafamdan kovarken hırladım ve sözlerinin tuzağına düşmeyi reddettim. Rogue için buradaydım ve onu o canavarın öfkesinden kurtaracak kadar güçlü olacaktım.

Shawn'a olan nefretim kanımda zehir gibiydi ve tek çarenin Bunun panzehiri de ölümü onun başına getirmektir. Bu gece, bunun yapıldığını göreceğim.

Tepeyi aştık ve birdenbire arazi ayaklarımızın altından aşağıya, aşağıya, aşağıya, aşağıda büyük bir çiftlik evine, onun ötesinde uçsuz bucaksız bir mısır tarlasına ve önümüzde uzanan bakımsız bir çimenliğe doğru eğilmeye başladı. Eski tuğla binanın pencerelerinde ışıklar parıltıyordu ve tüm ruhumla biliyordum ki kız orada onunla birlikteydi. Onun kâbusu.

Ona seslenmek istedim ama o eve yaklaşırken dudaklarımı kapalı tuttum, yaklaşmamızı sessiz tutmamız gerekiyordu, böylece o pisliğin üzerine atlayabilirdik. Bu işi kendi şartlarımızla bitirecek ve bu sırada kızımızı onun kollarından geri alacaktık.

Ama koşmaya devam ederken, zemin hiçbir uyarı vermeden altımda kayboldu ve yanlış yere çarptığımda kalbim karnıma düştü. Bizim için kurulmuş olan tuzağın yüzeyine. Düşerken bir çığlık attım, kollarım kendimi yakalamak için havaya kalktı ama tutunacak hiçbir şey yoktu.

Karanlık bir çukurun dibine düştüm, bir şey acı bir şekilde yan tarafıma sürtündü ve beni bedenimi ondan uzağa atmaya zorladı. JJ'in cüssesinin katı ağırlığı, o da çukura düştüğünde üzerime indi ve gömleğini avucumun içine alarak onu neredeyse beni şişleyen şeyden uzaklaştırdım.

"Kahretsin," diye homurdandım, JJ'i üzerimden yuvarlarken gözlerim çukurun tabanına çakılmış, gökyüzüne doğru bakan sivri tahta çivilere takıldı. Dört tanesi yan boşluğa yayılmıştı ve lanet olsun ki şans bize gülüyor olmalıydı çünkü onlardan biri tarafından kazığa oturtulmayı kıl payı atlatmıştık.

Ayağa fırladım, JJ'in elinden tutarak onu da yukarı çektim ve iyi olduğundan emin olmak için çukurun karanlığında ona bir göz attım.

"Lanet olsun, Shawn delirmiş," dedi, başımıza gelebileceklerden dehşete kapılarak sivri uçlara bakarken.

"Bunu şimdi mi anlıyorsun?" Başımı geriye doğru eğip başımızın üstündeki çukurun tepesine bakarak söyledim. On ayak derinliğinde olmalıydı ve zemin düşüşümüzü yumuşatacak kadar yumuşak olduğu için çok şanslıydık, çukurun sağ tarafına yuvarlandığımızdan ve keskin kazıkların bizi öldürecek kadar yakın olmadığından bahsetmiyorum bile.

Fox ve Maverick tepemizde belirdi, siluetleri gecenin gökyüzünün önünde belirginleşti ve bize bakarken yüz hatları karanlığa gömüldü.

Rick sivri uçları fark edince, "Kahretsin," diye küfretti, yüz hatlarını dehşet kaplamıştı. "Sen iyi misin?" Fox dizlerinin üzerine çökerken çılgınca sordu,

Bize ulaşmaya çalışmak için çukura doğru

eğiliyordu. "Evet," diye homurdandı JJ ve ben de onayladım.

"Sadece buradan çıkmamıza yardım et," dedim.

"Elimi tut," dedi Fox bana doğru uzanarak ve ben de sıçrayarak onu yakaladım ve beni yukarı çekerken toprak duvarı tekmeledim, Rick de onu sabitlemek için omuzlarını kavradı.

Çimlere tırmandım, JJ'i peşimizden yukarı çekmeye yardım etmek için döndüm, onu gökyüzüne kaldırırken ellerim onunkilere kenetlendi. Kısa süre sonra yanımda diz çökmüştü, ayağa kalkıp göğsündeki çamuru silerken nefes nefese kalmıştı.

"Tuzaklar olacağını bilmeliydik," diye homurdandı Maverick karanlık bir sesle, dördümüz de bir an önümüzde uzanan zemini inceleyip o orospu çocuğunun burada başka neleri beklediğini merak ederken. İşlerin daha da kötüye gideceğini tahmin edebiliyordum.

"Şaşırdığımı söyleyemem," diye konuştu Shawn'ın sesi Fox'un cebindeki telefondan, şaşkınlıkla irkildim ve hâlâ üzerimde tuttuğu güç dalgası için kendime lanet ettim.

Fox nefret dolu bir hırıltıyla telefonu çekip çıkardı ve hepimizin onu net bir şekilde duyabilmesi için aramızda tuttu. Hattan da bir sürü ses geliyordu ve ne yaptığını anlamaya çalışırken kaşlarımı çattım, neden lanet olası video özelliğini kapatmaya karar verdiğini merak ediyordum ve lanet akıl oyunları yüzünden ondan nefret ediyorum.

"Az önce arazimdeki hareket sensörlerini çalıştırdınız çocuklar," diye mırıldandı Shawn. "Yani tam olarak nerede olduğunuzu biliyorum ve tam zamanında büyük final."

"Nerede o?" Fox hırladı ve ben de umutsuzca bu cevaba ihtiyaç duyarak telefona yaklaştım.

"Fox!" Rogue, sesi kesilmeden önce bağırdı ve arka planda sıçrama sesi duyuldu.

O tek kelimedeki korku ve çaresizliği duyduğumda bir saniye bile duraksamadan havalandım. Bize ihtiyacı vardı. Rogue'un bize ihtiyacı vardı ve onu bir daha asla hayal kırıklığına uğratmayacaktım.

Tepeden aşağıya doğru olabildiğince hızlı koştum, eve doğru koşarken Rick de yanımdaydı, daha fazla tuzak olup olmadığına bakıyordum ama çoğunlukla ona ulaşmaya ve Shawn'ın o lanet evde hazırladığı cehennemden onu kurtarmaya odaklanmıştım.

Silah sesleri havayı sarstı ve Rick ile ben ayrılarak zıt yönlerle doğru siper aldık.

Ben evden elli metre ötedeki paslanmış eski bir traktörün arkasına çökerken Rick bir kulübenin arkasına atladı, sırtını kulübeye dayamış, elindeki tüfeği hazırlıyordu.

Tabancamı kaldırdım ama gözlerimi Shawn'a kilitlemeden ateş edemeyeceğimi biliyordum. Kazara Rogue ya da Mabel'ı vurma riskini göze alamazdım.

Fox ve JJ evin etrafında daha geniş bir daire çizdiler ve uzun otların arasında alçakta kaldıklarından onları gözden kaybettim.

Traktörün kabinine bir göz attım ama bir mermi cama çarptı ve bir kez daha eğilip kendimi kapana kısılmış bulduğumda renkli küfürler ederek üzerime cam yağdı.

Tanıdık bir havlama sesi kalbimin şaşkınlıkla çarpmasına neden oldu ve vahşi gözlerle etrafıma bakındım, traktörün devasa arka tekerleğinin sağladığı siperde durdum ve koşuşturan küçük beyaz ve kahverengi bir kürk demeti gördüm

Çimlerin üzerinden sağıma doğru geliyordu.

"İşte o orospu çocuğu," diye tükürdü Shawn, sesinin bu kadar yakından gelmesi kaslarımın gerginlikle kilitlenmesine neden oldu. "Al bakalım, köpekçik, köpekçik!"

"İt!" Rogue evin içinden çığlık attı ve sesindeki korku öldürücü içgüdülerimi aşırı hızda harekete geçirdi.

Shawn'ın tüfeğinin peş peşe ateşleme sesi kanımı dondurdu ve bana doğru hızla koşan İt'in arkasından havaya kocaman çamur parçaları savruldu; Shawn'ın ona ne yapmaya çalıştığını anlayınca içim öfkeyle yanarken korku dolu bir çığlık attı.

Öfkeli bir çığlık attım, beni riske atacağından endişe etmeden ayağa kalktım, eğer bununla bir ilgim varsa o zeki, vahşi küçük köpek piçini bu dünyadan götürmesine izin vermeyi reddettim.

İt sola doğru fırladı ve bir el silah sesi tam önündeki ayı tuzağını patlattı. Olabildiğince yükseğe sıçradı, tuzak uzanmış pençelerinin hemen altında kapandı ve ötesine indi, ciğerlerimden sert bir rahatlama nefesi düşmesine neden oldu.

Mutt'a bana ulaşma şansı vermek için eve doğru ateş etmeye başladım, bunun Shawn'ın dikkatini bana çekeceğini umursamadan, sadece Rogue'un onu sevecek birine her şeyden çok ihtiyacı olduğunda bulduğu o köpekten onu almaya ihtiyacım vardı.

Shawn heyecanla kükreyerek silahını bana doğru çevirdi, bir kez daha ateş etti ve camlar kırılırken beni eğilmeye zorladı.

Traktörün camları. Ama dizlerimin üzerine çöktüğümde, küçük beyaz bir kürk demeti bana çarptı ve İt sıçrayıp lanet ağzımı yaladığında yarım bir kakhaha attım.

"Hey, evlat. Hangi cehennemdeydin?" Onu kolumun altına alarak mırıldandım ve Shawn'ın dikkatini üzerimde tutarak eve doğru körlemesine birkaç el daha ateş ederken ona yapışan yanık saç kokusunu fark ettim.

Rick bu fırsatı değerlendirerek eve doğru koşmaya başladı, çamurda kayarak kaçarken bir mermi yanı başında yere çarptı ve evden sadece bir taş atımı uzaklıktaki bir kamyonun altına girdi. Shawn silahını ona doğru çevirdi, camları patlatıp kamyonun lastiklerini deldi ve her şey sessizleşirken kalbim durdu.

"Seni yakaladım mı koca oğlan?" Shawn seslendi ve Rick cevap vermeyince panik göğsümü parçaladı. Rogue onun için çığlık atmaya başladı ve içim sıkıntıyla düğümlendi.

"Rick?!" Panik içinde bağırdım ve arkadaşımın iğrenç kakhahası kalbimi rahatlatarak cınladı.

Rick, "Bugün benim dünyadaki son günüm değil, Shawn," diye seslendi.

"Bu senin." "Pek olası değil," diye şarkı söyledi Shawn ve ben traktörün kenarından baktım

Nereden ateş ettiğini bulmaya çalışıyordu.

Hareket, bakışlarımı alt katta yukarı itilmiş bir pencereye çekti ve tüfeğinin oradaki tahtaların arasından çıktığını gördüm. *Yakaladım seni.*

Silahımı kaldırdım, Mutt'u arkama yerleştirdim ve bir sonraki atışımı hazırlarken tahtaların arasında sırtan yüzünü gördüm. Sıktım Tetiği çekti ve Shawn başının üstündeki pencere bir cam püskürmesiyle patlarken haykırdı.

"Orospu çocuğu!" diye bağırarak ölmediğine dair bana güvence verdi ve başarısızlığımdan dolayı içimi bir öfke kapladı. Shawn daha fazla ateş etti ve ben tekrar sığınmak zorunda kaldım, Mutt çılgınca titrerken onu yanıma aldım.

"Hey, güzel gözlü, seni dışarıda görüyorum," diye seslendi Shawn silah sesi kesilince. "Neden içeri gelip bizimle oynamıyorsun? Bak ne diyeceğim, sen bana diğer gözünü ver, ben de yaşlı kadını bırakayım," diye alay etti Shawn.

Aniden bir patlama yeri sarstı ve başım yana doğru savruldu, Fox ve JJ'i en son gördüğüm yerin yakınındaki yamaçta bir delik açan patlamayı fark ettim. Onlar için göğsümde korku çiçekleri açtı ve Shawn heyecanla bağırdı.

"Kutsal moly, kara mayınlarımdan birini kim patlattı - kendimi küçük bir tilki mi patlattım?" diye seslendi ve arkadaşlarım için duyduğum dehşeti bir kenara ittim, dikkatimi dağıtarak bir hamle yapmak için kullandım.

Mutt'u yakaladım, kolumun altına sıkıştırdım, eğildim ve traktörün etrafından dolaştım.

Mutt'u yanımdan ayırmadan ilerledim ve Rick'in altında siper aldığı kamyonun yanından geçerek Shawn'a doğru koşarken hiçbir mermi bana doğru ateş etmedi.

Dudaklarımdan sert nefesler dökülürken Shawn'ın gözlerini kısarak uzun otların arasında yanan ateşin olduğu yöne doğru baktığını gördüm.

Silahımı kaldırdım, temiz bir atış yapmaya çalışıyordum ama bakışları aniden yana kayarak benimkilerle kilitlendi.

"Vay canına, güzel gözler!" diye bağırdı, tüfeğini bana çevirdi ve yemin ettim, tam onun yaptığı anda ateş ettim.

Shawn'ın kurşunu beni bu dünyadan alıp götürmeden önce bir kas ağırlığı beni yere serdi ve kurşun vızıldayarak yanımdan geçerken Fox başımı siper etti. Ön tarafımıza yuvarlandık ve Fox beni iterek ilerletti, ben ona tutunurken it korku içinde bağıırıyordu.

İkimiz hızla Rick'in siper aldığı kamyonun altına süründük, kurşun yağmuru araca çarparken onun iri gözleri benimkilerle buluştu.

Ama biz karanlıkta birbirimize sokulurken hiçbiri bize yaklaşmadı.

"JJ nerede?" Patlayan mayını düşünerek dehşet içinde tısladım.

"Arkaya dön," dedi Fox ve bir nefes aldı. "İçeri girecek, Shawn'ın dikkatini evin bu tarafında tutmalıyız."

"Mayını sen mi patlattın?" Fox'a sordum.

"Evet, neredeyse o lanet şeyin üzerine çıkacaktım ama etrafındaki toprağın kazılmış olduğunu fark ettim, ben de yoldan çekildim ve patlayana kadar ona birkaç taş attım. Bunun Shawn'ın dikkatini buraya gelmeme yetecek kadar dağıtabileceğini düşündüm."

"İşe yaradı," dedim kolunu sıkarak. "Ama şimdi ne olacak?"

"Bir planım var," diye homurdandı Maverick, sırt üstü dönüp belinden bir av bıçağı çıkardı.

Kamyonun yakıt hattını kesti, benzini içeride tutmak için boruyu sıktı ve cebinden bir çakmak çıkarırken bize baktı. Rick çılgın bir pislikti, ama şu anda gözlerindeki çılgınlık tüm zamanların en yüksek seviyesinde olabilirdi.

"Bu kamyonu yakacağım. Ateş Shawn'ın görüşünü bozacak ve ona ulaşmamız için bize bir şans verecek," diye açıkladı Rick ve Mutt deliyle aynı fikirdeymiş gibi havladı. "Şimdi koşturaya başlayın, pislikler. Bu hızla yükselecek."

"Çılgın orospu çocuğu," diye soludum, kenara çekilip yakıt borusunu bıraktı ve gaz yere döküldü.

Rick geri çekildi, böylece Fox ve ben onun yanından sürünerek kamyonun diğer tarafına geçebildik, kendimizi kamyonun altından dışarı sürükledik ve Shawn'ın görüş alanından uzakta durmak için çömeldik. Tabancamı kaldırırken Mutt'u kendime daha sıkı bastırdım ve Fox'la bakiştık.

"Hazır mısın?" diye nefes aldı ve boğazındaki yumruyu yutarak başımı salladım. "Rogue için," dedim ve ikimiz de ayağa kalkarak körlemesine geri ateş ettik.

Shawn'ın yönüne doğru ve başımızı eğerek evin uzak ucuna doğru koştuk.

Bir mermi kulağımın dibinden ısıklık çalarak geçti ve yemin ettim, havadaki yanık kokusuna dönüp baktım, Rick'in kamyonun altında filizlenen ateşten uzaklaşarak peşimizden geldiğini gördüm.

"Gidin!" diye kükreyerek peşimizden koştu ve Fox ile ben başının üzerinden ateş ettik, kardeşimiz bizi karşılamak için koşarken Shawn'ı siper almaya zorladık.

Yangın hızla büyüdü, kamyonu aç bir alevin içinde tüketti ve tam evin uzak köşesine vardığımızda, her şeyi paramparça eden bir patlama meydana geldi.

Yere savrulduk ve ben onu ezerken Mutt inledi, ağırlığımı ondan uzak tutmak için sırtım kamburlaştı ve üçümüz evin köşesine ulaşmak için çamurda debelenmeye başladık.

Sırtımız duvara dönük yan yana otururken, patlamadan dolayı kulaklarım çınlarken ve elim It'in başını akılsızca okşarken nefes nefese başladık.

Rick ayağa kalktı, en yakındaki pencereyi kırdı ve içeriden engelleyen tahtaları kırmak için çalışmaya başladı ama tahtalar çok büyüktü ve yerlerine sıkıca çakılmışlardı.

"JJ'ye içeri girmesi için zaman kazandırmak amacıyla Shawn'ın dikkatini dağıtmalıyız," diye tısladı Fox kardeşine.

"Git onunla eğlen. Burada bir saniyemi daha boşa harcamayacağım." Rick ağırlığını tahtalara doğru iterek onları yolundan çekmeye çalıştı ama tahtalar buna izin vermedi.

"Siktir et," diye homurdandı Fox ve Rick'e yardım etmek için harekete geçti.

Mutt'u ayaklarımın dibine yerleştirirken ben de onlara katıldım, üçümüz birlikte içeri girmeye çalıştık ama kımıldamadılar.

Shawn, Fox'un telefonundan mırıldanarak, "Ben olsam bunu yapmazdım, kızımıza karşı tetikte olabilirim," dedi ve cebinden çıkarıp ekranda o pisliğin yüzünü görmemizi sağladı.

Shawn onu çevirerek Rogue'un altında bir küvette bağlı olduğunu gösterdi, derisini kaplayan kesikleri görünce kalbim sıkıştı, başını dışarıda tutmak için mücadele ettiği su kanla boyanmıştı.

"Kötü, kötü çocuklar," diye alay etti Shawn. "Şimdi dördünüzü de ekranda görmeme izin verin yoksa boğazını kesebildiğim kadar derin keserim. On saniye. On...dokuz..."

"Siktir git," diye tükürdü adam ona doğru eğilip elindeki bıçağı kameraya göstermek için çevirirken.

Bıçağı kadının boğazına dayadı ve sapladı, boynuna ince bir kan çizgisi çizdi ve kadın okyanus mavisi gözlerinde alevlenen nefretle meydan okurcasına ona bakarken göğsümde panik yarattı.

"Hayır!" Korku içinde bağırdım.

"JJ!" Fox bağırdı. "Hemen buraya gel!"

"Sekiz," Shawn heyecanla dudaklarını ıslatarak adımlarını hızlandırdı. "Yedi, altı, beş, dört," dedi hızla, JJ'in ayak seslerinin bu tarafa doğru vurduğunu duyduğumda ve ona doğru koşmak için döndüğümüzde.

"Git - git!" Shawn yüksek sesle gülerken ben telaşla ısrar ettim. "Üç-iki-"

Evin arka tarafında JJ ile çarpıştık ve Fox telefonu açarak hepimizin ekrana gelmesini sağladı.

"Buradayız," diye hırladı Fox. "Hepimiz buradayız."

"Vay canına, bu çok yakındı. Ben de buna gerçekten hazırdım," dedi ve Rogue'un saçından tutup onu sürüklemekten önce bıçağı geri çekti.

Ona yaklaştı, boynundaki kanı yalamak için eğildi.

"Sakın bana dokunma." Kız adama kafa atmaya çalıştı ama adam gülerek başını çevirdi ve gözleri tekrar bize kaydđ.

"şimdi orada kıpırdamadan otur ve izle," diye emretti Shawn. "Eğer kılını bile kıpırdatırsan, Lucifer'a yemin ederim, onu o kadar çok bıçaklarım ki, sen daha bu eve adımını atmadan İsviçre peyniri olur."

Telefonumu gömleğimin cebine soktum, kamera hala kapımdaki iblislere hareketlerimi gösterirken bıçağımı aldım ve

Sugarpie'mi küvete bağlayan ip, oyunumun bu kısmıyla işim bitti.

Onu sudan çıkarırken bana küfretti ve benimle mücadele etti, onu kollarıma aldığımda doymuş kıyafetleri benimkileri ıslattı ve öfkeli bir çılgılla yumruğunu yüzüme çarptı.

Darbenin acısı yanağımı yırtarken acı içinde böğürdüm, yumruğundaki keskin bir şey beni kesip açarken ve inanılmaz bir acıyla ulumama neden olurken kanım kirli beyaz fayanslara sıçradı.

Saldırısından sendeleyerek kurtulduğumda Rogue tekrar üzerime geldi ama bu sefer ona karşı hazırdım, kaçmaya çalışmak yerine üzerine koştum, vücudum onunkiyle çarpıştı ve kafasının arkasına büyük bir darbe indirecek kadar büyük bir güçle onu fayanslı duvara yapıştırdım.

"Bırakın onu!" Bayan Mabel hâlâ klozet kapağının üzerinde tünediği yerden feryat ediyordu.

Rogue haykırdı, elindeki silah omurgam boyunca kanlı bir ısı çizgisi çizerken bana tekrar vurmayı başardı ve bunu üçüncü kez yapamadan bileğini kavradım. Bana saldırmak için kullandığı her neyse onu düşürmesine yetecek bir güçle elini fayanslara vurdum, düşerken fayanslara çarpan porselenin sesi duyuldu ve kırık bir tabağa benzeyen bir parçayı görmek için aşağıya baktım.

"Orospu," diye tısladım, bu küçük dramın ardından ikimiz de nefes nefese kalırken tükürükler yanaklarına sıçradı.

Cüssem onu duvara yapıştırırken bıçağımı kaldırdım ve daha fazla hırçınlaşmasına fırsat vermeden kalbine bastırdım.

"Aynen öyle," diye hırladı bana, ıslak saçlarından bir tutam dudaklarının önünde dalgalanırken gözlerimin içine dik dik baktı.

Onun havasını, özünü, vahşileşmiş bedeninden söküp almayı ve bu gece her şey bittiğinde kendime ait olduğunu iddia etmeyi planladığım gücü içime çektim.

Yanağımdan damlayan kan beyaz gömleğimin önünü lekeledi.

Bunun muhtemelen bir yara izi bırakacağını bilmek içimi acıttı ve öfkeliendirdi.

İçimi öfke kaplarken elim titredi, göğsü hızla inip kalkmaya devam ederken bıçağın ucu etini birazcık kesti ve onu merhametimle orada tuttum.

O öfkeye teslim olmak çok kolay olurdu. Onu bıçaklamak, bıçaklamak ve bıçaklamak. Etini yüzlerce kez kesmek, adımını kazımak ve kendimi o kadar çok kanla yıkamak ki artık bana açtığı yarayı bile göremezdim.

Bu dürtüyle savaşırken, bunun yeterli olmayacağını bildiğim için titreyen bir nefes kaçtı içimden. Bu çok hızlı olacaktı.

Kendimi bir adım geri çekilmeye zorladım. Sonra bir tane daha. İkimiz birbirimize bakmaya devam ederken üst dudağım hırlayarak geriye kıvrıldı, ölüm asılı duruyordu

İkimiz de içimizden birinin bunu yapamayacağını kabul ettik.

Bu geceyi atlatmak. Gerçi hâlâ ciddi ciddi benim sonum olabileceğini düşünmesi bu noktada gülünçtü.

Gözlerimi onu terk etmeyen o lanet olası meydan okumadan ayırdım ve lekeli aynaya baktım, güzel yüzümün sol tarafında geniş bir çizgi oluşturan sivri kesiği incelerken çenemi sıktım. Canımı çok acıtıyordu ve çok çirkindi, görüntüsü şeytanlarımı etimin kenarlarına getiriyordu.

"Bunu ödeyeceksin." Sabrım tükeniyordu ve asıl eğlenceye geçmek istiyordum.

Mabel bağlarına karşı sonuçsuz bir mücadele verirken dikkatimi tekrar Rogue'a çevirdim.

"Bok gibi görünüyorsun, şekerparem. Neden saçındaki sudan biraz akıtmıyorsun ve kendini benim için tekrar güzelleştirmeye çalışmıyorsun?"

"Sanki sana güzel görünmek sikimdeymiş gibi," diye tısladı, dediğimi yapmak için hiçbir hareket yapmadı ve ben de derin bir iç çektim, bıçağımı sevgili yaşlı Mabel'ın yüzüne doğrultana kadar geri çekildim ve kaşlarımı kaldırdım, tehdit açtı.

Rogue yine o iğrenç meydan okumayla bana dişlerini gösterdi ama itaatkâr bir şekilde saçlarını yumruklarının arasında sıktı, ardından gömleğini çıkardı ve ben de doymuş kumaşın kıvrımlarına yapışmasına hayranlıkla bakarken dudaklarımı yaladım.

Yüzündeki morluklar, kıyafetlerine bulaşan kan ve çamur ve yanaklarına yapışmış, ıslak ve iğrenç saç modeliyle bok gibi görünüyordu, buna şüphe yoktu ama lanet olsun, kızın hala içinde bulunduğu durumdan bile etkilenmeyecek bir seksapeli vardı. Onunla işim bitmeden önce onu becermek gibi en ufak bir niyetim yoktu.

Hayır. Ben bu tür işkencelerden zevk almadım. Ben kadınlarımın

Öyle olmaları için hiçbir sebep yokken bile istekliydiler. Bana tapınmalarını ve her isteğime boyun eğmelerini istiyordum ve bu küçük sorunumdan bunu elde edemeyeceğim çok açıktı, bu yüzden eylemin hiçbir cazibesi yoktu. Ama o uzun bacaklarının arasında sakladığı cennetin tadıyla dışarıdaki canavarları neden büyülediğini anlamak zor değildi.

"Bu daha iyi," diye yorum yaptım, ama doğrusunu söylemek gerekirse hâlâ aynı görünüyordu. "O zaman yukarı çıkıyoruz. Hadi, sen de Mabel." Rogue'u önümden ittim ve tüfeğimi sırtına doğrulttum.

Mabel'ı klozet oturağından kaldırdım, bıçağımı kınına sokarken onu kalçama kilitledim. Bizi izlemeye devam ederken cebimdeki telefonda bana küfreden Harlequin çocuklarının tiz seslerini dinledim, durumun kontrolünü yeniden ele geçirip planlarımı tekrar rayına oturttuğumda kalp atışlarım hızlandı.

Hatta biraz silahlı çatışma bile hoşuma gitmişti ve o patlamalar kesinlikle benim bildiğim türden bir parıltı katmıştı. Sonuç olarak, bu gece iyi gidiyordu - yüzümdeki kesik dışında. Ama küçük bir estetik ameliyat bunu düzeltebilirdi ve adıma kayıtlı beş tumbul elmasla bunun için kesinlikle param vardı. Şu anda cebimde sımsıkı duran elmaslar, her zaman varlıklarını hissedebileceğim yakınlıktaydı. Bu en sevdiğim eşyalarımı sevdiğim yerd.

"Ellerini başının arkasına koy, sugarpie. Ve yürümeye devam et." Silahımı sırtına dayadım ve dediğimi yaptı, vücudu sıırıslıkladı, beyaz gömleği şeffaflaştı ve vücuduna çok tatlı bir şekilde yapıştı.

"Mm, söylemeliyim ki, bu gece benim için kesilmiş ve kanayan bir resim gibi görünüyorsun," dedim.

"Siktir git, Shawn," diye hırladı.

Silahımla onu merdivenlere doğru iterken dudaklarımı yalayarak kıkırdadım ve onu gıcırdayan ahşap basamaklardan üçüncü kata kadar takip ettim.

Onu evin arka tarafına bakan geniş bir balkonu olduğunu bildiğim ebeveyn yatak odasına yönlendirdim. Ve işim bittiğinde kaçışımı yapmak için mükemmel bir yer gibi görünüyordu.

Odada evin geri kalanından daha güçlü bir küf kokusu vardı, muhtemelen odanın ortasındaki büyük boy yatağı kaplayan çarşaflardan kaynaklanıyordu, her ne kadar içinde birilerinin uyumasının üzerinden uzun zaman geçmiş olsa da. Buranın önceki sahipleri yıllardır mülkün bu kısmında yaşamamışlardı. Paraları tükendikten ve çiftlik evinin ihtiyaç duyduğu onarımları karşılayamaz hale geldikten sonra evi terk etmek ve onun yerine bir karavana taşınmak zorunda kalmışlardı.

Bu araziye ucuza almıştım, onlarla arkadaş olmuş ve kelimelerle konuşarak onları makul bir fiyata ikna etmiştim. Yani, benim için adil. Onlara bir mil fark atmıştım, ama onlar yaşlıydı ve akılları artık keskin değildi, bu yüzden onları bu arazinin kurumdan başka bir şeye değmeyeceğine ve teklifimin alabilecekleri en iyi teklif olduğuna ikna etmek çok kolay olmuştu.

Odanın alt yarısını koyu renkli ahşap paneller kaplarken, üst kısımda nemli olduğunu gösteren lekeler barındıran soyulmuş çiçekli duvar kâğıtları bulunuyordu. Mekânda bazı ağır ahşap mobilyalar vardı ama kişisel eşyalar yoktu.

Geriye eşyalar kalmıştı, sadece bir zamanlar burada yaşamış olan insanların hayaletleri, alanlarına getirdiğim kargaşayı izlemek için yaklaşıyorlardı.

Kapıyı arkamdan kapatırken Mabel'ı kendime doğru çektim, sıkıca kilitledim ve anahtarı çıkarıp arka cebime soktum. Yaşlı kuş şoka girmiş gibi görünüyordu ama ben ona köpekbalığı gülümsemesiyle yaklaşıırken o hâlâ bana birkaç küfür savuruyordu.

"Şu sandığı kapının önüne it, sevgilim," diye emrettim Rogue'a, silahımla sandığı işaret ederek ve dediğimi yapmadan önce bana dudak büktü, sandığı yerine yerleştirirken kalçaları güzelce esnedi.

Omzundaki o küçük bıçak yarasının acısına karşı dişlerini nasıl sıkıldığını izledim ve aman tanrım, bundan çok keyif aldığımı söylemeliyim. Acaba pes edip çılgılık atmaya başlamadan önce ne kadar dayanabilirdi? Ya da daha iyisi, hıçkırığa hıçkırığa ağlayıp merhamet için yalvarmadan önce.

"Aferin kızım. Emir almakta ne kadar iyisin, değil mi? Bunu onlar için de yapıyor musun? Parmaklarının ucuyla kalçalarını açıyor musun? Yoksa elde edilmesi zoru mu oynuyorsun? Çünkü hepsi bu olurdu, şekerparem. Sadece kaçınılmaz olandan önce oynadığın bir rol, çünkü senin gibi bir fahişenin sikilmekten çok uzun süre uzak duramayacağını biliyorum."

"Kapa o pis çeneni," diye hırladı. "Oğullarımla paylaştığımız aşk hakkında hiçbir şey bilmiyorsun."

"Aslında biliyorum," diye karşı çıktım. "Onların aletlerini ne kadar kolay aldığın, zevkleri için uygun gördükleri her şekilde seni kirletmelerine nasıl izin verdiğin konusunda birbirlerine beşlik çakarken her bir deliğine girdiklerini biliyorum."

"Ve benimki," dedi çenesini yukarı kaldırarak. "Bu seviştığımızde unuttuğun kısım, Shawn. Benim de boşaldığım kısım. Benim çocuklar o kısmı asla unutmazlar. Onlar gerçek erkekler. Güçlü adamlar. Senin tam tersin."

"Kapa o orospu çeneni." Silahı yüzüne doğru çevirdim ve gözlerinde korku dans ettiğinde tatmin oldum, ama hala o meydan okuma vardı. O lanet olası üstünlük bakışı ve benim bununla işim bitmişti. Bu iş bitmeden önce onun içini oyacaktım, bunu bir kenara yazın.

"Lütfen," diye mırıldandı Mabel, onu bir koltuğa yatırırken. "Artık buna gerek yok."

Gözlerimi Rogue'a dikerken, "Neredeyse bitti, Bayan Mabel," diye söz verdim. "Yatağa, şekerparem," diye homurdandım, tüm hafifliğim kaybolmuştu.

aynen böyle.

İçimdeki canavarı birçok kez öfkелendirmişti ve ben de onun için yavaş yavaş deliliğın derinliklerine gömülmüşüm.

Beni kışkırtmak mı istedi? Onun üzerindeki gücümü kanıtlamamı mı istiyorsun? O zaman öyle olsun.

o.

"Şimdi ne olacak?" Shawn'ın gözleri, öldürülmeye muhtaç bir sokak köpeği gibi küflü yatağın üzerinde diz çöktüğüm yerde açlıkla beni tararken sordum. İçinde hiç şehvet yoktu.

ama orada bir arzu vardı, beni kırma, yok etme, bu işi sonsuza dek bitirme ve saplantısını elinden gelen en acımasız şekilde sona erdirmeye ihtiyacı Hayal et.

Bayan Mabel, Shawn'ın arkasındaki koltuktan bana baktı, tırnakları kollarını yırtıyordu.

Shawn dudaklarını yaladı, omuzlarını geriye atmadan önce gözleri benden pencereye doğru kayıyordu.

"Buraya girecekler, biliyorsun değil mi?" Saklamaya çalışsa da içindeki korkuyu görerek alay ettim. Sarsaktı, dengesizdi, köşeye sıkışmıştı ve patlamaya hazırdı. Kısacası çok tehlikeliydi ve bu kesinlikle kötü bir şeydi. onu kızdırmak için bir fikir. "Kapıyı kıracaklar ya da ve sonra senin için gelecekler. Buraya geldiklerinde ne yapacaklarını düşünüyorsun?"

"Muhtemelen kanlı, katledilmiş cesedinin başında hıçkıra hıçkıra ağlamaya başlarsın. Ama iyi kısmı çok erken atlamaya gerek yok. Sanırım son bir oyun için vaktimiz var." Tüfeğini pencerenin yanına bıraktı ve bana doğru ilerledi.

Kaçınılmaz olanın beklentisiyle kaslarım gerilerek geri çekildim, ondan uzağa yatağa doğru süründüm. Burası büyük bir oda değildi ve Shawn iri bir adamdı - eğer bu bir kovalamacaya dönüşürse uzun sürmezdi, ama bu onun için bunu kolaylaştırmayı planladığım anlamına gelmiyordu.

"Kimse *senin* bedeninin için ağlamaz, değil mi Shawn?" Ondan uzaklaşmaya devam ederken dizlerimin üzerine çökerek alay ettim. yatağın karşısında. "Aslında, bu dünyadan göçüp gitsen, bunu fark edecek tek bir kişi bile olacağını sanmıyorum. Cenazene katılacak kimse olmaz. Kimse adını bile hatırlamaz."

"İşte burada yanılıyorsun," diye cevap verdi, yatağın ucuna ulaştı ve nereye koşacağımı görmek için durakladı, sırtım yatak başlığına dönük tereddüt ederken beni belirsizlik içinde bıraktı. "Kendime bağladığım insanların zihninde yaşamaya devam edeceğim. Sen ve o güzel gözlü oyuncağın gibi. Bana kalplerinde acı ve ruhlarında ihtiyaçla gelen tüm kayıp ruhlar. Zihinlerindeki çatlaklardan geçmeme izin verenler ve onların her şey."

Başımı ona doğru sallayarak alay ettim. "Sen de benim kadar iyi biliyorsun ki hiçbir zaman benim her şeyim olmadın. Kendini öyle göstermeye çalıştın, tamam mı?"

Zehrini kulaklarıma tısladın ve ben

canlı hissetmek için seni kullanıyordum, ama sen bana asla böyle ulaşamazdın. Bu yüzden bu kadar takıntılısın, değil mi? Ben kıramadığın kişiyim. Benden istediğin gibi oynamayan oyuncak bebeğim. Bana sahip olma ihtiyacına teslim olmadım ve asla *senin* arzuladığın şekilde sana bağlı olmadım. Senin yeteneklerinin ötesindeydim, Shawn.

Senin ve bunu biliyorsun. Bu seni yiyip bitiriyor, değil mi? Sana asla aşık olmadığımı, içimi burkmana asla izin vermediğimi ve senin için asla kırılmadığımı bilmek."

Shawn'ın çenesi bu sözlerin doğruluğuyla titredi ve bana doğru eğildi, ellerini yatağın ayak ucundaki küflü çarşafın üzerine koyarak bana baktı.

"İşte burada yanılıyorsun şekerparem. Sen kırılmaz değilsin - sadece seninle işim henüz bitmedi." O karanlık ve ahlaksız gülümsemesiyle korkunun omurgamda bir iz bırakmasına neden oldu.

Ona dişlerimi gösterdim ve korkmuş bir kız olmadığımı anlamasını sağladım. Vahşiydim, vahşiydim, Harlequin'dim. Tamamen kendime ait bir tür.

Shawn'ın arkasındaki hareket beni hareketsiz bıraktı ve Bayan Mabel onun yere bıraktığı tüfeği kaldırıp tam kafasına doğrultup sanki küçük bir kız değilmiş gibi omzuna dayayınca keskin bir nefes aldım. küçük bir şeydi ve o silah neredeyse onun kadar büyük değildi.

"Hayatım boyunca birkaç yanlış adamla tanıştım," diye homurdandı, Shawn hatasını anlayıp tamamen hareketsiz kaldığında gözleri anaç bir öfkeyle parladı ve yemin ederim bir an için onu tanımadan önceki kadın halini, sahip olduğu gücü ve hükmettiği kudreti görebildim. "Ama birinin kanının akmasını senin kadar izlemek istediğimi söyleyemem."

Shawn etrafında döndü ve aynı hareketle tetiği çekti, Shawn'ın acı çığlığı içimi dışımı aydınlatırken yankılanan patlama sesi tüm odayı kapladı.

Shawn öfkeyle kükredi, kurşun kolunu parçalamıştı ve Bayan Mabel geri tepmenin etkisiyle neredeyse ayakları yerden kesilecekti.

"Al bakalım, seni çürümüş canavar!" diye bağırdı, daha önce şeytanlarla yüzleşmiş ve kazanmış çok daha genç bir kadının azmiyle.

"Seni yaşlı yarasa!" Shawn böğürdü ve bir sonraki nefesinde kemerindeki küçük hançeri çıkarıp Mabel'in boğazına öyle şiddetli bir şekilde sapladı ki

Ben daha ne yaptığını tam olarak anlayamadan kan duvarlara ve tavana sıçradı.

Ona bakarken kalbim göğsümde hareketsiz kaldı, şok beni esir alırken ve keder bir yük treni gibi üzerime gelirken beynimin az önce tanık olduğum şeye yetişmesi çok uzun sürdü.

Geniş gözleri benimkilerle buluştuğunda dudaklarımdan acı dolu bir kükreme döküldü, onu kullanmaya çalıştığımda zaman mutlak bir durma noktasına geldi, az önce yapılan şeyi geri almaya zorladım. Ama Mabel sendeleyip yere yığılırken bu kadere karşı çaresizdim, vücudu kan gölüne dönmüştü ve ne olduğunu anlaması için ona bir an bile vermemiştim.

Ölüm onun için hızla geldi, onu bu dünyadan çaldı ve işgal ettiği alanda acıdan başka bir şey bırakmadan beni geride bıraktı.

Dehşet vücudumda yankılandı, onun kaybının gerçekliği, puslu güneş ışığı ve hiç bilmediğim türden bir şefkatle dolu sonsuz bir anı döngüsü içinde uzuvlarımda sekerken zaman yeniden başladı ondan önce.

Rosewood Malikânesi'ndeki verandasında oturup limonatamızı yudumlarken, hayat bize birlikte sonsuz günler vaat ederken ortak kahkahalarımızın yankılarını duydum. En azından o zamanlar öyle görünüyordu. Asla sona ermeyeceğini düşündüğüm bir zaman dilimiydi ama her güzel şeyin eninde sonunda solup gittiğini en acı şekilde öğrenmiştim. Yaz yerini sonbahara bıraktı, kış ise kenarda bekledi. Bayan Mabel Sunset Cove'daki en tatlı, en saf şeylerden biriydi ve ailemin temel direği haline gelmişti. Ve

Şimdi, kış onu hayal edilebilecek en acımasız şekilde çalmak için gelmişti.

Acı göğsümde bir delik açtı ve onu kaybetmekten duyduğum keder tüm duyu ve mantığı yırtarak hiçbir şey bırakmadığından ıstırap içimde bir yuva kurdu

Ama gerçekliğin soğuk, sert tokadı ve ne pahasına olursa olsun elde etmeyi planladığım umutsuz bir intikam ihtiyacı vardı.

Ben şok içinde donup kalmışken Shawn bana doğru döndü, sevdiğim kadının kanı onu kaplamıştı ve ölüm, bana yaşattığı acıyla yıkanırken gözlerini anlatılamaz bir güçle parlatıyordu, çektiğim acı onu besliyordu.

"Sanırım bunu yapmamızın zamanı geldi, değil mi? Sadece sen ve ben, tıpkı gözlerindeki ateşin istediğini söylediği gibi," diye meydan okudu ve kanlı bıçağı kemerindeki kılıfına soktu.

Sözlerindeki bir şey beni şoktan çıkardı ve gerçekliğime geri döndürdü. Hayatım boyunca başıboş dolaşan bir şeytanın katliam ve sefaletle neden olduğu ve daha fazla zarar vermeden önce onu kovmam gerektiği gerçeğine.

Shawn bana doğru hamle yaptı ve ben de onun beklediği gibi kaçmak yerine, Mabel'ın ölümünden duyduğum öfke ve çaresizlikle ona doğru hamle yaptım.

Çarpıştığımızda bir çığlık attım ve yataktaki yüksekliğim, kolları belime sıkıca kilitlenirken dizimi tüm gücümle yüzüne fırlatmama izin verdi.

Acı içinde haykırırken beni sırt üstü yere fırlattı. Yatak beni zıplatarak yan tarafıma bir yumruk indirdi ve beni arkadan itmeye çalıştı ama ben darbenin acısını görmezden gelerek taşaklarına olabildiğince sert bir tekme attım.

"Siktir!" Shawn böğürerek geri çekildi ve ben kenara yuvarlandım, yatağın uzak tarafında ayağa kalktım, komodini kaptım ve anında bir kez daha bana boşalırken ona fırlattım.

Shawn onu bir kenara fırlattı, Bayan Mabel'ın kolunda açtığı kurşun deliği açıkça başına dert açtığı için irkildi.

Etrafımda silah olarak kullanabileceğim başka bir şey aradım ama ben bir şey bulamadan Shawn bana çarptı, yüzüme bir yumruk indirirken ağırlığı beni duvara doğru savurdu. Yumruğu savuşturmak için hamle yaptım ve onun yerine arkamdaki ahşap panelli duvara bir çıtırtı ile vurmasına neden oldum.

Bana hırladı, beni boğazımdan yakalamaya çalışırken ağırlığıyla orada sabitledi, ama kafamı öne doğru fırlattım, kafatasımda acı sarsılıyordu. Alnım burnunun köprüsüne çarptı ve burnu darbenin etkisiyle kırılırken acı içinde inledi.

Ben de kendi yumruğumu attım, doğrudan kurşun yarasına nişan aldım ve beni bir kez daha serbest bırakmasını sağladım. Yanımdaki masadan eski bir lamba aldım, ona doğru savurdum ve kafasının arkasına çarparak kırık cam ve porselen parçalarının üzerimize yağmasına neden oldum.

"Seni küçük orospu," diye tersledi ve tam çeneme gelen bir yumruk savurarak beni yatağa doğru uçurdu.

Çıplak ayaklarım Bayan Mabel'in kanından oluşan su birikintisinde kaydı ve Shawn bir canavar gibi böğürüp tekrar üzerime koşarken, dik durmak için mücadele ederken, yatağın kenarına tutunup kenara kaçarken içimden keder ve acı dolu bir ses yükseldi.

Kaçma çabalarım rağmen kollarını bana doladı ve beni o kadar sert bir şekilde yere fırlattı ki başımın arkası döşeme tahtalarına çarparken gözlerimin önünde beyaz lekeler oluştu.

Shawn çizmeli ayağını yan tarafıma fırlattı, beni tekrar tekrar tekmelerken acı içinde bağırmama neden oldu, darbelerinin gücü altında bir şey kırıldı ve dudaklarımdan bir çığlık koptu.

İçi boş bir şekilde güldü ve ben onun altında acı içinde kıvranıp kendimi geriye doğru sürüklemeye çalışırken botunun ucuyla beni sırtüstü itti.

"İşte orada," diye alay ederek üzerime çöktü, cebinden telefonunu çıkarıp yüzüme doğru tutarken ağırlığı beni yere yapıştırdı. "Hepinize büyü yapan ve sizi sözde aşkının gerektirdiği ebedi lanetlenmeye mahkûm eden yaratık."

Oğullarımın beni bu halde görmesini istemediğim için gözlerimi kaçırmaya çalıştım ama Shawn kanlı parmaklarıyla çenemi kavradı ve bakmaktan başka çarem kalmasın diye başımı çevirmeye zorladı.

Oradaydılar. Dördü de karanlıkta adımı haykırıyor ve bağırıyorlardı. Kendi çılgınca nabzımın vuruşları arasında, onları gerçekte de duydum, çok yakın ve yine de çok uzaktaydılar.

"Seni seviyorum," diye nefes aldım Shawn'ın eli boğazıma doğru ilerlerken ve bakışları vahşileşip çaresizleşirken, bu işi bitirme ihtiyacı gözlerinde alevlenirken. Benimle oynamayı bıraktığını biliyordum.

"Endgame, sugarpie," diye mırıldandı, telefonu bıraktı ve diğer elini de boğazıma doladı, beni ona ve sadece ona bakmaya zorladı, son anlarımı sadece kendisine ayırmak istiyordu.

"Sizi seviyorum," diye tekrar zorladım, oğullarımla konuşuyordum ama sözlerim bir veda değildi. Onlar bir sözdü, saf ve basit.

Yarın güneş doğarsa, birlikte izleriz. Ama eğer bu benim son gün batımımsa, o zaman bunu değerlendirecektim.

Rogue ve Shawn arasında bir kavga çıktığı anda, hep birlikte ileri koşup pencereyi sıkıca kilitleyen tahtaları yırtmıştık, itişip kakışıyor ve içeri girmek için savaşıyorlardı.

Fox'un telefonundan Shawn'ın soğuk sataşmaları üzerime çöktü ve vücudumun tüm gücüyle gevşetmeye çalıştığımız tahtalara çarptım, ahşap çabalarımız yüzünden parçalandı ve çatladı. Sonunda onlara çarpmamla birlikte serbest kaldılar ve kırık parçalar halinde diğer odaya çarptılar.

Kendimi tozlu, eski bir salona attım, Chase, JJ ve Fox da peşimden içeri doluştu, hepimiz efordan nefes nefese kalmıştık. İt, Chase'in göğsüne yapışmıştı ama Chase onu bırakana kadar kıpırdandı ve mücadele etti ve küçük köpek bizi buradan çıkaracak olan kapalı kapıya doğru zıpladı, öfkeyle kapıyı tırmaladı, durumun ciddiyetini kavramış gibiydi.

Mutt'un peşinden kapıya koştum, kapıyı kilitli buldum ve kalbim parçalandı, en içgüdüsel türden bir dehşet beni avucunun içine aldı. Kapıyla çarpıştım, bir kükreme

Bu karanlık, tozlu odadan kaçmaya çalışırken beni terk etti, omzumu bir kez daha kapıya atmadan önce kapı tutulurken küfrettim.

Bir çığlık evin içinde yankılandı, Fox'un telefonunda da yankılandı ve çocuklarımın hepsi etrafıma düştü.

"Geliyoruz!" Chase ona seslendi ve bizi duyabilmesi, birkaç dakika içinde orada olacağımızı bilmesi için dua ettim.

Kızım ölüyordu. Benim güzel, mükemmel tanrıçam bir cehennem zebanisinin pençesindeydi ve eğer dünyayı bensiz terk ederse ben de bugün ölecektim. Ama bu kader kendini göstermeden önce, onu kurtarmak için kemiklerimdeki her güç kırıntısıyla savaşıacaktım.

Fox bir sonraki denemesinde benimle birlikte menteşelere vurduğunda menteşeler takırdadı, ahşap inledi ve darbelerimizin gücü altında parçalandı.

Mutt bir kez daha saldırma emri verircesine havladı, Rogue'un minyatür askeri her zamanki gibi onun için savaşa koşturmayı hazırdı.

"Rogue!" JJ kükreyerek yardım etmek için yeterince yaklaşmaya çalıştı ama kapıya aynı anda çarpmak için sadece ikimize yer vardı. Ve bu zaten anlamsızdı.

Çünkü bir sonraki vuruşta kapı kırılarak açıldı ve karanlık bir koridora fırladık. İt bir mermi gibi fırladı, küçük pençeleri döşeme tahtalarına öfkeyle vuruyor, bir yandan da onu takip etmemizi emredercesine öfkeyle havlıyordu.

"Adımı söyle şekerparem," diye mırıldandı Shawn'ın sesi Fox'un telefonundan ve köpeğin peşinden merdivenlere doğru koşarken dudaklarımdan bir hırıltı koptu. "Bana teslim ol. Artık her şey bitti."

"Siktir git," diye homurdandı ve sesindeki güçten bir parça umut çaldım. Çok yaklaşmıştık, sadece tutunmak zorundaydı.

"Sinekkuşu!" Dördümüz merdivenleri koşarak çıkarken Fox korkuyla bağırdı, ayak seslerimiz sert bir şekilde döşeme tahtalarına çarpıyordu.

İt ortadan kaybolmuştu, bu yüzden hepimiz onu aramak için ayrıldığımızda kapıları rastgele açmaya başladım, kızımızı dinliyordum, ama sadece Shawn'ın o telefonda gelen alaylarını duyabiliyordum, beni kırmızı görmeme neden olan alçak hırıltılarla. Saf, öldürücü bir kırmızı.

"Kaçsan iyi edersin!" Kükredim. "Seni bulduğumda çıplak ellerimle vücudunu parçalayacağım Shawn!"

Benden korkması, ciğerlerinden son nefesleri çalınmadan önce kuyruğunu kıstırıp onu terk etmesi için dua ettim ama Shawn yanıt vermeyince içimde panik yükseldi.

"Sana sahip olduğumda, Shawn, bu dünyaya hiç gelmemiş olmayı dileyeceksin! Seni bu dünyadan hayal edebileceğinden çok daha fazla acı çekerek atacağım!"

İt koridorda bir yerde havlamaya başladı ve küçük sesinin öfkesi beni ona doğru döndürdü.

"Bu taraftan - Mutt bir şey buldu!" JJ bağırdı ve biz de onun peşinden sahanlığı geçip Mutt'un havlamalarının geldiği karanlık koridora doğru koştuk, nabzım kafatasımın içinde atıyordu.

Kum tanelerinin Rogue'un hayatının kum saatinde kaydığını hissedebiliyordum, her biri onu kaçınılmaz olana daha da yaklaştırıyordu. Şu anda ne kadar hızlı hareket edersem edeyim, çok yavaş hissediyordum, bu kaderin kesinliğini etrafımda hissettikçe uzuvlarım demir gibi ağırlaşıyordu.

Bu başarısızlığın beni ele geçirdiğini hissetmek ve bana artık çok geç olduğunu söylemek dayanılmazdı. Ama ondan asla ama asla vazgeçmeyecektim. Gerekirse onu ölüm okyanusuna kadar takip eder, gidebildiğim kadar derine dalar ve bir daha asla ondan ayrılmamak üzere elini tutardım.

Shawn üzerime eğilirken boğazımdaki havayı ezdi ve sanki ölümüm tattığı en tatlı şeymiş gibi inledi.

Altında çırpınırken ağzını kulağıma götürdü, ağırlığını kalçalarımın üzerinde tutarken bile onu üzerimden atmak için mücadele ettim. Yine de kollarına pençe atmadım, yumruklarım onun yerine yanlarına saplandı, tırnaklarım göğsünü yırttı, uzandı, umut etti.

"Artık tamamen benimsin," diye hırladı. "Gücün, ruhun, karanlığın, hepsi benim bir parçam olacak ve her zaman yanımda taşıyacağım şekerparem. Seni kalbimin zindanında kilitli tutacağım ve bugünden itibaren gittiğim her yere yanımda götüreceğim. Her şey çok güzel olacak."

Dilinin ıslak ucu yanağıma değdi ve bir iç çekişle yüzümdeki kan ve gözyaşı karışımını yaladı, vücudu yere düştü ve elimin tam olarak aradığım şeyi bulmasına izin verdi.

Parmaklarım, yanımda ölü yatan kadını öldürmek için kullandığı küçük hançerin etrafında kilitlendi ve bir adrenalın dalgasıyla onu kemerinden kaptım.

Ne yaptığımı hissetti ve geri çekilmeye çalıştı. Ama yeterince hızlı değildi. "Hayır," diye soludu, sesini çatlatan bir korku vardı.

Bıçağı böğrüne sapladım, bir, iki, üç kez, ağırlığını geriye doğru atıp üzerimden düşerken acı içinde kükremesine neden oldum. Kanının sıcak sıçraması beni harekete geçirdi ve içimde şiddetli bir karanlığı uyandırdı.

Ciğerlerim nihayet bir kez daha havayla genişlerken keskin bir nefes çektim ve beynime oksijen dolmasıyla görüşüm keskinleşti.

Tekrar kaçmasına izin vermeyecektim. Bu kaderden şans ve talih sayesinde birçok kez kurtulmuştu ama artık onun kaderini ben yönetiyordum.

Dudaklarım dişlerimin üzerinden geriye doğru sıyrıldı ve ayağa kalkmaya çalışırken üzerine atıldım, eli yan tarafına kilitlenmişti ve kanı döşeme tahtalarına sıçratmak yerine vücudunda tutmaya çalışıyordu. Ama yapılanları geri alamazdı; onu çok iyi sıkıştırmıştım.

Ona doğru hamle yaptım, boğazını hedeflerken yumruğum silahıma sıkıca kilitlenmişti ama bıçak göğsüne saplandı.

Tam zamanında geriye döndüm ve istediğim gibi kanını akıtmak yerine vücuduna kanlı bir çizgi çektim.

"Seni lanet fahişe!" Shawn böğürerek beni üzerinden düşürecek kadar sert bir yumruk attı ve ben de bir şok nefesiyle Bayan Mabel'in kan birikintisinin içine düştüm. Sıcak kan giysilerime batarken korku kalbimi paramparça eden bir saniye boyunca beni dondurdu ve ölüm ve kederle boyandım. tüm evrenin görmesi için.

Ben kendime gelemeden Shawn ayağa kalkmış, küfürler savuruyor ve botu bileğine inerken yan tarafındaki bıçak yaralarını sıkıca kavırıyordu. Bıçağı hareketsiz hale getirmek için. Ama ona ihtiyacım yoktu. Sadece onun ölümüne ihtiyacım vardı.

Altında döndüm, ayağımı sert bir tekmeyle aletine doğru fırlattım, onu tekmeden kaçınmak için kendini geriye atmaya zorladım ve kolumu botunun altından çekmeme izin verdim, ancak bunu yapmak için harcadığım çabayla bıçağı kaybettim.

Shawn ona doğru hamle yaptı ve ben de kendimi ona doğru fırlattım, o iki büklüm olmuşken yan tarafına çarparak ikimizi de bir kez daha yere düşürdüm.

Kendimi onun üstünde buldum ve yüzüne olabildiğince sert yumruklar attım, üstünlüğü elimde tutmak için savaşıırken kuduz bir hayvana dönüştüm.

Shawn kendi yumruğunu atarken bana hırladı, omzumdaki bıçak yarasına vurdu ve vücudumun sol tarafının tamamında acı patlamasına neden oldu. Ama fiziksel acı, Mabel için duyduğum acının yanında hiçbir şeydi ve ona tekrar yumruk atarken çığlık attım.

Oğullarım kapının diğer tarafına geçerken kapı tıkırdadı, Shawn'a üçüncü kez yumruk attığımda beni üzerinden atıp yatağa doğru yuvarlamadan önce bağırışları bana güç verdi.

Önümün üzerine düştüm, başımı kaldırdım ve yatağın altında bir çift erkek ayakkabısı gördüm, Shawn bileğimden tutup beni döşeme tahtalarının üzerinden kendisine doğru sürüklerken birini avucumun içine aldım.

Sırt üstü döndüm, boştaki bacağımla yüzüne tekmeler savurdum, o da kaçmaya çalışırken tekrar üzerime tırmanmaya çalıştı, vahşi gözlerinde ölümümün arzusu yanıyordu.

Çocuklarım ağırlıklarını tekrar kapıya verince, Shawn'ın beni kapının önüne ittirdiği ağır tahta sandık biraz öne kaydı, adımı haykıran sesleri bana tahmin edebileceklerinden daha fazla güç verdi ve ciğerlerim onlar için bundan sağ çıkma kararlılığıyla kabardı.

Elimdeki ayakkabıyı lanet bir savaş baltasıymış gibi Shawn'a doğru salladım ve ıslak bir balık kadar işe yarar bir şekilde omzuna çarptığında bir çığlık attı.

Tekrar üzerime geldi, elimdeki ayakkabıyı düşürdü ve beni bir kez daha sıkıştırmak için mücadele ederken bir yumruk daha attı. Yumruğu savuşturdum ama diğer bacağımı da kenara çekmeyi başardı, ağırlığını üzerime verip beni sıkıştırmaya çalışırken ben de vahşi bir şey gibi çırpınmaya ve tekmelemeye devam ederek onun ilerleyişini durdurdum.

"Çok geç kalacaklar," diye alay etti, gözlerinde kararlılık parlıyordu. "Çok geç ve çok kırık olacaklar."

"Rogue!" Sandığı kenara itmek için mücadele ederken adım dudaklarından döküldü ve kollarının zorla açtıkları boşluktan ittiğini görebiliyordum, ancak şey yükseltilmiş bir döşeme tahtasına sıkışmıştı ve bu odada biri onu hareket ettirmeden bir santim daha kımıldamasına imkân yoktu.

Shawn üstüme çıktı, elleri tekrar boğazıma kilitlendi, ben tıslayıp lanet bir sokak kedisi gibi dövüşürken, bana ve sevdiğim adamlara yaptığı her boktan şey kafatasımda tekrar tekrar çalarken, kendi öfkem, nefretim ve intikam ihtiyacım etimi bir açgözlü canavar.

İt, çocuklarımın kapı ile sandık arasında açtığı boşluktan zorla geçerken vahşi bir havlama sesi duyuldu ve ben onu koşarken gördüm. Shawn'ın üzerine atlamadan ve keskin küçük dişlerini Mabel'in onu vurduğu koluna batırmadan bir an önce kanla ıslanmış döşeme tahtalarının üzerinden bize doğru geldi.

Shawn acı içinde feryat etti, geriye doğru şaha kalktı ve Mutt'u temiz bir şekilde fırlattı

Odanın bir ucundan diğerine öyle bir güçle geçti ki duvara çarptığında çığlık attım, uluması

Korku ve acının içimde bir şeyleri parçaladığını hissederken tekrar yere çarptı ve hareketsiz kaldı.

Ama bana verdiği açıklık ihtiyacım olan tek şeydi, ayağım Shawn'ın göğsünün ortasına çarptı ve onu üzerimden fırlattı, kafası mide bulandırıcı bir çatırtıyla komodinin kenarına çarptı.

"Kahretsin," diye küfretti Shawn, ayağa kalkmaya çalışıyordu ama ben çoktan onun üzerine çıkmıştım, yumruğum daha önce yüzünde açtığım kanlı yaraya çarptı, sonra saçlarını avucumun içine aldım ve kafasını tekrar komodine çarptım. Ve tekrar.

Durmayı reddettim, yumruklarımı tekrar tekrar ona savurdum, vücudum korku, keder, adrenalin ve bu dünyadaki herhangi bir canlının hissettiği en güçlü nefretle beslendi. Altıma düştüğünde öfkeyle haykırdım ama vücudumda kalan tüm güçle ona vurmaya devam ettim.

Ölüp ölmediğini bilmiyordum ve her iki durumda da duramıyordum. Bu adam benden, çocuklarımdan ve değer verdiğim her şeyden çok şey almıştı.

O benim düşmanımdı, ben de onun saplantısıydım ve sonunda bu döngü sona eriyordu. Kan, vahşet ve şiddetli bir ölümle, ben şeytanımı kovuyordum ve o da asla kendisine ait olmayan şeylere duyduğu şehvetin gazabına uğruyordu.

"Rogue!" Kükredim, ağırlığımı kapıya doğru ittim, kapıya öfkeyle saldırdığım için kolum zedelendi.

Bizi engelleyen her neyse, birisi onu itince aniden yol verdi. Bir kenara çekilip tökezleyerek odaya girdim, silahımı kaldırmış ve hayatım boyunca sevdiğim kızın yüzüne doğrultmuştum.

Yaşıyordu. Kaybettiğimi sandığım bu kadının karşısında dururken parlak mavi gözleri beni büyüleyordu. Nasıl nefes alacağımı, nasıl işlev göreceğimi unutmuştum, çünkü onun gerçekten de silahımın ucunda durduğunu, yüz ifadesinden bir savaşçının gücünün aktığını fark ettim.

Diğerlerinin arkamda olduğunu, savaşa hazırlanmak için ileri atıldıklarını ve ne yaptığımı gördüklerinde hareketsiz kaldıklarını hissettim.

Rogue çenesini kaldırdı, kanlı, meydan okuyan ve muzaffer. Onun ötesine bir bakış Shawn'ın öldüğünü kanıtladı ve ben parçalandım, ruhum yırtıldı

Kolumu bıraktığımda silah parmaklarımdan kayarak döşeme tahtalarına çarptı.

Rogue'un ayaklarının dibinde dizlerimin üzerine çöktüm, kollarımı ona doladım ve içimden rahatlama ve korku dolu bir ses çıkarken yüzümü karnına gömdüm. Sonunda her şeyin bittiğini ve onun hâlâ burada olduğunu düşünürken kendimi ona sarılmaya bıraktım.

Diğerleri etrafımızı sararken bana sıkıca sarıldı, vücudumdaki adrenalin ılık bir rahatlama dalgasına dönüşürken duyamadığım kelimeleri paylaştı. Oğullarım da kollarını ona doladı ve beşimiz, neredeyse kalbimi parçalayacak kadar çok sevgi içeren sıkı bir kucaklaşmaya kilitlendik.

"Senden şüphe etmemeliydim. Tabii ki onu öldürdün," dedim.

"Başardın ufaklık," dedi Chase rahatlamış bir ifadeyle onun yanağına bir öpücük kondururken, kız da bir anlığına gözlerini kapatıp dokunuşun tadını çıkararak ona doğru eğildi.

"Rick," diye mırıldandı, parmaklarını saçlarımdan arasına sokarak. "Çok özür dilerim."

Başımı kaldırıp ona baktım, gözyaşları kanlı yanaklarından süzülürken bunu neden söylediğine şaşırmışım. Fox omzunun üzerinden bana bakıyordu ve bana bakarken yüz ifadesi acıyla kesilmişti.

Yavaşça ayağa kalktım, ne bulduğunu görünce Rogue'un yanından geçtim ve JJ ile Chase, Rogue'un önünde yerimi alarak onu kollarıyla daha sıkı sardılar.

Bayan Mabel yerde o kadar geniş bir kan gölünün içinde yatıyordu ki çoktan gitmişti, boğazı kesilmişti. Ölüm onu benim ulaşamayacağım bir yere götürmüştü.

Ona doğru yürürken uyuşukluk buz gibi bir sel gibi üzerime çöktü, kederli bir ses beni terk ederken dizlerim döşeme tahtalarına çarptı, kalbimden bir parça onun için koptu.

Mabel'in yüzünü yavaşça kendime doğru çevirdim ve başparmağımı solgun yanağında gezdirdim. Gözleri açık ve genişti ama üzerinde zafer yazılıydı.

ölümde onlara.

Fox'un eli omzuma bastırđı ve başımı çevirip ona baktım, gözlerinde keder parlđyordu.

"Çok üzgünüm kardeşim," diye nefes aldı, ben de sessizce başımı salladım ve büyükanneme bakmak için geri döndüm.

Bu hayatta tanımak için yeterince zamanım olmayan kadın. Ama eğer bir sonraki hayat olsaydı, onu orada arar ve benim ve ailem için yaptığı her şey için ona teşekkür ederdim.

Alnına bir öpücük kondurduğumda boğazımda bir yumru oluştu, sonra bakışlarım diğerlerinin koşuşturduğu sırada duvarın dibindeki Mutt'un hareketsiz bedenine kaydı.

ona doğru. Rogue hıçkırarak yere düştü ve küçük köpeğı kollarının arasına alarak göğsüne bastırđı.

Rogue dizlerinin üzerinde ileri geri sallanmaya başlarken Chase onu hafifçe sallayıp vücuduna hayat vermeye çalışırken ellerim titredi.

"Lütfen geri dön," diye yalvardı ona, ama köpeğın başı o okşadıkça sadece sallanıyordu.

"Özür dilerim bebeğim," dedi Fox, it kıpırdamayınca sesi acıyla gerildi.

"O beni kurtardı," diye hıçkırdı, gözyaşları yanaklarından aşağı süzölüyordu.

İt'in beyaz kürkünün üzerine.

"Seni bu dünyadaki her şeyden daha çok seviyordu, güzel kız." JJ kolunu ona doladı, Mabel'a bakmadan önce Mutt'a baktı ve aramızdan o kadar büyük bir keder geçti ki kıpırdayacak gücü kendimde bulamadım.

"Onları hayal kırıklığına uğrattım," diye hıçkırarak Mabel'a baktı ve sonra yüzünü Mutt'un tüylerine gömdü, omuzları titriyordu.

Chase onu kollarıyla sardı ve Mutt ona sarılırken ikisinin arasında sıkıştı. Fox yanıma çömeldi, kolumu kavradı ve bakışlarımı karşıladı.

"Rogue'u buradan çıkarmalıyız kardeşim," dedi alçak bir ses tonuyla.
"Mabel'ı taşıyabilir misin?"

Başımı salladım, parmaklarımın titremesini engellemek için onları esnetip Fox beni desteklerken kendimi ayağa kalkmaya zorladım. Onun gücünün bir kısmını çaldım ve Duygularımı bastırdım ve gözlerimi büyükannemin cansız bedeninden ayırıp parçalanan Rogue'a diktim.

Küçük bir inilti hepimizi susturdu ve Rogue başını kaldırıp sulu gözlerle Mutt'a baktı. "Az önce..."

İt bir kez daha küçük bir miyavlama sesi çıkardı, kendine gelirken uzuvları esnedi ve JJ hızla dizlerinin üzerinde ilerleyerek onu cesaretlendirmek için sırtını okşadı. "Hey, oğlum," dedi Fox aceleyle ve ben de sendeleyerek peşinden gittim, hepimiz aramıza ait olan küçük köpeğin etrafında halkalandık, umut yükselen bir dalga gibi.

Rogue, "İt," diye rahatlayarak homurdandı; it gözlerini kırıştırıp ona baktı ve bir sevinç çılgılığıyla onu göğsüne bastırdı.

İt, Rogue'un yüzünü yalamak için sıçramadan önce ellerini yalamaya başladığında Chase, "Bayılmış olmalı," dedi.

"Aferin oğlum," dedi yepyeni bir nedenle ağlarken, sözlerini rahatlama kapladı. "Sen çok iyi bir çocuksun."

Ayağa kalkan JJ'e baktım, odanın öbür ucuna, komodinin yanında yatan Shawn'a doğru ilerledim ve ölüp ölmediğini kontrol etmek için botunun burnuyla onu dürttüm. Shawn'ın göğsündeki en ufak bir kıpırtı bana onun hâlâ bizimle olduğunu söylediğinde çenem gerildi ve içime uğursuz bir karanlık doldu.
ona doğru yürüdü.

"Kahretsin, yaşıyor," diye duyurdu JJ ve diğerleri hemen ayağa kalkıp tetikte beklemeye başladılar.

"O zaman onu öldürürüm," diye hırladı Rogue, Mutt onaylarcasına bağırırken ileri atıldı ama onu durdurmak için kolundan tuttum.

"Hayır, güzelim," dedim, sesim alçak ve kötülük doluydu. "Onu iyi kırdın. Ama bu adamın merhametime kalmasını çok hayal ettim ve şimdi gümüş bir tepside burada, onu senin için incitme fırsatını boşa harcamayacağım."

Rogue dudaklarını aralayarak bana baktı, gölgeler gözlerini karartırken başını salladı, içimizdeki o hınzır çizgi yüzeye çıkıyordu.

Chase yanıma yaklaşıp ona işkence eden adama bakarken, "Acı çekecek," dedi. "Bundan emin olacağım."

"Bunu hepimiz için yapacağız," dedi JJ ve Fox başını salladı, Shawn'ın kanını dökmeye aç görünüyordu, ama bunun için zamanımız olacaktı. Bize ne kadar zaman kazandırabilirsem.

Bir adım öne çıktım, Shawn'ın yanına çömelip saçlarını avuçlarımın arasına aldım. Gözleri hâlâ kapalıydı ama alnındaki çizgiler bana orada olduğunu ve büyük bir acı içinde olduğunu söylüyordu.

"Kızımın seni ölüme göndermesini dileyeceksin," diye tısladım ve dudaklarından çıkan kısık bir inilti beni duyduğunu gösterdi. Piçin tekrar üzerimize gelemeyeceğinden emin olmak için silahlarını yokladım ve avucum cebindeki bir şişkinlikle buluştu.

Elimi cebine attığımda durmam için yalvarır gibi bir mırıltı çıkardı ve elmasları küçük siyah bir kesede Chase'in zippo çakmağının yanında buldu. Tabii ki ödülllerinden ayrılmamıştı.

Shawn sanki onları benden geri almaya çalışır gibi seğirdi, ama ben onları çoktan kendi cebime atmıştım, küçük bir zafer kazanmıştım. üzerimdeki öfkeyi hafifletecek çok az şey vardı. Ama bunu hafifletecek bir şey vardı.

Sadist bir gülümseme dudaklarımı bükerken, zihnimde herkesin çektiği acıların kefaretni ödetmek için ona yapacağım her bir kötü şey canlanıyordu.

bu odada. "Oyun oynama sırası bende."

ÜÇ HAFTA SONRA.

Ben soğuk bir bezin üzerine uzanırken Maverick elindeki kanı bir beze sildi. metal masaya bağlanmış ve az önce bana yaptıklarının etkisiyle seğiriyordum. Bu adam nefes almamı nasıl sağlayacağını, beni nasıl uçurumun kenarına götüreceğini biliyordu.

beni tekrar acı çekmem için bilincime geri çekmek için.

Harlequin'lerin beni Rosewood Malikânesi'nin karanlık bodrumuna götürmelerinden bu yana ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordum ama artık kanım Chase Cohen'in karanlık betondaki kanına karışmıştı ve benim çığlıklarım bu odayı onunkinden çok daha fazla renklendirmişti.

Chase sağ gözümü aldığı anda, bunun sonum olduğunu düşünmüştüm, ölümün beni alması için dua etmiştim, ama Harlequin çocuklarıyla ittifak halindeydim, onların her sözüne itaat ediyordum.

Maverick gömleğini çıkarıp yüzünü kanımdan temizlemek için kullanırken, "Bekle, bana su ver," diye mırıldandım.

Durakladı, ben bağlarıma karşı sarsılırken alaycı bir ifadeyle bana baktı. Bu nafile bir hareketti; *onun* tarafından bana sunulmadığı sürece bu dünyada benim için hiçbir özgürlük kalmamıştı.

Yüzüm parçalanmıştı, dişlerimin yarısı sökülmüştü ve hala sahip olduğum birkaç parmağım bir silahın tetiğini çekecek kadar bile iyi değildi. Johnny James bazılarını götürmüş ve onları Sahip olduğu bazı evcil denizyıldızları ve gözlerindeki çılgın parıltı bana bunun şaka olmadığını söyledi.

Maverick, "Bu dünyada artık emir vermiyorsun," dedi ve bir kapı gıcırtısı bize başka birinin katılmak üzere olduğunu haber verdi.

Bir nefes aldım, buz gibi metale karşı titriyordum, burada yalnız kalmaktan korkuyordum. Beklemek neredeyse benim için geri döndükleri zamanki kadar kötüydü, karanlıkta geçen uzun saatler, soğuk, sadece acım bana eşlik ediyordu. İçimde asla onarılamayacağını bildiğim bir şey kırılmıştı. Artık bir erkek değildim; etten, kemikten ve acıdan başka bir şey değildim.

Rogue benimle oynamayı bitirdikten sonra her zaman yaptığı gibi ortaya çıktı. Bazen benim de canımı yakardı ama çoğunlukla sadece izlemeyi severdi ve yemin ederim o parlak mavi gözler artık kafatasımın içine kazınmıştı. Onlar benim tanrımdı, benim için yaşam ve ölümün karar vericisiydi, ondan başka hiçbir tanrı yoktu.

Bu sefer oğlunun bana verdiği zararı incelemek için yaklaştı ve karanlık bir onaylamayla her şeyi içine aldı.

"Su," diye yalvardım, boğazım o kadar kuruydu ki, bu başlı başına bir işkenceydi.

Rick'in ellerindeki kanı yıkadığı kovaya doğru ilerledi, onu kaldırdı ve tek seferde başımdan aşağı boşalttı. Ağzımı açtım, yutmaya ve vücuduma alabildiğim kadar nem almaya çalıştım.

"Çok merhametlisiniz," dedim. "Teşekkür ederim, şekerparem."

"O ismi kullanmakla ilgili ne dedim ben?" Maverick tükürerek yaklaşan bir gölge gibi onun arkasına geçti ve ben ürpererek arkamdaki metalin içine doğru çekilmeye çalıştım.

"Özür dilerim," diye kekeledim. "Bir daha söylemeyeceğim. Dilimi alma. Lütfen, lütfen." Hıçkırıklara boğuldum ve Maverick dudak büktü, uzaklaştı ve beni orada kızıyla bıraktı, kız beni inceliyordu, başı bir tarafa eğikti.

"Rogue," diye yalvardım okyanus mavisini gözleriyle bulduğumda, gücünün yoğunluğu altında titriyordum. Her şeyimi kaybetmişim, vücudumdaki her güç kırıntısı artık ona aitti. Oğulları onu bedenimden koparmış ve kendi bedenine yerleştirmişti.

Avuç içi. Onu memnun etmeyi, merhametini kazanmayı çok istiyordum.
"Yeterince acı çekmedim mi? En büyük bedeli ödemedim mi?"

Bakışları çıplak göğsümün üzerinde geziniyordu.
Yüzüme ve bir zamanlar sağ gözümün olduğu yerdeki boşluğa bakmadan önce yaralarımı sardı.

"Yakında gidebilirim, değil mi?" Yalvardım.

Eğildi, bana bakarken üst dudağı geriye doğru kıvrıldı. "Ben ve çocuklarım senin yüzünden içimizde hissettiklerimizi sana hissettirene kadar burada kalacaksın. Onlar için, benim için ve bizden aldığın her şey için acı çekeceksin. Biz sadece senin bedeninden alıyoruz, buna şükret."

"Hayır," diye mırıldandım. "Bundan daha fazlası var ve bunu sen de biliyorsun." Yıkıntılarımin kraliçesi altında paramparça olurken bir damla gözyaşı saçlarıma döküldü. "Sen benim kafamın içindesin."

Dudakları şaşkınlıkla aralandı ve bakışlarım onun o güzel yüzünde gezindi, bunca yıldır görmeme izin vermediğim şeyi gördüm. Kendisini etimin dışına olduğu kadar içine de kazıdığını nasıl bilmezdi? Varlığımın efendisi olduğunu nasıl göremezdi? Bugünden itibaren olduğum ve olacağım her şeyin diktatörü.

"Aptallık ettim," dedim ona. "Artık gerçeği görüyorum."

"Hangi gerçekmiş bu?" diye hırladı ve ses tonunun sertliğinden titredim.

"Sen benim olduğumdan daha güçlüsün. Fark ettiğimden daha güçlüsün. Anlamamıştım, o çocukların başından beri ne gördüğünü görememiştim. Ama ben görüyorum.

Şimdi. Görüyorum, Rogue Easton."

"Harlequin," diye hırlayarak düzeltti.

"Harlequin," diye kabul ettim, bu isim beni ölüme ve ötesine bağlıyordu. Bu isim derime kazınmış, Fox tarafından göğsümün etine kalıcı olarak kazınmıştı.

el. Bu, beşinin de kendi yarattıkları bir imparatorluğun hükümdarı olduklarını ve bitmeyen saltanatlarını hatırlatıyordu.

Hiç şansım olmamıştı. Şimdi kibrimi görüyordum, nerede başarısız olduğumu görüyordum, o an çok çok uzağa kaçmalı ve asla arkama bakmamalıyım. Ama pişmanlıklar için artık çok geçti, yatağımı yapmışım ve şimdi onun buz gibi, davetkâr olmayan kucağına uzanmak zorundaydım.

"Önünüzde eğiliyorum," dedim ona. "Şimdi ayaklarınıza kapanabilseydim, kapanırdım. Lütfen özürlerimi kabul edin. Lütfen şüphelerim için beni affet, Rogue Harlequin."

Üzerime eğildi, gökkuşağı saçları öne düştü ve bir tutamı yanağıma değerek beni ürpertti.

"Hayır," diye fısıldadı ve yüzüme değen nefesinin hafifliği bile yaralarımı acıttı.

Benden uzaklaştı, bana sırtını döndü ve onu bodrumdan çıkarırken elini Maverick'in elinin içine kaydırды. Çırpındım, ona seslendim Işığы kapatıp beni karanlıkta bıraktıklarında adımı söyledim. Kapı büyük bir gürültüyle kapandı, kilidin tıklama sesi kemiklerimin korkudan titremesine neden oldu.

"Rogue!" İçinde asılı kaldığım boşluğa onun adını seslendim, yaralarımı sarsarken acı her açıdan içime işliyordu.

Artık içimdeydi, sesi kafamın içindeydi, kim olduğum gerçeğini fısıldıyordu. Ve ben hiçbir şeydim, hiç kimseydim, işkenceleri bittiğinde unutulacak bir adamdım. O buna karar verir vermez bu dünyadan atılacaktım ve o günün ne zaman geleceğini bilmemenin dehşeti beni umutsuzluğa sürüklüyordu.

Yalnızdım, burada başarısızlıklarımın başka hiçbir şeyim ve O mavi, mavi gözler ruhuma bakıyordu. Ve onların ayak sesleri gibi

çekildi ve birlikte gün ışığına dönmek için bu boş, yalnız evden bir kez daha ayrıldılar, bana pişmanlıklardan başka ziyafet çekecek bir şey verilmedi.

"Anne?" Karanlığa doğru fısıldadım, beni sevmiş olan tek kadının yakınlığını hissetmek isterken boğazımda bir hıçkırık düğümlendi, Telefonlarıma cevap verememesinin sebebinin ben olduğumu bile bile.
"Anne!"

ONDAN İKİ AY SONRA.

Mabel'ın cenazesi sessizdi ama yine de mükemmeldi. Beşimiz birden Toprağa indirilirken tabutunun etrafında durduk ve onunla ilgili en sevdiğimiz hikayeleri anlattık. Çocukken bana sevgisini gösteren tek yetişkin oydu ve ben buna ondan daha fazla ihtiyaç duymuş ve takdir etmiştim.

bilebilirdi.

Onun şerefine gülmüş, hıçkırılmış ve sarhoş olmuştuk, öbür dünyada onun şerefine kadeh kaldırmıştık.
bolca skandal.

Bu acıyı sindirmemiz ve Shawn'ı öldürdüğümüz gece aldığımız yaraları iyileştirmemiz zaman almıştı, ama onun ölümünün acısı gibi benim yaralarım da solmuştu ve geçmişin en iyi günlerini düşünebiliyordum. artık kederim yerine neşeyle renklendirdiğim zamanlar. Onu sevmiştim ve bu sevginin devam etmesini istiyordum, onun vefatını hazmedemem yüzünden bir kenara itilmemesini.

Saçlarım yeni boyanmıştı, pastel renkler canlıydı ve mükemmel bir şekilde şekillendirilmişti ve dudaklarımı bebek pembesine boyamadan ve aynada kendime gülümsemeden önce görünümü tamamlamak için bir çift gülünç derecede uzun platform spor ayakkabı ile gökkuşağı payetli elbisemi giydim.

Cildim kusursuzdu, artık yüzümde benek benek morluklar yoktu ve çatlayan kaburgalarımın acısı da geçmişti. Kalçamda ve omzumda yeni yara izleri vardı ama onlarla çoktan başa çıkmıştım. Kurşun yarasının kalçamda bıraktığı iz üzerine şimdi Harlequin kelimesi yazılmıştı, beş gül

Harflerin arkasında çiçek açıyor, her birinin ortasında her birimizi temsil eden küçük bir kafatası var.

Omzumda, Shawn'ın beni bıçakladığı yerde, kucaklaşmış bir çift dansçı vardı, kadının bacağı adamın kalçalarına dolanmış, adam kadını geriye doğru yatırmıştı, resim stilize edilmiş bir maça ası sembolü içeriyordu, böylece son iki oğlumu da içine dahil ettim, yani artık hepsi için bir dövmem vardı.

Kapı çalındı ve döndüğümde Johnny James'i orada beni beklerken buldum, yüzünde en kötü şeyleri vaat eden ve her zamanki gibi nabzımı hızlandıran şeytani bir gülümseme vardı.

"Bundan emin misin güzel kız?" diye sordu elini uzatırken, ben de beyaz gömleği ve lacivert şort kombinasyonuna baktım ve vücuduna yapışmasını takdir ettim.

"Zamanı geldi," dedim kararlılıkla, elini tuttum ve beni merdivenlerden aşağıya götürmesine izin verdim. "Hayatlarımıza yeniden başlamaya hazırım."

"Bu konuda benden herhangi bir şikayet almayacaksınız."

"Diğerleri bizimle orada mı buluşacak?" Alt kata indiğimizde evi boş buldum, Johnny James beni arka kapıya doğru götürürken gecenin karanlığı pencerelerin ötesine süpürüyordu.

"Evet. Rick'i bilirsin. Rick'i bilirsin; hâlâ yapabiliyorken son eğlencesini yaşamak istedi."

Homurdandım, hayal gücümü bu düşünceden uzak tuttum çünkü zihinsel imgelere ihtiyacım yoktu ve JJ'den bir öpücük çalmak için parmak uçlarımda yükseldim.

Beni hemen kendine çekti, ağızımın içine doğru inledi ve beni kapının yanındaki duvara yasladı, eli kalçamda gezindi ve fazladan birkaç dakikamız olup olmadığını merak etmeme neden oldu.

"Eminim biraz gecikmemize aldırılmazlar," diye nefes aldım, Etimdeki hınzır ağzının düşünceleri, daha da cazip bir şey lehine gece için planlarımızı unutturdu.

"Keşke olabilseydik, güzel kız," diye inledi, başını sallarken isteksizce benden uzaklaştı. "Ama az önce Fox'tan acele etmemi söyleyen bir telefon aldım. Eğer şimdi gitmezsek kaçırabiliriz."

Bununla ne demek istediğini anladım ve oyunlarında aşırı heyecanlanarak üzerimizde baskı kurdukları için diğerlerine kızarak ofladım. Mağara adamı gibi davranıp birbirleriyle yarışmaya başladıklarına şüphe yoktu ve şimdi oraya zamanında varabildiğimiz için şanslı sayılırdık.

"Hiç gitmemek cazip geliyor," diye mırıldandım ve JJ güldü.

"Kaçırırsan çok kızarsın."

"Peki," diye homurdandım, arka kapıyı açarken onu takip ettim ve özel plajdan aşağıya, sürat teknesinin sallanan dalgaların üzerinde bizi beklediği iskeleyle doğru ilerledim.

Okyanusa yaklaştıkça ay ışığı okyanusun uçlarını gümüş rengine boyuyordu ve ben buranın güzelliğini içime çekerken, ruhumda bu dünyada buradan başka olmak isteyeceğim hiçbir yer olmadığını biliyordum.

JJ tekneye atladı, bana da rehberlik edebilmek için elimi tuttu ve bizi iskeleden çözerken dümene ben geçtim.

Tekneyi denize doğru çevirdim ve motoru serbest bırakarak uzaktaki Ölü Adam Adası'na ve onun kuzeyindeki Denizcinin Mezarı'na doğru ilerledim.

Bizi dalgaların arasından geçirirken JJ yanımda durmak için hareket etti, ilerlerken beni rahatlatmak için boynuma nazikçe masaj yaptı ve kulağımın arkasına öpücükler yerleştirmek için ağzını bıraktı, tüm vücudumu arzuyla uğultuya soktu.

Yine de ona olan arzumu bastırdım ve önümüzde duran eski balıkçı teknesini gördüğümde bitirmemiz gereken işe odaklandım.

"Bu kadar mı?" Motorun gürültüsü üzerine seslendim ve JJ telefonunu kontrol ettikten sonra diğerlerinin yerini teyit etmek için başını salladı.

Balıkçı teknesine doğru yöneldim, yaklaştıkça hızımı yavaşlattım ve Fox, Rick ve Chase'i orada gördüğümde gülümsedim, üçü de oltaların bağlandığı teknenin arkasında duruyordu ve güverte boyunca dizilmişti.

Chase el salladı, ben de el salladım ve üçü bizi selamlamak için hareket ederken teknemi yaklaştırdım.

"Eğleniyor musun?" Teknem onlarınkine çarptığında ve Fox ile JJ onları birbirine bağlamak için harekete geçtiğinde sordum.

"Artık sen de buradasın," dedi Maverick yumuşak bir sesle ve ben balıkçı teknesine tırmanırken bana elini uzattı.

Beni kendine doğru çekti, kanının ne kadar yükseldiğini anlamamı sağlayan ve biz buraya gelmeden önce ne yaptıklarının ipucunu veren sert bir sıcaklıkla öptü.

İsteksizce geri çekildim, beni bıraktığında elime baktım ve elimi boyayan kana kaşlarımı çattım.

"Çok güzel," dedim kuru bir sesle, bu onu güldürdü ve Chase tekrar silmem için bana bir bez uzattı.

Fox da beni öpmek için yaklaşıırken, "Biraz fazla kaptırmış olabiliriz, sinekkuşu," diye itiraf etti ve yanağına sıçrayan kanı kaçırmadım.

"Görünüşe göre neredeyse kaçırıyorduk," dedim ve Chase sırıttı.

"Onu bize birkaç saat daha kazandıracak kadar iyileştirdik - bunu daha ne kadar sürdürmek istediğinize bağlı olarak?" Chase cevap verdi.

Dudaklarımı büzdüm, onlardan teknenin arka tarafına doğru uzaklaşırken bu sorunun cevabından emin değildim.

Denizin ortasına yaptığım bu yolculuğun sebebine yaklaşırken, deniz meltemine rağmen ölüm ve katliam kokusu havayı kapladı. Yerde bağlı ve ağzı tıkalı bir şekilde yatan figüre bakarken başımı eğdim, Hoşnutsuzluk dudagımı geri kıvrıyor.

Shawn bir zamanlar olduğu adamın kabuğuna dönüşmüştü. Yanakları çelimsiz ve çukurdu, çocuklarımın ona açtığı sayısız yara İşkencenin çeşitli biçimleri vücudunu onarılamayacak şekilde parçalamış, kibrinin ve sahte karizmasının her bir parçasını bir hiç olana kadar söküp almıştı. Tam da olması gerektiği gibi.

Dışarıdan da içeriden olduğu kadar zavallıydı ve onu son birkaç kez görmeye gittiğimde, bir zamanlar içinde var olan kötü niyetli, çarpık kötülüğün her bir parçasının yok olup gittiğini anladım.

O artık hiç kimseydi. Ne bir gangster, ne bir dinsiz, ne bir günahkâr, ne de bir tacizci. Sadece kırık bir ruha sahip unutulmuş bir ruhtu ve günahları için acı çekmenin ötesinde yaşayacak hiçbir şeyi kalmamıştı.

Güvertede çok fazla kan vardı ve yanık derinin olgun kokusu bana, ben gelmeden önce onu öldürecek olan yarayı nerede dağladıklarını gösterdi.

"Bir canavarın ölümünü izlemeye geldim," dedim, Shawn sesimi tanıyınca irkildi, başı bana doğru döndü ve son zamanlarda sık sık mavi gözlerini aydınlatan o ürpertici bağıllık belirdi. "Ama burada gördüğüm tek şey çok fazla tekmelenmiş bir köpek. Belki de bu köpeklere bir hakarettir."

Shawn ağzındaki tıkaçla konuşmaya çalıştı ve Chase tıkacı çıkarmak için benden onay istedi, ben de yumuşak bir baş hareketiyle onay verdim.

"Acılarıma son vermeye mi geldin, şekerparem?" Shawn hırıltılı bir ses çıkardı ve Rick ona doğru maksatlı bir adım attı.

ve başımı sallıyorum.

Rick, "Sana böyle hitap edemez," diye homurdandı ama ben sadece omuz silktim. "Bu sadece bir isim. Kötü bir rüzgârda fısıldanan bir isim ve yakında

Güneş onu kovmak için geri döndüğünde unutulur."

"Bir şey demek istemedim," diye mırıldandı Shawn, Maverick'e bakarken irkildi ve onun korkusu bir zamanlar içimde bir şeyleri yatıştırmış olsa da, şimdi buna tanık olduğumda hissizleştiğimi hissettim.

"Yorulдум," diye açıkladım, oğullarımın arasına bakarak ve bunun gerçeğini görmelerini sağlayarak. "Ve bana kalırsa, bu yeterince uzun sürdü."

JJ hemen, "Katılıyorum," dedi ve Fox başını salladı, gerçi bu acının sonsuz olmasını istesem asla durmayacağını söyleyebilirdim, ama ben bitmişim ve sadece hayatıma devam etmek istiyordum.

"Rick?" Shawn'ın sızlanmaya başlamasına aldırmadan usulca sordum, sanki onu kurtarabileceğimi ciddi ciddi düşünüyormuş gibi dizlerinin üzerinde bana doğru sürünüyordu.

Maverick'in gözleri karardı ve hapishane hüccresine geri döndüğünü, Shawn'ın müdahalesi sayesinde orada çektiği acının her anını hissettiğini biliyordum. O canavarın şimdiye kadar çektiklerinden tatmin olmuş olabilirdim ama borçlu olduğumuz tek kişi ben değildim

Bu intikam.

"Olmak istediğim tek yer seninle güneşin altı, güzelim. Ve sanırım bu pisliklerin geri kalanı da," dedi kabaca ve ben de başımı salladım, onu yakaladığımızdan beri Shawn'a vermekten zevk aldığı işkenceye rağmen, onun da bundan kurtulmaya hazır olduğunu biliyordum. Zaten hayatının yıllarını bir hapishanede kaybetmişti ve şimdi başka bir hapishanede kapana kısılmaya, kilitli kalmaya ihtiyacı yoktu.

Bu sonsuz döngüde şeytanlarını, onları ona veren adamı yok ederek yok etmeye çalışıyor.

"Ace?" En son ona bakarak sordum.

Şu anda göz bandı takmıyordu. Aslında en son ne zaman göz bandı taktığını hatırlayamıyordum ve ay ışığında gümüş rengine bürünmüş muhteşem yüzünü görmek beni yeniden umutsuz küçük bir kız gibi hissettirdi; etrafını saran oğlanlara sonsuz bir aşkla bağlıyken bu güçlü duygularla ne yapacağımı bilemiyordum.

"Evet," dedi sonunda, Shawn'a alaycı bir ifadeyle bakarak. "Ben de artık bununla vakit kaybetmeyeceğim."

Ona gülümseyerek başımı salladım, o da eğilip bir kova balık yemi aldı ve teknenin arkasından denize attı. Bir yüzgeç parıltısı, bu gece avda bizden başka yaratıkların da olduğunu ve avlarını almaya hazır olduklarını gösteriyordu.

Shawn önümde diz çökerek, "Lütfen," diye mırıldandı ve bacağıma uzandığında irkildim, bana dokunamasın diye kenara çekildim.

"Ne?" diye sordum. "Ne?" diye sordum, ona ters ters bile bakmadım, sadece kayıtsızca baktım. Artık ona karşı nefret bile hissetmiyordum. Sadece bitmişim. Çok geçmeden o da bitecekti.

"Bana önemli olduğumu söyle, şekerparem. Söyle bana, kendi gücün için benim gücümü aldın."

Sözlerini düşünürken duraksadım ve bir kez daha yaklaştırmaya çalışan Rick'e başımı salladım.

"Önemli mi?" JJ ve Fox da suya kova kova yem atarken, deniz hareketlendikçe daha da çalkalanırken ona inanamayarak sordum. Yırtıcılar ziyafet için çağrılmıştı. "Seni çoktan unuttum, Shawn. Artık giymediğim bir elbisenin üzerindeki lekeden başka bir şey değilsin ve öldüğün an, o yıpranmış elbiseyi bir ateş çukuruna atacağım ve ciğerlerimden çıkan duman gibi son nefesini vereceğim. Aklım bir daha asla sana doğru kaymayacak. Hiçbirimiz seni aklımızdan bile geçirmeyeceğiz.

Dünya, senin burada olduğunu ve dinsiz ruhunun lekesiyle onu işaretlediğini bile unutturken, biz bütün olacağız, tatmin olacağız ve sevileceğiz. Bu yüzden

Şimdi çılgınlıklarını dinlemekten zevk alacağım, sonra kanaman bittiğinde, beni hayattan daha çok seven dört adamla birlikte ölümünü kutlayacağım. Sonra yarın güneş doğacak ve hep birlikte onu izleyeceğiz, dünyamızın aydınlığını karartmak için burada olduğunu unutarak. Senden ve seninle ilgili her şeyden sonsuza dek kurtulacağız. Sen hiçbir şeysin. Sen her zaman bir hiçtin ve artık bu gerçekle yüzleşme zamanı geldi."

Shawn'ın yüzü bana bakarken solgunlaştı, orada ne merhamet ne de acıma vardı.

Aslında, onun öldüğünü görmek ve bunun gerçekleştiğini bilmek arzusunun ötesinde ona karşı içimde hiçbir şey kalmamıştı.

"On uzun yıl önce, kızımız ona zarar vermeye çalışan bir adamı öldürdü," dedi Fox, Shawn'la aramıza girip bileklerine bir ip dolayarak sıkıca bağlarken, bir zamanlar bana hükmetmiş olan adam kâbuslar altında titriyordu, içinde daha fazla mücadele kalmamıştı.

"Dördümüz onun olayı örtbas etmesine yardım ettik. Bu tekneye pek benzemeyen bir tekneyle tam da bu su parçasına geldik ve köpekbalıklarının ziyafet çekmesi için onu suya attık."

"Sorun şu ki," diye ekledi Rick, başımızın üzerindeki küçük bir vinçten sarkan kancayı yakalamak için uzandı ve Shawn'ın bileklerindeki iplere takarak kollarını başının üzerine kaldırmaya ve yumuşak bir inilti çıkarmaya zorladı. "O zamanlar bunun bir cesedi denize atmak kadar basit olmadığını fark etmemiştik."

"Bir beslenme çılgınlığı yaratmalısın," diye onayladı JJ, kancanın geri çekilmesiyle Shawn'ı yukarı kaldıran vinci kontrol eden uzaktan kumandadaki bir düğmeye basarak ve vahşi bakışları benimkilerle buluştu, ayağa sürüklenirken ve sonra onlardan kurtulurken, adamlarımın etinde açtığı birçok yaradan derisinden kan akıyordu.

"Suda bol miktarda kan kokusu aldıklarından emin olmalısınız."

Chase kabul etti, JJ'den vincin kumandasını aldı ve vincin suyun üzerinde uzamasını sağladı, böylece Shawn orada asılı kaldı, korkudan titrerken ayakları sadece dalgaların uçlarına değiyordu.

Sonunda söyleyecek bir şeyi kalmamış gibiydi, artık monolog saçmalıkları, zehirli sözler yoktu. Hiçbir şey yok. Sadece kanı denize damlıyor ve etrafta dolaşan yırtıcılara gelecek ziyafetin bir örneğini sunuyordu.

Chase kumandayı bana uzatırken ve Rick son kova balığı suya atıp köpekbalıklarını çılgına çevirirken soğuk bir ifadeyle, "Üzgünüm, şekerim," dedim. "Kişisel bir şey değil."

Düğmeye bastım ve vinç onu suya indirmeye başladığında Shawn çığlık attı, köpekbalıkları saldırdıkça korku dolu çığlıklar saf ıstırabın çığlıklarına dönüştü ve yalvarmasını ve adımı haykırmasını izledim, ziyafetleri devam ettikçe karanlık su kırmızıya boyandı ve bu karardan vazgeçmeyi bir kez bile düşünmedim.

Köpekbalıkları doyana ve çığlıkları çoktan kesilene kadar gözlerimi ayırmadım, her et parçasını yuttu ve her Kustuğu zehirin fısıltısı onunla birlikte öldü, her zaman çok sevdiğim denize karıştı. Ve onun ölümüyle ruhlarımız, üzerimizde bıraktığı lekeden temizlendi ve hepimiz ondan sonsuza dek kurtulduk.

"Yarın güneş doğarsa birlikte seyrederiz," dedim çocuklarım etrafımda kenetlenirken, zaferimizin ağırlığı üzerimize iyice çökerken, kolları bana ve birbirlerine dolanırken, beşimiz birbirimize bağlanırken Her zaman olmamız gerektiği gibi. "Ve ertesi gün ve ertesi gün ve ertesi gün..."

ONDAN SONRA İKİ HAFTA DAHA.

Özgürlük.

Ciğerlerime çektiğim her nefesin tadının çok tatlı olmasını sağlayan türden. Bu cennetti, başka yolu yoktu. Lanet olası Shawn ölmüştü ve o günden beri geçen her gün hayatımın en güzel günüydü.

Aşık bir genç kızken Rogue'un benim olmasını hayal ettiğimde asla hayal edemeyeceğim bu yaşam tarzını sağlamlaştırmak için ajandamda sadece bir şey kalmıştı. Ama şimdi yolumuzu bulmuştuk ve sonunda istediğimin tam olarak bu olduğunu fark etmiştim. Hem onu hem de onları elimde tutmak. Alışmak biraz zaman aldı ve bu yeni yaşam tarzına alışırken sınırlarım ciddi şekilde zorlandı ama bu gece sınırlarımı sonuna kadar zorlamayı planlıyordum.

Bulaşık makinesini doldurmayı bitirdim, Rogue ve arkadaşlarının verandada tekilalarını yudumlarırken konuşmalarını dinliyordum ve bu duruma nasıl yaklaşacağımı bulmaya çalışırken kalbim çarpmaya başladı. Yaklaşık otuz dakikadır mutfağı toparlıyor, bu durumu başlatmak için bir yol bulmaya çalışırken erteliyordum. Sadece Rogue varken kolaydı ama sadece Rogue değildi. Hepsi söz konusuydu ve bir seks partisi başlatmak için protokolün ne olduğunu bilmiyordum.

Oraya gidip kıyafetlerimi çıkarayım mı? Yoksa Rogue'u öpüp, diğerlerine yan gözle bakmadan önce ona isteklerimi açıkça belirtmeli miyim? İkisi de Bu fikirler gerçekten çok garip görünüyordu ve kapının yanındaki kabarık yatağında oturan Mutt'un bakışlarıyla karşılaştığımda - aslında reddetmek yerine bir kez olsun kullanıyordu - küçük bokun ne düşündüğümü bildiğine yemin edebilirim, bana yargılayıcı bir bakış attı.

"Gidip kendini meşgul etsen iyi olur, ben bunu çözerken senin orada bana bakmanı istemiyorum," diye mırıldandım, kendime bir tekila hazırlarken

ve köpek bana ters ters bakmaya devam ederken yarısını boşalttım.

Derin bir nefes aldım, kokteylin geri kalanını içime çektim ve Bardak aşağı, alkol bana oraya gidip bunu yapmak için ihtiyacım olan tekmeyi verdi.

Dışarıda, Rogue küçük kırmızı bikinisiyle bir şezlongda tembellik ederken, JJ, Chase ve Maverick mayolarıyla onun yanındaki masada kâğıt oynuyorlardı.

"Yani..." Boğazımı temizledim ve bir elimi enseme gezdirip cümlelerin geri kalanını anlamaya çalışırken hepsi bana baktı. Sessizlik yoğunlaştıkça ılık gece havası etrafımı sardı ve ne yapacağımı bilemedim.

JJ telefonu müziğin sesini kısmış, devam etmemi beklerken bana gülümsüyordu ve bu da durumu iyice garipleştirmişti. Rogue doğrulduğunda boğazımı temizledim, ben kayıp bir meyve sineği gibi orada asılı dururken kaşları merakla kalkmıştı.

Bu neden bu kadar zordu? Otoriter bir pislik olmakta çok iyiydim. Ama hepsine bunu yapmalarını emretmek yanlış bir yol gibi göründü, ben de orada öylece durdum.

Chase'in bakışları masanın karşısındaki Rick'e kaydı ve ağabeyim dudaklarımı birbirine bastırmama neden olacak şekilde kıs kıs güldü.

"Grup seksi denemek istiyorum," dedim, sadece lanet korkumla yüzleştim ve üstesinden geldim.

Rick bir kahkaha patlattı ve Chase gülümsemesini düzeltmeye çalışan Rogue'a bakarken, JJ avucunu yüzünde gezdirdi.

"Az önce bir seks partisi ilan etmedin," dedi JJ, başını bana doğru sallayarak, sıcaklık omurgamda alevlenirken.

"Bunu başka nasıl yapacağımı bilmiyorum," diye homurdandım.

"Seks partisi trompetine ihtiyacın var," diye şaka yaptı Chase, yüz hatlarım düz kalsa da. "Ona iyi bir üfle ve siklerimiz savaşa hazır bir ordu gibi kalkacak.

Rogue'un diyarlarını işgal et."

"Rick bana gülmeye devam ederken üst dudağım geriye kıvrıldı, JJ ve Chase de gülmeye başlayınca ellerim yumruk şeklinde sıkıldı.

"Tamam. Hepinizin canı cehenneme." Kendimi aptal bir pislik gibi hissederek arkamı dönüp içeri girdim.

"Bekle - porsuk!" Rogue peşimden koşarak seslendi ve ben içeri girmeden önce elimi yakaladı.

Beni döndürmesine izin verdim, gözlerimi arkasındaki masada kıs kıs gülen pislikler yerine ondan ayırmadım.

Dudağını ısırdı, elini gömleğime soktu ve beni öpmek için parmak ucunda yükselirken beni aşağı çekti. Dokunuşunda erimeden ve onu öpmeden önce beni memnun etmek için çalışmasına izin verdim, diğerleri burada kalırken onu çalacağımı düşündüm. Çünkü siktir et onları. Grup seks partisini resmen iptal ediyordum - aslında hiç başlamamıştım ama yine de.

Elleri göğsümden aşağıya indi, sikimin üzerinde gezindi ve öpüşmemiz daha cinsel bir şeye dönüşürken beni saniyeler içinde sertleştirdi.

Diğerlerinin gözlerini üzerimizde hissettim ve içgüdüsel olarak Rogue'u onlardan uzaklaştırıp mutfağa doğru çektim ama o öpüşmemizi kesti, geri çekilirken bel kemerimi tuttu ve beni onlara doğru çekti.

Kahkahaları kesilmişti ve şimdi kalbim kaburgalarımın doğru şiddetle atarken gözlerindeki sıcaklıkla bizi izliyorlardı.

Oluyor muydu? Şimdi sadece akışına bırakıp seks partisinin ortaya çıkmasına izin mi vermeliydim?

"Hadi," diye ısrar etti ve ben de onun isteklerine boyun eğerek beni dışarıya, diğerlerinin ayağa kalktığı yere çekmesine izin verdim.

Rogue beni bıraktı, gözlerini benimkilerden ayırmadı ve JJ arkasından yaklaşıp göğüslerini sıkarken ve boynunu ısırırken, ona erişim sağlamak için başını bir tarafa eğdiğinde JJ'in kollarına doğru geri çekildi.

Chase onun diğer tarafına yaklaştı ve parmaklarını karnında gezdirdi. Elini bikinisinin altından içeri soktuğunda ve onun için inlemeye başladığında tepkisini izledim. Rick de ona yaklaştı, zevk alıyordu. şortunu indirdi, sikini avucunun içine aldı ve diğerlerinin sergilediği performansın üzerinde kendini okşamaya başladı.

"Bizim için ne kadar hazır, Ace?" Rick sordu ve Chase kıkırdarak parmaklarını bikinisinin altından çekip JJ'in dudaklarının arasına soktu ve onları emerek temizledi.

"Buraya gel ve öğren," diye Rick'i cesaretlendirdi Chase ve ilerleyerek Rogue'un bikini altının iplerini çözdü, böylece yere düştü ve amını hepimize gösterdi.

Rick diz çöküp sağ bacağını omzuna atarken, Chase de onu sabitlemek için bir kolunu beline doladığında Rogue'un bakışları benimkilerle buluşmak üzere yukarı kaydı.

Rick aç bir hırıltıyla yüzünü onun kalçalarının arasına gömdü ve Chase, Rogue'u kalçalarından tutarak kaldırdı, diğer bacağını Rick'in omuzlarına doğru itti ve JJ ile onun arasında, göğüslerini okşayıp boynunu ısırırken onu orada tuttular.

İnlemeleri gecenin içine kadar taşındı ve ben orada durdum, kaya gibi sert ve ağrıyordu, her şey önümde oynandı, ama kendimi nasıl sokacağımı bilmiyordum.

Hepsi için çok doğal görünüyordu, içlerinden biri hareket ediyor, diğerlerinin de karşılık vermesine neden oluyordu, ta ki nasıl eşleştireceğimi bilmediğim bu zahmetsiz ritme girene kadar.

"Fox," diye nefes aldı Rogue, kapüşonlu gözlerinin arasından bana bakarak cesaretlendirmek için bir elini uzattı.

İleri doğru hareket ettim, yaklaşmaya çalışırken bacağım Rick'e çarptı ve onun yerine yana doğru hareket ettim, kalam Chase'inkine çarptı.

Rogue ensemden yakalayarak beni öpücük için kendine çekti ve elim Chase'in sırtına inerek özür dileyerek tekrar uzaklaşmamı sağladı.

"Sorun değil, dostum," dedi Chase. "Bunun için endişelenme."

"Sadece... bir pozisyon bulmam gerekiyor." Tekrar yanlara doğru hareket ettim ve

Dizini Rick'in kafasına geçirerek onu Rogue'dan uzaklaştırdı ve hayal kırıklığı içinde bana baktı.

Rogue dik durmak için bacaklarını onun omuzlarından kaydırırken, "Senin derdin ne?" diye tersledi.

"Fazla yer yok," diye homurdandım ve o da bana gözlerini devirerek ayağa kalktı ve Rogue'u kışından tutup kollarına alarak bizden uzaklaştırdı.

Chase peşinden koştu, masadaki tüm kartları süpürdü, böylece Rick Rogue'u masaya yatırırken ve kalçaları ihtiyaçla bükülürken açkıtı. Chase bikini üstünü çözdü, çıkardı ve onu tamamen çıplak bıraktı.

JJ bana cesaretlendirici bir gülümseme verdi, sırtımı sıvazladı ve tekrar onlara katılmak üzere yola koyuldu. Ama kahretsin, şimdi ne yapmam gerekiyordu? Kendime yeni bir iş bulmuştum ve onlar da başka bir yere taşınmışlardı. Hissettim ki

arka kapıdan girmeye çalışan bir haydut gibi. Ya da ön kapıdan.

Kahretsin, kendime bir kapı talep etmeliyim.

Birinin dikkatinin üzerimde olduğunu hissettim ve bakışlarım Mutt'un kısık gözlerle bana baktığı boydan boya pencereye kaydı. Hatta başını yargılayıcı bir şekilde salladığına yemin edebilirim. Ama ne yapmam gerekiyordu? Balık kovalayan bir yunus gibi mücadelenin içine mi dalmalıydım?

Küçük köpeğe lanet okudum, arkamı döndüm ve hepsi alınmadan önce kendime bir yer bulmak için aceleyle ilerledim. Sikler ve delikler arasında yaptığım hızlı bir zihinsel hesaplama, birinin ortada kalacağını söylüyordu ve ilk seks partime bu kadar kısa bir süre kala bunun ben olmasını istemiyordum.

Maverick yine Rogue'un amcığıyla ziyafet çekti ve JJ parmaklarını içeri sokmak için aşağı uzandığında, Rick'in üzerine eğilirken bir elini Rick'in sırtına koyarak sırtını kamburlaştırarak inledi.

Kadın çıgılık atarak boşaldı, boşalırken tüm vücudu kasıldı ve Rick ayağa kalkıp elinin tersiyle ağzını silerken zaferine güldü. Rick onun kalçalarından tutarak öne doğru çekti ve onu masadan kaldırırken Chase de yumuşak bir hareketle onun altına oturdu. Rick, Rogue'u kışından tutup sikinin üzerinde tutarken Chase şortunu indirip tekmeledi ve JJ, küçük şişeler taşımak gayet normalmiş gibi kayganlaştırıcı dağıttı. ceplerinde dolaştırıyor.

JJ avucuna biraz alıp Chase'in siki boyunca rahatça sürünce dudaklarım şokla aralandı ve Rick bilmiş bir sırıtışla ikisinin arasına baktı.

"Biliyordum," diye mırıldandı ve JJ, eğilip dilini Chase'in dudaklarının arasına sokmadan önce omuz silkti.

Öpüşmelerini izlerken şaşkın şaşkın onlara baktım ve JJ'in eli Chase'in sikinde aşağı yukarı kaymaya başladı, parmaklarının arasından kayganlaştırıcı damlıyordu.

"Bekle, hepimiz bunu mu yapmak zorundayız?" Sesim o kadar uzağa gitmese de sordum. "Bunu yapmak zorunda mıyım?"

Rogue Rick'in omzunun üzerinden bana baktı, başını sallarken bir kahkaha attı. "Hayır, porsuk. Sadece rahat ettiğin şeyi yap."

"Ama bu da bunun bir parçası mı?" JJ'in ağzı Chase'inkinden ayrılıp bana döndüğünde şaşkınlıkla sordum.

"Bu bizim sevdiğimiz bir şey. Hoşlanmadığın bir şeyi yapmak zorunda değilsin, dostum," dedi JJ.

Maverick, "Acele edebilir miyiz, burada ölüyorum," diye homurdandı ve hepsi dikkatlerini tekrar Rogue'a çevirdi.

Rick onun kalçalarını geriye doğru yönlendirdi ve JJ, Chase'in sikini onun kışına sokarken yerinde tuttu. Chase ve Rogue, kız onun kucağına yerleşirken küfür ettiler ve Rick kızın çenesini yukarı kaldırdı, kızın kalçalarını ayırıp yavaşça içine girerken gözleri kilitlendi.

JJ hem Chase'in hem de Rogue'un etini yalamak ve emmek için eğilirken Diğerleri hareket etmeye, inlemeye, birbirlerini mıcıkklamaya başladılar ve ben markette sıradaymışım gibi öylece durdum, sikim indirimli bir sosıs gibi elimdeydi.

JJ bana baktı, benim de katılmam için başını salladı ve bacaklarımı hareket etmeye zorladım, onun karşı tarafına geçtim ve Rogue'un boynunu öpmek için eğildim, ama Rick o anda onu öne doğru kaydırđı ve ağzım onun yerine Chase'in omzuna kondu.

Geriye doğru çekildim, dirseğim Rick'in koluna çarptı ve Rogue neler olduğunu görmek için etrafına bakındı, kafası o kadar hızlı hareket ediyordu ki benimle kafa kafaya çarpıştı.

"Ah," diye güldü ve her şeyi mahvettiğimin farkında olarak geri çekildim. "Porsuk," dedi, başımı sallayıp arkamı dönmeden önce gözlerimdeki kararı görmüşüü. Rick onu öfkeyle sikmeye başladığında "Bekle - ah," diye inledi.

"Bırak onu gitsin. O bu iş için biçilmiş kaftan değil bebeğim," diye alay etti Rick ve ben de hırlayarak içeri girdiğimde Mutt'u saksı avuçlarımdan birine işerken buldum.

"Tanrı aşkına," diye tersledim, bana soğukkanlılıkla baktı ve küçük arka ayaklarını tekmeleyip toprağı göndermeden önce bu konuda bir şey yapmam için bana meydan okudu güzel temiz zeminimde. O saksıların toprağını değıştirmiş olmalıyım.

Çiş kokusuyla yüzlerce kez mücadele ettim ve artık bu lanet şeylerden kurtulmam gerektiğini düşünmeye başlamıştım.

Ben de ona sırtımı döndüm, öfkeyle üst kata çıktım, odama yürüdüm ve hayal kırıklığı içinde doğruca balkonuma yöneldim. Kollarımı korkuluklara dayadım ve oflayarak manzarayı seyrettim.

Maverick haklıydı. Bu iş için biçilmiş kaftan değildim. Bunu bilmem gerekirdi.

Rogue'u hayal kırıklığına uğratiyormuşum gibi hissetmeme neden oluyordu ve bundan nefret ediyordum. Bu

Başkaları onu benim yapamayacağım şekilde tatmin edebiliyordu ve bu beni her şeyden daha çok öfkeliendiriyordu.

JJ yeni bir müşterisi olan mistik bir seks gurusu gibi balkona çıkarken, "Fazla düşünüyorsun, kardeşim," diye şarkı söyledi. Ve evet, sanırım öyleydi. Belki de onu dinlemeye değerdı.

Kollarını benimkinin yanındaki balkon korkuluğuna yaslamak için hareket ettiğinde kaşlarını çatarak ona doğru baktım.

"Belki de bazı insanlar seks partileri için yaratılmamıştır," dedim.

"Hey, böyle konuşma," dedi JJ sertçe. "Eğer gerçekten istiyorlarsa herkes seks partisi yapabilir. Sorun şu ki bunu onun için yapıyorsun, kendin için değil. Peki, Fox ne istiyor?"

Ona kuru bir bakış attım ama o sadece başını eğdi ve cevabımı bekledi. Onun seks şeytanı bakışlarına teslim olarak bir nefes verdim.

"Onun mutlu olmasını istiyorum."

"Bu harika bir şey. Öyle. Ama sen de kendin için bu işin içinde olmalısın. Gözlerini kapatıp her şey bitene kadar sikini ileri geri sallayamazsın."

"Güzel," dedim ve o da homurdandı.

"Bunu *kendin* için istemelisin. Hoşuna gitmeli."

"Yapabileceğimi sanmıyorum, bu kadar çok şey olurken olmaz. Her yerde sikler var ve ben hiçbirinizi sikimle engellemek ya da siklerinize dokunmak istemiyorum.

kaza."

"Bak kardeşim." JJ bir elini sırtıma koydu ve kaşlarımı çatarak ona döndüm. "Bazen sıklerimiz birbirine değecek ve bu sorun değil. Büyütülecek bir şey değil."

"Ama seni becermek istemiyorum, dostum," dedim. "Sen harikasın ama ben erkeklerden hoşlanmıyorum."

"Erkeklerle ilgilenmek zorunda değilsin. Beni ve Ace'i görmezden gel. Eğer öpüşmeye, dokunmaya ya da sevişmeye başlarsak-"

"Sikişmek mi?" Tısladım ve o da hiçbir şey olmamış gibi elini salladı. Öyle miydi? En iyi iki arkadaşım birbirlerini becermekten hoşlanıyordu ve ben

Buna şaşırırmam mı gerekiyordu? Ya da onlar saldırdığında oyundan mı atılmalıydım? Kafamı toparlamam gereken çok şey vardı.

"Sadece kendine odaklanmalısın. Oraya gir, dostum. Derinlere dal. Altına git," dedi cesaret verici bir gülümsemeyle.

"Bana hiç doğal gelmiyor. Hepiniz çok uyumlusunuz," dediğimde kaşlarını çatı ve bunun üzerine düşündü.

"Çünkü seks partisine Fox Harlequin'i getirmiyorsun," dedi farkına vararak.

"Ne demek istiyorsun?"

JJ acıyan bir bakışla, "Eskiden sen şu beceriksiz, beceriksiz alet sallayıcısı gibiydin," dedi.

"Alet çingırağı mı?" Üzüntüyle yankıladım.

"Evet," dedi yüzünde asık bir ifadeyle, omzumu okşayarak. "Ama sorun değil. Bu sen değilsin. Sen Harlequin Krallarından birisin. her gün acımasız gangsterler. Girdiğiniz her odaya hükmediyorsunuz, bu yüzden Harlequins'e hükmettiğiniz enerjiyle bu seks partisine girin, tamam mı?"

"Patronluk taslamamak için kendimi zor tutuyorum," diye mırıldandım.

"Senin sorunun da bu zaten. Bir parçanı içinde tutmak için çok çabalıyorsun ama bu senin kim olduğunun bir parçası. Ve lanet olsun, Rogue ona ne yapması gerektiğini söylemene bayılıyor. Ben de buna karşı değilim. Kızımızı nasıl sikeceğimi söylemek ister misin? Buna tamamen varım."

Kaşlarımı kaldırdım, bu sese aldırış etmedim. "Otoriter olabilir miyim?" Umutla sordum.

"Evet, şehirdeki en patron sen olabilirsin. Rick karşılık verecek, Rogue güç için savaşmaya çalışmandan zevk alacak, ben ve Chase hepinizi yatıştırmak için çalışacağız ve eski günlerdeki gibi olacak. Sadece orgazm ve bolca kayganlaştırıcı olacak."

Kararlı bir şekilde başımı salladım, artık aklımda bana çok daha rahat gelen yeni bir oyun planı olduğu için heyecanlanmıştım. Ben buydum ve JJ haklıydı. Bana doğal gelen bir şekilde bir seks partisinin parçası olmam gerekiyordu ve bunun yolu da buydu. Bunu biliyordum.

"Çok ileri gidersem, aşırı sahiplenici olursam ya da başka bir şey-" diye endişeyle başladım, ama o beni kesti.

"Seni kontrol altında tutacağız," dedi sırtarak. "Bize güvenin." Başımı salladım, bunu denemeyi gerçekten istiyordum çünkü bu benim bir parçamdı ve onu sonsuza kadar uzak tutamazdım. Belki de bu onun için en iyi çıkış yoluydu. "O kitap serisini bitirdin, değil mi?" JJ sordu. "[Ruthless](#)

[Boys of the Zodiac](#)?"

"Evet," dedim sırtarak, JJ'in bana kitabı okutmakla neyi amaçladığını nihayet anlamıştım. İtiraf etmeliyim ki bu beşli işin nasıl yürütüleceğine dair bana çok iyi bir fikir vermişti, ancak sonunda işlerin nasıl sonuçlandığına gerçekten çok şaşırmıştım.

"Yani zaten ayrıntılı, açık, cidden ateşli seks partisi sahneleri okudunuz," dedi gururla. "İlham almak için bunlardan yararlanın."

"Tamam," dedim başımı sertçe sallayarak. "Bunu yapabilirim."

"Hadi o zaman, kızımızı yormadan önce." Döndü ve beni evin içine doğru götürdü, bu sırada ben de kafeste tutmaya çalıştığım içimdeki sahiplenme duygusunu serbest bıraktım. Kalbim hızla çarpmaya başladı ve kendime olan inancım arttı. Bunu istiyordum. Onun hepimizin arasında bir anda mahvolduğunu görmek için yanıp tutuşuyordum ve eğer bu fanteziyi gerçeğe dönüştürebilsem ve bunu tam olarak nasıl yapacaklarını onlara anlatabilsem, o zaman buna fazlasıyla varım.

JJ'i dışarıda takip ettim, Rick onu derinden ve sertçe sikerken Rogue'u doruğa doğru tırmanırken buldum, Chase aşağıdan onun içine girdi, ecstasy inlemeleri beni anında tekrar sertleştirdi.

Karanlık bir şekilde sııttım, Maverick'e doğru yürüdüm ve onu kızın üzerinden çekerek şaşkınlıkla geri tökezlemesine neden oldum. O hırlarken şortumu indirdim ve bir süre sonra kendimi onun içine soktuğumda Rogue'un nefesi kesildi.

Ani değişiklikle haykırdı, tam sikimin üzerine geldi ve her zamanki gibi mükemmel hissettiren uzunluğumu sıkarken inledim. "Hey, sinek kuşu."

"Porsuk," diye inledi ve şu anda bu isim kulağıma hoş geliyordu.

"Kızımızı öp ve benim için gelirken tadının nasıl olduğunu söyle, Ace," diye emrettim ve Chase onun saçlarını kavradı, başını çevirdi ve Rick'ten çaldığım zevk dalgasını sürerken dilini dudaklarının arasına soktu.

JJ, Chase'in arkasına geçip bana başparmağını kaldırıp göz kırptı ve Rick diğer tarafımdan yaklaşırken Rogue'u daha sert becerdim. Yapıyordum. Hayır, onu geç. Öldürüyordum. Seks partisi kralıydım ve işim bittiğinde hepsinin bunu bildiğinden emin olacaktım.

Chase'in sikinin kıcına pompalandığını hissedebiliyordum ve inledim, kendimi rahatlatıp tadını çıkarırken bunun ne kadar iyi hissettirdiğini inkar edemiyordum.

"Tadı cennet gibi," dedi Chase onunla öpüşmeyi keserken, Rick'i diğer tarafından öpmek için döndü ve onu kendine çekerken göğüslerini avuçladı

daha yakın.

JJ, Chase'in yara izlerini öptü, başını zevkle arkaya yatırmasını sağladı, Rogue'un içine derinlemesine girip hareketsiz kalmadan önce göğüs kaslarının arasından ter akıyordu, JJ'in bir öpücükle yuttuğu alçak bir iniltiyle bitirdi.

Rick, Rogue'u tutup kaldırdı, böylece Chase geri çekilebildi ve onu masanın üzerinde dizlerinin üzerine çökmeye zorlarken sikim içinden kaydı.

Parmaklarımı Rogue'un saçlarının arasına sokarken "JJ onun altına uzan" diye emrettim ve Rogue ilerlemeden önce kirpiklerinin altından bana baktı. sikimi dudaklarının arasına aldı.

Zevkle iç çektim, JJ onun altına yerleşip onu sikmeye başlayabilmek için aşağı çekerken saçlarını yumruğumun etrafına dolayarak tuttum.

Rick onun arkasına geçti, kıkına girmek için mükemmel bir yükseklikteydi ve içine girmeden önce sikini kayganlaştırıcıya buladı. Kalçalarını her itişinde sikim Rogue'un boğazının arkasına baskı yapıyordu ve sonunda kendimi bıraktığımı ve hepsinin bir parçası olduğu ritmi bulduğumu fark ettiğimde zevkle inledim.

Boşalmam uzun sürmedi, Maverick'in de işini bitirmesinden sadece birkaç saniye önce derin bir iniltiyle ağzının içinde bitirdim, kıkına sert bir şaplak atarak onu titretti ve inletti.

Ben, Rick ve Chase masanın etrafındaki sandalyelere çöküp JJ'le sevişen sanat eserini izlerken JJ de onunla kalmıştı. Vücudunda hiç kemik yokmuş gibi hareket ediyordu, kalçalarının her hamlesi

Bir dans hareketi gibi onları döndürdü ve sağ dizini kolunun üzerine bağladı. Adam onun içinde işini bitirmeden önce iki kez daha boşaldı, hepimizin önünde onu sahiplenirken sırttı ve tıpkı geri kalanımızın yaptığı gibi onda izini bıraktı.

JJ yere çöküp yanımıza oturdu ve biz onun yıkımını hayranlıkla izlerken Rogue nefes nefese yatıp parmaklarını teninde gezdirdi.

İt bir kez daha kapı aralığında belirdi, gözleri bana takılmadan önce teker teker aramızda dolaştı ve eğer halüsinasyon görmüyorsam, küçük Şerefsiz, tüm bunlar enerjisini tüketiyormuş gibi bir nefes çekip içeride kaybolmadan önce bana başıyla onay verdi.

"Şimdi tatmin oldun mu güzelim?" Rick sordu.

"Asla," diye soludu, ön tarafına doğru yuvarlandı ve baştan çıkarıcı bakışlarındaki sıcaklıkla bizi izledi.

Tekrar sertleşmeye başladım ve diğerlerine baktığımda onların da çoktan gitmek için can attıklarını gördüm.

"Hâlâ aç mısın Fox?" diye sordu nefes nefese, bundan hoşlanıp hoşlanmadığımı, daha fazlasını isteyip istemediğimi anlamak için gözlerime bakarak. Bunu inkâr etmek mümkün değildi. Bu günah yuvasında yerimi bulmuştum ve artık gücümü nasıl kullanacağımı biliyordum.

Ayağa kalktım, Chase ve JJ'e parmaklarımı şıklattım ve Rick şeytanca gülerken onlar da emirlerimi almaya hazır bir şekilde hazırolda durdular.

Rogue'un çenesini avucumun içine aldım ve alev alev yanan gözleri hayatla parıldarken ona gülümsedim.

"Açgözlü, sinek kuşu. Şimdi sana söylediklerimi aynen yap."

BUNDAN BİRKAÇ YIL SONRA.

Estelle barı silerken **ben** de parmaklarımı bara vurdum.

Günün bu erken saatinde hayat sessizdi ve JJ arka ofiste bazı evrak işleriyle uğraşırken ben de öğle yemeği yemeyen bir hanımefendi gibi aylaklık ettim.

"Sana bir sandviç getireyim mi?" Estelle sanki aklımı okumuş gibi sevgiyle sordu ve ben de umutla başımı kaldırdım. "Burada sizin için bir araya getirebileceğim bazı şeyler var. Ekmek taze, biraz da peynirim var..." Seçenekleri kontrol etmek için kafasını buzdolabına soktuğunda, bulduğu malzemeleri alıp barın üzerine yerleştirirken sözlerini yarıda kesti.

Bakışlarım peynire takıldı ve aniden artık o kadar da aç hissetmiyordum. Bunu düşününce midem bulandı ve yüzümü buruşturdum.

"Bilmiyorum," diye başladım ve bana sertçe baktı.

"Seni iyi tanımıyor olabilirim ama ikram edilen bir atıştırmalığı geri çevirdiğini hiç görmedim," dedi gözlerini bana dikerek ve ben de homurdandım, bu gözlemden rahatsız olup olmamam gerektiğini düşündüm, sonra da bana fazladan atıştırmalık kazandıracaksa sorun olmayacağına karar verdim - tabii içinde peynir olmadığı sürece.

"Atıştırmalık istiyorum," dedim kararlılıkla ama peynir tekrar gözüme çarpmaya çalışınca ürperdim. "Tam bir sandviç yapmak yerine biraz ekmek ve tereyağı olabilir mi?"

Estelle beni bakışlarıyla kısırdı, buzdolabından yeni çıkardığı malzemeleri bir kenara itti ve kendimi onun gözlerindeki bilmiş bakışın içinde hapsolmuş bulduğumda bana doğru eğildi.

"Bu dansı daha önce de yapmıştım, yavrum," dedi yavaşça, gözleri yüzümden aşağıya, vücuduma doğru geziniyor, sonra tekrar zıplayarak benimle buluşuyordu.

bir kez daha baktı. "En son ne zaman kanaman oldu?"

"Şimdi ne oldu?" Kaşlarımı çatarak sordum.

"Bloody Mary. Bir haftalık mola. Bir fahişenin tatili mi?"

"Ha?"

"Regl dönemindesin yavrum, bana naz yapma. Buralarda her yerde gördüm.

Ne kadar geç kaldın?"

"Geç mi?" Ne demek istediğini anladığımda başımı sallayarak ciyakladım. "Hayır."

"Hayır mı?" diye sordu kaşlarını kaldırarak. "Bu soruma bir cevap değil. Hayır demenin o adamlarınla prezervatifsiz kaç kez seviştiğini ortadan kaldıracığını mı sanıyorsun? Seksin bebek yapmak için tasarlandığını biliyorsun, değil mi? Çoraplarını uçurmak için değil."

"Bebekler mi?" Tekrar ciyakladım çünkü anlaşılan artık ciyaklayan biriydim, başımı daha güçlü bir şekilde salladım ama tam bunu yaparken peynir bana bir bakış attı ve ayağa fırladım, aceleyle banyoya doğru uzaklaştım çünkü onun delice sorularının beni kusturacağından oldukça emindim.

Estelle'in yüksek topuklu adımları beni kulüpte ve koridorda takip etti, ancak dizlerim banyonun fayanslı zeminine çarptığında ve ben tuvaletin üzerine yığılmaya başladığımda görünmedi.

Karnım sıkışırken porselen kenarını kavradım ve biraz daha kustum, ama hiçbir şey gerçekten yukarı ve içimden çıkmadı.

"Güzel kız?" JJ'in endişeli sesi beni buldu ve etrafıma bakındım, onu başımda dururken buldum, solgun yüzlü ve endişeliydi, eli omzuma indi ve parmaklarını tenimde gezdirdi.

"Estelle çıldırdı," diye kısıp bir sesle tısladım, sonra Estelle'in onun hemen arkasında olduğunu fark ettim, bana bakarken kalın kalemle çizilmiş bir kaşını kaldırmıştı

Bir striptiz kulübünün tuvaletinde yere diz çökmüş, tek bir içki bile içmeden utanç içindeydim.

"Hayır tatlım, sen sadece inkar ediyorsun. Al bakalım." Tampon olduğunu düşündüğüm bir avuç dolusu tampon uzattı ama Johnny James robot gibi uzanıp onları alırken, o küçük ince paketlerin içinde başka bir şey olduğunu fark ettim.

"Bunlardan birini almama gerek yok," diye itiraz ettim.

"Hastanede o şeyi kukundan çıkarmaya çalışana kadar her zaman inkar ederek yaşayabilirsin, ama biraz ön uyarının tercih edileceğini düşünmek zorundayım," dedi Estelle gerçekçi bir şekilde.

"JJ?" Yalvardım, kendimi kaybetmeden önce o deli vombata saçmalamayı kesmesini söylemesini istiyordum.

Johnny James bir tür trans halinden çıkmış gibiydi ve elime uzanarak, neredeyse dans hareketlerinden biri gibi hissettiren hızlı bir hareketle beni ayağa kaldırdı.

"Eve gitmeliyiz," dedi, beni kendisiyle birlikte çekiştirip çıkışa yönelirken doğrudan bana bakmıyordu.

"Tebrikler," diye arkamızdan seslendi Estelle, ben de telaşla ona bakmak için boynumu büküm. "Ya da başsağlığı. Hangisini istersen ihtiyacım var." JJ beni kulübün içinden çekip çıkarırken bir kahkaha attı ve ben daha ne olduğunu anlamadan güneşin altında dışarı çıkmıştık ve JJ beni parlak turuncu Mustang GT'sinin yolcu koltuğuna oturtuyordu.

O da bindi, gözlerini yola çevirip başka bir şey söylemeden uzaklaşmadan önce benim için emniyet kemerimi dikkatlice bağlamak için uzandı.

Gömleğinin cebinden çıkan bir avuç hamilelik testine baktım ve nabzım göğüs kafesime o kadar sert vurmaya başladı ki nefesimi kontrol etmek için savaştım.

"Haplarını alıyorsun, değil mi?" diye sordu çok uzun bir süre sonra ve ben de başımı salladım.

"Evet. Elbette." Yine de biraz kaşlarımı çattım, çünkü dürüst olmak gerekirse çoğu zaman onları unutuyordum. "Çoğunlukla."

JJ ölmek üzere olan bir hamamböceği gibi bir ses çıkardı ve ben de endişeyle ona baktım.

"Prezervatif kullanmayı bıraktık," diye bir dua ya da belki bir lanet gibi nefes aldı ve ben dudağımı ısırdım.

"Prezervatifleri sevmiyorum," diye mırıldandım, huysuz bir çocuk gibi konuşuyordum ama öyleydi işte.

"Çok fazla seks yaptık," dedi, yüzü o kadar solgundu ki onun da kusacağına yarı yarıya ikna olmuşum.

Başımı salladım ve eve doğru hızla dönerken dünyanın geçip gidişini izledim.

"Hamile değilim," dedim kararlılıkla çünkü bunu evrene söylersem açıkça ortaya çıkacaktı.

"O kadar çok seks var ki," diye tekrar nefes aldı JJ ve ben en son ne zaman regl olduğumu düşünmeye çalışırken dönüş yolunun geri kalanında sessiz kaldık, çünkü son birkaç ay içinde hiç regl olmadığım kesindi.

Sikeyim.

"Neler oluyor JJ?" Koridordaki banyonun önünde durmuş, ayaklarının dibinde yerde oturan İt'i izlerken

Kapıya dikkatle baktı.

Bana daha önce hiç bakmadığı, dehşet ve şaşkınlık arası bir bakış attı ve ben de kaşlarımı çatarak önünde yavaşlayarak durdum.

"J?" diye sordum, ses tonum yumuşarken kalbimde bir korku titreşimi belirdi. "Rogue iyi mi?"

"Evet, dostum," dedi içi boş bir sesle, kapıyı işaret ederek. "Kız içeride."

"Neler oluyor?" Chase, Fox'la birlikte görüldüğünde sordu.

Etrafını sardığımızda JJ gözle görülür bir şekilde yutkundu, cevaplara açtı ve sonunda onları bıraktı.

Mutt mızımızlanırken, "Rogue hamilelik testi yapıyor," dedi.

Bu kelimeler böyle bir sıraya dizildiklerinde bir anlam ifade etmeliydi, ancak bir şekilde beynim onları anlamakta zorlanıyordu.

"Hepiniz orada durmuş işemeye çalışmamı dinlerken bunu yapmak imkânsız," diye seslendi ve JJ bizi koridor boyunca ilerletti.

"Hamile mi?" Etrafımdaki dünya kararırken ve kulaklarımda bir çınlama başlarken Fox sordu, ama ses tonundaki umudu fark ettim.

Chase hemen, "Hayır, değil," dedi ve JJ'e bakarken manik bir kahkaha attı. "Bu bir şaka, değil mi? Bektan bir şaka ama yine de bir şaka, değil mi J?" Gülmeye devam etmeye çalıştı ama JJ başını sallayınca gülmesi kesildi ve şaka yapmadığından hiç şüphem olmadığını anladım.

Hayır, bu bektan olasılık fırtınası gerçekten etrafımızda dönüyordu ve ciğerlerimdeki tüm havayı boğuyordu.

"Doğum kontrol hapı kullanıyor," diye ağzımdan kaçırdım ve JJ bana kaşlarını çatı.

"Hap yüzde yüz etkili değil," diye mırıldandı ve başımı sallayarak sırtım duvara çarpana kadar geri çekildim.

"Hadi ama, o kadar da kötü değil," dedi Fox, bize gülümseyerek, sanki bu harika bir şeymiş gibi gülümsüyordu. Bizim kim olduğumuzu biliyor muydu ki? Biz acımasız bir grup lanet günahkârdık. Öldürdük İnsanları soyup soğana çevirdi ve dünyadaki tüm kötülüklerden beslendi. Bir bebeğin bunun neresine sığacağını düşünüyordu?

"O kadar kötü değil mi?" Avuç içlerimi göğsüne bastırarak tısladım ve o da bana kaşlarını çatı.

"Bunun bir çok olduğunu biliyorum," dedi. "Sadece bir dakikaya ihtiyacın var-"

"Henüz pozitif bir sonuç bile almadı Fox," dedi JJ kararlı bir şekilde. "Bu yanlış bir alarm olabilir."

"Biliyorum dostum. Sadece söylüyorum," dedi Fox.

Chase bir elini yüzünde gezdirerek, "Öyle deme," dedi ve Fox koridor boyunca ilerlemeden önce bize dilini şaklattı ve nazikçe

banyo kapısını alıyor.

"İyi misin sinek kuşu?" diye sordu.

"Evet," dedi, kapının kilidini açıp dışarı çıkarken kapı tıkırdadı ve onu gördüğüm için o kadar rahatlamıştım ki yaşadığım şokun etkisi geçti.

"İki çizgi var. Bu negatif, değil mi?" dedi, biraz gergin bir kahkaha atarak.

"Sanırım öyle. Bunun için teşekkür ederim," dedim ağır bir sesle, Fox çiş çubuğunu ondan alırken ve o da en yakınındaki JJ'e sarılmak için aceleyle ilerlerken.

Başının üstünü öptü, tüm bu saçmalıklar yüzünden hâlâ solgun görünüyordu ve Chase ona arkadan sarılmak için ilerledi.

Rogue gözlerimle buluştuğunda rahat bir nefes aldım ve gülümsedim. "Bu da hayatımda atlattığım bir başka kurşun oldu."

"Götlük yapma Rick," diye mırıldandı JJ, ama Rogue böyle zamanlarda hep kara mizaha başvurduğumu biliyordu, gerçi büzülmüş dudakları bunu o kadar da komik bulmadığını söylüyordu. Muhtemelen şu anda Rus Ruleti günlerimle ilgili bir şaka yapmamalıydım ama hey ho, ben böyleyim işte.

"Sinek kuşu mu?" Fox boğazını temizleyerek konuştu ve hepimiz ona baktık, şu anda telefonunda bir şeylere dokunuyordu. "Sadece talimatlara baktım ve..." Telefonundaki bir fotoğrafı elindeki hamilelik testiyle karşılaştırdı. "Bir saniye gel, bebeğim." Ses tonundaki nezaket kalbimin şiddetle çarpmasına neden oldu ve diğerlerinin kollarından sıyrılıp ona doğru yürüyen Rogue'a baktım.

"Ne?" diye sordu.

"Sanırım negatif için bir, pozitif için iki çizgi var," dedi kısık bir sesle, ona telefonu ve çubuğu tekrar göstererek.

"Siktir," diye nefes aldı ve nabzım kulaklarımda kontrolsüzce atmaya başladı. Banyoya daldı ve daha da fazla hamilelikle geri döndü.

Testler, hepsini birbiri ardına ekrandaki talimatlara göre kontrol etti ve her seferinde iki çizginin işaretlediğini görünce bir kenara fırlattı.

Bir tanesi gevşek çeneli suratıma tokat gibi çarptı ve idrarın sıçramasını gerçeklikten gelen bir tokat gibi alırken küfrettim. Artık evren bile benimle alay ediyordu.

"Neler oluyor?" JJ korku içinde parmaklarını saçlarında gezdirerek sordu, diğer eli Chase'in gömleğine yapışıp onu kendine çekti.

"Hepsi pozitif," diye açıkladı Fox, biz dehşet içinde bakarken parlak gözlü ve neşeli görünüyordu.

"Bir bebekle ne yapmamız gerekiyor?" Öfkeyle talepte bulundum, ancak beni asıl etkisi altına alan korkuydu. Ben baba olamazdım. Ben lanet olası bir katildim. Tatlı, yumuşak ya da nazik değildim. Ve bunlar bebeklerin ihtiyaç duyduğu şeylerdi. Ben yıkıcıydım. Onu kırar, incitirdim.

"Yükseltmek mi?" Fox denizkızı partisindeki bir istiridye kadar mutlu bir şekilde önerdi. "Hayır," dedim panik içinde, Rogue bakışlarımla karşılaştığında koridorda geri geri giderek, Gözlerinde yaşlar yüzüyordu. Ve hayatımda ilk kez, bana ihtiyacı olduğunda ona gitmedim. Geri çekilmeye devam ettim, kendimi ondan ve çok yakın kalırsam içimdeki karanlıkla lekeleyeceğim çocuktan uzaklaştırmam gerekiyordu. Çünkü onu korumak artık uzak durmak anlamına geliyordu.

Rogue bir hıçkırık kopardı, banyoya geri döndü ve kapıyı çarptı, kapıyı kilitlerken hepimizi dışarıda bıraktı. Suçluluk duygusu göğsüme çarptı ama ona gidemezdim. Gitmek zorundaydım. Buradan siktir olup gitmeliydim.

Koridorda bir pislik gibi koştum ve kapıdan içeri girdim. Fox, Chase ve JJ'e beni almaları için emir verirken garaja girdim. Arkamdan aceleyle geldiklerini hissettim ama Fox'un anahtarlarını alıp kamyonetine atladığımda beni durdurmaya çalışmadılar. Onlar da benimle birlikte bindiler. Ve birdenbire korkaklar gibi rüzgâra karşı kaçmaya başladık.

Tuvalete baktım, acaba orada boku kanalizasyona taşımaya mahkum suyun arasında kaderimle ilgili bir imgelem okuyabilir miyim diye merak ettim ve Kendi başarısızlıklarımı düşünürken kendimi kaybettim.

Bu iş için biçilmiş kaftan değildim. Açık ve net. Anne olmanın neye benzediğini bilmiyordum. Beşimiz arasında sadece JJ'in gerçekten böyle bir annesi olmuştu ve Helena onu sevmiş ve elinden geldiğince ona bakmış olsa da, hayatta kalmak için ihtiyaç duyduğu şeyleri ödemek için vücudunu kullanırken her gece yatak odasından yabancı erkeklerin gelip gitmesini izlemenin kolay olmadığını biliyordum.

Sevgi dolu, anne figürleriyle olan deneyimim tam olarak sıfırdı. Kendi annem bana bakamayacak kadar uyuşturucu bağımlısıydı ve doğduğum anda ondan alınıp sisteme yerleştirilmiştim. Bir kez olsun gelip beni geri istememişti ve ben de her zaman benden kurtulduğu için rahatlamış olduğunu düşünmüştüm. Bu acı veriyordu, ama bu eski bir yaraydı, uzun zaman önce iyileşmiş ve çoğunlukla

bu günlerde unutuldu. Ama Şimdi unutmak o kadar kolay değildi. Çünkü annelik meselesini çözmek için sahip olduğum tek umut, bir sonraki vuruşunu beni hayatında tutma Şansına tercih etmişti.

Burada ne yapmam gerektiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ve dört erkek arkadaşlarım da bu konuda en az benim kadar Şaşkındı. Hepsinin de bu ihtimal karşısında olabildiğince dehşete düşmüş göründüklerinden bahsetmiyorum bile. Fox hariç hepsi.

"Rogue?" sadık küçük porsuğum banyo kapısına vurdu ve ben hıçkırarak ağladım, ona bir kez daha cevap veremediğim için yanaklarımı boyayan gözyaŐlarımı dalgınca fıraladım. zgn olduğum için ağlamıyordum, dehşete kapılmıŐtım.

Ağır bir gümbürtüyle kapı takırdadı ve Fox ikinci kez kapıya çarpıp kilidi kırarak odaya zorla girdiğinde ona bakmak için döndüğümde nefesim kesildi.

"Sinekkuşu," diye homurdandı, aniden ortaya çıkıŐına alıŐmam için bana tek bir saniye bile vermeden yere düştü ve beni kollarının arasına aldı. Ağzı benimkini buldu, tekrar geri çekilmeden önce dudaklarımı yakan ateşli bir pck. "Seni kontrol için hastaneye götüreceğim," dedi kararlı bir Şekilde, Mutt da aynı fikirdeymiş gibi havlarken, minik köpeğim beni yalayabilmek için ayağa fırladı.

Fox'un başının üzerinde asılı tuttuğu çıplak ayak parmakları.

"Hastane mi?" Ciyakladım, reddetmek istedim çünkü bunun gerçek olduğu anlamına geleceğini biliyordum. Testler, taramalar ve sorular olacaktı ve ben bunlarla başa çıkabileceğimi gerçekten düşünmüyordum. "Fox, sanırım sadece yemek yemek istiyorum. Ben GPR tekrarlarını izlerken çikolata içip ağla," dedim ama başını salladı ve beni banyodan çıkarıp doğruca kapıya götürdü.

"Hayır. Bu gerçek ve bundan kaçamazsın. Ayrıca, bana bir söz verdin, değil mi?"

"Artık koşmak yok," diye nefes aldım ve başını sertçe salladı, garaja giden kapıyı açıp beni aşağıya taşımadan önce başımın üstünü öpmek için eğildi. Beni bir bebek gibi taşımasına gerçekten ihtiyacım yoktu, ama kollarında sıkıca tutulma hissini sevdiğimi itiraf etmeliydim, bu yüzden ona yaslandım ve bunun olmasına izin verdim.

Fox beni cipimin yolcu koltuğına yerleştirirken it geride kaldı ve kamyonetinin kayıp olduğunu ve diğerlerinin de onunla birlikte kayıp olduğunu fark ettim.

"Gittiler mi?" Düşüncesi bile kalbimi sızlatırken sordum.

Fox onaylarcasına homurdandı, kısa bir an için yüz hatlarında öfkeli bir ifade belirdi, sonra elini benimkine sımsıkı sararak sessizce yola koyulduk.

"Bilgin olsun diye söylüyorum," dedi Fox, pencereden dışarı, adımı her zaman açlıkla çağırın denize bakarken. "Eğer hamileysen ve onu doğurmak istiyorsan, ben varım. Her şeye varım. Bebek bezi, kusmuk, gece geç saatlere kadar, hepsi. Hatta bebek konusunda da sana yardım ederim."

Öksürerek bir kahkaha attım ve kahkaham dehşet dolu bir hıçkırığı dönüşürken bile bana sırttı.

"Eğer sende kalmasını istemiyorsan, o zaman ben de varım," diye ekledi, başparmağı elimin arkasında geziniyor ve istediğinde bu kadar acımasız olabilen bu adamın şefkati karşısında biraz titrememe neden oluyordu.

"Seninim, sinek kuşu. Koşulsuz. Koşul yok. Bir çocuğun tanıdığı en harika anne olmak senin içinde var ve geri kalanımız sadece bir yolunu bul."

"Yani sen... istiyor musun? Eğer varsa?" Yüzünü inceleyerek sordum.

Bir sonraki büyük maceramızı planladığımız çocukluğumuzdaki gibi sırtıtmamaya çalışırken heyecanını gizleyemiyordu.

"Dürüstçe mi?" diye sordu, bana öyle bir baktı ki, vereceği cevabın beni korkutmasından endişe ediyordu ama bunu duymam gerekiyordu. "Evet. Aslında evet. Ama her şeyden çok seni istiyorum. Neye ihtiyacın olduğunu ve seni neyin mutlu edeceğini istiyorum. O yüzden gidip neyle karşı karşıya olduğumuzu öğrenelim ve sonra bu kararı sen ver. Her ne şekilde olursa olsun, ben buradayım ve senin yanında olacağım."

"Tanrım," diye mırıldandım, çıldırmadan önce onun parlayan yüzüne baktım.

Bu dünyada ne kadar küçük olduğumu, yaptığım herhangi bir şeyin gerçekten ne kadar az önemli olduğunu ve yaptığım herhangi bir şeyin gerçekten ne kadar önemsiz olduğunu hatırlamaya çalışırken denizin görüntüsüne odaklandım. Buna içimde büyüyen küçük bir insanın dünyayı sarsan ihtimali de dahil olsa bile.

Fox hastaneye girdi ve tam bir pislik gibi ambulanslar için ayrılmış olması gereken bir bölmeye park etti.

Arabadan indi, arabanın etrafında koştu ve sanki hastaneye yürüyerek gidemeyecekmişim gibi beni tekrar kollarına alarak hızla kapımı açtı. Tabii ki ayağымda ayakkabı yoktu, bu yüzden yürümek zorunda olmamak kötü bir şey değildi, ama insanlar bize bakmaya başladığında biraz utandım.

Fox doğruca içeri girdi, resepsiyonda bekleyen insanların sırasını atladı ve bir yere gitmek için hamle yapan bir hemşireyi köşeye sıkıştırdı.

"Tarama yapılması gerekiyor," diye sertçe bağırdı.

"Tarama mı?" diye sordu, kaşlarını hafifçe çatarak ondan bana baktı. "Ne tür-"

"Bebekleri kontrol eden türden. Şimdi."

"Efendim, öylece-"

"Bana nereye gideceğimi söyle," diye sordu ve kızın kaşları çatılsa da onun sesinin gücü karşısında yumuşadı ve belki de biraz

Onun gözlerinde de tanıma vardı. O artık Harlequin Krallarından biriydi, bu kasabanın hükümdarıydı ve Sunset Cove'da onun olmadığı çok az köşe vardı.

Biliyorum.

"İkinci kat, asansörden sağa dönün. İşaretleri takip edin-"

Fox sözünü bitiremeden çekip gitti ve ben gülerken yüzümü onun omzuna gömdüm.

"Tam bir pisliksin," diye mırıldandım.

"İhtiyacınız olanı aldığınızdan emin olmak için her şeyi yaparım," diye cevap verdi omuz silkerek.

Asansörün düğmesine bastı, asansör geldiğinde bekleyen insanların yanından geçip gitti ve sanırım onunla ilgili bir şey çok iticiydi çünkü hiçbiri bizi takip etmedi. İkinci kata çıktık ve Fox bizi doğruca doğum öncesi ünitesindeki masaya götürdü ve oradaki kadının dikkatini çekmeden önce orada da çalışıyordu.

"Kızımın bir taramaya ihtiyacı var," dedi kararlı bir şekilde ve kadın kaşlarını çatarak başını kaldırdı.

"Bu odada bekleyen insanların yarısı da öyle."

"Önce biz," dedi ve cebinden bir tomar para çıkarıp kadının önüne attı. "Gerekirse sonra silahımı çıkarabilirim?"

Kadın ona birkaç saniye göz kırptı, odaya şöyle bir göz gezdirdi ve kimse fark etmeden parayı aceleyle cebine attı. Kendisini takip etmemizi işaret etti ve başka bir koridordan geçerek loş bir odaya girdik; orada bir ultrason makinesinin yanındaki yatağı işaret etti.

Fox beni üzerine yatırdı ama geri çekilmek için hamle yaptığında elini tuttum ve istese de istemese de onu yanımda tuttum.

Gerçi dudaklarında beliren sırıtış bu durumdan memnun olduğunu gösteriyordu.

"Kapa çeneni," diye tısladım.

"Ben bir şey söylemedim."

"Düşünüyorsun."

"O zaman düşünmeyi bırakacağımdan
emin olabilirsin." "Bu ideal olurdu,"
diye kabul ettim.

"Tamam, başlıyoruz," dedi sonograf, gömleğimi yukarı kaldırırken
boğazını temizledi ve karnımın alt kısmına soğuk jöle fışkırttığında nefesim
kesildi. "Sadece rahatla ve ekranı izle.
Burada bakacak bir şey yok."

Garip sonda şeyini karnıma bastırırken alt dudağımı çiğnedim,
gözlerim küçük ekrana kaydı ve o şeyi hareket ettirdikçe yer değiştiren
siyah ve gri granüllere bakarken Fox'un elini sıkıca kavradım.

"Tamam... işte buradayız," dedi ekranın ortasında karanlık bir leke
belirirken, ortasında kalbimin durmasına ve nefesimin ciğerlerimde
sıkışmasına neden olan küçük bir yumru vardı.

"Ah," diye nefes aldım, gözyaşlarım ben onaylamadan yanaklarımdan
aşağı döküldü ve Fox daha iyi görebilmek için öne eğilirken keskin bir
nefes çekti.

"Vay anasını, bu bir bebek," dedi.

Ekrandaki küçük şeye baktım, taramamı yapan kadının sözleri
kulaklarımdan akıp giderken nefes almayı unuttum ve az önce benim olan
gerçekliğin büyüüne kapıldım. Kalbim dakikada milyonlarca kilometre
hızla atıyor, avuçlarım kayganlaşıyor ve Fox'un elini ölümcül bir şekilde
kavırıyordum çünkü içimde derinlerde bir şey bükülüp oraya yerleşiyor ve
daha önce hiç aklıma gelmemiş bir fikre dönüşüyordu.

Hiçbir şey değişmemişti ama yine de her şey aynı anda değişmişti; içinde bulunduğum gerçeklik ile birkaç ay sonra karşıma çıkacak olan gerçeklik aniden birbirine tamamen yabancı olabilirdi. Bunun neye benzeyeceği ya da ne anlama geleceği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama tüm bu tuhaf ve düşünülmemiş olasılıklar önümde açılıyordu.

Bunun ne anlama geldiğini ya da şu anda ne istemem gerektiğini bilmiyordum ama gerçek tam orada, o ekranda duruyordu, minik uzuvlar hareket ediyor ve kalp atışları atıyor, bir an daha inkar etmeme izin vermiyordu.

O bir bebektir.

Küçük bir bebek. Ve o benimdi.

Kumsalda bir ileri bir geri volta attım, güneş sırtıma vuruyordu ve dünya fırtınada lanet olası bir teknedeymişim gibi sallanıp duruyordu.

JJ yere oturmuş, beni önünde adımlarken izliyordu, Maverick ise hâlâ yanımızda park etmiş kamyonun içindeydi ve alnı direksiyona yaslanmıştı.

"Bunu yapamam J," dedim kumda bir yol açmaya devam ederken, onun önünde bir ileri bir geri yürürken. "Ben bu iş için biçilmiş kaftan değilim."

"Ve sen benim öyle olduğumu mu düşünüyorsun?" JJ homurdandı. "Kendi babamla daha yeni tanıştım. Ben bir baba olamam. Bunun neye benzediğini bile bilmiyorum. Artık sandaletle çorap giymek zorunda mıyım? Tanrım, tıpkı Gwan gibi olacağım." Yüzünü ellerinin arasına gömdü ve Rick sonunda kamyonundan çıktı, bize doğru kararlı adımlarla yürüyen JJ'e suçlayıcı gözlerle baktı.

"Sensin," diye suçlayıcı bir şekilde homurdandı, JJ'i tutup ayağa kaldırdı. "Bize bunu yapan senin sikin."

"Ne?" JJ havlayarak Rick'in ellerini üzerinden itti ama Maverick tekrar üzerine atılarak onu bir futbol topuyla yere serdi ve kumda üzerine düştü. "Bizim bilmediğimiz bir şey bildiğin için sikini hep iki kat sarmak zorunda kalıyorsun. Süper yüzücüleriniz var, itiraf edin! Bunun sorumlusu sen ve senin sinsi ninja sikin."

"Siktir git." JJ, Rick'e yumruk atarak karşılık verdi, ikisi kumda yuvarlanıp kavga ederken ben onları aptal aptal izliyordum, yarı yarıya müdahale etmem gerektiğinin farkında olsam da bunu yapamayacak kadar dikkatim dağılmıştı.

JJ, Rick'e, "Sikinde bir tür vudu büyüğü dövmeö olan sensin," diye hırladı. "Bunun bir doğurganlık büyüğü olmadığını nereden biliyorsun, ha?"

"Boşuna uğraşıyorsun Johnny James," diye tısladı Rick, JJ'in boğazını tutup onu boğmaya başladı. "Süslü hareketleri olan sensin, "Muhtemelen bunca zamandır sikini onun yumurtalıklarına doğru dans ettiriyordun."

İnledim, gökyüzüne baktım ve yukarıdaki yalnız beyaz buluta bize yardım etmesi için yalvardım.

"Babalık testi yaptırmamız gerekecek," dedim. "Bunu yapabilirim, ama benden değilse."

Diğerleri hareketsiz kaldılar ve bana yaklaşırken giysilerindeki kumları fırçalayarak yükseldiklerini gördüğümde aşağıya baktım.

"Benim olamaz," diye mırıldandım, babamı düşünüyordum, genlerinin ben öldüğümde ölmesi gereken lanet olası bir amcık babamı. Cohen soyunu devam ettiremezdim, kötü DNA'larla ve çok fazla kirlilikle doluydu. "Bu dünyaya bir canavarın gelmesinin sebebi ben olmayacağım."

"Ace," dedi JJ usulca, bana doğru uzandı ve yanağımı avuçlarının arasına aldı. "Sakin öyle söyleme dostum."

"Hey, kötü babalar kulübünün tek üyesi sen değilsin," diye mırıldandı Rick, belli ki aynı şeyden endişe duyuyordu. "En azından sen

Tamam. Kafayı yemiş durumdayım." Şakağına vurdu. "Rogue'un mükemmel suratıyla benim yavrularım şeytan olur. Bunun ne kadar tehlikeli bir kombinasyon olabileceğini biliyor musun?"

Kaşlarımı çattım, kendisi hakkında böyle konuşması hoşuma gitmemişti ama kendi çocuklarımı savunmadan onun potansiyel çocuklarını savunmaya başlarsam ikiyüzlü olacağımı da biliyordum.

Bir korna şiddetle çaldı, sonra tekrar ve tekrar ve Fox'u Rogue'un kırmızı Jeep'iyile sahile inerken buldum, üst dudağı mutlak bir öfkeyle kıvrılmıştı.

Yanımıza yanaştı, her yere kum tükürdü ve açık pencereden bize bakarken öksürmemize ve geri çekilmemize neden oldu.

"Siz orospu çocukları az önce kızımızı bırakıp gittiniz. Hemen eve dönseniz iyi olur," diye hırladı ve suçluluk duygusu üzerime çöktü, gözlerindeki suçlama kendimi bir bok parçası gibi hissetmeme neden oldu.

"Bunu yapamayız Fox," diye yalvardı JJ, cipin camının kenarına tutunmak için hareket ederek. "Bu iş için biçilmiş kaftan değiliz."

Fox öne doğru eğildi ve JJ'in gömleğini avucunun içine alarak onunla burun buruna geldi. "Rogue da aynı şekilde hissediyor. Şu anda çok korkmuş durumda. Bize ihtiyacı var. Hepimiz." Hepimize sert bir bakış attı ve ben de tekmeledim.

ayaklarımın dibindeki kumlara bakarken kendimi lanet bir pislik gibi hissediyordum. "Gerisini sonra hallederiz. Sadece eve git."

Cipi geri döndürerek bizi kendi yarattığı kum fırtınasının içinde bıraktı ve Rick bizi geride bırakırken öksürerek küfürler savurdu.

Kararımızı pekiştiren bir bakışı paylaştık ve Fox'tan ödünç aldığım kamyonete teker teker bindik, yaptığımız şeyin utancıyla başlarımız öne eğikti. JJ bizi götürdü ve ben de başparmağımı çiğneyerek oturdum, Rick'le bakışlarımızı paylaşırken onun bütün bu olanlar hakkında ne kadar endişeli olduğunu anladım. Ama Fox haklıydı, bu şu anda bizimle ilgili değildi. Rogue'la ilgiliydi ve bize en çok ihtiyacı olduğu anda onu terk etmiştik.

"Ne olursa olsun, bence ikiniz de harika babalar olursunuz," dedim ikisine de ve Rick şaşkınlıkla doğrulurken, JJ kocaman gözlerle bana baktı. "Masum, suç işlemeyen babalar değil. Ama iyi bir baba olursunuz," diye ekledim. "Cidden koruyucu olurdunuz. İyi seçimler falan yaparsınız."

"Sen de öyle Ace," dedi JJ, kolumu sıkmak için uzanırken ve ben buna gerçekten inanmak istedim.

Garaja geri park ettiğimizde, üstümüz başımız kum içinde yukarı çıktık ve utangaç bir şekilde evin içinde Fox'un Rogue ile alçak sesle konuştuğu yere doğru ilerledik.

"-Her şey yoluna girecek. Söz veriyorum sinekkuşu," dedi ve sözlerindeki sevgi kalbimi yerinden oynattı. Kahretsin, en başından beri burada olup bunları söylememiz gerekirdi, ama biz kaçıp gitmiştik. bir kurttan tavşanlar. Bunu düzeltmek zorundaydık.

Rogue'un karanlıkta oturduğu salona geçtik. Güneş gözlüklerini takmış, battaniyesini üzerine örtmüş ve Mutt'u kollarına almıştı. Televizyonda Power Rangers oynuyordu, ama biz içeri girerken bize döndü ve Fox kollarını kavuşturdu, dik durdu ve Rogue'un arkasından bize özür dilememizi söyleyen sert bir bakış attı.

"Özür dilerim ufaklık," diyerek ona doğru ilerledim ve beni affetmesini umdum. "Panikledim."

"Hepimiz yaptık," diye kabul etti JJ. "Lütfen bizi affet güzel kız."

"Bu bir baş belası, bebeğim. Ama seni seviyoruz. Artık buradayız," diye ekledi Rick. "Ve hiçbir yere gitmiyoruz."

Rogue başını salladı, güneş gözlüklerini kafasına doğru itti, battaniyesinin kıvrımlarının altından bir sonogram resmi çıkarırken gözlerinde bir korku gölgesi vardı.

"Bu bizim bebeğimiz," diye fısıldadı çenesini kaldırarak. "Ve onu saklayacağım. Bunun sizin için ne anlama geldiğini bilmiyorum. Bunu yapıp yapamayacağınızı bilmiyorum."

ama gerçekten, gerçekten, gerçekten istiyorum."

Bakışlarındaki endişeyle kalbim yerinden çıkacak gibi oldu ve ilerleyerek ayaklarının dibine oturdum ve fotoğrafı ondan aldım. İşte oradaydı. Yani, neyin ne olduğunu tam olarak göremiyordum ama bebeğe benzeyen belli belirsiz bir şekli vardı.

Varlığımın derinliklerinden Rogue'u hiçbir şey için terk etmeyeceğimi biliyordum. Bununla başa çıkmak için doğru adam olmanın bir yolunu bulacaktım. Bunu onun için yapacaktım. Doğmamış bu küçük bebek için yapacaktım.

"Hazırlanmak için dokuz ayımız var, değil mi?" Bu çocuğun ihtiyaç duyacağı baba olmayı nasıl başaracağımı düşünürken sordum. Gerçi bu kadar zamanın beni iyi ahlaklı, saygın bir vatandaş haline getireceğinden de emin değildim. Ergh.

Ürperdim. Ben öyle olmak istemedim. Ama çocuğunu kalbinin her zerresiyle seven bir adam olabilirdim, bu kalp bir suçla lekelenmiş olsa bile Suç dolu bir hayat.

Rogue, "Dört aydan fazla oldu, yani daha beş ay var," dedi ve ben de ciğerlerim sıkıca sıkışarak başımı salladım. *Bu iyi bir şey. İyi olacağım. Sadece iyi olacağım.*

JJ yanıma oturdu, fotoğrafı aldı ve Rogue'a bakmadan önce başparmağını üzerinde gezdirdi. Rogue'a "Seninki gibi kabarık," dedi ve Rogue bir kahkaha attı, gözleri yaşlarla dolmuştu.

"Ve senin kıpır kıpırlığın," dedi onu kaburgalarından dürterek.

Hepimiz Rick'e baktık, hâlâ kapı aralığında bize musallat olmak isteyen öfkeli bir hayalet gibi duruyordu ve JJ ona fotoğrafı uzattı.

İlerlemeden önce tereddüt etti ve Rogue'un gözleri ona takılı kaldı, gözleri yakında hepimizin sorumlu olacağı küçük varlığa düştü.

"Dört boktan babanın toplamı iyi bir baba olmalı, değil mi?" dedi ve Rogue'a bakarken küçük bir sırıtışla ağzını kaldırdı.

"Ee, üç boktan baba çok teşekkür ederim," dedi Fox ve bir kahkaha patlattı. "Tüm hayatım boyunca buna hazırdım."

BİRKAÇ AY ÇILDIRMAK SONRA.

Kulübümün hoparlörlerinden Labrinth'in Mount Everest şarkısı yükseliyordu ve ben sahnede yavaş ritmiyle tek başıma dans ediyordum, masmavi spot ışığı sallanıyordu

etrafımda. Bu dünyada en sevdiğim şeylerden biriydi, müziğin içimden akmasına izin vermek, kaslarımın her harekette çok derin bir şekilde eğitilmesi

Artık bunu düşünmeme bile gerek yoktu.

Vücudum müzikle birlikte çalıştı, başparmağımı gömleğimden aşağı kaydırmadan önce kalçalarım cinsel olarak yuvarlandı ve düğmeler bir alkış korosuyla açıldı. Ama artık asla tamamen soyunmuyordum. Buraya dans etmeye gelmiştim ama artık baba olacağım için sikimi sadece kızımın gözlerine saklamanın en iyisi olduğunu düşündüm. Erkekler de ne zaman isterlerse bakabilir ve aletimin onlarınkine kıyasla ne kadar güzel olduğunu hatırlayabilirlerdi.

Dansı öne doğru bir takla ve kalabalığı çılgına çeviren bir diz kaymasıyla bitirdim. Yüzlerce dolar bahşış kazanmak için Johnny D'yi dışarı çıkarmama bile gerek olmadığı ortaya çıktı.

Kalabalığın içinde babamı gördüm, yanında bir Tom Collins barın üzerine tünemişti ve lanet olası annem de onun yanında beni alkışlıyor ve tezahürat yapıyordu.

Ve tamam, bu çok iyi hissettirdi, onların coşkusuyla göğsümden sıcaklık yayıldı, ama bir kadın avazı çıktığı kadar "Taşaklarını emebilirsem mutlu ölürüm Johnny James!" diye bağırdığında ve bu herkesin duyması için müziğin üzerine taşındığında biraz garipti. Yine de umursuyor gibi

görünmüyorlardı ve sanırım bazen işimi utanç verici bir şekilde destekleseler bile ailemin bu yönünü seviyordum.

Gwan annem için elinden geleni yapmıştı ve geçen hafta bana gelip ona evlenme teklif edip edemeyeceğini sorduğunda, ona sarıldığımda neredeyse kendimi kaybediyordum. Gerçekten iyi bir adamdı ve annemi hiç onunla olduğu kadar mutlu görmemiştim, nasıl hayır diyebilirdim ki? Ondan nefret bile etmiyordum.

Özellikle de artık ona bu isimle hitap etmediğim için. Ona baba diyordum ve lanet olsun ki bu hala içimi kıpır kıpır yapıyordu. Bunu ilk kez yüzüne söylediğimde gözleri dolmuştu ve ben de

Ona Brad adını vermiştim çünkü Gwan çok berbat bir isimdi ve düzgün bir isme ihtiyacı vardı. Ama sonunda, ona karşı yeni keşfettiğim sevgimi benimsedim.

Lyla ve Di'nin bir sonraki gösterileri için parıltılarla boyadıkları sahne arkasına yöneldim. İkisi arasında bir koreografi yapmalarına izin vermem için bana yalvarmışlardı ve bu, bu iş için verdiğim en iyi kararlardan biri olmuştu. Yetenekleri o sahnede parlıyordu ve gelecekte daha fazla dansla ortaya çıkmalarından çok mutluydum.

"Aman Tanrım - Aman Tanrım, Ollie bak!" Bella soyunma odasında minik pembe bir tangayla koşarken, göğüsleri zıplıyor ve elinde bir şeyle Ollie'ye doğru koşarken meme ucu püskülleri dönüyordu.

"Ne var?" diye sordu, kadın burnunun dibinde parlak altın bir kart sallarken ayağa kalkarak. "Lanet olsun."

"Bu da başka bir kazı kazan kartı mı?" Lyla'ya mırıldandım, o da başıyla onayladı ve arkadaşının ne kazandığını görmek için Di ile birlikte Bella'nın yanına koştu. Bella yıllardır bu şeylerden alıyordu ama hiç birinden elli dolardan fazla kazanmamıştı.

"Ne aldın?" Texas da aceleyle yanıma gelirken sordu ve ben de heyecana kapılıp Adam'ı peşime takarak görmek için koştum.

Bileti bize göstermek için çevirdiğinde Bella'nın yüzü biraz solgundu ve üzerindeki üç eşleşen numarayı gördüğümde kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

"Beş yüz bin mi?" Nefesim kesildi.

"İstedığımız o küçük sahil evini alabiliriz," dedi Ollie, zıplayarak Bella'yı havaya fırlattı ve etrafında döndürdü.

Ciyakladı ve öpüşmeye başladılar, birbirlerine sarıldılar ve hepimize kendimizden kaçmamızı söyleyen bir şekilde birbirlerinin kıyafetlerini yırttılar.

Telefonum tuvalet masamın üzerinde bıraktığım yerde çalmaya başladığında bir kahkaha attım ve Bella'nın omzuna vurarak onu tebrik ettim. Koşarak gidip telefonu açtım ve Fox'un aradığını gördüm, kulağıma götürürken başparmağım cevaplamaya bastı. Ama görünüşe göre o kadar yakın tutmama gerek yoktu çünkü Fox sanki ondan bir mil uzaktaymışım gibi bana bağırdı.

"JJ!"

"Kahretsin. Ne oldu?" diye sordum.

"Rogue doğuma girdi," dedi.

"Ne?" Nefes nefese kaldım, kalbim göğsümde elli takla atıyordu.

"Olamaz, bir hafta daha doğumu yok."

"Öyle. Hastaneye gidiyoruz," dedi. "Siktiğimin sikinin amına koyayım!" Rogue çığlık attı

arka plan.

Fox, "Ahh, bana vurma sinek kuşu, araba kullanmaya çalışıyorum," dedi.

"O iyi mi?" Panik içinde sordum, arabamın anahtarlarını kaptığım gibi arka kapıya koştum ve gece havasına çıktım.

Fox, "O iyi," dedi.

"İyi mi?" diye hırladı. "Bütün bir insanı vajinamdan dışarı itmek iyi mi, porsuk?"

"Tabii ki hayır, bebeğim. Lamaze kursundaki kadının dediği gibi nefes al." "Ben sadece bir derse gittim," diye hırladı Rogue.

"Daha fazlasına gidebilirdin ama sıkıcı olduklarını ve atıştırmalıklardan yoksun olduklarını söylemiştin," dedi Fox ve sonra dikkatini tekrar bana çevirdi

Rogue bir iblis gibi hırladı. "Rick ve Chase de yoldalar. Acele edin."

"Yapacağım," dedim, beynim neler olduğunu anlamaya çalışırken sesim kısılmıştı.

"Hastanede görüşürüz." Fox telefonu kapattı ve ben de arabama atlayıp onu çalıştırıp park yerinden hızla çıkarken telefonumu bardak tutucusuna bıraktım.

Lanet olsun, baba olacağım!

Arabamı beni yukarı mahalleye götürecek olan uçurum yollarına doğru çevirdim ve olabildiğince hızlı ilerlemeye başladım. Geç olmuştu ama cumartesi gecesi idi, bu yüzden dışarıda parti yapan pek çok insan vardı ama uçurumlara ulaştığımda trafik azaldı ve beni Rogue'a ve yepyeni kızıma götürecek açık yollardan başka bir şey kalmadı.

Maverick bir kızımız olacağını öğrendiğinde gülmüştü, kız ergenliğe girdiğinde ve onlardan ilgi görmeye başladığında kaç erkeğin uzuvlarını kıracağı konusunda heyecanlanmıştı. Bu onun yeni hayaliydi, ancak Fox bundan daha az etkilenmişti, şimdiden sokağa çıkma yasakları ve kurallar. Ona, kendi ebeveynlerimiz çocukken bize koymaya çalıştığında bunların her birini çiğnediğimizi hatırlattım ve o da küçük kötü ruhunu kontrol altına aldı.

Bu yeni küçük insanı aramızda büyütmek kolay olmayacaktı, ancak onun gelişini sindirmek için biraz zaman geçirdikten sonra bunu başarabileceğimizden emindim.

Chase eline geçen tüm bebek kitaplarını okumuş, ayrıca Ebeveyn olma konusundaki korkularıyla başa çıkmak için acayip bir terapi gördü. Yine de çok iyi bir bebek olacaktı, hepimiz birbirimize bu konuda güven vermek için çalışmıştık. Rogue bir gece kendi bebeğini yanlışlıkla turtada pişirdiği bir kabus gördükten sonra uyanmış ve ancak Fox'un

ona hayatında hiç yemek pişirmediğini ve yakın zamanda da pişirmeye başlamayacağını hatırlattı.

Direksiyonu sıkıca kavrayarak ve kafamda yeni bebek planını gözden geçirmeye çalışarak uçurum yollarının karanlığına doğru hızla ilerledim. Harlequin House'da onun için bir çocuk odası hazırlamıştık ve Fox hepimiz için bir gece çizelgesi hazırlamıştı. Beşimizin arasında, kesinlikle iyi olacaktık, değil mi? Minik bir bebek çocuk oyuncağı olacaktı. Değil mi?

Bir patlama sesi kalbimi yerinden oynattı ve GT'm sağ ön lastiğin patlamasıyla neredeyse yoldan çıkıyordu.

"Lanet olsun!" Telaşla bağırdım, direksiyonu kavradım ve frene bastım, kontrolü kaybetmeden önce durdum.

Adrenalin kanıma hücum ederken birkaç yavaş nefes aldım, sonra kapıyı iterek açtım ve hasarı görmek için arabadan indim. Lastik keskin bir kayaya çarpmış olmalıydı çünkü kesinlikle mahvolmuştu ve ben arabamda bir yedek var.

"Hayır, hayır, hayır," dedim panik içinde, parmaklarımı saçlarımın arasından geçirerek.

Arabaya geri döndüm, anahtarlarımı ve telefonumu aldım, Chase'i ararken birincisini cebime tıktırdım. Telefon çaldı, çaldı ama cevap vermedi, ben de Rick'i aradım. Çalmaya devam etti ama o da açmadı ve ben de hayal kırıklığıyla hırladım, patlak lastiği tekmeledim ve ayak parmaklarımdan seken acıyla küfrettim.

"Lanet olsun," diye homurdandım, Fox'u aramanın bir anlamı olmadığını düşündüm. Rogue'la birlikteydi ve Rogue'un ona, benim şu anki durumumla dikkatinin dağılmasından daha fazla ihtiyacı vardı.

Yol sessizdi, bu tarafa doğru gelen ve beni götürebilecek hiçbir araba yoktu, bu yüzden telefonumdan hızlıca bir Uber rezervasyonu yapmaya çalıştım ve bir sürücünün benimle bağlantı kurmasını bekledim. Ama lanet olsun, ilk ve tek Uber'imden beri tek yıldızlı bir puanım vardı.

Uber'e bindiğim zaman. Şoför beni daha çok şey bildiğine ikna etmeye çalışmıştı.

denizyıldızları hakkında benden daha çok şey biliyordu. O kadar hararetli bir tartışmaya girmiştik ki, gideceğim yere varmadan beni taksiden atmaya çalışmıştı. Ona yengeç yiyen bıyıklı bir amcık diyerek inmeyi reddettim - çünkü elbette bıyığı vardı - ve sonunda polisleri aradı ve ben de kaçtım. Şimdi, hiçbir sürücü beni almaya cesaret edemediği için ekranda tek yıldızlı notum benimle alay ediyordu. O tartışmanın üzerinden yıllar geçmişti ama görünüşe göre o Uber sürücüsü artık benim baş düşmanımdı.

İnternette bir taksi şirketi aramaya çalıştım ama burada telefonum çekmiyordu ve vazgeçip yolda koşmaya başlarken küfrettim. Kollarım ileri geri hareket ediyor, açık gömleğim etrafımda savrulurken rüzgâr çıplak göğsüme çarpıyordu. Neyse ki kaygan tabanlı, ısıtılı ayakkabılar giymiyordum - hayır bekleyin, giyiyordum.

Ayaklarım patinaj yaptı ve her yere kayd, ta ki onları çıkarıp içimde bir öfke ve güç kükremesiyle çalıkların arasına fırlatmak zorunda kalana kadar onun yerine çorap.

Pantolonun arkasında kıcıımı örten küçük kanatlar vardı ve ben koşarken, dişlerim gıcırdayarken ve kararlılık beni zorlarken çıplak kıcıımı ortaya çıkarmak için esintide dalgalanmaya devam ediyorlardı.

Uçurum yollarının tepesine ulaştığımda nefes nefese kalmıştım ve henüz üst çeyreğe yaklaşmamıştım. İnternet sinyali olup olmadığını kontrol etmek için telefonuma baktım ama hala çekmiyordu, bu yüzden devam etmekten başka bir şey yapamadım, ciğerlerim egzersizden dolayı şişerken karanlığa doğru koşmaya devam ettim.

Terden sıırıslıklam olduğumda ve nefes nefese kaldığımda gömleğimi çıkardım, onu da attım ve kızıma ve dünyaya gelmekte olan bebeğime doğru ilerlerken üzerimde sadece kıcıımdaki pantolonum ve çoraplarım kaldı.

"Geliyorum," dedim ağır bir sesle. "JJ Baba yolda."

Önümdeki karanlığı iki ışık yardı ve kolumu uzatıp başparmağımı kaldırıırken kalbim rahatladı. Ters yöne gidiyor olmaları umurumda değildi, beni lanet olası hastaneye götürmeleri için onlara bir servet vaat edebilirdim.

Yolda pembe bir cip belirdi, yavaşlayarak durdu ve ben sürücü camına doğru koştum, o anda ne olduğunu anlayamasam da bu araçla ilgili hislerim diken diken oldu.

"Merhaba delikanlı. Buraya kadar ayakkabısız ve çaresiz bir şekilde ne yapıyorsun?" İrlanda aksanı beni duraksattı ve aniden bunun kim olduğunu anladım.

"Sen Kyan'ın amcasısın," dedim, dudaklarının kenarında kırmızı bir parıltıyla yanan sigarasını tütürürken arabasının kenarına tutunarak. Koyu sarı saçları vardı, renkli dövmeler ve ölümcül yara izleriyle kaplıydı, yeşil gözleri anlatılmamış günahlarla doluydu.

"Öyleyim. Ve sen de Harlequin oğlanlarından birisin," dedi, gözleri bilgiyle parlıyordu.

"Hastaneye gitmem lazım, kızım doğum sancısı çekiyor," dedim telaşla. "Doğum mu dedin?" dedi şaşkınlıkla. "Zor bir işe benziyor.

"Zor bir işe benziyor.

Bebegi bugün mü öğrendi yoksa bir süredir biliyor muydu? Bunu soruyorum çünkü bir keresinde tuvalette oturmuş, büyük tuvaletini yapmak için zorlanırken bir bebek düşüren bir kadın hakkında bir şeyler duymuştum. Hayal edin.

Bu mu? Bir an sabah kakanızı yapıyorsunuz, etrafta sizi dikizleyecek bir sincap bile yok, siz onun geçişinin keyfini çıkarırken - sonra sıçrayın! Klozetinizde bir bebek, girdaptaki bir mürekkep balığı gibi yüzüyor."

"Gerçekten hastaneye gitmem gerekiyor," diye yalvardım ve kaşları havaya kalktı.

"Saçmalamama aldırma, delikanlı. Gir içeri. Seni oraya zamanında götüreceğim."

"Teşekkür ederim," dedim rahatlayarak, yolcu tarafına geçtim ve Niall hızla arkasını döndü, saatte yüz mil hızla geldiği yöne doğru giderken emniyet kemerimi takmak için acele etmeme neden oldu.

"Kahretsin," diye soludum, daha da hızlandı, dudaklarından dumanlar dökülürken bir elini direksiyondan çekip sigarasını dudaklarından aldı ve camdan dışarı fırlattı.

"Biraz müziğe ne dersin?" diye sordu, cevabımı beklemeden Eminem ve Dido'nun Stan şarkısını açtı ve hemen eşlik etmeye başladı.

Cipin arkasından gelen bir ses o tarafa bakmamı sağladı ve Niall aniden yoldan çıkıp engebeli bir patıkaya saptı.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordum. "Üst mahalle şu tarafta." Elimle işaret ettim ama Niall yapılmamış yolda hızla ilerlerken bana el salladı, ikimiz de koltuklarımızda çılgınca çarpışıyorduk.

Bu manyağa güvenmeli miydim diye düşünerek kendimi pencereye dayadım. Onun hakkındaki söylentileri duymuştum; kiralık bir tetikçiydi ve üstelik akli dengesi yerinde olmayan biriydi.

"Bak, ben yürümeye devam edeceğim, dostum," dedim ısrarla.

"Bu bir saniye bile sürmez, delikanlı, bebeği tuvalete düşürmeden önce seni oraya götüreceğim."

Cipin arkasından gelen sesler bana ne olduğunu anlatacak kadar tanıdıktı ve bir elimi enseme götürdüm. "İçeride kim var?"

"Adı Terrence Whistlebee. Hasta orospu çocuğu, sana söyleyeyim. Dört kadını bodrumunda tutuyor ve onlara işkence ediyordu, değil mi, seni amcık?" diye cipin arkasından seslendi ve Terrence dehşet içinde feryat etti. "Ona yardım eden bir de en iyi arkadaşı vardı. Kız arkadaşım şu anda onu parçalara ayırıyor ve kanıyla benim için bir resim yapıyor."

Niall cipi durdurup karanlığın içine atlarken, "Bu çok hoş," dedim sıkıca. Jeep'in arka kapısını açtı ve Terrence'ı içinden çıkardı, tekmeleyip çırpınırken saçlarından tutarak sürükledi.

"Haydi delikanlı," diye seslendi Niall bana. "Bir konuda yardıma ihtiyacım var."

"Gerçekten gitmem gerek," diye yalvardım, anahtarları kontakta bıraktığı için yarı yarıya cipini çalmak istiyordum ama bu psikopatın gazabına uğramanın iyi bir fikir olduğunu düşünmüyordum.

Arabadan indim, Terrence'ı kucağına alıp Eminem ve Dido'nun hala buradan duyabildiğimiz şarkısını söylerken peşinden koştum.

Gözlerim karanlığa alıştığında nerede olduğumuzu fark ettim ve arkadaşlarımla sıkışıp kaldığım hava deliğine yaklaştığımızda midem bulandı.

"Burayı öğrendiğim için sana ve ailene teşekkür borçluyum," diye seslendi Niall bana. "Duyduğuma göre kanalizasyona düşen bir bok gibi okyanusa çekilmişsin. Nasıldı peki? Gerçek bir yolculuk olmalı."

"Neredeyse ölüyordum," dedim Terrence'ı arabanın kenarından aşağı atarken.

Adam merhamet için yalvarmaya başlarken belinden bir silah çıkardı ve rahatça kafasına doğrulttu.

"Ama yapmadın," dedi Niall bana dönerek. "İşin eğlenceli kısmı da bu, değil mi?" "Hayır," dedim kaşlarımı çatarak ve o da bir kahkaha attı.

"Sanırım biz farklı bir türüz. Ben ölümün gözlerinin içine bakmayı ve onu orospum yapmayı seviyorum. Neredeyse ölmeden yaşamış sayılmazsın, ben böyle derim. Ya sen Terrence?" Silahının kabzasını adamın kafasına dayadı ve adam korku içinde inledi. "Şimdi ağzına örümcek sokacaktım gibi iyice aç."

Çığlık attı ve Niall deri ceketinin cebinden hızla bir şey çıkarıp Terrence'ın ağzına soktu.

"Merak etme, aslında ağzına bir örümcek sokmayacağım. İşte böyle. Çok güzel." Niall dimdik ayağa kalkarak Terrence'ın yüzünün önünde bir el bombası pimi salladı ve el bombasının adamın ağzına sıkıca sıkıştığını fark ettim.

Vay anasını. "Terrence, sana hoşuna gitmeyecek bir şey söyleyeceğim."

Adam el bombasının etrafında inlerken gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. "Öleceksin Terrence," dedi Niall sert bir baş hareketiyle.

"O el bombası

büyük bir patlama ile patlayacak. Onu yerinde tutan tek şey dilinin tetiğe basması, ama bu devam edemez.

Sonsuza dek, değil mi? Olasılıklara bakarsak ve hepsini üst üste koyarsak bu mümkün değil, değil mi?"

Terrence yine inledi ve ben gözlerimi Niall'ın çılgın oyunundan ayıramadan izlerken kalbim göğsümde gümbürdedi.

"Bu senin için karma olacak," dedi Niall. "Ama sen patlamadan önce bunu eğlenceli hale getirebiliriz. Bu yüzden yeni arkadaşımınla küçük bir bahse gireceğim - adın neydi, delikanlı?" Bana baktı.

"Johnny James," dedim kısık sesle.

"Bunu sevdim. Annen seni o kadar çok sevdi ki sana iki isim verdi." Niall bana gülümsedi, dik dururken kasları gerildi ve botunu Terrence'ın göğsüne bastırdı. "Şimdi, Johnny James, kaç tane Bu bombanın Terrence'ın ağzında patlaması ve beynini her yöne göndermesi sizce ne kadar sürer?"

Terrence el bombasının etrafında hıçkırarak ağlarken bakışlarımı ondan Niall'a çevirdim. Masum kadınlara işkence eden bir pislik için kendimi kötü hissetmiyordum ve Niall'ın özel tadı biraz rahatsız edici olsa da daha önce kan ve vahşet görmemiş değildim.

"Beş," dedim, lanet olası yola geri dönebilmek için bunu ilerletmem gerekiyordu.

"Ben sekiz diyorum," diye karar verdi Niall ve dönüp Terrence'ı hava deliğinin kenarına doğru tekmeledi.

Terrence çığlık attı ve aynı anda el bombası patladı ve birkaç sıçrama sesinden önce delik boyunca bir patlama yankılandı, parçaları aşağıdaki suya çarptı.

"Lanet olsun, bunu saydın mı? Bir tane bile söylemeye fırsatım olmadı," diyerek kahkaha atan Niall bana döndü ve beni cipine doğru itti. "Pekâlâ, hadi seni akşam yemeği rezervasyonuna yetişmen için yola çıkaralım."

"Yemek rezervasyonu değil, kızımın bebeği olacak," dedim, yine de acele ederek.

"Doğru, evet, işte bu. Ben biraz İtalyan yemeği yiyebilirim, ya sen? Yolda bir şeyler yiyebiliriz. Harika küçük bir yer biliyorum-"

"Niall," diye homurdandım cipine geri dönerken. "Bir bebeğim olacak."

Şaşkınlık içinde sürücü koltuğuna otururken beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Erkekler bebek sahibi olamaz, bunun için gerekli mekaniğe sahip değilsin. Yoksa... bekle, sen kadın mısın?" Anlamaya çalışarak bana baktı.

"Gitmemiz gerek," diye ısrar ettim. "Lütfen Niall, hastaneye gitmem gerek."

"Pekala, pekala, saçını açık tut. Ama araba kullanırken bana bir şey söylemeni istiyorum, sana teklif ettiğim bu küçük yolculuğun bedelini ödeyecek bir şey."

Bu adamın benden ne isteyeceği konusunda endişelenerek kaşlarımı çattım ama pazarlık yapacak durumda değildim. "Nedir o zaman?"

"Kıç kapaklı o büyüleyici pantolonları nereden buldun?" diye sordu. "Sevgilim beni onların içinde görmeyi çok isterdi. Sence penis kapağı da yapıyorlar mıdır?"

"Ben...şey, emin değilim. Benim değiller ama uzman bir web sitesinden böyle şeyler alıyorum. Ben bir striptizciyim."

"Gerçekten mi? Şu web sitesinin adını benim için yazabilir misin?" diye sordu, toprak yolda yola doğru öfkeyle ilerlerken.

Üzerinde tek boynuzlu at olan simli bir not defteri ile kalamar şeklinde bir kalemi bana uzatırken "Elbette," dedim.

"Şimdi sana soracak çok sorum var. Kıyafetlerinden nasıl bu kadar rahat çıkabiliyorsun? Zamanında bir ya da on striptiz gösterisi yaptım. Brooklyn, ama her zaman kot pantolonumu beli bükülmüş bir solucan gibi kıvranarak ya da bıçakla keserek çıkarıyorum. atık."

"Striptizci kıyafetlerinin üzerinde çabuk çözülme özelliği var. Cırt cırtla falan bir arada tutuluyorlar," diye açıkladım ve bana zevkle baktı, hızla ilerlediğimiz piste hiç dikkat etmedi.

"Tabii ki! Bunu daha önce nasıl düşünemedim?" Bizi yola çıkarmak için tam zamanında bakışlarını tekrar piste çevirdi ve nihayet üst mahalle yönünde hızla ilerlerken içime bir rahatlama geldi. "Peki kalabalığın içindeki kızları tokatlarken kullandığın özel bir teknik var mı?"

"Artık bunu yapmıyorum," dedim.

"Ama geçmişte yaptınız?" diye üsteledi. "Çünkü geçen hafta kız arkadaşım ile denedim ve dört saat boyunca baygın kaldı."

"Tanrım," diye nefes aldım.

"Aletimdeki piercing onun saç çizgisinde de kötü bir yara açtı," dedi kaşlarını çatarak bana bakarak. "Bu konuda kendimi çok kötü hissediyorum."

Bu gecenin çılgınlığını anlamaya çalışırken ona baktım ve sonra konuşmayı hatırladım.

"Daha çok nazik bir kalça hareketi, içine güç koyma," dedim ve zihinsel notlar alıyormuş gibi ciddi bir şekilde başını salladı.

"Böyle mi?" Oturduğu yerde kalçalarını kaldırdı, kalçalarını öfkeyle yana doğru salladı.

"Hayır, böyle." Kendi kalçalarımı kaldırarak ona ince hareketi gösterdim. "O zaman kendi kendine ileri geri sallanacaktır."

"Şu süslü kalça hareketlerine bak. Shakira'yla akraba olmalısın, çünkü gerçek bir profesyonel olduğunu söyleyebilirim," dedi, hareketlerimi taklit ederek ve şaşırtıcı derecede hızlı bir şekilde kavrayarak.

Gözlerim tekrar ön cama kaydı ve iki far önümüzü aydınlattığında korkuyla bağırdım ve yolun yanlış tarafında olduğumuzu fark ettim.

Niall son saniyede bizi karşıdan gelen aracın etrafından dolaştırdı ve sanki bu onun değil de diğer kişinin suçuymuş gibi öfkeyle kornasını çaldı.

Niall başını sallayarak, "Bu yollarda bazı çılgın pislikler var, çok dikkatli olmalısın," dedi.

Üst mahallenin ışıkları nihayet göründü ve şehrin sokaklarında ilerleyip hedefime giderek yaklaşırken içime bir rahatlama geldi.

Niall sanki hızlı bir kovalamacanın içindeymişiz gibi hastanenin otoparkına daldı ve girişin önünde dönüp frene basarken kendimi cama yasladım.

"İşte buradasın, delikanlı. Pizzanın tadını çıkar," dedi parlak bir sesle.

"Bebeğim," diye düzelttim ama daha fazla zaman kaybetmeden kapıyı açtım ve girişe doğru koştum.

Fox'un aramasından bu yana neredeyse bir saat geçmişti. Kirli çoraplarımla fuayede toprakta ilerlerken, sağıma soluma, etrafımdaki tabelalara bakıyordum.

Resepsiyon görevlisi masadan bana seslendi: "Yardımcı olabilir miyim efendim?"

"Rogue Harlequin," diye ağızımdan kaçırdım. "Nerede olduğunu biliyor musun? Bebeğimi taşıyor."

Ekranında bir şeyi kontrol etti, sonra başını salladı ve beni doğumhaneye yönlendirirken kıyafetlerime kaşlarını çattı.

Hastanede koşarken her türlü garip bakışla karşılaştım, kırım çırpınırken gömleksizdim, ama kızımı ararken umurumda bile değildi.

Servise ulaştım ve oradaki hemşire bana şöyle bir baktı ve nereye ait olduğumu çok iyi biliyormuş gibi koridorun sonundaki bir odayı işaret etti. Rogue'u bu durumdan kurtarmaya, ona sıkması için elimi uzatmaya ve kasılmalarını zamanlamaya hazır bir şekilde oraya koştum, ancak kapıyı ittiğimde onu yatağa uzanmış, göğsüne sarılmış bir bebek ve etrafını saran en iyi üç arkadaşım la buldum.

"Ne oldu sana böyle?" Chase telaşla sordu.

"Fark etmez," diye nefes aldım, kızımızın çoktan burada olmasının imkânsızlığına bakarken çenem gevşedi.

Rogue'un gözyaşlarıyla dolu gözleri benimkilerle buluşmak için kalktı.

"Mükemmel değil mi?"

Adamların bakışları kıyafetlerimde geziniyor, sorularıyla dolup taşıyordu. sendeleyerek ilerledim ve tamamen bize ait olan bu küçük kıza baktım. Açık pembe bir battaniyeye sarılmıştı ve başında koyu renk saçları vardı.

Fox bir elini omzuma koyup yüzünde o güne kadar gördüğüm en büyük gülümsemeye kenara çekilirken, "Aman Tanrım," diye nefes verdim.

"Çok küçük," dedim, onu kollarıma alırken sesim zayıftı, onu kırmaktan korkuyordum. Onu göğsüme bastırdığımda gözleri kapalıydı, Onları açtı ve Rogue'unkilerle aynı tonda olduğunu görünce hayrete düştüm.

Rick, "Sırada onu tutman var, Ace," diye mırıldandı.

"Onu düşüreceğim," dedi korkuyla.

"Yapmayacaksın," dedi Fox.

"Porsuk?" Ben bebeğimize bakmaya devam ederken Rogue fısıldadı, bir şey kaçırma ihtimalime karşı bir saniye bile gözümü kırpmak istemiyordum.

"Evet, sinek kuşu?" diye sordu kadın kolundan tutup kulağına konuşabilmek için onu aşağı doğru sürüklerken.

"Bu hayatımda yaşadığım en acı verici şeydi. Eve gidip bunu bir daha asla ama asla yapmamak istiyorum. Gidip ve onu içimden çıkaran kişiyi yumruklamadan önce beş dakika içinde gitmeme izin vermelerini sağlar mısınız?"

"Evet, bebeğim," dedi itaatkâr bir şekilde ve doğruca odadan çıktı.

"Nasıl bu kadar hızlı geldi?" Sonunda Rogue'a bakarak sordum. "Sen iyi misin?"

"Hayır, JJ," dedi yutkunarak ve başını sallayarak. "Çok hızlı boşaldı. Uyuşturucu alamadığım için hepsini hissetmek zorundaydım ve vajinamdan bir beyzbol sopası sallayarak fırladı, yemin ederim."

"En azından hızlıydı," dedi Rick ve Rogue ona kısık gözlerle baktı.

"Sadece kokteyl çubuklarını kullanarak aletini ters çevirmem on beş dakika sürseydi, bunun hızlı olduğunu düşünür müydün?" diye sordu ve adam soldu, boğazı yükselip alçaldı.

"Hayır, güzelim," diye homurdandı.

Küçük kızımıza baktı ve tartışmalarını tamamen unutmuş bir şekilde gülümsedi. "Yine de buna değdi."

En şirin, en küçük sesi çıkarırken bebeğimize tekrar baktım ve kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. O anda, istediği anda ona istediği her şeyi vereceğimi biliyordum. Hepimizin en yumuşak ebeveyni olacaktım ve bu umurumda bile değildi. Dünyaya ve içindeki her şeye sahip olabilirdi.

Fox odaya geri döndü, Rogue'un çantasını almak için harekete geçti ve ona tamam olduğunu belirten bir baş selamı verdi. Kimse bir Harlequin ile tartışamazdı.

"Bir adı var mı?" Ben sordum. Hepimiz ona ne isim vereceğimiz konusunda uzun süredir tartışıyorduk, hepimiz son sözü Rogue'un söyleyebileceğine karar vermiştik.

Rogue sırttı ve yatakta daha dik otururken başını salladı. "Ranger."

"Yalnız Kovboy gibi mi?" Chase şaşkınlıkla sordu.

"Hayır, Yalnız Kovboy gibi değil," diye alay etti Rogue. "Yeşil Power Ranger gibi."

Rick bir kahkaha atıp başıyla onaylarken, "Garip bir şekilde hoşuma gitti," dedim. Fox ona bakarak, "Ranger," diye ismini söylemeye çalıştı.

"Aslında kulağa hoş geliyor," diye kabul etti Chase.

"Bu kadar o zaman," dedi Rogue. "Karar verildi. O Ranger Harlequin."

Chase çenesini gıdıklamak için öne doğru eğildi. "Ekibe hoş geldin, ufaklık."

"Sürpriz!" Chase arka verandada belirdi, eski bisikletini de yanında götürüyordu, şimdi yeni pembeye boyanmıştı ve üzerinde küçük Gidonlarda püsküller var.

Dışarıdaki kanepede Rogue'un yanına oturdum, o da yanımda Ranger'ı emziriyor ve kaşlarını kaldırarak Chase'e bakıyordu.

"Vay canına, bu çok şirin," dedi.

"Belki Ranger onunla biraz dolaşabilir," dedi Chase. "O daha üç günlük," dedi Rogue. "Bisiklete binemez."

Chase'in yüzü düştü, sonra bir kahkaha attı. "Evet, ama birkaç hafta içinde falan. Belli ki ona oturması için özel bir koltuk almam gerekiyor."

eyerin üstünde ama sonra-"

"Dostum, o bir yetişkinin bisikleti," dedim homurdanarak. "On üç yaşına gelene kadar ona binmeyecek."

Chase'in yanaklarına renk geldi ve bisikleti verandanın korkuluklarına doğru yönlendirerek oraya yasladı.

"Evet, biliyorum," diye biraz fazla yüksek sesle güldü. "Şaka yapıyordum."

"Şaka yapmıyordun herhalde," dedi Rogue kıkırdarken ve Ranger onu sarsarken meme ucundan zorla çekildi. "Ah, özür dilerim, tatlım."

Ranger'ın başının arkasını kavrayarak ve kızımın hayatımın aşkının kollarındaki güzel görüntüsüne gülümseyerek tekrar bağlanmasına yardım ettim.

Alçak bir viyaklama sesi dikkatimi çekti ve kaşlarımı çatarak başımı kaldırdığımda Mutt'un çenesinde beyaz bir fareyle verandanın basamaklarını tırmandığını gördüm.

"Kahretsin," diye soluk soluğa kaldım, yerimden sıçradım ve onu elinden almak için harekete geçtim.

İt onu yere bıraktığında, onun bir fare olmadığını fark ettim. Lanet olası bir köpek yavrusuydu.

Mutt burnuyla onu bana doğru iterken ben de şaşkınlıkla Rogue ve Chase'e baktım.

"Bunu zavallı bir köpekten mi çaldı?" Chase sorguladı.

"Olamaz, köpek yavrusu hırsız falan değil," dedi Rogue, yüz hatlarını aydınlatan bir hayranlıkla. "Bu senin mi oğlum?"

İt, minik kuyruğunu sallayarak havladı ve ben de onun ötesinde, verandanın basamaklarının dibinden bakan pasaklı kahverengi bir teriyer fark ettim.

"Selam kızım," dedim, ona doğru uzandım ve Mutt cesaretlendirmek için havlamadan önce biraz titredi ve elimi yalamadan önce koklayarak merdivenlerden yukarı çıktı.

Başını okşadım ve o da İt'in ve ona doğru kıpırdanan yavru köpeğin yanına oturmak için hareket etti.

"Gerçekten senin mi?" Mutt'a deli gibi sordum ama o sevinç çığlıkları atarak cevap verdi ve eğilip yavru köpeği yaladı.

"Aynı anda bebeklerimiz oldu," diye ciyakladı Rogue. "Görebilir miyim?"

Kızım doğumdan dolayı hâlâ ağrıyordu, bu yüzden yavru köpeği nazikçe kucağıma aldım ve onunla tanışabilmesi için ona doğru taşıdım. İt, kız arkadaşıyla birlikte koşarak geldi.

Rogue'un yanına atladı ve kendi bebeğine bakmadan önce Ranger'ın başını yaladı.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı Rogue, yavru köpeğin başını okşarken anne de zıpladı ve elime sokuldu.

"Hepsi bizde kalacak," diye açıkladı Rogue. "İşte bu kadar."

"Bu da ne?" Fox bir şeylerin ters gittiğini belli eden bir kaş çatmayla verandaya çıktı ve ben hemen doğruldum. Bakışları köpeklerin üzerine düştü ve kaşları havaya kalktı.

"Onlara bakacağız," diye tekrarladı Rogue. "Bu Fluff," diye anne köpeğin ismine karar verdi. "Ve bebekleri de Pup olabilir."

"İyi," dedi Fox, bunu sorgulayamayacak kadar dalgın görünüyordu. "Neler oluyor?" Chase de bir şeylerin ters gittiğini hissederek sordu.

"Günahkârlar Bahçesi," diye iç geçirdi ve kalbim bu iki kelimeyle yerinden çıkacak gibi oldu. "Az önce aldığım habere göre, orayı satın alan hıyar tarafından otuz dakika içinde yıkılacakmış. Rick, satın alan kişiyi bulup bulamayacağına bakmak için oraya gitti ama durum pek iyi görünmüyor."

"Siktir," diye homurdandım.

Birkaç ay önce, kimliği belirsiz bir alıcı burayı satın almış ve çirkin, modern bir alışveriş merkezi olarak yeniden halka açmak için yeniden inşa etme çalışmalarına başlamıştı. Piyasada olduğunu bilseydik kendimiz satın alırdık, ama birilerinin nasıl satın aldığını

üzerimize atladı. Üzerine her türlü iskele ve kaplama dikilmişti, bu yüzden o pisliğin sevgili çocukluk sığınağımıza ne yaptığını bile göremiyorduk. Ama geçen hafta, bir haber yayıldı.

yapısal eksiklikler vardı ve mal sahibi binayı yıkıp tüm projeyi hurdaya çıkarmaya karar vermişti.

Kimse alıcının adını bilmiyordu ve Aziz Memphis bile kendisine sorduğumuzda bu bilgiyi bulamamıştı.

Fox, "Rick yıkılmadan önce sahibine ulaşabilirse, hala satın alma şansımız olabilir," dedi. "Ama oraya gidip yardım etmek istiyorum."

"Ben de," dedi Rogue ayağa kalkarak ve ben de yavru köpeği elime aldım. "Zaten yıkılırsa orada olmak istiyorum. Sonunda orada olmalıyız." Gözlerinde acı vardı ve buna üzülererek yanağına bir öpücük kondurdum.

"Hadi o zaman," dedi Fox.

İki yetişkin köpek peşimizde, Rogue'un hızına ayak uydurarak hepimiz içeri girdik, ancak o bir kez bile acıdan şikayet etmedi, sadece bir daha asla bunu yaşamayı reddetti. Ve dürüst olmak gerekirse, bir bebek kalbimi ağzına kadar doldurdu. Bundan daha fazlasına ya da daha azına ihtiyacım yoktu.

Minik yavruyu Mutt'un yatağına yatırdım ve Fluff yanındaki su kabını yaladıktan sonra kendine bir tavuk ödülü aldı ve yavrusunun yanına kıvrıldı. Evim güzel evim.

Mutt, Rogue'un ayak bileklerini yalamak için sıçradı ve Chase onu kucağına alarak küçük savaşçı köpeğimizi dövüğe getirdi.

Artık garajda bir annemiz vardı, haki yeşil rengi ve önündeki çubuklarla bir tanka daha yakın görünen devasa SUV.

Rogue, Ranger'ı araba koltuğına oturttu ve Fox sürücü koltuğına, Chase de kucağında İt'le öne otururken ben de onlarla birlikte arkaya bindim.

"Kız güvende mi?" Fox dikiz aynasını ayarlayarak ve babacan bir tavırla sordu.

"Evet, içeride, porsuk," dedi Rogue ve Ray Bans'ını takıp bizi salyangoz hızıyla yola çıkarmadan önce herkesin kemerinin takılı olup olmadığını üç kez kontrol etti.

Fox dönmek için işaret vermeye başladığında Chase, "En azından hız sınırında sür, dostum," dedi ve dönmek için bolca fırsatı olmasına rağmen arabaların peş peşe geçmesine izin verdi.

Rogue, "Haydi rozet, dönüşü yap," diye ısrar etti. "Aksi takdirde gün batımına kadar burada kalacağız."

Fox yine de bunu yapmadan önce yolumuza çıkan hiçbir araba olmamasını bekledi, hepimizi görmezden geldi ve tam güvenlik moduna geçti. Tam olarak şikayetçi değildim, bir arıza durumunda arabayı acil durum için her şeyle doldurmuştum.

Sonunda bir TV ekibinin yıkımı filme almak için beklediği ve bir kalabalığın gösteriyi izlemek için sahilde durduğu Sinners' Playground'a vardık.

Arabadan inerken bir küfür savurdum, aceleyle bagaja gidip Ranger için bebek arabasını çıkardım.

En sevdiği Yeşil Power Ranger peluşuyla içine sokulduğunda, ailem arkamda ilerlerken onu agresif bir şekilde tahta kaldırımından aşağıya, lunapark girişinin yanındaki resmi görünümlü pisliklere doğru ittim. İskele plastik bir örtüyle kaplanmıştı ve hiç şüphesiz son kısmına patlamaya hazır patlayıcılar yerleştirilmişti.

Rick'i kamera ekibinden biriyle hararetli bir konuşma yaparken gördüm, adam Rick'in sorduğu sorulara verecek cevabı yokmuş gibi başını sallıyordu.

Fox dikkatini çekmek için ısıklık çaldı ve Rick kötü bir ruh haliyle yanımıza geldi. "Bu pisliklerin hiçbiri buranın sahibinin kim olduğu hakkında bir bok bilmiyor gibi görünüyor, ama görünüşe göre her an buraya gelip buranın havaya uçtuğunu görecekler. duman."

Rogue'u selamlamak için dudaklarına sert bir öpücük kondurdu ama kaşlarındaki kırılganlıklar düzelmedi.

"Hâlâ zamanımız var," dedi Rogue. "Onlardan şimdi ve burada satın alabiliriz."

Fox iç çekerek, "Evet, ama sadece satmak istiyorlarsa," dedi.

Kalabalık dönmeye ve işaret etmeye başladı ve siyah bir Porsche yolun kenarına yanaştığında etrafımızda döndük. Aziz Memphis dışarı çıkıp Tatum'a elini uzatıp onu peşinden sürüklerken dudaklarım aralandı.

Saint pantolonunun içine düzgünce sokulmuş pahalı beyaz bir gömlek giymişti ve Tatum'un üzerinde de uçuşan bebek pembesi bir elbise vardı. Saint'in elini bıraktı ve Rogue'a sarılmak için öne atıldı.

"Nasılsınız? Onu görebilir miyim?" diye bağırdı.

"Ee, evet, tabii," dedi Rogue, bebek arabasındaki Ranger'ı işaret ederek ve Tatum önce ona, sonra da Rogue'a bakarken ciyakladı.

"Tüm bu tiyatral davranış için özür dilerim. Sadece size gerçekten sürpriz yapmak istedik" dedi.

"Ha?" Rogue kaşlarını çattı ve Tatum Saint'e bakmadan önce dudağını ısırdı. "Oldukça göze batıyordu, gördün mü?" Saint dedi ki. "Ve seni almak zorundaydım

Bu sabah buraya indiğimde iskelenin yıkılacağını ağızımdan kaçırdım." "Sen neden bahsediyorsun?" Rick parmak eklemlerini kırarken sordum. Öfke.

"O iskeleyi sen mi aldın? Orayı havaya uçuran sen misin?" Maverick hırladı, Saint'e vuracaktı gibi salladı ama Fox omzundan tutarak onu geri çekti.

Saint irkilmek şöyle dursun gülümseyerek başıyla onayladı. "Evet. Gerçi Kyan'ın basını çağırdığına inanıyorum - her zaman bir şeyler yapmak zorundadır, ama şimdi burada tanıklık etmek için burada olmamın olaya küçük bir şey kattığını düşünüyorum."

"Sana iskele için ödeme yapacağız, dostum," dedim ısrarla. "Lütfen onu yok etmeyin. Bizim için her şey demek."

"Oldukça," dedi Saint, sonra topuklarının üzerinde döndü ve caddenin kenarında inşaat kamyonlarının yanında duran bazı adamlara doğru yürüdü.

"Ne oluyor lan?" Chase fısıldadı.

Tatum, "Biraz sabredin," diye yalvardı ve Rogue kaşlarını çatarak başıyla onu onayladı ve hepimize sakin olmamızı söyleyen bir bakış attı. Ama her şeyi berbat eden Saint iken nasıl sakın kalabilirdik ki? ve şimdi de onu havaya uçurmakla mı tehdit ediyordu?

İnşaatçılar büyük bir kamyonu Günahkârlar Bahçesi'nin girişine doğru sürerken Saint bize katılmak için geri döndü ve bize ulaştığında ellerini rahatça pantolonunun ceplerine soktu.

"Sakin olun," diye ısrar etti.

"Neler olduğunu açıklamaya ne dersin?" Rick homurdandı.

"İsterdim, Maverick, ama sanırım bu senin için yeterli olacak." Saint bir elini kaldırdı

Eliyle adamlara bir şey işaret etti ve onlar da aceleyle Günahkârlar Bahçesi'nin önünde bekleyen kamyonu doğru ilerleyerek kamyonu bindiler.

Girişten uzaklaşmalarını, devasa örtüyü kamyonlarının arkasındaki bir kancaya takarak peşlerinden sürüklemelerini ve arkasındaki yenilenmiş lunaparkı ortaya çıkarmalarını şaşkın bir hayranlıkla izledim.

Dönme dolap hâlâ iskelenin en ucunda dimdik ve gururlu bir şekilde duruyordu ve tıpkı eskiden olduğu gibi daha fazla eğlence aracı ortaya çıktıkça beni bir şok aldı. Her şey restore edilmişti ve ilk açıldığı zamanki gibi görünüyordu.

Ön kapılar yepyeniydi ve üzerine pastel renkli bir gökkuşağı çizilmişti. Renklerin üzerine stilize edilmiş beyaz grafitilerle yazılmış olan isim ise Günahkârların Oyun Alanı'ydı. Kalabalık tezahürat yaptı ve kamera ekibi buraya bunun için gelmemiş olmalarına rağmen her şeyi kaydetmeye devam etti.

Chase, "Olamaz," diye soluk soluğa bağırdı ve Mutt onun kollarında heyecanla havladı.

"Evet, Chase," dedi Saint, elindeki beş pirinç anahtarı uzatırken dudaklarında bir sırıtma dans ediyordu. "Her biriniz için birer tane."

Tatum bir çocuk gibi sırtırken Rogue avucundan aldı ve biz şok içinde orada dururken hepimize baktı.

"Bu senin," dedi Tatum. "Bunun bir sürpriz olmasını istedik. Saint ufukta yanmış iskelenin bir anlık görüntüsünü görmekten şikâyet edip duruyordu, ben de düşündüm ki neden orayı yenilemeyelim ve bebek doğduktan sonra size vermeyelim!"

"Tatum, bu çok fazla," dedi Rogue, her ne kadar kulaktan kulağa gülümsüyor olsa da, bir Noel ağacı gibi aydınlanmıştı.

"Hiç de değil." Tatum onu başından savdı. "Umarım sakıncası yoktur ama planlama konusunda biraz çıldırdım ve her şeyi yaşanabilir bir eve dönüştürdük. Yatak odaları, banyolar, bir mutfak, hatta bir havuz bile var! Gelin ve görün!"

Rogue şaşkınlıkla ona baktı ve Saint yanımda yürürken hepimiz onun peşinden kapılara doğru yöneldik.

Hâlâ şoktayken ona "Bunu yapmak zorunda değildin," dedim.

"Yaptım, Johnny James. Artık onu ufukta görmeye dayanamıyordum. Bu bir vahşetti," dedi ve ben de ona doğru atılarak onu sıkı bir kucaklamanın içine çektim.

Buna nasıl tepki vereceğini bilemiyormuş gibi kollarımda kaskatı kesildi ama ben yine de o orospu çocuğunu kucakladım.

Onu bıraktığımda boğazını temizledi, kaybolmuş gibiydi ama sonra biraz gülümsedi ve onu kazandığımı anladım.

İskeleye yöneldik ve Tatum bize büyük bir tur attırırken ben de bu yerde yaptıkları güzel işlere inanamayarak etrafa baktım. Bu Tıpkı çocukluğumuzda olduğu gibiydi, sadece şimdi pırıl pırıl parlıyordu, yangında zarar gören her şey şimdi onarılmıştı ve kaybolan her şeyin yerine aynı görüntüye sahip bir şey konmuştu.

"Bunu nasıl yaptınız?" Tatum bizi aynı kubbeli çatıya ve kırmızı beyaz çizgili duvarlara sahip pasaja götürürken Saint'e nefes verdim Her zamanki gibi dışarıda. Ancak içeride güzel bir eve dönüştürülmüştü.

"Yerel kütüphaneden orijinal planları aldım ve bir ekiple çalıştım. "Saint basitçe söyledi, ama bu basit değildi. Bu lanet bir şeydi Bir tanrının elinden çıkmış bir mucize. "Kendi damganızı vurabilmeniz için nötr tonlar ve mobilyalar tercih ettik."

Saint bizi pencereleri denize bakan aydınlık bir salona ve Fox'un şekerçi dükkânına girmiş bir çocuk gibi hevesle koştuğu büyük bir mutfağa götürdü.

"Bu ilgini çekebilir, Johnny James." Saint odanın kenarı boyunca uzanan, güzel balıklar ve bir mercanla dolu büyük bir akvaryumu işaret etti. "Bu sabah denizyıldızlarının ikisini de buna koyma cüretini gösterdim. İhtiyaçlarına uygun olmayan bir akvaryumda onları nasıl bu kadar uzun süre hayatta tuttuğuna dair hiçbir fikrim yok ama bu akvaryum çok daha uygun."

Sırıttım, cama doğru koştum ve Sparkle ile Jigglypuff'a baktım, mutlu bir şekilde tankın dibinde yıldız avlıyorlardı. Burada koca bir denizyıldızı ordusu ve belki birkaç denizatı için yer vardı... ve Carl adında bir yumuşakça.

"Bu inanılmaz," dedim huşu içinde.

İskeleyi kaplayan yepyeni tahtalar boyunca tekrar dışarı çıkarıldık ve korkuluklardaki oymaların ayrıntılarına baktım, hepsi yeni beyaza boyanmış ve yeniden hayat verilmişti.

Tatum bizi okyanusa bakan yükseltilmiş bir güverte üzerine inşa edilmiş inanılmaz bir havuz alanına yönlendirdi. Şezlonglar ve hatta eski bilet gişelerinden birinden yapılmış lanet bir açık hava barı bile vardı.

"İskelenin sonundaki araçlar orijinal olanlardır, ancak ne yazık ki bu eski modellerin parçalarını bulmak neredeyse imkansız olduğu için sadece birkaçını tekrar çalışacak kadar iyi bir şekilde tamir ettirebildim. Bu yüzden

Dönme dolap hâlâ hareket etmiyor ama değiştirilmesindense orada kalmasını tercih edeceğinizi düşündüm," diye açıkladı Saint.

"Evet, kesinlikle, dostum," dedim, hala tüm bunlardan bunalmış bir halde. "Tüm bunlar için size ne borçluyuz?" Rick, Saint ve Tatum'a sordu. "Hiçbir şey," dedi Tatum kararlılıkla.

"Beni zorlamaya kalksanız bir kuruş bile kabul etmem," diye ekledi Aziz. "Bu bir hediyedir ve hediyeğin tanımı, karşılık beklemeden isteyerek verilen bir şeydir."

Rick güldü ve Saint'in elini sıkarak, "Senin delilik tarzını seviyorum," dedi.

"Ben de," dedi Tatum, parmaklarını Saint'inkilerin arasından geçirirken dudağını ısırarak ve erkek arkadaşına gülümseyerek.

Sonunda iskelenin sonuna vardık ve Rogue Ranger'ı bebek arabasından çıkardı, ona denizi gösterdi ve dalgaların arasından atlayan küçük bir yunus sürüsünü işaret etti.

Rick, Chase, Fox ve Mutt ile birlikte onun yanına geçtim, Saint ve Tatum bize baş başa bir an verdi.

"Gerçekten burada mı yaşayacağız?" Umutla sordum ve hepimiz Rogue'a baktık, güzel yüzünü şaşkın bir gülümseme kaplamıştı.

"Ne düşünüyorsun, Ranger?" diye sordu, kızımızın küçük kafasına sokularak ve yumuşak bir şekilde mırıldandı. "Bu bana evet demek gibi geldi."

ONDAN 16 YIL SONRA.

Saçlarımda rüzgar ve üzerimde parlayan güneşle sahilde koştum.

Çocuklarım benimle birlikte koşarken içimden bir kahkaha koptu, dördü bir ok başı oluşturdu ve ucunda ben vardım. Onlar da gülüyordu,

Sırayla hepsine bakmak için başımı çevirdiğimde bana sırtıyordu.

Fox'un yeşil bakışlarında daha önce hiç bilmediğim bir parlaklık vardı; iradesinin gücü, aldığı her nefeste hepimizi ona daha da yaklaştıran yakıcı bir fenerdi.

JJ hepimizden daha çok gülüyordu, onun kocaman kalbi ve neşeli ruhu Her zaman geri kalanımızı destekliyor, en karanlık günleri aydınlatıyor ve bu kadar dolu olanları, sadece beşimizin bildiği dünyanın büyümlü bir versiyonunu deneyimliyoruz gibi ışıltılı hale getiriyor.

Chase elini siyah buklelerinin arasından geçirdi, karakterinin gücü beni de her zaman daha güçlü hissettirdi, hayatın en kötüsünden kurtulup yine de her seferinde zirveye çıkmayı başarması beni Ne zaman onun yanında olsam yenilmezdim.

Maverick'in bakışları karanlık vaatler ve tehlikeli arzularla doluydu; bu arzular her zaman hepimizi en iyi türden belalara bulaştırmaya mahkumdu; bu arzularla büyür, uğruna yaşar ve dünyanın en dibinde doğmuş olsak bile kendimizi dünyanın zirvesindeymişiz gibi hissetmemizi sağlardı.

Ben grubumuzdaki vahşiydim, bizi her zaman bir adım öteye iten, biraz daha fazlasını almaya cesaretlendiren ve hayatın bize sunabileceği her şeyi ve daha fazlasını talep etmekten asla vazgeçmeyen kısıtlamasız biriydim.

Ve birlikte, beşimiz kimsenin dokunamayacağı bir şeydik. Biz yeryüzündeki tüm güçlerden daha güçlü bir sevgiyi paylaştık.

parçalara ayırabilir.

İskeleyi tutan payandalara ulaştık ve uzun zaman önce çalınmış küçük cennet parçamıza kendi kişisel girişimizi oyduğumuz payandaya tırmandık, ta ki hepimiz Günahkârlar Bahçesi'nin yıpranmış tahtalarının üzerinde durana kadar.

Koşmaya başladım, bu sefer hangi beladan kaçtığımızı ya da hangi belaya doğru koştuğumuzu bile hatırlamıyordum, çünkü akranın en ucundaki Dönme Dolap adımı fısıldadı ve her zamanki gibi beni ona yaklaştırdı.

Dibinde durdum, dilimde deniz havasının tadını aldım ve bir iç çekerken dalgaların altımızdaki kuma vuruşunu dinledim.

Oğullarım hemen yanımdaydı, kollarını bana ve birbirlerine dolamışlardı, martıların tepemde süzülürken çıkardıkları ağlama sesleri tüm dünyada en sevdiğim yerin doğal orkestrasına katılıyordu.

"Keşke gerçekten binebilseydik," dedim hüznle, gözlerim tekerleğin en tepesinde esintiyle usulca sallanan ve gerçek dışı bir olasılıkla benimle alay eden bir arabadaydı.

"Bir gün yapacağız," dedi içlerinden biri, hangisi olduğundan bile emin değildim çünkü hepsi bana sayamayacağım kadar çok kez söz vermişti, sözleri kesinliklerini ve bu imkânsızlığın tatlılığını hiç kaybetmemişti.

Sözler beni sarıp sarmalıyor ve gerçekleşmeyeceğini bilsem de kalbimin bu ihtimalle kabarmasına neden oluyordu.

Chase, elleriyle gözlerimi kapatarak beni iskeleden aşağıya doğru yürütürken, diğerlerinin ayak sesleri etrafımızı sararken, son kim bilir kaç yıldır boş zamanlarında sevgiyle boyayıp restore ettikleri dönme dolaba kadar bana eşlik ederken, "İnancı az," diye alay etti.

"Çalışıp çalışmaması umurumda değil," dedim onlara yüzüncü kez, çünkü bu şeyin çalıştığını ilk kez açıklamıyorlardı ve

Sadece ben içine girdiğimde ve onlar çalıştırmaya çalıştığında tek bir santim bile hareket etmediğinde tekrar çalışıyordu. Bunu yapabileceklerine gerçekten inanmaları onlar için bir şaka ve gurur kaynağı haline gelmişti ve onlara yardım edecek birini bulmayı reddetmişlerdi, ancak bu sadece bu son denemenin de diğerleri gibi başarısızlığa mahkum olduğundan daha emin olmamı sağladı.

"Yalan," diye azarladı JJ, kulağıma eğilerek konuştu ve yakınlığı omurgamda bir ürperti yarattı. "Bu yüzden bize olan inancını tekrar kaybedersen sana ne yapmak zorunda kalacağımı söylemiştim?"

"Hatırlat bana," diye mırıldandım ve Rick pis bir kahkaha attı çünkü hepimiz bunun benimle, onlarla ve eski tanrıların çoktan kaybolduğu ama hala var olduğu bir Fae diyarında büyümüş, kapana kısılmış bir prenses olmakla ilgili olan ya da olmayan son rol yapma fantezimle ilgili olduğunu biliyorduk.

En iyi ve en kötü yönleriyle uyanık ve intikamcı. Büyülü saçlarımı çekmelerine ve beni bir şekilde gönüllü hizmetkârları yapmalarına izin verirken, her biri ya beni korumakla yükümlü olan ama içten içe aklımı başımdan almak isteyen acımasız bir muhafız ya da beni sarayımdan kaçırıp her türlü kötülüğün ne kadar iyi hissettirebileceğini öğretmek isteyen bir sokak serserisi rolünü oynardı. Evet, bu tür bir cezaya tamamen razıydım ve hepsi de bunu biliyordu. Bu, elimizden geldiğince sık oynadığımız bir kötülük ve açgözlülük oyunuydu.

"Böyle sırtımayı kes yoksa sana uygulamak için kendi fantezimi bulurum," diye ekledi Fox ve ben biraz daha sırttım çünkü evet lütfen.

Hepsi gülüyordu, ancak bu gecenin nasıl sona ereceğini çok açık bir şekilde gösteren bir ses vardı ve buna hiçbir itirazım olmadığını söylemeliyim.

Durduk ve Chase ellerini gözlerimden çekti, dördü de beni işaret ederken neredeyse ayaklarının üzerinde zıplıyorlardı.

toz pembe araba kapısı açık bir şekilde davetkârca önümde duruyordu.

Bu jestin tatlılığına gülümsedim, ancak bu şeyin çalışacağına dair hala çok az inancım vardı, istedikleri gibi oynadım ve arabaya bindim, manzaraya yakın bir yere oturdum ve sahile baktım.

Bir kahkaha sesi dikkatimi sahile çekti ve Ranger'ın altın sarısı kumların üzerinde koştuğunu, uzun siyah saçlarının etrafında dalgalandığını ve bakışları ona kilitlenmiş sahilde ilerleyen dört çocuğa doğru koştuğunu gördüğümde alt dudacağımı ısırdım.

Rivers'in çocukları her türlü kötü haberdi ve bunu biliyordum. Paraları, güçleri ve kralların kibri ile eşleşen üstünlük kompleksleri vardı. Şimdiden buralarda ün salmışlardı ve hiçbirisi henüz yirmisine bile basmamıştı. İçten içe biliyordum ki muhtemelen anne gibi davranmalı, Ranger'ın adını haykırmalı ve onu buraya çağırıp onlardan ve oluşturdukları risklerden uzak durması için uyarmalıydım. Ama o on altı yaşındaydı ve benim gibi vahşi bir karaktere sahipti ve onlarla gitmesini engellemeye çalışırsam, yine de gizlice kaçıp gideceğini biliyordum. Ayrıca, her ne yapıyorlarsa, ben ve çocuklarımın aynısını ve daha kötüsünü yüzlerce kez yaptığımıza bahse girmeye hazırdım, bu yüzden tam bir ikiyüzlü olurken eğlencelerini mahvetmeyecektim. Ayrıca onu adamlarıma da göstermeyecektim.

İçinde oturduğum vagon aniden sarsıldı ve dudaklarımdan bir nefes koptu. Dönme dolabın etrafında rengârenk ışıklar yanıp sönerken ve her şey yavaşça dönmeye başlarken, zevk ve şaşkınlıkla dördüne baktım.

Dördünden de heyecan ve kutlama çığlıkları yükseldi ve bir an sonra benimle birlikte arabaya atladılar, beni aralarında ezdiler

ve buldukları her yerde dudaklarıma ve tenime öpücükler konduruyorlardı.

Ayakta kaldık, çark daha fazla döndükçe denize seslendik, bizi havaya kaldırdı ve okyanusun üzerinde yükseğe kaldırdı.

Etrafımızda sonsuza dek yayılan kendi kişisel cennetimizin manzarası.

İçimi öylesine büyük bir coşku ve huzur kaplamıştı ki, yüzümün ikiye ayrılmasından korkuyordum.

Gökyüzünü pembe ve turuncu tonlarına boyayan gün batımına baktım, buranın güzelliği etrafımızı sarıyor ve beni dünyayla barışık hissettiriyordu.

Tam dönme dolabın tepesine ulaştığımızda, ışıklar yanıp sönmeye başladı ve araçtan alçak bir inilti duyuldu, araç dururken benden bir çığlık kaçtı ve kendimi sabitlemek için Maverick'in kolunu tuttum. araba çılgınca sallandı.

Işıklar bir kez daha yanıp söndü ve sonra her şey öldü, elektrik kesildi ve bizi orada, güneş ufkun ötesinde kaybolurken tekerleğin en tepesinde sıkışıp bıraktı.

"Vay anasını," dedi Fox, aramızdaki dokunaklı sessizliği bozarak ve ben kahkahayı patlattım, bu kahkaha diğerleri tarafından da yankılandı.

"Hayatımızın geri kalanında birlikte bu kırık dönme dolabın tepesinde sıkışıp kalmayı mı yoksa dünyadaki her şeyin parmaklarınızın ucunda olduğu bir milyarder olarak yalnız yaşamayı mı tercih edersiniz?"

Dördünün arasına sokulup bedenlerinin sıcak baskısının beni sardığını hissederken sordum.

Chase saçıma bir öpücük kondurarak, "Sakin ol," dedi.

"Buna hiç şüphe yok," diye onayladı Fox, parmakları benimkilere dolandı ve beni sıkıca kavradı.

"Bu bir soru bile değil güzel kız," diye ekledi JJ, kolunu sırtıma dolayarak.

"Siz olmadan sonsuza kadar boş kalırdım, pislikler," diye onayladı Maverick ve bunca zaman sonra bile nefesimi kesen vahşı bir öpücük verdi.

"Evet," diye onayladım beni bırakırken ve sırayla her birine baktım. Benim  ocuklarım, benim hayatım, benim dünyam. "Ben de milyarder olurdum."

Hepsi beni tutmaya, gıdıklamaya, kıçıma şaplak atmaya, bana isimler takmaya ve araba altımızda çılgınca sallanırken beni geri almaya zorlamaya çalışırken şamatalı kahkahalar koptu.

Kahkahalarımız etrafımızdaki gökyüzünde çınladı, rüzgar tarafından çalındı ve dalgaların okyanusun dibine sürüklediği okyanusa ulaştı. zaman içinde kaybolmuş en iyi hazinelerle birlikte kilit altında tutulmak üzere denize gömüldü.

Bu ses, yunusların oynadığı, denizkızlarının hüküm sürdüğü, g kkuşadı renğinde saçları olan kızların ve onları seven erkeklerin zamanın sonuna kadar en çılgın hayallerinde, birlikte, kaderin her zaman olmalarını istediği şekilde yaşıdıkları bu dünyada en saf sihrin yanında sonsuza dek saklanacaktı.

[Darağacı Köprüsü Tartışma Grubu'na şimdi katılın.](#)

___Yazar Notu___

Selam şekerparem, hayal ettiğin her şey ve daha fazlası bu muydu?

Bu hikaye, Rogue'un sığ bir mezara gömülmüş olarak uyandığı andan, kaderinde hep birlikte olmak olduğu çocuklarla yeniden bir araya geldiği ana kadar bizim için çılgın bir yolculuk oldu. Bu grupta gerçekten özel bir şeyler vardı, aralarındaki bağ o kadar saf ve sonsuzdu ki bizi sarıp sarmaladı

ve bizi büyük bir maceraya sürükledi. İşler her zaman kolay olmamış olabilir ve lanet olası Shawn kesinlikle her şeyi berbat etmek için elinden geleni yaptı, ama sonunda hak ettiğini buldu.

Chase'i öldürecektik.

Söylemiştim.

Birinci kitapta kurtarılamaz olmaya hazırlanıyordu ve hepiniz ne yaptığını hatırlıyorsunuz. Fox onu ortadan kaldıracaktı ve bu korkunç bir şekilde gerekli olacaktı, ama sonra o sinsî küçük pislik gitti ve kalbimize doğru yol aldı ve iyi bir kefaret için yaşadığımızı hatırladık ve şimdi böyle bir şey yaşadığımızı hayal etmek zor.

Onun için korkunç bir plan. Ama endişelenmeyin - diğer kitaplarda öldürmemiz için hala çok sayıda karakter var, bu yüzden travma dozunuzu orada alacaksınız.

Dürüst olmak gerekirse, bu seriyi yazmak çok eğlenceliydi ve bu eğlencenin size de yansıdığını umuyoruz. Demek istediğim, evet, çok fazla travma, acı ve kalp ağrısı vardı ama sonra alete denizanası, bolca GPR, Mutt'un genel kişiliği ve tüm ricalar vardı...

Bu arada, bir kralın ebedi hükümdarlığı altında yaşamayı tercih eder miydiniz?

megaloman Ejderha pisliği mi yoksa Fae'ler için büyülmüş bir hapishanede patates olmak mı? Kesinlikle düşünmek için yiyecek.

Cidden, kitaplarımızı okuduğunuz için her zamanki gibi teşekkür ederiz. Birçoğunuzun kelimelerimize, karakterlerimize ve hikayelerimize olan sevgisi hayatlarımızı geri dönülmez bir şekilde değiştirdi ve bunun için her birinize ne kadar minnettar olduğumuzu asla tam olarak ifade edemeyeceğiz. United States of Anarchy dünyasını yaratırken çok eğlendik ve Şu anda bu evrende on bir tam uzunlukta kitap ve bir novellayı kapsayan üç hikayeyi tamamladığımıza inanıyorum. Hayatlarını mahvetmeyi - öhöm - planladığımız bazı karakterler hakkında bir iki ipucu almış olabilirsiniz ve onların hikayeleri için de çok büyük planlarımız var, bu yüzden bu alanı izleyin.

Eğer Harlequin Tayfası ile başladıysanız ve Saint, Tatum ve arkadaşlarının kim olduğunu merak ediyorsanız, onların hikayesini [Kings of Karantina](#) ve Brooklyn, Mateo ve Niall'ın delilikleri ilginizi çekiyorsa [Ölüm Kulübü'ne](#) göz atmak isteyeceksiniz.

Bir seri daha sona erdi ve geriye sadece tamamlanmayı bekleyen birkaç seri kaldı ama merak etmeyin - çok yakında size doğru gelen pek çok şeytani planımız var.

En son haberleri, bilgileri, tanıtımları ve yeni haberleri takip etmek istiyorsanız

kitap/seri tanıtımları gerçekleşir gerçekleşmez [bültenimize](#) katılmalısınız - size spam göndermeyeceğiz, sadece ayda birkaç kez kitaplarla ilgili her şeyden haberdar olmanızı sağlıyoruz ve özel yarışmalar ve eşantyonlar da var. Ayrıca bizi neredeyse 50 bin benzer fikirli süper okuyucunun [bulunduğu](#) muhteşem [Facebook grubumuzda](#) bulabilirsiniz, bu yüzden henüz değilseniz bizimle orada takılmalısınız. Eğer bizi aptalca şeyler yaparken görmek isterseniz, kitaplardan skeçler ve günlük çılgın yazı dünyamıza biraz daha derin bir bakış açısı kazandırmak için TikTok'ta bize [buradan](#) ve [buradan](#) da göz atın.

Benden bu kadar gevezelik yeter - her zaman olduğu gibi sizi seviyor ve takdir ediyoruz ve çok yakında başka bir destansı romantizm hikayesiyle beyninize girmek için sabırsızlanıyoruz.

Sevgiler, Susanne & Caroline xoxo

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.